27—10—1964]

153

1756

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 16TH JULY 19

Volume LVIII—No. 1

CONTENTS

	PAGE
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	i ii–v
Condolence Resolution on the demise of Shri Jawaharlal Nehru First Prime Minister of Independent India	1–7

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1964

Legislative Council Department
Madras.

PRICE 35 *naya Paise*]

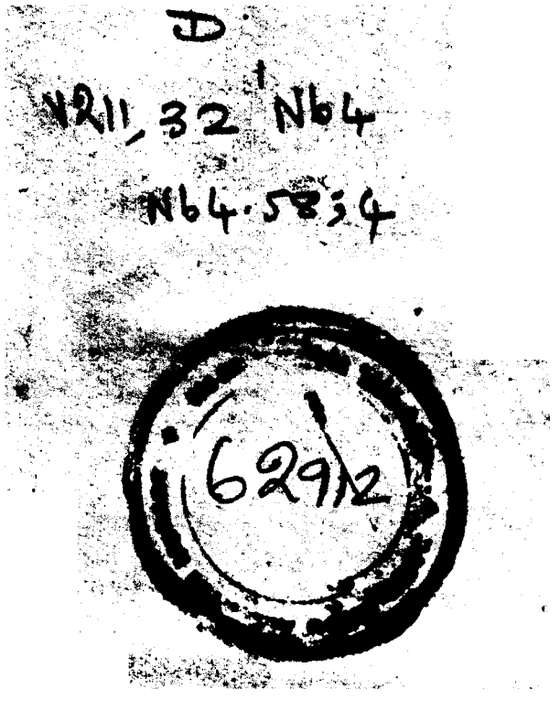

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

HIS HIGHNESS MAHARAJA SHRI JAYA CHAMARAJA WADIYAR BAHADUR.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : *Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments; Official Language.*

2 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : *Minister in-charge of Industries, Commercial Taxes ; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies, Newsprint Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law; Transport.*

3 THE HON. SRI P. KAKKAN : *Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition; Bhoodan and Gramdan.*

4 THE HON. SRI V. RAMAIAH : *Minister in-charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports; Ports.*

5 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : *Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars ; Cinematograph Act.*

6 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANIRADIAR : *Minister in-charge of Food : Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.*

7 THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing, Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services ; Fisheries.*

8 THE HON. SRI S. M. A. MAJID : *Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development;*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen

1 SRI K. RAMADASS.
2 SRI R. SIVASANKARA MEHTA.
3 DR. A. CHIDAMBARANATHAN.
4. SRIMATHI SARASWATHY PANDURANGAM.

Secretary to the Council

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Aditanar, Si. Pa.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
7 Chidambaram Pillai, T. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
8 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., Ph.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	Nominated.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.), (Durham) M.I.E.E. (Lond.) M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
15 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
16 Hande, Dr. H. V. ..	Madras District Graduates.
17 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
18 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
24 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D. LL.D. D.SC., D.C.L., F R.C.O G , F.A.C.S.	Madras District Graduates.
25 Lakshmi Krishnamurthi ..	State Legislative Assembly.
26 Manickavelu, M.A., B.A.,B.L., (*Chairman*).	Do.
27 Manjubhashini, S.	Nominated.
28 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.
29 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
30 Muthiah Chettiar, M.A.	Nominated.
31 Natarajan, N. V.	State Legislative Assembly.
32 Palaniswamy Gounder, V. K. (*Deputy Chairman*).	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S.R.P.	Do.
34 Ponnuswamy Vilavarayar, J.	Do.
35 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
36 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
37 Rajaram Naidu, K.	Do.
38 Ramadass, K.	Do.
39 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
40 Ramalingam Pillai, V.	Nominated.
41 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
42 Ramaswamy, K. V.	Do.
43 Ramaswami Mudaliar, V. K...	Chingleput Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	Nominated.
45 Rengaswamy, V. B.A.	Do.
46 Sambandhan, S. K. B.A. ..	Madras North Graduates.
47 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
48 Sankaralingam Pillai, M. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduate.
51 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
52 Sivasubramania Pandian ..	Tirunelveli Local Authorities.
53 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond). ..	Madras South Graduates.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
Subbiah Chettiar, M. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
Sundaram, S. D. ..	Nominated.
Thangavel Mudaliar, A.K. ..	South Arcot Local Authorities.
Thigarajan, N.R. ..	Madurai Local Authorities.
Tiarupurasundari, T.L. ..	Mominated.
Venkatachalam, R. ..	Salem Local Authorities.
Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister, Leader of the House). ..	State Legislative Assembly.
Vijayarangam, G. ..	North Arcot Local Authorities.

[Sri R. Venkataraman] [16th July 1964

As a soldier who fought for freedom, he sacrificed the best part of his youth. He courted imprisonment times without number and he voluntarily chose to live a life of hardship, suffering, sweat and toil for the great and noble cause of winning freedom for this country.

Sir, history has seen several revolutionaries who had succeeded in winning freedom for their land. But there are very few instances in which the revolutionaries themselves turned out to be such great able administrators as Jawaharlal did. When he was called upon to shoulder the responsibilities of the administration of this vast country, he put a new life and brought a new spirit into the whole country.

His passion for increasing the standard of life of the people of our country in the shortest way and in the quickest time found expression in the several plans that he gave to this country. The First, the Second and the Third Five-Year Plans bear testimony to his great desire for the advancement of the country in as short a time as possible. We are happy that the steps that he took have borne fruit even during his lifetime and he himself was able to see before his eyes many of the schemes which he inaugurated, maturing and yielding results.

He had a passionate faith in human dignity and equality. He not only preached it, but practised it within the country and abroad. It is easy to preach to other people about the high ideals for which we stand, but it is very difficult to practise what we preach. But in the case of Jawaharlal, there was no hiatus between precept and practice. He tried to establish a democratic society within the country to ensure human dignity and human equality. In the Constitution he gave to us he had embedded the highest principles of human dignity. But for his strong hand in the shaping of our Constitution, it might perhaps not have been possible to include all the Fundamental Rights which we have done. He was greatly influenced by the Declaration of the Human Rights, which the United Nations adopted, in framing Chapter III of our Constitution.

He not only sought to establish freedom and equality in our country but he fought for the establishment of freedom and equality in the world. His services for the emancipation of several countries which were under colonial domination are still remembered by those who have emerged into freedom now. Many of these countries which were struggling for freedom used to send their representative to India and to Jawaharlal Nehru in order to gain his sympathies and his support in their struggle for liberation.

In the field of international relations he is the author of a new concept different from the one to which students of international law are accustomed. Before his time we were accustomed to the "concept of neutrality" in which countries remained aloof from the belligerents irrespective of who was right. He introduced the

16th July 1964] [Sri R. Venkataraman]

"concept of non-alignment" in which the country stood by the side of those who were right. And this is a great contribution which he made to world thought, and this will enure for eternity.

Sir, you are aware that he represented a synthesis of two cultures, of the Orient as well as the Western. He tried to harmonise the traditions of our country with the scientific progress that is taking place in the rest of the world. If one comes to evaluate in history his contribution to our nation, one would not fail to note that he translated the mediaeval India into a modern scientific one. He loved music. He heard it with pleasure. But then he himself enjoyed the hum of machines in factories and thought that was the best music that India should have. He loved art and admired many temples. But in his own administration he established many institutions like the National Physical Laboratory, the National Chemical Laboratory, the Metallurgical Laboratory and nearer home, the Electro-Chemical Institute—temples of research. It is because of the turn that he gave to the lives of our people, we are able to stand among great nations of the world as one of the modern and one of the developing nations, which has got to be taken note of in our times. 3-10 p.m.

Sir, it is not possible to evaluate all the great services which our beloved Prime Minister has rendered to this country and to the world. But one thing will ever linger in our memory and that is he was overflowing with the milk of human kindness and every one who had had occasion to meet him and one who had had occasion to see him would bear testimony to the fact that he had sympathy for the masses. It is therefore up to us, the living, to dedicate ourselves to the task of fulfilling many of the ideals and aspirations he set before himself and the country and to march forward in his footsteps.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, it is with deep regret that I have to associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House. Never in the annals of our country has such a great shock been received so suddenly by all the citizens. The shock was not only for us but for the whole world. I do not remember within living memory the death of any great personality which evoked spontaneously the sentiments of great regret, the sentiments of great loss and the sentiments of great gratitude in everybody. Statesmen from all parts of the world and dignitaries occupying high positions in their own countries vied with each other to come and pay their last respects to Sri Jawaharlal Nehru. It was not surprising because those who had seen the manner in which Panditji was received in his foreign tours and those who had occasion to be present at receptions given by the democratic leaders of countries will realise in what esteem he was held everywhere in the world. The world truly felt that suddenly the light had gone off—the light which had shone—so that every nation might realise that there is a fundamental truth that humanity is one, that you cannot separate nations

and you cannot fight for this and that cause without jeopardizing the great cause of peace which he loved so well. There can be no doubt that many a nation will regret his absence to-day, his steadying voice, his gentle manners, his invincible logic, and the way in which he would present his case. If to-day we hear not very gratifying views about the Commonwealth Prime Ministers' Conference, it is because we missed that great, gentle and yet firm touch of Jawaharlal Nehru. I had met when he toured in some of the countries—in England, in France and in Switzerland—and I know the respect with which he was held everywhere. But more than that, he was a person born with a golden spoon veritably, and yet he discarded everything that people prized as great. He merged himself with the populace. He worked for them continuously and steadfastly without wavering. The great banyan tree which shed its lustre over all—good, bad and indifferent—is no longer there to protect the people. But his kindness if heart will give them that protection they needed even in the hour of trial and tribulation.

Mention has been made of the Planning Commission. I was only a few days ago privileged to read a communication that Pandit Jawaharlal Nehru had sent in the year 1938 to Sir Jagadeesh Prasad, wherein he had outlined his manner of planning for India and asked for the co-operation of the Government of India. That is a historical document which you should preserve for ever, for the planning that he had brought about was really the result of deep thinking that he had given. It may truly be said that he was the real originator of all plans in India. May I, on this occasion, say that there was no greater parliamentarian than Pandit Jawaharlal Nehru? I have sat on the visitors' gallery in Parliament on more than one occasion and seen the great Prime Minister conducting himself as a true democrat. He was essentially a person who loved parliamentary traditions and parliamentary ways of life. Even when he was sick and when people, irrespective of party affiliations asked him to sit and speak, he would not do so. There was no one who could answer with a greater amount of self-control than Panditji during question-hour. There was no one who could remain seated without a flicker in his face when violent attacks were made on him as sometimes there were instances of these attacks. It was not only surprising but it was certainly an edifying thing to note the dignified manner in which he was replying to these attacks. Pandit Jawaharlal Nehru is no more, but he has left noble traditions for all of us to follow. The years to come are unfortunately dark years. We do not see any more the light that guided the world. Therefore, it is but fitting that all of us, irrespective of party affiliations, irrespective of the little difference that may prevail between one another—which may be inevitable in a world of this nature and in our country—should bear in mind the great lessons that he taught us, the lesson of unity in essentials, the lesson of world peace, the lesson of so adapting oneself in the work that lies ahead and the lesson that one will support rather than produce chaos in any land where you want good Government to function. Sri Jawaharlal Nehru was considered the greatest friend of African Nations. I

know, having attended the International Conferences, with what great pride they used to mention about the Prime Minister in the Conferences. I know, when he came to address at Delhi the UNESCO Conference and the World Health Organization, how delegate after delegate vied with each other just to go and have a handshake with Pandit Jawaharlal Nehru. He was simple. He would meet everybody. There was no occasion when people need be afraid. Here was a Prime Minister of India possessing greater power than anybody else, having been Prime Minister for a number of years, commanding the greatest respect that no Prime Minister had commanded in the world at large excepting such persons as Gladstone and Disraeli. Yet the Prime Minister was simple at heart simple in his manners and simple in his thoughts so far as the masses were concerned. We have irreparably lost a great leader on whom we used to depend for everything. To-day, therefore, every one of us has to face the task and realise that a special responsibility is cast on him to prove himself worthy of a true Indian. Let us therefore in this hour of travail remember what we have to do as the best memorial to the late Prime Minister.

* திரு. கு. அன்பழகன் : மன்றக் கலைவர் அவர்களே, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற—நாட்டு மக்கள் அனைவருடைய உள்ளத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிற இரங்கல் தீர்மானத்தையோட்டி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன தோடு தத்தமது கட்சியின் வழி மொழிந்த வகையில் நான் இங்கு நின்று சில சொற்களை அவர்கள் ஒரு மாபெரும் விடுதலை இயக்கத்தின் சிற்பியாக விளங்கி, சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டின் காவலராகத் திகழ்ந்த மக்களின் தந்தையாக வாழ்ந்து இன்றைய தினம் மறைந்திருக்கிறார்கள். மக்களின் நல்வாழ்வுக் காக வாழ்ந்த அந்தப் பெரியவர் இந்த நாட்டிற்குக் கேவையான திறந்த அரசியல் வழிகளையும் வகுத்துத்தலாக விளக்கிக் காட்டிய வர் ஆவார். சுதந்திரத்தை அடையில் மக்களுடைய நல்வாழ்விற்கு வேண்டிய முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவராகவும், சமயத் தலையில் பங்கற்றவர் வாழியாகவும் பொருளாதாரத்துறையில் சமதர்ம வாதியாகவும் அரசியலில் தனதாயக வாதியாகவும் தன் னேயே வைத்துக் கொண்டார். திறந்த கொள்கைகளுக்கு எதிர்க்கட்சி ஆதரவு இருந்த அவர் பிரதம மந்திரியாக மட்டுமல் லாமல் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் நம்பிக்கை யூட்டும் நிரந்தர மான பெரும் தலைவராக விளங்கினார். உத்தமர் காந்தியடிகளுக்கு அடுத்தபடியாக மக்களின் நம்பிக்கைக்குப் போற்றுதலுக்கும் உரிய தலைவராக அவர் விளங்கினார். அவர்கள் தங்கள் உரிமை வாழ் விற்கு வழி செய்யக்கூடிய கலைவர் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடையே வளர்ந்து நின்றது. அவர் விடுதலைக்கு போராடிய காலத்தில் பலமுறை அவர்கள் சிறை தண்டிக்கப்பட்டு பல ஆண்டு களைச் சிறைச்சாலையில் கழித்துக் கிடந்து அங்கும் தன்பங் களையும் வேதனையோடு எதிர்கொண்டு போராடி வெளியில் வந்து கணலில் இட்ட தங்கம்போல ஒளிவிட்டு மக்களால் போற்றப்

3-20 p.m.

பட்டு பதினேழு ஆண்டு காலம் இந்தத் தேசக்கண்டத்தை வழி நடத்திச் சென்றிருக்கிறார். அரசியல்வாதிகளுள் சிலர் சந்தர்ப் பத்தால் பெரிய பதவிகளை அடைகிறார்கள். தகுதி மிகுதியாக இருந்தும் அதைவிட குறைந்த தகுதியுள்ள பதவிகளையே சிலர் வகிக்கிறார்கள். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களிடையே பெரும் தகுதியைப் பெற்று அவர்கள் வாழ்விற்கான கடமைகளை ஆற்றுவதற்கான பெரும் பதவியில் விளங்கினார். அந்தப் பெரும் தலைவர் இன்றைய தினம் மறைந்துவிட்ட நிலையில் நாட்டு மக்கள் தங்களது வருங்காலத்தை தாங்களே சிந்தித்து அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர் கொண்டிருந்த பல்வேறு கொள்கைகளில் இந்த நாட்டில் கருத்து வேற்றுமைகள் இருப்பது ஜனநாயக முறையில் இயல்பாக ஏற்படக்கூடியதே. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களிடத்தில் சில கருத் துக்களில் நாங்கள் கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்களாக இருந் தாலும் தந்தையிடத்தில் மகன் கருத்துவேற்றுமை கொள்வது போன்று இயற்கையாகக் கொள்ளக்கூடியனவேயாகும். இன்றுள்ள ஜனநாயகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்த ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், இந்த நாட்டு மக்கள் எத்தகைய வாழ்வு பெற விரும் பினாலும் அதில் கருத்து வேற்றுமைக்கும் மதிப்பளிக்கவேண்டு மென்றுதான் அவர் விரும்பினார். கருத்துவேற்றுமை ஜனநாயகத் தில் இயல்பாகவே இடம் பெறுவதாகும் என்பது ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் கருத்தாகும். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது போல உலகுக்கே, ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக, இந்த நூற்றாண்டுக்கு தேவைப்பட்ட சமாதான அரசியல் வழிகாட்டியாக விளங்கினார். உலக வல்லரசு களிடையே நடுநிலைக் கொள்கை இன்றைய தினம் மேலும் மேலும் வலிவு பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம். உலகில் உள்ள வல்லரசுகள் பிரிந்து நிற்பதால் உண்டாகும் புகைச்சல் தணிந்து வருவதையும், போருக்கான முனைப்பு குறைக்கப்படும் நிலைமை உருவாவதையும் காண்பதற்குக் காரணம் இந்தியத் தலைவராக விளங்கிய ஜவஹர் லால் நேரு அவர்களின் தொண்டுதான் என்பது வெளிப்படை. உலக நாடுகள் பல இன்றைக்குச் சமாதானத்தை வற்புறுத்து கிறது, நிலைநாட்ட முனைகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு வழி காட்டியாக ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் விளங்கினர். தனக்கென வாழ்வில் பிறர்க்குரியாளராக வாழ்கிற பெருமக்களை உலகம் எந்நாளும் போற்றும். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் செல்வ பிக்க பெரிய குடும்பத்தில் தோன்றியிருந்தாலும் தன்னை எளிய ராக்கிக்கொண்டு தனக்கென வாழாமல் பிறருக்காக வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்காவிலும், தென்கிழக்கு ஆசிய நாட்டி லும் உள்ள பல வேறு நாடுகளின், விடுதலை வாழ்வுக்கு வழி காட்டியவர் அவர். அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்திருக் கிறார். உலகப்பெரும் தலைவர்களுள் ஒருவராக இருந்து இந்திய மக்களுக்கு வழிகாட்டி, அனைவரது நம்பிக்கைக்கும் உரியவராக வாழ்ந்து அண்மையில் மறைந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களை நாம் இழந்திருப்பது பெருந்துயரமாகும். அதுவும் பல

காலம் மனதில் நீங்காது நிற்கக்கூடியதாகும். அத்தகு தலைவரது மறைவிற்கு என் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை நான் சார்ந்திருக்கும் தாராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I fully associate myself with the sentiments expressed by the hon. Leaders of parties and wish to add a few words of my own. Our late beloved Prime Minister was one of God's great creations in our time, and he so completely dominated the life and thought of this country, and—I would venture to add—of this Age. His life was one of sacrifice and dedication. As a fighter for Freedom, he had to be in jail for about seventeen years. As the maker of modern India, he was in prime charge of the administration of the country for seventeen years. He was a writer of distinction also. As a speaker, he was plain, clear and inspiring. His personal charm, his brilliance, his grace of manners, and his sense of punctuality were inimitable. He showed sympathy and also gave support to all liberating movements in Africa, Asia and South America, and was also a firm believer in world peace. He was working for it indefatigably. The best tribute that one can pay to the memory of the late Prime Minister is to work for the attainment of the ideals he cherished.

I now request hon. Members to stand in silence for two minutes and pass the resolution.

The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for two minutes.

MR. CHAIRMAN : As a mark of respect to the memory of Sri Jawaharlal Nehru, late Prime Minister of India, the House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 17th July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

New service connections

* 181 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether any instruction to the District Officials of the Electricity Board has been issued not to take up any new work with regard to new service connections for all purposes; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) The Madras State Electricity Board has issued instructions to the Superintending Engineers not to take up new extension works involving large capital outlay in view of the paucity of funds in the year 1963–64. In the case of extension works in the final stages of execution, the Superintending Engineers have been instructed to complete them.

SRI S. K. SAMBANDHAN : With regard to works involving a smaller sum, there was a circular issued to all the district officials not to take up any kind of work including supply of power for agricultural purposes. May I know the reason for issuing that circular?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As I said, the reason is paucity of funds. We had exeeceded our budget by a very large figure and, therefore, we had to curtail all the expenditure during the months of February and March 1964.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I draw the attention of the Hon. Minister to the fact that this circular followed immediately after the collection of the loans from the public by the Electricity Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know whether it is a fact, but it may be.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether it applies to domestic connections?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It does not apply to domestic connections.

[17th July 1964

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Supply for agricultural purposes is most important. We require more food to be produced. Will the Government consider the issue of orders favourably for the use of power for agricultural pumpsets?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The restriction was for a temporary period of two months in order not to exceed the expenditure within the financial year ending 31st March 1964. But to-day there are no such restrictions.

Weavers' Co-operative Societies

* 183 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 137 on 26th March 1964 :—

(*a*) the names of Weavers' Co-operative Societies which implemented the provident fund scheme for weavers (i) in the Cuddalore Circle and (ii) in the Madras Circle;

(*b*) the number of weavers included in the provident fund scheme for weavers in the above circles; and

(*c*) the date on which the scheme was introduced in each of these societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) *to* (*c*) A statement * is placed on the Table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : From the statement I see that the scheme was introduced in all the eight societies in the Cuddalore Circle on 1st July 1962. This is not at all correct. May I know how the Government can say that it was introduced on 1st July 1962?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a very strange question. I have given the answer which has been prepared by my department, checked and verified, and I have said it has been introduced with effect from 1st July 1962. If the hon. Member thinks that it is wrong, then I cannot help it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : If the department gives wrong information and probably misguides the Hon. Minister, what is the alternative to the Member to seek the correct information?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the Member has correct information, he may send it to me. He may give details of the particular order with the date, and I shall take the department to task if the information given is wrong.

* Printed as Appendix I on page 42.

17th July 1964]

Cholera.

* 183 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the number of medical officers working in the Government hospital at Lalgudi as on 1st February 1964;

(*b*) whether it is fact that cholera is prevalent in that area;

(*c*) the number of people who were afflicted with cholera during January and February 1964; and

(*d*) the number of persons died due to cholera during the above period?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Two Assistant Surgeons (one man and one woman).

(*b*) There were sporadic cases of cholera up to 8th February 1964. No cases were reported after that period.

(*c*) & (*d*) Seventy attacks and eleven deaths in Lalgudi Panchayat Union area.

DR. A. SREENIVASAN : After these attacks of cholera took place in that locality, the man medical officer went away for post-Graduate study and the only lady doctor was compelled to attend to all the cases. I wonder whether it is possible for a lady doctor to attend to so many cases of cholera.

MR. CHAIRMAN : But she has tackled them.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I said one man doctor and one woman doctor were in charge, and I have no information of the kind given by the hon. Member.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister find out whether at the time these cases were admitted to the hospital, the man doctor went on study leave?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is it a fact that even in the headquarters hospital at Tiruchirappalli, for want of space in the isolation sheds, cholera cases were not admitted and that several cases proved fatal?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir. Almost all the cases that came to the District Headquarters Hospital were admitted and later the District Medical Officer took necessary steps to see that sheds were also put up by the municipal authorities.

DR. H. V. HANDE : From the number of cases of cholera reported, we get the information that it is nearly 70 patients. Will the Hon. Minister promise to check it up?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : This is the number that I have given of attacks and deaths during January and February.

[17th July 1964

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I thank the Hon. Minister for the information that all the cases were admitted. But I would like to know whether, in the Tiruchirappalli district, for want of space and because of differences between the municipality and the Government, sheds were not provided at the proper time, several cases were neglected, and this was also discussed in the District Development Council and reported to the Government. Will the Government at least in future take necessary steps to provide the sheds?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I had the opportunity to be there at Tiruchirappalli when the epidemic broke out. I inquired of the District Medical Officer. He said that there was some local controversy between the District Medical Officer and the municipal authorities. They wanted to know exactly whether only municipal cases should be admitted in the sheds provided by the municipality and the rest in the District Headquarters Hospital. In the case of such epidemic diseases, it is impossible to make any discrimination between the people who belong to the municipal area and others.

DR. A. SREENIVASAN : Can an attack of 70 cases be called sporadic or will I be justified in calling it an epidemic?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The hon. Member knows it better.

DR. A. SREENIVASAN : An attack of cholera in 70 cases in two months is not a sporadic occurrence. It is an epidemic. Is it a fact that in Lalgudi area every year about January and February cases of cholera arise and the medical officers are not able to cope with the work?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I have no information about the epidemic breaking out every year in the months of January and February. Anyway, I thank the hon. Member for the information.

Advisory Committees for hospitals

* 184 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there are any Advisory Committees for the Government District Headquarters and Taluk Headquarters hospitals; and

(*b*) if so, their functions?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Yes.

(*b*) The Committee is an advisory body with no executive authority. The Committee's main function is to keep the Director of Medical Services and the Government informed as to the needs of the hospital as viewed by the public.

17th July 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether advisory committees are functioning in almost all the district headquarters hospitals at present and, if so, how many times they met during the last year? The information may be given at least in the case of one district.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : On what basis are the members nominated to the advisory committee?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The advisory committee consists of *ex officio* members, some non-officials, one member belonging to the Scheduled Castes and a woman member.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there is an advisory committee for South Arcot District Headquarters Hospital at Cuddalore?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I think so, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are laymen precluded from serving on the committee?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : They are not precluded.

SRI S. K. SAMBANDHAN : If there are no advisory committees for any district headquarters or taluk headquarters hospitals, will the Hon. Minister see that advisory committees are formed in such hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Most of the headquarters hospitals do have these advisory committees. But if the Member wants correct information, he may put a separate question.

Compulsory procurement of rice

* 185 *Q.*—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the quantity of rice procured by the Government till 20th February 1964 under compulsory procurement;

(*b*) the place at which the rice is stored or despatched;

(*c*) the price paid by the Government per maund;

(*d*) the price of paddy and rice in the open market during the month of February 1964; and

(*e*) the reasons for the disparity, if any, in the prices in the open market?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR (அ-இ) : சபையில் ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

*]Printed as Appendix II on pages 42–46.

[17th July 1964

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: What is the object of this procurement and what is the benefit conferred on the public of the State?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இந்த அறிக்கையில் விவரம் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். கனம் மெம்பர் அவர்களுக்கும் அது நன்றாகத் தெரியும். என்னிடமும் பலதடவைகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நானும் சொல்லியிருக்கிறேன். பொதுவாக எங்கெங்கு உணவு தேவையாக இருக்கிறது என்ற முறையில் மத்திய அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக புரொகியூர்மெண்ட் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சென்னை ராஜ்யத்திற்குத் தேவையென்றால் வெளியிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். வெளியில் தேவை என்றால் நாம் கொடுக்கிறோம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, புரொகியூர்மெண்ட் வந்தவுடனே விலை ஏறியது. அதை எடுத்தவுடன் விலை இறங்குகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் இது அவசியமான அரசாங்கத் தலையீடு என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறதா? எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரி தலையீடுகள் அதிகம் இல்லாமல் இருக்க அரசாங்கம் ஏதாவது வழி செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: புரொகியூர்மெண்ட்டை எடுத்தால் மட்டும் விலை இறங்குகிறது என்று சொல்வது சரியில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுதானியங்கள் இறக்குமதி செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்தால் விலைவாசிகள் இறங்குகின்றன.

3-00 p.m. SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Government say that the prices of rice have come down because there was a statement made by the Government that rice was going to come from outside into India. Whatever it may be, to my knowledge, so far no rice has come from outside still. I would like to know what benefit is going to be conferred on the public by keeping the procurement. I am prepared to prove by furnishing facts and figures that procurement is responsible for the rise in prices.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this is a matter of opinion. The hon. Member may think that procurement has caused the rise in prices. But what the Government felt was that unless rice was procured in the various areas, it would not be possible for the Government to feed the fair price shops which they have opened in several places. There must be sufficient internal procurement to feed them and it is for that purpose this procurement was introduced.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that the Central Food Minister recently issued a statement which also appeared in the papers that procurement was responsible for the increase in price of rice? Because of this experience, Government are removing the procurement. Such being the case, as I said earlier, I am prepared to prove with facts and figures that procurement is responsible for the rise in prices of rice. The procurement price is Rs. 16 per maund and the open market price is Rs. 26. There is a difference of Rs. 10 and this meant an increase of more than 50 per cent.

17th July 1964]

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: The Hon. Member is making a statement.

MR. CHAIRMAN: He is explaining himself to make the question clear.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: There is clear evidence that procurement has been responsible for increase in prices by about 20 to 25 per cent. Such being the case, the Government still want to continue procurement. I am unable to understand the reason behind this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the recent Food Ministers' Conference which was held in New Delhi was attended by me and, therefore, I am in a position to say what exactly were the views of the Government of India in this matter. The fact that there was a certain amount of restrictions introduced by various States in the matter of free movement of foodgrains within the zone was, to a certain extent, responsible for higher prices. The prices were going up. That is exactly what was stated. If the hon. Member feels convinced that it is only the procurement which is responsible, he is entitled to hold his own views.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Has there been no free movement within this zone or State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am sorry. It is actually Andhra that introduced some informal restrictions. It is this informal restriction in regard to despatch of the Nellore rice that increased the prices.

திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏராளமான அரிசி கேரளாவுக்குக் கொண்டுபோகப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதை நிறுத்தினால் விலை குறையுமா என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: South Zone என்று வைத்திருப்பதால் நமது அரிசி வெளியே போகிறது. வெளியிலிருந்து நமக்கும் வருகிறது. South Zone என்று வைத்துக் கொண்டால் அங்கத்தினர் சொல்கிற காரியம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கும். South Zone என்றால் மூன்று நான்கு ராஜ்யங்களுக்குள்ளாக அரிசி எங்கும் போகலாம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: புரொகியூர்மெண்ட் செய்யும் அரிசி என்ன செய்யப்படுகிறது, செய்யப்பட்டது, மீதி இருப்பதை என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா?

[17th July 1964

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : ஸ்டேட்மென்டில் கொடுத்திருக்கிறேன்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : It is stated in the statement that the procurement price is Rs. 16 whereas the open market price was Rs. 24.57 per maund in February. To-day the price is quite different. It is still higher. Such being the case (there is a difference of Rs. 8 between the procurement and open market prices), what is the reason for this difference when there is no movement restriction within the State? Regarding raw rice the Hon. Minister said it had to be got from Nellore and there were restrictions. What is the reason for the rise in the price of boiled rice available within the State and produced within the State?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : இங்கு கொடுத்திருக்கிற தகவல்களுக்கு மேலாக நான் எதுவும் கொடுக்கத்தயாராக இல்லை.

DR. A. SREENIVASAN : Some sort of restrictions have been placed by the Andhra Government on movement of Nellore rice. Why should not we also place some restrictions on the movement of rice from this State to Kerala?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I may explain the position. There are some consumer preferences in taking food. Madras people prefer Andhra—Nellore—rice. They will not eat kuruvai rice. The kuruvai that is cultivated in Tanjore district has to go to Kerala because there is demand for that type of paddy only in Kerala. Therefore, we export about 3 lakhs tonnes to Kerala and we imported only 2 lakhs tonnes from Andhra. We are marginally in surplus by about a lakh of tonnes.

DR. A. SREENIVASAN : Is it possible to cultivate that Nellore variety in our own State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would like the doctor to try some experiments.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Are the Government aware of the fact that the Andhra Government have not so far lifted the ban, and because they are insisting on the levy system, there is no free flow of rice to Madras and consequently the price has gone up further?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : அவர்கள் கொடுத்த தகவல் பிரகாரம் அன்று ஆந்திர உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு வந்திருந்தபோது அவரை கேட்டதும் அவர் வருத்தப் பட்டார். எந்தவிதமான ரெஸ்ட்ரிக்ஷனும் அங்கு போடவில்லை, அவற்றை எடுத்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ரயிலில் வருவதில்லை சிரமம் இருக்குமென்றும் 'நாங்கள் ஒன்றும் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் செய்யவில்லை' என்றும் சொன்னார்கள்.

17th July 1964]

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : நெல்லூரிலிருந்து canal -ல் போட் மூலமாக வரும். ரயிலில் வராமல் போட்டில் வருவதற்கு ஏதாவது ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In paragraph (*b*) of the statement the Government have stated that all the rice procured was handed over to the Central Government and the distribution was done by them. I would like to know how much of the quantity locally procured was given to this State for distribution in this State itself. We know boiled rice is in short supply in many areas.

கனம் திரு என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : இப்போது என்னிடம் அந்தத் தகவல் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

Milk

* 186 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the steps, if any, taken to supply fresh milk in sufficient quantity at reasonable rates for the people in the City of Madras.

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : மாதவரத்திலுள்ள சென்ட்ரல் பால்பண்ணை பால் வழங்குத் திட்டம் சென்னை மாநகரிலுள்ள மக்களுக்கு அன்றாடம் 28,500 லிட்டர் தூய்மைப் படுத்தப் பதனப் பால் வழங்குகிறது. மாதவரம் பால் பண்ணைக் காலனியில் மாடுகள் வாங்கிவிடுதலுக்கு சென்ட்ரல் பால்வளத்துறை, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், உதகமண்டலத்திலுள்ள உதகை பால்வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சுற்றோட்டில் உள்ள இணைப்புப் பால்பண்ணைத் திட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்து இந்தப் பால் சேகரிக்கப்படுகிறது. எருமைப் பால் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 94 காசுகளும் பசும்பால் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 82 காசுகளும் விற்கப்படுகிறது. மூன்றாவது திட்டத்தின் எஞ்சியுள்ள கால் அளவில் பால் உற்பத்தி அளவு இன்னும் அதிகரிக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மாதவரத்தில் உற்பத்தி ஆகிற பால் அளவு எவ்வளவு? வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வரக்கூடிய பால் எவ்வளவு என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : மாதவரத்திலிருந்து மாற்றிடம் 18,300 லிட்டர் ஒரு நாளைக்கு கிடைக்கிறது. மொத்தமாக வெளியிலிருந்து 28,500 லிட்டர்கள் வருகின்றன.

[17th July 1964

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் தேவையான அளவு பால் வழங்கத் திட்டம் இருக்கிறதா? போதிய அளவு எவ்வளவு என்ற விவரம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா? அதை நிறைவேற்ற என்ன திட்டம் இருக்கிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: மாதவரத்திலிருந்து வருவது மட்டமல்ல, வெளியிலிருந்தும் கொண்டுவந்து 75,000 லிட்டர்கள்வரை கொடுக்க முடியும். அதை வைத்து சென்னை நகர மக்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்க முடியாது. பற்றில் ஒருபாகம் தான் கொடுக்க முடியும்.

3.20 p.m. DR. H. V. HANDE: Sir, are the Government aware that the Madhavaram milk is adulterated at several points and there have been a series of complaints that the Madhavaram milk is adulterated, and, if so, what steps do they propose to take to prevent adulteration?

திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: சார், என்னைப் பொருத்த வரையில் பல முறை இங்கு இக்கேள்வி கேட்கப்பட்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்தவிதமான அடல்ட்ரேஷனும் இங்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதாவது கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொன்னால் அது வழங்குகின்ற இடத்தில் பால் பண்ணையிலிருந்து வெளியில் வந்த பிறகா அல்லது வீடுகளுக்கு சப்ளை செய்யும்போது ஏற்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: போதிய அளவு பால் கொடுக்க முடியாத போது பால் பவுடரை வரவழைத்து ஜலத்தில் கலந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: இப்போது அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேள்விபோட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, மாதவரம் பால் பண்ணைத் திட்டம் தன் அளவில் நஷ்டம் இல்லாமல் நடைபெறுகிறதா? நஷ்டத்தோடு நடைபெறுகிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: இப்போது சொன்னால் நஷ்டத்தில்தான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாகத்தான் அங்கே மிஷின் வைத்து பதனிடும் வேலை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். கூடியசீக்கிரம் ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குள் நஷ்டத்தை சரிக்கட்டி லாபம் கண்டுகொள்ளமுடியும் என்று நம்புகிறேன்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: அங்கு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரார்ஜினல் மாதவரத்தில் செலவு அதிகமாகிறதா? கவர்ண்மெண்ட் இண்டர்ஃபியர் செய்து அதைக் குறைக்க முடியுமா?

17th July 1964]

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவுதான் செய்யப்படுகிறது. இவ்வளவு இருக்கும்போதே அடல்ட்ரேஷன் செய்கிறார்கள் என்ற புகார் இருக்கிறது. அதையும் குறைத்தால் என்ன நடக்குமென்று பார்க்கவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: Sir, when the private milk vendor gives us adulterated milk, we can launch a prosecution against him. But I would like to know, when the Government supply adulterated milk, whom should we prosecute?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the hon. Member cannot ask for opinion.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: 'ஆர்டே' காலனி என்ற ஸ்தாபனம் அண்டை மாநிலமான பம்பாயில் வைக்கப்பட்டு பால் சப்ளை செய்வதாகத் தெரிகிறது. பால்சப்ளை நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருந்தியாகவும் இருக்கிறது. அதை அனுசரித்து சென்னை நகரத்திற்கு அதுபோன்று ஏற்படுத்தி பால் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: கனம் மெம்பர் அவர்கள் அந்தக் காலனியைப் பார்த்திருக்கலாம். அதை நான் பல முறை பார்த்திருக்கிறேன். அதைவிட பெரிய பண்ணையையும் பார்த்திருக்கிறேன். அதைப் போன்று செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவே ஏற்படுத்தியதான் மாதவரம் காலனி.

DR. H. V. HANDE: Sir, are the Government aware that the number of milk bottles given to the families is entirely dependent on the whims and fancies of the boy who delivers them? If so, what steps do the Government propose to take to remedy this?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: இந்த விஷயத்தில் ஒரு தவறான எண்ணம் மக்களிடத்தில் இருப்பதை சபைத்தில் தெரிந்து கொண்டேன். எவ்வளவு வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லும் போது அவர்களுடைய தேவைகளுக்குக் கொஞ்சம் குறைவாகத் தான் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கிற அளவுக்கு நாம் கொடுப்பதற்கில்லை. இப்போது சம்மர் சீஸன். கறவை மாடுகள் சுரைவளவாலைதான் கொடுக்கின்றன. ஈரோடு, ஊட்டி ஆகிய இடங்களிலிருந்து குறைந்த அளவில்தான் பால் வருகிறது. இந்த மாதிரி காலங்களில் குறைத்துக்கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பால்வினியோகம் செய்யும் பையன் இவ்வளவு கொடுக்கப் படுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதைக் கண்காணிக்க தனி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் சொல்லலாம். சப்ளை சிஸ்டம் இருக்கிறது. இப்போது கார்டு சிஸ்டம் வைக்க லாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[17th July 1964

Motor boats

* 187 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to give financial aid for the building of motor boats in the private sector; and

(*b*) if so, the details thereof?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: (அ) அத்தகைய உத்தேசம் எதுவும் தற்போது இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்திற்கு தேவையான விசைப் படகுகளை அரசாங்கம் தயார் செய்ய இயலாத நிலையில், தனியார் யாரும் விசைப் படகுகள் செய்ய முயற்சித்தால் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து அனுமதி அளிக்குமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: தனியார் துறையில் இதுவரையிலும் யாரும் கோரிக்கை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பவில்லை. சமீபத்தில் மீன் இலாகா டைரக்டருக்கு ஒரு கோரிக்கை வந்து அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE: Sir, are there any others in the Madras State, who own or manufacture these boats?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: நிறைய இருக்கிறார்கள்.

* 188 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR: Will the on the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(*a*) the number of motor boats, if any, lent to other States; and

(*b*) the reasons therefor?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: (அ) ஒன்றுமில்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்ட கேள்வி ஒன்று. பதில் வந்திருக்கிறது ஒன்று. நம் மாநிலத்தின் விசைப்படகுகள் மற்ற மாநிலங்களிலும் இலங்கையிலும் தொழில் செய்ய கடத்திக்கொண்டு போகப்படுவது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: கேள்வி, அரசாங்கத்திலுடைய விசைப்படகுகள் அண்டை மாநிலங்களுக்கு கடனாகவோ வேறு விதமாகவோ கொடுக்கப்படுகிறதா என்பது. நம் மாநில

17th July 1964]

அரசாங்கத்தின் விசைப்படகுகளை இங்கேயே உள்ள மற்ற இலாகாக்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். அண்டை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர், இலங்கையில் நமது விசைப்படகுகள் போகும்போது அதைப் பிடித்துவைத்துக் கொண்டு விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதை மீட்டுக் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: தனியாகக் கேள்விபோட்டால் சொல்லமுடியும்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) NOMINATION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES AND TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under Rule 175 (1) of the Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar and Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav, as Members of the Committee on Government Assurances for the year 1964–65 in the vacancies caused on the expiration of the term of membership of the Council of Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar on 20th April 1964 and the resignation of Dr. P. V. Rajamannar with effect from 13th May 1964.

Under Rule 176 (1) of the Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

I have also to announce to the House that under Rule 166 (4) of the Council Rules, I have nominated with effect from 21st April 1964, the Hon. Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as Members of the Business Advisory Committee for the year 1964-65 in the vacancies caused on the expiration of their term of membership of the Council on 20th April 1964.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a metting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided:—

17th July 1964—

1. Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for 1964–65.

2. Presentation of the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1959–60.

3. Discussion on the State Electricity Board Budget.

18th July 1964—No meeting.

19th July 1964—Holiday.

20th July 1964—Discussion on the State Electricity Board Budget (continued).

21st July 1964—

1. Reply to the Debate on the State Electricity Board Budget.

2. Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1964–65 and Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1959–60.

22nd and 23rd July 1964—Government Bills.

24th July 1964—

1. Appropriation Bills.

2. Other Government Bills.

25th July 1964—Non-official business.

26th July 1964—Holiday.

27th July 1964—Government Bills.

The Council will meet at 3 p.m. daily.

III.—STATEMENT BY THE HON. THE MINISTER FOR INDUSTRIES CORRECTING THE ANSWER GIVEN TO A SUPPLEMENTARY QUESTION TO QUESTION No. 61 BY Dr. A. SREENIVASAN.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, in reply to a supplementary question put by Dr. A. Sreenivasan, M.L.C., arising from the answer given to Starred Question No. 61, the House was informed on 2nd March 1964 that the buildings constructed in the Foreshore Estate, Santhome, are not the property of the Government and that they are the property of the State Housing Board.

The correct position is as follows :—

The Rental Housing Scheme has been formulated for the specific purpose of enabling the State Government to construct houses for being let out to the low-paid employees of the State Government on rent. The funds for the scheme are being provided by the Life Insurance Corporation of India, as loans. Houses built under this scheme are allotted on rental basis to low-paid employees of the State Government, with an income not exceeding Rs. 500 per mensem. The houses and the lands covered by the scheme will be owned by the State Government. The buildings in the Foreshore Estate, Santhome, are thus the property of the Government and not of the State Housing Board. The State Housing Board is functioning as an agency for the Government.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

3-30 p.m.

ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES FOR THE FINANCIAL YEAR 1964–65.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

' That with reference to Rule 156 (3) of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect two members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1964–65 in the casual vacancies caused on the expiration of the term of membership of the Council of Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar '.

MR. CHAIRMAN : The question is—

' That with reference to Rule 156 (3) of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect two members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1964–65 in the casual vacancies caused on the expiration of the term of membership of the Council of Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar ".

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with the regulations framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferrable vote, I fix 5 p.m. on Tuesday, the 21st July 1964, as the time and date within which nomination of candidates for the election of two members to the Committee of Previleges should reach the Secretary. There will be an election if the number of candidates nominated exceeds two. The date and time of the election will be intimated later.

V.—FINANCIAL BUSINESS

(1) PRESENTATION OF FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964–65.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the First Supplementary Estimates for the year 1964-65. A detailed statement explaining the Demands under different Grants is placed on the table of the House. The total Supplementary Demand is for a sum of about Rs. 2·82 crores, of which about Rs. 1·47 crores will be on Revenue Account, the balance of about Rs. 1·35 crores being on Capital and Loan Accounts. The Supplementary Estimates now presented to the House relate mostly to New Service schemes sanctioned by the Government in the course of the year. We have also taken this opportunity to seek additional appropriation under certain Grants, where on current trends the expenditure is expected to exceed the original budget provision.

[Sri R. Venkataraman] [17th July 1964

2. The House is aware of the importance of stepping up agricultural production, both for ensuring a higher rate of growth of our economy and for easing in some measure the current pressure on price levels. The pace of execution of agricultural programme has been considerably stepped up in the current year and a much larger programme of development, both in financial and physical terms, is being put through in the current year. We have extended the scheme for intensive cultivation in the current year to additional areas in Chingleput, Ramanathapuram and Madurai districts in respect of paddy and to irrigated areas in Ramanathapuram and Tirunelveli districts in respect of miliets. This scheme, for which an additional provision of Rs. 9·25 lakhs is sought in the present Supplementary Estimates, is expected to, result in an additional production potential of a little over 35,000 tons of foodgrains. The Government of India have recently desired that a crash programme for stepping up production in the Agricultural sector and certain other allied sectors such as Fisheries and Dairying should be drawn up and executed with vigour. They have also offered to extend financial assistance in the current year for such a programme over and above the Central assistance already agreed upon for the Plan for the current year. We are accordingly drawing a comprehensive programme for stepping up agricultural production in the short run on an emergency basis. The approval of the House for this programme will be sought at the appropriate stage.

3. The early execution of medium and minor irrigation projects should make a significant contribution towards an increase in agricultural production. We have accordingly stepped up the pace of execution of some of our medium irrigation projects like the Gomuki Nadhi Scheme in South Arcot district and the Chittar-Pattanamkal in Kanyakumari district, and have provided for an additional allocation of Rs. 50 lakhs for these medium irrigation schemes in the present batch of Supplementary Estimates. We have also sanctioned a number of new minor irrigation schemes benefiting different tracts in the State, and I would invite the attention of the hon. Members to the details of these schemes furnished in the notes under Demand No. XLI.

4. While concentrating on these and other measures for stepping up agricultural production, we are also setting up an organisation for ensuring more effective control over dealers in foodgrains. We have already sanctioned special staff for the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli, Coimbatore, and Madras for watching the receipt of returns from licensed dealers in foodgrains and for enforcement of the provisions of the licensing orders. Special staff will soon be sanctioned for the other districts also. The Government of India have offered to bear half the cost of the special staff. A provision of Rs. 8 lakhs has been included in the Supplementary Estimates to cover the cost of additional staff already sanctioned.

h July 1964] [Sri R. Venkataraman]

5. Among the various new schemes accommodated in the present pplementary Estimates, two are closely related to defence effort. have agreed to provide land for the location of a Defence Insti- e of Physiology and Allied Sciences in Madras. A provision of . 9·85 lakhs representing the cost of land made over by the State using Board for this purpose has been included in the Supple- ntary Estimates. We have also undertaken to carry out the l works connected with the Small Arms Factory Project at uchirappalli and have accordingly sanctioned the employment of cial staff headed by a Superintending Engineer for the prepara- n of plans and designs for the civil works connected with the ject and for execution of the civil works. A provision of about . 3 lakhs for the special staff sanctioned for this purpose has been de in the Supplementary Estimates, and this will be eventually t by the Centage Charges recoverable from the Government of dia.

6. With the growing outlays on Plan programmes, the Govern- nt have also been considering for some time the question of tting up a suitable machinery at the State level for the purpose evaluation of important development programmes. The Plan- ng Commission has also been laying stress on the need to under- ke such evaluation on a systematic basis. We have now made beginning with the creation of a small evaluation cell in the irectorate of Statistics. The cell which will consist of qualified atistical and accounting staff will undertake a survey of select portant programmes under implementation and on the basis of e data collected and processed by this staff, the evaluation of the ogrammes in all their aspects will be undertaken by a senior ficial such as a Member of the Board of Revenue not connected ith the programme.

7. In spite of considerable strain on their resources, the Govern- ent have also recently sanctioned with effect from 1st June 1964, increase in the dearness allowance of their employees. This crease, which has been extended also to employees of local bodies d teachers in aided institutions, will entail a recurring expendi- re of the order of Rs. 1·5 crores per annum. The approval of e Legislature is now sought in the form of a token grant under 71. Miscellaneous ".

8. The House is aware of the influx on a large scale of refugees om East Pakistan to our country. The rehabilitation of these fugees is a national problem and the State Government respond- d to the call of the Government of India by offering to undertake a settlement of about 1,000 families of refugees in this State. A rovision of Rs. 9 lakhs has been made in the Supplementary stimates to meet the initial expenditure on the rehabilitation of hese refugees and expenditure in this regard will be recovered in ue course from the Government of India. Before I close, I ould also like to invite the attention of the House to the setting

up of the Directorate of Vigilance and Anti-Corruption in the State. We have sanctioned adequate field staff for the Directorate for ensuring prompt and efficient investigation of charges of corruption in Government departments. A provision of Rs. 17·72 lakhs has been made in the Supplementary Estimates towards the anticipated expenditure on the Directorate in the current year.

9. The other schemes included in the Supplementary Estimates do not call for any special comments. With these remarks, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

(2) PRESENTATION OF THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1959-60.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Statement of Demands for Grants for excess expenditure in the year 1959-60. The actual expenditure was found to be in excess of the final sanctioned appropriation under certain grants. On the recommendation of the Public Accounts Committee, the approval of the Legislature has already been obtained by the Madras Appropriation (No. 5) Act, 1963, for an excess expenditure of Rs. 1,80,30,300.

It is found that an excess expenditure of Rs. 3,811 over the final sanctioned appropriation under Demand XIII. Administration of Justice has also to be got regularised. A Demand for Grant of this excess expenditure of Rs. 3,811 is now presented to the Legislative Assembly.

I commend for the acceptance of the House, the Statement of Demands for Grants for excess expenditure in the year 1959-60.

VI.—THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1964-65

-40 pm. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to initiate the discussion on the Annual Financial Statement for 1964-65 and the Supplementary Financial Statement for 1963-64 of the Madras State Electricity Board.

Sir, a printed speech has been circulated to the Members, and I do not want to take much of the time of the House in going through it. I shall only briefly touch on the salient features and reserve the points which I want to clarify for my reply.

As usual, we have prepared a statement of the various suggestions made by the hon. Members during the course of the debate on the Electricity Board Budget for the previous year and tabulated the action taken thereon and circulated it to the Members. I trust this will be very useful to the Members in assessing how much of the various points made during the debate have been accepted and how far their requests have been met.

Before I begin an assessment of the achievements of the Electricity Board, it is my painful duty to advert to a very difficult situation which arose during the summer of this year. In spite of the

efforts made by the Electricity Board to economise in the use of the waters in the reservoir and in spite of the additional supply of power which the State got from the Neyveli thermal stations, the State had to go through a very difficul period of power-cut for a period of 20 days. This is not because there has been any shortfall in any of our programmes; not even because there have been any lapses on the part of the Board. On the other hand, the demand for power in our State has been increasing at such a fast pace that in spite of the increased capacity which was introduced in our grid in the months of February and March to the tune of nearly 105 M.W., we could not avoid the power-cut. The Kundah II Stage, last unit, of 35,000 K.W., the Kundah I stage of 20,000 K.W. and the Neyveli last unit of 50,000 K.W., totalling 105 M.W. of power were added to the grid and inspite of it, we had to go through this very difficult period. As I said, it is largely because of the faster tempo of industrial development in the State. We were also very unfortunate in having to face the failure of monsoon in the current year also. The monsoon was delayed by over a month and that necessitated the severe restrictions on the use of power for high tension industries. We have been able to utilise this circumstance to our advantage and we have secured the sanction of both the Government of India and the Planning Commission for the establishment of a thermal power station at Ennore of 300 M.W. and another thermal power station at Tuticorin of the capacity of 100 M.W. We have also been able to get the concurrence of the Planning Commission for advance action being initiated for the Kalpakkam Atomic Power Plant. I trust that with the addition of these thermal power station it would be possible to reach a measure of stability in the otherwise precarious power position based on hydro-electric schemes.

So far as the financial position of the Board is concerned, it is very satisfactory. The capital expenditure estimated for the year 1963-64 was of the order of Rs. 20·5 crores. But actually in the revised estimate you will notice that a sum of Rs. 28.02 crores has been spent during the year 1963-64. The increased expenditure is mainly due to the acceleration of our various programmes and the introduction of a few new ones. So far as the current year 1964-65 is concerned, we have made a budget estimate of Rs. 24·91 crores for capital expenditure. I may even now indicate that our capital expenditure is likely to exceed Rs. 24·91 crores. We have taken up big schemes like the Kodayar Scheme, the Parambikulam-Aliyar Scheme, and the II Stage of the Mettur Tunnel Scheme, all of which had not been originally included in the Third Plan of the Madras State. Therefore, it will become necessary for us to increase the capital expenditure in the current year also.

So far as the revenue receipts are concerned, during the year 1963-64 against an estimated revenue of Rs. 22·23 crores we realised Rs. 23.49 crores, registering an increse of Rs. 1.26 crores. The expenditure is detailed on page 4 of the statement which I have

placed on the table of the House. We expect in the year 1964-65 a revenue of Rs. 27·71 crores, showing an increase of nearly Rs. 4·22 crores over the revised estimates for the year 1963-64. The expenditure in regard to this is also detailed on page 4 which I may briefly indicate. The operation and maintenance expenditure will be Rs. 15·5 crores, contribution to Depreciation Fund will be Rs. 3·73 crores, interest on Government loans will be Rs. 6·77 crores, other interest charges payable will be Rs. 84 lakhs and contribution to other Funds will be Rs. 85 lakhs, totalling about Rs. 27.71 crores.

In the present context of our economy, it will not be possible to expect the State Electricity Board to function as a completely commercial undertaking. If we decide that the State Electricity Board should function as a commercial undertaking, looking only to the profit, it will not be possible for us to expand the services to agriculture which we are now subsidising. It will not be possible to expand our services to the rural areas and the rural electrification programmes will suffer. So far as the Madras State Electricity Board is concerned, it feels that it is part of its duty to undertake all these responsibilities notwithstanding that they do not repay all the expenditure incurred under that head.

I would briefly refer to some of the major schemes that we are now putting through. On page 8 of the statement you will find that we have taken up Kundah Hydro--Electric Scheme, Stage III, as a part of the scheme for expansion of power in our State. Then we have the Mettur-Tunnel Hydro-Electric Scheme, another major scheme, a part of which was originally included in the Third Five-Year Plan. But the second one was included on our request by the Planning Commission and the Government of India increasing the power generation from 100 M.W. to 200 M.W. Then we have the Parambikulam–Aliyar project which is expected to yield 185 M.W. of power. The Kodayar Hydro-Electric Scheme in Kanyakumari district will give us 100 M.W. when completed We have requested the Government of India and actually obtained their concurrence for expansion of the Neyveli thermal power station from 400 to 600 M.W. We are contemplating further expansion of the power production in Neyveli. We are requesting the Government of India to have a second mine cut exclusively for power and for producing about 1,000 M.W. in the second mine cut.

Our rural electrification schemes are progressing very satis-
3-50 p.m. factorily though I must confess not at such a pace as the people of the State want. From the days when people used to go from door to door canvassing house holders to connect electricity to the houses to the days now when we are adding nearly two to three thousand villages every year to our schemes of rural electrification, the progress of the country has been remarkable and great. Today we are unable to meet the demand of the people for power

for domestic use, for agricultural use, for small-scale industries and so on. This is a most refreshing feature of our economy and I trust that notwithstanding all the difficulties that the Board has to meet with, it will continue to keep up the tempo of development that has been taking place.

I may briefly refer to one subject which may be later mentioned in the course of our debate and that is the Hogenakal scheme. Though the Government of Madras have prepared their scheme and submitted it to the Government of India, the concurrence of the Mysore Government has not yet been forthcoming. In matters like this where two States are involved, it is far better not to discuss them here and create irrigation. On the other hand, we should try to persuade the other States to come together jointly in the fulfilment of some of these great projects.

Our transmission lines have also been progressing according to schedule. We have programmed to connect all the Southern States by an Inter-State grid.

The progress of the Electricity Board during the year under review and the year ahead of us is very satisfactory.

I must pay my compliments to the Chairman and other members of the Electricity Board, the Engineers and the staff and a host of workmen who have contributed to this success. I may also take some pride in saying that during the year under review there has not been a single industrial dispute between the workers and the Electricity Board, and perfect harmonious relations exist between them.

I request that the Electricity Board budget be taken up for discussion.

MR. CHAIRMAN: The State Electricity Board Budget is before the House for discussion.

*திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, 1964-65- ஆண்டு எலக்ட்ரிசிடி போர்டு வரவு செலவுகளைப் பற்றி நான் பேசுவதற்கு முன்வந்துள்ளேன். காண்டு மூலம் விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகள் இரண்டு விதம்—ஒருவர் நீர்ப்பாசன வசதி இருந்து, உதவிக்காக இதை வைத்துக்கொண்டு பயிர் செய்கிறவர்; மற்றொருவர் இணற்றிலிருந்து காண்டு மூலம் தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்கிறவர். இதை உதவியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குத்தான், நெல் பயிர் பண்ண கட்டுப்படியாகும். இணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்தே நெல் பயிர் பண்ணுகிறவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகாது. இதிலே நஷ்டம்தான். காண்டு சார்ஜ் 2, 3 வருஷத்தில் 1-க்கு 1¾ அதிகம் சார்ஜ் ஆகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உதவி பண்ணுகிறோம் என்று சர்க்கார் சொன்னால், ஒரு கமிட்டி வைத்து, தண்ணீர் பூராவும் இணற்றி லேயிருந்து எடுத்து பயிர் பண்ணுகிறவர்கள் யார், உதவிக்காக காண்டை உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் யார் என்று கணக் கெடுத்து, இணற்றிலிருந்தே எடுத்துச் செய்கிறவர்களுக்கு, தன்னு

பாடி, மானியம் அல்லது ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மாதிரிச் செய்யவில்லே என்றால் மார்க்கெட்டில் வருகிறபோது கொள்முதல் நிறைய போடுகிறவர்களுக்கும், குறைத்துப் போடுகிறவர்களுக்கும் ஒரே நிலேதான் கிடைக்கிறது. பொதுவாக எலக்ட்ரிசிடி போர்டால் யாருக்கு லாபம் என்றால், இண்டஸ்டிரியலிஸ்டுக்குத்தான். அவர்கள் தனியாக டிரான்ஸ்பார்மர் வைத்துக்கொண்டால் 100-க்கு 50 காண்டு சார்ஜ் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அந்த மாதிரி உதவி ஒன்றும் இல்லே. ஆகையினால் எலக்ட்ரிசிடி போர்டினால் நஷ்டம் அடைகிறவர்கள் விவசாயிகள்தான். போர்டு ஒரு வியாபாரி மாதிரிதான். எப்போதும் லாபத்தைத்தான் எதிர் பார்க்கிறார்கள். விவசாயிகளைப் பற்றிக் கவலேப்படுவதில்லே. அதனால், போர்டிலிருந்து சர்க்கார் வாங்கி, விவசாயிகளுக்கு காண்ட் சார்ஜ் குறைந்த விலேயில் கொடுக்க வேண்டும். சேலம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் கம்பெனிகள் போர்டிலிருந்து காண்டு கம்மி ரேட்டில் வாங்கி, டிஸ்டிரிபியூட் பண்ணுகின்றன. அதைப்போல் சர்க்கார் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

காண்டு விலே நிர்ணயம் போர்டு பண்ணுகிறது நம்மைக் கேட்கிறதில்லே. போர்டே பண்ணிவிடுகிறது. யாருக்கு எந்த விலேக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விடுகிறது. அதை நிர்ணயம் பண்ணும்போது, நம்மைக் கேட்டு, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு, வியாபாரிகளுக்கு எவ்வளவு என்று செய்யவேண்டும். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகச் செய்யக்கூடாது. விலே நிர்ணயிக்கிற வேலேயை நாம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, என்ன காப்பாற்றுகிறீர்கள்? எதை எடுத்தாலும் செலவு ஜாஸ்தி, காண்டு விலேயைக் குறைத்துக் கொடுக்க இந்த வழி எல்லாம் செய்யவேண்டும்.

மினிமம் சார்ஜ் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். 1963 செப்டம்பர் முதல் இல்லே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு முன்னால் உள்ளவர்களுக்குக்கூட தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கவேண்டும். மினிமம் சார்ஜை இரண்டு விதமாகக் கணக்குப் போடுகிறார்கள். 10 வருஷத்துக்கு கியாரண்டி எழுதி வாங்கிக் கொண்டு ஹார்ஸ்பவர் 1-க்கு வருஷம் 50 ரூபாய் செலுத்த வேணுமென்றும் அதற்கு அதிகம் செலுத்தினால் அடுத்த வருஷக் கணக்கில் சேர்க்காமல் தள்ளப்படுகிறது. அடுத்த வருடம் 50-க்கு குறைந்தால் அதைக்கட்ட வேண்டுமென்று போர்டு விவசாயிகளைக் கேட்கிறது. வருஷம் செய்கிறது. 10 வருஷம் எதற்காக கியாரண்டி? போன வருஷம் ஜாஸ்தி, இந்த வருஷம் குறைந்து போயிற்று என்றால், அதை எடுத்து இதற்குப் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். கியாரண்டி வாங்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். காண்டு கொடுக்கத் தவறிப்போனது போர்டுதான், விவசாயிகள் தவறவில்லே. ஒரு வருஷத்தில் 3, 4 மாதம் —10 மணி நேரம்தான் மோட்டார்கள் ஓடுகிறது. 24 மணி நேரமும் காண்டு வருகிறதில்லே. 'கட்' டையும் போடுகிறார்கள். மினிமம் சார்ஜையும் கட்டவேண்டும் என்கிறார்கள்—எப்படி விவசாயி கட்ட முடியும்.

சிப்பந்திகள் தொந்தரவு சொம்ப ஜாஸ்தி இந்த டிபார்ட்மெண்டில். லேன்மேன் வருகிறான், மாமூல் கேட்கிறான். கொடுக்க வில்லே என்றால், ஏதாவது செய்துவிட்டுப் போய் விடுகிறான். எங்கள் கிணற்றிலேயே மோட்டார் ஓடுகிறது. கிணற்றுத் தண்ணீர் இழுக்கிறதற்குப் பதிலாக, வெளித் தண்ணீரை உள்ளே கொண்டு வருகிறமாதிரி மாற்றி வைத்து விட்டுப் போய் விட்டான். அந்தச் சின்ன ஆள்களிடம்தான் நம் உயிர் இருக்கிறது. அவர்கள் சரியாகக் கவனிக்கிறதில்லே. எங்கேயாவது காண்டு மெயினில் 'லீக்' ஆனால் 10 ஹார்ஸ்பவர் மோட்டார் எரிந்து திண்டாட்டம் ஆகிவிடுகிறது. முன்னால் சாதாரணமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது எக்கர் கணக்குக்கு வந்து விட்டார்கள், இந்த மாமூல் காரர்கள். இனி விவசாயிகள் சமிக்க முடியாது. அதிக மாக உற்பத்தி பண்ண வேண்டுமென்று பேசுகிறோமே தவிர, அதற்குத் தகுந்தபடி விவசாயிகளுக்கு எதுவும் செய்யவில்லே. விலே குறையவேண்டும் என்றால் ஏற்றிய வரியை எல்லாம் குறைக்க வேண்டும். உரத்தைக் கம்மி விலேக்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் உற்பத்தி அதிகமாகும். 14 அணு விற்ற அரிசி ரூ. 1-2-0 ஆகியிருக்கிறது. அது ஸ்டெடியாகப் போகிறது. விலே ஏறியவுடன், கூலியை கூட்டிக் கொடு என்று சொல்லுகிறார்கள் வேலேக்காரர்கள். 1 ஏக்கருக்கு 10 மூட்டை நெல் வந்தால், மூட்டை ரூ. 3-00 விலே இருந்ததை ரூ. 37 50 ஆக்கியிருக்கிறீர்கள், 10 மூட்டைக்கு ரூ. 15 தான் விலே அதிகம் ஆயிற்று. ஆனால் தினம் 4 அணு ஒரு ஆளுக்குக் கூலி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, 10 பேருக்கு ரூ. 2-8-0, 4 மாதத்துக்கு கணக்குப் போடுங்கள். என்ன லாபம் விவசாயிக்கு? ஒரு மூட்டைக்கு அதிகம் ரூபாய் 1-8-0 கொடுத்தால், 10 மூட்டைக்கு 15 ஆகிறது. தினம் 2½ ரூபாய் வீதம் 4 மாதத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகையினால் விலேயை ஏற்றுவதால் பிரயோசனமில்லே. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்கள், உரம் முதலியவைகளைக் குறைந்த விலேக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி சர்க்கார் செய்வதில் திரும்பத் திரும்ப விலே ஏற்றம் மாறி மாறி வரும், சக்கரம் சுற்றுகிற மாதிரி. ஆகையினால் தயவு செய்து திட்டம் போடுகிறபோது விலேயைத் தூக்குவதில் லாபம் இல்லே. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களைக் குறைத்துக் கொடுத்து அவர்கள் நிலேமையை ஸ்திரப்படுத்துங்கள். இது வரை பேசுவதற்கு தலேவர் இடம் கொடுத்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டுமுடித்துக் கொள்கிறேன்.

4-00 P.M.

SRI M A. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Chairman, Sir, I am indeed very happy to hear the speech of the Hon. the Leader of the House, who happens to be in charge of the very important portfolio of Electricity in addition to Industries. He has mentioned in his speech the achievements of the Electricity Board. Just now, when I perused the Financial Statement, I found that the electricity developments and the progress of work had brought about Rs. 169 crores worth of assets to the department and Rs. 20 and odd crores of revenue. It is a matter of great pride not only

to this Government but also to the people of the State, when one attains this unique position. I hope, as the Hon. the Leader of the House said, in coming years, the tempo will be increased from time to time. As was rightly put, the consumption of electricity is much more than the supply. It is but natural that power should proceed in advance of industrial development. It has been the case in this State. Sir, in the last many decades, on the floor of the House, it has been my pleasure and privilege to speak about the Department. I myself in 1930 supported Sir C. P. Ramaswamy's Pykara and Mettur Schemes. Those days should be recalled as to how the other successful Ministries and particularly in the last ten years how the Madras Government have been able to increase the development work in electricity. It is a matter of congratulation to the Government.

I am very happy that the Hon. the Leader of the House has offered his felicitations to the Chairman and officers of the Electricity Board. I am sure every one here and every one in the State would join him in offering our felicitations to the Chairman of the Electricity Board and wishing him good luck in the years that lie ahead.

Sir, with regard to agricultural development, it is absolutely necessary that electricity should be provided at cheaper rates. To-day, the agriculturist is not worried about electricity rates or fertilizer rates or whether the fertilizer is pure or adulterated. But I should like to mention to this House that electricity should be supplied irrespective of the rates. Therefore, Sir, I should say that the Government should go on with the work of spending irrespective of rates and even if it is necessary to increase the rates because the agriculturist knows how to use electricity. It is not the occasion for me now except by way of passing remarks to say that food production is less only because of land ceilings and nothing more. It is not the occasion for me to speak on it now. I shall reserve it for another occasion. Sri A. K. Thangavel Mudaliar told us that the electricity charges were standing in the way of greater agricultural production. But it is a question of land ceilings. Even the possession of a small ordinary landholder has been affected in spite of the declaration that fundamental rights are safeguarded. It is not so in reality. However, Sir, we are very much concerned with the Electricity Board and the expansion of industrial development. While speaking about the Electricity Department, it is not possible for me to refrain from offering felicitations to the Hon. the Minister for Industries on the extraordinary developments that have taken place during the 7 or 8 years in the field of industrial development in this part of the country, much of which is due largely to his enthusiasm. He is not only the Minister for Industries but he is the honorary managing director of all the industrial concerns that are being run and are going to be started. He does not worry with files nor with the regular routine. He does not worry with this institution or that

4–10 p.m.

institution. We hope that he has more money at his command with regard to the financing of the various industries. It is impossible to raise the money by taxes. The amount will run into crores of rupees. This amount will have to be met from other sources. I know that the Hon. the Minister for Industries is doing his best, and I do hope that he will impress upon the various institutions which have been set up under the auspices of the Government of India to give more money for the industrial needs of the Madras State Industrial Finance Corporation. While on this subject, I should like to mention that it should be up to big institutions like the Life Insurance Corporation and other institutions to lend more of their crores of rupees. The money there is, after all, the money of the people. It is well-known that the income of the Life Insurance Corporation is very large. The Life Insurance Corporation's money can go into the hands of the Madras Industrial Finance Corporation, and under the direction of the Madras Government can go to meet the industrial and agricultural development of this country. I am sure the Hon. Minister will put the money to the best use for the development of the industrial units.

While on this subject of electricity supply, I should like to repeat with all the force I can command that it is absolutely necessary for the Government to take steps to put up more thermal stations. Even when I supported the hydro electric schemes many years ago, I had stated that we should not overlook the necessity to put up thermal plants. Thermal plants are absolutely necessary now. We must think of putting up thermal plants even now. The cost of thermal plants is going up. Therefore, we must put up half a dozen thermal plants even now. I do hope that half a dozen thermal plants will be put up in the coming years. I am happy that thermal plants are working in Ennore, Madurai and in another place. I do hope that half a dozen thermal units will come into existence very soon. We have exhausted all the hydro-electric schemes. The Hogenakal Scheme is there, and I hope that the discussions with the Mysore Government will result in the scheme being taken up for execution soon.

Once again on this question of setting up thermal plants, I do hope that the Government will take steps to set up half a dozen thermal plants, because the cost of setting up thermal plants is going up, and if we delay the setting up of thermal plants, much time and money will be wasted.

Sir, once again I offer my warmest congratulations to the Hon. Minister and the department on the work that they have done.

திரு. கே. வி. ராமசுவாமி: தலைவர் அவர்களே, இன்று எலக்டிரிசிடி விஷயமாகச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய நிலைமையிலே எலக்ட்ரிசிடி சில பேருக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. சில பேருக்குக் கஷ்டமானதாகவும் இருக்கிறது. இதனை நாம் தெரிந்து அதற்கு எவ்வாறு நல்ல முறை

கனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டியது நம் சட்டமன்றத்தின் கடமையாகும். இன்று நாட்டுக்கு முக்கியத்துவமாக இருப்பது விவசாய உணவுப் பொருள். இதனைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவையிலே நானும் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். ஏனென்றால் நானும் ஒரு சிறிய விவசாயி. எலெக்டிரிசிடியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன். அதிலும் எங்கள் ஜில்லாவிலே கிணறுகள் சொம்ப ஆழமான கிணறுகள். 60 அடி கிணறுகள் அவை. மேல் கிணறுகள் என்று சொல்லுவார்கள். அதற்கு 100 அடி 200 அடி கீழே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும். கிணற்றில் நெல் பரப்பி காயப் போடலாம். அதற்கு கீழே போர் 200 அடி போட்டு அதில் ஒரு பம்ப் செட்டு வைத்து அதிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து மேலே கொண்டு வர இன்னொரு மோட்டார் வைத்தால் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதற்கு மேல் ஒரு டாங்க் கட்டி அதற்கு ஒரு மோட்டார் வைத்து, இப்படி மூன்று மோட்டார் வேலை செய்யக் கூடிய கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஆழப் போகப் போக என்ன ஆகிறது என்று கேட்டால் 10 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் வைத்தாலும் கூட தண்ணீர் மிகக் குறைவாகத் தான் வருகிறது. காரணம் அதிக ஆழம். அதிகத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுக்க முடியவில்லை. சாதாரணமாக 15 அடி, 20 அடி கிணறுகளுக்குள் 3 ஹார்ஸ்பவர் பம்பு செட்டு வைத்து தண்ணீர் எடுத்தால், 10 ஹார்ஸ் பவரை விட இரண்டு மடங்கு தண்ணீர் வருகிறது. அந்த நிலைமையில் அந்த 3 ஹார்ஸ் பவர் பம்பு செட் வைத்திருப்பவன் ஒரு நாளைக்கு 2 ஏக்கர் பாய்ச்சினால் இந்த 10 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் வைத்திருக்கும் ஒரு விவசாயி ½ ஏக்கர் கூட பாய்ச்ச முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான் என்பதை விளக்கமாக இந்தச் சபையில் பேச கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த நிலைமையில் இன்று "கரண்ட் கட்" வந்துவிட்டது. அவர்களைக் குறை சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆண்டவன் அனுசரணையாக இல்லை என்று தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் கரண்ட் இருந்து கொடுக்காமல் இருக்கவில்லை. கரண்ட் இல்லை, ஆனால் இந்த கிணற்றுக்குள் பம்பு செட் வைத்து இறைக்கிற கிணற்றில் என்ன செய்கிறான் விவசாயி? மாட்டுக்குத் தண்ணீர் எடுக்க முடிவது இல்லை. குழிக்குள் தண்ணீர் இருக்கிறது. அது மோட்டார் ஓடினால்தான் மேலே வரும். கிணற்றில் மேலே இருந்தால் மொண்டு எடுத்து விடலாம். அப்படி போருக்குள் இருக்கிற தண்ணீரை எப்படி எடுப்பது? கிணற்றைப் பார்த்தால் சுத்தமாக இருக்கும். ஆள் படுத்துத் தூங்கலாம். அந்த இடத்தில் ஒரு விவசாயி மாட்டுக்குத் தண்ணீர் எவ்வாறு எடுத்து கொடுப்பது, தான் தண்ணீர் குடிக்க எங்கே போவது, என்ற முறையில் எங்கள் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறோம். அவைகளை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. விவசாயிகளுக்கு இந்த கரண்ட் கட் இருப்பதால் திடீர் திடீரென்று கரண்டை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அந்த பம்பு செட்டுகள் 'பர்ன்' ஆகிவிடுகின்றன. உடனே ரிப்பேர் செய்ய முடிகிறதா, என்ன. ஆழ கிணற்றிலிருந்து மோட்டாரை மேலே கொண்டு வந்து சேர்த்து, அதைக் கொஞ்ச தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒர்க்ஷாப்பில் கொண்டு போய் சரி செய்து கொண்டு வந்து மாட்டுவதற்குள் வறண்டு போகிறது. இந்த நிலைமையில் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு மோட்டாரை ரிப்பேர் செய்ய ரூ. 200, 300 ஆகிறது. தற்போது அகவிலையின் காரணமாக அதிகம் சார்ஜ் செய்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, விவசாயி விவசாயத்தை விட்டு ஓடுவதற்கு என்ன மார்க்கம் என்று கருதிக் கொண்டு இருக்கிறானே தவிர விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்னேறலாம் என்ற கருத்தை அறவே மறந்து கொண்டு வருகிறான், வெறுத்து வருகிறான் என்பதை ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயி ஒருவன் வெறுத்தால் உலகம் என்ன ஆகும், என்ன நிலைமையில் வந்து முடியும் என்பது இங்குள்ள பெரு மதிப்புள்ள கனவான்கள், மற்ற மெம்பர்கள், அதிகாரிகள் சிந்தனை செய்யக் கூடிய ஒன்றாகும். அந்தக் காலத்திலே சொன்னார்கள், பயிர்த் தொழிலுக்குத் எந்தத் தொழிலும் ஈடு இல்லை என்று. இன்று பயிர்த் தொழில் எவ்வளவு அடிமைப்பட்டு கிடக்கிறது, கூலி திசையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டது என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இது மாதிரியான நிலை மையில் விவசாயிகளுக்கு முன்பு எல்லாம் agreement காரன் பணம் கட்ட வேண்டும். இப்போது அதை எடுத்து விட்டோம் என்று முடிவு பண்ணியிருக்கிறோம். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால் மாதம் 50 ரூபாய் சம்பளம், அதிலே பிடித்தம் ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாய் என்று சொன்ன மாதிரி மூன்று சலுகை சலுகையைவிட கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. வந்ததாக எந்த விவசாயியும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்ன என்னமோ சார்ஜ், சர்சார்ஜ் என்று போட்டு பலகணக்குகள் அவர்களுக்கே தெரியாத கணக்குகள் போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று கருது கிறேன். விவசாயி அதை எல்லாம் தெரிந்து பணம் கட்டுவது இல்லை. போட்டுவிட்டார்கள். கட்டா விட்டால், பியூசைப் பிடுங்கி விடுவார்கள் என்ற நிலைமையில் பணம் கட்டுகிறான். அவர் கஞ்சி விளங்கக் கூடிய நிலைமையில் இன்னதுக்கு வரி போட்டிருக்கிறோம், அதற்காகக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று பணத்தைக் கேட்பது நியாயமும் தர்மமும் ஆகும். அது இல்லாமல் எதோ கணக்கு வைத்துப் பெருக்கி, அவர்களுக்குக் கூட படிக்கத் தெரியாத, எனக்குத் தெரிவது இல்லை. அந்த நிலைமையில் கடைசியில் மொத்தம் இன்ன தொகை என்று கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை 15 தேதிக்குள் கட்ட வேண்டும். அதற்குள் கட்டவில்லை என்றால் பியூசைப் பிடுங்கி

[திரு. கே. வி. ராமசுவாமி] [17th July 1964

விடுவார்கள். அது எத்தனையோ கதை நடக்கிறது. இப்போது கரண்ட் ஒரு கிணறுகளுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. திரு. தங்கவேல் முதலியார் சொன்ன மாதிரி சில மாமூல்கள் இருக்கின்றன. பெரிய இடத்தைச் சொல்லவில்லை. நீங்களே இருக்கக் கூடிய வர்கள் செய்யக் கூடிய தகிடுதத்தம் சொல்ல முடியாத நிலை மையில் இருக்கிறது பல தடவை பேசியிருக்கிறேன். அதைப் பற்றி எந்த அளவு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இனிமேலும், அது மாதிரி மாமூல் நிலைமைகள், மற்ற ஊழல்கள் இல்லாத முறையில் ஒரு குடியானவனுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டியது மிக முக்கியம் என்பதைத்

4–20 p.m. தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கரண்ட் sudden ஆக நிறுத்தப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டும். எத்தனை பேருக்குச் சொல்ல முடியும் என்று சொல்லலாம். இதனால் விவசாயிகள் நஷ்டப் படுகிறார்கள். நஷ்டத்துக்காக ஒரு வியாபாரம் செய்ய முடியுமா? இன்று விவசாயிகள் நன்கு மேலோங்கி வரவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முன்பு எல்லாம் கிணறுகளுக்கு 5 ஹார்ட் போடலாம் என்று இருந்தது. ஒரு மோட்டார் பம்பு செட்டுக்கு இவ்வளவு ஹார்ட் போடலாம் என்று சட்டம் இருந்ததோ இல்லையோ, கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போதைக்கு 3½ போட்டால், சார்ஜ் போடுகிறார்கள். இல்லா விட்டால் தனியாக ஒரு மீட்டர் வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி இன்ன பிரச்னைகளில் குடியானவன் மனதைப் புண்படுத்தாது அவனுக்கு உதவி செய்கிற முறையில் வேறு யதைச் செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

அதிலும் இந்த நேரத்தில், விவசாயத்துக்குக் கூலி, பண்ணைக்கு ஆள் வருவது என்றால் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. காரணம், மற்ற வேலைகளில் நல்ல வருவாய் கிடைக்கிறது, வெள்ளை வேட்டி கட்டலாம், சிராப்பு சீவிக்கொள்ளலாம், சாப்பிடலாம். அதனால் விவசாயத்தில் இரவு பகலாக இருந்து வேலை செய்து பிழைக்க ஆசைப்படுவதில்லை. விவசாயத்தில் அதிகக் கூலி கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் வேலைக்குச் சரியாக வருவது கிடையாது, அப்படியே வந்தாலும், மனிதனைக்கு— எட்டு மணி கணக்கு, அந்த எட்டு மணி நேரமும் சரியாக வேலை செய்வது கிடையாது. எந்த இடத்திலேயும் இப்படித்தான், ஆபீஸ்களிலும் சரி, விவசாயத்திலும் சரி, குடும்பத்தில் கூட, பிள்ளை குட்டி, பெண்டாட்டி கூட அப்படித்தான் இருப்பார்களோ என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலைமையில், விவசாயம் முன்னுக்கு வரவேண்டும், எப்படி முன்னேற்றுவது என்று பார்த்துச் செய்யவேண்டியது நம் கடமை. இரவில் தண்ணீர் இறைக்கச் சொன்னால் கஷ்டம்.

17th July 1964] [திரு. கே. வி. ராமசுவாமி]

பகலில் செய்வதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆள் வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டும், அவன் தண்ணீர் கட்டி விட்டுத் தூங்குவான். அவனுக்கு பேட்டரி கூட அல்லது அரிக்கென் லாட்டராவது கொடுக்க வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் விலை ஜாஸ்தி. பெரிய பல்பை போட்டாலும், டிபார்ட்மெண்டில் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை குடியானவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. விவசாயத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில், இந்த இரவுப் பாய்ச்சலை பகல் பாய்ச்சலாக வைத்து, பகலிலேயே தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அத்தியாவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதோடு, இந்த கரண்டு திடீர் திடீர் என்று நிற்காமல், காலாகாலத்தில் தெரிவித்தால் அந்த சமயத்தில் மோட்டாரை நிறுத்திக் கொள்ளலாம், மோட்டா ருக்கும் கெடுதல் இருக்காது. இதனால் சொற்ப பணம் சேதமா கிறது. நான் இதில் அழுந்தி கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் ஓர்க்ஷாப்புக்குப் பணம் கட்டவில்லை. தெரிந்தவர்களாக இருப்ப தால் மரியாதையாக, கேட்காமல் விட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அப்படி விட்டுக்கொண்டு இருப்பாரா என்பது சந்தேகம். இந்த நிலைமையில் தான் விவசாயி இருக்கிறான் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து, டிபார்ட்மெண்டார் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: மன்றத் தலைவர் அவர் களே, இப்போது மின்சக்தி போர்டு வாரிய செலவுத் திட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன் என்று முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின் சக்தி எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக் கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதிலும், மின் சக்தி பல குக்கிராமங்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றது என்றாலும் இன்னும் 6,000 குக்கிராமங்களுக்கு கிடைக்காமல் இருப்பது சர்க்காருக்கே தெரியும். அதையும் 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதையும் கொடுத்து விட்டால், இந்த மாநிலத்தில் சிறு குக்கிராமத்திலேயும் மின் சக்தி இல்லாமல் இல்லை என்ற நல்ல பேர் உண்டாகும். மற்ற மாநிலத்தை விட மின் சக்தியில் நம் மாநிலம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும். நம் ஜில்லாவைப் பற்றி நம் மன்றத் தலைவருக்கே தெரியும். காவிரி பாய்ந்து கொண்டிருப்பதால் நெல் நிறைய உற்பத்தியாகிறது மற்ற இடங் களில். மின் சக்தியால் வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் நெல் உற்பத்தி அளவு அதற்கு அடுத்தாற்போல் இருக்கிறது. மின் சக்தி இல்லாவிட்டால் வடஆற்காடு ஜில்லாவில் இவ்வளவு நெல் உற்பத்தி ஆகாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மின் சக்தி நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து வரும் நேரத்தில், 'கட்' வரும் நேரத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் மனதுக்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது.

[திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்] [17th July 1964

அதைத் தவிர்க்க, இயற்கை காரணமாக மழை இல்லாமல் இருந்தாலும், அந்த நாட்களிலும் 'கட்' இல்லாமல், நம்முடைய மின் சக்தியை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். அதற்கான முயற்சியில் அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் ஈடுபடுவார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை.

"ஓதுவாரெல்லாம் உழுவார் தலைக்கடையே" என்று வள்ளுவர் சொல்லுகிறார். விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு மின் சக்தி பெருமளவில் உதவிய போதிலும், விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் ஹார்ஸ்பவருக்கு இவ்வளவு என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், மழை காலத்திலும் அந்தப் பணத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்ற உத்தரவு இருக்கிறது. அதைத்தான் தவிர்க்க வேண்டும். மழை காலத்தில் மின் சக்தியை எடுக்காமல் இருந்தால், அதற்கான கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்க அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு மின் சக்தி எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று பார்த்தோமானால், பூமிக்கு உறக்கம் இருக்கிறது, தண்ணீருக்கு உறக்கம் இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் எதற்கு உறக்கம் இல்லையென்றால், சூரியன், சந்திரன், காற்றுக்குத்தான் இல்லை என்று நூல்களில் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைப்போல் மின் சக்தி உறக்கம் இல்லாமல் பணியாற்றி வருகிறது என்று சொல்ல முடியும். அந்த நிலையில் மின் சக்தி முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. 'கட்' ஒன்றுதான் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது பகலில் விவசாயத்துக்கு மின் சக்தியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று என் நண்பர் கோயமுத்தூர் இராமசாமி அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இரண்டு வழியையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கைத்தொழில்களும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், விவசாயமும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். கைத்தொழில் பகலில்தான் செய்ய முடியும், இரவில் செய்ய முடியாது. விவசாயத்துக்கு இரவில் தண்ணீர் இறைக்கலாம். அந்தக் காலத்தில் கூட காலை 3 மணிக்கு மாடுகளைக் கட்டி இறைத்து பழக்கம் உண்டு என்பது நண்பருக்குத் தெரியும். கோழி கூவி விட்டது, மாடுகளைக் கவலையில் கட்டி இறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். பகலில் விவசாயத்துக்கு மின் சக்தியைக் கொடுத்து விட்டால் மின் சக்தி போதாது. அதற்குப் போதுமான அளவு மின் சக்தி இருந்தால், அதைப் பகலில் கூட அதிகம் கொடுக்க முன்வருவார்கள் என்பது என் எண்ணம். நேற்றைக்கு நல்ல முன்னேற்றத்தின் பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரத் துறையிலுள்ள அதிகாரிகளைப் பற்றி, என் நண்பர் தங்கவேல் முதலியார் அவர்கள் சிறு குறைகளைச் சொன்னார்கள். சிறு குற்றம் குறை இல்லாத மனிதன், சரித்திரம், பொருள் இல்லை என்று தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறு குற்றம் குறை இருக்கும். அதை எல்லாம் சபையில் சொல்லக் கூடாது. நண்பர் அதை எல்லாம் சொல்லி விட்டார். அங்காங்கு உள்ள அதிகாரிகளிடம் சொல்லி, அதை உடனடியாகக் கண்டித்தால்,

17th July 1964] [திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்]

நல்ல பயன் தரும் என்று தான் என் நண்பருக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாதிரி சிறு குறைகளை அந்தந்த அதிகாரிகளிடம் சொல்லி அவைகளைத் தீர்த்து வைப்பது மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: அதிலெல்லாம் முடியாமல் தான் இங்கே சொல்லுகிறேன். 4–30 p.m.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: என் நண்பர் அங்கே முடியாதாதால்தான், இங்கே சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்கள் இருந்தால்தான் நல்லது. "இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் கெடுப்பார் இலானும் கெடும்." என்று திருவள்ளுவர் சொல்லுகிறார். எடுத்துச் சொல்லும் வழியில், முறையில் சொன்னால் கேட்டார்கள். கேட்க மாட்டார்கள் என்பது இல்லை. ஆனால் அவர்கள் எப்படியோ தெரியவில்லை. எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய வழியில் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: மனுஷ சுபாவம் ஒரு மாதிரியாக இருக்காது.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: ஆங்காங்கு உள்ள அதிகாரிகளிடம் மக்களுக்கு இருக்கும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, அவ்வப்போது தீர்த்து வைப்பதுதான் மக்கள் மன்ற உறுப்பினர்களின் கடமை. அந்த அதிகாரிகளிடம் போய் எடுத்துச் சொல்லித்தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, மேல் இடத்துக்கு வராமல் செய்ய முடியும். இவ்விஷயத்தில் நான் இதைத்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்கு உற்சாகமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி மின் சக்தியை அதிகப்படுத்தி, மக்களுக்குப் போதுமான அளவு மின் சக்தி கிடைக்கும் வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றியறிதலைக் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். இயாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த எலக்டிரிசிடி போர்டு மான்ய கோரிக்கையை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், வேதனையோடு ஆதரிக்கிறேன். சென்ற நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எலக்டிரிசிடி போர்டைக் கலைத்து விட வேண்டுமென்று கீழ் சபையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன். அப்போது எலக்டிரிசிடி போர்டு அமைச்சர் என்னை அழைத்து உங்கள் குறை என்ன என்று கேட்டார்கள். என் தொகுதிக்கு வந்து 10 நாட்களுக்கு முகாம் செய்து மக்கள் குறைகளை நீங்களே தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். அதற்கேற்ப அமைச்சர் அவர்கள் 10 நாள் என்னுடைய தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்து வைகையில் முகாம் மிட்டு மக்கள் குறைகளை 50 சத விகிதம் போக்கி விட்டு வந்தார்கள். அதன் பின்பு தற்போதைய எலக்டிரிசிடி அமைச்சர் அவர்களும் பழைய மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு முறை இருவரும் சேர்ந்து என்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [17th July 1964

கிராமங்களுக்கு வந்தார்கள். வந்தபொழுது பொது மக்கள் கூடி மின்சார இலாகா அமைச்சர் நேரடிப் பார்வையில் இருக்க வேண்டுமென்று உபசார பத்திரத்தில் குறிப்பிட்டு வாசித்து அளித்தார்கள். அப்போது அமைச்சர் அவர்கள்கூட பொது மக்களோடு கரகோஷம் செய்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொது மக்கள் அதை ஏக மனதாக வற்புறுத்தினார்கள். நான் அதைக் கூறுகிறேன் என்றால் எலக்டிரிசிடி போர்டில் உள்ளவர்கள் மீது நம்பிக்கை குறைவு காரணமாக அல்ல. எலக்டிரிசிடி போர்டின் தலைவர் அந்தத் துறையில் ஒரு பெரிய மேதாவி என்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப் போன்றே சீப் என்ஜினீயர் பெரும் நிர்வாகத் திறமை வாய்ந்தவர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மீது ஏதேனும் அப்பழுக்குக் கூற முன்வரவில்லை. ஆனால் கீழே உள்ள உத்யோகஸ்தர்கள் எலக்டிரிசிடி போர்டு என்றால் அது வானத்திலிருந்து கீழே குதித்தது போல் நினைத்து தாங்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்ற முறையில் சர்வாதிகார தர்பார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கூறுவது என்றால் ஆயிரமாயிரம் கூற முடியும். சென்ற மார்ச், ஏப்ரல் மாதத்தில் மதுரை ஜில்லாவில் மேல் சபை தேர்தலுக்காக சுற்றுப் பயணம் சென்றபொழுது 1,000 பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 800 பஞ்சாயத்து போர்டுகளை உங்கள் குறை என்ன என்று கேட்டபொழுது நீங்கள் செய்ய வேண்டியது போனவுடன் எலக்டிரிசிடி போர்டு வேண்டாம் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்து அது அமைச்சருடைய மேற்பார்வையில் இருக்கும் படி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 250 மகஜருக்கு மேல் இருக்கிறது. அவைகளில் எல்லாம் எலக்டிரிசிடி போர்டு மீது குற்றச்சாட்டு இல்லாத ஒரு மகஜர்கூட இல்லை. இன்றுகூட நான் எலெக்டிரிசிடி மான்ய கோரிக்கை மீது என்ன பேசுகிறேன் என்பதைப் பார்க்க கண் காணிக்க பலர் வந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் எலக்டிரிசிடி போர்டு மீது பொது மக்கள் பெரும்பான்மையினர் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள். குறிப்பாகக் கூறினால், நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஊரில் வந்து கோ ஆப்பரேடிவ் காலனிக்கு அஸ்தி வாரம் போட்டார்கள். பாரஸ்ட் ஏரியாவில், 30 வீடுகள் கட்டி முடித்தோம். கட்டி முடிந்த பிறகு மின்சாரம் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஒரு மாதம் கேட்டோம், இரண்டு மாதம் கேட்டோம், ஆறு மாதம் கேட்டோம், ஒரு வருஷம் கேட்டுப் பார்த்தோம். அவர்கள் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. பின்பு எலக்டிரிசிடி போர்டு டிவிஷனல் இன்ஜினீயர் ஒருவர் அதில் ஒரு வீடு வாடகைக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார். எனக்குத் தெரியும் இவர்களுக்கு வீடு கொடுத்தால் நிச்சயமாக நாளைக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பார்கள், அதை வைத்துப் பிடிக்கலாம் என்று கணக்குப் போட்டேன். வேறு இடத்தில் வீடு கொடுப்பதற்குப் பதில் என் வீட்டுக்கு அருகில் கொடுத்தேன். பின் மதுரை சென்றேன். மறு நாள் என் வீட்டருகில் ஜக ஜோதியாய் மின்சார விளக்கு பிரகாசித்தது. உடனே ஆபீஸுக்குள் சென்று சிப்பந்திகளிடம்

17th July 1964] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

கேட்டேன். ஒரு வருஷமாக இந்தப் பக்கம் வராத மின்சாரம் இப்போது எப்படி வந்தது என்று கேட்டேன். எங்கள் டிபார்ட்மெண்டு நாங்கள் போட்டுக் கொண்டோம் என்றார்கள். இதற்கு முன்னால் கற்றுக் கணக்கில் Technical Objection சொல்லுவார்களே என்ன ஆச்சு? தனக்கென்றால் தாய்ச் சீலை கலம் கொள்ளும் என்பார்கள். இப்போது அந்த டெக்னிகல் அப்ஜக்ஷன்ஸ் எல்லாம் ஓடிப் பறந்துவிட்டன. அதற்குப் பிறகு 30 வீடுகளுக்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மீண்டும் 13 வீடுகள் கட்டினேன். அந்த 13 வீடுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக்கு போராட்டமே நடத்தினேன். ஒரு கதையும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடைசியாக எலக்டிரிசிடி போர்டு சேர்மனுக்கு எழுதினேன். சீப் என்ஜினீயருக்குப் புகார் செய்தோம். இங்கிருந்து, சேர்மன் அவர்களும், சீப் என்ஜினீயர் அவர்களும் அடிக்கடி எலக்டிரிசிடி போர்டு மீது புகார் கூறுகிறார்களே, அவர்கள் குறையை நீக்குவதற்கென்ன என்று கேட்டார்கள். அப்போதுதான் கிழ்த்தர சிப்பந்திகள் உணர்ந்தார்கள், சட்டமன்ற அங்கத்தினர் எழுதினால் எலக்டிரிசிடி போர்டு கேட்பார்கள் போல் தோன்றுகிறது. ஆகவே கவனிக்கலாம் என்று மின்சார இணைப்பு கொடுத்தார்கள். ஒரு துர்பாக்கியமான சம்பவம், தேனியில் ஒரு சந்தை இருக்கிறது. ஒரு பகுதி தேவையில்லை என்று Industries Oil mills -க்கு வாடகைக்கு விட்டார்கள். வாடகைக்கு எடுத்தபொழுது எற்கனவே வாடகைக்கு எடுத்த இரண்டு குடும்பங்கள் மின் இணைப்பு கிடைக்காததால் கெட்டுப் போய்விட்டன. இந்தக் காரணத்தை வைத்து புதிதாக மில் வைப்பவரைக் கேட்டேன். அங்கே ஆயில் மில் வைத்தவர்கள் மின் இணைப்பு கிடைக்காததால் 50 ஆயிரத்துக்கு மேல் நஷ்டம் அடைந்து ஊரை விட்டே ஓடி விட்டார்கள், அதே இடத்தில் ஏன் வைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அவர்கள் பயித்தியக்காரர்கள், போக வழி தெரியாமல் போய் விட்டார்கள், நான் வைக்கிறேன் நாமக்கே கிடைக்கிறதா இல்லையா பார் என்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி அவருக்குக் கிடைத்தது. இதற்கு முன்னால் டெக்னிகல் அப்ஜக்ஷன்ஸ் இரண்டு பேருக்கு வைக்கக் கூடாதென்று. புதிதாக வைத்தவருக்குக் கிடைத்தது. இன்னொரு துர்பாக்கியமான சம்பவம் 7 பேர் ரைஸ்மில், ஆயில் மில்லுக்கு Apply செய்தார்கள். மின்சார இலாகாவில் மின் இணைப்புப் பெறுவது என்பது இரண்டு வருஷங்கள் ஆகுமே, அது வரை பொறுப்பீர்களா என்று கேட்டேன். ஆறு பேர் கஷ்டம் என்றார்கள். ஒருவர் மட்டும் உங்களுக்குக் கஷ்டம்; எனக்கு இலகு என்று சொல்லி மறு நாளே order வாங்கிவந்து விட்டார். பாக்கி ஆறு பேருக்கு இன்று வரை கிடைக்கவில்லை. சீப் என்ஜினீயர், எலக்டிரிசிடி போர்டு அவர்களுக்கு எழுதிய பிறகு யாருக்குக் குறிப்பிட்டு எழுதினோமோ அவருக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள். அதன் பின் உத்யோகஸ்தர்கள் பேச மறுக்கிறார்கள் என்று எழுதியவுடன் அழைத்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். இதைப் போன்று ஆயிரம்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [17th July 1964

1-30 p.m.

ஆயிரம் கூறலாம். கிராமங்களில் எந்த ஊருக்குப் போனாலும் போகும் ஊர் எல்லாம் தோட்டத்தைப் பாருங்கள். பம்பு செட்டு வாங்கி கெட்டுப் போகும் தருவாயில் இருக்கிறது இரண்டு வருஷம் மூன்று வருஷம் ஆகிறது மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. உத்தியோகஸ்தர்கள் என்றால் முன்பு எல்லாம் Police Department -ஐப் பார்த்து பயப்படுவார்கள். இன்று மின்சார இலாகாவில் Line man -ஐப் பார்த்து ஊர் மக்கள் நடுங்குகிறார்கள், பயப்படுகிறார்கள். இந்தப் பயத்தை போக்கத் தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்போதுகூட சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதல் தீர்மானம் செய்யலாம். சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று கூறினார்கள். அது மனிதனால் செய்யப்பட்டதுதான். மனிதனுக்காகத்தான் சட்டம். ஒரு முறை ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு Road Traffic Board அமைக்க வேண்டுமென்று டில்லியிலிருந்து சட்டம் பாஸ் செய்து அனுப்பினார்கள். அது எங்கள் ராஜ்யத்துக்குத் தேவையில்லை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதைப் போல் தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் பார்லிமெண்டு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று கூறுகிறேன்.

ஆகவே அதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு முறை மதுரை ஜில்லாவைச் சுற்றிப்பார்த்து, மின் இணைப்பு சம்பந்தமாக என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று, எம். எல். ஏ.-க்களை அழைத்துக் கேட்கவேண்டும். எங்கள் பெரியகுளம் தாலுகாவில் பெரியாறு ஸ்கீம் வந்த பிறகு, மக்களை அதிகமாக மின் இணைப்பு கேட்டு தொந்தரவு செய்கிறார்கள். பொது மக்களின் கஷ்டம் என்ன என்று தேனியில் தண்டுப் பிரசாரம் மூலம் வெளியிட்டு, குறைகளைக் கேட்டு சட்ட பூர்வமாகத் தீர்க்கக் கூடியவைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். முக்கியமான கஷ்டம், உணவு நெருக்கடி. மின் இணைப்பு தாராளமாக கொடுத்தால், உணவு நெருக்கடி போய்விடும். இணைப்பு கொடுப்பதற்கு முன்னால், டிடபிள்யுடி. இலிகேஷன் இஞ்சினீர் இடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆற்றிலிருந்து 50 மைலுக்கு அப்பால் இருந்தால்கூட சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆற்றுக்கரையில் இருந்தால் இந்த சர்டிபிகேட் கேட்கலாம். மற்றவைகளில் இந்த மாதிரி சர்டிபிகேட் கேட்டு அனாவசியமாக அலக்கழிக்கிறார்கள். மக்களின் குறைகளை நீக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்தால் இந்த டிபார்ட்மெண்டு மீது குறை சொல்ல வகை இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 20th July 1964.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 238. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3918, Home, dated 17th December 1963 regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

* 239. *Notification issued with G.O. No. 195, Revenue, dated 25th January 1964 regarding amendments to the "Assessment, Levy and Recovery of Contribution Costs Rules".*

* 240. *Notification issued with G.O. Ms. No. 532, Rural Development and Local Administration, dated 7th March 1964 relating to conduct of election at the first meeting for election of members to the Corporation Account Committee and the Corporation Licence Appeals Committee.*

* 241. *Notification issued with G.O. Ms. No. 317, Food and Agriculture, dated 4th February 1964 directing the Tirunelveli Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of chillies at Kovilpatti, Sankarankoil and Kadambur in Tirunelveli district.*

* 242. *Notification issued with G.O. Ms. No. 318, Food and Agriculture, dated 4th February 1964 directing the Thanjavur Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of paddy at Adirampatinam, Muthupet and Vedaranyam in Thanjavur district and also markets for the purchase and sale of groundnut at Kumbakonam and Gandarvakottai.*

* 243. *Notification issued with G.O. Ms. No. 319, Food and Agriculture, dated 4th February 1964 regarding establishment of markets for the purchase and sale of paddy at Thiruthuraipundi and Peravuram in Thanjavur district and for the purchase and sale of paddy and groundnut at Madukkur, Aranthangi and Sembanarkoil.*

* 244. *Notification issued with G.O. Ms. No. 238, Public (Services-A), dated 17th February 1964 regarding inclusion of certain posts of the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.*

* 245. *Notification issued with G.O. Ms. No. 236, Public (Services-A), dated 17th February 1964 regarding inclusion of certain posts of the Madras Education Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.*

* 246. *Notification issued with G.O. Ms. No. 509, Public (Services-A), dated 17th March 1964 regarding inclusion of certain temporary posts of the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.*

* 247. *Notification issued with G.O. Ms. No. 548. Public (General-M), dated 23rd March 1964 regarding introduction of Tamil in certain offices in the Statistics Department.*

[17th July 1964

* 248. *Notification issued with G.O. Ms. No. 739, Revenue, dated 10th March 1964 regarding ryotwari settlement of Nattarmangalam Inam estate in Kallakurichi taluk of South Arcot district.*

* 249. *Notification issued with G.O. Ms. No. 128, Revenue, dated 17th January 1964 regarding amendments to the Functioning of the Board of Trustees Rules.*

§250. *' India Prepares ' published by the Directorate of Field Publicity, Ministry of Information and Broadcasting, Government of India.*

* 251. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2546, Education, dated 28th December 1963 regarding amendment to the rules relating to test to be passed by headmasters and headmistresses of high schools under municipal councils.*

* 252. *Notification issued with G.O. Ms. No. 143, Public (Services-A), dated the 29th January 1964 regarding exclusion of Personal Assistants (Panchayat Development) to Collectors from the purview of the Madras Public Service Commission.*

* 253. *Notification issued with G.O. Ms. No. 518, Revenue, dated 25th February 1964 regarding amendments to notification under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 published at pages 1651–1665 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 24th September 1958.*

* 254. *Notification issued with G.O. Ms. No. 60, Public (Services-A), dated the 15th January 1964 regarding inclusion of the posts of Statistics Assistants in the Madras Animal Husbandry Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.*

* 255. *Notification issued with G.O. Ms. No. 295, Local Administration, dated 8th February 1964 regarding amendments to the Madras Local Authorities (Duty on Transfer of Property) Rules, 1948.*

* 256. *Notification issued with G.O. Ms. No. 754, Home, dated 16th March 1964 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

* 257. *Notification issued with G.O. Ms. No. 391, Food and Agriculture, dated 11th February 1964 relating to market area and notified market area in the North Arcot District.*

* 258. *Notification issued with Memorandum No. 83895 (a)-E. III/60–34, Food and Agriculture, dated 22nd January 1964 regarding issue of Fishing in Manakudy-Kalimar Lake Control Rules, 1963.*

* 259. *Notification issued with Memorandum No. 18935-E. III/63–7, Food and Agriculture, dated 22nd January 1964 authorising certain officers of the Fisheries Department in the Kanyakumari district and Shenkottah taluk of the Tirunelveli district to exercise the powers specified in sections 17 and 21 of the Travancore-Cochin Fisheries Act, 1950.*

17th July 1964]

* 260. *Notification issued with G.O. Ms. No. 680, Revenue, dated 5th March 1964 regarding amendment to the Rules under the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961.*

* 261. *Notification issued with G.O. Ms. No. 940, Home, dated 30th March 1964 regarding amendments to the Madras Home Guard Rules, 1963.*

* 262. *Notification issued with G.O. Ms. No. 348, Home, dated 7th February 1964 regarding continuance of the collection of consessional rate of tax in respect of Lorry MDJ 1358 belonging to St. Mary's High School and Orphanage, Vellore.*

* 263. *Notification issued with G.O. Ms. No. 377, Rural Development and Local Administration, dated 18th February 1964 relating to jurisdiction of Development Districts in Madurai Revenue district.*

* 264. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1086, Revenue, dated 9th April 1964 regarding amendments to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.*

* 265. *Notification issued with G.O. Rt. No. 181, Revenue, dated 5th March 1964 regarding exemption from the entertainment tax the full length film ' Swami Vivekananda ' in Hindi.*

* 266. *Notification issued with G.O. Rt. No. 180, Revenue, dated 5th March 1964 exempting from the liability to entertainments tax, the exhibition of Soviet film at the Children's Theatre, Madras.*

* 267. *Notification issued with G.O. Ms. No. 178, Revenue, dated 23rd January 1964 regarding amendment to the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962.*

* 268. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1689, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 23rd March 1964 regarding amendment to the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.*

* 269. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1093, Revenue, dated 10th April 1964 appointing 8th May 1964 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 shall come into force in the Velur Inam Estate, Thanjavur district.*

* 270. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3347, Revenue, dated 23rd November 1963 regarding amendments to the " Utilisation of Surplus Fund Rules ".*

* 271. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 693, *Food and Agriculture, dated 4th March* 1964 *regarding filling up of vacancies in membership of the Thanjavur Market Committee.*

* 272. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 776, *Food and Agriculture, dated 9th March* 1964 *relating to regulation of trade in paddy in the North Arcot district.*

273. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 777, *Food and Agriculture, dated 9th March* 1964 *relating to regulation of trade in cashewnut and coconut in the Kanyakumari district.*

* 274. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 484, *Rural Development and Local Administration, dated 3rd March* 1964 *regarding amendment to the rules relating to the preparation submission of Administration Reports by Panchayats.*

* 275. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1240, *Revenue, dated 27th April* 1964 *appointing 3rd June* 1964 *as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act,* 1948 *shall come into force in the Srinivasanallur Inam Estate, Kumbakonam taluk, Thanjavur district.*

* 276. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 681, *Home, dated 9th March* 1964 *regarding amendment to the Madras Traffic Rules,* 1938.

* 277. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1061, *Revenue, dated 7th April* 1964 *relating to ryotwari settlement of Ilankadambanur Inam Estate in Nagapattinam taluk, Thanjavur district.*

* 278. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 316, *Food and Agriculture, dated 4th February* 1964 *regarding market area and notified market area to the Market at Udamalpet, Coimbatore district.*

† 279. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2197, *Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 16th April* 1964 *regarding exemption for a period of one year on and from 30th January* 1964, *the Y.W.C.A. canteen attached to the C.M.C. Hospital, Vellore, from the provisions of section* 10 *of the Madras Catering Establishments Act,* 1958.

† 280. *Notification issued with G.O. No.* 3584, *Revenue, dated 24th December* 1963 *regarding issue of the Religious Institutions (Custody, Investments and Lending or Borrowing of Moneys) Rules,* 1963.

‡ 281. *Statement of Administration Report for the half year ended 31st December* 1963 *relating to the Department of Handlooms.*

† 282. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 723, *Rural Development, dated 24th March* 1964 *regarding appointment of Sri P. Kakkan, Minister for Home, Government of Madras, as a member of the State Bhoodan Yagna Board.*

† 283. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1907, *Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st April* 1964 *regarding amendments to the Madras Factories Rules,* 1950.

† 284. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1239, *Revenue, dated 27th April* 1964 *appointing 3rd June* 1964 *as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act,* 1948 *shall come into force in the Pagaivandi inam estate, Paramakudi taluk, Ramanathapuram district.*

§ 285. *Finance Accounts,* 1962–63 *of the Government of Madras.*

† 286. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 238, *Revenue, dated 30th January* 1964 *regarding extension of the Rules framed under the Madras Survey and Boundaries Act,* 1923 *to the transferred territory.*

† 287. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 568, *Local Administration, dated 11th March* 1964 *regarding amendments to the Madras Panchayats (Services safeguarding of National Security) Rules,* 1962.

† 288. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 569, *Food and Agriculture, dated 25th February* 1964 *regarding amendments to the Madras Agricultural Produce Markets Rules,* 1962.

† 289. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 790, *Rural Development and Local Administration, dated 30th March* 1964 *regarding amendments to the Madras Panchayat Union Councils' Contracts (Mode and Conditions) Rules,* 1961.

† 290. *Notification issued with Roc. No.* 75591/63–F5, *dated 22nd March* 1964, *regarding extension of provisions of the Madras District Municipalities Act,* 1920 *relating to building regulations to T. Kallupatti Panchayat, Tirumangalam taluk, Madurai district.*

† 291. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1382, *Home, dated 4th May* 1964 *relating to relaxation of Rule* 7(2) (a) *of the Madras Molasses Control and Regulation Rules,* 1958.

† 292. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2328, *Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 22nd April* 1964, *regarding amendments to the Madras Plantations Labour Rules,* 1955.

† 293. *Notification issued with Roc. No.* 20462/64-F5, *Additional Development Commissioner, dated 2nd April* 1964, *regarding extension of provisions of the Madras District Municipalities Act,* 1920 *relating to building regulations to the Nelliyalam Town Panchayat, Gudalur taluk, The Nilgiris district.*

† 294. *Notification issued with Roc. No.* 52566/63-F5, *dated 24th March* 1964 *regarding extension of the Madras District Municipalities Act and other relevant provisions relating to Vital Statistics to Nilakottai Town Panchayat, Madurai district.*

17th July 1964]

† 295. *Notification issued with G.O. Ms. No. 948, Revenue, dated 28th March 1964 regarding amendments to the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955.*

† 296. *Resume (Part II) of the Twenty-third Session of the Madras Legislative Council.*

† 297. *Statement XXXIX showing action on assurances, promises and undertakings given during the twelfth to fifteenth and nineteenth to twentyfirst Sessions, 1958—63 of the Madras Legislative Council.*

† 298. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2239, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th April 1964 regarding appointment of Inspectors under the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.*

† 299. *Notification issued with G.O. Ms. No. 976, Home, dated 2nd April 1964 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

† 300. *Notification issued with G.O. Ms. No. 645, Public (Services-A,) dated the 7th April 1964 regarding amendments to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.*

† 301. *Notification issued with G.O. Ms. No. 880, Rural Development and Local Administration, dated 10th April 1964 regarding amendment to the rules for the payment of Travelling Allowance to members of District Development Councils and their Standing Committees.*

† 302. *Notification issued with G.O. Ms. No. 783, Health, dated 9th April 1964 regarding amendments to the Madras Corneal Grafting Rules, 1962.*

† 303. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2538, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th May 1964 exempting canteens attached to educational institutions from all the provisions of the Madras Catering Establishments Act, 1958 except sections 19 and 23.*

† 304. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1375, Food and Agriculture, dated 25th April 1964 regarding issue of rules to prohibit fishing of Hilsa.*

† 305. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2385, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 27th April 1964 regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.*

† 306. *Notification issued with G.O. Ms. 1089, Food and Agriculture, dated 4th April 1964 regarding amendments to the rules under the Madras Forest Act, 1882.*

† 307. *Notification issued with G.O. Ms. No. 499, Food and Agriculture, dated 19th February 1964 regarding issue of rules for the prohibition of hunting and shooting of all wild animals and birds in and around Amaravathi and Bhavanisagar Reservoirs.*

17th July 1964]

† 308. *Notification issued with G.O. Ms. No. 938, Revenue, dated 26th March 1964 regarding amendments to the Functioning of the Board of Trustees Rules.*

† 309 *Notification with G.O. P. No. 341, Revenue, dated 10th February 1964 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.*

† 310. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1106, Revenue, dated 15th April 1964 regarding appointment of Sri V. Palanikumaraswamy, son of Sri P. Vallinayakam, Periakulam town, Madurai district, as a Member of the Area Committee, Madurai.*

† 311. *Notification Rc. N.B. I 24149/64, dated 11th April 1964, issued by the Collector of North Arcot regarding removal of Sri M. Krishnan, President, Kalnarasampatti Panchayat from the office.*

† 312. *Notification No. Roc. 103907/61-F5, dated 22nd March 1964, issued by the Additional Development Commissioner regarding extension of the Madras District Municipalities Act, 1920 and other relevant provisions relating to vital statistics to Sankarankoil Panchayat, Tirunelveli district.*

† 313. *Notification issued with G.O. Rt. No. 275, Revenue, dated 9th April 1964 regarding exemption from entertainments tax the exhibition of the film "The Festival of the Divine Arts" produced by Sri J. Sadagopan.*

† 314. *Notification issued with G.O. Ms. No. 809, Rural Development and Local Administration, dated 3rd April 1964 regarding amendments to the rules relating to the Budget and allotment of Funds in respect of panchayats.*

† 315. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1536, Home, dated 15th May 1964 regarding amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.*

† 316. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1394, Home, dated 4th May 1964 regarding amendment to the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958.*

---

* Sent by post to all M.L.C.s on the 3rd June 1964.

† Sent by post to all M.L.C.s on the 29th June 1964.

‡ Kept in the Legislature Library for perusal by members.

Laid on the table of the House on 17th July 1964

APPENDIX I.

(Vide answer to Starred Question No. 182 on page 2.)

(a) (i)—

(1) Kurinjipadi Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(2) Bhuvanagiri Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(3) Naduveerapattu Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(4) Udayargudi Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(5) Sri Kumaravel Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(6) Keerapalayam Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(7) Melbuvanagiri Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(8) Vizhapallam Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.

(ii)—

No society in the Madras Circle was eligible for inclusion in the Contributory Thrift Fund Scheme.

(b) Three hundred and eighty-six weaver members are included in the Contributory Thrift Fund Scheme in the Cuddalore Circle.

(c) The scheme was introduced in all the eight societies mentioned above in Cuddalore Circle with effect from 1st July 1962.

APPENDIX II.

(*Vide* answer to Starred Question No. 185 on page 5.)

(அ) கட்டாயக் கொள்முதல் மூலமாக 20-2-1964 வரையில் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்த அரிசியின் அளவு :—

12,161 மெட்ரிக் டன்.

(இ) அரிசி சேமிக்கப்படும் அல்லது அனுப்பப்படும் இடம் :—

அவ்வாறு கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசி இந்திய அரசாங்கம் (உணவுத் துறை) பிராந்திய நெறியாளர் மூலம், குறிப்பிடும் இடத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது. கொள்முதல் செய்த அரிசியை சேமிப்பதும் வழங்குவதும் இந்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாதலால், அரிசி சேமிக்கப்படும் அல்லது அனுப்பப்படும் இடத்தை உடனடியாகத் தெரிவிக்க இயலாது.

(உ) மணங்கு ஒன்றுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகை :—

அரிசி கொள்முதலுக்காக அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகை அறிக்கை 11-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விலைகள் தானியமாகவே மில் கிடங்குக்கு வெளியே வாங்கு

வதற்கான விலையாகும். புதிய கோணிப்பைகளில் ரயிலில் அனுப்பப்படும் அரிசிக்கு, கோணிப்பை, போக்குவரத்து ஏற்றல் இறக்கல் போன்ற வற்றிற்கான செலவு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள விதங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது.

(ஈ) 1964-ல் பெப்ரவரி மாதத்தில் பகிரங்க மார்க்கெட்டில் நெல், அரிசி ஆகியவற்றின் விலை :—

ஒரு மார்க்கெட்டில் இரண்டாம் தர அரிசியின் (கட்ட சம்பா வகை—கும்பகோணம்) விலை—நெல் மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 15.55 ; அரிசி மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 23.57.

(ஐ) பகிரங்க மார்கெட்டில், விலைகளில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பின் அதற்கான காரணங்கள் :—

கட்ட சம்பா வகையில் இரண்டாம் தர அரிசி விலை கொள் முதல் விலைக்கும் பகிரங்க மார்க்கெட் விலைக்கும் மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 6.32 வரை வித்தியாசப்படுகிறது. இதற்கான காரணம் இந்த ஆண்டு நெல் விலை அதிகமாக உள்ளது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு குறைவாகவே இருந்தது. 1963 பெப்ரவரியிலும் 1964 பெப்ரவரியிலும் கும்பகோணம் மார்க்கெட்டில் நிலவிய (கட்ட சம்பா) நெல் விலை விவரம் இத்துடன் (அறிக்கை III-ல்) இணைக்கப் பட்டுள்ளது. நெல் விலை ஏற்றத்திற்கான காரணங்களாவன :

ஆந்திரப்பிரதேச அரசாங்கம் விதித்த கட்டுப்பாட்டினால் நமது மாநிலத்தின் தேவை நிலைமை மாறியுள்ளது. நமது மாநிலத்தின் தேவையும், கேரள மாநிலத்தின் தேவையும் அதிகரித்துள்ளன. விலை உயர்வை எதிர்பார்த்து பெரிய நிலச் சொந்தக் காரர்கள் சரக்குகளை முடக்கி வைத்தனர்.

அறிக்கை I.

1964-ம் வருஷம் பிப்ரவரிமாதம் **20**-ம் தேதிவரையில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவைக் காட்டும் அறிக்கை.

மாவட்டத்தின் பெயர்.	கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவு.
(1)	(2)
சென்னை	11·0
கன்னியாகுமரி	217·1
தென் ஆற்காடு	1,276·9
செங்கற்பட்டு	981·8
தஞ்சாவூர்	2,278·4
திருச்சிராப்பள்ளி	1,813·7
மதுரை	1,251·5
ராமநாதபுரம்	408·2
திருநெல்வேலி	654·0
கோயம்புத்தூர்	2,111·7
சேலம்	745·6
வட ஆற்காடு	411·1
	12,161·0

[17th July 1964

அநுபந்தம் II.

தமிழ் நாட்டில் 1963–64-ம் ஆண்டில் அரிசியின் கொள்முதல் விலையைக் காட்டும் அறிக்கை.

அரிசி வகை.	1963–64-ம் ஆண்டுக்கான கொள்முதல் விலை.	
	மணக்கு ஒன்றுக்கு.	குவிண்டல் ஒன்றுக்கு.
(1)	(2)	(3)
	ரூ.	ரூ.
மட்ட ரகம் :—		
(i) சிவப்புக்காரிசி அல்லது குறுகிய கால சிவப்புக்காரிசி வகைகள், மாடு முழுங்கி, சம்பாலை, குள்ளான் சம்பா, கள்ளிமட்டை, புழுதி பெரட்டி, மொசானம், மானவாரி, பிசானி, மணக்கத்தி, சிவப்பு வடன் சம்பா, குளவழி.	16·00	48·87
(ii) வெள்ளைக் கார், சுவர்னவாரி, கோபி கார், Adt. 3, Adt. 4, சரப்பள்ளி பூங்கார், அறுபதாங்கோட்டை, சித்திர கலை.	16·50	44·21
(iii) வடன் சம்பா (வெள்ளை) முத்துச் சம்பா, காயமல்லி, ரங்கூன் சம்பா.	16·80	45·01
(iv) நெல்லூர் சம்பா (மட்ட ரகம்)	17·00	45·55
(v) கட்டை சம்பா, அரை சம்பா C.O. 25	17·25	46·22
(vi) இதர வகைகள்	16·50	44·21
உயர்ந்த ரகம் :—		
(i) குறுவை, சிறுமணி, கருடன் சம்பா, மொலகுலுதுலு.	18·00	48·23
(ii) டெல்லி போகம் (MUT. 13), வெள்ளை சம்பா, வேலூர் சம்பா, வேலூர் சம்பா (உயர்ந்த ரகம்), சிகப்பு-வெள்ளை சிறுமணி, பய்யகொண்டா செங்கற்பட்டு சிறுமணி (C.O. 19) சடை சம்பா, பெற்றைச் சம்பா, கொத்தமல்லி சம்பா.	18·50	49·57
(iii) சன்னகிருஷ்ணா கடுகுலு C.O. 2 அல்லது பூம்பாலை Ptb. 15, Ptb. 16, Co. 5. அல்லது சின்ன சம்பா.	20·25	54·25
(iv) G.E.B. 24. பிப்பிக்ள ஜீனக் கொம்பன், அய்யன் சம்பா. காசி பிச்சோடி, கோணக்குறுவை.	20·75	55·59
(v) பங்காருதீகலு, கம்பன் சம்பா, ஜீரக சம்பா.	22·50	60·28
(vi) இதர வகைகள்	18·00	48·25

17th July 1964]

அரிசி விற்பனையாளர்களுக்கு கூடுதல் பணிகளுக்கான தொகை செலுத்துதல்.

(i) புதிய B.T. will அல்லது D.W. மாவு ஸ்பெஷல் கோளிப் பைக்கான விலை பை ஒன்றுக்கு ரூ. 1.20 ந.பை. (ஒரு ரூபாய் இருபது காசு மட்டும்)—74.6 கிலோ கிராம் (நிகர) கொள்ளளவு கொண்ட பை.

(ii) மில் அதிபர்கள் கிடங்கில் அரிசியை டிரக்குகளில் ஏற்றுதல், பைகளில் நிரப்புதல், தைத்தல், ஜனபிரி கயிற்றின் விலை, எடைபோடுதல் போன்றவற்றிற்காக பை ஒன்றுக்கு 0.24 காசு (இருபத்தோறு காசு மட்டும்)—74.6 கிலோகிராம் நிகர கொள்ளளவு கொண்ட பை.

(iii) இந்திய அரசாங்கக் கிடங்குகளுக்கே அரிசியை அனுப்புதல்—அரிசியை பைகளில் நிரப்புதல், பைகளைத் தைத்தல், ஜனபிரி கயிற்றின் விலை, எடைபோடுதல், மில் வளவுகளில் டிரக்குகளில் அல்லது வண்டிகளில் அரிசியை ஏற்றுதல், போக்குவரத்து, கிடங்குகளில் இறக்குதல் (கிடங்குகளுக்கு உள்ள சேர்த்து வகைக்கும் பணியை இந்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒப்பந்தக்காரர்கள் கவனிப்பார்) போன்றவற்றிற்குக் கீழ்க்கண்ட விதங்களில் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது :—

(a) மில்லில் இருந்து மூன்று மைலுக்கு அப்பாற்பட்ட இந்திய அரசாங்கக் கிடங்குகளுக்கு அரிசியை அனுப்பினால் மூட்டை ஒன்றுக்கு 21 காசு (இருபத்தோறு காசு மட்டும்). 74.6 கிலோகிராம் (நிகர) கொள்ளளவு கொண்ட பை. மைல் ஒன்றுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு 6 காசு விதம் (ஆறு காசு மட்டும்) போக்கு வரத்து செலவும் கொடுக்கப்படுகிறது.

(b) மில்லில் இருந்து மூன்று மைலுக்கு அப்பாற்பட்ட இந்திய அரசாங்கக் கிடங்குகளுக்கு அரிசியை அனுப்பினால் மூட்டை ஒன்றுக்கு 21 காசு (இருபத்தோறு காசு மட்டும்) 74.6 (நிகர) கொள்ளளவு கொண்ட பை. மூன்று மைலுக்கு மேற்பட்டு மூட்டை ஒன்றுக்கு மைல் ஒன்றுக்கு 3 காசு (மூன்று காசு மட்டும்) வீதம் கூடுதலாகப் போக்கு வரத்து கட்டணமும் கொடுக்கப்படுகிறது.

(iv) அரிசியை ரயில் மூலம் அனுப்பினால்—அரிசியைப் பைகளில் நிரப்புதல், தைத்தல், ஜனபிரி கயிற்றின் விலை, எடை போடுதல், மில் வளவுகளில் அரிசியை டிரக்குகளில்/வண்டிகளில் ஏற்றுதல், ரயில்வே நிலையத்திற்கு அனுப்புதல், எடைபோடுதல், வாகனங்களில் ஏற்றுதல் போன்றவை உட்பட—கீழ்க்கண்ட விதத்தில் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது :—

(a) அருகாமையிலுள்ள ரயில்வே நிலையத்திலிருந்து இரண்டு மைல்களுக்குள் உள்ள மில்களுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு 40 காசு (நாற்பது காசு மட்டும்) 74.6 கிலோ கிராம் (நிகர) கொள்ளளவு கொண்ட பை.

(b) அருகாமையிலுள்ள ரெயில்வே நிலையத்திலிருந்து இரண்டு மைல்களுக்கு மேற்பட்டு ஆனால் ஐந்து மைல்களுக்கு மேற்படாத தூரத்தில் உள்ள மில்களுக்கு—மூட்டை ஒன்றுக்கு 40 காசு (நாற்பது காசு மட்டும்) 74.0 கிலோ கிராம் (நிகர) கொள்ளளவு கொண்டது. இரண்டு மைல்களுக்கு மேற் பட்டு ஒவ்வொரு மைலுக்கும் மூட்டை ஒன்றுக்கு 6 காசு வீதம் (ஆறு காசு மட்டும்) தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

(c) அருகாமையிலுள்ள ரெயில்வே நிலையத்திலிருந்து 5 மைல்களுக்கு மேற்பட்ட தொலைவிலுள்ள மில்களுக்கு—மூட்டை ஒன்றுக்கு 58 காசு (ஐம்பத்தெட்டு காசு மட்டும்) 74.6 கிலோ கிராம் (நிகர) கொள்ளளவு கொண்ட மூட்டை ஐந்து மைல்களுக்கு மேற்பட்டு ஒவ்வொரு மைலுக்கும் மூட்டை ஒன்றுக்கு 3 காசு (மூன்று காசு மட்டும்) வீதம் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

அறிக்கை III.

கும்பகோணத்தில் 1964 பெப்ரவரி மாதத்திலும் சென்ற ஆண்டு இதே மாதத்திலும் பகிரங்க மார்க்கெட்டில் நிலவிய நெல் (கட்ட சம்பா வகை) விலையைக் காட்டும் அறிக்கை.

நெல் விலை.

(கட்ட சம்பா வகை)

சந்தையின் பெயர்.	பிப்ரவரி 1963 (கடைசி இரு வாரங்களில்)		பிப்ரவரி 1964 (கடைசி வாரத்தில்).	
	மணக்கு ஒன்றின் விலை.	குவிண்டல் ஒன்றின் விலை.	மணக்கு ஒன்றின் விலை.	குவிண்டல் ஒன்றின் விலை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
கும்பகோணம் ..	12·17	32·62	15·55	41·67

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 20th July 1964

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Co-operative Societies

**104 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any order has been issued by the Government that their previous sanction be obtained for the prosecution to be launched against individuals for misappropriation and allied offences in co-operative societies;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether any time-limit has been fixed for launching the prosecution?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) No.

(b) Does not arise.

(c) No.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, in how many cases have the appropriate authorities launched prosecution against individuals for misappropriation and allied offences in co-operative societies, and in how many instances, have the Government interfered and made the authorities withdraw the prosecution?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ராடியார்: சார், கவர்ன்மெண்ட் எந்தவிதமான இன்டர்ஃபியரும் செய்யவில்லை. 97 பேர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் நடந்திருக்கின்றன.

In 26 cases prosecution was launched after one year. In respect of 16 cases, prosecution had to be dropped as there was no *prima facie* case for prosecution. The reasons for the delay in launching prosecution in the 26 cases are, generally, the difficulty in getting at the parties concerned who may have left their original residence or office, enquiring the merchants and verifying their accounts, etc., in cases in which they have to figure as witnesses, and collection of additional information or evidence in the light of the opinion given by the Public Prosecutor.

* Question postponed from the list of questions for 7th March 1964.

[20th July 1964

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, in how many instances the Government requested the prosecuting authorities to withdraw the prosecutions that were made?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: எந்தவிதமான கேசையும் 'வித்ட்ரு' செய்யும்படியாக சர்க்காரிலிருந்து சொல்ல வில்லே என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலேவர் அவர்களே இப்படிப்பட்ட கையாடல்கள் நடைபெற்று அதைக் கண்டுபிடிக்கும் கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டுதான் வழக்குத் தொடரவேண்டுமா? அல்லது பெருமலே வழக்குத் தொடர உரிமை இருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: இதுபோல் நடந்து விட்டால் கூட்டுறவு துறை அதிகாரிகள் அதற்குள்ள விதிகளின் பிரகாரம் விசாரணை செய்கிறார்கள். பிறகு அவர்களால் அதற்கு வேண்டிய தகவல்கள் பெறமுடியாதபோது போலீசில் தகவல் கொடுக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: கேஸ்களில் 'டிலே' ஏற்பட்டால் விட்னஸ்களே 'பர்ச்சேஸ்' செய்வதற்கு இடமேற்படுகிறது. அதனல் கோர்ட்டுகளில் புரூஃப் செய்யமுடியாமல் போகிறது. அதனல் இவற்றில் அதிகாரிகள் உடனே நடவடிக்கை எடுக்கும்படி செய்வார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: அதற்கு வேண்டிய விட்னஸ்களே எல்லாம் தயார் செய்யத்தான் வேண்டும் வேண்டிய ரிகார்டுகளே சேகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் துரிதமாகத்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: பிராசிகியூஷனுக்கு எடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் டிபார்ட்மெண்டால் வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானல் எத்தனே வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக விசாரித்து ஒன்றும் இல்லே என்று தெரிய வரும்போது டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக அதை விட்டுவிடுவோம். வாபஸ் வாங்கவேண்டிய அவசியமில்லே. பல பேர்கள் கேஸ்களைக் கொடுக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: இதில் பார்ட்டி இன்ஃபர்மர்ஸ்களினல் கேஸ்கள் 'வித்ட்ரு' செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: எத்தனேயோ புகார்கள் இருக்கலாம். ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்வது சாத்தியமில்லே.

20th July 1964]

Transport buses

*189 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government purchase spare parts for the Transport buses from open market;

(b) if so, the spare parts that are imported and purchased locally during 1963-64; and

(c) the cost of imported spare parts and the cost of locally purchased spare parts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) & (c) (1) Approximate value of imported spare parts purchased during 1963-64 through Proprietory dealers, after providing import licences—Rs. 13 lakhs.

(2) Approximate value of indigenous spare parts purchased during 1963-64 through Proprietory dealers—Rs.10·37 lakhs.

(3) Approximate value of imported and indigenous spare parts purchased during 1963-64 from open market after inviting tenders—Rs. 9·87 lakhs.

DR. A. SREENIVASAN: Is there any proposal before the Government to manufacture all these spare parts needed for the State Transport Department as it is done in the case of private motor car manufacturers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, these are proprietory parts and no private manufacturer in India manufactures them. There are certain licences under which the institutions like the Lucas (India), Limited or the Wheels (India), Limited, manufacture them. If they are available in India, no import licence will be given. We will have to buy all parts only from them.

திரு. க. அன்பழகன்: தலேவர் அவர்களே, 30, 32 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் தினேயாகும் மாற்று உறுப்புகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 32 லட்ச ரூபாய் பெறுமான உறுப்புக்கள் இந்த ஆண்டிலோ அல்லது அடுத்து வரும் ஆண்டிலோ பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலே உள்ளதா? பெரும் பகுதி பிச்சமாகித் தேங்கிக் கிடக்கின்ற தன்மையுடையவையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டாமன்: இப்போது நமக்கிருக்கும் நிலேமை போதிய ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் கிடைக்கவில்லே. 32 லட்சம் போதாது. ஆனல் பெருமளவுக்கு அந்தந்த வருஷத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல; சில பார்ட்டுகள் கிடைக்கவில்லே என்ற நிலேமையும் இருந்துவருகிறது.

[20th July 1964

DR. H. V. HANDE : Sir, is it a fact that the Director placed orders for a large stock of radiators without calling for tenders?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : He used to call for tenders in all these matters. If the hon. Member has any information of that kind, he may write to me.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தேவைப்படுகிற இந்த உறுப்புக்கள் எந்த விகிதாசார அளவு தேவையோ அதை விட அதிகமாக வாங்கப்பட்ட காரணத்தால் மிகுதியாகத் தேங்குவதால் அதன் மதிப்பீடு அளவு பணம் பாழாகிறது என்ற கருத்து வெளி வருகிறதே, அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நாம் இப்போது இருக்கிற காலம் பற்றுக்குறை காலம். வேண்டியபொழுது மார்க்கெட்டிலே ஸ்பேர் சாமான்களை வாங்கமுடியாது. எந்தெந்த பண்டங்களை எப்போது கிடைக்கிறதோ அப்போதே அவைகளை வாங்கி ஸ்டாக் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், இந்த அளவுகூட பஸ்களை ஓட்டமுடியாது. இதைப்போல எலக்ட்ரிசிட்டியிலும் பண்டங்கள் கிடைப்பதில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டிய ஸ்டாக் கிடைக்குமாறு அதைச் செய்கிறோம்.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, who is the authority that determines the unserviceability of these parts and advises the department to replace them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Mechanical Engineer.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that a number of parts which are serviceable have been condemned for obvious reasons?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No; it is not true.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that most of the parts belonging to the State Transport buses are available in the Moore Market, in Mannadi, and other places?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have heard this slander a number of times, but I have not been able to get even one complaint.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Government investigate the matter or take action *suo motu*?

MR. CHAIRMAN : Dr. Sreenivasan, you cannot monopolise all the supplementary questions.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, if hon. Members have any such information, and if Dr. Sreenivasan has any such information, the Government would welcome it. Why should the Government allow anybody to sell away the Government spare parts? How the Government are interested in it and how the

20th July 1964]

Minister is interested in it, I do not understand at all. Really if such information is in the possession of any one, it is the duty of the citizen and the legislator to help the Government to find out the truth of these things. I would inform the House that I have not received any complaint about these except vague allegations like these.

Bullock-drawn trucks

* 190 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to prohibit the plying of bullock-drawn trucks in the City of Madras? 3-10 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware that in most parts of the City road traffic is obstructed because of these bullock-drawn trucks and, if so, will the Government consider the desirability of removing them from the roads?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We do not want to remove them. We are going to make some suitable modifications to see that these carts are bullock-drawn trucks instead of the old type of vehicles.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நடுச்சாலைகளில் இப்படிப்பட்ட வண்டிகள் போகிற காரணத்தால் மற்ற விரைந்து செல்லும் வண்டிகள் வேகம் தடைப்படுவதால் நெருக்கடி அதிகமாகிறது. இப்படிப்பட்ட வண்டிகளை வேறு பாதைவழி அனுப்பக்கத்திலேயே வழி ஒதுக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 'ஆல்டர்நேடிவ் ரோடுகள்' நம் ராஜ்யத்தில் கிடையாது. நம் நகரத்தில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நாம் செய்த ஏற்பாட்டின் பேரில் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் தீர்மானமாகி இது வியாபாரத்திற்கு இடையூறாக இருக்கிறது என்று வெளியானது ஞாபகமிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware that the animals are whipped by the cart-drivers after overloading the trucks because there is no limitation about the loading of these trucks which ply in the streets of the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think this is a matter which the Society for the Prevention of Cruelty to Animals should take note of for doing something in the matter.

Vaccination

* 191 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether any principles are followed in regard to the period when vaccination is to be performed to the people in the State on the out-break of an epidemic; and

(*b*) if so, what they are?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) & (*b*) Children who have not been protected against smallpox by having had the disease naturally or who are not successfully revaccinated within a period of 3 years, are again vaccinated on the outbreak of epidemic of smallpox. Similarly, unprotected persons who do not have visible marks of vaccination or who have not been successfully vaccinated or successfully revaccinated within a period of three years are again vaccinated during times of epidemics.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the Department makes itself busy only when there is an epidemic of an infectious disease?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The Department is noramally busy throughout and it takes special interest when an epidemic breaks out.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there is any proposal for compulsory vaccination once in three or four years for all the people of the State of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. We have launched the Smallpox Eradication Programme under which every citizen has to be compulsorily vaccinated.

DR. H. V. HANDE : When vaccination is done at the time of the outbreak of an epidemic, the vaccination is actually done during the incubation period. By doing the vaccination at that time, the Government are not solving the problem because the people who are vaccinated would be vaccinated at a time when they have already got the infection in their system. In spite of the vaccination, it is quite possible for the persons to get the smallpox disease. Therefore, are the Government aware that vaccinating at the time of outbreak of an epidemic does not solve the problem?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I think I cannot agree with the opinion of the hon. Member because when an epidemic breaks out, it is the duty of the Government to take all necessary steps to prevent others from being attacked. Sometimes when people are vaccinated, we do not know whether it is the incubation period, unless the reaction shows that it is the incubation period.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, is it not a fact that vaccination is a preventive rather than a cure?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. It is a preventive.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that a large number of people of school-going age are offered primary vaccination which is supposed to be against Science?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I would like to invite the attention of the hon. Member to the Rules of Procedure of our House. He must ask questions relating to the administrative responsibility of the Minister. He cannot put technical questions about medical science to the Minister for Health.

DR. A. SREENIVASAN : If that be the case, we cannot ask any question. Ministers are supposed to have highly paid departmental heads and if they do not furnish the Hon. Minister with particulars, no supplementary question can be put.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member can ask for information. But he cannot expect to be educated technically here.

DR. A. SREENIVASAN : It is not a question of technicality, Sir. It is in the public interest that I am putting the question. If primary vaccination is done to children of school-going age, they develop an infection of the brain. Therefore, my submission is that the department should not vaccinate children of school-going age.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should put a straight question instead of making a request or giving information.

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that people of school-going age are offered primary vaccination?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Vaccination has been made compulsory. From statistics we find that some of the children when they are in the Eighth or Tenth Standard have not been given even primary vaccination. So, the Government felt that the children, at the time of admission to the primary classes, should be asked to produce the vaccination certificate and that those who had not been vaccinated already should be compulsorily vaccinated.

In-patients

*192 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there is any provision for giving advance intimation to in-patients before discharge;

(*b*) whether any instance of discharge of in-patients without prior intimation has been brought to the notice of the Government; and

(*c*) whether any in-patient so discharged was stranded without any help?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Generally the patients or their relatives are informed a day prior to the discharge.

(*b*) No.

(*c*) No.

[20th July 1964

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that a number of letters appeared in the papers stating that people who were absolutely helpless had been discharged from the General Hospital in the City and that they were in the streets, unable to reach home?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not agree with the statement of the hon. Member. If any instance is brought to the notice of the Government, it will be given necessary attention.

DR. A. SREENIVASAN : A number of letters appeared and I think the Hon. Minister should study them.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is omniscient.

Milk Project Scheme

* 193 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal for enlarging the present milk project scheme in this State; and

(*b*) if so, what it is and the stage at which the matter now stands?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : (அ) அங்கத்தினர் சென்னைப் பால் பண்ணைத் திட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இருந்தால், இப்போது அத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் எண்ணமில்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, பால் பற்றாக் குறை இருந்துகொண்டே இருப்பதால் விரைவில் அத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த அரசாங்கம் யோசிக்குமா? அப்படியானால் எவ்வளவு காலத்தில் அது அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும்?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : பால் அதிகமாக வேண்டுமென்ற முறையில்தான் ரூரல் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகள் மூலமாக ஏற்பாடு செய்து பால் கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக 10,500 லிட்டர்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஈரோட்டிலிருந்து பால் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுபோக பால் பண்ணையிலும் பால் கிடைக்கிறது. இவையெல்லாம் ஒரு முறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அதன் பிறகுதான் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவது கவனிக்கப்படும்.

திரு. க. அன்பழகன் : ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ 20, 25 லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு இதில் ஏற்படுகிறது என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைச் சரிக்கட்ட என்னென்ன நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் திட்டமிட்டு எடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறது?

20th July 1964]

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : நேற்று முன்தினம் கூட கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது சொன்னேன். அதே பதில்தான் சொல்ல இருக்கிறேன். இப்போது இருக்கிற நஷ்டத்தின் காரணம் டெயரி வைக்காததுதான் இப்போது டெயரி வைத்து நடத்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அதிகப்படியான மாடுகளை சென்னையிலிருந்தும் வெளியிடங்களிலிருந்தும் வரவழைத்து பால் எடுத்து கொண்டால் இதை ஓரளவு சமாளிக்கமுடியுமா என்று யோசிப் பார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : எவ்வளவு மாடுகளை வைத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு 4,000 மாடுகள் வைக்கலாம் என்று சொல்லும் மூவாயிரத்து எண்ணூற்றுச் சொச்சம் மாடுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை விரிவுபடுத்தவேண்டுமென்றால் அதற்கான கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டும், மற்ற காரியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

Co-operative Credit Society

* 194 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether there has been any misappropriation in (i) the Co-operative Credit Society in Annanchi within the Theni Panchayat Union Limits, (ii) Co-operative Stores and (iii) the Theni Milk Supply Union in Periakulam taluk, Madurai district;

(*b*) if so, the amount so misappropriated;

(*c*) whether any co-operative institution is functioning at present in Annanchi, and, if not, why not; and

(*d*) the action taken or proposed to be taken in this regard?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : (அ), (இ) மதுரை மாவட்டம், அன்னஞ்சி கூட்டுறவு கடன் வழங்கு சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர், மேற்படி சங்கத்தின் நிதியிலிருந்து ரூ. 14,945-67-ம் கூட்டுறவு பண்டகசாலையிலிருந்து ரூ. 3,410-82-ம் கையாடல் செய்ததாகத் தெரிய வந்தது. பெரிய குளம் வட்டம், தேனிப் பகுதியில் கூட்டுறவு பால் வழங்கு யூனியன் எதுவுமில்லை.

(உ) அன்னஞ்சி கிராமத்தின் தேவையைப் பக்கத்துக் கிராமத்தில் உள்ள விவசாய பாங்கு கவனித்து ஆவன செய்வதால், இக் கிராமத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கம் எதுவும் தற்போது செயல் பட வில்லை.

(எ) முன்னாள் தலைவருக்குச் சொந்தமான அசையாச் சொத்துக்களை விற்பனைக்குக் கொண்டுவர நிறைவேற்பு நடவடிக் கைகள் மூலம் திண்டுக்கல் துணைப் பதிவாளர் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். தற்போது இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக முன்னாள் தலைவர் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்துள்ளார்.

[20th July 1964

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அன்னஞ்சி கூட்டுறவு ஸ்டோர் சொஸைடியில் 1947-ல் 87 ஆயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்யப்பட்டது. 1957-ல் நான் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்தபோது கேள்வி கேட்டதில் கணக்குச் சொன்னார்கள். அது இன்னும் வசூல் செய்யப்படவில்லை. வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? கீழ்சபையில் அப்போது சொல்லியதின் படி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

3-20 p.m.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: இப்போது என்னிடத்தில் இருக்கிற விவரம் அவ்வளவுதான். மேலும் விவரம் வேண்டுமென்றால், அதற்கு தனி கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: இந்தமாதிரி கூட்டுறவு சங்கங்களில் அதிகமான பணம் கையாடல் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா? அது என்ன? அதை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: அங்கங்கு இருக்கிறவர்கள் மிகவும் சுயநலத்தைக் கருதாமல் பாடுபட்டால் இந்தப் பிர்ச்னைக்கு இடம் இருக்காது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங்களில் கையாடல் ஏற்படுவதற்கு முக்கியமான காரணம் அவ்வப்போது அந்தந்த கணக்குகள் தணிக்கை செய்யாமல் இருப்பது என்பதை அரசாங்கமோ அல்லது அமைச்சரோ அறிவார்களா? அப்படியென்றால் அவ்வப்போது கூட்டுறவு சங்கங்களில் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: தணிக்கை செய்யக் கூடிய அதிகாரம் இப்போது பரவலாக எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை திருத்தமாகச் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆடிட்டர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தரவின் பேரில் அதிகமான ஆடிட்டர்களை நியமித்திருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: 1947-ல் நடந்த கையாடல் பற்றி 1957 வரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன? எதிர்க்கட்சியின் முக்கியமான தலைவர் அதில் இருக்கிறார் என்பதால் எடுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்படுவது உண்மையா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: என் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். கவனிக்கலாம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: எத்தனை மாதத்தில் இந்த ஆடிட் முடிய வேண்டுமென்று சட்டத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: மூன்று மாதம் என்று நினைக்கிறேன்.

20th July 1964]

Cottage and Village Industrial Units

*195 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any order has been issued by the Government authorizing the Panchayat Unions to take over the Cottage and Village Industrial Units now run by the Industries Department;

(b) if so, what it is; and

(c) the number of Panchayat Unions that have taken over the units in their areas, district-war.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: (அ), (இ) வட்டாரங்களில் "கிராம கலைகள், கைவினைகள், தொழில்கள்" என்கிற தலைப்பில் துவக்கப்பட்ட தொழில் யூனிட்டுகள் இப்போது மாநிலக் கதர்-கிராம தொழில்கள் சபையில் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டில் வந்துள்ளன. அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இவற்றைத் தங்களுக்கு மாற்றிவிட வேண்டுமென்று குறிப்பாகக் கேட்டால் அவை அவ்வாறே மாற்றப்படும்.

(உ) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் 11 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 12, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 7, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 5, மதுரை மாவட்டத்தில் 3, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 5, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1-ஆக இந்த எட்டு மாவட்டங்களிலும் உள்ள 45 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மொத்தம் 59 தொழில் யூனிட்டுகளை மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் சபையினிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டுள்ளன.

Rice Mills

*196 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of rice mills licensed in the State up-to-date; and

(b) whether there is any proposal to take over these rice mills?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: (அ) 1964-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 29-ம் தேதி நிலவரப்படி இம் மாநிலத்தில் 8,302 அரிசி மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) 1964-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 23-ம் தேதி, புது டில்லியில் கூடிய உணவுத் துறை அமைச்சர்கள், உணவுத் துறைச் செயலாளர்கள் மாநாட்டில் அரிசி மில்களை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது பற்றி ஆராயப்பட்டது. இது பற்றி திட்டவட்டமாக முடிவு எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: இனிமேல் ரைஸ் மில்லுக்கு இந்த ஸ்டேட்டில் லைசன்சு கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார்: அது கூட்டுறவு மில்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஏராளமான அரிசி ஆலைகள் போதுமான அரைவை வேலையில்லாமல் இருக்கின்றன என்று அரிசி ஆலைச் சொந்தக்காரர்களால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட பெரிய ஆலைகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முன்வருமா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : மத்திய சர்க்கார் உணவு மந்திரி அவர்கள் இங்கு வந்தபோது பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் அந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற முயற்சி இருக்கிறது. அதைப் பற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது மனுச்செய்து கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு லைசன்சு வழங்கப்படுமா ? பல ஆண்டுகளாக ஒரு சிலர் போட்ட மனுக்கள் அப்படியே பரிசீலிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யுமா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றுடியார் : சார், எங்கு வேண்டுமென்று மனுச் செய்கிறார்களோ அங்கு நெல் கிடைக்கவேண்டும். அதற்குப் பக்கத்தில் மில்கள் இருக்கின்றனவா என்ற மற்ற விஷயங்களைப் பார்த்துத்தான் அதன் பிரகாரம் லைசன்சு கொடுத்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE* PANEL OF VICE-CHAIRMEN

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 14 (1) of the Council Rules, I have nominated the following Members as panel of Vice-Chairmen :—

(1) Sri K. Ramadoss.

(2) Sri R. Sivasankara Mehta.

(3) Dr. A. Chidambaranathan.

(4) Srimathi Saraswathi Pandurangam.

III.—CALLING ATTENTION TO NON-CONFIRMATION OF LOWER GRADE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN NORTH ARCOT DISTRICT.

*டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மேல் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சி முறை பற்றிய 42-ம் விதியின்கீழ் ஓர் அவசரமான முக்கிய செய்திபற்றிக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்

20th July 1964] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் இரண்டாவது கிரேடு தேகப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் நூற்றிருபது பேருக்கு மேல் ஐந்து அல்லது ஆறு ஆண்டுகள் வேலை பார்த்திருந்தும் 1964-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை கூட அவரவர்களுடைய வேலையில் உறுதி செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதையும், இக்காரணத்தால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ஆண்டு உயர்வுகளும் சேமநிதிப் பண்மும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதையும், இதன் விளைவாக அவர்கள் மிகவும் வருந்தக்கூடிய நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இதுபற்றி விரைவில் முடிவு காணுமாறு வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : I wish to make the following statement :—

Prior to the school year 1961–62, the Lower Grade Physical Education Teachers were appointed in the Board High schools, North Arcot district, on a temporary basis and ousted every year on the last working day before summer vacation. The district board was then under the control of the Special Officer (Collector). Consequent on the abolition of district boards with effect from 2nd October 1961, the Secondary Education Branch was transferred to the control of the Collector (Land Acquisition Branch). From the year 1961–62 no Lower Grade Physical Education Teacher serving in the Board High School in the North Arcot district was ousted and all of them were absorbed on a regular basis. Even confirmation and declaration of probation of all categories of the regular teachers were not done for several years. The administration of secondary education was subsequently transferred to the control of the Director of Public Instruction with effect from the 25th April 1963. After the Secondary Education Unit has come under the control of Education Department, necessary steps have been taken to regularize the service conditions and to declare probation of all temporary incumbents.

There are at present 127 Physical Education Teachers with qualification for the Lower Grade serving in the Board High schools in North Arcot district, of whom two Physical Education Teachers are confirmed and 29 are approved probationers. From among the balance of 96 Physical Educational Teachers, 75 have completed their period of probation and the rest of them are temporary, that is, below two years. A list of teachers who have completed the period of probation has been drawn up and kept ready by the Special District Education Officer, North Arcot. The list will be issued on receipt of approval of the Divisional Inspector of Schools, Coimbatore, who has been addressed separately in the matter They will be eligible for the benefits of annual increments, provident fund contributions, etc., after they are declared to have completed the period of probation satisfactorily.

[20th July 1964

IV.—DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1964-65 AND SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1963-64 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—*cont.*

MR. CHAIRMAN : Now we will continue the discussion on the Electricity Board Budget. Sri Rajah Iyer will now speak.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, once again I must say how gratified we feel that the Electricity Board has taken pains to catalogue all the suggestions made by the hon. Members of this House and to indicate the action taken on them. The speech of the Hon. Minister refers to the fact that this year too there was the sorry state of there having been a power cut due mainly to our dependence on hydel generation of electricity in our State. It is gratifying to note that the Hon. Minister is aware of the need for more thermal power to be got for our State and what is more, it was indeed a matter of great pleasure to every one of us present there the other day to listen from the lips of the Deputy Chairman of the Planning Commission that the Madras State is " power-hungry " and that here is a Minister who wants the power output in our State to progress not in arithmetic progression but in geometric progression. A very favourable impression has been created in him. We are very happy, Sir, that insistence is going to be on thermal plants hereafter. In this connection, I would like to reiterate the suggestion that I made. We require a lot of power for our industries. For the so many heavy industries that are coming up, we should make it a condition precedent that a small thermal plant should be attached to them so that the industries can make use of the power that it may require from the thermal plant instead of indenting on the common pool. A small thermal generator attached as an ancillary to the industry must be a thing quite possible especially when we are progressing in industrial expansion. I do hope this aspect of the matter would be given the consideration that it does deserve. It is heartening to note that our State which was considered to be an agricultural State is to-day one of the premier industrial States in the country and I hope it would complete the picture of progress when small thermal plants are attached as ancillaries to big and heavy industries. The cost of thermal power is indeed higher than the cost of hydel power and particularly because we have to depend on Neyveli which supplies more than a quarter of our power under the grid.

3-3 p.m.

The Hon. Minister told us that tariffs would be revised. We do not know what exactly the revision would be. I am sure that very many would be hard hit by the revised tariffs. But it may be necessary as contemplated, because we are told that the Government of India are reluctant to supply the power from Neyveli for less than 5·2 nP. per unit. Well, if really a revision may be absolutely inevitable, we do hope that it would be a very imaginative revision. I would like that agriculturists and small domestic consumers should be exempted from the proposed revision, particularly because we wish to increase the agricultural production. [illegible]

the case of industries, the revision should be on a slab scale. For small scale industries, a particular rate, for medium industries, a higher rate and for heavy industries a much higher rate could be thought of, instead of uniform rates.

We are very happy to note the vast progress we have made in rural electrification. Sir, it is a matter for all of us to be proud of. There is going to be a great development of rural industries. The criteria for fixing the rent are perhaps engaging the attention of the Government for further rural electrification. It is heartening indeed that we have today 1.9 lakhs of pumpsets in our State and before the end of the Third Five-Year Plan, it is going to be 2.2 lakhs, which would indeed be a very heartening feature. If the 30,000 pumpsets are to work, for the additional agricultural output, power should be available to rural parts. It is indeed a telling example that North Arcot district, in spite of lack of traditional and natural irrigational facilities, ranks second only to Thanjavur because of the number of pumpsets that are supplied to the agriculturists there. In the expansion of electricity to rural areas and the installation of 30,000 pumpsets, I hope the very essential criteria would be the backwardness of the region and the lack of irrigation facilities. The lack of agricultural output from these backward areas should be borne in mind. I should plead for special consideration for the Mudukulathur area in East Ramanathapuram district where rural electrification has got to be extended and agricultural pumpsets should be distributed in plenty so that the backwardness might be removed and it may catch up with the rest of our State. Rural electrification is a matter of which the Government can well be proud. At the same time, there is a pathetic note in the report that in the zone served by the licensees, rural electrification has not kept pace with the rest of the State. It is indeed a very sorry state of affairs. We ourselves have compared the progress that has been made in the rural areas served by the licensees and by the Electricity Board. I feel that this system of serving electricity through licensees must be abolished altogether, so that these rural areas also may favourably compare with the rest of the rural areas served by the Electricity Board. But if the Government wish to continue the contract system, it must be made obligatory on the part of the licensees to take up a minimum programme of rural electrification every year. It is very unfortunate that these rural areas should suffer simply because they are served by the licensees and not by the Government. I do hope this will engage the very earnest attention of our Government.

We are very happy that the special guarantee for agricultural pumpsets has been abolished and it has been received with great acclaim. As the special guarantee has been abolished, we hope there will be still further expansion of rural electrification. In this

should engage their attention. Recently rice mills and domestic consumers have been asked to pay higher deposit according to a revised order. They are asked to pay a sum of deposit which is three times the peak figure in any one month in a year. The deposit for agriculturists is three times the average consumption in the year. For domestic consumers, in summer the consumption of electricity may be more. There are a number of occasions leading to a peak figure in any one month like marriages, etc. One should not be called upon to pay three times that peak figure as one's deposit. It strikes me as very unreasonable. The deposit is collected under a threat of disconnection, so that the poor tenant has no option before him but to pay the deposit. This, does not represent the natural consumption in three months in the course of the year. In most of the cases you will find that the tenant has to pay this deposit. The landlord does not bother. Perhaps he will welcome this disconnection so that that tenant may quit and another tenant may come and pay more rent. I wish to draw the attention of the Government to this for their reconsideration.

We are very happy that so many graphs have been given here. But they are not self-explanatory. There are more than two graphs drawn in one and the same diagram without any indication as to which graph stands for what. I think there is a small error on the part of the draughtsman. We should know what the graphs represent. I would also like to bring to the attention of the Government a paragraph in the Audit Report about an infructuous expenditure of nearly Rs. 1½ lakhs due to the fact that perhaps the Junior Engineer or the person in charge of the work there was not able to estimate very exactly and at what depth he would strike rocky soil. It was estimated to be at a depth of 30 feet, but they bored down to 78 feet and still did not come across any rock and had to give up the work after spending a lakh and a half. It does not redound to our credit or technical skill or capacity to think that we should have gone down quite that depth to find out that he had erred. We cannot go by the method of trial and error in these cases. It is only a primitive method. There are scientific methods now. In fact, the Hon. Minister for Electricity was telling us the instance of a particular tunnel in a mountain being made, the work starting from two ends, one from the right end and the other from the left end. The Chief Engineer in charge of the tunnel expected that on one particular day, the two ends would meet. And to his dismay, he found that they did not meet. There was an error by a fraction of a degree in the calculation. The poor expert, in fact thought that he had gone astray and put an end to his life only to discover that the next day the two ends had met. His calculation was wrong just by 24 hours, and I am told . . . . . .

3-40 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Does the hon. Member want the Electricity Board men to commit suicide?

SRI M. RAJAH IYER : It is not the intention that people should be encouraged to commit suicide. If that were to be the case, for the very many failures, we must have had too many cases of suicide. I am not asking them to emulate that Engineer in committing suicide. I only ask them to emulate that Engineer's precision. The exact position he had anticipated and foretold how exactly the two tunnels starting from either end would meet on a particular day, though in calculation, he erred by 24 hours. I would like the Electricity Board men to emulate his precision. The tunnel is named after that Engineer. If his technical skill could be ensured in the Electricity Board men, there may not be such great slices of loss, which we see.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, at the very outset, I have to congratulate our Minister for Industries on his presenting us a very attractive budget. In fact, the rural electrification programme in our State, I can say with confidence, is second to none in the whole of this country. As the hon. Member just now pointed out, the pumpset position is very attractive. Most of the pumps are working. North Arcot district, we are told, is second only to Thanjavur in the production of rice because of these pumpsets. From a very small private company, the Madras State Electricity Board has become a giant organisation today. It has grown in stature from year to year, probably because of the most efficient handling by the Minister for Industries.

Sir, a number of people are quite happy that the special guarantee has been taken away. The people are very enthusiastic about it. This is a matter about which the Government can look back with satisfaction. Everything is fine, but unfortunately the demand outpaces the total supply.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Fortunately.

DR. H. V. HANDE : Whether it is fortunate or unfortunate is another matter. But, as it is, we see the demand outweighing supply. For the first time in the last several years, we have discovered to our great dismay that we had to bring about a total power cut. It is really a matter of great tragedy. It has on the one side brought about the lay-off of several petty hungry workers who are being sandwiched by the spiralling prices on the one side and the lay-off on the other side. As regards the industrialists also, it is a matter of great tragedy, because the machines are likely to be put out of order. I have the authority from the industrialists to say that this sort of sudden withdrawal of power or this sort of sudden total cut brings about the detriment of the machinery. If the longevity of the machine is fifteen years, by this sudden power cut, the longevity is brought down to 10 years. This is a matter which must receive our very serious attention, and we must see how best we can solve this problem. I fail to understand why the Madras State Electricity Board did not caution the Ministry in time in the

months of February and March and tell them, ' Look here; there is the risk of a power cut; so let us have a phased cut '. The phased cut can start from 5 to 15 per cent in the month of March.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would like to know whether this opinion which the hon. Member expresses is his own opinion or his opinion after consulting the industrialists.

DR. H. V. HANDE : This is the opinion which I have got after consulting the concerned industries. The advantage of this phased cut is that there will be continuous work and there will not be any sudden total cut. My point is that, whenever there is hydro-electric power shortage, and we have to enforce a power cut, we may bring about a phased cut and not a total power cut. What I am trying to say to the House is that if the State Electricity Board had cautioned the Ministry in time, we could have brought a phased cut and not a total cut. Every year we have been hearing this same slogan that monsoons have failed us. The monsoons have failed us every year. Year after year we have been hearing the same song. My point is, let us accept the fact that monsoons fail us every year. Taking that fact into consideration, let us chalk out a programme of planning. Why not we adopt this phased cut as an experiment for one year? If the monsoons do not fail us, we will have no difficulty. If the monsoons fail us, we will try the phased cut of 5 to 20 per cent so that there will be no lay-off for the workers. The workers are not without objections. The workers will have to be contented people, which point I want to establish now.

Another thing which has struck me is the supply of so many megawatts. We have been told that the Madras Grid supplies 615 megawatts. The Minister for Industries has given us very encouraging news that within a year surely we are going to have an extra 355 megawatts. This is very pleasing news. Sir, once again I would request the Hon. the Minister for Industries to give us the exact figures. We take into account the installed capacity of the Madras Grid. Our entire planning is according to the installed capacity of the Grid. Let me point out a very interesting example here. Let us take a motor car. Theoretically a motor car is capable of a speed of 100 miles per hour. But in actual practice, due to so many other causes, we find the motor car does not go at 100 miles per hour. It goes only at 50 miles per hour. Suppose we are to calculate at this 100 miles, we will be able to reach a particular place at a particular time. But all our calculations misfire. Therefore, we should calculate only on the basis of the operational capacity. We are told that next year we will be getting 355 megawatts. I would request the Minister for Industries to consult the engineers and find out how much exactly we are likely to get. This is a point which has been engaging my attention for a considerable time.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We can even produce more than the installed capacity so far as electricity is concerned.

DR. H. V. HANDE : Sir, with regard to the various projects, it is a very happy thing to note that our Industries Minister has not left a single stone unturned. He has been trying to tap other resources. He has already cautioned us about discussing the inter-State projects like the Hogenakal. However, I cannot escape the temptation of putting a very mild and innocuous suggestion. I would like our Industries Minister, who has very sweet and persuasive manners, to get in touch immediately with his Mysore counterpart or, if need be, with the Chief Minister of Mysore and have a top-level conference immediately. Without any inter-State rivalry or without any sense of defeat or victory, I would request the Industries Minister to have the discussions even at the risk of giving in a point or two here and there and then come to a decision worthwhile for both the States. If these attempts of our Minister fail, I request the Minister to get in touch with the Central Electricity Authority, not any Commission, because in the Act of 1948 it has been clearly laid down that most of these things could be solved by an authority called the Central Electricity Authority. I request the Industries Minister to get in touch with this Authority and do something about it so that both Mysore and Madras States may be benefited. 3-50 p.m.

Another small point that has been tickling me for the past several days or perhaps several years is with regard to the payment of electricity bills by the consumers. It is a very pathetic, heart-breaking sight to see hundreds of office-goers or hundreds of daily wage earners standing in large queues in front of a couple of counters trying to vie with each other and pay off the bills. May we inflict this torture on the public? This is a simple question I ask. Why not you have some more counters and see that the bills are paid off quickly? After all, they are paying bills. Let us open a few more counters and be done with this queue system. I do not know how this escaped the attention of the Electricity Board. Anyhow, I make this point for necessary action.

Another point I would like to mention is about the rate of electricity charge. Even day before yesterday a couple of hon. Members passed comments on this point. The electricity charge is so high and this is a contributory factor for the food price. This is what one hon. Member said. Another said that it was not so. Whether it is a contributory factor or not I am not going into that controversial subject. But the fact is that the rate of electricity charge in Madras State is prohibitive. That is a settled fact. Why this should be so is a question which should be immediately analysed. We should at least make a very honest attempt to reduce the cost of electricity and not to enhance it. Here I would like to have a clarification from the Hon. Minister with regard to the budget

he has presented us. The Electricity Board actually deals with a very vast sum of Rs. 27 crores. It is almost one-fourth of the budgets of most of the huge States like Madras and Maharashtra. Out of this nearly Rs. 12 crores goes towards the expenditure on maintenance, etc. Nearly Rs. 6 crores is spent by way of interest on loans. It is a fantastic figure, according to me. I examined the accounts and discovered that the Board has made borrowing of nearly Rs. 18 crores. The maximum borrowing allowed under section 65, sub-section (3) of the Electricity Act is Rs. 20 crores. We have made a borrowing of Rs. 18 crores. But that represents loans by way of issuing bonds. What about the borrowing from the State Government for which the Board has to pay an interest of Rs. 6 crores? The maximum allowed of loans by issuing bonds is Rs. 20,000 crores and the interest on it works out to only Rs. 71 lakhs. What about these huge borrowings? I look forward for a clarification whether sub-section (3) of section 65 of the Central Electricity Act envisages or enables the Board to do this fantastic amount of borrowing. Out of Rs. 27 crores the Board has to pay an interest of nearly Rs. 7 crores. This is lopsided economy. If a man earns Rs. 200 and pays Rs. 60 to Rs. 70 as interest how can we call it sound living? This amount of fantastic interest is probably a very important causative factor for the high price of electricity.

MR. CHAIRMAN: There is a large number of speakers. Let the hon. Member be brief.

DR. H. V. HANDE: Now, Sir, it is laid down in the Central Electricity Act that the Chairman of the Electricity Board should be either an electrical engineer or a member of the administrative service or a member of the Accounts Service. I wish to know whether the Chairman fulfils these qualifications. I make this point because I am given to understand that he had been the Chief Engineer . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: He is the most eminent electrical engineer in the country and he is regarded as one of the best in the world.

DR. H. V. HANDE: My point is that he is only a Civil Engineer though he might have been the Chief Engineer for Electricity.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may please check up facts before he speaks.

DR. H. V. HANDE: Then, Sir, I am given to understand that large stocks of materials are lying idle in Coimbatore and there has been fantastic amount of over-purchase made by the Electricity Board during the last year whereby certain developmental areas which were earmarked for development like Kancheepuram—they were divisions for development of electricity—to quote the correct

words " those divisions "—have been withdrawn from the purview of development because the Electricity Board has not been able to finance them probably because of this fantastic over-purchase. I request the Hon. Minister to clarify why this over-purchase was made and I request him also to find out whether this over-purchase has been ratified by the Accounts Department and by the Administrative Department. This is a very important point I am making. I request the Hon. Minister to go through it and give us an answer.

With these words, I resume my seat.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I want to point out that some Members address the House and not the Chair. They should address the Chairman.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is an old and experienced Member and he knows it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: At the cutset, I should express our appreciation of the work done by the Electricity Board and also by the Minister for Electricity. The budget for 1964–65 anticipates a revenue receipt of Rs. 27·71 crores. This is a budget of a very large figure. This Board was constituted in the year 1957. It is now 1964. It is a matter for great gratification that work of a great magnitude has been done in these seven years. Many hydro-electric and thermal schemes have been taken up and the capital expenditure has been carefully planned out. Some of the schemes were completed even before the due date. Therefore, we should appreciate the work done by the State Electricity Board and especially by its Chairman. The fact that the Madras State is electricity-minded leaves us helpless when there is failure of current. One point that I should mention at the outset is this. The other day especially when the State Electricity Board budget was being discussed in the Assembly there was failure of current. That is a significant thing. That was published in the papers and so I mention it.

MR. CHAIRMAN: The current failed so that prompt action might be taken.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Therefore, something ought to be done for the purpose of meeting such exigencies. So far as the failure of the power supply in the Assembly is concerned, it is published in the newspapers, and I speak subject to correction, that the generators in Fort St. George helped the fans to run for sometime and also the lights to burn dimly for sometime. This incident leads me to a particular trend of thought in regard to this matter, namely, the necessity for having small generators in important places. The necessity of having such small generators was brought out by this particular trouble in the Assembly and that is the point about which I want to make particular mention

4-00 p.m.

at the very outset. Many industrial concerns can quite well afford to have small generators of electricity and they can use the electricity generated by those small sets, at times when there is failure of supply of electricity from the general Madras Grid.

Sir, last year also I mentioned that the industrialists of our State could join together and have electricity generators established in Coimbatore and such other places. I find from an answer given in the statement of action taken on the suggestions of Members—about which I should like to give expression of my appreciation—the statement categorically states the suggestions made by the Members last year and the answers of the Government and the Board as to what has been done about those suggestions—that the Government of India are not in favour of the industrialists joining together and having a thermal unit at Ennore. But I ask why the Madras Government should not again try and see whether the industrialists of Coimbatore and other places should not be allowed to have a thermal unit of their own. That would be a point for the consideration of the Madras Government. I think if some of these things are done, we can meet the difficulties created by our depending mainly on hydel power generating systems. When the monsoon fails, then the hydel power stations come to a standstill. We do not know how long the monsoon will take to set in. That is the difficulty. I do not know whether the industrialists would welcome a phased reduction of electricity anticipating that monsoons will fail. So far as I know, they will not appreciate such a step. This power cut is a necessity sometimes on account of the fact that monsoon fails to set in in time. There is justification for it. But if you have a phased programme thinking that the monsoon will fail every year, I think the industrialists on the whole will incur more loss. It will neither satisfy the workers nor the industrialists. Therefore, I do not think they will advocate the phased reduction of electricity from the month of January onwards anticipating that the monsoon will fail which has been usual for the last two or three years. The difficulty should be met by having more thermal stations. The Hon. Minister himself has stated that there is an imbalance between hydel generation and thermal generation and, therefore, more and more thermal plants should be installed in our State. Fortunately, we are getting the atomic power station at Kalpakkam also. When all these things come, we may be able to stave off difficulties caused by failure of monsoon and consequent power cut. Therefore it is I am suggesting that the industrialists should be given permission to instal generators. There should be, as I would put it, a private sector producing power through small thermal stations as there is the public sector also producing power through hydel and thermal stations. The Government may permit generators being kept by private industrialists for particular purposes of meeting any general failure of electricity. That is all I plead for and nothing else but that. I think this can be done.

The next point I want to mention is about revision of electricity tariff rates. Even last year when I spoke, I expressed the hope that this would not affect the rates of domestic consumers. It is already 29 P. per unit. There is also the consumption tax. Of course, when the tariff revision comes, it is stated that the surcharge will be abolished. It is true. But this comes to one-eighth or one-tenth of the total bill, the consumption tax. At least so far as the domestic consumption is concerned, the Government should carefully consider whether there is necessity for a further increase of the tariff rates. As already pointed out by my Friend, the rates are very high in the Madras State. I did not compare the actual rates, but they are sufficiently high. Even the high-tension power rates are also high. I think the Government should think twice before increasing the existing rates. It is true, as the Hon. Minister has said in his speech, that no Board can work at a loss because working without loss and with some profit is the test of efficiency of the management of the public sector enterprises. Therefore it is he says that it should not be allowed to work at a loss. I agree with the general principle. But electricity consumption has become so very essential and necessary like water or air in our country now. Therefore, I think we should think twice. Also as regards water charge, we won't welcome any increase. Similarly also we would not welcome any increase in the rates for domestic consumption. I think the revision has been made though it has not been mentioned. The Board has considered it. It is now under the consideration of the Government, it is stated. Therefore, it is I make bold to make this representation so that the Government may consider this. In the statement of action taken, it is stated in answer to my suggestion that it has been noted. I hope, therefore, that it will be noted this time also and therefore it is I mention it now and press it upon the attention of the Hon. Minister and Government.

I will then refer to one or two other points and finish. There is no mention here about bad debts at all in the whole of the Budget. It is true in the balance-sheet, the amount of the bad debt is not given by the ordinary banks and other concerns because there is provision in the contingent fund. But there is no such contingent fund here. I do not know whether there are bad debts and any provision for such bad debts. So far I could see there is a column for bad debts but nothing is mentioned there. Therefore it is I am asking this question.

The other point I wish to refer to is, the depreciation reserve. Every year a certain amount has to be allotted for the depreciation reserve. That is the rule enjoined by the Electricity Act. I find from the Statement here that there were arrears of contribution and the Board increased the contribution taking into consideration the arrears. It is stated that the contribution to the depreciation reserve for 1963–64 included the arrears of contribution relating

to previous years in addition to the current contribution, made with reference to the Electricity Supply Act. Before 1963–64 the whole of the amount due towards depreciation reserve fund might not have been made. They might have left that out. Therefore it is they say ' the arrears of contribution relating to previous years '. How much relates to the year 1963–64 and how much towards the arrears is not mentioned there in the statement of accounts. I would like to know about this also. I would like the Government to consider whether it is not their duty to see that the depreciation reserve, the whole of the amount due, is somehow paid, because the reserve is an important thing so far as any balance sheet or the revenue account is concerned. So far as the Board is concerned, the depreciation reserve should be properly dealt with. The amount should not be in arrears at all. Whatever may be the other expenses, the necessity for other expenses, this ought to be provided and the rest of the amount only should be made available for other expenses. That is the view I take so far as accounts are concerned.

4-10 p.m There is another factor which is very important, according to me. The Electricity Board borrows large sums of money from the public every year. This year it has borrowed Rs. 3 lakhs. Before that it has borrowed Rs. 422 lakhs. It issues bonds for this money and the bonds carry interest. The State Government guarantee the payment of principal and the interest thereon. But still the Reserve Bank of India would not treat these Electricity bonds on a par with other securities at all. When we go to the Reserve Bank of India and ask for loans on securities, they say, " We do not give loans on Electricity Board securities, but we only give loans on State Government securities, State Bank's securities and other securities." The Madras Government have accepted the Electricity Board bonds for securities and for other things, but still the Reserve Bank of India would not treat this on a par with other securities for loans, although it has been guaranteed by the Madras Government for repayment of principal and the interest thereon. I am sorry to say that the Reserve Bank of India is making a great mistake and we should point out this to the Reserve Bank of India especially when the Madras Government guarantees the payment of the principal and the interest thereon.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is not the only quarrel with the Reserve Bank of India.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Therefore it is we requested at the time when the bonds were issued to the companies that they should be eligible for the grant of loans. They know very well that the State Government guarantee the repayment of loans. We in our Bank have been dealing with a large number of securities of the Electricity Board. Large sums of money have been invested in these Electricity Board bonds. None of these bonds is ever recognised by the Reserve Bank of India for loan

purpose. Therefore I would request the Madras Government to go on pressing on the Reserve Bank of India, the necessity for treating the Electricity Board on a par with the other securities of the Madras Government and other Governments. When they are prepared to have securities of Maharashtra Government, Rajasthan Government and other Governments, a security which has been guaranteed by the State Government of Madras is not accepted by the Reserve Bank of India. It is a rather anomalous position.

Sir, it is mentioned in items 140 and 149 and I am very happy that in spite of these difficulties the Electricity Board has been progressively advancing from day to day. The only difficulty, I feel, is that we have become too much electricity minded and many have become lazy. On account of the progress in electricity, everything is operated by means of electricity now. On account of the fact that everything is electrically operated, our locomotion is going down and our power of locomotion by feet has absolutely gone. If we want to reach a place which is only 100 yards, we require bus or other thing for that. If we ask a boy to go to the post-office he would ask for the bus charge and some other charge. The locomotion power of our people is going down. Therefore, I do not fully appreciate the electricity-mindedness of all our people. For baling out water from the well, we require electricity and pumpsets. Electricity is producing deleterious effects and laziness in men. The people are being rendered lazy on account of the weapons of civilization. Is it not a fact, Mr. Jayarama Reddiar?

SRI S. JAYARAMA REDDIAR : Without power of locomotion, we cannot attend the Council.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I once again wish to state that the work of the Electricity Board has been very good and all of us are bound to appreciate.

* SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : The old saying is " Sweet are the uses of adversity, " Sir, and it is aptly applicable, I think, as far as the present power paralysis which occurred recently in our State is concerned, for it had been an eye-opener to us. It has made all of us power conscious. It also shows how rapidly we are advancing industrially. At the same time, it shows the other side of the medal in the sense that our present power potentials are absolutely inadequate since we want more industries to come up in the State to end unemployment. So much so, it is absolutely essential that we should always have reserve power. But it should be a matter of gratification to all of us and also a matter of revelation that the neighbouring State of Kerala has had a power cut from February onwards till very recently and the Madras State has had a power cut only for twenty days in spite of Kerala State having so much of power resources.

Our Industries Minister has not allowed any grass to grow under his feet. He has been trying and I should say that he has succeeded so far in his efforts to make arrangements for the production of more power.

I would request him to explore the possibilities of procuring the necessary equipment for the thermal plant on rupee payment from East European countries so as to expedite the matter.

Also there is another matter which I think could be considered. That is, the Kerala Government has already shelved or postponed for the present the Idikki Project which has vast power potential. This project has been shelved simply because the cost is very prohibitive. But it has several advantages. Now that the Zonal system is coming into force, I do not think there would be any difficulty at all. If this possibility can be explored, an understanding could be arrived at. Because we cannot entirely rely upon either hydro-electric power or the thermal plant power, we need both of them. We know that the cost of establishment of thermal power plant is very much prohibitive.

In connection with thermal power plant, I would like to bring to the notice of the Hon. the Minister for Industries that I am told that it is common factor in overseas countries to charge an extra amount especially when current is being consumed during what is called peak hours. I mention this fact as far as industries are concerned, because we are all aware that both agriculture and domestic consumers cannot afford to pay more than what they already pay. We are also interested in producing more food in this country. So, agriculture should naturally get that much consideration from the Electricity Board. But I think the industries on the whole would not grudge this extra cost because this will ensure continued power supply, as far as they are concerned. They must also be more economical in the current consumption.

4-20 p.m. Also I believe, in Israel they are trying and probably have succeeded in getting power from the solar generators. I think possibilities have been explored about generating power from sea water. This has a double advantage, because the sea water can be desalinated and used for consumption also. At the same time, we can generate electric power. I would like to bring this to the notice of the Hon. the Minister for Industries for serious consideration.

On the whole, I think the Electricity Board should be very proud of the fact that they have progressed in such a short time. They have taken vast strides. We see so many industries have come up. This is the sign of popularity. I am sure that with the present Industries Minister, we will march from success to success.

Thank you, Sir. (Cheers).

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, with regard to this financial statement of the Electricity Board, I would like to make very few observations. We are very proud of the fact that we are able to make great advance with regard to the activities of this department, and that nearly 17,000 villages have already been supplied with electricity. I am told that there are only about 4,000 villages still waiting to be given electricity connection. So far as I am concerned, in my district, I have found that on a mere application we used to get the connection in no time and the service also has been very good. I must pay my encomiums to the department and specially to the Chairman, who is of outstanding eminence, and who is one of the best engineers we have ever seen. We must be very grateful to him for the excellent work that he has been doing.

Sir, the Hon. Minister has said in his speech that the present surcharge will go after the new tariff rates are introduced. Am I to understand, Sir, that the rate also will be increased? When we are putting forth the fact that the surcharge should go, the Minister will, I think, indirectly impose an increased rate. Thereby the hardship will not be reduced. That is my fear. I would request the Minister to see in all earnestness that at least the present rate is not enhanced so far as the agriculturists are concerned. Preference must be shown to them.

Sir, we find that even after the reduction of the minimum charge, still the tariff minimum of Rs. 15 per year is recovered from the small agriculturist. It is not known why this minimum charge should be imposed. Unless an incentive is given to the agriculturist, we will not find many people coming forward to step up food production. This is very essential at least for some more years. The minimum charge should go. Some concession at least should be given to the agriculturist; otherwise, there would not be any incentive. Even here, with regard to the waiver of the claim, whenever there is any cut, all sorts of formalities have to be gone through like applying to the Assistant Engineer going to the Electricity Board, Chairman, etc. This involves a lot of difficulty, and many ryots do not come forward to do all these things. My earnest plea is that, as far as possible, some concession should be given to the agriculturist to step up production. I am proud of the fact that the Minister has made a statement that some more hydro-electric schemes are being investigated, and they will come into existence as soon as possible. The Hogenakal project scheme has been there for a long time. It should be possible for our Industries Minister to use his good offices both at the Union level and at the Mysore State level to push it through as early as possible. If this project is not going to come up, we will suffer greatly. This is a very essential project, and I hope the Hon. Minister will pay immediate attention to this.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [20th July 1964

One point which I wish to emphasise is this. The Minister for Industries should see whether it will not be possible for him to stop and cut so far as the agriculturists are concerned during summer time. Another point which I would urge is that the agriculturist should be given supply of electricity only during day time and not during nights. Otherwise, many of the coolies and labourers would not go to the fields at nights, and work in the sugarcane fields or in fields of other crops. There are a large number of snakes and there is very great risk in working during nights.

Some hon. Members like Mr. Balasubramanya Ayyar pointed out that it should be possible for the Minister to encourage the private sector to have more thermal plants. As the lady Member pointed out, it should be possible for him to get some thermal plants on rupee payment basis from some of the European countries. I am of the opinion that there will be no need for foreign exchange because some of the private people are collaborating with the industrialists in foreign countries. It should be possible for these countries to supply the thermal plants and with their help we can have more thermal plants.

I am also pleased to see that labour relations are good, and everything is amicably settled.

With these words, Sir, I would request the Minister to step up the electricity production as much as possible.

Thank yon, Sir.

*திரு. என். வி. நடாசன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தில் மின்சார விநியோகத்தைப் பற்றியும் அந்தத் திட்டத்தின் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் மிகப் பெருமையாக சர்க்கார் தரப்பிலே பேசப் பட்டு வருவதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையைப் பற்றியும், மின்சார போர்டினுடைய பிரதம எஞ்சினீயர், அதிலே உள்ள இப்பந்திகள், தலைவர் உள்ளிட்ட அனைவருடைய திறமையைப் பற்றியும் நமது மாநிலம் பெருமைப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. ஆனால் அவ்விதத் திறமையும் பெருமையும் படைத்த தொழில் அமைச்சரும் அந்த சிறப்பான தலைவரைக் கொண்ட போர்டும் உள்ள நமது மாநிலத்தில் இன்னும் மின்சார சப்ளை பற்றாக்குறையாக இருந்து வருவதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. ஆண்டு தோறும் பருவ மழை தவறி விட்டால் நாம் என்ன செய்வது என்று எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

அதைப்பற்றி யாரும் குறை கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை வணக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். ஆண்டு தோறும் நமக்கு இவ்விதமான பெரிய நெருக்கடி ஏற்படுகிறபடியால், சரியான, திட்ட வட்டமான நல்ல அமைப்போடு, அந்தப் பற்றாக்குறை ஏற்படாமலும், அதன் காரணமாக ஆண்டு தோறும் தொழில் துறையினருக்கும், அந்தத் தொழிலே

20th July 1964] [திரு. என். வி. நடாசன்]

சம்பந்தப்பட்டுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர் களுக்கும் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படாமல், அதனால் நமது நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நஷ்டம் ஏற்படாமல் தடுக்க அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் நமது சர்க்கார் இந்த மின்சார சப்ளை குறித்து மேற்கொள்ளும் திட்டங் களுக்கு மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவுக்குத் துணை புரிந்து வரு கிறார்கள் என்பதை, சென்ற காலங்களில் நமது சர்க்கார் மேற் கொண்ட திட்டங்களுக்கு அவர்கள் அளித்து வரும் உதவியைக் கொண்டு, அதில் அவர்கள் காட்டும் மந்தப் போக்கிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். அதனால் நாம் அணைகட்ட வேண்டும் என்றால், அப்படிப்பட்ட பெரிய நதிகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று கேட்கிறார்கள். கனரகத் தொழில்கள் அமைக்க வேண்டு மென்றால் அதற்கு மூலப்பொருள்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், அப்படிச் சொல்லி தட்டிக் கழிக்கப்படும் அந்த நிலையில், மின்சார சப்ளைக்காகிலும் மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் தொடர்பில் உள்ள திட்டக்குழு, நமது மாநில சர்க்காரின் திட்டங்களுக்குப் போதிய உதவிகளைச் செய்யுமாறு, நமது சர்க்கார் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது போலவே, இன்னும் நம் மாநிலத்தில் பல கிராமங்களில் மின்சார சப்ளை இல்லாமலிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந் திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த நிலைமையும் விரைவிலே நீங்க வேண்டும். என்னூரிலேயும் அதைப் போல் தூத்துக்குடி யிலேயும் தெர்மல் ஸ்டேஷன் வைத்து அதன் மூலமாக மின்சார அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டங்களை அந்த இரண்டு நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் மற்றும் பல நகரங்களிலும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கெல்லாம் சிறப்பாக கல்பாக்கம் அணுசக்தி மின் சாரத் திட்டத்தைத் துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று சாதாரணமாக ஒரு விளக்கு வைத்துக்கொண்டுள்ள 1-30 p.m. ஏழை எளியவர்களுக்கு அதிகமான கட்டணம் விதிக்கப்பட்டு வரு கிறது; ஆனால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மின்சார விளக்குகளை வைத்துள்ளவர்களுக்கு அந்தக் கட்டணம் குறைவாக இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஜனநாயக சோஷலிசம் பரவலாகப் பேசப்பட்டும். அது வெற்றி பெற வேண்டுமென்ற நோக்கமாக எண்ணப்பட்டும் வரும் இந்த நாளில் இந்த மட்டத்தி லுள்ள ஏழை எளியவர்கள் இந்த மின்சார சக்தியைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு அதிகமான கட்டணம் இல்லாமல், அதைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் திட்டவட்டமான முறைகளை மேற் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் சொல்லுவதால் ஒன்றுக்கு மேற் பட்ட விளக்குகளை, மின்சார சம்பந்தமான மற்ற சாதனங்களைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு அதிகமாக கட்டணத்தை விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. வேண்டுமென்றால், ஏன்று

[திரு. என். வி. நடராசன்] [20th July 1964

எளியவர்கள் எந்த அளவுக்குக் கட்டணத்தைக் குறைத்துப் பெறுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அவர்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆதலினால் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆரம்பத்திலே இங்கே நான் சொன்னதைப்போல், நல்ல திறமையுள்ள தொழிலமைச்சரும் அதைப்போல் திறமையுள்ள சிப்பந்திகளும் தலைவரும் இருக்கிற மின்சார போர்டு உள்ள நம் நாட்டில், இந்த பற்றாக்குறை என்ற நிலை நீங்க வேண்டும். குறிப்பாக அந்தக் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும். அதைப்போல் ஏழை எளியவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மின்சார வசதியை அதிகமாகக் கொடுக்க பயனுள்ள திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்: கனம் தலைவர் அவர்களே மின்சார போர்டின் நிதி அறிக்கை குறித்து விவாதம் நடக்கும் சமயத்தில், இந்த மின்சார போர்டு போகவேண்டும், இதை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இங்கே காரசாரமாகப் பேசப்பட்டதாகவும், அதற்கு மேல் மந்திரியார் ஒருவர் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது, இந்த மின்சார போர்டை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று மனு ஒன்று வாசித்துக் கொடுக்கும் போது கைதட்டினார் என்றும் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர் எந்த முறையில் கைதட்டினார், இதில் ஆச்சரியப்பட்டு கைதட்டினாரா, அங்கீகாரம் கொடுத்து கைதட்டினாரா என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சார போர்டு எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய முறையில் இயங்கி வருவதாக நாம் ஒப்புக் கொள்ளலாம். மற்ற எல்லா நிர்வாகத்தையும்விட, இதிலே மிகவும் உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்பதை மேல் தளத்தில் உள்ளவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் கூட, இது எல்லோருடைய வாழ்நாளிலேயும் உணவைவிட மிக அத்தியாவசியமான காரியமாகிவிட்டபடியால், ஒரு சின்ன தப்பு நிகழ்ந்தாலும்கூட, அது பெரியதாக மனதில் தோன்றுகிறது. சாதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சுச்சைப் போடுகிறானே அவன் சாதாரண ஜனியன். அவன் எங்கே எதை எடுத்துக் கொண்டு போகிறான்? சப்ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் போலீஸ்கூட ஏதாவது கொடுத்தால்தான் முன்னால் தள்ளி வைக்கிறான். சட்டசபை மெம்பர் ஹால்டலில்கூட காசு கொடுக்கால்தான் காப்பி சீக்கிரம் கிடைக்கும். 200, 300 என்று கொடுத்துக் கொண்டு அசோகா ஹோட்டலில் போய் இருக்கிறவர்கள் கூட ஏதாவது கொடுத்தால்தான் காப்பி கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நேரத்தில், நமக்கு சொம்ப கஷ்டம் வருகிறபடியால், தேவை ஜாஸ்தி இருக்கிறபடியால், ஜனங்களிடத்திலே சொம்ப ஆவல் ஏற்படுகிறது. ஜாஸ்தி ஜனங்கள் உபயோகப்

20th July 1964] [திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்]

படுத்துகிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கிறவர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிற காரணத்தால் இதிலே சொம்ப மனக்கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் எலக்ட்ரிசிடி போர்டு கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சொம்ப ஆவலாகி வருகிறது. இதைக் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்தால் ஜனங்களுக்குத் திருப்தி காமாயிருக்கும். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். அருப்புக் கோட்டையில் முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விழாவுக்கு தலைமை ஏற்க வந்திருந்தார்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய விழாவாக ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். திடீரென்று மின்சாரம் தடைப்பட்டுப் போய்விட்டது, அரை மணி நேரம் வரை வரவில்லை. அவருக்குக் கோபம் வந்து function -ஐ விட்டு விட்டு இன்னொரு இடத்துக்குப் போய் விட்டார்கள். அந்த மாதிரி சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும்.

ஜெனரேட்டர் வைக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தொழிலதிபர் பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கும் மில்காரர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஜெனரேட்டர் வைப்பது என்பது அவ்வளவு லேசுப்பட்ட காரியம் அல்ல. அதற்குச் செலவு எவ்வளவு ஆகும்? எவ்வளவு foreign exchange ஆகும்? எல்லா மில்களிலும் வைத்தால் எவ்வளவு ஆகும்? 12,000 கதிர் இருக்கிற மில்லுக்கு எவ்வளவு ஜெனரேட்டர் வேண்டும்? 15 நாள் வைக்கிறதற்காக, இலட்சக் கணக்கில் செலவழித்து வாங்கி வைக்க முடியுமா? வட்டி எப்படி Work பண்ணும்? இதையெல்லாம் பாங்கி சம்பந்தப்பட்ட திரு. பாலசுப்ரமணியய்யர் அவர்களும், மில் சம்பந்தப்பட்ட திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்களும்தான் கவனிக்க வேண்டும். Industries, Agricultural Department-ல் கொடுப்பதுபோல் Electricity Department -ல் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு 15 நாளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்வார்கள். அதனால் அதற்குப் பதிலாக, இவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்து வைப்பதற்குப் பதிலாக, அனல் மின்சாரத் திட்டத்தில் எவ்வளவோ வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். 15 நாளுக்கு நஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 6 கோடி ரூபாய் வட்டி கொடுப்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறீர்கள், இன்னும் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் வட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தமாதிரி சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

வருஷா வருஷம் ஜாஸ்தி வந்தாலும் கான்ட் தட்டுப்பாடு 15 நாள் அல்லது 20 நாள் வருகிறது. அதனால் புரொடக்ஷன் எவ்வளவு குறைகிறது என்பதுபற்றி சிந்தனை செய்து பணம் சம்பந்தமான காரியங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். 'பாரின் எக்சேஞ்' சம்பந்தமாக எவ்வளவு வேண்டியிருக்கும் என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி, சபையில் அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டு

மென்று ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள் எலலாம் விவசாயிகள். திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பகலில் கான்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று. தப்பான அபிப்ராயம் பிடுசை பிடுங்குகிறார்கள் என்பது. நிலக்கடலை அரைக்கிற மெஷின் இருக்கிறது. ஜின்னிங் பேக்டரி இருக்கிறது. நான் வைத்திருக் கிறேன். ராத்திரியில் பொறுத்து அரைத்தால் கெடுவது இல்லை. ஆயில் எக்ஸ்பல்லர் ராத்திரி ஓடுவதால் கெட்டுப் போகிறது இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்குப் பகலில் கொடுத்து விட்டு விவசாயிகளுக்கு இரவில் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றால் தண்ணீர் பாய்ச்ச டார்ச் லைட் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் கிராம மக்களிடம் அதிருப்தி ஏற்படும். சினிமா கொட்டகை ஓடுகிறது, எத்தனை வோல்ட்டேஜ் என்பது கிராம மக்களுக்குத் தெரிகிறது இல்லை. ஒரு பிரகாசமான லேட்டைப் பார்த்தவுடன் பார் சினிமா கொட்டகைக்காரனுக்குக் கொடுத்து விட்டான், நமக்குக் கொடுக்க வில்லை என்றுதான் ஜனங்கள் பேசுகிறார்கள். அதை எல்லாம் பகலில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் என்ன என்று சிந்திக்க வேண்டும். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகை என்ன இருக்கிறது என்று எலக்டிரிசிடி போர்டு யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேயர்ஸ் பம்பு செட் பற்றி மந்திரி அவர்கள் பிரஸ்தாபித்தார்கள். இப்போது நமது நிலம் ரயத்வாரி நிலம். ஜமீன் சிஸ்டம் இருந்தது. அது எல்லாம் "அபாலிஷ்" ஆகி எல்லாம் ரயத்வாரி சிஸ்டம் ஆகி இருக்கிறது. பழைய ஜமீன் கிராமங்களில் கலெக்ஷன் இல்லை என்று மந்திரி அவர்களே அறிக்கையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன சிஸ்டம் இருந்தாலும் Under developed areas இருக்கின்றன. திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் பிரதேசம் பரமக்குடி கட்டுப்பாடு ஆகாத இடம். அங்கு கவனம் இருந்தால்தான் லாப நஷ்டக் கணக்கு பார்க்காத படி அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள். அந்த இடங்களை எல்லாம் சீக்கிரமாக எடுத்து உதவிபுரியும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹோகனகல் பிராஜக்ட்பற்றி நம்முடைய நண்பர் பேசினார். அவர் கன்னடக்காரர் என்று நினைக்கிறேன். மந்திரி போவதற்கு பதில் அவரே போய் நானும் நீயும் ஒன்றுதான், நீ விட்டுக்கொடு என்று ஏற்பாடு பண்ணினால், நாம் எல்லாம் அவருக்கு நமஸ்காரம் போடலாம். அவரே அந்த வேலையைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

4-40 p.m. மொத்தத்தில் இந்த நிர்வாகமானது நல்ல முறையில் நடக்கிறது. நல்ல விவரம் தெரிந்த திரு. நியாகாஜன், "என்ன ஐயா எலக்டிரிசிடி போர்டு? அதை எடுத்துவிட வேண்டும்" என்கிறார். ஆனால் அது All India Act படி வந்தது, எப்படி முடியும் என்கிறார். அப்போது நான் கூட சொன்னேன் எந்தச் சட்டமானாலும், நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருந்தால் நாம் சொல்லலாம் என்றேன். எலக்டிரிசிடி போர்டு வந்த பிறகு கெடுதல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதை எடுப்பதுபற்றிப் பேசாமல், நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு ஏதாவது

வழிவகை சொல்லி, நம் காரியங்களை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, நிர்வாக இயந்திரம் கீழ் மட்டத்தில் திறமையாக நடக்க தலைமை அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. சம்பந்தன் கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார பட்ஜெட்டின் கீழ் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேசியவர்கள் அனைவரும் மின்சார குழுவைப்பற்றியும் அதற்குத் தலைமை தாங்கும் தலைவரைப்பற்றியும் அதை நடத்திச் செல்லும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றியும் அரசாங் கத்தைப்பற்றியும் பாராட்டினார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டிக்கொண்டே போகலாம் என்ற நிலைமைதான் இந்த நாட்டிலே மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நிலைத்து இருக்கிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அறிவர். அதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்து வருகிறவர் மின்சாரக் குழுவின் தலைவர் அவர்களே. இன்னும் எந்த அளவுக்கு வேண்டு மென்றாலும், யார் வேண்டுமென்றாலும் பாராட்டலாம் என்ற நிலை நம் முன் இருந்ததால் அமைச்சர் சொல்லியது போல் உலகம் பூராவும் பாராட்டுகிற ஒருவராக இருக்கிறார் என்பதைக்கண்டு நாம் மகிழ்ச்சி கொண்டோம். அவருக்கும் அந்தக் குழுவில் இருக்கிற மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அந்தக் குழுவினர் மற்ற அலுவலர்களுக்கும் பாராட்டுதலை மக்களின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நாம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றால் போடுகிற திட்ட இலக்கைக் காட்டிலும் திட்ட காலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அளவில் அதிக விரைவில் தாண்டிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் மகிழ்ச்சியான செய்தி. இது மாதிரி வேறு எந்தத் துறையிலும் காலத்திற்கு முன்னால் காரியம் நிறை வேறியது கிடையாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன்.

இருந்தபோதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல தேவை அதிகம் ஆகிக்கொண்டே இருக்கிறது. மின்சாரம் நமக்கு எந்த அளவுக்குத் தேவைப்படும் என்பதை அரசாங்கம் முன்கூட்டியே கணித்து இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். அந்தக் கணக்கில் தவறு ஏற்பட்டிருக்குமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அதாவது திட்டம் தீட்டியதில் எதாவது குறை இருந்து இருக்கக் கூடுமோ? அதில் குறைந்த அளவு இருக்கலாம் என்று மதிப்பிட்டு அதிகமான அளவுக்கு தேவைப்படுகிறது என்பது ஏற்பட்டிருக் கிறதோ என்பதாக நான் அஞ்சுகிறேன். அது மாதிரி திட்டக் குறைவு இருந்தால், இனி வரப்போகும் திட்டங்களில் அதிகமான தேவையை எதிர்பார்த்து அதற்கான திட்டங்களைத் தயாரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்

ளாள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக நாம் பெரிதும் நதிகளையே ம்பியிருக்கிறோம் என்பதை மின்சாரக் கட்டுப்பாடு எடுத்துக் ாட்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று ஆண்டு ளுக்கு முன் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்கு நதியிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரத்தை எல்லாம் ட்டத்தட்ட பூராவையும் உபயோகித்து விட்டோம் என்று சால்லியிருந்தும்கூட, முன் கூட்டியே நமக்குத் தேவையான, ாட்டு சூழ் நிலைக்கேற்றபடி சாதனங்களை ஏற்படுத்துவதில் தாமதம் ற்படுத்துவதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரிந்துகொள்ள டியவில்லை. பல ஆண்டுகளாக நமது தொழில் அமைச்சர் மின் ாரத் துறை சம்பந்தமாக கல்பாக்கத்தில் அடாமிக் பவர் ஸ்டே ன் வந்துகொண்டிருக்கிறது, இதோ வந்து விட்டது என்று சால்லி வருகிறார்கள். இன்னும் அது எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதைக்கூட சாதாரண மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இன்னும் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்னால் சென்னைக்கு விஜயம் செய்த அடாமிக் கமிஷன் தலைவர் பேச்சு ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்துவிட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி அவர்கள் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால் கல்பாக்கத்தில் அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்துவதுபற்றி' எந்தவிதமான முடிவும் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்றும் எந்த முடிவுக்கும் வர வில்லை என்றும் சொன்னார். இப்படி ஒரு தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார் கள் என்று சொன்னால், இங்கு அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர் களும் அடாமிக் ஸ்டேஷன் நாளைக்கு வந்து விடுகிறது, மக்களுக்கு எந்த விதமான குறையும் இருக்காது என்று சொல்லுகிற நேரத் தில் அப்பேர்பட்ட ஒரு அறிக்கை வருகிறது என்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அது மாதிரி ஏமாற்றத்தை இனியும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அடையாமல் அந்த கல்பாக்கம் அடாமிக் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்துவதை எவ்வளவு துரிதப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு துரிதப்படுத்த முயல வேண்டும். அடாமிக் ஸ்டேஷனைத் தவிர வேறு கதி தமிழ் நாட்டுக்கு இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அனல் மின்சார நிலையம் பற்றிப் பேசினார்கள். அதை ஓரளவுக்கு தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியும். நெய்வேலி லிக்னைட் கிடைக்கிற அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அளவு அனல் மின்சார நிலையங்களை விரிவுபடுத்திக் கொண்டு போகலாம். வடநாட்டி லிருந்து முக்கியமாக கல்கத்தா, ஓரிசாவிலிருந்து மற்றும் பிற பகுதிகளிலிருந்து நாம் நிலக்கரியை வரவழைத்து அங்கு அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்திசெய்து உபயோகிக்க முடியாது போனால் அதனால் ஏற்படும் பெரும் செலவைக் கணக்கெடுத்தால், அடாமிக் பவர்ஸ் ஸ்டேஷனைத் தவிர தமிழ் நாட்டுக்கு வேறு கதி இல்லை என்று அமைச்சர் உணருவார்கள். ஆகவே, அடாமிக் ஸ்டேஷனை

விரைவில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால அளவுக்குள் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் என்னாரிலும், தூத்துக்குடியிலும் அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கம் சம்மதம் கொடுத்திருக் கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான ஒன்று. எதிர்க் கட்சி உதவித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோலவும், இங்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் எழுப்பிய யோசனை போலவும், தொழில் அதிபர்களுக்கென்று தனியாக எந்த முயற்சி செய்தாலும் ஓரளவுக்கு மின்சார உற்பத்தி செய்கிற அனல் மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்திவிட முயற்சி எடுத்துச் செய்ய வேண்டு மென்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் கொள்கைக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் சரி, நமது தமிழ்நாட்டு நிலவரத்தை எடுத்துச் சொல்லி மற்ற நிலைமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி வலியுறுத்தி வாங்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எல்லோரும் குறிப்பிடுவது மின்சார விகிதா சாரத்தைப்பற்றி. ஒன்றுமட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கும், வீட்டு உபயோகத்திற்கும் இப்போதிருக்கிற கட்டணத்தைவிட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்று உறுப்பினர் கள் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டு களிலும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மின்சார விகிதம் கிட்டத்தட்ட 30 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் Tariff revision என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் விகிதம் உயர்த்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அரசாங்கம் வாயளவில் சொல்கிற உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் இருக்கவே முடியாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லி விவசாயிகளுக்குமட்டும் விகிதாசாரத்தை குறைத்துக்கொடுக்க முடியுமானால், அதைச் செய்ய முன்வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்போதிருக்கிற விகிதத்தை அதிகப் படுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்நிலை சிப்பந்திகளிடையே, மின்சார இலாக்காவில், இருக்கிற குறைகளை எல்லோரும் உணர்வார்கள். முக்கியமான ஏழை எளியவர்கள் மேலும் முக்கியமாக நகரங் களுக்குச் சென்று அலுவலைக் கவனிக்க முடியாதவர்கள் அதிகமாக உணருவார்கள். கீழ்நிலை சிப்பந்திகளிடையே இருக்கிற லஞ்ச ஊழல் எந்த அளவுக்கு வேரூன்றி இருக்கிறது என்பதை

4–50 p.m

[திரு. எல். கே. சம்பந்தன்] [20th July 1964

அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பேச்சளவில் சிறு நடவடிக்கைகளின்மூலம் இவற்றை அகற்றிவிட முடியுமென்று நான் நம்பவில்லை. அது முடியாத நிலை. அதை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தலாம். அதற்குக் குறிப்பாக புகார் செய்தால், அதை உடனடியாக விசாரித்து காலதாமதமின்றி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுக்க வேண்டும். வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதோ வேறு எதுவானாலும் செய்து தண்டிக்க முடியுமானால் இந்த மாதிரி லஞ்ச ஊழல் கீழ்தர சிப்பந்திகளிடத்தில் குறையும். ஓரளவுக்கு இருந்தால் அதை யாரும் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். பொருளாதார நிலையிலும்கூட, ஓட்டல்களிலும் டிப்ஸ் என்று வாங்குகிறார்கள். நண்பர் திரு. ஜெயராம் செட்டியார் அவர்கள் சொல்லியதுபோல சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்கும் விடுதிகளில் காப்பி கொண்டுவர, மற்ற வேலைகளுக்கு ஒரு சில காசுகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மின்சாரத் துறையில் இருக்கிற கீழ்தர சிப்பந்திகளிடம் இருக்கிற ஊழல் வேறுவிதமானது. ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு ரூ. 15 அல்லது 25 என்ற மாதிரி விகிதம் வைத்து வசூல் செய்கிறார்கள். பத்து பேர் கொடுத்து 11-வது பேர் கொடுக்கவில்லை என்றால் 11-வது ஆளுக்கு இக்கட்டான நிலை வருகிறது. பல நாட்களுக்கு அவர் மின்சாரத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏதாவது காரணம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். அந்த நிலை நீடிக்காமல் இருக்க மின்சார குழு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென்னற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி இந்த அவையில் பலமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆயினும் இருந்த நிலை இருந்துகொண்டே தான் இருக்கிறது. அடுத்த அவையில் மின்சாரம் 20 நிமிடம் இல்லாமல் போய்விட்டது என்று பத்திரிகையில் பார்த்தோம். சென்னையில் நான் பெருமளவுக்குத் தங்குகிறேன். இங்கு அடிக்கடி மின்சாரம் அணைவதை நான் கண்டதில்லை, ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் கடலூருக்குச் சென்றால், ஒவ்வொரு நாளும் இந்த மின்சார நிறுத்தம் பார்க்காத நாளே இல்லை என்று கூட சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு நாளும் பல முறை 5 நிமிடம், கால்மணிநேரம், ஒரு மணி அளவில் என்று இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும். பல நாட்களுக்கு முன் லைசன்சுதார்களிடம் இருந்தது. அவர்கள் என்ன செய்துவைத்தார்களோ அவை அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி மின்சாரம் நின்றுவிடுவதால் சிறு இயந்திரங்களுக்குப் பழுது ஏற்படுகிறது என்பது சொல்லாமலே அந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். அதனால்தான் இதைச் சொல்கிறேன். தென்னற்காடு மாவட்டத்தில் அடிக்கடி இதுபோன்று ஏற்படாவண்ணம் அதைக் கண்டுபிடித்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

20th July 1964]

திரு. எஸ். ஆர். பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, 1964-65 வருஷ எலக்டிரிசிடி போர்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக நான் வரவேற்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரில், எலக்ட்ரிசிட்டி என்று நினைத்தாலே, நமது கண்முன்பு நிற்பது நமது கனம் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்களும் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டும்தான் இருக்கலாம். பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதை நான் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். இந்த வருஷம் எதிர்பாராத முறையில் பவர் கட் வந்தது குறித்துச் சொன்னார்கள். மின்சார போர்டிடம் ஓரளவு நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளவன் என்ற முறையில் நான் சில சொல்ல முடியும். இந்த வருஷம் ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் எந்தவிதமான கவலையும் இல்லாத முறையில் மின்சார வசதி இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே ஒழுங்காக இருக்குமென்பதை விளக்கமாக அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த இடத்தில் நாம் நன்றாக யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நாம் ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் மின்சார வெட்டு இல்லாத நிலையில் நமது மின்சார இலாகா இருக்குமானால் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த நாம் யாரும் மின்சார வெட்டு வருமென்று எதிர்பார்க்க நியாயமில்லை. ஜூன் ஆரம்பத்திலே 'மான்சூன்' ஆரம்பிப்பது பண்டைய வழக்கம் எதிர்பாராத விதமாக இயற்கை நமக்கு விரோதமாக இருந்ததன் காரணமாகத்தான் மின்சாரம் வெட்டு வந்ததே தவிர இலாகாவின் அஜாக்ரதையினால் அல்ல. அதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு சரியான முறையில் மின்சார நிலையை உணர்ந்து அதற்குப் பக்குவமான முறையில் செயல் படவில்லை என்று சொல்வதே சரியில்லை. பவர் கட் வந்தால் எல்லோருக்கும் கஷ்டம். அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். எல்லோரைக்காட்டிலும் என்னைப்போன்றவர்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம். பெரும்பெரும் தொழில்களின் உற்பத்திக் குறைவு. வேலையில்லாமல் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதிச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிலை எல்லாம் உண்டு. அதிபர்கள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும்கூட தொழிலாளர் நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் அதைவிட மோசம். சாதாரணமாக ரூபாய் 100, 150 என்று சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு ரூபாய் 75 என்று குறைத்துவிட்டால் கண்டிப்பாக குடும்பத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட முடியாது. இருந்தாலும்கூட இருக்கிற நிலையை எதார்த்தமான முறையில் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசினார். வருஷா வருஷம் பவர் கட் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை நன்றாக உணர்ந்து அரசாங்கமும் மின்சார இலாகாவினரும் ஃபிக்ஸட் புரோகிராம் போட்டு ஆரம்பத்திலேயே 10 சத விகிதம் அல்லது 25 சத விகிதம் என்றாலும் ஏன் வைக்கக்கூடாது என்கிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர்—எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் திரு. பால சுப்ரமணியய்யர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். தொழில் அதிபர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்ளவே மாட்டார்கள் என்று, அவர்கள் சொன்னது முழுக்க முழுக்க உண்மை. யாரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. பவர் கட் வருகிற சந்தர்ப்பங்களிலே பேசுவது ஒரு முறை. அந்த முறை இருந்தாலும்கூட, மக்கள் நிலையைத் தெளிவாகத் தெரிந்து, தவறுகள் இருந்தால் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. எங்கள் பகுதியிலேயும்கூட திடீரென்று 100 சத வீதம் கட் என்று சொன்னவுடனே பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். ஏன் 25 சத வீதம் ஒரு மாதத்துக்கு முன்பே கொண்டு வந்திருக்கலாமே, அல்லது 50 சத வீதம் கொண்டு வந்து விட்டு, பின்னால் 100 சத வீதம் கொண்டு வரலாமே என்று பல பிரச்னைகள் வந்தது உண்டு. ஒன்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது இராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் நமது அமைச்சர் கனம் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஒரு உயர்ந்த டானிக்-ஐக் கொடுத்துவிட்டார்கள், ராஜ்யத்துக்கே ஒரு எலக் டிரிசிடி பசியை, பெரிய பசியை உண்டாக்கி விட்டார்கள். அந்தப் பசி நிவர்த்தியாக வேண்டுமென்றால் நாம் இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாகச் செல்ல வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளு கிறேன். மின்சார வளர்ச்சியை எடுத்துப் பார்ப்போமே யானால், அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது இலாகாவினரோ சென்ற பல வருஷங்களாக நமது இராஜ்யத்துக்குச் செய் திருக்கிற சாதனைகள் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு வரும் பெருமைபடக் கூடிய நிலையில்தான் இருக்கின்றன. இதை யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. கிராமப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், 20,000 கிராமங்களில் 17,000 கிராமங்களுக்கு வந்துவிட்டது. அகில இந்திய ரீதியில் பார்ப்போமேயானால், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும், அந்தந்த ராஜ்யத் திலுள்ள கிராமங்களில் எவ்வளவு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்ப்போமேயானால், தமிழ்நாட்டின் அளவுக்கு இந்தியா தேசத்தில் எந்த இராஜ்யத்திலும் இல்லை என்பதைத் தைரியமாகச் சொல்லலாம். இன்னும் 1,000

5-00 p.m.

அல்லது 2,000 கிராங்கள் இருக்கலாம், அதுவும் 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே பூர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், அதை நாம் தைரிய மாக நம்பலாம்; கவலையே வேண்டியதில்லை. திடீரென்று ஏன் இந்த மின்சார வெட்டு வந்தது என்று நல்ல முறையில் யோசனை செய்து பார்ப்போமேயானால், தமிழ்நாட்டிலே மிகமிக வேகமாக தொழில்வளம் பெருக வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் இருக்கிற நேரம், இதனுடைய அடிப்படைத் தத்துவத்தை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல் வேன். தமிழ்நாட்டிலே ஒரு ஆலை, ஒரு பெரிய தொழில்

ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், அதற்கு வேண்டிய கிலசென்சு முறைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக் கின்றன. மத்திய அரசாங்கத்திடம் சுமார் 3500 அல்லது 5000 கிலோவாட் உபயோகிக்கும் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அணுகினால், அங்கே இருக்கிறவர்கள் சொல்லு கிறார்கள், உங்கள் ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் கிடையாதே, என் இதைக் கேட்கிறீர்கள் என்று. கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்ப்போமேயானால், பொதுப்படையாக இந்த ராஜ்யத்துக்கு அதன்மூலம் ஏதாவது நன்மை வருமா என்று யோசனை செய்து பார்ப்போமேயானால், மின்சார இலாகாவினர் மீதோ அல்லது அமைச்சர் அவர்கள் மீதோ குற்றம் சொல்லுவதற்கில்லை. ஒரு உயர்ந்த நோக்கத்துடன், மிகச் சிறந்த லட்சியத்துடன், கடைசி நிமிஷம் வரையில் மின்சார வெட்டைத் தவிர்க்க முடி யுமா என்று முயற்சித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று அவர் களை மனதாரப் பாராட்ட வேண்டும். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். குந்தாவில் நாளுக்கு நாள் பருவமழை இல்லாதது காரணமாக தண்ணீர் குறைந்து கொண்டு வரும் சந்தர்ப் பத்தில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட வீணாக்காமல், ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதி வரை தாக்குப் பிடிக்க வேண்டுமென்று மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு பாடுபட் டார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் வெளிக்கை யாகப் பேசும்போது நண்பர்களிடம் சொல்லுவதுண்டு—நமது மின்சார இலாகாவினர் வாயிலே தண்ணீர் எடுத்து விட்டும் கூட மின்சார உற்பத்தி செய்து விடுவார்கள் என்று. அந்த அளவுக்கு உழைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைப் பாராட் டாமல் இருக்கவே முடியாது. எதிர்பாராமல் வந்து விட்டது. அதை வைத்து, மேற்கொண்டு இன்னும் நிறைய தெர்மல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டுமே தவிர வேறு வழியே நமக்குக் கிடையாது. சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக இந்த சபையில் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறோம், தெர்மல் நிலையங்கள் ஏராள மாக வேண்டும் என்று. நமது ராஜ்யத்திலுள்ள தெர்மல் பவர், ஹைட்ரோ பவர் எவ்வளவு என்று கணக்கெடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், நிரந்தரமாக இருக்கிற தெர்மல் பவர் நமக்குக் குறைவு. அந்தக் குறைவை சரியான முறையில் நிறைவு படுத்துவதற்கு இன்னும் பெரிய தெர்மல் நிலையங்கள் வரவேண்டும் என்பதாகப் பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்றைய அறிக்கையில் இரண்டு தெர்மல் நிலை யங்கள் 400 மெகாவாட் கொண்டு வருகின்றன என்பதைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப் பத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன். "இது உங்களால்தான் வந்தது. ஏராளமாகப் பசி உண்டாக்கி விட்டீர்கள்". தமிழ் நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி அவ்வளவு வேகமாக வரக் கூடிய வாய்ப்பை நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்; அதைத்தான்

[திரு. எல். ஆர். பொன்னுசாமி செட்டியார்] [20th July 1964

பசி என்று சொல்கிறேன். பசியை உண்டாக்கிவிட்டு, அதற்கு உகந்த உணவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தவித மான அபிப்பிராய பேதமும் இருக்க முடியாது. அதிலும் குறிப் பாக தெர்மல் நிலையங்களை இன்னும் வேகமாக அமைக்க வேண்டுமென்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இன்றைய தினம் வெளிநாடுகளில் தொடர்பு வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வருஷத்துக்கு 10 சதம், 15 சதம், விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. தெர்மல் நிலையம் இன்று ஏற் படுத்த வேண்டுமென்றால், உடனடியாக செயல் படுத்தினால் தான் சுலபமே தவிர, இரண்டு வருஷம் யோசனை செய்தால், நிலை கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு ஆகிற நிலைமையில் ஏறிக் கொண்டு போகிறது. அதை மனதிலே வைத்து, உடனடியாக அதிகமாக தெர்மல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த தெர்மல் நிலையம் என்ற பிரச்னை வரும் போது, சில வரு ஷங்களுக்கு முன்பு கோவையிலிருந்த நாங்கள் தனியார் துறை யில் தெர்மல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்துகிறோம், எங்களுக்கு லாபம் வேண்டாம், உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு ஆகிறதோ, அதற்கு உங்கள் common grid -லே கொடுக்கிறோம், வருஷம் பூராவும் உபயோகப் படுத்துங்கள், ஏதாவது தெய்வாதீனமாக மின்சார வெட்டு வருகிற போது, எங்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அரசாங்கம் நல்ல மனதுடன் ஒத்துக்கொண்டது, குறை சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்திலே, Industrial policy Resolution -க்கு விரோத மாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், அவர்கள் அனுமதிக்க வில்லை. அது சென்ற கால விஷயம், அதைக் குறித்து இப்போது நமக்குக் கவலை வேண்டாம். இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையை எடுத்துச் சொல்லி, மத்திய அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்தி, மீண்டும் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள் யாராவது தெர்மல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்த முன்வருவார்களேயானால், அவர் களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மின்சார வெட்டு வருகிற சந்தர்ப்பங்களிலே எங்களுக்குக்கூட பலவிதமான யோசனைகள் வருவது உண்டு, தனிப்பட்ட முறையில் ஜெனரேட்டர் செட் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று. என்னைப் பொறுத்த அளவில் 32,000 கதிர்களில் 60 சதத்துக்கு வேண்டிய அளவு ஜெனரேட்டர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் அவற்றை உபயோகிக்கவும் செய்தேன். 18 நாள் அவற்றை ஓட்டியதற்கு எனக்கு அதிகச் செலவு 18,000 ரூபாய். ஒரு நாளைக்கு அதிகச் செலவு 1,000 ரூபாய்.

மொத்த லாபத்தில் ஒரு லக்ஷம் இல்லை. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடிய high speed என்ஜின்கள் வாங்கி உபயோகித்தாலும்கூட மின்சார

20th July 1964] [திரு. எல். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

உற்பத்திச் செலவு அதிகம் தாங்கமுடியாது. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோவையில் ஜெனரேட்டர் சாதனம் வைத்திருந்தும் சில ஆலைகள் உபயோகிக்க முன் வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தொழிலாளர்களுக்கு lay-off compensation கொடுத்து ஆலையை நிறுத்தி விட்டார்கள். அவர்களைக்கூட கேட்டேன் ஏன் நிறுத்தி னீர்கள் என்று. It is not economical சொம்ப ஜாஸ்தி செலவு ஆகிறது என்றார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தொழில் அதிபர்கள் எத்தத் தொழிலைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, அவர் களாக முன்வந்து என்ஜின் வாங்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப் படுத்த வேண்டாம். slow speed என்ஜின்கள், Crude oil -ல் ஓடக் கூடிய என்ஜின்கள் கிடைத்தால் மின்சார உற்பத்திச் செலவு குறைவாக இருக்கும். அதன் காரணமாக ஒருவர் வாங்கினால் பலர் வாங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வாய்ப்பை கனம் தொழில் அமைச்சர் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் தாழ்மையான வேண்டுகோள். Crude oil -ல ஓடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டுமென்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் 1953-ல் நான் வாங்கினேன் generator set அன்று டீசல் ஆயில் காலன் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-0-6. இன்று ஏகதேசமாக பெட்ரோல் விலைக்கு வந்துவிட்டது டீசல் ஆயில். என்ஜின்கள் வாங்கி ஓட்டுவதற்குக் கூட கஷ்டம். எல்லாம் high speed என்ஜின்களாக இருப்பதால் அதைச் சரியான முறையில் வைத்து உபயோகிக்க technical experts இருந்தால் ஒழுங்காக maintain பண்ண முடியும். அநேக என்ஜின்கள் இருந்தும்கூட மின்சாரம் வராத காலத்தில் ஓடாமல் இருந்துவிட்டன. இதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் வெளி நாடு போகிறவர். அடுத்த முறை வெளி நாடுகளுக்குப் போகிற பொழுது slow speed என்ஜின்கள் Crude oil- ல் ஓடக் கூடிய என்ஜின்கள் எவ்வளவு கிடைத்தாலும் தமிழ் நாட்டுக்காக வாங்கி வர வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். இதற்கு அந்நியச் செலாவணி எந்த முறையில் கிடைக்கும் என்ற பிரச்னை அவர் களுக்குத் தெரியும். Rupee currency area -ல் தாராளமாகக் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதைப் பயன்படுத்தினால் ஓளவுக்கு இது சரியான முறையில் இருக்கும் என்று நினைக் கிறேன். தெர்மல் நிலையங்கள் அதிகம் ஆக ஆக நமக்கு உற்பத்திச் செலவு ஓளவு அதிகம் ஆகத்தான் செய்யும். என்னைப் போல் உள்ளவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம்தான்.

போன வருஷம் மின்சாரத்திற்கு சர்சார்ஜ் அதிகமாகப் போட்டோம், மீண்டும் அதை revise செய்ய வேண்டிய நிலைமை யில் இருக்கும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சூசகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தவிர்க்க முடியாது. அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலைமைக்கு வரும்பொழுது அதற்குள்ள பொறுப்பை ஓளவு ஏற்றுத்தான் தீர வேண்டும். ஏதோ

5-10 p.m.

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [20th July 1964

சொல்லுவார்களே, கூழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசை என்று உற்பத்தியும் அதிகம் வேண்டும், செலவும் குறைய வேண்டுமானால், கேட்பதில் பொருத்தம் இருக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் கொஞ்சம் விலை கூட இருந்தாலும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் என்று அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்ல முன் வருகிறோமோ அன்றுதான் அரசாங்கமும் இலாகாவினரும் இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக வேலைசெய்ய முடியும் என்று என்னைப் போன்றவர்கள் நம்ப முடியும்.

இது போக அணு சக்தி மின்சார நிலையங்கள் வருவது குறித்து நான் வரவேற்கிறேன். ஆரம்ப கட்டத்திலே, அணுசக்தி மின்சார நிலையத்தைக் குறித்துப் பேசும்பொழுது ஏதோ சந்தர்ப்பத்திற்குச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதாகச் சொன்னவர்களும் உண்டு. நான் கூட முன்பு ஒரு சமயம் இந்த சபையில் பேசினேன். 1957-ம் வருஷத்தில் இங்கிலாந்து சென்று இருந்த பொழுது அங்கு பார்த்தேன். ஒரே ஒரு அணுசக்தி மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அந்த நாட்டிலும்கூட அப்போது அந்தக் கூக்குரல் கிளம்பியது. அணுசக்தி மூலமாக உற்பத்தி செய்தால், உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது என்ற பேச்சு அன்றைய தினமே அங்கு இருந்தது. பவர் வேண்டுமானால் விலை அதிகமானாலும் உற்பத்தி செய்தால்தான் நாட்டிலே தொழில் வளம் பெருகும். தொழில் வளம் பெருக்கினால்தான், நாட்டில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று மக்கள் மத்தியில் சொல்லி இன்றைய் தினம் அங்கு 7, 8 இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நமது நாஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த hydro பிரச்னையை நாம் அறவே மறந்து விடவேண்டும். தொழில் நிலையங்கள், அணுசக்தி மின்சார நிலையங்கள் இவைகளைத்தவிர ஒன்றும் கிடையாது என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுவோமானால், அப்போதுதான், நூதனமான முறையில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் வேகமாகச் சொல்ல முடியும். இது போக தனிப்பட்ட முறையில் எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி. இந்த முறை நமது அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு சென்று வந்தவுடன் கடல் அலையிலிருந்து மின்சாரம் எடுக்கலாம் என்று செய்தி கொண்டுவந்து இதை ஏன் நாம் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். எப்படி முதலில் அணு சக்தி மின்சார நிலையத்தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது அது வருமா வராதா, ஏதோ சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னமோ அந்த முறையில் இன்று சொல்லுகிறவர்கள், இருக்கத்தான் செய்வார்கள். அதைக் குறித்துக் கவலைப்பட வேண்டியது இல்லை. எந்த முறையையும் வேகமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். பவர் பசி பெரிய பசி. அவசியம் தீர்க்கப்படவேண்டும். அதற்கு எல்லா முறைகளையும் கையாள வேண்டும். முக்கியமாக, தொழில் வளத்துக்கு வழிவகை செய்ய

20th July 1964] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

வேண்டும். இத்தத் தமிழ் நாட்டில் பார் எந்தத் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், இதோ பவர் இருக்கிறது, தாராளமாக ஆரம்பம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை தமிழ் நாட்டில் வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா.

பொதுவாக இந்த மின்சார இலாகா நிதிநிலை அறிக்கை மிகப் பெருமைப்படக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் முழு மனதுடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் தொழில் வளம் வேகமாக வளர வேண்டுமென்று என்னுடைய தாம் இன்னும் சிறந்த முறையில் இந்த இலாகாவினரும் அமைச்சரவர்களும் சேவை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். எனக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம் வந்தது ஆரம்பத்தில். Question hour ஆக இல்லாவிட்டாலும் கூட, எலக்டிரிசிடி போர்டு தலைவரில் என்ஜினியரா அல்லது எலக்டிரிகல் என்ஜினியரா என்று, அதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார் மின்சார வெட்டு திடீர் திடீரென்று வருவதால் இயந்திரங்கள் பழுது பட்டுப் போகிறது, அதாவது 15 வருஷம் ஓடக்கூடிய இயந்திரம் அதன் ஆயுள் 10 வருஷமாகக் குறைந்து விடுகிறது என்று. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அப்படி இல்லவே இல்லை. பவர் கட் வந்து இயந்திரங்களின் ஆயுள் குறைகிறது என்பது ஒன்றுமில்லை. எங்கள் ஆலைகளில் பவர் கட் எதிர்பாராமல் வருமானால் எந்த அளவுக்கு மெஷின்களை ஓட்ட முடியுமோ ஓட்டி விட்டு இயந்திரங்களை நிறுத்தி விடுகிறோம். இயந்திரத்திற்கு ஏற்படும் குறையும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு, சுமார் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு அகில இந்திய ரீதியில் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பிரதேசம் என்று கருதப்பட்டு வந்த தமிழ்நாட்டை இன்று இந்திய தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ராஜ்யங்களும் பொறுமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்த கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைப் பாராட்டி இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மாநில மின்சார போர்டின் நிதிநிலை அறிக்கையைக் காலும்போது நமது அரசினர் நம் நாட்டுக்கு வேண்டியதாகிய மின் சக்தியைப் பெருக்கி அதன் வழியில் தொழில் வளத்தையும் விவசாய வளத்தையும் பெருக்குவதற்குரிய வழிவகைகளை மிகச் சிறிய முறையில் செய்திருப்பதை நாம் அறிகிறோம். அறிந்து பாராட்டுகிறோம். நீர் மின்சக்தி ஒன்றினையே நம்பியிராமல் அனல் மின் சக்தி, அணு மின்சக்தி ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களை அமைத்திருப்பது உண்மையில் பாராட்டுதலுக்கும் நன்றிக்கும் உரியதென தெரிவித்துக்கொள்ள

அமைப்புகிறேன். எண்ணூரிலும் தூத்துக்குடியிலும் அனல் மின்சக்தி நிலையமும் கல்பாக்கத்தில் அணு மின்சக்தி நிலையமும் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன. அந்நிலையங்களை அந்த இடங்களில் மட்டுமல்லாமல் பல இடங்களிலும் அமைத்து மின்சக்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சியில் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மின்சார போர்டினரும் தொடர்ந்து ஈடுபடுவார்கள் என்பதில் நமக்கு ஐயமில்லை. அணுசக்தி நிலையம் கல்பாக்கத்தில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அதைத் தோற்றுவிக்க வேண்டிய தனிப்பொருள்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணவாள குறிச்சி, குளச்சல் ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கின்றன. மானாசைட்டிலிருந்து தோரியம், யூரேனியம் ஆகிய அணுசக்தி தோற்றுவிப்பதற்கான தனிப்பொருள்கள் அங்கு கிடைப்பதை வெளிநாட்டினர் எடுத்துப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். மிகக் குறைந்த செலவில் கிடைக்கிற அதைப் பயன்படுத்தி அணு மின்சக்தி நிலையம் அமைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பிற நாடுகள் சென்று திரும்பியதும் நமக்களித்த சிறந்த பரிசு கடல் அலையிலிருந்து மின்சாரம் காணலாம் என்று சொன்னது. நாகர்கோவிலுக்கு அவர்கள் வந்திருந்தபோது நாங்கள் சென்று கன்னியாகுமரி கடல் மிகுந்த அலைகளை எல்லாப்பகுதிகளைவிட கோபமான அலைகளை உடையதாக இருக்கிறது என்றும் அலைமின்சார உற்பத்திக்கு அது சிறந்த இடமென்றும், அதைப் பரிசிலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதைச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்து அதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்துக்கொள்கிறேன்.

5-30 p.m.

கோதையாறு மின்சாரத் திட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்போதுதான் ஆரம்ப வேலை துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12 கோடியில் துவக்கப்பட்ட மின்சாரத் திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறாமலிருந்தாலும் கூட, நமது அரசினரின் அரிய முயற்சியாலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல மத்திய அரசின் மந்தநிலை இல்லாத நாராண நிலையின் காரணமாக நமக்கு அளிக்கப்பட்டது என்று நம்புகிறேன். அதை விரைவில் ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் எனக்கு ஒரு குறை சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வேலை ஆரம்பகால நிலையில் இருக்கிறது. வேலையைத் துவக்கிவிட்டார்கள். தொழில் நுணுக்கம் பெற்றவர்கள் கூட அங்கு தினக்கூலியாக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வே போன்ற பூர்வாங்க வேலைகள் முடிந்து ஆரம்ப வேலை நடக்கிறது. நுணுக்க அறிவு வாய்த்தவர்களும் அங்கு தினக்கூலியாக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் சொல்ல நாம் மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பெற்று தொழில்

முடிந்தும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படும்போது அவர்கள் உரிமை கொண்டாடி 'ரிட்' போட்டுவிடலாம் என்ற அச்சம் இருக்கலாம். வேலைத்திட்டம் முடிந்தபிறகு அடுத்த தேவை வரும்போது முதல் சலுகை கொடுக்கப்படும் என்று அமைத்து சம்பளத்தில் நியமித்தால் அவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு ஊக்கம் அதிகமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இவ்வேலையில் ஈடுபட்டவர்கள் எல்லாம் வேறு வேலை தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் கிடைக்கப்பெறும்போது அவற்றிற்குச் செல்வதற்கு முயல்கிறார்கள். அதற்கு பொறுப்பு செய்யவேண்டுமென்று வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் ஊக்கம் அங்கு எவ்வாறு இருக்குமென்று பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, நமது நாடு விவசாய நாடு. உணவு உற்பத்தி மிக இன்றியமையாத முறையில் பெருக்கியாகவேண்டும். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில் சலுகை இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். உணவு விவசாயம் என்றிருந்தால் போதாது. வியாபாரப்பொருள்கள் விவசாயத்திற்கு விட உணவுப்பொருள் உற்பத்தி செய்கிற சோளம், நெல் போன்ற பயிர்களுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற பகுதிகளாகிலும் சலுகை காட்டினால் மற்ற விவசாயத்திலிருந்து உணவு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதாக அமையுமென்று நம்புகிறேன்.

மின்சார வெட்டு பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெருமழை பெய்து அங்குள்ள அணைக்கட்டுகள் நிரம்பி உடைப்புகள் ஏற்படும். அதற்கு நேர்மாறாக அங்குள்ள நீர்த்தேக்கங்கள் தண்ணீர் இன்றி, இருக்கிற பயிர்கள் வற்றி இருக்கின்றன. பயிர்கள் மழை வருமென்று நம்பிக்கையில் இருக்கின்றன. ஜூன் மாதம் வரையில் அரசினர் மின்சாரம் வெட்டு கொணராமல் கோடை காலத்தில் மின்சாரம் அளித்து மழை இன்மையால் பிறகு தரமுடியாமல் போனார்கள். அதற்குத் தகுதிக் குறைவோ வேறு எதுவும் இல்லை யென்று மழை மிகுந்த பகுதியிலிருந்து வரும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சாரவெட்டு ஏற்படுவதற்கு 15 தினங்கள் முன்னால் திடீர் திடீர் என்று விளக்குகள் அணைந்தன. மின்வெட்டை உணர்த்தத்தான் அப்படி அணைந்ததோ என்று தெரியவில்லை. எங்கள் எண்ணம் அப்படி அப்போது எண்ணியது. மழை வரும் வருமென்று எண்ணி மின்சார வெட்டு வராது என்று இருந்தோம். மழை ஏமாற்றிவிட்டது. திடீரென்று அவர்கள் மின்சார வெட்டு கந்தது ஏமாற்றமாக இருந்தது. மின்சாரத்தைச் சிக்கனப்படுத்தும்போது, மின்சார வெட்டுகள் ஏற்படுமிபோது, மின்சார இணைப்பைத் திடீரென்று நிறுத்துவதாக இருந்தால் முன்அறிவிப்பு கொடுத்து செய்தால் நல்லது. அந்த மாதிரி நிலை வராமல் இருந்தால் நல்லது என்று பிரார்த்தித்துக்கொள்வோம். திடீரென்று நின்றுவிடுவதால் இருளானதும் இயல்பாகவே

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [20th July 1964

எடுத்து விளக்கேற்றுவது சிரமமாக இருக்கிறது. முன்னறிவிப்பு இருந்தால் முன்னதாகவே விளக்குகளை ஏற்றி வைத்துக்கொள்ள முடியும். எடுக்கும்போது சொல்லியும் கொடுக்கும்போது சொல்லாமலும் செய்வது நமது பாரம்பரியம். அதைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இணைப்பில் கிராமங்களுக்கு தெருவிளக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். கொடுத்தும் வருகிறார்கள். இருந்தாலும் ஒரே நேரத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கிராமங்கள் முழுவதற்கும் கொடுக்கும்போது தாமதம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் எல்டிமேட் எடுத்து அப்ரூவல் ஆகி இரண்டாண்டுகளாகியும் மின்சார இணைப்பு கிடைக்காத கிராமங்கள் உண்டு. அதிகாரிகளிடத்தில் கண்டு கேட்டால் நாளைக்கு, அடுத்த மாதம் ஆறு மாதத்தில் வந்துவிடும் என்று அவர்களும் நமக்குத் தந்துவிடவேண்டுமென்ற நம்பிக்கையில் சொல்கிறார்கள். சில சமூக துரோகிகள் கைக்கூலி கொடுத்தால் தான் அது நடக்குமென்று வாங்கி வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்ததாகச் சொல்வதும், சில இடங்களில் கொடுத்தும் இருக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை சில ஊழல்கள் ஏற்பட இடமளிக்கிறது. ஆகையால் நமக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்தால் உங்களுக்கு இரண்டாண்டு கழித்துத்தான் கிடைக்குமென்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னால், மக்கள் அமைதியாக இருக்கமுடியும். அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும், இவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று, முயற்சியைப் பாழாக்காமல் இருப்பதற்கு அது உதவியாக இருக்கும்.

(At this stage, Sri S. R. P. Ponnuswami Chettiar entered the Chamber crossing the floor between the Member speaking and the Hon. Chairman)

MR. CHAIRMAN : Order, order.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : அடுத்தாற்போல், ஒன்று எங்கள் பகுதியில்—இங்கேயும் அப்படித்தான் இருக்கும் என்ற எண்ணுகிறேன்—நகரம், கிராமப்பஞ்சாயத்துகளில் எல்லாம் தெருவிளக்குக்கு ஒரு தூணுக்கு இவ்வளவு என்று விதித்திருக்கிறது. அதைவிட ஒரு நகரத்துக்கு ஒரு மீட்டர் வைத்து எவ்வளவு மின்சக்தியை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களோ, அதற்கேற்ப வரியிருந்தால், அந்த நகரங்களில் கிடைக்கிற மின்சக்தி கட்டணத்திலிருந்து அதிக விளக்குகளைப் போடமுடியும் என்று நம்புகிறேன். அந்த நிலைமைகளைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

20th July 1964] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

இறுதியாக, இணைப்புக்குப் பிறகு மின்சார ஊழியர்களுக்கு ஒரு குறை. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1956-ல் இணைந்தபோது, 19 பேர் Second grade overseer. Line Inspector Grade-ல் இருந்தார்கள். இணைந்த பிறகு 5 பேர்கள் முறையாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார்கள். 14 பேர்கள் பதவி உயர்வு பெறாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று துருவி ஆராய்ந்தபோது, அவர்கள் எத்தனை வருஷம் வேலை செய்திருக்கிறார்களோ, அதற்கேற்ப பாபஞ்சம் பகுதி Seniority list -ல் அவர்களுடைய பெயர் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்குப் பின் தங்கிய 3 வருஷம், 4 வருஷம் அனுபவம் பெற்றவர்கள் பதவியில் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று ஆராய்ந்ததில் இவர்கள் தகுதி S.S.L.C. fail pass என்பதுபோல் E.S.L.C. Pass என்று இருக்கிறது. பெரிய அதிகாரிகள் அதை Elementary School-Leaving Certificate என்று நினைக்கிறார்கள். இணைவதற்கு முன்னால் E.S.L.C. என்பது English School-Leaving Certificate equivalent to S.S.L.C. ஆகும். அதைத் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டு பதவி உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையானால், அதை நீக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். இன்னொரு சாரார் அதுவல்ல உண்மை. 2, 3 பேர்கள் ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபட்டார்கள். அதனால் தான் பதவி உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மையானால், ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து பதவி உயர்வு கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டு மற்றவர்களுக்கு உரிய நேரத்தில் உரிய முறையில் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு, மின்சாரத்துறையும், மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் இந்தியாவிலே பிறபகுதிகளில் உள்ள நிபுணர்கள் எல்லாம் இங்கு வந்து நம்மைப் பின்பற்றும் நிலைக்கு நம் நிலையை உயர்த்தியதற்காக வாழ்த்தி நன்றி கூறுகிறேன்.

5-30 p.m.

* திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, மனித சக்தியிலே மிக வேகமான ஒரு சக்தி. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் தேவையின் வேகம் மின்சாரத்தின் வேகத்தை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்பது நிபுணர்களும் அனுபவம் மிக்க பெரியவர்களும் கூறுவதிலிருந்து தெரிகிறது. ஒரு மிகப் பெரிய உலக சோஷலிஸ ஸ்தாபனத்தை உண்டாக்கிய பொருளாதார அறிஞர் சொன்னார் கிராமங்கள் மின்சாரம்தான் சோஷலிஸம் என்று. நாம் அதோடுகூட இரண்டு மூன்று Plus போட்டுக்கொண்டு முன்னேறுகிறோம். கிராமங்கள் மின்சாரம் தேவை பசி—இரண்டு, மூன்று Plus உடன் ஜனநாயக சோஷலிஸ்டுகளாகிய நாங்கள் பெருமைப்படத்தக்கவாறு நான்கு Plus-ஐப் போட்டுக் கொண்டு மின்சாரத் துறையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை முன்னேறி வருகிறோம். நாம் போற்றுவது

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [20th July 1964

தான் இல்லே. திறமான புலமையெனில் பிறநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும். வெளி உலகத்திலிருந்தும் மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்தும் இங்கு நம் ராஜ்யத்தைப் பார்க்க வருகிறவர்களைக் கவருவது, தொழில் துறையும், கல்வித்துறையும் தொழில் துறையை வெற்றிகரமாக நடத்தி வருவதை நாம் பாராட்டுவதில் ஆச்சரியம் இல்லே. எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். அந்தப் பாராட்டுதலேப் பெற்று இந்த மின்சாரத் துறை மேலும் மேலும் வளரும் என்பதில் ஐயமில்லே. தொழிலுக்கு உயிராய் இந்த மின்சாரத்துறையை இயக்கி வரும் போர்டார் அவர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய முறையில் வேகமாகச் சென்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். மற்றொரு அறிஞர் கூறியதுபோல, தேவையின் பசி, பசி காரணமாக அதிகம் வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் காரணமாக நமக்கு ஆவேசம் இருக்கலாம். ஆனல் நாம் என்னதான் வேகமாய் இருந்தாலும், மின்சக்தி முன்னேற்றம் மனவேகத்தைத் திருப்திப் படுத்த முடியாது.

மற்றொன்று, இந்த மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்கள், மிகப் பெரிய தொழிலதிபர்களும், தொழில்துறையினரும், மிக முக்கியமான விவசாயத்துறையினரும் ஆவர். இடையிலே வீட்டிலே உபயோகப்படுத்தும் நடுத்தர வகுப்பாரின் ஒரு சிறு குறையை மட்டும் நாம் எல்லோரும் அனுபவிப்பவர்கள் என்ற முறையில் குறிப்பிடத்தான் பேச முன்வந்தேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் மட்டும் இதைக் குறிப்பிட்டார்கள். நடுத்தர வகுப்பார், அதிலும் வாடகை வீட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு, ஒரு மாதத்துக்கு எவ்வளவு காண்டு செலவழிக்கிறார்களோ அதைப் போல் மூன்று பங்கு டிபாசிட் கட்டவேண்டிய நிலே உள்ளது. சொந்த வீட்டில் இருக்கிறவர்கள் வேண்டுமானல் இந்த டிபாசிட்டைக் கட்ட முன் வரலாம். காரணம் அவர்கள் அதை எப்போது வேண்டுமானலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம், தொடர்ந்து வீட்டிலே இருக்கிறபடியால். வாடகைக்கு இருக்கும் நடுத்தர வகுப்பினர் அதைக் கட்டிவிட்டால், வீடுமாற்றும் போது அதைத் திருப்பிப் பெறும் வாய்ப்பை இழந்து விடுகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. மின்சாரத்தை வருஷத்தில் ஏதோ சில மாதங்களில் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தலாம். ஒரு மாதம் உபயோகப்படுத்தும் தொகையைப் போல் 3 மடங்கு கட்டச் சொல்வதைவிட, 3 மாதங்கள் தொடர்ந்து உபயோகப்படுத்தினல், அந்த 3 மாதத் தொகையைக் கட்ட வேண்டும் என்றுவது சொன்னல் நியாயமாக இருக்கும். அவர்களுக்குத் திருப்தியும் இருக்கும். இது மிகவும் சிறிய விஷயம். ஆனல் அதை அனுபவிப்பவர்கள் நடுத்தர வகுப்பினர். மேல் வகுப்பினருக்கும் கடைநிலே வகுப்பினருக்கும் விமோசனம் துரிதமாகக் கிடைக்கிறது. நடுத்தர வகுப்பினரின் பிரச்னைகள் எளிதில் அணுக முடியாதபடி. அவர்களேப் பாதிக்கின்றன. அவர்கள் தாங்கள் படும் பாட்டினேச் சொல்ல முடியாமல் விழுங்குகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் நேரடியாக போர்டாருக்கு

20th July 1964] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

ரிபோர்ட் செய்ய முடியாது. அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லே. வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் பேரில் கட்டுகிறார்கள். ஆகவே ரிப்போர்ட் செய்யும் உரிமையும் இல்லே. மற்றொன்று அவர்கள் குடியிருக்கிற வீட்டில் மின்சார லேனில் சரியாக இல்லாமல் பழுது பட்டுப் போய்க்கிடக்கிறது. அதனல் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. வீட்டுச் சொந்தக்காரரின் அதிருப்தியைச் சம்பாதிக்க வேண்டி வருமே என்று ரிபோர்ட் செய்யப் பயப்படுகிறார்கள். இத்தனே வருஷத்துக்கு ஒரு முறை வீட்டு லேனிங் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது அமுலில் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி போர்டார் அவர்கள் நன்கு பரிசிலிக்க வேண்டும். வீட்டில் வாடகைக்கு இருக்கிறவர்கள் ரிபோர்ட்டு வந்தால்தான் கவனிக்க வேண்டுமென்றல், அவர்கள் ரிபோர்ட் செய்ய அசக்தர்களாயிருக்கிறார்கள், வீட்டு சொந்தக்காரரின் அதிருப்தியைப் பெறுவோம் என்ற அச்சத்தினல். ஆகவே இத்தனே ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்று வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கும் வீடுகளில் எலக்ட்ரிக் fitting சரியாக இருக்கிறதா, leakage இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று பரிவோடு, நகர்ப்புறத்தில் வசிக்கும் நடுத்தர மக்கள் வீடுகளில் சிரத்தையோடு பார்க்க வேண்டும். அவர்களாகவே இத்தனே ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பரிசீலனே என்பதை அக்கறையோடு அமுல் நடத்துவார்களானல், நடுத்தரப் பகுதியினரின் அதிருப்தியை நீக்க முடியும். இந்தச் சிறு பிரச்னையைப்பற்றித்தான் பேசவேண்டுமென்றிருந்தேன். இதை உங்கள் முன்னிலேயில் வைக்கிறேன். என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Sri M. Ethirajalu will now speak. He will be the last speaker.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: கனம் தலேவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னதாகப் பேசியவர்கள் எல்லாம் இதில் இருக்கிற குறைகளேயும் சாதகங்களேயும் நன்றாகப் பேசி விட்டார்கள். இருப்பினும்கூட இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். நாடு தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இந்த இலாகாவும் இருப்பது பற்றி இன்றைக்கு மகிழாதவர்கள் இல்லே. எனென்றல் ஒரு தொழில் இயங்கவேண்டுமென்றல் மின்சாரம் அதனுடன் இருக்கிற காரணத்தால் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து இருக்கக் கூடிய நிலே அரசாங்கத்தில் இருப்பது பற்றி எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஆனல் இந்த இலாகாவானது சர்க்கார் அடிப்படையிலே இயங்குவதற்கு தலேமை ஸ்தாபனத்திலுள்ள அதிகாரிகள் நினேக்கவில்லே. ஆனல் அதன் அடிப்படையில் வேலே செய்கிறவர்கள்தான் சில சமயங்களில் நினேக்கிறார்கள். அதைத்தான் அகற்ற வேண்டும். அதை அகற்றுவது இன்றைக்கும் பிரமாதமான காரியம் இல்லே என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு

பேசிய அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதிகளிலுள்ள வேலை குறைகளை எல்லாம் அங்கு வேலை செய்கிற அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்களைப் பற்றிய குறைகளை இங்கு வந்து பேசினால் அவர்களுக்கு தாங்களாகவே திருத்திக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். அவரவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் ஏற்படக் கூடிய தவறுகளைச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இருந்தாலே நமக்கு பயனை நமக்கு ஏதாவது தீங்கு ஏற்படும் என்ற பயம் ஏற்பட்டாலே அதே ரெட் டேபிலம் ஒழிப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு பேசுகிற குறைகள் இங்கு இருக்கிற உயர்தர அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது. இது உடனடியாக இங்கு இன்ன இன்ன பேசப்படுகிறது என்று அங்கு இருக்கிற ஊழியர்கள் சரியாக வேலைகளைக் கவனிக்கவில்லை. ஆனால், காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்ற நிலை சட்டமன்றத்தில் எழுப்பப்படுகிறது என்று அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு உயர்தர அதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பினால் அவர்கள் அவர்களாகவே திருந்திக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இது பண்ணிய காலவசம் என்று சொல்ல வேண்டும், நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற போர்டு தலைவர் அவர்களைப் பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். மிகத் திறமை வாய்ந்தவர், நல்ல அனுபவம் பெற்றவர், தமிழகத்திலே நீண்ட காலம் சேவை செய்தவர் இன்றுகூட அவரிடம் சென்று எதாவது குறைகளைச் சொன்னால் அவரிடத்தில்—எப்படி மின்சாரம் துரிதமாக ஒரு பட்டனைத் தட்டினால் விளக்கு எரிகிறதோ அதைப் போலதான் அவருடைய சேவை பிரதிபலிக்கிறது என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக மற்ற மாவட்டங்களை விட தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கிராமங்களுக்கு மிகக் குறைவாக மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மன்றத்தில் நான் பேசிய பொழுது அவர்கள் இங்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து மற்ற மாவட்டங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அந்த மாவட்டங்களுக்குச் சமமாக கொண்டுவரவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். இதற்குக் குறிப்பாக உதாரணம் சொல்லுகிறேன். கோவையில் 800 கிராமங்கள் இருந்தால் தென்னற்காட்டில் 400 கிராமங்கள்தான் இருந்தது. மதுரையில் 700 கிராமங்கள் என்றால் தென்னற்காட்டில் அந்த அளவுதான் இருந்தது. ஏனென்றால் அரசாங்கத்தின் தவறு அல்ல. கம்பெனி ஏற்றுக்கொண்டதால் அந்தத் தவறு ஏற்பட்டு இருந்தது. அந்தத் தவறை நீக்கி சம நீதிக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரைவில் பெருமுயற்சி எடுத்து ஒரு ஸ்பெஷல் பிரையாரிட்டி கொடுத்து அந்த ஜில்லாவில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்

திருக்கிற காரணத்தால் நான் அதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மற்றொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தென்னற்காடு மாவட்டத்தில் சில கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சென்ற சமயத்தில் இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன், சில கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்று. ஞாபகம் வருகிறது 1957-ல். உடனடியாக சர்வே செய்யப்பட்டது. 2-1/2 லட்ச ரூபாயில், 5 கிராமங்களுக்கும் இரும்பை ஸ்கீம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டது. உடனடியாக போர்டு மூலமாக 500 சிமெண்டு மூட்டைகள் வந்து 250 கம்பங்கள் செய்து விட்டார்கள். செய்தது 1962-ல். ஐந்து கிராமங்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்த ஸ்கீமை இன்றைக்கு 250 கம்பங்களை ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாக ஏற்றிச் சென்று விட்டார்கள். அத்துடன் 500 மூட்டை சிமெண்டு பிராஜெக்ட் கட்டவேண்டுமென்று எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். அந்த கிராம பகுதி மக்கள் என்னிடம் புகார் செய்தார்கள். 1957-ல் சர்வே செய்யப்பட்டு 1962-ல் சாங்சன் செய்யப்பட்டு 1964-ல் கம்பங்களைக் கொடுக்காமல் ஒரு காண்டிராக்டரிடம் கொடுத்து அந்தக் கம்பங்களை ஏற்றிச் சென்று விட்டார்கள். உடனடியாகச் சென்று எங்களுக்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேடுங்கள் என்று சென்ற வாரம் என்னிடம் சொன்னார்கள். அதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் மற்ற மாவட்டங்களைவிட தென்னற்காடு மாவட்டம் மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்குப் பொருமைப்படுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மிகப் பெரும் பான்மை பம்பு செட்டுகள் கொடுத்து தஞ்சை மாவட்டத்துக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிற தென்னற்காடு மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வட ஆற்காடு மாவட்டம் அதிகப் பயன் பெறுகிறது என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், தென்னற்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு பம்பு செட்டுகளுக்கு இன்றைக்கு மின்சார சக்தி கொடுக்க வில்லையென்றால் அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. மற்றொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் சக்தி வேண்டுமென்று பணம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் சென்ற வருஷத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக விவசாயிகள் பணம் கட்ட வேண்டாம் என்று உத்தரவு போட்டது, பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் பணம் கட்டி பம்பு செட்டுக்கு மின் சக்தி கொடுக்கப்படாமல் கட்டிய பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் பணம் கட்டப்பட்டு இதுவரை மின்சாரம் பெறாத பம்பு செட்டுகள் தென்னற்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை பேர்கள் என்று தெரிந்து உடனடியாக மின்சார சக்தி கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [20th July 1964

கிறேன். காரணம் ஐயாயிரம் மூன்றுயிரம் என்று வட்டிக்கு பணம் வாங்கி இன்ஜின்கள் வாங்கி தயாராக வாங்கி வைத்து வட்டிகட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்த எந்த ஊர் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இரும்பை ஸ்கீமிலுள்ள கிராமங்கள். மற்றபடி கரன்ட் உடனடியாக நிறுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் கையில் வைத்து இருப்பது போல் சொல்லுகிறார்கள். இங்கு சினிமா கொட்டகை ஓடுகிறது. தொழிற்சாலை நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் ஏழைக் குடும்பம் 1, 2 விளக்குகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்தக் கட்டுப்பாடு உபயோகித்தல் திடீரென்று நிறுத்தப்படுகிறது. டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் ஏன் நிறுத்தப்படுகிறது என்று கேட்டேன். யாரோ அதை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், அதைப் பிடிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். வீடுகளுக்கு உபயோகப்படுத்த மட்டிலும் தடங்கல் இல்லாமல் கொடுத்தால் போதும், தொழிற்சாலை நடத்துபவர்கள் ஜெனரேட்டர் வைத்து உபயோகிக்க முடியும். அதைப் போல் நடுத்தர வாதிகள் இருக்க முடியாது. ஆகவே எந்த விதத்திலும் அவர்களுக்கு பவர் கட் இல்லாமல் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு அதிகமாக யூனிட்டுக்கு வாங்குவதாக சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு தொழிற் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும், சினிமாக்களுக்கும் அதிகமாக உபயோகிப்பவர்களுக்கும் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். என் நமக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 29 பைசா இருப்பதைக் குறைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். அது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய தில்லை. அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை பொறுத்து லாபகரமாக இல்லாத கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதன் மூலம் எந்த விதமான லாபமும் பெற முடியவில்லை, அதை எல்லாம் சரிக்கட்டுவதற்குச் சொன்னாலும்கூட ஒப்புக் கொள்ள தயங்குகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் கருணை காட்டும்படி கேட்டுக் கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister will reply to the discussion to-morrow. The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 317. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 835, *Rural Development and Local Administration, dated 6th April* 1964, *regarding declaration of Guruvarpatti, hamlet of Pottapatti village, Melur taluk, Madurai district as a Gramdan village.*

20th July 1964]

* 318. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 837, *Rural Development and Local Administration, dated 6th April* 1964, *regarding declaration of Gopalapuram, hamlet of Viralimayanpatti village, Nilakkottai taluk, Madurai district, as a Gramdan village.*

* 319. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1398, *Home, dated 5th May* 1964, *regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permits) Rules,* 1960.

* 320. *Review on the working of the Fertilisers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, for the year* 1961.

† 321. *Appropriation Accounts for* 1962-63 *and Audit Report* 1964 *of the Government of Madras.*

* 322. *Notification, dated 26th December* 1963, *regarding removal of Sri V. Raji Gounder, President of Pudupet Panchayat in Arkonam taluk of North Arcot district, from his office.*

* 323. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 857, *Public (General-M), dated 5th May* 1964, *regarding introduction of Tamil in Port Offices at Cuddalore and Nagapattinam.*

* 324. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 542, *Rural Development and Local Administration, dated 9th March* 1964, *regarding amendment to the rules prohibiting or regulating the grant of licences and permissions under Panchayat Union Councils.*

* Sent by post to all M.L.Cs. on 18th July 1964.

† Placed on the table of the House on 17th July 1964

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 21st July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Engineering and Agriculture Instructors

197 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any representation has been received that Engineering and Agriculture Instructors in high schools who satisfy the conditions laid down in G.O. Ms. No. 2640, dated 6th February 1963, be also considered eligible for inclusion in the panel of Headmasters of high schools under Government and local body managements, and, if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No.

SRI M. RAJAH IYER: Am I to take it that no representation has been received in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No representation has been received for inclusion of Engineering and Agriculture Instructors in the panel of Headmasters of high schools.

SRI M. RAJAH IYER: May I point out that I myself have made a representation and received a communication that it is under consideration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Probably that has miscarried. But this is the information that I have. If there is any such communication, I would request the hon. Member to send it to us to take further action.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Even if there is no representation, will the Government consider the desirability of making these Agriculture and other Instructors eligible to become Headmasters of high schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The present thinking is that these people are not eligible for being appointed Headmasters. Only persons who have experience in the arts—Science or something of the kind—are considered eligible. The present thinking is that Agriculture and Engineering Instructors are not eligible for headmastership.

[21st July 1964

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us what administrative ability the Mathematics and Science Assistants have in the high schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They should be able to handle different subjects and they must be able to have an overall control over all the members of the staff. Specialists in one particular field like Agriculture and Engineering may not have that overall control over the staff.

(Many hon. Members rose.)

MR. CHAIRMAN : Even before the Hon. Minister completes the answer, there seems to be a number of supplementaries.

SRI M. RAJAH IYER : Does the Hon Minister's opinion relate specifically to Agriculture and Engineering Instructors who have been denied a particular privilege which has been extended to Secretarial Assistants? While Secretarial Assistant, if they have B.A., and B.T., degrees are deemed competent to be Headmaster of high schools, Engineering Industructors who are B.Sc., master of high schools, Engineering Instructors who are B.Sc., in Agriculture, if they get the B.A., and B.T. degrees also, are not deemed competent. So, I would like the Government to look into the matter and find out if there is any discrimination in this regard.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is an excellent argument. But the Government thought that in order to have an overall control over the staff and general supervision over the subjects which are taught in the schools and in order to take the responsibility generally for efficient administration, the concesion already granted should not be extended.

Private Secondary Schools

*198 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the teacher in Private Secondary Schools in Kanyakumari district have not so far been paid the Madras State scales of pay; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How is it that they are denied the benefit of the Madras scales of pay?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They have not been denied any Madras benefits. They were not qualified to come under the Madras scales of pay even on 1st June 1960. They

21st July 1964]

opted to remain under the former Travancore-Cochin State scale of pay and they were allowed to draw the minimum of the scale of pay that came into force on 1st June 1960.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government evaluate the Travancore-Cochin State certificates when fixing the scales of pay of the incumbents concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have not got that information. If the hon. Member puts a separate question, it may be answered.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to take it, Sir, that all are under the Madras scales of pay now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Nobody there is on the Travancore-Cochin State scales of pay now. All are on the Madras scale whether it be lower or higher scale. Option has been given to the teachers, and such of those as have exercised the option to come under the Madras scale have been allowed to do so, and those who were not qualified to come under the Madras scales of pay but opted to remain under the former Travancore-Cochin State scales of pay were allowed to draw the minimum of the scale.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நடுத்தர பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு வருஷம் பயிற்சியில்லை என்பதற்காக இந்த சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருந்தது. அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know on what ground there is a difference, but there is a difference.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the date on which these scales came into force? Is it on 1st June 1960 or the date of merger?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On 1st June 1960.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it due to the fact that conditions in the Travancore-Cochin State were quite different before the merger? Will the Government evaluate these certificates liberally so that they may not be denied the benefit of the Madas scales?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a request. The hon. Member should write to the Government making whatever requests he desires. Requests cannot be made in the form of supplementary questions.

Leather Training Institutes

*199 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the amount of stipend paid to the apprentice trainees in the Leather Training Institutes in the State;

[21st July 1964

(b) the amount of stipend paid to the apprentice trainees in other Industrial Training Institutes; and

(c) the reasons for the disparity, if any, in the stipends?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Stipends at the rate of Rs. 30 per mensem per trainee are awarded to the trainees admitted to the artisan courses in the Institute of Leather Techonology, Madras, and the Government Footwear Unit, Pallavaram.

(b) The students admitted in Industrial Training Institutes/ Centres are paid a stipend at the rate of Rs. 25 per mensem per trainee subject to a maximum of 33-1/3 per cent of trainees on rolls.

(c) Award of stipends to trainees in Industrial Training Institutes/Centres is governed by the rules laid down by the Government of India from time to time.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether he is aware that there are not many trainees coming forward to join the leather training institutes because of the low stipend? So, may I know whether there is any proposal to enhance the stipend?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not because of the low stipend that people are not coming forward. They think that they have no opportunities of employment in this institute.

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் ஏழைகள் பிற்பட்டவர்கள் என்றமுறையில் உதவி அளிக்கப்படுகிறதா அல்லது தகுதி திறமை இவற்றிற்காக அளிக்கப்படுகிறதா ?*

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : *இதில் சேர்க்கப்படுகிற யாருக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. இன்டஸ்டிரியல் டிரயினிங் இன்ஸ்டியூட்டில் சேர்க்கப்படுகிறவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கிறோம். மெதர் இன்ஸ்டியூட்டில் 6 பேர்கள் தான் சேர்க்கிறோம். ஆகலால் அவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு கொடுக்கப்படுகிறது.*

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the aim of the Government in giving this stipend to the trainees in the industrial institute?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The stipend is given in order to enable them to get a training. So far as its professional value is concerned, they may get self-employed. They may start shoe-stitching or shoe-making, leather handbag making, etc.

21st July 1964]

Coral Stones.

* 200 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to make use of coral stones for the purpose of constructing houses in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no proposal at present to make use of coral stones for constructing houses in this State.

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பவழக் கற்கள் பொடியாகிறபோது அவை சிமின்ட் செய்வதற்குப் பயன்படும் என்று கருத்து நிலவுகிறதே, அதைப் அப்படி பயன்படுத்த முடியுமா ?*

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : Coral stones are not of lime stone composition. Some of the better class variety can be used for calcium carbyde. I do not think they are for making cement.

SRI M. RAJAH IYER : Are licences granted to those who are engaged in cutting these stones and using them in chemicals manufacture?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are giving licences to those who are engaged in the manufacture of chemicals who take coral stones.

Circuit House at Kodaikanal

* 201 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the criteria for the reservation of rooms in the circuit house 'Kohinoor' at Kodaikanal? 3-P.M.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The answer is placed on the table of the House. a

SRI M. RAJAH IYER : Is the accommodation given free of rent or is any rent charged?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Rent is charged for accommodation.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the rent charged for the first floor and what is the rent charged for the ground floor in the circuit house?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information here with me. If the hon. Member puts a separate question, will furnish the information.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether any rooms are specially reserved exclusively for Ministers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I would like to have notice, Sir.

a Printed as Appendix on page 157 infra.

[21st July 1964

SRI M. RAJAH IYER : May I point out that the Members of the State Legislature and Members of the Lok Sabha and Rajya Sabha get precedence after the Gazetted officers of the Revenue Department and District Superintendents of Police. Is that priority proper, Sir?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I would like the hon. Member to repeat his question.

SRI M. RAJAH IYER : Gazetted officers of the Revenue Department and District Superintendents of Police get precedence over the Members of the State Legislature and Members of the Lok Sabha and Rajya Sabha. Is it possible for the Hon. Minister to see that the Members of the Legislature and the Members of the Lok Sabha and Rajya Sabha who are put under item (5) get precedence over those mentioned in 4 (a)?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is only a suggestion, Sir.

Sub-way near the High Court

* 202 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Corporation of Madras and the Government are sharing the cost of construction of the sub-way near the High Court of Madras; and

(*b*) if so, the contribution made by each towards the construction?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) & (*b*) : The estimated cost of construction of approaches to the sub-way is Rs. 45 lakhs. The expenditure will be shared equally by the Government and the Corporation of Madras. The cost of the railway bridge portion proper, which is estimated at Rs. 10 lakhs, will be brone by the Railways.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, who will look after the sanitation, as it is likely to become unclean very soon after the sub-way is put up? Will the Government look after it or the Corporation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, normally the Corporation should look after it.

DR. H. V. HANDE : Is it a fact, Sir, that while digging the ground for the sub-way, a matter of great archaeological importance came to light and that was reported to the Public Works Ministry and the whole city came to know it and has the Public Works Department at least now taken notice of the archaeological importance of the matter?

MR. CHAIRMAN : It is outside the scope of the main question.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If you will permit me, I will answer this question, Sir.

21st July 1964] [Sri V. Ramaiah]

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister has visited the place and he can answer the question.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, while they were digging for the sub-way, a wall was exposed. I personally went there and looked at it. It was not of any deep archaeological value. It must be of recent construction. The fact has just been reported to the Public Works Department. There are two opinions about it, One is, that the wall is part of a moat. The other opinion expressed to me was that this was a diversion wall built for the construction of the Madras Port. The records are also being looked into. Every step was taken to investigate the matter. So there is no question of any sort of anybody forgetting it or neglecting it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is there a proposal to abandon the scheme and put up instead an overbridge in view of the fact that there is a big well underground and there is the possibility of sea water coming in?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I would just invite the hon. member to go and see the place. It is only about a hundred yards from here. To abandon that at this stage is impossible because we are going fast with the work. So far as this work is concerned we have a time-target, and by the end of September or October next year, the sub-way will be ready for use.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government made themselves sure that there will be no underground water, and, if there is, it will be pumped out?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If there is water to be pumped out, pumping will be done.

Medical Officers

* 203 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to increase the pay and allowances of the medical officers in the State; and

(*b*) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, whether it is a fact that the best talents in the profession are not attracted by the Madras Medical Service and there are a number of vacancies because the salary that is paid to the Civil Assistant Surgeons is meagre when compared with the salary paid to the Assistant Engineers in the Public Works Department?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not think so, Sir.

[21st July 1964

DR. A. SREENIVASAN : May I know the initial salary paid to the Civil Assistant Surgeons?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The pay scales of doctors have been revised by the Pay Commission from 1st June 1960. The old scale of Rs. 150—25/2—400 has been revised to Rs. 300—15—450—25—575 for Civil Assistant Surgeons, that of the selection category posts from Rs. 350—50/2—500 to Rs. 450—25—650 and the District Medical Officers and Civil Surgeon's scale from Rs. 450—75/2—750 to Rs. 600—40—800—50—900.

DR. A. SREENIVASAN : In view of the spiralling of prices of essential articles and other things and in view of the fact that most of these officers have a large family, this salary is quite inadequate under the present conditions. Therefore will the Government sympathetically consider raising the economic status of their own servants?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It will be impossible for the Government to consider revising the scales of pay according to the size of the family.

SRI M. RAJAH IYER : Even if there has not been an increase, may I know whether there has been a reduction in the schedule of rates of fees allowed to the Civil Assistant Surgeons for issuing physical fitness certificate from Rs. 16 to Rs. 8 recently?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir.

SRI M. RAJAH IYER : I would request the Hon. Minister to look into this and find out whether there has been any reduction, even if there has been no increase in the fee allowed.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Government do not generally undo what they had already done.

Random samples of rice

* 204 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the number of random samples of rice, if any, taken by the Health authorities from the hotels in the City of Madras during the years 1961–62 and 1962–63; and

(*b*) the results thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :

(*a*) 1961–62 8

1962–63 1

(*b*) Found fit for consumption.

21st July 1964]

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact, Sir, that the samples taken so far are very inadequate when compared to the number of eating houses that are in existence in the City?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Government see that these lazy officers are warned not to go slow like this but to co-operate with the public and the Government in taking as many samples as possible and as frequently as possible so that they can undo the public opinion in regard to the sort of rice served in the hotels?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to draw the attention of the hon. Member to the fact that he has made it a habit to put questions like this. In our rules it is specifically provided that the questions should not contain arguments, inferences, ironical expressions or defamatory statements. Saying 'lazy officers' and all that do not come within the purview of the rules and I suggest to him that such questions may be avoided.

DR. A. SREENIVASAN : If the department had taken only 8 samples in the year 1961–62 when so many hotels had been in existence, what is the inference that any one would draw?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may draw any inference, but he cannot put the question in those words.

MR. CHAIRMAN : I agree with what the Hon. Minister has said. I think the hon. Member is improving in his phraseology now. He will do better in future.

DR. A. SREENIVASAN : I have not caught your observation, Sir.

MR. CHAIRMAN : From my past experience I find there is an improvement in the hon. Member's phraseology. I think there will be more improvement in the future.

DR. A. SREENIVASAN : Thank you, Mr. Chairman, for the compliment you are paying me.

DR. H. V. HANDE : May I know, Sir, whether there is any liasion in this matter between the Corporation Health authorities and the Government Health Ministry?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister and the Government see to it that at least the officers take as many samples as possible and as frequently as possible so that the public may know what sort of thing they are eating?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The figure I gave was in respect of random samples taken after the information was received by the Government regarding the mixing

(The hon. Member Dr. A. Sreenivasan rose.)

of chunam in rice served by the hotels. Standing instructions have already been issued by the Corporation to the Food Inspectors.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I have not yet finished my answer, Sir. Standing instructions have already been issued by the Corporation to the Food Inspectors and Sanitary Inspectors to check up these hotels and send more samples.

DR. A. SREENIVASAN : What is the result of the examination of these samples?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The results are awaited, Sir.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*— **An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—CALLING ATTENTION TO THE PLIGHT OF FAMILIES RENDERED HOMELESS AS A RESULT OF FIRE ACCIDENT IN SERAKUPPAM AND ABATHNARAYANAPURAM VILLAGES IN SOUTH ARCOT DISTRICT.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Works to a matter of urgent public importance, namely, the plight of about one hundred families who have been rendered homeless and destitute in Serakuppam and Abathnarayanapuram villages in South Arcot district due to a recent fire accident. The affected people are agriculturists and they do not have even seeds to sow and other agricultural implements to carry on their occupation. It is very necessary on the part of the Government to supply at least seeds and implements to them at a very early date.

2-20 p.m. THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, there was an outbreak of fire on 1st July 1964 at 1 p.m. on Serakuppam and Abathnarayana puram villages, Cuddalore taluk, South Arcot district. The fire was due to a thatched house in Serakuppam village catching fire by accident when a small boy was frying groundnut in the open space near the house. Twenty-six houses in Serakuppam village and 32 houses in Abathnarayanapuram village were gutted, affecting 36 and 42 families respectively. The fire squads from Neyveli, Chidambaram and Cuddalore, rushed to the spot and put out the fire.

A woman was burnt to death when she tried to take out cash from her burning house. The loss sustained by the victims is estimated at Rs. 1,47,000.

The Revenue Divisional Officer, Chidambaram, the Tahsildar, Cuddalore, and the Panchayat Union Commissioner, Kurinjipadi, inspected the scene of accident. Necessary arrangements were made immediately to feed the victims who are all poor people. Sri Sambandhan, M.L.C., fed the victims on 3rd July 1964. The Collector of South Arcot has sanctioned a sum of Rs. 3,120 towards payment of cash grant of Rs. 30 and clothing grant of

Rs. 10 for each of the 78 families. The General Manager, Seshasayee Industries, Limited, and the Director, Neyveli Ceramics, Vadalur, have constituted a joint relief committee and organized relief to the victims to the tune of Rs. 2,000. The workers and members of these two concerns have agreed to contribute half a day's pay towards relief fund. The Tahsildar has also organized a Relief Committee.

I may therefore assure the hon. Member that the victims have been given all possible relief permissible under the rules.

III. DISCUSSION ON THE STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1964-65—*cont.*

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, at the outset, I wish to thank all the hon. Members for the very valuable contribution they have made to the debate on the financial statement of the State Electricity Board. I would be failing in my duty if I did not make special mention of the contribution which Sri Ponnuswami Chettiar made yesterday with his intimate knowledge of the problems both of electricity and industry. I shall first of all deal with the major problem that confronts our State, namely, the scarcity of power. Notwithstanding the great strides that the Electricity Board has made both in the second and in the third plan periods, we still are very much short of power. This is not because that there has been any short fall in the performance on the part of the Electricity Board but it is because of the increasing demand for power from agriculturists, from industries, from rural areas and so on. Our demand has far exceeded all our estimates—the most liberal of them. The Planning Commission and the Government of India calculate the load in their Power Survey Commitee report on the basis of the amount that will have to be spent and the capital expenditure that will have to be incurred in order to generate one unit of power and on that footing, they make some calculations and come to the conclution that the total investment possible in a State like this would only be 'X'. On this basis the power requirements would be estimated. Sir, this has proved wrong as they themselves now realised. We should calculate the power load of a State on the basis of its past performance on the basis of the licences issued, on the basis of the various applications which have been received for starting industrial establishments on the basis of the development that has taken place in the small scale industries, on the basis of the natural increase that one can expect as a result of the further devlopment and expansion of idustries, and also on the programme which the Government have set before themselves for rural electrification and for expansion in agriculture. Calculated on this basis, we are afraid that our demand for power by the end of the fourth plan period would far exceed 3,000 megawatts. Unless we take measures even now to see that we produce at least double the power that we are generating in our

State, apart from what we may produce in the Neyveli Lignite Corporation and the Atomic Power Station, if it comes at all during the fourth plan period, we will be short of electric power. We should try to double the generation of power in our own Electricity Board. Hon. Members are aware that our capacity for expanding hydel generation has come almost to a dead end. We have no further resources than a few, which I have indicated in my speech initiating the discussion in this House, totalling in all a meagre 3T5 megawatts. The small hydro-lectric potential that the State still possesses would not in the normal circumstances or in an advancing country be looked upon as big resources at all. But such is our miserable plight that we have now to tap even small rivulets. These small hydro-electric power potential gives us hardly 25,000 to 30,000 kilowatts of energy. We will have a total of 385 megawatts by putting into service all the hydro-electric potential which we are possessing by way of the Suruliyar project, the Upper Tambaraparani project and so on. Naturally we have to look to power generation by the use of thermal plant. Here we have been told by experts that the cost of power generation by thermal plant is very high. We in Madras are very far away from the coal fields and it will be very difficult to start very large thermal plants in our State. In a recent discussion with the Planning Commission, I told them that price was not a consideration with Madras so far as electric power was concerned and that we were prepared to bear any cost for the purpose of increasing the power potential of this State. It is this approach which we have made in respect of the expansion of thermal power in our State. The Planning Commission has fortunately agreed to extend the Neyveli Lignite power from 250 megawatts to 400 megawatts in the Third Plan period and from 400 to 600 megawatts in the Fourth Plan period. We are approaching the Planning Commission to have a second mine cut so that we may produce power to the tune of about a million kilowatts exclusively in the second mine cut in the Neyveli Lignite Corporation. Apart from this, we have been able to persuade the Government of India to agree to the setting up of a thermal plant at Ennore of the capacity of 300 megawatts and they have also agreed to give us one 100 megawatts station at Tuticorin. I must explain that the Taticorin Station is very important to us. We found that during the last power cut we were not able to take the power generated elsewhere to a distance of 300 miles, namely, to Tuticorin, unless we had boosters to step up the power. The transmission loss is so great that by the time the power reached there, it lost its voltage. So, we are happy that the Government of India have agreed to step up power production by giving us a 100 megawatts station at Tuticorin which will help us to stabilise the power that we will be getting rom the hydro-electric power station of that region. We have also been able to take advance action in the third plan period to initiate the Kodayar scheme which will give us 100 thousand kilowatts and also we have been able to persuade the Government of India to agree to the second stage of the Mettur

Tunnel Scheme which will give us another 100 thousand kilowatts. This gives us a rosy picture of the power potential of the State. But I must still confess that it may not be adequate to meet the ever-increasing demand for power which grows everyday in the State. Sometimes people have criticised the State saying that it has not been able to avoid the power cut in spite of the performance of the Board. I feel that criticism is completely misplaced. It is not because the Board has failed to do what it has undertaken to do. It is not because there has been any delay in the power generation. It is because of the increased tempo of industrial activity in the State that we have not been able to meet the needs. Therefore, instead of being rather depressed about it, we have every reason to congratulate ourselves on the fact that the progress and development in the State is of the order which calls for greater effort in the field of power generation. I must also answer a criticism which is generally made here and outside. Some critics have said that Madras has unduly relied on hydel power station and that it should have even in the past started thermal power stations so that the power supply might be stabilised. Sir, thermal power, as you know, is very costly. I do not know whether if we had started thermal stations about fifteen years ago industries in Madras would have been in a position to absorb that power at that price. Hon. Members may recollect that about twenty or twenty-five years ago power which was produced at such a low price as half a naya Paisa in Pykara or in Mettur could not be absorbed in those days because they thought that power was very costly. If we had about fifteen years ago started a number of thermal power stations and the cost of thermal generation had been high, the rate of industrial development that has taken place in the State might not have occurred. It is only because we have been able to exploit all the hydro-electric power potential in the State and produce power at a cheap rate that we have been able to enthuse the industries to go forward and encourage their expansion and development. Now we have reached a stage in which industries are prepared to say that irrespective of the cost, they may be given power. I do not think they would have said that fifteen years ago when the industrial development of the State had not taken place. I am saying all this just to emphasize that we are in the right stage of our power development in which all our attention should be diverted to power generation through thermal power stations. I do hope that the programme which we have drawn up and the programme which we have suggested to the Government of India could be accepted and that we would be able to pull through this very difficult period of our development.

2-30 p.m.

The other point which I would like to advert to is the Inter-States concerned agree, the project will never fructify. In spite of projects cannot be executed by one State obviously. Unless the States concerned agree, the project will never fructify. In spite of all the efforts that we have made to expedite the Hogenakal Project, we have not been able to succeed because of the absence of consent from the Mysore State for this project. We have

suggested to the Mysore State that irrespective of all other disputes relating to the sharing of the Cauvery waters, this scheme should be put on the basis of sharing the cost and sharing of power and that the cost of this project and the power could be shared between the two States and that if the States are not able to come together on this basis, at least we could jointly request the Government of India to take it up as a Central project and sell power to the States which need it at the price which they charge even as they have done in the case of Neyveli. I do not see any other way of expediting the scheme. I do hope that the Government of India to whom we have made this reference will be able to use their good offices and see that the scheme is expedited. I must, at the same time, take the House into confidence and say that the Chief Minister of Mysore is very sympathetic to the scheme and that he has on more than one occasion, whenever I have met him either in Delhi or elsewhere, shown a great deal of interest in the scheme. I hope he will be able to persuade his own departments to see that this scheme is put on a priority basis.

I will now briefly refer to a few observations made by hon. Members in the course of the debate. In the first place, Dr. Hande referred to a number of things. I congratulate him on having made a good study of both the Act and our financial statement. Only he should have equipped himself a little bit with a few more facts because his equipment stopped with just reading the relevant sections and he did not care to go further and see what further action had been taken. For instance, he referred to the Electricity Supply Act which says that at one time the loan outstanding to the Electricity Board should not exceed Rs. 10 crores. But then the section itself further says, " unless the State Government with the approval of the State Legislature fixes a higher amount ". Actually the State Legislature has fixed a higher amount of Rs. 30 crores by a resolution of both the Houses. That is why I said that it would be better to check in regard to certain facts. Every hon. Member is entitled to get from me or from the department all the information he wants in respect of this. He need not wait to get it from outside. He should try to get the authentic information from the department and if he had only asked what had been done, the information would have been given. I am trying to help him so that in the future if he pursues this line and then takes all the facts, he will be able to find that some more information which is not known to him is made available to him.

DR. H. V. HANDE : I referred to the high interest that the Board was paying.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I referred to the first point made by the hon. Member. The second point he made was that there was no planned purchase of stores. The volume of stores which was on stock on the 31st March 1964 was of the value of Rs. 19 crores. The capital invested in the Electricity Board is

Rs. 1·99 lakhs. Rs. 19 lakhs spent on stocking of stores out of a capital of Rs. 1·99 lakhs will not be considered too large by anybody. Apart from that, we should try to assess the situation as it exists. Today we are not living in a sellers market. We have been in a buyers market. There is scarcity all round. It is not as if the Electricity Board can go into the market and try to buy whatever they want immediately. If they could do so, there is no need why they should keep stores of large amount. On the other hand, dealers themselves will be the store-keepers for the Electricity Board. But, on the other hand, there is an acute shortage of materials, particularly electrical materials. It becomes necessary as a part of prudent management to acquire as much of these materials as are necessary for the expansion programmes and stockpile them so that they may be used without any delay. If the Madras Electricity Board has been able to execute and complete all the schemes ahead of schedule, it is very largely because we had not been held up for want of stores. Even as it is, we have been held up in our rural electrification programmes for want of stores. In the last year we were not able to execute all our rural electrification programmes because we could not get conductors. Some of these things had happened. But in the present context of non-availability of electrical goods it is better that we erred on the safe side of storing than on the side of trying to find the materials in the open market particularly when they are not easily available. I must also in this connection point out that the Public Accounts Committee and the Accountant-General who go into these things every year, have not made any adverse comment on this position In fact I should think that our progress, our expansion, our expenditious work is to a very large extent due to the prudent way in which we had acquired the stores and stored them instead of depending for supply from different parts of India. They were available for use at the appropriate time. 3-40 p.m.

(The hon. Member Dr. H. V. Hande rose.)

The hon. Member should learn to listen. The next point is ' The Electricity Board is paying a very heavy interest charge to the Government '. Yes, the Electricity Board has to pay interest at 5 per cent on all the amounts which the Board borrowed from the Government and also on the capital that has been transferred to the Board. The Electricity Board is a commercial undertaking. It should function as such. It should pay interest on the amount which it borrows from the public as well as from the Government. This is inevitable and the Board cannot escape the payment that is legitimately due.

Then, Sir, it was said that we should have given advance notice of the power cut. Actually this was done by a notification which was issued as early as May 1964. We said that the reservoirs in the hydel areas are depleting very fast and that the industrialists may try to so organise their repairs and annual maintenance shut-down and all that during the last week of June. This notification

helped many industrialists to arrange their lay off period so that they could do all the maintenance repairs and all that during that time.

The other suggestion that the power cut should have been a phased one and we should have introduced a power cut of 20 per cent right from the beginning of February or January as the case may be is not at all acceptable to the industrialists. The hon. Member Sri Ponnuswami Chettiar in the course of his speech yesterday pointed out that it is easier for the industrialists to manage the shut down for ten or fifteen days than to manage a power cut of 20 per cent spread over a period of two or three months. There are several problems connected with it. Not only does the volume of production go down—it does not go down proportionately, it goes down disproportionately—there are also problems of labour, problems with regard to wages, etc. The wages cannot be cut proportionately. It will have to be paid in full. Then the efficiency of operation also suffers. That is why the industrialists in the State prefer, if it becomes inevitable that there should be a power cut, to shut down for a few days rather than a phased power cut spread over a long period. (An hon. Member : Is it possible to have a phased power cut?) It is possible to have a phased cut provided the cut is 20 per cent. But then this possibility should not be accepted because it will be totally disadvantageous to the industry. I am in close touch with the industrialists throughout the whole State and I have been assured that it is better for the Electricity Board to handle the power cut in the way it had handled it. That is why when the hon. Member was speaking yesterday I asked him whether it was his opinion or the opinion he had gathered after discussing this problem with the industrialists in the State. Therefore if the power supply position should deteriorate at all, it can be handled in the way in which the Board has deen doing rather than by introducing a phased cut.

Then reference was made to a few problems such as overcrowding in places where payments were made. The Board will certainly try to recieve all the pressures and try to improve the work of collection.

Another important point was made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition. He said : ' Why is there no reference to bad debts in the annual financial statement? It is true there is no reference. But then I can give the figures now and I shall see whether it can be appropriately included in the next annual financial statement. We are now preparing the financial statement in accordance with the schedule to the Electricity Supply Act. And the Electricity Supply Act has prescribed a particular method of preparing the accounts and all that. Therefore the accounts had been prepared in accordance with the Schedule. However I shall try to see whether a separate account cannot be opened for the bad debt reserve. The reserve for bad debt amounting to Rs. 9,52,000 has been credited in the accounts of the Board for the year 1957-58. During the past five years an

amount of Rs. 23,981 has been written off towards bad debts. I must compliment the Board on such a small write off towards bad debts. The balance on the 31st March 1964 in the reserve for bad debts amounts to Rs. 9,28,000.

There is another matter in which Sri Balasubramanya Ayyar and I are in complete agreement and that is with regard to the manner in which the bonds issued by the State Electricity Board should be treated by the Reserve Bank. We have taken it up a number of times with the Government of India, with the Reserve Bank of India and with every possible authority. If the bonds issued by the State Government are treated as good enough for an advance of 90 per cent, the bond issued by the Electricity Board backed by the guarantee of the State Government both with regard to capital and interest, should be treated on a par with the State Government Bonds. Now this is really causing a great deal of difficulty because even industrialists and business houses which are anxious to help the Electricity Board by investing in the bond find it difficult because of the serious restrictions imposed. We will again take up this matter with the Government of India and persuade them to relax the restrictions imposed on the bonds issued by the Electricity Board.

Then, Sir, a reference was made to the reimbursement of the depreciation fund in the annual financial statement. Prior to the formation of the Electricity Board, it was a Government Department. As a Government Department, the depreciation that we followed was a straight line depreciation. Even in the State Transport Department we will find that there is the straight line depreciation of 20 per cent per annum whereas under the Electricity Supply Act the depreciation has to be provided according to the sinking fund method, based on the percentage of the net value of the assets at the end of each year. From 1957 we have changed the system of the depreciation accounting from straight line depreciation to that of the sinking fund method. In doing that we found that the provision of $2\frac{1}{2}$ per cent straight line depreciation did not amount to the sum which would have had to put under the sinking fund method. That has been calculated and put into the account for the year 1963-64. A total of Rs. 280.9 lakhs has been shown as contribution to the depreciation reserve fund. Of this an amount of 27.47 lakhs is the difference between the calculation on the straight line method in calculating at $2\frac{1}{2}$ per cent and the sinking fund method in respect of the year previous to 1962-63. Hence we have called it arrears in the depreciation fund account. It is not as if we did not make every year a contribution to the depreciation fund. Any business man who does not contribute to the depreciation fund and treats all the revenues as if they were profits will soon find himself in a place we all know where.

Another suggestion made by Srj Raiah Iyer and Sri S. K. Sambandhan was that the industrialists should be enable to have small generating units of their own. I have no quarrel with

the suggestion if they can afford it. It is a very costly thing, power generation with diesel oil or fuel oil. The cost of power would be as much as six annas a unit as against 6 nP., the rate at which they are getting the power now. It is a suggestion which is very difficult to implement.

3-5 p.m. Then a suggestion was made that the power supplied in the various houses should be inspected at least once in two or three years and so on. Sri Sundaram made the suggestion, and he said that in some of the houses which had been let out, no improvement and no renewal had been made with the result the power supply system, the wiring, and all the electrical equipment there was in a very bad state. We have a system for inspection of these houses once in five years. We will try to tone up the inspection. It is very difficult to inspect millions of houses which are using electricity. It was all right when we had a few houses which were electrified, and inspection was easier then. Now it is rather difficult. However we have a rule now that the houses should be inspected at least once in every five years. We shall try to see that this is implemented.

Sri Sundaram also referred to the security deposit paid by the consumers. He said that the deposit was received by landlords from the tenants. But then the security deposit will have to be returned to the tenants when they vacate the houses. The deposit will be taken from the landlords. The agreement itself is with the landlords. I think the suggestion of the hon. Member will be difficult of acceptance.

Then with regard to the security deposit, Sri Rajah Iyer said that it should not be three times the maximum in any one month. This rule was introduced as a result of the change in nature of the Electricity Board. As long as it was a department of the Government, the limitation period was 60 years. Therefore we could certainly be a little more liberal, because if not in one year at least in another year in a period of 10 years we might hope and expect some prosperity to turn in the wheel of life of some person to pay his dues. The position today is the Electricity Board is private institution, and the law of limitation applies. It will have to collect the due within three years. Naturally we have to take some precautions against loss. That is why we have said that it should be three times the maximum charges for any one month.

Srimathi Lakshmi Krishnamoorthy made a very useful suggestion. She said that we should explore the possibility of the Idikki project in co-operation with the Kerala Government. Hon. Members are aware that in the Southern Zonal Council meeting the question of exploiting all the west flowing rivers was discussed. The matter is now in the preliminary stage of discussion. This is an inter-State matter. Any amount of efforts on the part of one State will not yield any results. But I can assure the House that we will not spare any effort to see that the power-potential available in the neighbouring States is utilised for their as well as our benefit.

Then the question of tariffs was touched upon. The recommendation of the committee has been made, and it has been examined by the Consultative Council, which is a statutory authority. It is now under examination by Government. Until they take a decision, the Government are treating this as a confidential matter. But I shall give this assurance, which I gave in the other House also, that in coming to a decision the Government will bear in mind the needs of agriculture and industry and shall do nothing which will in any way hamper the development of these two in our State. We shall endeavour our utmost to see that the rates are so arranged that neither industry nor agriculture will suffer on account of the tariff revision which we are going to introduce.

There was also a suggestion that the tariff for demestic consumption should not be increased. Sri Ramaswami Mudaliar said that the rate for agriculturists should not be increased. It is not a pleasure for the Government to increase the tariffs and charge more. But then we were compelled by circumstances. We have to pay 5.02 nP. per unit of power from the Neyveli Lignite Corporation. If we should get power from thermal plants, then the cost will be much higher. Therefore it becomes inevitable that there should be some revision of the power rates. But the Government will always bear in mind the ability of the various sectors of society to pay it and also bear in mind the importance which power bears in relation to the development of agriculture and industries.

Sir, we have removed a large number of restrictions on agricultural uses. We have taken away the special minimum guarantee. We are now charging only for the power consumed. Sri Ramaswami Mudaliar wanted that even the minimum charge should be removed. I do not think so. Even domestic consumers have been called upon to pay a minimum charge. But the original guarantee based on ten per cent return has been removed, and it has been a great relief to agriculture. I do hope that we shall be able to progressively remove the other restrictions which now exist. Out of 100 taluks in the Madras State, we have removed the grouping restrictions in respect of 35. We shall try to remove the restrictions in the rest of the taluks as soon as our power supply position improves.

The question of establishing a thermal power plant by the industrialists in the private sector has receded in view of the decision taken by the Government to put up a 300 megawatt power station in Ennore and 100 megawatt power station in Tuticorin. Hon. Members are aware that the power generated by thermal stations is very costly. If the private industrialists are called upon to generate their own power, it will cost them as much as 7 or 8 nP per unit. They are now getting power at the rate of 5 to 6 nP. per unit, and it will be a very heavy burden on them to generate their own power. The Government will try to supply power and will try to meet the need of the State. Of course when stress and strain come as I said in the beginning, we do not care even for the cost, but no economy can be built up on the basis of stress and strain

[Sri R. Venkataraman] [21st July 1964

It must be built on the normal basis of reasonable rates of power for industries and agriculture. Therefore, I submit that with the fairly optimistic picture that is now presented to us of the possible power development in this State, the need for private thermal plant may not arise in the near future.

Sir, if I have by any inadvertence omitted to reply to any other suggestions that have been made, it is not because I do not consider them important, but because they will be dealt with by the Board and the answers to the suggestions will be furnished in the next annual financial statement which we will give.

Sir, I thank the House for the patient hearing. (Cheers.)

திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்: குரூப்பிங் சென்டரிக்ஷன் பற்றி . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது 35 தாலுகாக்களில் அதை எடுத்துவிட்டோம். குரூப்பிங் சென்டரிக்ஷனை எடுத்து விட்டோம். பவர் அதிகமாகிறபோது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லா இடங்களிலும் சிஸ்டம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்வோம்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I want clarification on one point. The Government have not told us how the Electricity Board is justified in borrowing such huge sums for which it has to pay interest of seven crores of rupees to Government alone. We go on taking all the thirty crore of rupees which the Legislature has permitted, though the interest is 1.5 crores at 4½ per cent.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have to pay interest on all the sums we have borrowed from the Government and the public. The rate of development is so fast. In fact every year we are spending at the rate of 25 to 26 crores of rupees on electricity, and for this amount, we have to pay interest.

DR. H. V. HANDE: Is it permitted by the Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes.

IV.—FINANCIAL BUSINESS.

DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964–65.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I wish to dwell on three or four points mentioned in the Demands for Grants for further expenditure. On page 4 ther is a reference to the Directorate of Vigilance and Anti-Corruption in the State, which costs us Rs. 17·72 lakhs. Already we find what a salutary effect the constitution of this Directorate has had. People highly placed

21st July 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

are being apprehended, and I am sure the necessary objective will soon be achieved of rooting out corruption altogether if any should exist in our State even in a small way.

I find in the staff provided for the Directorate there are a Commercial Tax officer and an executive engineer and I am not sure how these two technical persons are going to help there. Perhaps that is an indication of the direction in which lot of rooting out of corruption has got to be done. I wish just to make one reference in this matter. There is a sense of apprehension in the minds of very many honest officers that the setting up of this Directorate might not ensure sufficient protection for them from malicious and baseless accusations that may be made against them. It is up to the Government to make it very clear that if people are found guilty of making baseless accusations simply because an officer happens to be very honest, scrupulously honest, such people will be very severely dealt with, because if there is such an apprehension in the minds of very efficient and honest officers, it would sap all urge for initiative and it might defeat the very purpose of setting up this Directorate. Even though we would like to root out corruption—it may be an Anti Corruption Department—we must still see to it that honesty and good work are rewarded and that they live in no dread of being apprehended. 4-00 p.m.

On page 8 there is reference to a number of measures that have been instituted in order to give relief to children of goldsmiths affected by the Gold Control Order. It is very well so far as it goes. But I find that in the post-matriculation course of studies the concession granted to these children is only a half tuition fee. I do not understand why the Government have been so niggardly in the rate of concession. Even as poor Harijan children get full fee concession, the children of these goldsmiths who have no means of sustenance and who eke out a very precarious livelihood must be entitled to a full fee concession. I would very much urge the Government to find out if it is in a position to extend full fee concession to the children of these goldsmiths instead of demanding from them half fees as laid down here.

I am very much interested in page 20 and one or two references there. We are advancing a sum of Rs. 9 lakhs for the settlement of evacuees from East Pakistan in Tamil Nad. It is very well so far as it goes, because it is a human problem. When we feel that these evacuees are in misery, our sympathies go out to them. I come from a district where the problem of evacuees is perhaps to be faced at its acutest in the one or two months to come. Already associations have been formed of Burma repatriates in Madukulathur and other places. In fact, the entire East Ramanathapuram district consists of families whose earning members have all along been either in Burma or in Ceylon. The plight of Burma evacuees is miserable in the extreme. Two hundred of the 5,000 evacuees expected in Mudukulathur alone have come with their tales of woe. They have left everything behind and I am sure the

[Sri M. Rajah Iyer] [21st July 1964

same sympathy would be extended to the evacuees from Burma who would inundate our district and the evacuees from Ceylon also who are the repatriates coming over to our district in spite of all the consultations between the two Governments.

I am vitally interested in item (2) on page 20. The Government have been very considerate towards the N.G.O.'s and the promise has at last been implemented. A sum of Rs. 1.5 crores is going to be spent on enhancing the rates of dearness allowance. But it may not go far. It is a token of their sympathy and in keeping with the policy of the Government it has been extended to teachers in aided institutions. But you very well know, Sir, that this is not the problem of many of the teachers in aided institutions to-day. I may be excused for referring to the problem which is occupying most of the space in the dailies to-day. Though it does not come within the scope of the Supplementary Demands, grateful as we are for having this dearness allowance extended to teachers in aided institutions, the problem that a few aided school teachers have to face to-day is the problem of the cut in their salaries from the 1st of April. The summer vacation dawned on the teachers with a sizable cut in their salaries for no fault of theirs. I am afraid the whole thing has been due to a thorough misunderstanding. I wish to point out that a few thousand teachers—a modest estimate puts it at three or four thousand teachers—who have suffered a cut in their salaries, I feel, have been obliged to suffer this cut because the Government go by a particular figure as the salary to which they are eligible for purposes of grant. It is a new factor. I am anxious to point out and submit to the Government that they can afford to be very sympathetic towards these teachers for this reason. It is a new aspect of the pay system of teachers altogether. The Government till now may have been aware only of cases in which aided school teachers sign for a higher amount and actually draw a lower amount. They should rub their eyes now and see and satisfy themselves that there are teachers who have been getting from the managements a salary higher than that to which they have been eligible according to the rules of grant which is a fact. The question I ask is this. Wherefrom have these teachers been getting the salary? The managements were not giving the salaries out of any philanthropy or any munificence. There are very few managements that have endowments and have resources of their own. There are very few managements that have been generous in paying these teachers. These teachers were paid the excess salary from out of the grant received by the managements from the Government. From the 1st April Government have stopped this grant, because actually the private managements are getting compensation from the Government at their own rates their rates being two, two and a half or three times higher than the standard rates. So far the managements got thousands of rupees from the Government per term and were able to pay teachers an extra pay, meet all the maintenance expenditure, pay towards Provident Fund, and still have a surplus left in their

21st July 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

hands. That grant the managements are not going to get hereafter. That grant is available with the Government for distribution hereafter. The Government will not have to find an extra pie to meet the cost of these teachers because the grant that they have been paying all along to private aided schools is still with them since it is being withheld according to the new scheme. I am anxious to point out that financially it would not be a commitment to them at all. In the transitional stage it may be a commitment this year because this year the Government have got to find funds to pay the arrears of grant. If private managements could pay the teachers an enhanced salary, meet all their commitments and still have a surplus left, Government also will find themselves in a happy position to pay the teachers the excess salary that they have been getting.

There is another point I am anxious to impress. These teachers are bound by an agreement with the management. It is a legal contract. The managements have got a contractual obligation to discharge and we are advised by very high legal authority that if the teachers were to go to a Court of Law, they would still be eligible to get their excess salary from the managements, to take a legalistic view of things. The teachers would not, however demand their pound of flesh. They want the Government to take a moral and humane view of things. We are grateful to them for having expeditiously brought about the system of payment to teachers on 1st April. The Government were obliged to do something quickly, so that the teachers in aided schools might get their pay. There was no time left for the Government to look into the excess payments. To the extent that the salaries were expeditiously paid to the teachers, they are extremely grateful to the Government. I am anxious to point out that financially, legally, morally, considered from every angle the Government would be very well advised to pay these few aided school teachers the little extra salary that they have been getting all along. It does not come under the Supplementary Demands. I hope there will be no need for a Supplementary Demand if the Government were to comply with this request.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, after going through the supplementary demands very carefully, I wish to refer to and place before the House a few important points. An attempt has been made to improve the functioning of the block development schemes and augment the food supply. I am very sorry to inform the House that these block development schemes are not properly functioning at all. The officers in charge of the block development schemes do not properly check the work of their subordinates. They do not take pains to go to villages to find out what is happening there. Of course on paper most of these Five-Year Plans and most of these development schemes are excellent super-fine. But in practice we find that what is actually laid out in the budget does not reach the common man because these officers do not take

4–10 p.m.

the trouble of going to the village to find out what exactly is happening there. Recently there has been a communication sent to all registators from the Community Development Department. A questionnaire was also sent along with that communication to find out the dividual opinion of legislators as to how exactly these schemes were going on in their constituencies. On the strength of this, I spent one full Sunday and went to a nearby village and made direct enquiries from several people there. I asked them what was actually happening there. They all told me with one voice that that particular village which I had picked out at random and visited, no officer had taken the trouble of visiting at all. I was simply shocked. They did not know the shade, size and look of the officer because he had not visited that place. The so-called Gram Sevak did not set his foot at all in that village. Then I asked them whether they were getting the seeds properly because so much of amount is spent and there is so much demand made for the supply of improved seeds, for improving the quality of rice produced. There again I have to confess I got a pathetic answer that these seeds did not reach them properly. There are several chances of the seeds going to the wrong party, to persons who husk the seeds and consume them. This is all very tragic. Of course I do not blame the Ministry for that. Because we as legislators were asked to go and find out what is happening in our constituencies, I bring these to the notice of the Government so that they can take account of these. I would request the Hon. Minister to find out whether all these allotments they are making reach the ryots, the common tax payer. I would request the Hon. the Food Minister to scrutinize these things taking the help of the Legislators and do something about it.

Then, Sir, as the previous speaker pointed out, I went through the whole supplementary demand to find out whether any mention has been made regarding the recent free education policy of the Government because that policy involves the spending of extra amount. Perhaps the Government had not had the time to include it in this supplementary demand. They might bring it in the subsequent supplementary demands. They could have provided at least a token demand in this to indicate to us that they are likely to be seized of this problem. The real point involved in this policy is there are some high schools under private managements where the standard of education is higher than in other schools. What is the reason? It is simple. They give higher pay to their teachers and therefore they get better staff and standard of teaching is higher. There is the difference in the salary paid to these teachers and those in the ordinary schools. It is our bounden duty to see that the standard of education goes up all round, in all schools especially in view of the fact that the Central Education Minister has taken a very serious view of this matter and wants that the quality of education should be stepped up. Our present Chief Minister has also said several times that the quality of education

should be stepped up. The Union Education Minister has also given us a hint as to how we can step up the quality of education. He has said that in every district we should have a model high school where the standard should be high. Supposing there is one high school in Tanjore district which gives excellent quality education to its students, it will serve as an incentive to the other schools in the district to come on a par with the particular school. This will be possible only if we pay better salary to the teachers. As it is, the Government have decided to put all the teachers in one scale of pay. This is a perfectly sensible decision because the Government cannot discriminate between one type of teachers and another. But my point is while it is true they have to pay the same salary to all teachers, instead of bringing down the salary of the better paid teachers to that of the lower paid teachers, why should not they increase the pay of the low paid teachers to that of the higher paid teachers, and have an uniform standard of excellent education imparted to all our boys? The decision of the Government to put all the teachers on the same scale of pay; the lower scale of pay, has caused heart-burning to several people. Actually the most important thing after food is in my opinion education. So the heart-burning or pessimism developed by the teachers in this matter may unconsciously be transferred or transplanted to the boys. Therefore I request the Government to take a very serious view of this matter and do something about it.

I am glad some provision has been made for the D.M. & S. course. I should like to make a suggestion in this connection to the Hon. the Health Minister to expedite this course so that more G.C.I.Ms. are taken up for the course. As it is about 50 are admitted in each batch, 45 from Government institutions and 5 from among private practitioners. We have about 1,000 G.C.I.Ms. After these people start practising they forget the theoretical aspect of it. They become old and become rooted in family life. Before they forget the theory aspect of the subject they should be given a chance to take this course. Therefore I would request the Hon. Minister to start two batches for these doctors. This is a very simple problem which I place before the Hon. Minister for her consideration.

Lastly, Sir, as the previous speaker pointed out the Burma refugee problem calls for immediate attention. I request the Hon. Minister to see that immediate provision is made for them. In fact Madras State owes a much greater responsibility towards these refugees than the East Pakistan refugees. I would request the Government to look into it.

Thank you, Sir.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, the supplementary demands are before us for discussion. I am sorry to note that under Education, no provision has been made for a commitment which the Government had already undertaken. On

[Sri G. Krishnamoorthy] [21st July 1964

page 11 of the Budget speech the Hon. the Finance Minister has stated thus: 'The Government have now decided to make education up to the Secondary level free for all irrespective of income. No doubt this decision will have far reaching financial implications and on a rough assessment we have provided for an additional expenditure of Rs. 50 lakhs under Secondary Education in the Budget for the year 1964–65.' Here is the statement of the Government which states that the financial implications of the implementation of free education up to the end of XI standard would be far-reaching and on a rough estimate a sum of Rs. 50 lakhs has been provided. Naturally we expect provision of at least another Rs. 50 lakhs under Education in this First Supplementary Demand. We are rather disappointed to find that the Government have not provided that, or at least a token sum, accepting the commitment that they have to meet.

4-20 p.m. Then, Sir, the position is this. Free edcuation up to the end of the 11th standard is being implemented by the Government, and by an order of the Government, the aided managements which were running the schools in the State—over 600 of them—were prohibited from levying fees on and from the 1st June 1964. Inasmuch as the fee levy was prohibited, the conditions under which the grants were paid to the managements by the Government were revised by the Government by a revision of rule 32 of the Grant-in-aid Code. By the revision of rule 32 of the Grant-in-aid Code, the Government have vested powers with the District Educational Officers with regard to the staff grant. There they say that the staff grant should be any reasonable amount in the eyes of the District Educational Officer. At the same time they have got a rule—rule 5A—stating that the approved expenditure on the staff for the preceding year may be the basis. So the stipulation there for the District Educational Officer is that it should be the basis, and he is given discretionary powers to fix any reasonable amount as the salary of the teacher taking into account the preceding year's expenditure. It is not stated there as approved grant paid to the school, but approved expenditure as the basis. Now hon. Members know that all these years, the aided secondary schools have been inspected by the officers of the department and the service registers of the teachers have been verified, attested, and approved by them. Nobody can think that the Government will just now go back saying that the salaries paid to the teachers as per the entries in the service register, and attested and approved by the officers appointed by the Government and held by them as their own representatives even to-day, with regard to any matter concerning the teachers including the termination of the service of the teacher . . .

MR. CHAIRMAN: May I point out to the hon. Member that he should confine himself to the items covered by the supplementary demands?

SRI G. KRISHNAMOORTHY: This has not been mentioned in the demands here. That is what I say, Sir.

21st July 1964]

MR. CHAIRMAN: At any rate the hon. Member will please be brief and not elaborate this point.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I think the Government ought to take the figure that has been attested and approved by their own departmental authority and sufficient provision should have been made in this supplementary estimate for paying of grants to managements to meet the salaries of teachers at the level at which they were paid up to the 31st March 1964. Since that has not been provided in the supplementary estimate, I thought it would be proper to make a reference to it and beseech the Government to bestow sufficient thought on this and see that teachers do not have a cut in their salaries. Yesterday we saw what a lot of commotion there was among the public with regard to the power cut for 20 days. Here is a cut, not a temporary cut for 20 days, but a permanent cut for years and years affecting the careers of teachers. This is not a cut imposed by nature on account of the failure of the monsoon, but a cut due to the interpretation of the rules by the department. I think the Government will step into the scene and see that rule 32 of the Grant-in-aid Code, which has been liberally published in the Fort St. George Gazette in an amended way is implemented by the department in a liberal spirit without affecting the teachers.

Sir, we thank the Government for having given the dearness allowance ranging from Rs. 2 to Rs. 20 in the case of non-gazetted officers, local body employees, and teachers. Now about 60,000 teachers will benefit by this Rs. 2 per month, because they are getting under Rs. 90. A smaller number of teachers would get the additional Rs. 5 while a still smaller number will get the additional Rs. 10. Now, in calculating dearness allowance, we would like the Government to just change their policy. Even if it is not the policy with the Government, I would beseech them to look into this factor. The minimum necessities of life to the teacher are food, clothing, and shelter, at least on a very simple level. These are required by even the poorest inferior servant, the clerk, and so on. Should not the dearness allowance of those getting Rs. 90 and below be large? Should not dearness allowance have a decreasing scale when the salary rises up? It may be so when the salary goes over Rs. 300. There may not be any dearness allowance for persons getting over Rs. 400. Should not the same principle guide them in fixing the allowance in respect of the low-paid employees? If it begins with Rs. 20 in the case of the inferior servant, the attender, and the elementary school teacher, who is classed more or less with these people, and if it goes on a descending scale up to Rs. 2, then it would be very appreciable, because really this dearness allowance is given to meet the increased cost of living. The increased cost of living is likely to affect the lowest paid people much more than the people who can adjust their convenience with the increased cost of living.

[Sri G. Krishnamoorthy] [21st July 1964

On page 1 of the printed speech of the Finance Minister, I find this sentence, namely, "We have extended the scheme for intensive cultivation in the current year to additional areas in Chingleput, Ramanathapuram and Madurai districts in respect of paddy. It would be more easy for us, hon. Members, to know why exactly this particular extra demand is required under supplementary demands if more details are given. Instead of a speech of three or four pages, we will welcome a speech of 8 or 10 pages giving details. Here in this particular instance, the words used are, 'We are extending intensive cultivation to additional areas in the districts'. What is the result of the intensive cultivation? How much did we actually invest there? How much paddy was produced? How much did we get as return in the shape of food crops? If all these things are stated here at least briefly, that would go a long way to just find out the real need for an expenditure of Rs. 9.25 lakhs for which the supplementary demand is now sought.

On page 2 of the speech, it is stated, '. . . we are also setting up an organisation for ensuring more effective control over dealers in foodgrains.' 'In the next sentence it is mentioned, 'We have already sanctioned special staff for the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli, Coimbatore and Madras, for watching the receipt of returns from licensed dealers in foodgrains and for enforcement of the provisions of the licensing orders'. What is the result expected of such checking ? That might have been mentioned. Is it for free flow of foodgrains? What is the object for which these officers are appointed, and why such a large staff should be appointed for which a provision of Rs. 8 lakhs is included in the supplementary demands might have been mentioned.

On page 3 of the speech, we find that a suitable machinery at the State level for the purpose of evaluation of important development programmes will be set up. I think this is overdue. This has been just working in my mind for the last so many years. We are sanctioning large sums of money for various projects. What is the result of spending these large sums of money? What is the machinery there to find out whether the amount that is invested by the Government and sanctioned by the legislature gets the proper return? Now we are almost in the middle of the third plan. What about the results of the first and second plans? It may be that some action is taken at the national level. But what about our State in particular? It may be with reference to Education or Health or Public Works. So a machinery is necessary. But here it is stated that a small evaluation cell will be created under the Directorate of Statistics, and this cell will have a survey of select important programmes under implementation. So, perhaps the Government think that it is not possible to take all the items for investigation. On the basis of these data, I hope that an evaluation of all programmes will be undertaken. I think that a suitable machinery, a broader machinery is possible to find out whether that amount invested by us under the various plans—not only the

4-30 P.M.

21st July 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

plan but even in routine expenses of every year—do give us the proper results. It will enable us to find out the real position and see whether we cannot change our programmes under Education under Health, under Public Works or other heads. So, it is but a necessary establishment not only with reference to the plan but with reference to the routine expenditure that we are incurring.

Then, the Government have set up a Directorate of Vigilance and Anti-Corruption in the State. It is an admitted fact that in our State we do not have much complaint about corruption and other things. Really that was the feeling when that idea was first mooted that there would be the setting up of his vigilance establishment. Is it necessary for us to provide Rs. 17.72 lakhs for the establishment of this machinery? Side by side with all these things, the Government must have a long-range programme. We do not have much corruption in the State. So far as many people know including myself, there is not what one can call real corruption in the State. Is such a machinery costing as much as Rs. 17.72 lakhs per year which may increase year by year, necessary for this?

Then, should we not have a long-range programme to tackle all these things? If there is corruption here or elsewhere in our country, is it not better to tackle this through a long-range policy? If really through schools that idea is instilled into the pupils by which they will think themselves to be Indians first and Indians last and they will see that anything that is done after they leave school and become citizens that would harm society would be a sin, descending upon them and their generations successively, then there would be no need for an anti-corruption drive. So, some moral education should be imparted. Some programme must be there side by side with the checking of this corruption. There should be a lang-range programme by which we can raise society to such a high moral standard as in the days of Ram Raiya where nobody could think of corruption, nobody would receive a bribe and nobody would think of launching an anti-corruption drive. That should be our long-range policy.

Then, on page 2 of the Supplementary Demands, it is stated, "Sanction has been accorded for the employment of one Estate Officer with complementary staff for a period of one year from the date of appointment or till the necessity ceases, whichever is earlier in the Legislators' Hostel." I am quite in the dark, because I have had no occasion to live in the Hostel, as to the purpose for which this officer is appointed there and what the phraseology "the appointment will last for one year or till the necessity ceases whichever is earlier" means. What the necessity is has not been explained. What is the necessity for the appointment of an Estate Officer? Why do the Government foresee that the necessity would cease earlier than one year? Such things might have been explained in a more elaborate manner.

These are the suggestions that I wanted to make.

[21st July 1964

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவையில் வந்திருக்கிற Supplementary demand களிலே ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றித் தான் நான் பேச இருக்கிறேன்,

(Deputy Chairman in the Chair)

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் ஒருக்கிற மிக மிக முக்கியமான பிரச்னையைக் குறித்து Supplementary demand களிலே புதிதாக நான்கு கல்லூரிகள் இந்த வருஷம் ஆரம்பித்ததின் காரணமாக ரூபாய் 3,51,000 கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையில் வரவேற்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில், இப்போது இருக்கிற கல்லூரிகள் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் போதுமா என்று யோசனை செய்யும் கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல வருஷங்களாக இருக்கிற கல்லூரிகள் எல்லாம் கூட உண்மையில் ஒரு கல்லூரி எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லை. உதாரணமாக கோவையில் இருக்கும் அரசினர் கல்லூரி பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அந்த நகரத்திலே இருக்கிறவர்களுக்குக்கூட அந்த கல்லூரியிலே குறிப்பிட்ட பாடங்களில் எவ்வளவு இடங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரியாது. எனக்கே தெரியாது. இந்த வருஷம் கல்லூரி அட்மிஷன் கமிட்டியின் தலைவனை என்னை நியமித்த பிறகுதான் உண்மையில் கல்லூரியில் இருக்கிற நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. இன்றைய தினம் மாணவர்கள் பெருவாரியாக விரும்பிக் கேட்கிற Science Subject -ல் இடம் மிக மிகக் குறைவு. எல்லாத் துறையிலேயும் முன்னேறி இருக்கும் பகுதி என்று சொல்லக் கூடிய கோவை நகரத்தில் இருக்கிற கல்லூரியில் B.Sc. Physics -ல் 24 மாணவர்கள் B.Sc. Chemistry -ல் 24, Botany 24, Zoology 24. ஆனால் வந்திருக்கக்கூடிய விண்ணப்பங்கள் 1-க்கு 10 மடங்கு இருக்கிறது. கோயம்பத்தூரில் 250-க்கு மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள். மாணவர்கள் ஏராளமாக Science subject களை இன்றைய தினம் விரும்புகிறார்கள். புதிதாக வருகிற கல்லூரிகள் ஒரு புறமிருக்க, வேகமாக வளர்ந்து வருகிற கல்வி நிலைக்கேற்ப இருக்கிற கல்லூரிகளில் வருகிற மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடிய வசதி உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாக முக்கியமான இடங்களில் இருக்கும் கல்லூரிகள் இதை அவசியம் கவனிக்க வேண்டும். அதைக் காட்டிலும் முக்கியமான பிரச்னை இன்றையதினம் இருக்கக் கூடியது. P.U.C. Admission. 595 மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1,800 விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. கோவை நகரத்தில் எவ்வளவு concentration இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். முக்கியமான நகரம். நிறைய ஸைஸ்கூல்கள் இருப்பதின் காரணமாக. கல்லூரியில் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வருகிறவர்கள் அதிகம். அந்த மாணவர்கள் எந்த நிலையில் இன்றையதினம்

21st July 1964]

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

இருக்கிறார்கள் என்பதை Admission Commitee தலைவன் என்ற முறையில் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. 25 நாட்களாக காலை 6½ மணி முதல் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறேன் தூங்குகிறவரையில். இதுதான் கோவையின் நிலை. குறிப்பாக என்னைப் போன்றவர்கள் படுகிற கஷ்டம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. காரணம் நகரத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் தெரிந்தவன், எப்போதுமே நகரத்திலுள்ளவர்கள் கஷ்டநஷ்டங்களைச் சொல்லவந்தால், கேட்டு முன்நின்று ஒத்தாசை செய்த காரணத்தால். பையனும் தகப்பனும் வருகிறார்கள். இது அரசினர் கல்லூரி. மாணவர்களை இஷ்டம் போல் சேர்க்க முடியாது. அதற்கு ஒரு (Code) வழி வகுத்து அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சொன்னால், பையன் அழுகிறான். அவன் அழுவதைப்பார்த்து, அவனை அழைத்து வருகிற அப்பன் அழுகிறான். இது வேடிக்கையாக இருக்கும். நான் பார்த்து, பொறுக்க முடியாமல் சொல்கிறேன். கடைசியில் இருவருமாகச் சேர்ந்து அழுகிறார்கள். எதற்காக நான் இவ்வளவு தூரம் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால் மக்கள் மத்தியிலே அன்றாடம் புழங்கிக் கொண்டிருக்கிறவன் என்ற முறையில் அதிலே உள்ள கஷ்டம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதை எந்த முறையில் நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று ஆராய்ந்து ஆலோசனை செய்து பார்த்தேன். கல்லூரிகள் கட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பணம் கொடுக்கலாம். கல்லூரிகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் மந்திரத்தினால் அடுத்தநாள் கட்டிவிட முடியுமா. உடனடியாக தலைமேல் இருக்கிற பிரச்னைக்கு நிவர்த்தி கண்டேயாக வேண்டும் என்று மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் கல்லூரிகளில் வருகிற எல்லா மாணவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள இடவசதி இல்லையென்றாலும், இடைக்கால ஏற்பாடாகவாவது உடனடியாக concentration இருக்கிற பகுதிகளில் Shift முறையை கண்டிப்பாக ஆரம்பித்தேயாக வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திடமான அபிப்பிராயம். பலர் சொல்லுகிறார்கள். நானும் கேள்விப்படுகிறேன். Shift முறை அவ்வளவு சரியில்லை என்று. நான் அவர்களைத் திருப்பிக் கேட்க விரும்புகிறேன், எப்போது வைத்தீர்கள், எங்கே நடத்தினீர்கள், சரியில்லை என்று சொல்லுவதற்கு என்று நான் பார்த்து இருக்கிறேன் வெளி நாடுகளில். மாலைக் கல்லூரிகள் என்று வைத்து தனியாக நடத்துகிறார்கள். இப்போது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் போகிற வேகத்தில் Shift மட்டுமல்ல, எங்கள் ஆலைகளில் நடத்துகிறோமே மூன்று Shift அந்த மாதிரியாக நடத்தினால்கூட, மாணவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமது சட்டதிட்டங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் சரி. ஒவ்வொரு தாயும் தந்தையும் தன்னுடைய மகன் எந்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்று

[21st July 1964

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

விரும்புகிறார்கள் என்பதை நேடியாகப் பார்த்தால்தான் தெரியும். ஒரிரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்லுவதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். கோவையிலே ரோடுகளிலே இருக்கிற மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நகர சபையின் சிப்பந்தி ஒருவன். நான் நகர சபைத் தலைவனாக சில வருஷம் இருந்ததின் காரணமாக எனக்குச் சொந்தம். உரிமையோடு வருகிறான், சொல்லுகிறான். இந்த ஒரு பையனுக்காகத்தான் நான் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எப்படியும் காலேஜில் சேர்த்தாக வேண்டும். படிக்க முடியுமா என்று கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். நாடு சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டது. எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புகளை அரசாங்கம் கொடுத்து வருகிறது. சாதாரணமாக நம்மைப்போல் கூலி வேலை செய்கிற வனுக்குக்கூட உயர்ந்த பதவிக்கு வரும் வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த வாய்ப்புக்களை சரியான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று முழு மனதோடு தன் உயிரைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு தன் குழந்தையைப் படிக்க வைக்கிறான். ஒவ்வொரு நாளும் மரங்களைப் பார்த்துவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்று உறங்கும் போது நினைப்பான் இந்த வருஷம் பையன் **S.S.L.C.** பாஸ் செய்து விட்டான். **P.U.C.** சேர்த்து, அடுத்த வருஷம் **Engineering** கல்லூரியில் சேர்த்து, எப்படியாவது 'தம்' பிடித்து 5 வருஷம் பாடுபட்டால், 5-வது வருஷம் எஞ்சினியர் ஆகிவிடுவான். நம் குடும்பத்தின் கவலை ஒழிந்தது என்று கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறான். இதைப் போல் பல உதாரணங்களை நான் சொல்ல முடியும், ஒவ்வொன்றாக. அதே மாதிரி 3 நாட்களுக்கு முன்பு இரவு 10½ மணி நான் வீட்டுக்குப் போகும்போது, **gate** லே ஒரு பெண்மணி. எங்கள் டிரைவரை அழைப்பிக் கேட்கச் சொன்னேன். பள்ளிக்கூடம் விஷயமாக பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னான். முதலிலே சுற்றிவிட்டு வந்த அனுப்பிவிடலாம் காலையில் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டேன். உடனே மனது பொறுக்கவில்லை. நானே இறங்கிச் சென்று என்ன அம்மா இரவு 10½ மணி யாகி விட்டதே. தனியாக நீ வரலாமா என்று கேட்டேன். அந்த அம்மையார் ஒரு **(Midwife)** பையனுக்கு பள்ளிக்கூடத்தில் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரே அழுகை. என் சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு ஜீவனம் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பையன் படித்து அதன் மூலம் என் வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன். இன்னும் admission card வரவில்லை என்று 'ஓ'வென்று அழுகிறார்கள் அந்த அம்மையார். இந்த நிலையில் சென்றுகொண்டிருந்தால், அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இது மக்களை எந்த நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் என்று தீவிரமாக யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நேற்றைய தினம் பத்திரிகையைப் படித்தேன். திடுக்கிட்டேன். கோவையிலே ஒரு மாணவன் பி.யு.சி. வகுப்பில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று தற்கொலை செய்துகொண்டான்

4—0 p.m.

21st July 1964] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

என்று இருக்கிறது. இவ்வளவு தாரம் என் சொல்கிறேன் என்றால் சட்டதிட்டங்களைப் பார்க்கிற நேரம் அல்ல இது. மனிதாபிமானத்தை மனதில் வைத்து பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவோ குடும்பங்கள், பெற்றோர்கள் எவ்வளவு அபிலாஷைகளை வைத்திருக்கிறார்களோ அவையெல்லாம் சிதறும் நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாழாகும் நிலையில் நாம் இருப்பது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஷிப்ட் முறை வைத்தால் என்ன தவறு என்று அர்த்தமாகவில்லை. காலை 9-இருந்து ஒரு மணி வரை வைக்கலாம். பிறகு இரண்டு மணி முதல் 7 வரை இருக்கலாம். ஆசிரியர்களாக உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதைத் தவறில்லை என்று ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பிரின்சுபால் ஒருவர் பேசுதும். மாணவர்கள் வருவார்கள். கோவையைப் பொருத்தவரையில் நிச்சயமாக வருவார்கள். நான் அதற்குக் கியாரண்டி. இந்த ஐநூறு அறுநூறு மாணவர்கள் ரோட்டில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே இது பொருந்துமா என்பதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒன்று ஷிப்ட் வைக்கவேண்டும். அல்லது தொழில் கல்லூரி வைத்திருக்கிறோமே அதில் குறிப்பிட்ட மார்க் வாங்குகிற மாணவர்கள் விண்ணப்பம் செய்யலாமென்று வைத்திருக்கிறோமே அவர்கள் பி.யு. சி-க்கு அப்பீல் செய்யலாமென்று வைத்திருக்கலாம். நாம் அதையும் செய்யவில்லை. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், 250 மார்க்கு வாங்கியவர்களும் 450 வாங்கியவர்களும் பி.யு.சி.-க்கு மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். இருவரும் இன்சினியராகவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். மைன்ஸ் சப்ஜக்ட் எடுத்து டாக்டராக வேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் விருப்பம் எதுவாகவிருந்தாலும் சரி. இருக்கிற மாணவர்களுக்கு அவசியம் இடம் கிடைக்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கம் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். ராஜ்யம் பூராவும் ஷிப்ட் முறை வைத்தால் செலவு அதிகமாகுமே என்று யோசிக்கலாம். இன்றைக்கு இன்னொரு சமாதானமும் சொல்லப்படுகிறது. பி.யு.சி.-யில் 32 ஆயிரம் ஸ்தானங்கள் ராஜ்யம் முழுவதும் இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு சரியாகி விடும் என்று சொல்கிறார்கள். இருக்கலாம். இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் மாணவர்கள் தங்கள் இருக்குமிடத்தை விட்டு வெளியிடங்களுக்குச் சென்று ஹாஸ்டலில் தங்கி படிக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி. ஷிப்ட் முறை வைக்கவேண்டுமென்னும்போது ராஜ்யம் பூராவும் வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதிகமான நெருக்கடி உள்ள இடங்களில் பெரிய நகரங்களில் கோவை, திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களில் அவசியம் வைக்கலாம். சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்தவர்கள் அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இடம் இல்லையென்று கலிக்கிற பையன்களுக்கோ அவனுடைய தகப்பனார் தாயாருக்கோ அது புரியாது. பெற்றோர்கள் குறை சொல்வது சர்வகலாசாலை மீது அல்ல. அரசாங்கத்தின் மீதுதான்.

[திரு. ஏம்.ஹெச். வி.வெங்கடராமசாமி செட்டியார்] [21st July 1964

யாருடைய பொறுப்பாக இருந்தாலும் சரி அரசாங்கம் உடனடியாக கொஞ்சமும் தாமதியாமல் இந்த விஷயத்தில் பரிசீலனை செய்து திட்டமான ஒரு முடிவு, நிரந்தரமான முடிவை செய்தால் நல்லது. பரிட்சார்த்தமாக கோவையில் ஷிப்ட் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வைத்துப் பாருங்கள். ஷிப்ட் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் அடுத்த வருஷம் எடுத்துவிடுங்கள். வைத்துப் பார்த்து பரிசீலனை செய்யாமலே ஷிப்ட் வேலை செய்யாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை நான் ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை. பல மில்களில் முன்பெல்லாம் இரண்டு ஷிப்ட்கள்தான் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மூன்றாவது ஷிப்ட் இரவு ஒரு மணிக்கு மேல் வருகிறது. தூங்குகிற நேரம். மூன்றாவது ஷிப்டில் எதிர்பார்க்கிற அளவு உற்பத்தி வராது என்று சொன்னார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்து நான் 22-1/2 மணி நேரம் செய்து கொண்டிருந்தேன். 10 வருஷம் பார்த்த பிறகு எனக்கு முன்னால் இந்தத் தொழிலில் இருந்தவர்கள் கூட நாங்கள் நினைத்தது தவறு, உங்கள் முறை சரி என்று மூன்றாவது ஷிப்டுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். வைத்துப் பார்த்து பரிசீலனை செய்தபின் கூடாது என்றால் ஒத்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். வைப்பதற்கு முன்பு ஷிப்ட் கூடாது என்ற நிலையில் இருந்தால் மிகவும் கஷ்டப்படும். அப்படி நூற்றுக் கணக்கான மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். எந்த வேலைக்கு எஸ். எஸ். எல். சி. படித்த மாணவன் லாயக்காக இருக்கிறான் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நான் தயக்கம் இல்லாமல் சொல்வேன். ஒரு வேலைக்கும் அவன் லாயக்கில்லை எஸ். எஸ். எல். சி. தரம் அத்த மாதிரிதான் இருக்கிறது. பி. யு. சி-யில் அட்மிஷன் இல்லை. மேலே படிக்க வாய்ப்பு இல்லை. வேலை செய்ய விரும்பினாலும் வழியில்லை என்றால் அந்த மாணவனின் கதி என்ன? இதையெல்லாம் நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக ஒரு முடிவு எடுத்து இதற்குத் தீர்வு காணவேண்டும். ஆதிலும் நான் ஏற்கனவே சொல்லியபடி நிரந்தரமான தீர்வு பின்னால் வருவதாக இருந்தாலும் ஷிப்ட் முறையை உடனடியாக பரிட்சார்த்தமான முறையில் அரசாங்கம் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்தவர்களைச் சந்தித்து செய்து தீரவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Deputy Chairman, Sir, with regard to this excess expenditure, I find that the Ministers come forward and get sanction for nearly three crores of rupees. This is not large, when compared to the revenue of the State which is of the order of nearly Rs. 125 crores. The Public Accounts Committee has recommended and as Chairman of the Public Accounts Committee for some years I know the practical difficulties. But still some of these items could have been foreseen

21st July 1964] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

in and this kind of excess expenditure avoided as far as possible. For instance, Rs. 17 lakhs in Police administration, provision for hospital beds to the extent of 50 to 60 beds, and agricultural machinery for the Package Programme could have been foreseen. Therefore, my earnest submission is that this excess expenditure should be avoided as far as possible though the Constitution provides for it and money has been drawn from the Contingency Fund. So, I would request the Minister to see that as far as possible this is avoided by pulling up the departments concerned.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, as has been pointed out by the Hon. Member Sri V. K. Ramaswami Mudaliar, a sum of nearly Rs. 2·81 crores has been asked for for further expenditure. Of course, this represents a small fraction of the total expenditure of the State for the year. But, in this connection, I should like to allude to an important and salient feature consequent upon the Public Accounts Committee Report which was also simultaneously placed on the table of this House on the day on which the Supplementary Demand was presented. A reference to page 24 shows that on Capital Outlay on Irrigation—Demand No. XLI—Rs. 58,17,100 represents further expenditure during the current year. But in respect of 1961-62 Accounts that have been audited and for which the Audit Report has been placed before the House, the Public Accounts Committee have said that out of a total supplementary demand for Rs. 4·31 lakhs, actually there was a saving of Rs. 3 lakhs which was not surrendered during the year. The Board of Revenue made recommendations for surrender as late as 4th April 1962, that is, later than the close of the financial year so that much of that money which could have been spent in a more profitable and more useful manner could not be spent. To that I should like special attention to be drawn so that such things may be avoided in future.

Under Demand XLII again, Capital Outlay on Public Works, this year a further Demand has been presented for Rs. 11 lakhs and odd. In this connection, a reference to paragraph 81 of the Public Accounts Committee Report shows that in 1961-62 there was an original Demand in the Budget Estimate for the year of Rs. 61·08 lakhs. Still, a Supplementary Demand was presented to the tune of Rs. 1 lakh. But actually Rs. 31·42 lakhs had been surrendered at the end of the year. There was absolutely no case, no warrant for a demand of supplementary expenditure of Rs. 1 lakh which was presented as late as 29th March before this House. Such savings which have not been surrendered in proper time show that there is lack of proper control over expenditure and lack of proper planning. In this connection, I should also like to state that this is the occasion on which we, as Legislators, can exercise some kind of control over expenditure items. Actually the budget and the Supplementary Statement of Expenditure are the main instruments whereby the Legislature can exercise any control over Government expenditure. It is hoped that in the

[Dr. A. Chidambaranathan] [21st July 1964

future years the Finance Department will exercise greater and better control over expenditure and will scrutinise more carefully and tighten its scrutiny so that provision for immature schemes will be avoided such as could have been avoided in 1961–62 and 1962–63 as revealed by the Appropriation Accounts for 1962–63 which are placed before the House as also by the Audit Report for 1963–64. In this connection, I would allude to another important point, namely, that a Supplementary Grant for Rs. 35.80 crores was obtained during the year 1962–63 whereas nearly rupees eleven crores in these cases were actually surrendered. There were several cases, as many as eight, where surrender of Rs. 1 lakh had been made and the Audit reported that the provision was unnecessary and absolutely excessive. Such things, I hope, would be avoided in future so that the departments which require further sums of money would have access in time to those amounts.

4–50 p.m.

Therefore while approving of the demands for supplementary grants before the House, I hope that in the years to come, especially in the year to come, the Government will exercise better control over the expenditure side of the various departments without sitting in complacency.

*திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டிற்காக கொண்டுவரப்படுகிற துணை மானியக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வந்துள்ளேன். இந்த கோரிக்கை பற்றி எந்தெந்தத் தலைப்பில் எந்தெந்த பகுதிக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதி என்ற விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது அவை அதிகமானதாகவோ அவைசியமானதாகவோ பொதுவாகத் தெரியவில்லை என்று சொன்னாலும் இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டதற்குப் பின்னர் அந்தந்த இலாக்காக்கள் அவைகள் ஆற்றுகின்ற பணிகள் செம்மையாக நடைபெற செய்யவேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இங்கு பேசிய கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உயர்திரு. எல். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் கல்வித் துறையில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நான்கு கலைக் கல்லூரிகளை துவக்குகிற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று அறிவிப்பில் காணுகின்றபோதிலும் அவர்கள் துவக்கியிருக்கிற கலைக் கல்லூரிகள் பற்றி மக்கள் அறிந்துகொள்ளத்தக்க வாய்ப்பில்லை என்று சொன்றுகிறது. வட சென்னையில் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கும் பெண்களுக்கான கல்லூரி பற்றி அது துவக்கப் பெற்று ஒரு திங்கள் வரை மக்களுக்குத் தெரியாமலே இருந்திருக்கிறது. பொதுவாக மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற நெருக்கடியான சூழ்நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கத்தக்க வழி வகைகளை அரசாங்கம் காணவேண்டும். கல்வித் துறையில் எவ்வளவு பணம் செலவிடுகிறோம் என்று கணக்குத் காட்டினால் போதாது. மூன்கூட்டியே திட்டமைப்பு செய்ய வேண்டும். சென்ற ஆண்டு பள்ளி இறுதித் தேர்வு

21st July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

எல்.எல்.எல்.சி. தேர்வு பெற்ற மாணவர்களின் விகிதாசாரம் முன்னைய ஆண்டைவிட வெகு அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மக்கள் பேசுகிறபோது எவ்வளவோ காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவற்றில் ஒன்று, கேள்வித்தாள் வெளியானது. அதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் பொது மக்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அதைப்போலவே வெற்றி அளிப்பதில் இந்தியில் பெறுகிற மதிப்பெண்கள் மாடரேஷனுக்கு ஏற்கப்பட்டதால் அதிகமாக வெற்றிபெறத் துணையானது மேலும் கல்வி இலாகாவினர் மாணவர்களை அதிகமாக தேர்வுபெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கையாளுகிற காரணத்தால் இன்றைய தினம் ஏராளமானவர்கள் வெற்றிபெற்று இவ்வாறக்குப் புகுமுக வகுப்பில் (பி.யு.சி.யில்) சேருவதற்கு இடம் இல்லாமல் மாணவர்கள் திண்டாடுகிறார்கள்.

எவ்வளவு பேர் வெற்றி பெறுவார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் புள்ளி விவரங்களை முன்கூட்டியே கல்வி இலாகா தீர்மானம் செய்திருந்தால் எந்த அளவு பிள்ளைகளுக்கு அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலும் தனியார் கல்லூரிகளிலும் இடம் தரவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தால் நான்கு கலைக் கல்லூரிகள் மட்டுமல்ல மாவட்டத்திற்கு ஒரு கலைக் கல்லூரி புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டு 5-0 p.m. மென்ற பொறுப்பை அசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும். கல்வி இலாகா, இந்தப் புள்ளி விவங்களை முன்கூட்டித் தெரிவிக்க எந்த முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மற்றும் அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைபடி 10-வது வகுப்பு S.S.L.C. தகுதி பெறுபவர்கள் எல்லாம் Higher Secondary Education உயர் நிலைப்பள்ளியில் ஏற்படுத்தப்படும் 11-வது வகுப்புக்களில் மேலும் படிக்கலாம். அதற்கான வகுப்பு ஏற்படுத்தப்படும் என்று அரசாங்கம் முன்னர் அறிவித்தது. அதற்கு அதிகப் பணம் செலவாகும் என்ற காரணத்தாலும் பல உயர்நிலைப்பள்ளித் தலைவர்களும் அவ்வகுப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு இட வசதி இல்லை என்று தெரிவித்தாலும் அரசாங்கம் இணங்கி அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டதாலும் நடைமுறைக்கு கொண்டுவராததாலும் இன்றைய தினம் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. துணை மான்ய கோரிக்கையின் மீது இவற்றை எடுத்துச் சொல்லுவதால் என்றால் அரசாங்கம் நான்கு கல்லூரிகளை ஏற்படுக்குவதின் நோக்கம் எதுவோ அந்த நோக்கம் வெற்றி பெற முடியவில்லை என்பதற்காகவும் அந்த நோக்கம் வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டுமென்றால் இப்பொழுதாவது ஒரு திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவுமே இதனைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இந்தத் துணை மான்ய கோரிக்கையில் ஒரு முக்கியமான பொருள் செலவு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் ஊழியர்களுக்கு N.G.O. க்களுக்கு தரப்படுகிற அகவிலைப்படி அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். இதில் இரண்டு கருத்துக்களை வற்புறுத்தி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்காரில்

[திரு. க. அன்பழகன்] [21st July 1964

அதே வகையான ஊழியம் பார்ப்பவர்களும் மாநில அரசாங்கத்தில் அதே வகையான ஊழியம் பார்ப்பவர்களுக்குமிடையே அகவிலைப் படியில் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக் கூடாது என்பதை முதலில் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்து இரண்டு பேருக்கும் இடையில் ஊதியத்திலும் சமத்துவம் இருக்க வேண்டும்; சம்பளத்தில் சமநிலை இருக்க வேண்டும். அது பெரிய சர்க்கார்; இது சின்ன சர்க்கார் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று பதில் சொல்லலாம். முக்கியமாக அகவிலைபடியில் இரண்டு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இடையே வேற்றுமை இருக்க நியாயமில்லை. விலை வாசி ஏற்றத்தால் ஏற்படுகிற பாதகத்தால் அரசாங்கப் பணியில் இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் தடுக்க தரப்படுகிற அகவிலைப்படி வேறு வேறாக இருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அகவிலை ஒரு விதம், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மற்றொரு விதம் என்று அவர்களால் சொல்ல முடியாது. அகவிலை எல்லோருக்கும் ஒன்றாக இருப்பது போல் தரப்படுகிறபடியும் வேறுபடாமல் இருக்கவேண்டும். அதுவும் ஒரே வகையான கொள்கையுடைய அரசாங்கம், ஜனநாயக சோஷியலிசம் என்று முழங்குகிற ஒரேவகையான கோட்பாடு உடைய அரசாங்கம் மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் இருக்கிறபொழுது இந்த அகவிலைபடியில் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக் கூடாது. மத்திய சர்க்கார் தருகிற அளவு மாநில சர்க்கார் தருவதற்கு முன் வந்திருக்க வேண்டும் என்றாலும் செய்யவில்லை என்னும் குறையோடுதான் தணிக்கை மான்ய கோரிக்கை தரப்படுகிறது என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். மற்றும் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அகவிலைபடி தரப்படுகிற ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள கொள்கை முறையும் கூட வருந்தத் தக்கது. 90 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு 17 ரூபாய் அகவிலை படி தரப்படுகிறது. 150 ரூபாய் வரையில் 35 ரூபாய். 210-க்கு மேல் ரூ. 40 தரப்படுகிறது. இந்த ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக் கூடாது, பொருந்தாது. இந்த ஏற்றத் தாழ்வின் அளவு திட்டவட்டமாக நீக்கப்பட்டுத் தீரவேண்டும். ஏறக்குறைய ஒரு நடுத்தரப் பிரதேச ஒரு கணவன் மனைவி இரண்டு குழந்தைகள் என்ற குடும்பம் எவ்வளவு கொடுமை அகவிலைப்படி என்று நிர்ணயம் செய்வதில் சம்பள அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்வதை விட வேறு வகையில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 90 ஆகவே 17 ரூபாய் அகவிலைப்படி போதாது. என்ற பரந்த கையாளப்படுமானால் குறைகள் நீங்காது ஒன்றாக சேர்ந்திருக்கில் அரசாங்கத்துக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்ற குறைபாடும். அதில் நம்பிக்கை இருப்பதைக் காட்டுவதால் அரசாங்கம் முறைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். எதிர் காலத்தில் அகவிலை படியை மாற்றுகிறபொழுது 200 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் வரையில் ஒரே விகிதமான அடிப்படையில் ஒரே விகிதமான அகவிலைப் படி தருகிற முறையை அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

21st July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது இந்த துணை மான்ய கோரிக்கையில் புதியதொரு பகுதி இடம் பெற்றிருப்பது பற்றியதாகும். பொதுத்துறையில் லஞ்சத்தை ஒழிக்க லஞ்ச ஒழிப்பு தெரியாளர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தியிருப்பது. லஞ்சமே இல்லை என்று சொல்லாமல் இருக்கிறது என்று ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக ஒரு இலாகாவை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வந்ததற்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இவ்வளவு ஏராளமான செலவில் ஏற்பட்டிருக்கிற லஞ்ச ஒழிப்பு நிருவாக இலாகா தெரியாளர் அலுவலகம் யாருடைய தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் உண்மையாக அதில் அமர்ந்திருக்கிற தருணி மிக்க தலைவரைப்பற்றி குறை சொல்லுவதற்கு எனக்கு எவ்வித நோக்கமும் இல்லையென்றாலும், அவர் போலீஸ் இலாகாவை சேர்ந்தவர் என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதைவிட நீதி இலாகாவைச் சேர்ந்த ஒருவரை அமர்த்தியிருந்தால் பொருத்தமாக இருக்காதா என்பதை அரசாங்கம் ஒரு முறைக்கு இரு முறை எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டும். லஞ்சக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க போலீஸ் இலாகாவினரே தகுதி மிக்கவர், ஆகவே அமர்ந்திருக்கிறோம். கண்டுபிடிக்கிற வேலை மட்டும் தான் என்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் கண்டு பிடித்துப் பின் தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்கும் அந்த உரிமை அவர்களிடம் இருப்பதைவிட அந்த இடத்துக்கு நீதிபதி ஒருவரை தலைவராக அமர்த்தி கண்டு பிடிக்கும் பகுதிக்கு போலீஸ் முறையில் பயிற்சி பெற்ற தகுதிமிக்க அதிகாரி இருப்பாரேயானால் அது ஏற்புடையது அல்லவா என்று அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சார்பில் லஞ்ச ஒழிப்பு இலாகா ஏற்படுத்தும் பொழுது பெரும் பகுதி நீதித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் முதன்மை பெறுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்து இங்கு சில அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபொழுது குறிப்பிட்டார்கள். இதில் ஈடுபடுகிற அதிகாரிகள் நாணயமானவர்களாக இருக்க வேண்டும். தவறுகளும் அஞ்சத்தக்க அளவில் இந்த அதிகாரி நீலோப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். எந்த இடத்தில் உள்ள லஞ்ச ஊழல்களை—எளிதில் எவரும் போய்க் கண்டு பிடிக்க முடியாதோ, அங்கு போய் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் துறையில் அப்பழுக்கற்றவர்கள், நாணயமானவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் தவறு இல்லாதவர்கள் வேறுவிதமான ஆசைக்கு உட்பட்டு தவறான வழியில் செல்லாதவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களையே இந்த இலாகாவில் அமர்த்த வேண்டும். அவ்வாறு இந்த இலாகா செயலாற்ற முற்படுமானால் மேலும் செம்மையாக செயலாற்ற செயலாற்றமேலும் செம்மையாக பணியாற்ற வழிவகை இருக்கும் ஆகையால் இது குறித்து தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது விஜிலென்ஸ் இலாகாவில் இப்பொழுது புதிதாக சில பகுதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு

விரிவுபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்று துணை மான்யத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் விற்பனைவரி இலாகா கடந்த 2, 3 திங்களாகச் சற்றுத் தீவிரமாக வேலைசெய்வதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் அவர்களின் தீவிரமான வேலைக்குப்பின் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெரிய வணிகர்கள், தவறான கணக்குகளை தங்கள் வீட்டில் வைத்திருந்தவர்கள், அரசாங்கத்தை நெருக்குகிறார்கள் என்று கேள்வியுறுகிறேன். அரசாங்கம் இந்த நெருக்கடியிலிருந்து தப்ப வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த நெருக்கடி விளைவிப்பதன் காரணமாக அப்படிப்பட்ட பெரிய குற்றங்கள் செய்பவர்கள் தப்புவார்களேயானால் தப்ப விடுவதற்கு இடம் இருந்தால், விற்பனை வரி இலாகா செம்மையாகப் பணியாற்ற முடியாது. இப்போது அந்தப் பகுதிகளை விரிவு படுத்தியிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இலாகாவினர் மேலும் தீவிரமாக வேலை செய்வதற்கு எல்லா வகையான ஒத்துழைப்பும் தர வேண்டும். அவர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகள் மீண்டும் போக இடம் இருக்கக் கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாதவரம் பால் பண்ணை திட்டத்தை விரிவுபடுத்த இரண்டொரு இடங்களில் குளிர் சாதனைகளை அமைக்க இவ்வளவு செலவு என்ற குறிப்பு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நான்கு இடங்களில் செங்கற்பட்டு, தென்னற்காடு, மாவட்டங்களில் திருத்தணி, திண்டிவனம், பாலையங்கோட்டை போன்ற இடங்களில் பெரிய அளவு குளிர் சாதனைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் கூறியது போல் திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவுத் தொகையைக் கோரிப் பெற்றுவிட்டுப் பின்னர் நிறைவேறாமல் விட்டுவிட்டால் இந்தக் குறிப்பு இடம் பெற்றும் பயன் இல்லாமல் போகும். அதுவும் மாதவரம் பால் பண்ணையில் பால் உற்பத்திக்கு ஆகும் செலவு அதிகமாக இருப்பதாகவும், பக்கத்து மாவட்டங்களிலிருந்து பெறப் படுகிற பால் விலை குறைவாக இருப்பதாகவும் ஆகவே மாதவரம் பால் பண்ணை நஷ்டத்தில் நடைபெறுவதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே இந்த நான்கு திட்டங்கள் நான்கு இடங்களில் மட்டுமல்ல பல இடங்களில் குளிர் சாதனைகளை ஏற்படுத்தி செங்கற்பட்டு தென்னற்காடு, ஓரளவு வட ஆற்காடு, ஆகிய இந்தப் பகுதிகளிலுள்ள பெரும் அளவு பாலைச் சேகரிக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த மாநிலத்தில் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகிற பல்வேறு வகையான மக்களுள் ஒரு பெரும் அளவு பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களின், அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஓரளவு உதவி செய்வதாகக் குறிப்பு காண்பிக்கப்பட்டு பொற்கொல்லர் குழந்தைகளும் உயர் நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு வரை இலவசப் படிப்பு பெற முடியும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது உயர்நிலை பள்ளி படிப்பு வரை எல்லோருக்கும் இலவசம். ஆனால் கல்லூரிப் படிப்புக்கு அவர்களுக்கு பாதி கட்டணம் என்று கூறப்படுகிறது. அவர்கள் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து கல்

லூரிப் படிப்பு படிக்க வைக்க முன்வரமாட்டார்கள். எனவே அவர்களுக்கு கல்லூரி கட்டணத்தில் முழுச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொளுகிறேன்.

இதேபோல் தங்கக்கட்டுப்பாடு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்குப் புனர்வாழ்வளிக்கும் நடவடிக்கையாக 65 பொற்கொல்லர்களுக்கு வேறு தொழில்கள் கற்றுக் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது, இதற்கு ஆகிற செலவு 64,200 என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் பயிற்சி பெறப் போகிறவர்கள் 65 பேர், ஆகிற மூலதனச் செலவு ரூ. 64,300 முன் பணமாகத் தேவைப்பட்டது. ரூ. 27,000 என்று கணக்கை யெல்லாம் பார்க்கிற போது பயன்கிடைப்பதைவிடப் பணம் ஏராளமாக வழங்கப்படுகிறதோ என்ற சந்தேகம் கூட இருக்கிறது. ஆனால் பயனை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, 65 பேர் அளவுக்கு என்று இருக்கிற அந்தத் திட்டம் பொற்கொல்லர் சமுதாயத்துக்குப் புனர்வாழ்வளிக்கப் போதுமானதாக இல்லை என்றே கருதுகிறேன். நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும்—இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்று கருதுகிறேன்—இந்தப் பொற்கொல்லர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பது பற்றிப் பேசும் போது சொன்னார், அவர்களுடைய குழந்தைகள் எல்லாம் அந்தத் தொழிலைச் செய்யாமல் வேறு தொழில் கற்றுக் கொள்ளத் தக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்று. பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் 65 பேராக இருந்தால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறாது. அந்த எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் 600 அல்லது 700 பேர்கள் என்ற முறையில் வேறு தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுவதற்கு அரசாங்கம் தக்கதோர் திட்டம் தீட்ட முன்வர வேண்டும். இதில் பயிற்சி பெறுகிற 65 பேர்களுக்கு ஆறு அல்லது ஒன்பது மாதப் பயிற்சியில் வேறு தொழில் செய்ய வாய்ப்பு அளித்து, மேலும் பலநூறு பேர்களை ஈடுபடுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் தெரிவிக்க விரும்புவது அரசாங்கம் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் பொதுவான கருத்துக்களைச் சொல்ல இடம் வைக்காததால், அந்தக் குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகளைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது என்றாலும், இந்தத் துணி மானியக் கோரிக்கையை அடுத்து மேலும் சில துணை மானியக் கோரிக்கைகளைத் தொடர்ந்து தர நேரிடும் என்ற காரணத்தால், அவ்வப்போது உள்ள குறைகளை இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை நிறைவேறும்போது சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பான முறைகளை சட்டமன்ற விதி முறைகளில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். 5-10 p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, these Supplementary demands for further expenditure is provided under the Constitution itself. Therefore that system of bringing in supple-

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st July 1964

mentary demands has grown up. They first bring in the Budget and afterwards revise the same and when they find they want further amount they come with these supplementary demands.

(Mr. Chairman in the Chair.)

But it will be better if it is carefully scrutinized and the expenditure anticipated under the various accounts. Unless it is a new service or incidence which has happened and which has necessitated further expenditure on new services or on old services where additional expenditure has to be incurred on account of other happenings, they are not justified in bringing in these supplementary demands.

In the case of many new services there the Government have stated that they will recoup it from the grant itself. It is all right. But so far as the Police is concerned there is a demand for Rs. 1,31,000. It is stated in the memorandum; 'It is anticipated that a sum of Rs. 1,31,000 would be incurred towards payment of electric current charges in Police quarters'. Still this is only a Budget and this could have been well anticipated in March. There could have been no difficulty about that. Even in July they only anticipate. So far as this item is concerned I do not think it is possible for the Government to explain that this is a new point that has arisen and therefore they have included it in the supplementary demand. It should be due to some omission. That is all. Therefore they have put it here.

The next thing is about the importance that should be attached to what they call an 'Evaluation Cell'. They have stated in the note that this Cell will be part of the Department of Statistics. That alone will not do. The note says: 'The question of constitution of a suitable machinery at State level for purposes of evaluation of development programmes undertaken in the State was engaging the attention of Government for some time. The Planning Commission has also been repeatedly emphasising the need to have an evaluation machinery set up in the State. The Government after carefully considering the question have constituted an Evaluation Cell in the Department of Statistics'. That is not at all sufficient. What they mean is in respect of all developmental programmes there should be an evaluation, and a machinery for that evaluation. Especially for the package programmes, the agricultural production programmes and such other developmental programmes the Government should have an evaluation machinery. Especially in agriculture, statistics are difficut to get. This Cell will be of no use. A small cell in the human body may grow up This will not grow up at all (Laughter). They may make a beginning. But they say: 'The Government after carefully considering the question have constituted an Evaluation Cell'. Therefore they think that evaluation on all other matters is not necessary. I do not agree there at all. On the other hand when lakhs and lakhs are spent on the various developmental schemes and programmes, we should have an evaluation machinery even if

21st July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

we spend a few lakhs on it, to find out where we could increase the expenditure and where it could be retrenched. I would be very glad if the Government did that. 5-20 p.m.

The next thing to which I would like to make a reference is the package programme in Chingleput, Ramanathapuram and Tirunelveli. As my friend Sri Krishnamoorthy remarked, the Thanjavur package programme has been going on. What is the final upshot of the programme, whether every acre there has begin to yield more, much more than it used to before the inauguration of the programme, we do not know. There have been two opinions. There was a long article in the Hindu by the Staff reporter. There he stated that the programmes are going on well. Immediately there were a number of letters to the Editor saying many of the acres there had only the original fertility and there was no increased production on account of the package programme. I am not giving any final opinion in the matter. At any rate it is not possible for us to say now with any definiteness whether the package programme has indeed been useful for intensive cultivation in Thanjavur. When this is the state of affairs, to go on spending Rs. 9 lakhs in Chingleput, Ramanathapuram and Madurai districts, on this scheme is not right. Of course people in Chingleput or Ramanathapuram may have this scheme of intensive cultivation. I am not against them. Let them also have it. But we should know whether the package programme that we had hitherto executed has been of great benefit to the ryots concerned. Unless there is an evaluation committee, a questionnaire to the ryots, and the officers go to the spot and see the progress made, it is of no use. I am not condemning this programme. But I want to know how the programme has worked in Thanjavur, the granary of the South. If, there, nothing has happened, in all the other places also nothing may happen. So far as agriculture is concerned, there is the general feeling that there has been no increase in production. On the other hand production has increased. Fortunately or unfortunately, in the evaluation of the package programme for Ramanathapuram and Chingleput districts, 35,000 tons of foodgrains is the potential. It is a very good word to use. But what is happening nobody knows. I have got the potential to earn Rs. 10,000 per month. But I do not earn more than Rs. 100. Of course, the programme must have that potential. But we are not concerned here very much with the potential. We are concerned with the farmers. But we speak of the potential. That is the way in which the whole thing is being done. The administrative set-up is working in that way. This is the unfortunate difficulty.

So far as the milk dairy is concerned, the report of the Estimates Committee makes very sad reading. The loss in 1963-64 comes to Rs. 26.60 lakhs. As the years proceed, the loss has grown from Rs. 10 lakhs to Rs. 26 lakhs. Of course they are not to blame. The committee has recommended that in order to reduce the loss incurred by the Project, the question of increasing the sale price

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st July 1964

of milk may be considered. I am not making this suggestion. But it is the recommendation of the committee. From the facts given that is the only conclusion to which anybody can come. Because the cost of milk is much greater than the sale price they have fixed. This loss will go on from year to year. The addition of coolers, which Sri K. Anbazhagan pointed out, would only add to the loss. That is the unfortunate situation. But the milk got from the mofussil is much cheaper than the one supplied by this Madhavaram milk project. But we have to add the cost of transport to the milk got from the mofussil. They have made all the calculations here. The loss per litre of milk obtained from Erode is Rs. 21. Rs. 0·94) 27 paise. It is all right we got good milk. I am anxious that we should get good milk at reasonable prices. But there should be no loss in the Government Milk project. As the Industries Minister pointed out in the discussion on the Electricity Board Budget, public sector enterprises should see that there is no loss or there should be some little profit. Otherwise the efficiency of the management will go down. Milk is essentially necessary and we welcome milk from Madhavaram. But if the loss should go on increasing from 26 lakhs of rupees in 1963-64 to Rs. 30 lakhs in 1964-65, how can we bear the huge loss? The target of 4,000 cows has been reached. Therefore no more cows we can have. I looked into the committee report and it gave me a sad reading. But anyhow we have mentioned it here. What should be done is a matter for serious consideration. Criticisms should be followed by constructive suggestions. I agree. But we are not in a position to say anything about this here.

Then, Sir, an advance of Rs. 27,000 has been sanctioned for the rehabilitation of goldsmiths thrown out of employment on account of the Gold Control Order. This is all man-made trouble. The present Finance Minister does not want to go back upon it immediately. I am fairly of opinion from what I can gather that he is not very much in favour of the Gold Control Order. Therefore he says that we can have gold as ornaments. When once this order is removed, the goldsmiths will never like this useless education that they are given. Then why should we spend a lot upon this education? They can make beautiful ornaments out of gold, and there are beautiful women to wear them. The goldsmiths will ply their trade like anything. But unfortunately this Gold Control Order has thrown them out of employment. If there is any justification for this order I can understand. After all smuggling of gold goes on merrily. That is the difficulty. I have not any report stating that smuggling has stopped on account of the Gold Control Order. I am certain about it. Sir, I do not want to talk more about this.

I am very happy that the dearness allowance has been increased in the case of the State Government employees, Local Body employees, and teachers in aided institutions. The annual expenditure on this account come to Rs. 150 lakhs. The hon. Member Sri Anbazhagan wants that something more must

21st July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

be given. Rs. 150 lakhs is the present estimate. Rs. 36 lakhs has already been sanctioned from the Contingency Found to meet this expenditure initially. The Government have to incur a lot of expenses. Wherefrom are they to get the money? We cannot go on taxing people. When they levy taxes we complain. The whole thing is in a vicious circle. We are here thinking specially of certain problems only. As Members of the Legislature, like the Government, we must also be thinking of what can be done to meet the heavy expenditure. I am in entire agreement with the demand that dearness allowance should be given to employees especially when prices are going up every year. There is no solution to this problem except to step up production. But there is no real production. What can we do? I do not know. We have somehow given some increase in dearness allowance. Therefore I welcome that.

There are two important irrigation schemes, namely, the Gomuki Nandhi Scheme in South Arcot District and the Chittar-Pattanamkal in Kanyakumari District. I fully support the expenditure on these two schemes, because these are minor irrigation works. If they are executed, they will bring more lands under cultivation and more food will be produced. Therefore I welcome them whole-heartedly. With these words, Sir, I welcome the supplementary demands. There is no difficulty in accepting them. There are one or two matters on which they may not spend money. But, on the whole I welcome the supplementary demands.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I am graeteful to the House for the generous support that they have given to the proposals. I wish merely to explain that the supplementary estimates are not for any excess expenditure which has been incurred but they are for new schemes which have promulgated after the budget was passed. Excent for one or two items, which the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out, like electricity charges for the Police quarters the bulk of these items are new items which have been sanctioned by the Government of India. For instance, in order to step up food production, they have suggested that a number of things may be taken up. Therefore we have come forward with the supplementary demands for fulfilling those projects. Then the Government of India suggested that we take up the preliminary work in respect of the Rifle Factory at Tiruchirappalli. For that also, supplementary demands have been brought forward. So, if we carefully analyse all the supplementary demands, it will be seen that the bulk of the items are in respect of new services and new programmes initiated by the Government of India. In a planned economy the plans are flexible. It is not as if the plans are divided into plans for each year. We prepare a plan for the whole of the five years and after some schemes are found to fructify, mature or become ripe for expenditure, we introduce them as parts of the New Schemes during the course of the year. If we do not do that, we

5-1 p.m

will have to wait till the next year which means valuable time will be lost and we will have to wait for the next budget to introduce these schemes, get it passed and then only start executing, which will be a waste of very precious time. That is why I submit that so far as the Supplementary Estimates which have been placed before the House are concerened, they are largely for New Schemes and may be approved.

I will now briefly refer to some points raised. Sri Rajah Iyer said that the Directorate of Vigilance should take care to see that it does not become an oppression in turn, that in their anxiety or in their enthusiasm to ferret out cases of corruption, no innocent officer should suffer. We have taken adequate precaution in this matter. Our procedures lay down consultation with the head of department and, in the case of top officers, consultation with the Chief Secretary before actually we set afoot certain investigaion on the basis of information available. So, there will be no danger at all of any abuse.

Sri Anbazhagan said that it would have been better if we had a judicial officer as the head. We believe that so far as investigation is concerned, it is done better by the Police Officer then by a judicial officer. After these investigations are made, it is not Police Officer who decides, it is not the Director of Vigilance who decides, but he has to place the case before the judicial officer who is the Tribunal for Disciplinary Proceedings. This is the procedure which we have laid down for taking action against officers. Since we have the Tribunal for Disciplinary Proceedings which is presided over by a judicial officer, there is no likelihood whatsoever of any mis-carriage of justice. So, we do hope that so far as the Vigilance Directorate is concerned, it will do some good work and eradicate what little corruption or malpractices may exist in this State.

SRI M. RAJAH IYER: Are traps being laid?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Trap is not laid without any previous information. Somebody comes and gives information that so and so demanded of him some money and said, "if that is done, I will help you to get out of this case or I will help you by doing something." When this information is passed on to the Vigilance personnel, then only they can lay a trap. It is not as if they go about laying a trap on everybody including Sri Rajah Iyer. The usual procedure is that somebody passes on firm information. On the basis of the firm information, in order to get foolproof evidence, a trap is laid. The trap is that that person who has given the information himself is asked to go and given the bribe and then only action is taken.

Then, Dr. Hande said that there has been no mention of free education. We have already provided for Rs. 50 lakhs in the original budget and there is no need provide more. There is no lacuna in the provision made.

Sri Krishnamoorthy, apart from making a powerful plea on behalf of the teachers, asked the question why we should have an Estate Officer and what his work was. It is the Legislature Secretariat which requested that a responsible officer should be put in charge as a Reception Officer who could receive and deal with the various requirements of the legislators and it was on that recommendation that we had appointed this officer. The phrase " till the necessity ceases " is a routine phrase which says that it is tentative. It is a euphemistic expression for saying that it is only tentative.

With regard to the dearness allowance for the Government employees, in spite of the very severe strain on the resources of the Government, the Government have come forward to give the dearness allowance on the basis of what the Central Government gave just before the second instalment was given. By the time we gave our due share, another instalment had been given by the Government of India with the result that again there is a feeling of disappointment that the second instalment has also not been given. I may assure the House that the Government are fully alive to the needs of the Government servants, and when they have come forward to provide in a supplementary estimate as much as Rs. 1·5crores, it is proof positive of their deep interest in their welfare. The Government will take into account all that the Members have said with regard to the future payment of increased dearness allowance on the basis of the Government of India grants. It is very difficult to give any assurance at this time.

SRI K. ANBAZHAGAN: I want to know whether the State Government have asked the Central Government to help them to meet the increased cost.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Like Oliver Twist we are always asking for more. We are never tried of asking for assistance. We are asking for some help so that we may be able to meet the obligations of our State, but merely asking, as you know, does not bring results. The position is that the Government are taking every interest in this matter and will try to do their best.

Then, so far as the goldsmiths are concerned, we have provided for Rs. 30 lakhs on page 28 of the Statement. This is for the training programme under which batches of students will be trained in wood-working and the capital expenditure on wood-working unit is very high. Several equipment have to be purchased. It is not as if the amount will be given straightway to goldsmiths. It is only to meet the cost of the equipment. We have done our best in respect of the goldsmiths.

So far as the question of the salaries of teachers is concerned, it was raised by Sri Rajah Iyer and others. I understand that Sri Balasubramanya Ayyar and others are going to wait in deputation on the Chief Minister and make representation with regard to this. I shall not anticipate their discussions and say that the Government will look into this matter.

I thank the House for their support.

(2) DISCUSSION ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1959-60

MR. CHAIRMAN : The next item is " Discussion on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1959-60 ".

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Usually there is no discussion on it.

MR. CHAIRMAN : The item is here on the agenda. So, I mentioned it.

(No hon. Member rose)

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Thursday, the 23rd July 1964.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 325. *Notification issued with G.O. Ms. No. 808, Rural Development and Local Administration, dated 3rd April* 1964, *regarding amendments to the rules relating to the Budget and Allotment of funds in respect of Panchayat Union Councils.*

* 326. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1233, Health, dated 22nd May* 1964, *regarding amendments to the Cholera (Prevention and Control in Municipal Areas) Rules*, 1940.

* 327. *Notification issued with G.O. Ms. 1266, Food and Agriculture, dated 16th April* 1964, *regarding amendments to the Madras Khadi and Village Industries Board Rules*, 1960.

* 328. *Statement XL showing further replies received in regard to the assurances included in the Statements appended to the Reports II to XII of the Committee on Government Assurances.*

* Sent by post to all M.L.Cs. on 13th July 1964.

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 201 on page 113.]

Criteria for reservation of rooms in the Circuit House " Kohinoor " at Kodaikanal.

The use of the Circuit House " Kohinoor " Bungalow at Kodaikanal is subject to the control of the Collector of Madurai.

2. The order of priority for reservation of accommodation in the Circuit House will be as follows :—

(1) Chief Minister, Chairman of the Madras Legislative Council, Speaker of the Madras Legislative Assembly, and Ministers of Madras Government.

(2) Parliamentary Secretaries to Ministers.

(3) Heads of Departments having jurisdiction throughout the State.

(4) District Collectors and other Gazetted Officers of the Revenue Department, Deputy Inspector-General of Police, Superintending Engineers, Conservators of Forest and other Gazetted Officers of Government who have jurisdiction over more than one Revenue District and Recruiting Officers (Rank Lt.-Col.), Assistant Recruiting Officers (Rank Captain) and Recruiting Medical Officers (Rank Captain) and Recruiting Medical Officers (Rank Captain).

(4) (*a*) Other Gazetted Officers of the Revenue Department and District Superintendents of Police.

(5) Members of the State Legislature and members of the Lok Sabha and Rajya Sabha.

(6) Gazetted Officers of the rank of District Officers of other Departments, Military Officers of the Indian Army, Navy and Air Force including Recruiting Officers of the Air Force not coming under item (4) and other Gazetted Officers of Central Government and Reserve bank of India who draw a pay of Rs. 500 and above.

(7) Other Gazetted Officers of State Government and other Gazetted Officers of Military Department and Central Government.

(7) (*a*) Class I Officers of the Life Insurance Corporation of India.

(8) Chairman of Panchayat Unions, Public Prosecutors, and Chairman of South Arcot Groundnut Market Committee.

(8) (*a*) Officers of the Bharat Sevak Samaj.

(9) Non-Gazetted Officers of Government, District Panchayat Officers, Assistant Commissioner of Hindu Religious and Charitable (Administration) Department and the Consulting Architect to Hindu Religious and Charitable (Administration) Department.

(9) (*a*) Class II Officers of Life Insurance Corporation of India.

(10) Members of the General Public.

2. (1) The Collector of Madurai may forbid any person to use the Circuit House if in his opinion, the occupant, is not likely to use the House in the proper manner.

Note :—(*a*) The two suites of rooms in the first floor will be reserved for very Important Persons and Ministers and to high officials of Union and State Governments.

Note :—(*b*) The two suites of rooms in the ground floor could be reserved for others.

3. Accommodation should as far as possible be reserved by addressing the Collector, Madurai, in advance. A reply to the application will be sent by the Collector of Madurai, only if a stamped addressed envelope is enclosed. Application by telegram will be replied to, provided telegraphic charges for a reply are prepaid.

4. No reservation may extend beyond a period of three days except in the case of Ministers and Government Officers on duty. A visitor may, however, occupy the house beyond three days, if there is no demand for accommodation by any other visitor. Visitors who have not reserved accommodation may also occupy the House if the suit of rooms has not been reserved to any other visitor for the period he wishes to occupy.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 23rd July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Secondary Education

* 205 *Q.*—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any change in the scheme of the diversified courses of studies in the new pattern of secondary education coming into force from June 1964; and

(*b*) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

திரு. க. அன்பழகன் : கல்வி அமைச்சர், இப்படி பிரிவுபடுத்தப் பட்ட பல்வேறுவகையான கல்வி முறையில் பயின்ற மாணவர்கள் அதற்குப் பின்னர் வேறு அமைப்புக்குச் சென்ற முடியாமல் கல்லூரியில் சேர வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் அதை மாற்றி நேராக வேலைக்குச் செல்ல எதுவாக ஹையர் செகண்டரியில் 12-வது வகுப்பு படத்துவது பற்றி அரசாங்கம் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைப்பற்றி நாம் பல முறை ஆலோசனை செய்திருக்கிறோம். இப்போது ஸ்டேட் எஜுகேஷனல் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்தில் இது மீண்டும் புனராலோசனை செய்யப்பட்டு 12 வருடம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. கோர்ஸ் நமது ராஜ்யத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது என்ற முடிவெடுத்து அந்த முடிவை மாற்றுவதில்லை என்று கல்வி மந்திரி சொன்னதை அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

SRI M. RAJAH IYER : In view of the fact that a number of Junior Technical Schools are now springing up, will there be a revision of the scheme of these diversified courses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The Junior Technical Schools will be established mostly in the polytechnics and they will have specialised courses in the particular subjects

[23rd July 1964

which the students may choose like fitter, turner, machinist, electrician and other engineering subjects. I do not think there will be any clash between the two.

SRI M. RAJAH IYER : Have the Government followed up the achievements of these boys in the diversified courses to ensure that these courses are purposeful, because actually the complaint is that the Secretarial Course boys are not preferred for appointment as clerks, and the boys who have taken the engineering courses are not automatically admitted into the polytechnics. Will the Government consider the question whether the courses have served their usefulness and set up an enquiry committee, if necessary, to assess their worth?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not find that we have received any complaints about the utility of the diversified courses. But if the hon. Member wants that the present scheme has got to be examined, he may write a letter giving all the details and the Hon. the Chief Minister may examine it.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பல வேறுபட்ட கல்விமுறை வகுப்புகளில் போதிய அளவு அரசாங்கத்தால் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் மாணவர்களுக்குப் பல் வேறு வகைப்பட்ட படிப்பு முறையில் படிக்க வசதியில்லை. இதை விரிவுபடுத்த உத்தேசமுண்டா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சம்பந்தமாக உபயோகமாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பது சந்தேகமாக இருப்பதாக ஸ்ரீ ராஜா அய்யர் சொன்னார்கள். இப்போது நமக்கிருக்கிற அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இன்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட், பாலிடெக்னிக்ஸ் இவைதான் சிறப்பாக டெக்னிகல் டிரெயினிங்குக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் அதில் பொதுவாக சேர்ப்பதற்கு உதவியாக இந்த கோர்ஸ் இருக்கவேண்டுமென்றும் நினைக்கிறோம்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there is any proposal before the Government to revise the scheme of technical education as a whole in this State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That must be put as a separate question.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, if the Government are thinking of linking the diversified courses with the polytechnics and of giving preference to such boys when they go to the polytechnics?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, ordinarily a boy who has generally some ability in the diversified course will be given preference in selection to the polytechnics. But merely because the boy has studied in the diversified courses, he cannot automatically be admitted into the polytechnic

23rd July 1964]

Mid-day meals scheme

* 206 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the details of registers maintained by an elementary school for the mid-day meals scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : The following registers and records have been prescribed for maintenance by mid-day meal centres :—

(1) Receipt Book (Donors).

(2) Cash Book.

(3) Vouchers.

(4) Bank Account (Savings Bank Pass Book).

(5) Stock Register of foodstuffs and CARE commodities.

(6) Tools and Plant Register (pertaining to mid-day meals).

(7) Attendance Register of pupils who are served mid-day meals.

(8) Minutes Book (of the General and Executive Committees).

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, whether these records are maintained by the Headmasters of the elementary schools or the food committee officials?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are maintained by the Secretaries of the mid-day meal committees.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Headmasters Secretaries, and are they asked to maintain them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If these Headmasters are secretaries of the committes, they will have to maintain these records. If some others are Secretaries, they will maintain these records.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இவையெல்லாம் சரியாக நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்கிற பொறுப்பு கல்வி இலாகா அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறதா, அல்லது வேறு இலாகாவில் இருக்கிறதா ? கல்வி இலாகாவில் இருந்தால், அது கல்வித் தரத்தைக் கவனிப்பதைப் பாதிக்கிறது என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் தான் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப் ஏற்பாடு செய்வது தவறு இருக்கிறதா என்று விவரம் இல்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are there officers called mid-day meal officers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not see that here, Sir. If the hon. Member has specific information, he may put a question. From the records available here I find there is no such provision.

[23rd July 1964

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the fact that much of the school work is disturbed by the Headmasters being asked to maintain the records, will the work be transferred to the non-official Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is as much a part of his job—the headmaster's job—to see that the students are fed as well as educated. I do not see why this work should be transferred.

DR. H. V. HANDE : Are the Government aware of the fact that the standard of education has gone down considerably on account of this scheme, and extra work load has been thrown on the headmasters and his assistants?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government do not accept that proposition.

Continuance of English after 1965

* 207. *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any circular has been received from the Government of India in regard to enactment of suitable legislation for the continuance of English for official purposes in the State after 1965; and

(*b*) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) A communication has been received from the Government of India suggesting enactment of legislation for the optional use of English for transaction of business in the State Legislature after the 26th January 1965.

(*b*) It is proposed to bring in necessary legislation.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the kind of legislation that the Government want to bring in?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It will enable English being used simultaneously with Tamil.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அகில இந்திய ஆட்சிமொழிக்கு இந்தி மொழியோடுகூட ஆங்கிலமும் நீடிந்து மாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்கனவே அமைச்சர் களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அப்படி அகில இந்திய முறை யில் ஆங்கிலம் ஏற்கப்படுவது உண்மையானால், அரசியல் சட்டப் படி இடம்பெறுவது உண்மை என்றால், மாநில அளவில் சட்ட மன்றத்தில் ஆங்கிலம் இருப்பதற்கு இப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டுவர அவசியம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மாநில சட்டசபையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்க இருக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு இந்தவிதமான சட்டம் அவசியம். இந்தி அல்லது பிராந்திய மொழி இப்போதிருக்கிற ஸான்டி யூஷன் பிரகாரம்

23rd July 1964]

நாம் உபயோகப் படுத்தவேண்டும். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்றால் அந்தந்த சமயத்தில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the continuance of English contemplated in the proposed legislation be permanent, or will it be restricted to a certain number of years?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No decision has been taken yet.

DR. H. V. HANDE : Are the Government aware that removing English and introducing Tamil for official business is a certain way to invite Hindi, and, if so, what steps do the Government propose to take to prevent this?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is expressing an opinion. We think that the regional language is absolutely necessary and that it should be developed. We also think that English should be continued until such time as the regional language is able completely to replace English. Therefore, it is on that basis that the proposed legislation is contemplated.

Hindi

* 208 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state— 3-10 p.m.

(*a*) whether any decision in regard to the use of Hindi in the examinations conducted by the Union Public Service Commission has been arrived at, at the Chief Minister's Conference held at New Delhi recently; and

(*b*) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) & (*b*) It was generally agreed that English should continue to be the medium for I.A.S. and Higher Central Services Examinations but that Hindi might be introduced as an alternative medium with effect from the examination to be held in September 1965, provided a formula for moderation in the matter of standards in the evaluation of answer books written in English and in Hindi could be evolved meanwhile. The intention is that the candidates who have English as medium of examination should not suffer from a disadvantage when Hindi is introduced as alternative medium. If a satisfactory formula cannot be evolved in time, the introduction of Hindi as an alternative medium may be postponed further.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, will this Government impress upon the Government of India the necessity to include other languages as media of examination in the Union Public Serviee Examinations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there is no such proposal.

[23rd July 1964

SRI M. RAJAH IYER : Sir, are the Government aware of the fact that the Union Public Service Commission has decided upon Hindi as a medium of examination? Are the Government satisfied that the system of moderation, as agreed upon and decided upon, is being implemented, so that non-Hindi people may not be at a disadvantage while answering the questions?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have no official information with regard to the recommendation. We have only seen it in the papers. But as I have already mentioned, this was the thing which was agreed to at the meeting of the Chief Ministers.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, are the Government aware that Hindi is in use up to the highest stage in some Universities and that thesis for Ph. D. are written in Hindi and examined by those who know Hindi and not by the best examiners concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, as far as the first part of the question is concerned, I agree. But I am not competent to express an opinion on the latter half, viz., whether they are examined by the competent examiners or not.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware that it will be disadvantageous to non-Hindi people when some people answer the examinations through the medium of Hindi? Will the Government oppose *in toto* the introduction of Hindi in the Union Public Service Commission Examinations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I do not think it will be always disadvantageous to the people who do not know Hindi. It is easier with our knowledge and with our study of subjects in English to express ourselves in English more accurately and more precisely than in a language which is still developing. However, I realise that there is a preliminary advantage in a person writing his examination in his mother-tongue, and that is why the system of moderation has been contemplated.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்தின்படி இந்தியில் எழுதுவதால் கிடைக்கிற வசதிக்கு ஈடாக மார்க்ஸ் செய்யப்படும் என்ற கொள்கை அரசாங்கத்தால் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்வதாக இருந்தால் அதே மார்க்ஸ் முறையைக் கொண்டு தமிழில் எழுதுவதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் அனுமதிக்கும்படி மாநில அரசாங்கம் கேட்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒருவர் அகில இந்திய சர்வீஸ் செய்யவேண்டுமென்றால் பல பிராந்தியங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கும், வேலை அங்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தியும் ஆங்கிலமும் இப்போது நாட்டில் தொடர்ந்து பொது மொழிகளாக இருந்து வருகின்றன,

23rd July 1964]

அரசியல் சட்டத்தின்படி. அதனால் அந்த இரண்டு பாஷையில் ஒன்றாவது தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால்தான் அவர்கள் அகில இந்தியாவில் சர்வீஸ் செய்ய முடியும்.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, will the candidates who answer the question papers in Hindi be conversant with English at all?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am quite sure they should be. They have got text-books in science and other subjects in English. Their education is partly in Hindi and partly in English.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is any minimum fixed for testing the knowledge of English?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there are papers in English which the candidates for I.A.S. have to answer Unless a person gets sufficient marks in this, he will not be selected.

Stage carriage permits

* 209 Q.—SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Supreme Court recently struck down as invalid the directions contained in G.O. Ms. No. 1298, Home, dated 28th April 1956 in regard to the grant of stage carriage permits?

(*b*) if so, whether the Government have subsequently issued any instructions to the Regional Transport Authorities in the matter of grant of stage carriage permits; and

(*c*) if so, what they are?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes.

(*b*) & (*c*) The decision of the Supreme Court has been brought to the notice of the Transport Authorities and they have been informed that G.O. Ms. No. 1298, Home, dated 28th April 1956, as subsequently amended, regarding the award of marks and the method to be followed in dealing with applications for stage carriage permits, stands quashed, so that they may deal with the applications for such permits on merits.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார் : சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்ட் அரசாங்க ஜி.ஓ. செல்லாது என்றிருக்கிறது. இங்கு முன்னும் கொடுத்த கேள்வி விண்ணப்பம் அப்படியே இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த மாதிரி கேஸ் இப்போது ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும் நன்றாக. ஹைகோர்ட் நமக்கு இந்த மாதிரி விதிகள் போட வேண்டுமென்று சொன்னதில் சுப்ரீம் கோர்ட் விதிகள் கூடாது என்று சொன்னதால் எடுத்துவிட்டோம்.

[23rd July 1964

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: ஆந்திராவில் இதைச் சட்ட மாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். அதுபோல் அமைச்சர் அவர்களிடம் இதைச் சட்டமாக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது பரிசிலனையில் இருக் கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, are the Government aware that there is nothing in the present Motor Vehicles Act or in the rules made thereunder to implement the democratic socialism which, I think, the Government are so very fond of? Is there any proposal to revise the Motor Vehicles Act or the rules made thereunder?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there are a lot of difficulties in administering this Motor Vehicles Act. We are not sure yet. Because the right of the State Government to frame rules in this behalf itself is under examination. There are observations in the judgment of the Supreme Court which seem to suggest that they are not expressing any opinion on the validity of any rules, if framed.

Steel plant at Salem

* 210 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the proposed steel plant at Salem in the Fourth Five-Year Plan period has been dropped; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) No.

(*b*) The question does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, has there been a number of comments in various newspapers in the State that the Salem steel plant has been dropped for the time being and the plant will be started in the next Plan in Goa?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, we do not take opinion from the newspapers.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Are the Government aware that various contradictory statements were made by officials, both at the Centre and at the State levels, about the steel plant that is to come up in Salem? What are the Government going to do?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the answer depends on the question. Very often answers are published without the questions put being brought out. If you ask a person in authority whether the steel plant has been included in the Fourth Plan, he will say 'no'. Because the Fourth Plan itself has not yet been framed. The way in which the question is put elicits the answer. So far as the State Government are concerned, the matter is still

23rd July 1964]

under the active consideration of the Government of India. The report of the Dastur and Company, our consultants, has not yet been received. As soon as the report is received, a decision will be taken.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, do the Government believe that this will be included in the Fourth Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, we do not express beliefs in a House of Legislature.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத் தைப் பற்றி இந்திய நிதியமைச்சர் சொல்லும் கருத்து உறுதிப் பாடுடையதா? அல்லது நமது மாநில தொழில் அமைச்சர் சொல் கிற கருத்து நிறைவேறுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்கிற கருத்துத்தான். அதைத்தான் நான் இப்போது விளக்கிச் சொன்னேன். மற்றவர்கள் அந்தக் கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியாத காரணத் தால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. நான்காவது திட்டத்தில் சேர்ந்து விட்டார்களா என்றால் 'இல்லை' என்று சொல்வார்கள். சேர்க்கப் படுமா என்று கேட்டால் 'ஆலோசனையில் இருக்கிறது' என்று சொல்வார்கள்.

Bridges at railway crossings

* 211 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for works be pleased to state—

(*a*) whether the attention of the Government has been drawn to the reported statement of the Union DeputyMinister for Railways that it is the fault on the part of the State Government for not expediting construction of over or underbridges at important railway crossings; and

(*b*) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Poramboke lands

* 212 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have conducted any survey in respect of unauthorised occupation of poramboke lands in the State; and

(*b*) if so, the number of such unauthorised occupants and the extent of poramboke lands so unauthorisedly occupied?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that a number of people from various villages have written to the Revenue Board saying that unauthorised people have been occupying poramboke lands and the local authorities have no power over them?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I do not think anybody would have written saying that local authorities have no power over them. Everybody has power over them. There are unauthorised occupations and the concerned authorities do take action. It sometimes takes a long time to get them evicted.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that the occupation of poramboke lands is taking place daily and in hundreds, because of political reasons?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I do not think there are any political reasons.

DR. A. SREENIVASAN : Because they belong . . .

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There are no political reasons behind it. But there is very big scarcity for living space and our people are forced to occupy poramboke lands. That is the difficulty.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that depressed class people are occupying these lands in hundreds, day in and day out?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, it is unfair to say that the depressed classes alone occupy. There are others well placed in society who also have a tendency to forcibly occupy these lands in the hope that they will get them assigned at a later date.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலிவர் அவர்களே, புறம்போக்கு ஆக்கிரமிப்பில் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகிற நிலம் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டதால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

கனம் திரு. வி. ராமையா : தனியாகக் கேள்வி போடவும்.

Catamarans

* 213 Q.—SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR (on behalf of Sri J. Ponnuswamy Villavarayar) : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the amount of loan sanctioned for the manufacture of catamarans during 1963–64;

(b) the basis on which such loan is granted; and

(c) whether catamarans are purchased in India or whether they are imported from other countries?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) கட்டுமரம் கட்டுவதற்கான மரக்கட்டைகள் நம் நாட்டிலும் வாங்கப்படுகின்றன. இலங்கையிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

23rd July 1964]

Sale of fish

* 214 Q.—SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR (on behalf of Sri J. Ponnusamy Villavarayar) : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state whether there is any proposal to undertake direct sale to the public of the fish captured in Tuticorin?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : இல்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES. 3-2-0 p.m.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the Hon. Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanswami Mudaliar, M.L.Cs., have been nominated for the election of two members to the Committee of Privileges for the financial year 1964–65 in the casual vacancies caused consequent on the expiration of the term of membership of the Council of Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, two, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges for the financial year 1964–65.

Under rule 154 (4) of the Madras Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee.

(2) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of—

The Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964.

The Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964; and

The Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964.

(3) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964) and the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964) as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

[Mr. Chairman] [23rd July 1964

I have further received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964) and the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—CALLING ATTENTION TO DENIAL OF ADMISSION IN THE COLLEGES FOR STUDENTS WHO WERE DECLARED ELIGIBLE FOR COLLEGE COURSE IN THE RECENT S.S.L.C. EXAMINATION.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, with your kind permission, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the denial of admission in the colleges to thousands of students who were declared eligible for the college course in the recent S.S.L.C. examination and who are not able to secure seats in the Pre-University class in the colleges due to dearth of seats. Sir, the hardship of the parents of these unfortunate students who have not got admission is growing every year due to lack of uniform procedure and the inadequate number of seats in these colleges. It is imperative and immediate on the part of the Government to arrange for the easy admission of deserving students who wish to pursue their studies and steps should be taken to admit more students in all the existing colleges during this year at least by raising their present strength or by adopting the shift system in the colleges.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the strength of classes in colleges and the sanction of additional strength in them are decided by the University of Madras.

In view of the greater demand for admission in 1964-65, the University has sanctioned an increase of over 6,000 seats in the Pre-University class in all the colleges in this State by permitting additional batches in Pre-University Course, increasing five more seats in each existing batch and granting affiliation to new Pre-University Course colleges.

The Government also anticipated greater rush for admission in Pre-University Course and, to meet the rush, have opened four new Pre-University Course colleges this year under their management with University affiliation. The other new Pre-University Course colleges opened this year are under private management and they number six.

The exact total number of seats permitted in the Pre-University Course including the seats in the newly opened ten colleges, is 32,173 as against 26,126 during 1963-64.

The number of students who have qualified for admission to the Pre-University Course this year is about 69,000, including the candidates who passed the S.S.L.C. Examination in October 1963.

23rd July 1964] [Sri R. Venkataraman]

Not all the 69,000 who have passed the S.S.L.C. Examination would be seeking admission to colleges. These students constitute a reservoir from which streams of technical and professional training as well as employment in ministerial posts under Government and private establishments have to be fed. In all, about 16,000 would be absorbed in Polytechnics, Training Schools, Industrial Training Centres, and Commercial Courses. The extent to which the S.S.L.C. candidates are absorbed in employment under all managements cannot be estimated correctly, but the number may run into several thousands. So, the provision of 32,173 seats in Pre-University Course cannot be considered inadequate. This provision is fairly adequate to meet the demand for admission to colleges from such candidates as may be able to benefit by higher education.

IV.—GOVERNMENT BILLS

THE MADRAS PREVENTION OF BEGGING (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 4 OF 1964).

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

There are two enactments which deal with the beggar problem in this State. They are the Madras Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888) and the Madras Prevention of Begging Act, 1945 (Madras Act XIII of 1945). Sections 71-A to 71-L of the former Act provide for the prevention of begging in the City of Madras and the latter in the other parts of the State. While answering supplementaries to a Legislative Assembly question on the beggar problem, my predecessor had given an assurance that the existing enactments would be suitably modified for the purpose of putting down the beggar nuisance effectively.

The Bill to amend the Madras Prevention of Begging Act, 1945 (Madras Act XIII of 1945), and to apply it to the City of Madras also was introduced in the Legislative Assembly and was referred to the Joint Select Committee

The Bill as amended with reference to the recommendations of the Joint Select Committee has been passed by the Legislative Assembly. I move that it be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

* Printed as Appendix on pages 49 infra.

[23rd July 1964

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, I fully agree with the idea that there should be some legislation to prevent beggars infesting our City roads and committing crimes as well. But I must confess that this is not in conformity with the Hindu ideals or the Hindu sentiment which has sanctified begging by certain classes of people and also considers it a necessity for some classes to go down to the level of begging for particular purposes. It is well-known and if one reads Hindu mythology, one will find that one of the ways in which a person is tested by some of the saints and sages is by appearing before him as beggars and demanding something with the begging bowl. That is the tradition of India, and that is the tradition of the Hindu way of thinking. I find in this Bill every person including the whole region of begging is to be brought under the purview of the Criminal Procedure Code. There are persons who have to beg for certain religious functions. My Friend Mr. Balasubramanya Ayyar will put that forward in his amendment. Every year about the month of August, many people go to the great temple, which is no longer in the Madras State but in the other State. One of the things that they must do is to go out begging in a few houses. Their number is legion. I had been to that place only last week for worship. The devotion with which these people go with the begging bowl to houses and pay their obeisance to the Divinity there is something that fills every heart with emotion and devotion. There are still persons who are pursing the Hindu religious practices. I do not suggest that other religions do not have the same thing. I do feel that a Bill which totally excludes all these ways of life is not consistent with the principles with which the Government should lay down the policy in regard to begging. We have a tendency to legislate far in advance of the times and to legislate in a draconian way, which will utterly fail of its purpose. If the Hon. the Leader of the House will permit me, may I say that some time before I brought in a Bill, (and it was passed into law), for the preservation of parks, open spaces, and places of public resort. That Act is dead as a doornail and I find everyday that the only places which are used for other purposes are the open spaces. I want to be realistic in this and it is therefore that I feel that a comprehensive
30 legislation like this which seeks to bring under the Criminal Procedure Code with the heavy penalties all and sundry will not fructify and will not serve any useful purpose. Let me take a class of persons who are known as Sadhus. They are very much in the day thanks to our Home Minister. They are supposed to put down corruption. I hope they do and I am sure they will under the guidance of the Home Minister. But that apart, may I say that their only way of living is by begging? That is their time-honoured practice. They are not supposed to cook. They are supposed to receive alms from whoever gives it. They do not belong to the class of beggars who come and force others to give alms. Nor are they people who in the guise of beggars do other unfortunate acts of commission and omission. It seems to me that there is some purpose in looking into all these factors which you cannot easily remove. Now, let us

23rd July 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

take singing, for instance. I have been in the Wesetrn capitals as the Hon. the Leader of the House too. I remember in Geneva every Saturday a person used to come and sing and many people used to throw coins down the street from the fourth or the fifth floor even. I have done it regularly every Saturday. If you were to do it hereafter, you will be in the hands of the Police and sentenced to rigorous imprisonment for six months. There are many things that are not taken into consideration. I also remember many cases where even rare feats which are not of ordinary nature have been shown to the public and a person is responsible to collect the fees. Now, it may be that we will have to look into the Act a little more carefully before making it operative because I for one am convinced that it will never be operative. If at all it is operative, it will operate upon certain sections of people and certain individuals more harshly, leaving the majority of them unnoticed. Our whole difficulty since Independence, if I may respectfully say so, is that we forget that Rome was not built in a day. I welcome this measure, but let us be sure that it will be operative. I will prefer to limit it to the urban areas in the first instance where there is possibly more of this begging being done, much to our discredit from foreign tourists. But I think to spread it over the whole State to include villages and everybody when one of the conditions with some people is that they must give alms before taking their own meals, it seems to me, requires some looking into. I am not going to oppose the Bill. But I do feel that I should utter a word of warning to the Government to go slow and not to think that a paper Bill of this description will ever fructify.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, with your kind permission, I hope as one who has served on the Joint Select Committee I could expresss here a few views which I expressed over there also. With due reference to the very learned view put forth by the hon. the Leader of the Opposition, I beg to state that begging as defined here means " soliciting or receiving alms " and at the end of the clause there is a provision that it does not include soliciting or receiving money or food or gifts for such purposes as may be prescribed. I do hope that the Government would bear in mind the caution, the wise caution, uttered by the hon. the Leader of the Opposition with his wisdom and experience, and see to it that the definition of begging does not become all too comprehensive so as to bring under the harassment of the Police people who very passively and non-violently carry on their avocations. Only when it is something very active and obstrusive, it must be brought under the provision of the law. I would like to express just three points of view which I think I had stated in the Joint Select Committee too. First of all, the emphasis should be on children who should be weaned from begging altogether. Even though we may have the Madras Children's Act and the Juvenile Courts and the Approved Schools, although a number of boys and destitutes going about might not have committed any offence to be brought under the wrong side of the law, they are potential sources of beggin

and they are potential sources from which unsocial elements grow. So, they will have to be rounded up and taken care of so that we may have a generation where there is no begging. If these children get into their heads to beg, it will be very difficult to root out the craze for begging which eggs them on let alone the money that it brings. It is almost a pastime and a thrilling experience for them. Whether they get anything or not, they would like to go about begging just for the experience of that thrill. I come from a part of the country where in the coastal areas many eke out their livelihood by smuggling goods across the channel. Many of them run into losses and debts. When I speak to them, they say it is not so much the loss or the win or the profit that counts but it is the experience, the thrill of it, the running of the gauntlet and getting something achieved. So, I hope we would not encourage this sort of addiction among the children. So, the best thing would be to take care of the little fellows that run about the streets of Madras. We saw in the Daya Sadan at Otteri a section of 62 little children who had all been rounded up and kept there. They had not begged in the streets of Madras. That wonderful voluntary organisation doing very fine social work thought that these people might bloom into beggars later in life and, therefore, they took care of them and put them there. What is more, there is a very big colony springing up for them at a place called Merkundram. The idea is to wean these children from adults so that they may not be spoilt by contact with these unsocial adults. That aspect of the problem has to be given due consideration.

Begging as defined here means soliciting or receiving alms. I am anxious that people who carry on honest means of livelihood singing songs or doing tricks, demonstrating some dexterity of the hand or some folk events with skill involved or special talent, should not be brought within the purview of this law. The hon. the Leader of the Opposition referred to one or two acts of a religious nature. He referred to his experience in Geneva. There may be honest singing. He said that one was receiving alms even though he was not soliciting alms. But here we consider a man who solicits as well as one who receives alms guilty of an offence. He may receive alms quite involuntarily. As I sing, a man may throw a copper in the hat which I have placed or on a towel which I have spread out before me. It is not my intention to solicit. It may be earned as a sort of gift in appreciation of the talent of the individual. He ekes out a very honest means of livelihood. So, the Police must be very cautious to find out whether a particular trick is made use of as a pretence for begging alms. That requires very great emphasis. I hope that sufficient rules will be framed to see that honest and innocent people are not harassed.

3-40 p.m.

Thirdly, Sir, if the Government want to minimise this nuisance of begging, we require more work-houses like those that we see in Melpakkam. In every municipal town there must be a work-house, where the able-bodied should be taken care of and special homes where the diseased will be taken care of. Once again I must

repeat the apprehension about the setting of an upper limit regarding the sentence, the term for which the infirm and the diseased could be kept in the special homes. The Magistrate may order them to be detained in the homes for not less than one year or not more than three years. While not less than one year might indeed be a boon to the infirm, for the diseased people to get cured so that they may become healthy citizens in society, the setting of the upper limit may not conduce to the betterment of their condition because it might be, in certain cases of diseases, they might have to remain in the special homes where the infirm and diseased are taken care of for a number of years till they shed their disease and become healthy members of society. Therefore, once again, I urge upon the Government that the upper limit of the term the diseased people may have to serve in the work-homes be once again reconsidered.

Thank you, Sir.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பிச்சை எடுப்பதை தடை செய்யும் திருத்த மசோதாவை வரவேற்கிற வகையில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருத்த மசோதா மிகவும் அவசியம் என்றாலும், நடைமுறையில் சில சங்கடங்கள் அவற்றை நடத்துகிற அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்தில் ஞாபகப் படுத்துவது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். சென்னை நகர ஆலயங்களின் முன்பு தொத்து நோயாளிகள் கூடிக்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாகப் பிச்சை எடுப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைத் தடுத்து அவர்களை வைக்கவேண்டிய இடங்களுக்குக் கொண்டு போய் வைப்பதில் அதிகாரிகள் ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று பார்க்கும்போது, அதற்கு மாறாக ஏழை எளியவர்கள், வயதானவர்கள், கிழிந்த ஆடையை உடுத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள், மேலே பாதி ஆடையுடன் இருப்பவர்கள், மிகவும் எழ்மையுடன் தோன்றுபவர்கள் வெளியே கடைக்குக் கண்ணிக்குச் செல்லும் போது அவர்களைப் போலீசார் பிடித்து லாக்கப்பில் வைக்கிற நிலைமை இருந்துவருகிறது. சாதாரண மக்கள் பார்வைக்கு எளியவர்களாக இருப்பதால், அவர்களை அழைத்துச் சென்றுவிடுகிறார்கள். அவர்களை எப்போது எங்கே அழைத்துச் சென்றார்கள் என்பது அவர்களுடைய உற்றார் உறவினர்களுக்குத் தெரியவில்லை. கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பிச்சைக்காரர்கள் என்று எண்ணிப் பிடிக்கிற போது அவர்கள் சொல்கிற உண்மைக் கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்யும் வகையில் அவர்கள் யார், எங்கிருக்கிறார்கள், உறவினர் இருக்கிறார்களா என்பவற்றைப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கும்போது, போலீசிடம் அந்தப் பொறுப்பு இருப்பதைவிட, சோஷியல் ஒர்க்கரிடம் அதை ஒப்படைப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். சென்னையில் அதற்கான அதிகாரி ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்று வைத்துக் கொண்டால், அவர்கள் சரியான முறையில் பணியாற்றவில்லை

[திரு. கே. ராமதால்] [23rd July 1964

அந்த இலாகாவில் என்று சொன்னால், அவர்களை ஆயுட்காலம் மாற்றுகிறார்கள். அது பனிஷ்மெண்ட் ஏரியாவாக நினைத்து அனுப்புவதாக நினைக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் இந்த வேலைகளைக் கடமைக்குச் செய்வதாகத்தான் இருக்கிறது. சென்னையில் தொத்து வியாதிக்காரர்கள்—அதிவிரைவில் மனிதர்களிடத்தில் பரவுகின்ற வியாதியை உடையவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக உட்கார்ந்துகொண்டு பலகாரம் சாப்பிடுவதையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொள்வதையும் பார்க்கிறோம். பிச்சை எடுப்பவர்களிடம் ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்து சில்லறை கேட்டால் ஒரு பைசா எடுத்துக்கொண்டு 99 பைசா பாக்கி கொடுக்குமளவுக்கு அவர்களிடம் காசு இருக்கிறது. சென்னை நகரைப் பொருத்த வரையில் எல்லா ஆலயங்களின் முன்பும் இந்தத் தொத்து வியாதிக்காரர் கூட்டம் இருக்கிறது. அதை நீக்க நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற சட்டம் இடம் தரவேண்டும். நிரபராதிகளாக இருப்பவர்கள் சொல்லும் உண்மைகளைப் பரிசீலனை செய்யும் வகையில் சட்டம் அமுல் படுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப்படும் இந்த மசோதாவை அழுத்தமாகக் கண்டிக்கிறேன். இதை ஆண்டவன் எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் முழு சக்தியுடன் எதிர்க்கிறேன். இந்த மசோதாவானது பிச்சை எடுப்பதைத் தடுப்பதற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 19 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு மசோதாவை சென்னை சர்க்கார் நிறைவேற்றியது. அதைவிட கடுமையாக பிச்சை எடுப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது. பிச்சை எடுப்பது எதனால் ஏற்படுகிறது, யார் எடுக்கிறார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் யோசித்து பார்க்கவேண்டும். நான் அயனாருக்குப் போகும் போது திரும்ப வருவதற்கு ஒரு அணா டிக்கெட்டுக்குக் குறைவாக இருந்தால் ரயில்வேயில் டிக்கெட் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஒரு அணா யாரிடமும் நான் கேட்பதற்கு வெட்கப்படுகிறேன். அதைப்போல் பலர் உண்டு. அவசியம் இருந்தாலொழிய நூற்றுக்கு 99 பேர் பிச்சை எடுக்க மாட்டார்கள். தொழிலாக உள்ளவர்கள் இருக்கலாம். பிச்சை எடுப்பது என்பது மனிதர்களால் செய்யப்பட்டதல்ல. கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது எத்தனை ஏழைகளைப் பாதிக்குமென்று பார்க்கவேண்டும். இயற்கையாகவே செலவுக்கு இல்லாமல் வழியில்லாமல் ஏழையாகப் பிறந்தவர்கள் உண்டு. வியாபாரம் செய்து எல்லாம் போய் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்கு வருபவர்களும் உண்டு. இதுபோல் பலவகை இருக்கிறது. சமூகத்தில் பிச்சையெடுப்பதை யாரும் என்றைக்கும் தடுக்க முடியாது. அதனால்தான் கோடி கோடி வருஷமாக இந்த பிச்சைக்கார சமூகமானது இந்த நாட்டில் இருந்து வருகிறது. சில இடங்களில் கூட்டம் குறைந்து இருக்கலாம், அதிகமாகவும் இருக்கலாம். டில்லி பக்கம் செல்லும்போது பிச்சை போடலாம் என்று பார்த்தால், அங்கே பிச்சைக்காரர்களைக் காணமுடியாத நிலையில் மனது சொம்ப வருந்துகிறது. அது மெ

23rd July 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சூழ்நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது இருக்கிற தொழில் மனப் பான்மையாலோ வசதியிருந்தோ இருக்கலாம். நம் தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரையில், ஆதிகாலத்தில் இருந்து பார்த்தீர்களேயானால் வடநாட்டிலும், க்ஷேத்திரங்களிலும், புனித ஸ்தலங்களிலும் கட்டாயம் இவர்கள் இருப்பார்கள். இதைக் கட்டாயமாக நிறுத்த முடியாது. அவர்களை சர்க்கார் பாதுகாக்க ஏதாவது கொண்டுவந்து இந்த முறையில் நிறுத்தலாமே ஒழிய அவர்களைப் பிடித்து ஜெயிலில் போட்டு தண்டிப்பது நியாயத்துக்கு உகந்த காரியம் அல்ல. எந்த மதத்திலும் உள்ளபடி ஒரு பிச்சைக்காரன் வீட்டுக்கு வந்தால் கடவுளே வழிபடுவதுபோல் கும்பிட்டு, எனக்கு ஒரு நல்ல காரியம் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததே என்று நினைக்கவேண்டுமென்று சம்பிரதாயம் இருக்கிறது. இப்போது பிச்சைக்காரர்கள் வந்தால், போலீசாரை அழைத்து அரஸ்ட் செய்வதற்குச் சொல்லவேண்டுமென்ற நிலையில் தமிழ் நாட்டில் இவ்வளவு தூரம் பண்பாடு குறைந்து விட்டதே என்பதை இந்த மசோதா காட்டுகிறது. மனிதனுக்கு ஈகைக்குணம் மிகவும் அவசியம். அது இல்லாவிட்டால் சுயநலம் பெருகிவிடும். தர்ம சிந்தனையை வளர்க்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆனால் இப்போது அதை இல்லாமல் செய்வதற்கு மசோதா கொண்டுவரப் படுகிறது. மனிதனுக்கு ஆனந்தம் எப்போது ஏற்படுகிறது என்றால், அவன் கையில் இருப்பதை பிறருக்குக் கொடுக்கும் போதுதான். சாப்பிடுவதிலோ உலக விஷயங்களை அனுபவிப்பதிலோ அந்த ஆனந்தத்தைப் பெறமுடியாது. வாங்குபவர்களுக்கு உண்டாகும் ஆனந்தத்தை விட கொடுக்கிறவர்களுக்கு ஆனந்தம் அதிகம். இரண்டு பேருக்கும் ஏற்படுகிற ஆனந்தத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒரு மசோதா வேண்டுமா? ஆதி காலத்தில் கடவுளைக் கருணாநிதி, கருணை சாகரம் என்றெல்லாம் சொல்வதுண்டு. அந்தக் காலத்தில் தசரதன் எல்லாவற்றையும் வினியோகம் செய்தபிறகு அவரிடத்தில் ஒன்றுமில்லாத சமயத்தில் கடவுள் பக்தனே சோதிக்கவேண்டி ஏதாவது ஒன்று அவரிடமிருந்து பெறவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர் தன் கையிலிருந்து கடகத்தை—தோள்வளையைக் கழட்டிக் கொடுத்தார். ராமாயணம் எழுதுவதற்கு முன் வால்மீகியை சோதிப்பதற்கு அவரிடம் கருணை இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ராம பகவான் வேடம் பூண்டு இரண்டு பட்சிகளில் ஒன்றை அடித்து அவர் வாயில் என்ன வருகிறது என்று பார்த்தார். ஆகையினாலே அந்த இயற்கையான குணத்தை வளர்க்க சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குணம் பிச்சைக்காரர்களால்தான் வளர்கிறது. அதற்காக அவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இயற்கையாகவே அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்துகொண்டு இருப்பார்கள். அவர்களால்தான் மனிதனிடம் இருக்கிற instinct of charity வளர ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட மனோபாவத்தைக் குன்றச் செய்யக் கூடாது. அவர்கள் தொந்தரவு செய்கிறார்கள், அதற்காக அவர்கள் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும்

2-50 P.M.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [23rd July 1964

என்று சொல்லலாம். எவ்வளவோ தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தீர்க்க முடிந்ததா? மூட்டைப் பூச்சித் தொந்தரவு செய்கிறது. எவ்வளவு மூட்டைப் பூச்சி பவுடரைப் போட்டாலும் அதை நீக்க முடிவதில்லை. அந்த மூட்டைப் பூச்சி பவுடரைச் சாப்பிட்டு மனிதன்தான் சாகிறான். மூட்டைப் பூச்சி இறக்கவில்லை. இன்னும் கொசு உபத்திரவத்தை நீக்க முடியவில்லை. அவர்கள் நிலை இப்படி இருக்கிறதே, ஐயோ ஏழையாகப் பிறந்து விட்டார்களே என்று காப்பாற்ற வேண்டியது சமூகத்தின் பொறுப்பு Select Committee Report -ஐப் பார்த்தால் 8,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் 4,000 பேர்கள் வியாதியஸ்தர்கள். 2,000, 3,000 பேர்கள் குஷ்டரோகிகள். இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் 100 ரூபாய் கொடுக்க முடியாதா? இந்த சென்னை நகரத்தில் 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறோம். ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் வாங்கட்டும் இந்தக் கார்ப்பொரேஷன் house tax இந்த மாதிரி ஒடு Relief disabled beggars க்கு ஒருவரும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்ல மாட்டார்கள்—இந்த 20 லட்சம் பேர்களிடம் வாங்கினால் எவ்வளவு வசூலாகும்? அதை வைத்து இந்த 3,000 பேர்களைக் காப்பாற்ற முடியாதா? காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லையா? அது நம் கடமை இல்லையா? கடவுளின் திருஷ்டியால் crippled தீராத குஷ்டரோகிகளாக இருக்கிறவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது நம் கடமையாக இருக்கிறபோது, அவர்கள் வந்தால் பிடித்து தண்டிக்க ஒரு சட்டம் வருகிறது. நகர வாசியிடம் இருக்கிற தர்மசிந்தனையைக் குன்ற அடித்து, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இழுத்துக் கொண்டு போகக் கூடாதா என்று நினைக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது எவ்வளவு நியாயமானது என்று பார்க்க வேண்டும். Able bodied 3,000, 4,000 பேர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். Educated unemployed எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? Employment Exchange விவரத்தை எல்லாம் கனம் மந்திரிமார்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கே உத்தியோகம் கொடுக்க முடியவில்லை. எழுத்து வாசனை அறியாதவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டிய கடமையும் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்றால் அவர்களை workshop வேலை செய்யச் சொல்லுவது, கோவில்கள் மண்டபம் முதலியன கட்டுவது, இந்த மாதிரி வேலைகளை உண்டாக்கப் பயிற்சி கொடுத்து, வேலைகளில் வைக்க வேண்டியது சர்க்கார் கடமையே தவிர, அவர்களைக் கொண்டு போய் மூன்று வருஷம் work-house -ல் போடுவது ஜெயில் மாதிரி என்றால் எப்படி நியாயம்? அதை detention என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? மகாத்மா காந்தி பிறந்த பாரத நாட்டில் ஏழையாகப் பிறந்ததற்காக இவ்வளவு பெரிய கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதா? அன்னியன் ஆங்கிலேயன் கூட இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நெருங்கே செய்யவில்லையே? மூன்று வருஷம் work-house -ல் detention என்று போட்டு

23rd July 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சுற்றிலும் போலீஸ்காரர்களைக் காவல் வைப்பது எவ்வளவு நீதியானது என்பதை உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். பிழைசல் சட்டை போட்டதற்காக, பிச்சைக்காரர் என்று போலீஸ்காரர்கள் அழைத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள், வீட்டுக்காரர்களுக்குக் கூட தெரியாமல் போய் விடுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமதாஸ் அவர்கள் சொன்னார். வெள்ளைச் சட்டை போட வழி இல்லாததால் தானே பிழிசலைப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். லக்ஷ்மிகடாக்ஷம் இல்லாததால்தான் அந்த நிலை. அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் சட்டத்தை அல்லவா கொண்டு வர வேண்டும். Able bodied beggars -ஐ work shop -ல் வேலை செய்யச் சொல்லி அவர்களை வீட்டிலேயே இருக்கச் சொல்லட்டுமே. work House -ல் பிடித்து அடைத்தால் அவர்கள் மனம் எவ்வளவு துடிக்கும்? நான் எப்போது சந்தோஷப்படுவேன் என்றால் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவுக்குப் பதிலாக இரண்டு மசோதாக்கள்— Protection of Beggars Act Provision of employment for able bodied Beggars Act கொண்டு வரவேண்டும் உடனிலே வலு உள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்கு வேலை தரும் மசோதா முதலில் கொண்டு வர வேண்டும். பிறகு Protection of Beggers Act பிச்சையெடுப்பவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். Socialistic pattern என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பாரத நாட்டுப் பிரஜை இல்லையா? அவர்களுக்கு Equality of opportunity இல்லையா? போலீஸ்காரன் பிடித்துக் கொண்டு போய் மூன்று வருஷம் உள்ளே போட்டால் அவர்கள் குடும்பத்தின் கதி என்ன? வேலை செய்தால் மாதம் 2 ரூபாய் 5 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று Report -ல் இருக்கிறது. அதை வைத்து என்ன செய்ய முடியும்? 30 ரூபாயிலிருந்து 40 ரூபாய் வரைதான் செலவழிக்கப் படுகிறது. ஏன் 100 ரூபாய் சாப்பாட்டுக்கும் 50 ரூபாய் வைத்தியத்துக்கும் செலவழிக்கக்கூடாதா? நம் சகோதரர்கள் அல்லவா, செய்ய வேண்டியது நம் கடமை அல்லவா? 8,000 பேர்கள் இருக்கட்டுமே. நாம் 20 லட்சம் மக்கள் சென்னையில் இருக்கிறோம். அவர்களைக் காப்பாற்ற வழி இல்லையா? இதற்கு சர்க்காரை எதிர்பார்க்க வேண்டுமா? கார்ப்பரேஷன் Tax டாக்சில் ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கேட்டால் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிற கல் நெஞ்சம் உள்ள Citizens சென்னையில் இருக்கிறார்களா? இந்த விஷயத்தை tackle பண்ண வேண்டிய விதம் வேறு. மக்களிடம் உள்ள தர்ம சிந்தனையை எற்கெனவே குறைத்து விட்டோம். மூன்று வயதான குழந்தை கூட வீட்டு வாசலில் பிச்சைக்காரன் வந்தால், இல்லை இல்லை என்று சொல்லி விரட்டுகிறது—கனிமாவில் இருந்தோ, எப்படியோ கற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. இல்லை, இல்லை என்று சொல்லி வீட்டிலே அரிசி இல்லாமலே போய்விட்டது. தேனி என்றால் நாலந்தி என்று சொல்லக் கூடாது. இல்லை என்று கேட்கிறவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாத மனம் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது "ஒடியிட்ட பிச்சையும் உகந்து செய்த தருமமும் சாடிவிட்ட குதிரைபோல்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [23rd July 1964

தர்மம் வந்து காக்குமே" என்று சொன்னார்கள். நாம் பாவில் போவதும் நம் கூட வாது. நாம் செய்யும் தர்மம்தான் தலை காக்கப் போகிறது. அந்த தரும சிந்தனை எற்கெனவே குறைந் திருக்கிற நிலையில் அது இன்னும் குன்றும்படியான இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, this is an amendment to the Madras Prevention of Begging Act of 1948. I read carefully that Act. Most of the provisions of that Act are also followed in this Bill. From 1948 that Act has remained up to 1964. Nothing has been effected in the matter of removal of beggary in the State. That is what I see and, as the hon. Member Sri Ramadoss said, it is going on merrily at every place. Therefore, the first thing we have to remember is that legislation must be realistic if it is to be effective. Otherwise, it gives unnecessary powers in the hands of those who use that legislation. That is the effect of having legislation without any purpose, without any real purpose. I feel that after the original Act has been in force for the past 16 or 17 years, to bring in an amendment which will make the punishment a little more severe will have no effect at all. These people welcome going to jail, because they will be fed and kept well there. The enhancement of the punishment will not be a sufficient deterrent.

Then, Sir, the preamble of the Act has been amended and it says: 'for the detention and employment of beggars and their dependents in work-houses or special homes, and for the custody, trial and punishment of beggar offenders in the State of Madras'. The Bill is being amended for the purpose of sending the beggars to work-houses or the special homes. That I can understand. But the removal of beggary is a modern idea. It is not an ancient idea. This is not the idea of our friends or any other previous Government. It is a modern idea and the pre-requisite of that modern idea is that unless we have got sufficient work-houses, sufficient asylums for the purpose of housing the able-bodied beggars, the diseased beggars, the blind, the lame and so on, we cannot tackle the problem. We must have different houses for these different classes of people and a separate home for the lepers and others. We must have different houses and sufficient number of houses throughout the State of Madras. Otherwise, this enactment will be of no use. The whole evidence confines itself to the City of Madras. There are work-houses here. Mr. Arul, the Commissioner of Police, who gave evidence before the Committee said that there were 8,000 beggars in the City and he also mentioned that they could not be housed in the asylums now in existence in the City. Therefore, it will not be effective at all if you do not have sufficient number of these houses. The Government can give them work there and train them also for a number of years. But after release, they will relapse to beggary and come back to these

23rd July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

houses. You cannot remove begging at all; by passing this legislation, I am afraid nothing will be done. Therefore, we can keep quiet. We need not even oppose this amendment. So many laws are on the Statute Book unnecessarily and this will be one more added on to it. Let it be there. But my hon. Friend was not prepared to put it on the Statute Book and, therefore, he opposed it. I am sure this will be quite ineffective.

Another difficulty is this. They wanted to give a definition of begging. There the trouble arises. In the previous Act there is no definition of begging. They did not define it. But now when they begin to define it, there is trouble. Always this work of defining things gives rise to trouble. Naturally when you begin to define, there is complaint that this class of people have been included and that class of people should be excluded. Now soliciting, according to the definition, is an offence. Begging *per se* has been made an offence. That I cannot understand. How is it an offence unless the Act or the law says so? Ordinarily there should be some intent, some hurt, or something criminal, to describe an act as an offence. Of course, certain laws create offences but, here begging *per se*, asking a person to give alms—how can that be made an offence by law? But that is what they have done here. I can understand if it is said that begging is an offence if it becomes a nuisance or something of that sort. Some- 4-00 p.m.
thing more has to be attached to it to make it an offence if people are asking, soliciting or receiving alms in a public place under the pretence of singing, dancing or performing tricks. Soliciting or receiving alms will be considered to be an offence. The effect of this definition in the Bill will be to include other kinds of begging and will lead to more and more oppression. That is the trouble. I am anxious that other kinds of begging—more civilized like collection of subscriptions and donations—will be roped in, which are not at all considered to be begging. There are a number of ways of begging and they cannot be removed by mere legislation. They can be removed by social and other economic activities and it should not be left in the hands of the Police, as rightly stated by Mr. Ramadoss. It is not the work of the Police at all. There is no use of it especially when the Police force may be utilised for various other purposes. This will be an instrument of oppression and that is important to note here. So, the definition should be more carefully worded and looked into. Mere soliciting or receiving of alms should not be mentioned to be an offence. Mere begging should not be treated as an offence.

It is no offence if we solicit alms for a religious purpose. If a person is asked to give alms, he may get excited and nervous. This cannot be considered an offence on the part of the person soliciting alms. This is not an offence under the Indian Penal Code. Any annoyance caused to a person by soliciting alms is no offence at all. But in this legislation mere begging of all description is sought to be declared an offence. Somebody has raised

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [23rd July 1964

whether this will not affect the fundamental rights. Begging *per se* is not an offence. It is an unreasonable offence according to me. Therefore, the definition requires more careful handling. Of course, I know the fate of my amendment and it is not going to be accepted. As rightly pointed out by the hon. the Leader of the Opposition, begging has acquired a religious significance in our country, as we know a majority of our community has a religious background and attach more importance to begging for ceremonial purposes. We must not enact this legislation at the present moment without carefully defining the expression " begging " and without taking into consideration the traditions built up for about 2,100 years. In our country begging is no offence at all. On the other hand, the best men among us were asked to beg for their food from door to door. The great Appar has sung hymns in praise of Lord Shiva going from house to house begging. Any Police officer can arrest without warrant a person if he sees him begging. Begging has been sanctified in this country. Lord Buddha was a great rational person. He went throughout the whole of our country—from one end of the country to the other—with the begging bowl donning ochre robes. So, begging as such can never be made an offence in our country. It has got a religious tinge. There are people among large sections of the community who beg for religious purposes. His Holiness Maha Desikan throughout his hundred years of life lived begging everywhere. That is the belief of our people and nobody can gainsay it. In this twentieth century we cannot say so. I do not want to say that this Bill should not be passed, but the definition of begging should be carefully worded and the definition should not hurt the religious significance which has been given to ' begging '. This is absolutely necessary. Of course, people who adopt begging as a profession must be apprehended and put in the work-houses. This will help to reduce the number of beggars. I am not against such type of beggars being put in the work-houses. The definition should not be so comprehensive especially when begging has a special significance in our country. The definition is largely and fairly wide and somebody in the Select Committee said that he was very glad of the comprehensive definition. But now the definition is very wide and a narrow interpretation must be given for ' begging '. As it is, the Police may apprehend any person who is begging for religious purpose and send him to the work-house. Therefore, ' begging ' must be given a narrow interpretation. This piece of legislation is intended to arrest persons who take to begging as a profession and to put them in work-houses. I am not against it. The modern idea of preventing beggary as a profession is all right, and I welcome this with proper restrictions on the definition of begging, so that it would not be used as an instrument of oppression in the hands of the Police officer. If it is entrusted to a Social Board, I have no objection. But it is entrusted to the Police. Therefore, Sir, a Police officer may decide to use this power. He may be right so far as the wording of the clause is concerned. I have

23rd July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyer]

given notice of an amendment for the purpose of saying clearly what is really meant by begging. It must be given a narrow interpretation. That is my point. Otherwise, it will hurt and cause harm in many places. That is why I have given notice of the amendment. The difficulty here is that no amendment is passed. The Bill will not be sent to the other House with the amendment passed in the House. I do not care for the fate of my amendment. I have already known that it will not be passed. But I must point out and I am anxious to point out what I feel about it. That should be mentioned here. The amendment is only an expression of my feelings in this matter. Therefore, Sir, I have given notice of an amendment. Begging should not be given a secular interpretation. It has got a religious and cultural significance. It was not carefully defined in the 1945 Act. They had not defined it at all. But that position was much better. 4-10 p.m.

There is one other difficulty here. They have mentioned about public places. There is begging going on in railway carriages and railway stations. These places are the property of the Union Government. I do not know how we can legislate in respect of railway stations and railway carriages and so on. It is a matter of doubt. I can understand our own public places in our State. But so far as railway stations are concerned, I do not know what will happen. Begging will go on merrily there. It means only that. Nothing will be done, and begging will go on in railway stations and trains. Singing and begging will go on here. We will have to address the Central Government also to take steps in the matter. I do not think there is any constitutional objection. We have to be careful about this. Therefore, I feel that so far as this is concerned, the definition of begging has to be carefully put, and it must be put in a proper manner. The whole thing has to be re-shaped and well put. I do not think that it will be done now. I have given expression to my opinion and here my duty as a legislator has ended.

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பிச்சை எடுப்பு தடுப்பு சட்டத்திருத்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்து வந்தும் அதைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தவில்லை என்றே தெரியவருகிறது. பொதுவாக இருந்தத் திருத்தைக் குறித்துப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பிச்சை எடுப்பது ஆண்டவனுல் படைக்கப்பட்ட ஒன்றுகும் என்று சொன்னர்கள். நான் மிகப்பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன். ஏற்கெனவே சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஆண்டவன் தன்மை மீதும் ஆண்டவன் மீதும் எவ்வளவோ பழிகள் சுமத்தப்பட்டுள்ள இந்த நாளில் இந்தப் பழியையும் ஆண்டவன் மீது சுமத்த வேண்டாம் என்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மனிதன் பிறக்கும்போது பிச்சைக்காரனுகப் பிறப்பதில்லை. ஆண்டவன் படைப்பில் பிச்சைக்காரன் என்றே ஏழை என்றே

[திரு. என். வி. நடராசன்] [23rd July 1964

அடிமை என்ரே இல்லே என்பது நாகரிக உலகத்தில் உள்ள நாம் அனைவரும் உணர்ந்ததாகும். சமுதாயத்திலுள்ள கோளாறு களுக்குக் காரணம் மனிதனின் சுயநலம்தான். இதற்கெல்லாம் ஆண்டவன் மீது பழியைப் போட்டுவிட்டு, தலைவிதிப்படி நடக் கட்டும் என்ரால், அதை இன்றைய உலகம் ஒப்புக்கொள்ளாது என்பது என் எண்ணம்.

அதேபோல், இன்னும் சமய உணர்ச்சி பற்றியெல்லாம் மதிப்புக் குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் துணைத்தலைவர் அவர் களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் காட்டிய அந்த உணர்ச்சிகளை நான் இது சமயம் ஆராய விரும்பவில்லை என்ரும் ஒன்றை நான் அவர்களுக்கும் இந்தச் சபைக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். எவ்வளவோ சமய உணர்ச்சிகளும் சமுதாய சம்பிரதாயங்களும் இன்றையதினம் இயற்கையாகவே மாறி வந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். 50 அல்லது 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக, என் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகக்கூட, சங்கராச்சாரியார் போன்ற பெரிய மதத்தலைவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாத காரியத்தை இந்தக் காலத்திலே அவர்கள் வலிய வந்து ஒப்புக்கொள்வதைக் காணு கிறோம். இன்றையதினம் சமுதாயத் துறையில் இருக்கும் பற்பல குறைபாடுகள் தீர்க்கப்பட்டு வருவதை அவர்கள் நன்ரக அறி வார்கள். எனவே அந்த சமுதாயத் துறையைப் பிடித்துள்ள இந்த நோயை, மிகத் தேர்ச்சி பெற்ற அகில உலகப் புகழ் பெற்ற டாக்டராக இருந்து எப்படி ஆபரேஷன் செய்கிறாரோ, அப்படி முக்கிய கவனம் செலுத்தி இந்தக் குறையையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்பதுதான் நம் அனைவரின் எண்ணமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். பஸ் - நிலையங்களிலும் ரயில்வே நிலையங்களிலும் மற்ற பொது இடங்களிலும் இந்தப் பிச்சை எடுக்கும் நிலை நம் சமுதாயத்தை எவ்வளவு செல்லரிக்கிறது என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். நான் ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும்போது சின்னஞ் சிறுவர்கள், வயது முதிர்ந்தவர்கள், தாய்மார்கள் பக்கத்தில் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு பிச்சை எடுப்பதைக்கண்டு நான் கண்ணீர் வடித்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய நிலையைப்பார்க்கும்போது எதிர்காலத்தில், இன்றைய தினம் ஏழை, நடுத்தர மக்களாக இருக்கிறவர்கள் நிலை, அந்த நிலைக்கு வருமோ என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. அந்தநிலை நிச்சயமாக வளரக் கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், பிச்சை எடுப்பதை ஒழிக்கவே முடியாது. உலகத்தில் எங்கேயும் ஒழித்ததில்லை என்று. சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அகில உலகத்தையும் பவனி வரும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மற்ற மேலிய நாடுகளில் எல்லாம் இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லையை கூடு மான அளவு குறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். தீராத வியாதியை எல்லாம் தீர்த்து வைக்கும் இந்த நாளில் இந்தப் பிச்சைக்காரர் பிரச்னையை நாம் போக்க முடி யாது என்ரால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

23rd July 1964] [திரு. என். வி. நடராசன்]

பெரிய ஏகாதிபத்திய வெறி பிடித்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சியையே விரட்டி அடித்தோம் என்று சொல்லும்போது சமுதாயத்திலே உள்ள இந்தக் குறைகளை நாம் தீர்க்க முடியாதென்ரால் நான் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. எனவே, இந்தத் துறையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல், கூடுமான அளவு சமய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ரும். அதற்கு முழு உரிமை அளிப்பதைக் குறைத்து நாம் கூடுமான அளவுக்கு பழமைக்கும் புதுமைக்கும் அந்தக் காலத்துக்கும் இந்தக் காலத்துக்கும் பாலம் கட்டுவது போல் நிலைமைகளை நினைவில் கொண்டு இதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், கனம் பால்சுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் பழைய சரித்திரங்களையும் சொன்னார்கள். அதை ஆராய்ந்து பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு நான் வரவில்லை என்று பணிவாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு பெரிய பக்தர் ஒருவர் இருந் தார். சர்க்கார் கஜானா பணத்தை எடுத்து ஆண்டவன் திருப் பணிக்குச் செலவு செய்தார். அன்றைய அரசாங்கம் விட்டு விட்டது. இன்றைய தினம் ஒரு பக்தர் அதைப்போல் செய்வா ரானால் அடுத்த நாள் அவரை அரசாங்கம் சிறையில் வைத்து விடும். ஆண்டவன் மீது பழியைப் போட்டு விட்டு இப்போர்ப்பட்ட காரியங்கள் செய்வதைவிட அறிவுத்துறையில் மூன்னேறி யிருப்பதை, அடிப்படையாக வைத்து நிவர்த்தி செய்ய வேண்டு மென்று பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்று நாம் சுதந்திரம் பெற்று இருக்கிறோம். அப்போர்ப் பட்ட நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் வளர்ந்து வருகிறார்கள் என்ரால் மகன் கலெக்டராக இருந்து கொண்டு தாய் பிச்சை எடுக்கிறாள் என்ரால், மகன் பதவி வகிப்பது எப்படிப் பரிதாபமாக இருக்க முடியுமோ அதே போல் நாம் இன்றையத் தினம் சுதந்திரம், சுய ராஜ்யம் பெற்றுள்ள இந்த நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களின் கொடுமை களைக் கூடுமான அளவு படிப்படியாகக் குறைக்கவில்லை யென்ரால், பெற்ற சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட தலைவர் களுக்கும் மகாத்மாகாந்தி அடிகளைப் போன்ற தலைவர்களுக்கும் நாம் காட்டும் கைமாறு ஆகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

நான் பிச்சைக்காரர்கள் விஷயத்தில் இவ்வளவு உணர்ச்சியுடன் சொல்வதற்கு காரணம். நான் கடந்த மே மாதம் 31-ந் தேதி உடுமலையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசி விட்டு மறு நாள் ஒரு பஸ்ஸில் வருகிறேன். கோவையைச் சேர்ந்த ஒரு தொழில் பிரமுகர் அதே பஸ்ஸில் வருகிறார். ஒருவன் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு வருகிறான். 15-வயது இளைஞன். நல்ல கட்டு மஸ்தான தேகம் உடையவன். அவர் அவனைப் பார்த்து இந்த வயதில் ஏன் பிச்சை எடுக்கிறாய் என்னுடன் வா வேலை தருகிறேன் என்றார். இவன் சினிமா பாட்டுப் பாட ஆரம்பித்தான். "உன்னைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை, என்னைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை, காலம் செய்த கோலமடா,

[திரு. என். வி. நடராசன்] [23rd July 1964

கடவுள் செய்த குற்றமடா", என்று பாடினான். எல்லோரும் சிரித்து விட்டார்கள். அவர் வெட்கித் தலைகுனிந்து விட்டார். அச்சிறுவனை அழைத்து, "நீ சமுதாயத்தைக் கெடுக்கும்படியான ஒரு போக்கிரியாக இருக்கிறாய் உன்னைப் போன்றவர்கள் சமுதாயத்தின் எதிர்க் காலச் செல்வங்கள் என்று நினைக்கிறோம், நீ எவ்வளவு போக்கிரித்தனமாக பதில் சொல்லுகிறாய்" என்று கண்டித்து பஸ்ஸில் கிடைத்த பணத்தை மீண்டும் வாங்கியவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான நிலைமையைச் செய்தேன். உடல் உழைப்பும் அறிவுத்திறனும் உடையவர்கள் இந்த சமுதாயத்தில் உழைப்பால் முன்னேற்றம் காணக்கூடியவர்கள் எந்த உழைப்புமின்றி வாழ வேண்டுமென்று சோம்பேறியாக அவற்றைப் பாழாக்குகிறார்கள் என்றால், அதைவிட சமுதாயத்திற்குச் செய்யப்படும் பெரும் குற்றம் வேறு இருக்க முடியாது. இவைகளை எல்லாம் நினைவில் கொண்டு நமது சர்க்கார் இந்தப் பிரச்னையை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமதாஸ் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படும் விளைவுகளை மனதில் வைத்து, இந்தப் பிரச்னை புறையோடிப் போய் உள்ள கொடிய நோய் என்ற அடிப்படையில், தீர்வு காண வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4-20 p.m.

• SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, I most heartily welcome this Bill. Very fine sentiments have been expressed in this august chamber by people who are much senior to me. I have to bow to them. But I request them to kindly come to the present-day conditions when begging is not confined to either sadhus or scholars alone. All anti-social elements take great advantage of this feeling of sentiment especially among the very generous citizens of this land of ours. We want to encourage in-tourism and international tourism. All of us are aware that this begging has attained such menacing proportions and painful stages that it will only prevent others from going about and seeing our beautiful country. I understand that by bringing in this legislation we are not going to put an end to this very sad profession. This needs a lot of after-care and follow-up work. I am sure that the introduction of this Bill is only the first step, which will be followed by more constructive steps. For instance, in the report it is shown that there are 8,000 beggars in the City. But there are facilities to house only a thousand of them. I am afraid that bringing in this legislation without adequate provision to take in all the beggars in the work-houses or homes is not going to take us anywhere. For this purpose, may I put before this House a few suggestions humbly? It may not be possible for the Government to come forward immediately to act up the suggestion, for the financial implication will, I am sure, be stupendous. But, in conformity with the sentiment here expressed, we may, as it has been done in overseas countries, have what is called the community chest so that all people who want to contribute alms may contribute to this pool which can finance institutions that will be started. As has been expressed by one Hon. Member, probably a fraction of

23rd July 1964] [Srimathi Lakshmi Krishnamoorthy]

a per cent of either the profession tax or the house tax may be collected, which need not warrant any more administrative staff, so that whatever is collected can be spent on this particular item of expenditure.

As has been expressed by Hon. Members previously, we do need severe segregation of beggars, especially children. I am sure that if we round up all the children who are under 14 years and take them to proper institutions and give them education, begging will completely disappear from this country, say, perhaps in a generation. Unless and until we provide the proper institutions, it may not be possible to tackle the problem of begging by children.

As far as the ablebodied beggars are concerned, when once they are taken to the homes, they must be given sufficient hard manual labour. Unless this is done, it will not be possible to have any control over them. There will be people escaping, and it will lead to still further problems.

We all know that there is a dearth of several things in a City like Madras. Why not start a market garden, a dairy, or a poultry farm? We are already spending thousands and even lakhs of rupees through our blocks on these items. Why not utilise this man-power which is going to waste. The amount that is spent through the blocks may be combined with the amount to be spent on the City on the same items and then this social evil may be eliminated.

Once again I have to say this. It may not be palatable to the pious Hindus. But I would like to point out to them humbly that we are supposed to be a very modern State and we are supposed to be marching forward. We are probably trying to do too much within 25 years what other nations did in a century. I am afraid we have to take firm steps to prevent begging.

I have mentioned, Sir, that we have to levy a tax. This may not be welcomed by all the people. But it need not be an additional tax. Take just a fraction of the tax already collected, as expressed by one Hon. Member. I am sure that every citizen of Madras will gladly contribute to this fund if he can be only sure that the begging menace will be completely eliminated from our State.

• DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, this amendment Bill is a clear indication that our Government have taken a very serious attitude towards this acute problem of asking for alms. I wish to submit that the assessment of the problem is perfectly all right. But the attitude taken to the problem could have been different. The Government have proposed to express their disgust for this menace by way of bringing in this faulty amendment Bill. Already we have too many amendments and too many laws prohibiting a number of social evils. But this is essentially a problem that should be tackled by the sociologists, economists and psychologists.

[Dr. H. V. Hande] [23rd July 1964

This is not a subject that could be very easily treated by the legislature. Economically speaking, it is really a matter of great grief for us that in spite of 17 years of Democratic Socialism, we are driven to the necessity of bringing before the legislature this Bill. That means that all the efforts which we are putting in to stabilise our plans have not properly fructified. In all our planning, we have not made adequate provision to get rid of this problem of begging. Suddenly we bring in this legislation. In trying to prevent begging, we are tightening all the previous laws by this amendment. Is it really possible to do this ? We must always consider the fact that before we bring in an amendment Bill we should see that enough provision is made for all the people in the Homes. There was the Select Committee which went into the subject very extensively. But it has not told us the exact number of beggars all over the State. The figures it has given cover only the City. In the entire State, how many beggars and Beggar Homes are there ? What is the provision made for this large number of beggars, and how many people can be accommodated in the Beggar Homes ? This aspect of the matter has to be thoroughly gone into by this amendment Bill. Let us, for instance, find out whether, according to the present provision, we are able to provide for all the people whom the executive may arrest ? As the Act stands now, the methods by which we can book these people are not very tight. So, we are bringing in this amendment Bill. By this process of tightening, the number of people who will have to be transported to these Homes will considerably increase. When the provisions are tightened, I do not know whether it will be possible to accommodrate all the beggars in the Beggar Homes. Psychologically speaking, I am very glad this amendment Bill has been brought in, because this will be very much appreciated by the beggars mainly. I am quite sure most of you would have watched the reaction of the beggars. The moment a person goes for alms, and if one talks to him and discusses with him his problems, then he is immensely happy. If you scold him why he could not take up a better avocation

1-30 p.m.

even then he is happy. But if you just ignore him, if you do not take cognizance of his existence, he is very depressed and dejected. Therefore, from his point of view, he is happy. But here is a Government just taking full cognizance of his existence. To that extent, the agony goes. But the special provisions which we are making for him are very, very inadequate. Sociologically speaking, I do not know whether I should agree with what the previous Members said now. There is a point which I would request them to consider very seriously. We are trying to mix up religion with our economics. We are trying to mix up religion with so many other subjects. I am quite convinced that there are two aspects in begging. One is the religious aspect, and I am not going into it. Sri Balasubramania Ayyar has suggested some amendments which I really appreciate. But the fact remains that the moment you go into the street you find a swarm of beggars. It is really a matter of great tragedy. Any foreigner who visits India would be shocked

23rd July 1964] [Dr. H. V. Hande]

at the colossal way in which these people are going about the streets. It is a very serious problem. Unfortunately, we have not yet become sensitive to this problem. I can only say that the existence of beggars is a sort of disgrace for all of us. Every one of us has got a certain amount of responsibility in this. I would suggest a concrete measure. So many methods of preventing this evil have been suggested. But I would submit a small suggestion of mine. Let every legislator, irrespective of his party affiliations, take upon himself to provide for one family turned off the roads. Let us try to do this. In fact, in my own personal life I have tried this very honestly with tremendous success. Let us try and discuss the problem with a beggar whom we come across. I have myself discussed this problem personally with so many people and suggested so many ways of eking out an existence. Let us forget all the Acts and the amendments. Here is a very serious sociological problem. Let us try to find some solution collectively. Let every legislator try to solve the problem of one family. If he succeeds, let him try to tell other friends also. We have some considerable influence in our private life. We shall tell every friend of ours, " Here is a problem. You take up the problem at a personal level. Let us solve the problem of one family." If something of this type is done, definitely there is a solution. Unless we are sensitive to this problem, we cannot solve it. We have become thickskinned. When we are walking along the roads, when there is a swarm of beggars, we are not even seeing them through our mental eye. Just our ordinary eyes see them. It does not make an impression on us. But this is a very important problem.

Coming to the Statement of Objects and Reasons, I am very glad that Madras City has been included, because this problem is in its acutest form in the City of Madras. So, I really congratulate the Minister on including the Madras City in this Bill.

Now, I would like to submit another point. When we come to tourism, as our late beloved Nehruji said, we must encourage tourism as far as possible. When, for instance, we go to Mahabalipuram, there are what are known as guides—Official guides and non-official guides. A swarm of them we see. I was watching the situation several times. A swarm of them come and start thrusting themselves upon the tourists and say, " This is this and this is that." Finally, after everything is over, they ask for a payment or a fee. I do not know under what head it comes. It was Mark Twain who pointed out in his very important book about these tourist guides. In Rome whenever a tourist goes, he finds himself surrounded by self-styled tourist guides who go on pointing out to you, " This is this and this is that ", in spite of the fact that they do not want their advice. Even Mark Twain pointed out that this seemed to be a major evil. Actually this annoys the tourists. I would suggest to the Government to think of extending this legislation to places like Mahabalipuram, and to see that these people who are self-styled guides also are brought within the purview of this legislation.

[Dr. H. V. Hande] [23rd July 1964

Finally, I have to express my wholehearted support to this Bill with one rider. I request the Hon. Minister to take it up immediately at a personal level from the point of view of her office also in order to see that we all put our resources together and try to increase the number of these homes for beggars.

*திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய சமுதாயத்தினுடைய ஒரு பெருங்குறையாக இருக்கிற பிச்சை எடுக்கும் வாழ்க்கை முறையை நிறுத்தும் நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 19 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் முழு அளவுக்கு பயன் பெறவில்லை என்ற சூழ்நிலையில் அதை முழு அளவு வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காரணத்தால் இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற உரிமை பெற்றிருக்கிற அரசாங்கம் அந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற பொழுது பல்வேறு விதமான குறைகள் வளருவதற்கு இடம் தந்துவிடுகிற காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வரும்போது இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்னை என்ற அடிப்படையில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்த அவையில் பேசிய வெவ்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த அறிவு சார்ந்த மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உள்ளத்தில் தோன்றிய பல்வேறு வகையான உணர்ச்சிகளையும் எடுத்துக்காட்ட நேரிட்டது. உணர்ச்சியை எடுத்துக்காட்ட நேரிடுவதற்குக் காரணம் இந்தப் பிரச்னை மக்களுடைய உள்ளத்தில் உறுத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒன்று என்பதுதான். ஆனால் அப்படி உறுத்திக்கொண்டிருக்கிற பிரச்னையாக இருந்தாலும்கூட இதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிற சட்டத்தால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் என்று எண்ணுகிற பொழுது இந்தப் பிச்சைக்காரத்தனத்தை வழக்கமான தொழிலாக நடத்துகிறவர்கள் மட்டும்தான் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலைமை இல்லாமல், வேறு சில நோக்கங்களுக்காக இதை நடத்துகிறவர்களும்கூட பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அச்சுறுவதற்குக் காரணம் இருப்பதால்தான் இதில் மாறுப்பட்ட கருத்தை சமய உணர்ச்சி உள்ள அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். உண்மையாகவே, பிச்சை எடுப்பதில் பலதரம் இருக்கிறது. உத்தியோகம் பார்ப்பவர்களில் பல தரம் இருப்பது போலவும், பொது வாழ்க்கையிலும் நன்கொடை கொடுப்பதிலும் பலதரம் இருப்பது போலவும் பிச்சை எடுப்பதிலும் அதிகாரப் பிச்சை, அதிகாரம் இல்லாத பிச்சை இருக்கிறது. தொழில் போல நடத்தும் பிச்சை, பசியால் துவண்டு போன நேரத்துப் பிச்சை, சமயத்திற்காக பிச்சை, ஆண்டவனுக்காகப் பிச்சை எனப் பலவகை இருக்கிறது. எனவே இப்படிப் பல்வேறு மக்கள், பல்வேறு விதமான நேரத்தில் பிச்சையில் ஈடுபட நேரிடுகிற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தால் முதன் முதலாக நிச்சயமாக தண்டிக்கப்படுபவர்கள் இன்னார் என்பதைத் தீர்மானம் செய்வதில்

4-40 p.m.

23rd July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

கவனம் வேண்டும். இதைத் தொழிலாகத் தொடர்ந்து நடத்துபவர்கள், எச்சரிக்கப்பட்டும் மறுபடியும் ஈடுபடுகிறவர்கள் என்று பார்த்து தண்டிக்க வேண்டும். முதன் முதலாக ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு தண்டனையிலிருந்து ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். நான் சமய உணர்ச்சியை அதிகமாகப் போற்றுபவனாயிருந்தாலும்கூட, 60, 70 வயது உள்ள பெரியவர்கள் சமய உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு, வீட்டில் வசதியிருந்தாலும்கூட கையில் செம்போடு பிச்சை எடுக்க வெளிவந்து, அப்போது பல வீட்டு வாசற்படியில் ஏறினாலும் அவர்களைத் தண்டிப்பது பயனளிக்காது. அவர்கள் தம்மை மதிக்காத வீட்டுக்குப் போக மாட்டார்கள், மதிக்கிற வீட்டுக்குத்தான் போவார்கள், அதைச் சமயத்தின் பேரால் செய்கிறார்கள். வேறு சிலர் இதையே ஏமாற்றுவதற்காக மேற்கொண்டும் நடத்துகிறார்கள். நேருவின் அஸ்தி என்று கூறிக் கொண்டு நன்கொடை திரட்டுபவர்களைப் போன்று பலர் ஏதோ ஒரு மனப்பான்மை காரணமாகச் செய்கிறார்கள். அது அவர்களது வாழ்க்கைத் தொழிலாக காணப்படவில்லையானால், அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க இடம் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் பிச்சை எடுப்பதைத் தொழிலாக நடத்துபவர்கள் மக்கள் போக்குவரத்துள்ள சில முக்கியமான இடங்களில் தான் நடத்த முடியும். மக்கள் திரளுகிற இடம், ஏராளமான பிரயாணிகள் வந்து சேருகிற இடம். சினிமா கொட்டகை, சர்ச், கோவில்கள், இப்படிப்பட்ட இடங்களின் பக்கத்தில்தான் இதைத் தொழிலாக நடத்துபவர்கள் கூடுகிறார்கள். அவர்களில் பலர் நோயாளிகளாகவும் பலர் வேலை செய்ய முடியாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். வேலை செய்யக் கூடியவர்களும், மற்றவர்களை வைத்துக் கொண்டு பிழைக்கிறார்கள். உடல் வலிமை உள்ளவன் ஒருவன் ஒரு நோயாளியைக் காட்சிப் பொருளாக்கி பிச்சை எடுக்கிறான். குருடனைக் காட்டிப் பிச்சை எடுத்துக் கண் உள்ளவன் சாப்பிடுகிறான். இவைகளைத் தடுக்க இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வழிவகை காணவேண்டும். மேலும் சமுதாயப் பிரச்னைகள் சட்டத்தால் மட்டும் தீர்ந்து போகக்கூடியதன்று. அதற்காகச் சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சமுதாயப் பிரச்னையைப் பல கோணங்களிலும் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. விபசாரத் தடைச் சட்டத்தின்படி தண்டிக்கப்படுகிறவர்கள் தவறு செய்கிறவர்களில் ஏதோ ஒரு பகுதியினர் மற்றொரு பகுதியினரைச் சட்டத்தால் கண்டு பிடிக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அதே போல் குற்றம் செய்பவர்கள் என்று பெண்களுக்குத்தான் தண்டனை தரப்படுகிறது. ஆனால் ஆண்களுக்குத் தண்டனை இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆண்கள் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படுகிற சமுதாய சூழ்நிலை, தவறுகளுக்கு ஆதரவாகிறது. தவறுகள் வளர்கின்றன. எனவே சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த வருகிற சட்டங்கள் எப்படிப்பட்ட விளைவுகளை உண்டு பண்ணும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். மது விலக்குச் சட்டம் எற்பட்ட நோக்கம் வரவேற்கத் தக்கது ஒன்று. உயர்ந்த கொள்கை நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய நிலைமை—என்றாலும்

அது நிறைவேற்றப்படுகிற முறையில் மது விலக்கு வெற்றி பெற்றதா என்றால் மதுவிலக்கு வழக்குகள் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மது விலக்குச் சட்டத்தால் பல்வேறு முறையில் தவறுகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறதே ஒழிய வெற்றி பெறவில்லை. எனவே இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி என்னும் போது பிச்சை எடுப்பது நிறுத்தப்படவேண்டும். ஆனால், இதன் காரணமாக நன்கொடை கேட்பதும் பிச்சை எடுப்பது என்று கருதப்படுமானால் அது மிக ஆபத்தானது. சிலர் ஆடிப்பாடி காசு கேட்கிறார்கள். இது ஒரு விதத்தில் கேளிக்கை Entertainment என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது. சாதாரண மக்களுக்கும் நாட்டுப்புறத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் ஆடிப்பாடுவது மகிழ்ச்சி அளிப்பதாய் இருக்கிறது. சினிமாவுக்குக் கட்டணம் செலுத்த முடியாத மக்கள் இதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அதேபோல் கழைக் கூத்தாடிகள் ஆடிப்பாடி ஒரு அணா, அரை அணா வாங்கி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அதைப் பிச்சை என்றும் கருதலாம். நன்கொடை என்றும் விளக்கலாம். இப்படி இந்தக் கழைக் கூத்தாடிகளைப் பிடித்து பிச்சைக் காரருக்கான வேலைக் கூட்டத்திலே விட்டால் வேலை செய்ய மாட்டார்கள். தலை கீழாக நிற்பார்கள். சில தொழிலாளிகள் சமுதாயத்திற்குக் கேடாக இல்லையென்றால், அதைத் தடுக்க வேண்டியதில்லை. சில வகையான பிச்சையெடுக்கும் முறைகள் சமுதாயத்திற்குக் கேடாக இருப்பதால் அவற்றையே தடுக்க வேண்டும். உயர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல Begging பிச்சையெடுப்பது என்பது வரையறுக்கப்படவேண்டும். பிச்சை எடுக்கக்கூடாது என்ற கருத்து இன்றைய தினம் சொல்லப்படுவதாக கருதப் பட்டாலும், முற்காலத்தில் திருவள்ளுவர் கொண்டிருந்த கருத் தையும் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 'இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்' என்றார். இறைவன்தான் இப்படி இரந்துன்னப் படைத்தான் என்றால் அந்த இறைவன்கூட இல்லாமல் போகட்டும் என்பது கருத்து. யாரும் பிச்சை எடுக்கும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்பதை வள்ளுவர் தீவிரமாக எடுத்துச் சொல்கிறார். பிச்சையை தொழிலாக நடத்தலாமென்று யாரும் சொன்னதில்லை. ஔவையார் 'ஐயம் இட்டு உண்' என்று சாப்பிடுவதற்கு முன்பு ஒருவன் பசியோடு வந்தால் அவன் முகம் பார்த்து பசி போக்கவேண்டுமென்று சொன்னாரே தவிர, சாப்பிடுகிறவன் முன்னாலே எல்லோரும் போய் நில்லுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. "ஏற்பது இகழ்ச்சி" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நம் நாட்டில் நிலவி வருகிற கருத்துக்களின்படி பிச்சை எடுப்பது பெருமைக்குரியதல்ல. அது இன்றைக்கும் உள்ள நிலைமைதான், ஒரு கிராமத்திலுள்ள ஏழை அங்கேயே பிச்சை எடுக்கக் கூசுவான். சாப்பிடாமல் பட்டினி கிடப்பானே தவிர, பிச்சை எடுக்க மாட்டான். ஆனால் அங்கிருந்து வெளியேறி நகரத்திற்கு வந்து விட்டால், வெட்கமில்லாமல் பிச்சை எடுக்கிறான். தெரிந்த முகங்களுக்கு முன்னால் பிச்சையெடுக்க

மனம் துணியாதவர்கள் தெரியாத இடத்தில் பிச்சையெடுக்க கூசுகிறார்கள். சமுதாயத்திலுள்ள நோய் இது. இதைப் போக்கத்தக்க மருந்து வேண்டும். சரியான மருத்துவ முறைவேண்டும். பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே சட்டம் கொண்டுவந்தோம், சரியாக நடைபெறவில்லை என்றால், யாருக்கு அந்த பொறுப்பு இருந்ததோ அவர்களது குறைதான் அது. நிறைவேற்றுவதில் உள்ள பல சிக்கல்கள் நமக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பு போலீஸ் இலாகா விடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருக்கிற பல்வேறு கடமைகளுடன் சேர்த்து இதையும் அல்வளவு வெற்றிகரமாக செய்யமுடியுமென்று என்னால் கருத முடியவில்லை. விலங்குகளைப் பொருத்தவரையில் ஜீவகாருண்ய நிலையம் எஸ்.பி.சி.ஏ. என்ற அமைப்பை வைத்து இருப்பதால், ஓரளவு அதனால் நல்ல பணியை ஆற்றமுடிகிறது. போலீஸ் இலாகாவில் இருந்தால் முழுமையாகச் செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தால்தான் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்.பி.சி.ஏ. ஸ்தாபனம் அரசாங்க ஆதரவு பெற்று செய்யக்கூடிய வகையில் அமைந் திருக்கிறது. சமுதாயத்தில் உள்ள நோயாக இந்தப் பிச்சை எடுப்பது இன்று இருக்கிறது. அதை நீக்க எஸ்.பி.சி.ஏ. போன்ற ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டுமென்று என்னுடைய அபிப்பிராயம். போலீசார் பல்வேறு கடமைகளுடன் இதைச் செய்யும்போது சாதாரணமாக ஒரு ஏழை நடுரோட்டில் நின்றால்கூட, திரு. ராம தாஸ் அவர்கள் சொல்லியதுபோல பிடித்துத்தான் செல்வார்கள். பிச்சைக்காரனை பிடிக்க உத்தரவு வந்து விட்டது. அதனால்தான் அவர்களை பிடித்தோம் என்பார்கள். பிச்சையைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்களா, திடீரென்று அந்நிலைக்குள்ளானவரா என்பதை போலீசார் கவனித்து அறியமுடியாது. அவர்களுக்கு உள்ள வேலைத் தொல்லை அதிகம், அவர்களிடத்தில் இந்தப் பொறுப்பு தரப்பட்டால், நிச்சயமாகப் பல பிச்சைக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். வேறு பலர் பிச்சைக்காரராக்கி கைது செய்யப் படலாம். ஒரு வேளை நிதில்கூட மாமூல் பழக்கம் வந்துவிட்டால் இத்தொல்லை ஒழியாது. இதைத் தொழிலாகக் கொண்ட பிச்சைக் காரர்கள் மாமூலாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். இப் போது தொழிலாக சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் மாமூல் கொடுக் கிறார்கள். அதுபோல தொழில் பிச்சைக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

பிச்சைக்காரரை பிடிக்கும்போது அவனுக்கு இதைதான் தொழிலா, முன்பு என்ன தொழில் செய்துகொண்டிருந்தான். இன்று ஏன் இந்த நிலைக்கு வந்தான், அவனுக்கு உற்றார், உறவினர் உண்டா என்பதை எல்லாம் விசாரித்து அறிய வேண்டும். இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு வெளியே போகிறான் ஒருவன். அதிக நேரத்தில் அவனைக் கைது செய்து 15 நாள் அளவு காவலில் வைக்கும் நிலைமை தடுக்க முடியாததாக இருக்கிறது. இதை வேண்டுமென்றே செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை; சட்ட மிருக்கிற முறைமை அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. பிச்சைத் தொழிலை ஒழிப்பதற்கு எற்படுகிற சட்டம் போலீசார் இடத்தில்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd July 1964

கொடுக்கப்பட்டால் அதனால் நன்மை எவ்வளவு ஏற்படுகிறதோ, அதனால் தீமைகள் நிச்சயமாக விளையும். அனுதாபத்தோடு இப்பிரச்னையை அணுகும் ஒரு இயக்கத்தின் மூலம், தனி ஒரு அமைப்பின் மூலம், இதைக் கண்காணிக்கச் செய்ய வேண்டும். போலீஸ் இலாகா லஞ்ச ஒழிப்புக் காண வேலையைக் கவனிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அதனிடம் அதை ஒப்புவிக்காமல் லஞ்ச ஒழிப்புக்குத் தனியாக ஒரு டைரக்டரை அமைந்திருக் கிறார்களே, அதைப்போல இதையும் தனியாக்கவேண்டும். இப்போது பரவலாக சென்னையில் 8,000 பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதாகப் புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது. அது 10,000மும் அதற்கு மேலும் இருக்கும். தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், நாற்பதினாயிரம், ஐம்பதினாயிரம் என்ற அளவில் இருக்கலாம். நகரம் தோறும் இவர்கள் கூட்டம் இருக்கிறது. பெரிய ஸ்தலங்கள்தோறும் இருக்கிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டு மென்றால் விரிவான அடிப்படையில் கவனிக்கவேண்டும். பொருள் செல்வைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் செம்மையாக நிறைவேற்றவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட பிச்சைக்காரர்கள் ஏன் உணர்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். பிச்சை எடுக்க முற்பட்டதற்குப் பிறகு அவர்களைத் தண்டிப்பதைவிட அந்நிலை ஏற்படாமல் இருக்க வழிவகை காண வேண்டும். யார் ஒருவர், அரசாங்கத்தில் இதற்காக உள்ள அதிகாரியைக் கண்டு 'இன்றைக்கு எனக்குத் தொழில் செய்யும் நிலைமையில்லை; நீங்கள்தான் பிழைப்பிற்கு வழிவகுக்க வேண்டு மென்று' கேட்டாலும், அவர்களுக்குரிய தொழிலில் அவர்கள் சேர்க்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கவேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகிக்கொண்டு வருவதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. படித்தவர்கள் பலர் தங்கள் படிப்பை பயன்படுத்த முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. கல்லூரிகளில் மாணவர்கட்கு இடம் கிடைக்காமல் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பிச்சையெடுப்பதில் அத்தனை பேரும் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்றாலும் பலர் இந்நிலைக்கு ஆளாவது கண்கூடு. கைத்தறி தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பிச்சையெடுத்ததை நாம் அறிவோம். ராமநாதபுரத்தில் உள்ளவர்கள் மழையில்லாததால் விவசாயம் செய்யமுடியாமல் பிச்சையெடுக்கும் நிலைமையில் வெளியேறினர். பலர் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு வேலை தேடி வருகிறார்கள். ஐந்து, ஆறு நாட்கள் மனைவி மக்களுடன் கையிலுள்ள காசைச் செலவழித்துக் காலத்தைக் கடத்துகிறார்கள். பிறகு வேறு வழியின்றி பிச்சையெடுக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையைத் தடுக்கும் முறையில் ஏழைகளிடம் அக்கறை கொண்டுள்ள ஒரு அரசாங்கம் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் வாழ்விற்கு வழியில்லை என்று தெரிவித்தால், அவர்களுக்கு வாழத் துணை செய்கிற வகையில் ஒரு திட்டம் தயாரித்தாக வேண்டும். அவ்வாறு திட்டம் செய்தும் அதை மீறிப் பிச்சையெடுத்தால்

23rd July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதைக்கண்டு தண்டிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ இளைஞராக இருப்பவர்கள் குற்றம் செய்துவிட்டால் அவர்களைத் தண்டிக்கும்போது பெற்றோர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டால், அவர்களிடமே விட்டுக் குழந்தைகளைச் சீர்திருத்து கிறார்கள். எப்போதும் தண்டித்து சீர்திருத்துவதை உலகம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கண்டித்தும், மன்னித்தும் சீர் திருத்தலாம். குழந்தைகளைப் பிடித்துவரும்போது அதற்கான தனியாக உள்ள நீதிபதி முன் கொண்டுவரும்போது, குற்றத்தின் தரத்தைப் பார்த்து அவர்களை உரியவர்களிடமே சேர்ப்பது போல இந்தத் தொழில் செய்யவில்லை என்று உறுதி கூற பிச்சைக்காரர்கள் வேறு தொழில்களைச் செய்கிறேன் என்றால் அவர்களுக்குப் பழக்கமான வேறு தொழில் அளித்துக் காக்க இந்தச் சட்டத்தில் இடமிருக்கவேண்டும்.

மூன்று ஆண்டுகள் Work-house -ல் உணவு விடுதியில் வைத் திருக்கிறோம். அதற்குப் முன்னரும் அரசாங்கம் விரும்பினால் யாரை வேண்டுமானாலும் விட்டு விடலாம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அவனைப் பிடித்து விட்ட குறைக்காக அவன் வாழ்வைச் செப்பனிட்டாக வேண்டும். அப்படிச் செப்பனிட வேண்டுமென்றால், அவன் செய்யக்கூடிய தொழிலில் அவனை ஈடு படுத்த வேண்டும். தொழிலே செய்ய முடியாதவர்கள், உடல் வலிவு கெட்டு சாதாரண வேலையைக்கூட செய்ய முடியாதவர்களை மட்டும் இந்த இடத்தில் வைத்திருக்கவும், மற்றவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்துவதற்கும், அவர்களுக்குத் தரும் தண்டனையைக் குறைக்கவும், தண்டனை தருகிற நீதிபதிகள் இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கக் கூடியவர்களா யிருக்க வேண்டும். இது ஒரு வகையான குற்றமாகக் கருதப்படக் கூடாது. திருட்டு கொலையைப் போன்றது இது என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடாது. சாராயம் காய்ச்சுவதை, விபசாரத்தில் ஈடுபடு வதைப் போல் இது ஒரு குற்றம் என்ற எண்ணம் ஏற்படுத்தப்படக் கூடாது. ஆனால் நீக்கப்பட வேண்டிய ஒரு தீய பழக்கம் என்ற எண்ணத்தில் வைத்து மேலும் இதனை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று இந்த அவையில் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் ஒரு ஆறு மாதம் சிறைச்சாலையில் இருந்த போது எனக்குக் கிடைத்த அனுபவத்திலிருந்து நான் கண்டது—சிறைச்சாலைக்கு சிலர் மாமியார் வீட்டுக்கு வருவது போல் மகிழ்ச்சியோடு வருகிறார்கள். ஒரு குற்றத்தைச் செய்து தண்டிக்கப்பட்டு விடுதலைப் பெற்றுப் போகும்போது, இன்னும் ஒரு வாரத்தில் வருகிறேன், இந்த இடமே இருக்கட்டும் என்று பிற கைதிகளிடம் சொல்லிவிட்டுப் போகிறார்கள். போகிறபோதே, வெளியே போய் என்ன தொழில் செய்வது என்ற எக்கத்தில் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போனவுடனேயே, பணம் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ திருடுவதற்கு ஒரு முயற்சி செய்வேன், அதைச் செய்த உடன் போலீசார் பிடித்துக் கொள்வார்கள், உள்ளே வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுப் போகிறார்கள். இப்படிச் சமுதாயத்தில்

4-50 p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd July 1964

உள்ள பெருங்குறைகள், புரையோடிய புண்ணைப் போன்ற பிரச்னைகளை எல்லாம் பெருங் கருத்தில் வைத்து இதனை ஆராய்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும். எனவே சட்டம் மட்டும் போதாது. இதை நிறைவேற்றுகிற நல்ல மனப்பான்மையும் வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற ஒரு அமைப்பு வேண்டும். அந்த அமைப்பு இல்லாமல் இந்தச் சட்டம் வருமானால் 19 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த சட்டம் இப்போது எப்படித் திருத்தப் படுகிறதோ, அது போல் இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இது மேலும் திருத்தப்பட வேண்டியதாகவே இருக்கும். என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இதை ஆதரித்து பரிசீலிக்க வேண்டும். என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I welcome this measure on two grounds. The first thing is that these able bodied beggars are prevented from living a life of degradation and they are given work in the work homes. While doing so, my submission is that during the period of sentence, they must be given some remuneration so that when they come out, they can depend upon the money they had earned and lead some honest life at least for some years. The other important thing is that these diseased beggars, especially beggars who are in a position to communicate their disease to others must be prevented from doing so and they must be given good treatment. These are the two things which the Bill proposes to effect and I support it. Another point I would like to submit is this. As was already pointed out by hon. Members, there should be sufficient work-houses or beggar homes to house these people. Unless this is done, the purpose of the enactment cannot be achieved. This is all what I wanted to say, Sir. Thank you.

* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, I raise to support this Bill. Begging in Madras is something extraordinary and as we see from the figures given by the Commissioner of Police, they are over 7,000 in the City. But I would like to say something more about it. A few years ago a survey was done in the City of Madras, a survey of beggars. At that time it showed there were 5,000 beggars in the City apart from 1,200 who were in institutions, in the three institutions, one the Government, another under the Corporation and the third one under a private institution. Amongst these beggars, two-thirds were able-bodied beggars. Of these again 25 per cent were largely beggars under the age of 15 years. Talking of the professions or on what they were begging for, the survey showed: direct soliciting —2,484, exhibiting wounds—517, singing—963, baby in arms—351, self-mortification—284, exhibiting beggars as Gods and Goddesses—235, rolling 107, exhibiting false pregnancy 98, exhibiting corpse 21. This is the type of begging in our State. Very often we have seen in Mount Road, near the Elphinstone theatre women bringing dead baby saying: "This child has just died. It has to be buried. Will you give me money?" Then talking of the professions

23rd July 1964] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

of these beggars, they were agriculturists, manual workers, domestic servants, ricksha-pullers, weavers, businessmen, cattle grazing and army men and carpenters. This was as per the survey that was done about the profession they were following.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The survey was conducted, I think in 1959.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: It was conducted in 1956. This survey was done by the Madras School of Social Work. It was a nine-month survey. And what is more, some of these beggars had been begging for 21 years and their income was anything from 2 annas to Rs. 3-9-0 a day. Amongst them was also a school teacher. He said it was easier to beg and earn more than what he did earn from his profession. (Laughter.)

There are not sufficient work-houses to receive them. It is not a fact that these beggars come only from the city. They come to the city from the rural parts, ticketless travelers coming into the city to earn their livelihood by these methods of begging. And what is more beggars from Madras can be found in all the beggar homes in other parts of India, in Delhi, in Calcutta and Bombay or wherever you go. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: Very enterprising!) I do not think it is so. Sir, we have very few work-houses. I hope there will be more and also the term 'work-house' will not be adopted. I also had pleaded with the Hon. Minister once that we should have for the youngsters an industrial unit where they could come and learn some small scale industry, with a hostel attached.

Then, Sir, these youngsters who are begging do a sort of off-day profession. They serve in hotels and during their off-time they take to begging. Another profession they do is to carry on sale of illicit liquor. They earn quite an amount of money in that way of service.

Sir, the law enforcement staff are too little in the State. The Police people do come and ask the people to go away. But these people come back again. It should be stringent and I hope we will be able to have a round up of all the beggars.

Sir, I very much like to support the suggestion of the hon. Lady Member that we should have something like a community cess, that is a beggar cess to be collected to that we can have these institutions for them. Sir, I whole heartedly support the Bill.

MR. CHAIRMAN: It is now 5 o'clock. The hon. Member Sri A. Subramaniam should be brief.

5-00 p.m.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் பிச்சையெடுப்பு தடுப்பு மசோதாவின் பேரில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச பிரியப்படுகிறேன். நான் பொதுக்குக் கமிட்டியில் இருந்த போதும்கூட என் உடல் நலம் சரியில்லாத காரணத்தால் அதில் கலந்து கொண்டு எனது அபிப்பிராயத்தை கூற முடியவில்லை, ஆகையினால் சில குறிப்புகளை

கூறக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதா வர வேண்டியது மிக மிக அவசியம். இதை வரவேற்க வேண்டியது அதிலும் மிக அவசியம் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக என் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில கருத்துக்களைக் கூறினார்கள், அந்தக் கருத்துக்களில் சில மாறுதல்கள் மட்டும் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மதத்திலே, நல்லோர் ஐயமிட்டு உண் என்று சொல்லி இருப்பதால், தர்மம் செய்ய வேண்டும், கருணை காட்ட வேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது. என்றாலும் ஏற்பது இகழ்ச்சி என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சும்மா பிச்சையிடுவது தர்மம் என்று நினைத்து யாருக்கும் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று, ஒருத்தனை சோம்பேரியாக்கி, கொழுக்க வைத்து, நல்ல காரியம் செய்ய விடாமல் தர்மம் செய்யக் கூடாது. அதனால்தான் பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு என்று பெரியவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரீதியில் நாம் பார்த்து சில திருத்தங்களைச் செய்து, எப்படிச் செய்தால் அது தர்மமாக இருக்கும், அல்லது பிச்சையாகக் கருத முடியும் என்று விரிவாகத் தெளிவுபட நாம் விவரித்து விட வேண்டும். இப்போது தெய்வத்தின் பேரால் பல தருமங்கள் நடக்கின்றன. பிச்சை பலவிதமாக எடுக்கிறார்கள். ரோட்டிலே ஒருவன் உருண்டு கொண்டே போகிறான், தீராத வினைகளைத் தீர்க்க வந்த வெங்கடேசப் பெருமாளே, கோவிந்தா ! என்று பாடி விட்டு அவன் பிச்சை எடுக்கிறான். அவனுக்கு எந்த வினை இருந்ததோ யார் அறிந்தார்கள்? அவனுக்கு வினை ஒன்றும் கிடையாது. சோம்பேறியாக இருந்து அம்மாதிரிப் பிச்சை யெடுக்கிறான். இன்னொருவன் என்ன செய்கிறான்—பிள்ளையை ஒருத்தியிடம் இரவல் வாங்கி, அதற்கு 2 அணா அல்லது 4 அணா வாடகையைக் கொடுக்கிறான். அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு, தாயற்ற பிள்ளை, என்ன செய்வது, பால் வார்க்க வேண்டும், அதற்கு ஏதாவது தர்மம் செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறான். அவனும் சோம்பேறி ஆகிறான். அந்தக் குழந்தையின் தாய்—பெற்றவளும் சோம்பேறியாகிறாள். தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் என்று சொல்லுவது போல், அந்தக் குழந்தையும் பிற்காலத்தில் பிச்சை எடுக்கும்படி செய்து விடுகிறார்கள். பிச்சை இந்த மாதிரி பற்பல முறையில் எடுக்கப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இப்படிப் பிச்சை எடுக்கிறவர்கள் ஏதாவது ஒரு நல்ல தொழிலைச் செய்ய வேண்டும், சோம்பேறியாக வாழ்க்கையைக் கழிக்கக் கூடாது என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். லோஷவிலம் என்று இப்போது நம்முடைய அரசாட்சியை ஆண்டு கொண்டு இருக்கும் சிறந்த கட்சியானது சொல்கிறது. இதை மற்ற [illegible] ஆதரித்து, இந்தச் சங்கம்

கொண்டுவருவதை அதிதீவிரமாக ஆதரிக்க முன்வருகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் வரவேற்க வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் இப்போது இன்னொரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டி இருக்கிறது. மயிலாப்பூர் கபாலீஸ்வரன் கோயிலில் உற்சவ நாளுக்களில் அங்கே பிரஹ்மாண்டவர்—இறைவனே பிச்சை யெடுத்ததாக ஐதீகம் இருக்கிறது—10-வது நாள் பிச்சையெடுத்த மாதிரி கபாலீஸ்வரரே வருகிறார். போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் உடனே சுவாமியைப் போய் கைது செய்வதா? இதையெல்லாம் யோசனை செய்ய வேண்டும். போலீஸ்காரர்களுக்கு எந்த அளவு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும், எந்தெந்த விஷயத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்று வரையறுக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் அது பிரயோசனப்படாது. திருப்பதிக்குப் போகிறார்கள், சுவாமி தடையை எடுத்துக் கொண்டு உண்மையாகவே பிச்சை யெடுத்துக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று கோவிந்தா, கோவிந்தா, என்று கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டு போகிறார்கள். உடனே போலீஸ்காரர்கள் இந்த மாதிரி பிச்சை யெடுக்கக் கூடாது என்று கைது செய்தால், என்ன செய்வது. பிறகு கோர்ட்டில் போய் அல்லவா ஜாமீன் கொடுத்து மீட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்போது எங்கு இருப்பார்கள் பெருமாள். அது வேறே சமாசாரம். இப்படிப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்றன. போலீஸ் காரர்களுக்கு அதிகாரம் இன்னின்னது வென்று வரையறுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் அது மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடும். கோயில்களில் மற்ற புண்ணிய ஸ்தலங்களில் இம்மாதிரிப் பிச்சை எடுக்கிறவர்களின் உபத்திரவம்தான் அதிகம். அவர்களில் பல பெரு வியாதியஸ்தர்களும், தொத்து வியாதியஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும், தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்று பிச்சை போடுகிறார்கள். அது தொத்து நோய் எளிதில் பரவக்கூடியது. அதனால் அவர்களை அங்கே இருக்க விடக்கூடாது. தனி இடம் ஏற்பாடுகள் செய்து அவர்கள் இருப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தாலும் கூட அரசாங்கம் இம்மாதிரிப் பிச்சை எடுப்பதைத் தவிர்க்க அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். இடத்தை ஏற்பாடு பண்ணி, உணவையும் கொடுத்து, வேலையையும் கொடுக்க ஏற்பட்டால்கூட, சில சோம்பேறி பிச்சைக்காரர்கள் அங்கே தங்கி வேலை செய்வதில்லை. அவர்களைத் தக்கபடி தண்டித்து கவனித்து அவர்களுக்குத் தகுந்த வேலை தச்சு வேலை செய்வது, இரும்பு அடிப்பது, பிரம்பு பின்னுவது, வேறு வேலைகள் செய்ய ஏற்பாடு செய்வது போன்றவைகளை தேகபலம் இருக்கிறவர்களைக் கொண்டுபோய் வைத்து, சோம்பேறியாகத் திரியாதே என்று ஓர் இடத்தில் கொண்டுபோய் வைத்தால் இருந்து வேலை செய்வதில்லை. திருட்டுத்தனமாக ஓடிவிடுகிறார்கள். இப்படிப் பல வழிகளிலே பிச்சை எடுக்கிறார்கள். சோம்பேறிகளாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் முக்கிய நோக்கம். நாட்டில் சோம்பேறிகள்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [23rd July 1964

இருக்கக் கூடாது என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அரசாங்கமும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ததாக வேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும். மக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும். இந்த முறைகளில் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம். எதுவாயிருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு உடனடியாக இது மாதிரியான சட்டம் ஒன்று கொண்டுவருவது மிக அவசியம். மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் பாரதம் நடக்கிறது. முன்பு எல்லாம் பாரதம் படித்தால் ஒரு பூஜாரிக்கு 20, 30, 50 ரூபாய் என்று பணம் செலுத்துவோம். இப்போது பணம் கொடுப்பது இல்லை. இராத்திரி எல்லாம் பாடி கதை சொல்லுகிறவர், பொழுது விடிந்தவுடன் உண்டியலை எடுத்துக் கொண்டு பிச்சை எடுப்பார். உடனே போலீஸ்காரர் பார்த்து பாரதம் படித்த பூஜாரியை பார்த்து பிச்சை எடுத்தாய் என்னை கைது செய்கிறேன், வா போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு என்று சொன்னால் அதனுடைய நிலைமை என்ன? இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்வதற்கு பலவிதமான விஷயங்கள் தொக்கி நிற்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி தவறு செய்கிறவர்களைச் சரியானபடிக்குக் கைது செய்ய மாட்டார்கள். தவறு செய்யாதவர்களைக் கைது செய்வார்கள். எந்த முறையில் எப்படிச் செய்வது என்பதைக் கொஞ்சம் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பொதுப்படையாக இந்தச் சட்டத்தை மிக நல்ல முறையில் எல்லோரும் சேர்ந்து வரவேற்க வேண்டியது. கோவில்கள் எல்லாம் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டியது. கோவிலுக்கு வரும் பக்தர்களுக்கு இடைஞ்சலாக வியாதியஸ்தர்கள் நடு ரோட்டிலோ, கோவில்களிலோ இருக்கக் கூடாது. வியாதியஸ்தர்களுக்குத் தனியாக தங்கி இருக்க ஒரு இடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உணவு, உடை கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுப்பது போல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி நிதி வசூல் செய்ய வேண்டும். போதாததற்கு அரசாங்கம் நிதி பேர் பாதி கொடுக்க வேண்டும். இது மாதிரித் திட்டத்தை வைத்து தருத்த சட்டம் செய்தால், நன்றாய் இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு வணக்கம் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

8-10 p.m.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I am grateful to the hon. Members for having discussed this measure threadbare. They have discussed the spiritual, the social, the economic and the legal aspects of begging. So far as the general principle that we should avoid begging is concerned, there can be no difference of opinion that begging in the sense that it is a means of livelihood, should not be permitted at all. If there are other vows and religious obligations, they should come under the exception and provision should be made for it and there is no doubt about it. But if we look at the whole problem, we will find that

23rd July 1964] [Sri R. Venkataraman]

it can be tackled only in two ways—one, by improving the standard of living of our people and the other by deterrent action against the type of vagrancy that develops in the country and in society. The first aspect is covered by the number of plans, which we have put forward, in increasing the employment opportunities as we have done providing free education to all the people, opening a number of opportunities in the country for self-employment, etc. All these things may not be adequate in the sense that they cover the entire population. We should not only provide opportunities for employment and provide facilities for leading a normal and dignified life but we should also prevent vagrancy spreading by taking deterrent action against people who resort to begging either as a profession or as a means of livelihood. It is the second aspect which is covered by this Bill. So far as the first aspect is concerned, as I have already said, it can be done only by improving the economic conditions in the country for which to the best of our ability we are making every possible effort.

Now, taking this question of preventing begging, we have defined in this Bill what is begging. Even in the old Act there was a definition of begging, not as definition but in clause 2, that whoever does this will be liable for punishment. In the present Bill we have said that only if a person makes a pretence by either making a show or pretence of singing or of dancing, he would be liable. I would invite the attention of the hon. Members to the definition clause which says :

" Soliciting or receiving alms in a public place, whether under the pretence of singing, dancing, performing tricks or selling articles . . ."

Unless a man uses these things as pretence, he will not be liable and he cannot be considered to have been begging. Friends who have visited Western countries know that there is begging in those countries also. But there are two different ways. When a person sings in a public place and people offer him something, as was mentioned by the Leader of the Opposition, then it is not a pretence of singing. It is only when the man says "Amma, Thayeh " or " Andi Pandaram ", it comes within the pretence of singing. If he is performing some trick and if he is singing, dancing or selling articles, he would not be governed by the definition of begging. If a man is selling matches, you pay money for that and you do not take the matches, then it comes under the pretence of selling articles and he would be liable for punishment. There exists provision in the definition clause to distinguish people genuinely performing tricks, genuinely selling articles from people who are making a show of it just for the purpose of begging. Now this power has necessarily to be left in the first instance to the Police Officer and if the Police Officer finds anybody soliciting or receiving alms in a public place under the pretence of singing or dancing, he will take him to the Magistrate, and if the Magistrate

[Sri R. Venkataraman] [23rd July 1964

the city and taken note of the number of people who are begging and the different classes of beggars as well as the different ways in which they are begging. It has been the basis for preparing our Bill also. All that I can say is that the number of 8,000 beggars in Madras City, which is estimated to be the outer maximum of possible professional beggars, is not very high, and it can be tackled in the City. So far as the mofussil is concerned, we do not think this Act will be enforced to the extent to which it will be enforced in the City for obvious reasons. There will not be many work-houses in the mofussil. Nevertheless, a penal provision against begging should be there and that is why this legislation is made applicable to the whole State.

There is another very big question and that is that the State must provide employment for all people. There are States based on different socio-economic concepts, which should provide employment for their men. There are countries where I know there is unemployment. But I do not know how many of the people of the country would be prepared to undergo all the restrictions and also the various limitations which a State based on this socio-economic philosophy will entail. It is very easy to have a State completely under dictatorship, where we can prevent begging, collect all the beggars and send them to various public works which we may have. But it will then be another form of slavery. That is not a society in which people would be happly. Let us not imagine that there will be such a society . That society in which there is employment provided by the State for every one of the unemployed persons would be a much better society than the society in which one sees the possibility of unemployment frequently. I want to assure the House that this Government are keen on trying to solve the problem from both the positive angle of providing increasing opportunities for employment and from the negative and preventive angle by legislation.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration '.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 4 do stand part of the Bill '.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move the following amendment—

'In clause 4, in the proposed clause (1) of section 2 of the principal Act, add the following at the end of sub-clause (iv) :

23rd July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

" but also does not include asking for money or alms or food or other gift—

(*a*) in pursuance of a religious vow;

(*b*) as part of one's religious life;

(*c*) for purpose of Red Cross work or for the Army or for any other *bona fide* religious or charitable purpose ".

The Hon. Minister has stated that in the rules to be framed it will be provided that soliciting or receiving money or food or gifts for religious purposes will not come within the meaning of begging. It is only for this purpose I have given notice of the amendment. I want the Government to frame these rules. So far as the placing of the rules on the table of the House is concerned, it is to be stated that we do not look into the rules at all. That is our fault. There is no amendment moved for discussion of the rules, and no amendment is given notice of by us. That has been our practice all along. If the Government will look into my suggestions and if they think that they are proper and that they can make rules taking those suggestions into consideration, I shall not press my amendment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, as I already said, it is not the intention of the Government to prevent the performance of religious vows and obligations. The first part relating to religious vows and obligations will be included in the rules to be prescribed. So far as the third part is concerned, namely, receiving money for Red Cross work or for the Army, it is no begging at all. Therefore, there is no need for this amendment at all.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5 to 13 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964), as passed by the Assembly, be passed '.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964), as passed by the Assembly, be passed '.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

329. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1065, Home, dated 1st May 1964, regarding quarterly tax collection for luxury coach No. MDO. 4248, belonging to Messrs. Raman and Raman (P), Limited, Kumbakonam.*

* 330. *Notification issued with G.O. Ms. No. 587, Public (Services-A), dated 30th March 1964, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.*

* 331. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1315, Home, dated 30th April 1964, regarding amendment to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959.*

* 332. *Notification issued with G.O. Ms. No. 754, Public (Services-A), dated 22nd April 1964, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.*

† 333. *Notification issued with G.O. Ms. No. 619, Home, dated 4th March 1964, regarding exemption from payment of tax for vehicle MSW 9606 belonging to UNICEF.*

* 334. *Notification issued with G.O. Ms. No. 944, Home, dated 30th March 1964, regarding amendments to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959.*

* 335. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1152, Revenue, dated 18th April 1964, regarding amendment to the Religious Institution (Lease of Immovable Property) Rules, 1963.*

* 336. *Notfication issued with G.O. Ms. No. 1107, Revenue, dated 15th April 1964, regarding amendments to the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1963.*

---

* Sent by post to all M.L.Cs. on 13th July 1964.

† Placed on the Table of the House on 17th July 1964.

APPENDIX.

L. A. Bill No. 4 of 1964.

(*Vide* Item IV on page 13.)

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madras Prevention of Begging Act, 1945.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Prevention of Begging (Amendment) Act, 1964.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of long title of, and preamble to, Madras Act XIII of* 1945.—In the long title of, and preamble to, the Madras Prevention of Begging Act, 1945 (Madras Act XIII of 1945) (hereinafter referred to as the principal Act), for the words " in the Province of Madras except the City of Madras ", the words, " for the detention and employment of beggars and their dependents in work-houses or special homes, and for the custody, trial and punishment of beggar offenders in the State of Madras " shall be substituted.

3. *Amendment of section* 1, *Madras Act XIII of* 1945.—In sub-section (2) of section 1 of the principal Act, the words " except the City of Madras " shall be omitted.

4. *Amendment of section* 2, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 2 of the principal Act,—

(i) clause (1) shall be renumbered as clause (1-A) and before the clause as so renumbered, the following clause shall be inserted, namely :—

" (1) ' begging ' means—

(i) soliciting or receiving alms in a public place, whether under the pretence of singing, dancing, performing tricks or selling articles or otherwise;

(ii) entering on any private premises for the purpose of soliciting or receiving alms;

(iii) exposing or exhibiting, with the object of obtaining or extorting alms, any sore, wound, injury, deformity or disease, whether of himself or of any other person or of an animal;

(iv) allowing oneself to be used as an exhibit for the purpose of soliciting or receiving alms.

but does not include soliciting or receiving money or food or gifts for such purposes as may be prescribed ".

(ii) after clause (1-A) as so renumbered, the following clauses shall be inserted, namely :—

" (1-B) ' Magistrate ' means a salaried Presidency Magistrate or a Subdivisional Magistrate or a Magistrate of the first or second-class specially authorized by the State Government in this behalf;

(1-C) ' public place ' includes any public street, road or thoroughfare or any place of public worship or any place of public resort or any bus-stand or any railway carriage or premises of a railway station ";

(iii) in clauses (2) and (3), for the words " who are committed to ", the words " who are ordered to be detained in " shall be substituted.

5. *Substitution of new section for section* 3 *in Madras Act XIII of* 1945.—For section 3 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 3. *Penalty for begging.*—(1) Whoever is found begging shall be punishable—

(*a*) on a first conviction, with fine which may extend to fifty rupees or with imprisonment which may extend to one month;

(*b*) on a second or subsequent conviction, with imprisonment for a term which may extend to six months.

(2) Any Police officer may arrest without a warrant any person who is found begging :

Provided that no person entering on any private premises for the purpose of soliciting or receiving alms shall be so arrested or shall be liable to any proceedings under this Act except upon a complaint of the occupier of the premises."

6. *Amendment of section* 5, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 5 of the principal Act, for the words " sixteen years ", the words " eighteen years " shall be substituted.

7. *Amendment of section* 6, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 6 of the principal Act,—

(i) in the marginal note, for the word and figures " under 16 ", the words " under eighteen " shall be substituted;

(ii) for the words " sixteen years ", the words " eighteen years " shall be substituted.

8. *Amendment of section* 7, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 7 of the principal Act,—

(i) in the marginal note, for the figures and words " 16 or over ", the words " eighteen or over " shall be substituted;

(ii) in sub-section (1), for the words " attained the age of sixteen years, he shall without delay be produced before a Sub-divisional Magistrate or a Magistrate of the first or second-class

specially authorised by the State Government in this behalf ", the words " attained the age of eighteen years, he shall, without delay, be produced before a Magistrate " shall be substituted.

9. *Amendment of section* 8, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 8 of the principal Act,—

(i) in the marginal note for the word and figures " under 16 ", the words " under eighteen " shall be substituted;

(ii) for the words " sixteen years ", the words " eighteen years " shall be substituted.

10. *Substitution of new section for section* 9 *in Madras Act XIII of* 1945.—For section 9 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

9. *Power of Magistrate to order detention of able-bodied accused of eighteen or over to work-house.*—(1) If the Magistrate finds that the person in respect of whom such enquiry is made is guilty of an offence under section 3, has attained the age of eighteen years, and is physically capable of ordinary manual labour, the Magistrate may, if there is work-house instead of sentencing him under section 3, order him to be detained in such work-house for a period of not less than one year and not more than three years :

Provided that if the Magistrate is satisfied from the circumstances of the case that the person convicted is not likely to beg again, he may release the beggar after due admonition on a bond executed with or without sureties, as the Magistrate may require by the beggar or any other person whom the Magistrate considers suitable. Such bond shall provide for the beggar's abstaining from begging and being of good behaviour for such period not exceeding two years as the Magistrate may direct.

(2) Any person who commits an offence under section 3 in breach of the bond executed under the proviso to sub-section (1), shall, if in the opinion of the Magistrate he is physically capable of ordinary manual labour, be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months and the Magistrate may also order the forfeiture of the bond aforesaid :

Provided that the Magistrate may, instead of sentencing the offender as aforesaid, order him to be detained in a work-house for a period of not less than three years and not more than five years ".

11. *Amendment of section* 10, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 10 of the principal Act,—

(i) in the marginal note, for the words " to commit " the words " to order detention of " shall be substituted;

(ii) for the words " sixteen years ", the words " eighteen years " shall be substituted;

[23rd July 1964

(iii) for the words " order his committal to such home for such period as the Magistrate may deem fit ", the words " order him to be detained in such home for a period of not less than one year and not more than three years " shall be substituted.

12. *Amendment of section* 12, *Madras Act XIII of* 1945.—In section 12 of the principal Act,—

(i) in the marginal note, for the word and figures " under 16 ", the words " under eighteen " shall be substituted;

(ii) in sub-section (1),—

(*a*) for the words " sixteen years ", the words " eighteen years " shall be substituted;

(*b*) in the proviso, for the figures and word " 16 years ", the words " eighteen years " shall be substituted;

(iii) in sub-section (2),—

(*a*) in clause (b), for the words ' are or is undergoing transportation or imprisonment ', the words ' are or is undergoing detention in prison on conviction ' shall be substituted;

(*b*) in the proviso,—

(1) for the words " a certified school ", the words " an approved school " shall be substituted;

(2) for the words " order his committal to such home for a specified period not exceeding three years ", the words " order him to be detained in such home for a period of not less than one year and not more than three years " shall be substituted;

(iv) in sub-section (3),—

(*a*) for the words " sixteen years ", the words " eighteen years " shall be substituted;

(*b*) for the words " order his committal for a specified period not exceeding three years ", the words " order him to be detained for a period of not less than one year and not more than three years " shall be substituted;

(*c*) in clauses (*a*) and (*b*), for the word " to ", the word " in " shall be substituted.

13. *Substitution of new sections for sections* 13 *and* 14 *in Madras Act XIII of* 1945.—For sections 13 and 14 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely :—

" 13. *Penalty for begging after detention as beggar.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, whoever having been previously detained in a work-house or a special home under this Act is found begging shall on conviction by a Magistrate, be punished as hereinafter in this section provided,

(2) When a person is convicted for the first time under sub-section (1), the Magistrate shall order him to be detained in a work-house or a special home, as the case may be, for not less than

23rd July 1964]

three years and not more than seven years and may convert any period of such detention not exceeding one year into a sentence of imprisonment extending to a like period.

(3) When a person is convicted for the second or subsequent time under sub-section (1) the Magistrate shall order him to be detained in a work-house or a special home, as the case may be, for not less than three years and not more than ten years and may convert any period of such detention not exceeding two years into a sentence of imprisonment extending to a like period

14. *Contribution by parents.*—(1) The Magistrate who makes an order for the detention of any person in a work-house or a special home under this Act may make an order requiring the parent or other person liable to maintain the person detained to contribute to his maintenance, if able to do so, in the prescribed manner.

(2) The Magistrate before making any order under sub-section (1) shall inquire into the circumstances of the parent or other person liable to maintain the person detained and shall record evidence, if any, in the presence of the parent or such other person, as the case may be.

(3) Any order made under this section may at any time be varied by the Magistrate on an application made to him by the party affected by the order.

(4) Any order made under this section may be enforced in the same manner as an order under section 488 of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898).

15. *Magistrate may order detention of persons wholly dependent on beggar.*—(1) When the Magistrate has ordered the detention of a person in a work-house or a special home under this Act, he may, after making such inquiry as he things fit, order any other person who is wholly dependent on such person to be detained in a work-house or a special home, as the case may be, for a like period :

Provided that before such order is made, such dependent person shall be given an opportunity of showing cause why it should not be made.

(2) Where the dependent person has not attained the age of fourteen years, the Magistrate shall forward him to a Juvenile Court which shall deal with him under the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920), as if the said person had been brought before it under sub-section (1) of section 29 of the said Act :

Provided that where the dependent person is the beggar's own child below the age of five years and the beggar is an able-bodied mother not being a contagious leper or a lunatic, the child may be ordered to be detained in a work-house without being

separated from the mother as regards the place of detention, until it attains the age of five years and thereafter dealt with as provided in this sub-section.

(3) For the purpose of this section, the Magistrate may, if necessary, cause the dependent person to be arrested and brought before himself and examined by a Medical Officer. The person so arrested shall be produced before the nearest Magistrate within a period of twenty-four hours of such arrest excluding the time necessary for the journey from the place of arrest to the Court of the Magistrate and no such person shall be detained in custody beyond the said period without the authority of a Magistrate.

16. *Power to order further detention of physically incapable beggars.*—(1) When any person who is detained in a special home under this Act is, whether on an application made by him or otherwise considered by the State Government to be blind, cripple or otherwise physically incapable of doing any work, the State Government may order that he shall, after the expiry of the period of his detention, be further detained indefinitely in a spcial home :

Provided that the State Government may release any such person if any person whom the State Government consider suitable executes a bond, with or without sureties as the State Government may require, making himself responsible for the housing and maintenance of such person and for preventing him from begging or being used for the purpose of begging.

(2) The powers conferred on the State Government by sub-section (1) may also be exercised by such authority as may be prescribed. A copy of every order passed by the prescribed authority under this sub-section shall be communicated forthwith to the State Government with such particulars relating to the person concerned as may be prescribed.

17. *Penalty for employing or causing persons to beg or using them for purposes of begging.*—(1) whoever employs or causes any person to solicit or receive alms, or

(2) whoever having the custody, charge or care of a person who has not attained the age of fourteen years connives at or encourages the employment or the causing of such person to solicit or receive alms, or

(3) whoever uses another person as an exhibit for the purpose of begging,

shall, on conviction, be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year and thereafter with detention in a work-house or special home, as the case may be, for a period of not less than one year and not more than three years or with imprisonment for a term which may extend to two years.

18. *Transfer from one work-house or special home to another.*—(1) The State Government may, subject to such conditions as may be prescribed direct any person detained in a work-house or special

home to be transferred therefrom to another work-house or special home, as the case may be :

Provided that the total period of detention of such person shall not be increased by such transfer.

(2) The powers conferred on the State Government by sub-section (1) may also be exercised by such authority as may be prescribed. A copy of every order passed by the prescribed authority under this sub-section shall be communicated forthwith to the State Government with such particulars relating to the person transferred as may be prescribed.

(3) In directing such transfers, the State Government or the prescribed authority shall have regard to the medical report, and the directions, if any, made by the Magistrate or Juvenile Court, under section 23.

19. *Parole.*—(1) Subject to such conditions as may be prescribed, the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police elsewhere may, at any time, grant permission to a person detained in a work-house or a special home to absent himself for such period as may be specified.

(2) The period during which such person is absent from a work-house or a special home during the continuance of a permission granted to him under this section shall, for the purpose of computing his term of detention in a work-house or a special home, be deemed to be part of his detention.

20. *Conditional release.*—(1) Subject to such conditions as may be specified, the State Government may, of their own motion or on application, at any time, release a person detained in a work-house or a special home.

(2) Any order of release issued under sub-section (1) shall be in force until the expiry of the term for which the person was ordered to be detained in a work-house or a special home, as the case may be, unless sooner revoked.

(3) The State Government may, at any time, revoke the order of release issued under sub-section (1) for any violation of the conditions subject to which the order was issued and thereupon the person released shall be detained in a work-house or a special home, as the case may be, until the expiry of the period for which he had been ordered to be detained.

21. *Unconditional release.*—At any time after the expiration of three months from the commencement of the release of any person under sub-section (1) of section 20, the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police elsewhere may, if he is satisfied from the circumstances of the case that such person is not likely to beg again, recommend to the State Government his unconditional release. The State Government may thereupon, release such person unconditionally and no such

[23rd July 1964

release the term for which such person has been ordered to be detained in a work-house or a special home shall be deemed to have expired.

22. *Procedure on sentence of imprisonment.*—When any person ordered to be detained in a work-house or a special home, as the case may be, is also sentenced to imprisonment, the Magistrate passing the sentence of imprisonment shall forthwith forward such person to a jail in which he is to be confined together with the warrant and a copy of the order of detention. After the sentence of imprisonment is fully executed, the officer executing it shall, if detention in a wrok-hosue or a special home for any period remains to be undergone by such person, forward him forthwith together with the copy of the order of detention to the work-house or the special home, as the case may be.

23. *Medical examination and detention of lepers and lunatics.*—(1) After a person is received in a special home under the order of a Magistrate or the Juvenile Court under this Act, the officer in charge of the special home shall cause him to be examined, as soon as may be, by such Medical Officer as the State Government may, by general or special order, direct.

(2) The Medical Officer shall make his report to the officer in charge of the special home stating *inter alia*—

(*a*) whether the person is a leper suffering from contagious leprosy or not;

(*b*) from what, if any, communicable disease other than leprosy the person is suffering;

(*c*) whether the person is an idiot or of unsound mind;

(*d*) any other particular which may be prescribed.

(3) Where the medical report states that the beggar is a contagious leper or a lunatic, the officer in charge of the special home, shall forthwith forward the report to the Magistrate who or the Juvenile Court which, passed the order of detention. The Magistrate or the Juvenile Court shall thereupon examine the Medical Officer as a witness and shall reduce the examination to writing. If, after the examination and upon such further inquiry, if any, as he or it thinks fit, the Magistrate or the Juvenile Court is of opinion that the beggar is a contagious leper or a lunatic, he or it shall record a finding to that effect and shall direct that the detention already ordered shall be undergone by the beggar—

(i) if a contagious leper, in a leper asylum appointed under section 3 of the Lepers Act, 1898 (Central Act III of 1898) and notified to be a special home under clause (2) of section 2.

(ii) if a lunatic, in an asylum established or licensed under section 84 of the Indian Lunacy Act, 1912 (Central Act IV of 1912) and notified to be a special home under clause (2) of section 2.

23rd July 1964]

(4) Notwithstanding anything contained in the Lepers Act, 1898 (Central Act III of 1898) or the Indian Lunacy Act, 1912 (Central Act IV of 1912), if any leper asylum appointed under section 3 of the Lepers Act, 1898 (Central Act III of 1898) or any asylum established or licensed under section 84 of the Indian Lunacy Act, 1912 (Central Act IV of 1912) is notified to be a special home under clause (2) of section 2, the Superintendent of such leper asylum or the person in charge of such lunatic asylum, as the case may be, shall also have authority to detain persons sent thereto in accordance with a direction of the Magistrate or the Juvenile Court under this section.

24. *Seizure and disposal of animals used for the purpose of begging.*—(1) Any Police officer effecting the arrest of a person who was found begging may seize any animal used for the purpose of begging and detain it pending production before the Magistrate or the Juvenile Court.

(2) Pending conclusion of the trial, the Magistrate or the Juvenile Court may make such order as he or it things fit for the proper custody of the animal produced under sub-section (1).

(3) The Magistrate or the Juvenile Court may, when the trial is concluded, order that the animal be destroyed or confiscated to the State Government or delivered to the person claiming to be entitled to the possession thereof.

25. *Persons to be deemed public servants.*—All persons empowered to perform functions under this Act shall be deemed to be public servants within the meaning of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

26. *Central Act V of 1898 to apply to bounds taken under the Act.*—The provisions of Chapter XLII of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) shall, so far as may be apply to bounds taken under this Act.

27. *Appeals.*—For the purposes of appeal and revision under the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) an order of detention under this Act shall be deemed to be a sentence of imprisonment for the same period.

28. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules for carrying out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foreging power, such rules may provide for or regulate—

(*a*) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(*b*) the management of work-houses and special homes, the detention of persons ordered to be detained in such work-houses and special homes and the maintenance, care, treatment and

instruction of such persons, including all matters relating to their diet and accommodation as well as their labour and general conduct;

(*c*) the discharge of persons from such work-houses and special homes;

(*d*) the obtaining of suitable employment outside such work-houses and special homes for persons detained therein;

(*e*) the nature, incidents and maximum periods of the punishments to be imposed on persons detained in work-houses and special homes for breach of any rules or for failure or neglect to accept any suitable employment outside such work-houses and special homes which may be obtained for them; and

(*f*) the manner of medical examination of baggars.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

29. *Repeal.*—On the date of coming into force of this Act in the City of Madras, sections 71-A to 71-L of the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888) shall stand repealed)".

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 24th July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Political Sufferers.

* 215 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of political sufferers who have received (i) land from the Government and (ii) educational concessions for their children district-wise as on 1—3—1963 ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (on behalf of th Chief Minister) சபையில் அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. வி. ராமசாமி : ஐயா, இப்போது நான் கேட்ட கேள்வி, மாவட்டவாரியாக எத்தனை பேர்கள் தியாகிகள் என்பது. இங்கே மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பதிலில் அந்த எண்ணிக்கை காணப்படவில்லை. அந்த எண்ணிக்கையைத் தயவுசெய்து கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தியாகிகள் என்பது யார் என்பதற்கு நாம் விதிகள் போட்டிருக்கிறோம். அந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஏதாவது மனுச் செய்தால்தான் சர்க்காருக்குத் தெரியுமேதவிர, எத்தனை தியாகிகள் விதிகளுக்கு உட்பட்டவர்கள் என்று சர்க்கார் தாங்களாகவே கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். அந்த விவரத்தை சர்க்கார் கண்டுபிடிக்க இயலாது.

திரு. கே. வி. ராமசாமி : அதைக் கண்டு பிடிக்க ஏதாவது வழி வகை செய்யப்படுமா ? நான் தியாகிகள் சங்கத் தலைவனாக இருக்கிற காரணத்தால் அதைத் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் இதைக் கடினம் என்று சொல்லாமல் தயாரிப்பதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தியாகிகள் சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பதால் எங்களிடத்தில் இருப்பதைவிட அவர் களிடத்தில் அதிகமாக புள்ளிவிவரங்கள் இருக்குமென்று நம்பு கிறேன். அப்படியிருந்து அரசாங்கத்திடம் கொடுத்தால் நல்லது.

Printed as Appendix I on pages 24-26

[24th July 1964

திரு. கே. வி. ராமசாமி: நாங்கள் புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் தியாகிகள் அல்ல என்று சர்க்கார் கருதுகிற காரணத்தால், சர்க்காரிடம் ஏதாவது புள்ளிவிவரம் இருக்குமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நான் இப்போது விதிகளைப் படித்தேன். அந்த விதிகளுக்குட்பட்டவர்கள் மனுச் செய்தால் அவர்களுக்கு உதவி கொடுப்போம். உட்பட்டு இல்லாதிருந்தால் கொடுப்பதில்லை. சிலர் சிறைக்குச் சென்றதாக, தலைமறைவாக இருந்ததாக வந்து சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஆதாரம் இல்லையென்றால் கொடுப்பதில்லை.

திரு. கே. ராமதாஸ்: சில தியாகிகள் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். புதிதாக அப்படிப்பட்டவர்கள் மனுச் செய்தால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இந்தத் திட்டம் மூடப்பட்டு வெகு நாள் ஆகிவிட்டது.

New high schools

*216 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. Chief Minister be pleased to state the number of new high schools started during 1963-64 and how many of them are district board high schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (on behalf of the Hon. the Chief Minister). Out of 189 new high schools started during 1963-64, 132 are district board high schools.

SRI M. RAJAH IYER: Are the figures for the current year, 1964-65, available?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Not yet. We have to gather them.

24th July 1964]

SRI M. RAJAH IYER: Inasmuch as there is a preponderance of district board high schools, are the Government taking sufficient steps to see that equipment and other things are ensured for these district board high schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: First we have asked them to open the High Schools because there is a great pressure. But then the question about accommodation, etc., will be taken up by the Inspectors of Schools and the District Educational Officers.

SRI M. RAJAH IYER: Are the Government aware that most of the villagers think that a donation of Rs. 10,000 is sufficient to ensure to them a high school? Is it impressed on the villagers that their commitment should be much more to ensure quality in secondary education?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. I know that most of the villagers think that their liability is only to pay this Rs. 10,000 and then a high school would be given to them. But the educational authorities are impressing on them that it does not stop with mere Rs. 10,000 and that they have further responsibilities in the matter. We understand that at the time when they pay this Rs. 10,000, they do say that they will undertake further responsibilities also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are private-aided schools encouraged by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We do not encourage anything, but if applications for starting private-aided schools are received, they are scrutinized and then they are decided upon.

திரு. க. அன்பழகன்: கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தந்த புள்ளிவிவரத்தில் மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தவிர தனியார் உயர் நிலைப்பள்ளிகளும் அரசாங்கம் நேரடியாகத் தொடங்கிய பள்ளிகளும் எவ்வளவு என்னும் விவரம் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If a separate question is put, I shall furnish the particulars.

*217 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: I do not put the question, Sir.

Teachers in Kanyakumari district

*218 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of teachers retrenched from private secondary schools in the Kanyakumari district since 1st January 1962; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (on behalf of the Hon. the Chief Minister) (a) 18, Sir.

(*b*) Junior-most temporary teachers were ousted from service for want of vacancies.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government got any information whether they have been provided employment elsewhere in the district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have not got that information. If a separate question is put, we will find out the position.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any Employment Exchange or Employment Bureau for teachers in any district or at State level, or if there is none, have the Government any proposal to establish one?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not possible to have Employment Bureau for each department. We have common Employment Exchanges and the members should register themselves in them.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலீவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் பிரித்துவிடப்பட்டிருப்பது, அரசாங்க உயர் நிலைப் பள்ளிகள் தனியார் பள்ளிகளுக்கு அண்மையில் திறக்கப் பட்டதால், என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சர்க்கார் பல்லி வேண்டு மென்று கேட்டதால்தான் திறந்திருக்கிறார்கள். ஊனங்கள் விருப் பத்திற்கேற்ப திறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: சர்க்கார் பள்ளிகளுக்கும் மற்ற உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் இடையிலுள்ள தூரத்திற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா? அரை பர்லாங்குக்குள் வேறு ஒரு பள்ளி திறக் கப்பட்டால் அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர் களுக்கு வேறு இடங்களைக் கொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அரை பர்லாங்கில் திறக்கப் பட்டிருப்பதற்கான விவரம் என்னிடம் இல்லை. அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் எவ்வளவு தூரத்தில் திறக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப் பூரணமாகப் பார்த்துச் சொல்லலாம். வேலை கிடைப்பதற்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொள்ளலாம். எவ்வளவு ஆகியிருக்கிறது, எவ்வளவு ஆகவில்லை என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. எவ்வளவுபேர் அந்த 18 பேரில் வேலைபெற்றார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

Prohibition

* 219 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to revise the rules in regard to Prohibition; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: 45 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு டாக்டர் சர்டிபிகேட் வேண்டாமென்பது பற்றி சர்க்கார் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அந்த யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: சில பேர் 15 ரூபாய்க்கு சர்டிபிகேட் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கும்போது வயது குறைவாக இருந்தால் கொஞ்சம் கூடுதலாக வசூல் செய்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. சர்க்கார் உத்தரவுக்கு விரோதமாக வசூல் செய்தால், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: டாக்டர் கவர்ன்மெண்ட் உத்தியோகத் தில்தான் இருக்கவேண்டும்; அவர்களுக்கு என்ன குறைவான டிக்ரீ, டிப்ளமா இருந்தாலும் பாதகமில்லை, சர்க்கார் உத்தியோகத் தில் இல்லாமல் வெளியில் இருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு பெரிய டிக்ரி, டிப்ளமா பெற்றிருந்தாலும் அவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கொடுக்க அதிகாரமில்லை, கவர்ன்மெண்ட் ஆதரவைச் செய்வதில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் யோக்கியர்கள், மற்றவர்கள் அயோக்கியர்கள் என்ற எண்ணமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: சர்க்கார் டாக்டராக இருந்தால் தவறு செய்யும்போது அவர்மீது சர்க்கார் நேரடி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். மற்றவர்கள் என்றால் கஷ்டம்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலீவர் அவர்களே, மதுவிலக்குக் கட்டுத்திட்டங்களை மீறியவர்களை நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு போகும்போது வேறு சாட்சிகள் தேவையில்லை, போலீஸ் சாட்சியே போதுமென்று விதி இருக்கிறது. வேறு தனிப்பட்டவர் களது சாட்சியமும் தேவை என்று விதியை திருத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்ல லாம்.

DR. H. V. HANDE: Sir, is the Ministry prepared to revise its Prohibition policy in the light of the fact that a large number of diseases and deaths have taken place on account of people taking to spurious drinks? 2–10 p.m.

THE HON. SRI P. KAKKAN: No, Sir, the Government have no idea of changing the policy.

Goldsmiths

* 220 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 147 on 28th March 1964, the number of goldsmiths who committed suicide after the advent of the Gold Control Order?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Two.

இரண்டு.

Security arrangements

* 221.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether any security arrangements were made when Sri Morarji Desai, former Finance Minister, Government of India, toured this State; and

(*b*) if so, the expenditure incurred in this regard?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: மொரார்ஜி தேசாய் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது அவரைச் சுற்றி போலீஸ்காரர்கள் திருந்ததை நானே கண்ணால் பார்த்தேன். கவர்ன்மெண்ட் செக்யூரிட்டி அரேஞ்மெண்ட் செய்தார்களா அல்லது போலீஸ்காரர்களே போய் சொல்லிப்பதுபோல அவரைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தார்களா?

கனம் திரு. பி. சக்கன்: அரியல்வாதிகளோ அல்லது மதத் தலைவர்களோ வரும்போது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது. அதற்காக அவர்கள் போயிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களை நாங்கள் போகச் சொல்லவில்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: மற்ற பார்ட்டி லீடர்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு செக்யூரிட்டி அரேஞ்மெண்ட் கவர்ன்மெண்டில் செய்திருக்கிறார்களா? போலீஸ்காரர்கள் தாங்களே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. பி. சக்கன்: போலீஸ் அதிகாரிகளே பார்த்து அவசியமென்றால் செய்வார்கள்.

Consumer Co-operative Stores

* 222 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri M. Subbiah Chettiar) : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the number of Consumer Co-operative Stores in the City of Madras, Srirangam, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore as on 1st April 1964;

th July 1964]

(*b*) the value of sales effected during the years 1962–63 and 963–64; and

(*c*) the profit earned or the loss, if any, incurred by them r the above years?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (*a*) to (*c*) A statement placed on the table of the House. Mr. Chairman, the next question is also a connected question. I shall give the answer to that uestion also.

MR. CHAIRMAN : If it is a connected question, then all ght.

* 223 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri . Subbiah Chettiar) : Will the Hon. the Minister for Food be eased to state—

(*a*) whether any defalcations have occurred in any of the Consumer Co-operative Stores in the City of Madras, Srirangam, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore during the last two years; nd

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (*a*) Yes, except in Tiruchirappalli.

(*b*) Defalcation of funds has been reported from the following societies :—

(i) The Southern Railway Employees' Co-operative Stores, erambur, Madras;

(ii) Sri Renganatha Co-operative Stores, Srirangam;

(iii) Coimbatore District Central Co-operative Supply and Marketing Society, Coimbatore;

(iv) Kasturi Mills Co-operative Stores, Coimbatore; and

(v) Madurai Mill Workers' Co-operative Stores, Madurai.

The cases are under investigation.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: பெருவாரியான கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்வதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அறியப்பட்டதா? அந்தமாதிரி நடந்தால் மீண்டும் வேலை செய்வதற்கு அவை அனுமதிக்கப்படுகின்றனவா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் நோ லாஸ்-நோ ப்ராஃபிட் அடிப்படையில்தான் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு entrally sponsored scheme வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நஷ்டம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. உடனடியாக அவற்றைக் கவனிக்கிறார்கள்.

a Printed as Appendix II on page 26

[24th July 1964

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : சென்னையிலுள்ள பெரிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் டி.யு.சி.எஸ்.-ல் ஆரம்பத்திலிருந்து இதுவரையிலும் மகாசபைக் கூட்டம் நடக்கவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஏன் அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மண்முடியார் : இது கேள்வியில் இல்லை. என்றாலும்கூட தனியாக கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் நஷ்டமடைவதற்குக் காரணம் நிர்வாகக் குறையும் வேறு சில ஊழல்களுமே என்பது அரசாங்கத்திற்கு பல்வேறு சமயங்களில் தெரியவந்திருக்கிறது. இவற்றைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மண்முடியார் : அந்த மாதிரியான தகவல்கள் வந்தவுடனே இதைச் சேர்ந்த கூட்டுறவு அதிகாரிகள் அதற்குச் சென்று என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைக் கவனிக்கவும் கண்காணிக்கவும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்

Sewing machines

* 224 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether sewing machines are supplied to the development blocks to facilitate the womenfolk in those centres to stitch their own garments; and

(b) if so, on what basis?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ), (இ) அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ள மாதிரித் திட்டத்தின்கீழ், தையல்-பூத் தையல் வேலை கற்பிக்கும் பயிற்சி நிலையங்களை நடத்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கிராமக் கலை-கைப்பணி-தொழில்கள் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கியுள்ள தொகையிலிருந்து மேற்சொன்ன நிலையங்கள் நடத்தப்படும். இந்த நிலையங்களுக்கு தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியாளர்கள், வட்டாரப் பகுதியில் உள்ள பெண்கள் ஆகியோர் தங்கள் துணிகளை தாங்களே இலவசமாகத் தைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். பெண்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் அவர்களுக்குக் கைத்தொழில் ஒன்றைக் கொடுப்பதற்காக, மாதர் சங்கங்களுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தையல் இயந்திரங்களையும் வழங்குகின்றன.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் பயிற்சிக் கூடங்களில் சரியான பயிற்சி கொடுக்காத காரணத்தால் தையல் மிஷின் வேலை செய்யாமல் இருப்பது

அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படி இருப்பதை அவ்வப்போது பரிசீலித்து நன்முகச் சொல்லிக் கொடுப்பவர்களை அனுப்ப அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : எல்லா மாதர் சங்கங்களிலும் இம்மாதிரி பயிற்சி நிலையங்களும் இயந்திரங்கள் உள்ளன. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் எந்த நிலையத்தில் வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of—

'The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.

The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964.

The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964'.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 16 of 1964).

The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 26 of 1964).

The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 27 of 1964).

I have further received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Resolutions as passed by the Assembly on the 23rd July 1964 :—

(1) 'That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1964-65 and communicate to this House the names of the Members so nominated'.

(Mr. Chairman) [24th July 1964

(2) "That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1964–65 and communicate to this House the names of the members so nominated."

III.—CALLING ATTENTION TO SHORTAGE OF SCIENCE AND MATHEMATICS TEACHERS IN HIGH SCHOOLS

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, with your kind permission I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the acute shortage of Science and Mathematics teachers, especially trained teachers, for employment in the high schools as a consequence of which effective instruction in Science and Mathematics cannot be imparted to the pupils.

In view of the opening of more schools every year, this shortage of trained Science and Mathematics Assistants is growing more and more acute every year. It is obvious that the education given in such high schools cannot be satisfactory or complete without proper teachers to teach. As the standard of education is already going down, just to prevent further deterioration, it is necessary on the part of the Government to take steps to train more Science and Mathematics Assistants for the high schools and pay them adequate salaries.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

There are 19 institutions for training of B.T. teachers (men and women) including the B.Ed. section of the Annamalai University. Every training college has facilities for training teachers in Science and Mathematics. It is expected that in these training institutions about 500 would be trained in each of the two subjects, namely, Mathematics and Science. As the strength in the optional groups in the B.T. course has not been fixed, it is open to the heads of Training Colleges to increase the number of students for Science and Mathematics consistent with the availability of laboratory facilities and with the permission of the University of Madras.

3-20 p.m. Consequent on the Madras Pay Commission Report, the scale of pay of trained graduates has been enhanced to Rs. 140–5–180–10–250 as against the old scale of Rs. 85–5–125–10–175 with effect from 1st June 1960. It is expected that a sufficient number of qualified candidates would become available in due course in view of this recent revision of pay scales.

In 1963 the Director of Public Instruction has reported that there were about 780 vacancies of B.T. Assistants in Mathematics and Science in various schools in this State. Among them about

24th July 1964] [Sri R. Venkataraman]

700 B.T. Assistants were required for Board High Schools. The posts were not however, vacant as they were filled up by untrained graduates and the deficiency was overcome by adopting the following measures :—

(1) Extension of retirement age of teachers from 55 to 58.

(2) Re-employment of the superanuated teachers (Science and Mathematics) beyond the age of 58 years.

(3) The most effective method adopted for overcoming the shortage in those subjects is by deputing the untrained graduates for B.T. training with stipends from the secondary education funds so far as they relate to the District Board Schools.

During 1963–64, 196 untrained graduates were deputed for training in those subjects. In 1964–65 also, adequate number of untrained graduate teachers will be deputed for the training and it is hoped that the deficiency of teachers in Mathematics and Science subjects will be overcome within a period of two or three years.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1964–65 :—

1. Sri Mohanlal Mehta.
2. Sri C. Muthiah.
3. Sri K. Rajaram.
4. Sri N. V. Natarajan.
5. Sri S. K. Sambandhan."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1964–65 :—

1. Sri Mohanlal Mehta.
2. Sri C. Muthiah.
3. Sri K. Rajaram.
4. Sri N. V. Natarajan.
5. Sri S. K. Sambandhan."

The motion was put and carried.

(2) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1964-65 :—

1. Sri T. S. Arunachalam.
2. Sri K. Ramadass.
3. Sri A. Chidambara Mudaliar.
4. Sri K. Anbazhagan.
5. Dr. A. Chidambaranathan."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1964-65 :—

1. Sri T. S. Arunachalam.
2. Sri K. Ramadass.
3. Sri A. Chidambara Mudaliar.
4. Sri K. Anbazhagan.
5. Dr. A. Chidambaranathan."

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 26 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Appropriation (No. 4) Bill,a 1964 (L.A. Bill No. 26 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

(Sri G. Krishnamoorthy rose.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is a convention that we do not speak on Appropriation Bills relating to Supplementary Estimates. The present occasion is not to be taken as a precedent later on.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Of course Sir, the Opposition has accepted it as a convention. But now the new schemes are expanding and, as we have got very few opportunities of just putting in suggestions in regard to administration, we may be allowed to speak on the Supplementary Estimates.

a Printed as Appendix III on page 26-27.

Sir, I just want to throw in one or two suggestions for the consideration of the Government. We have been spending over Rs. 120 crores every year. We want a Ministry that will evaluate the work that is being done by the Government the year through. Now we might have just established a small cell in the Directorate of Statistics to evaluate our work. But my point is that there should be a Ministry or at least a portfolio under the Hon. the Chief Minister to just find out how far we are correct in allotting such and such amount for such and such work, though it has been under a departmental routine check at the time of Budget. We must see whether we cannot change the procedure and whether we cannot co-ordinate the work of the various departments. I think it is highly necessary—when we are spending such a huge amount—to have some machinery or some Ministry or portfolio attached to any of the Ministers to just check whether we are co-ordinating our work. For example, if we take "Education", it is connected with all other departments. It is connected with health, it is connected with industries, it is connected with the public works department in the formation of engineering colleges and it is connected with every other department. Are we producing the number of persons required not only for Government but for private work also? We should see whether we fall short of our aims, and whether the present revenues, when being increased by additional taxation, are utilised in a better way for the development of all these things. There should be some portfolio or Ministry to have an overall view of the various departments and to just give suggestions to these departments to reshape, if necessary, their policies and details of administration.

Then, Sir, another Ministry or portfolio with regard to public relations is quite essential. Now this new portfolio which I suggest should have two wings, one with regard to services and the other with regard to public grievances. Now the services have their own grievances. As per departmental rules, there is an appeal to the Head of the Department and then to the Government and so on. We feel that a lot of delay is caused in the disposal of these appeals. In many cases we have to wait only for the rejection of the appeal for months and years. So, there should be some sort of Ministry to look into the grievances of the services and, at the same time, to look into the grievances of the public also. It may be that some District Collector may just be hearing these grievances or a Minister at the Centre hearing grievances from public direct. But would it not be better to have a Ministry to look into the public grievances? The Ministry or the portifolio that I suggest is to see that the money that we have been collecting and spending from year to year is being spent to the maximum benefit of the people, and the other one which I sugest, namely, the Ministry of Public Relations, is to see whether the public are satisfied with our procedure and whether by our spending the large revenues, the people are really getting the benefit or the return for which the money is being spent. These two Ministries or portfolios may well be under the Chief Minister who may be just relieved of certain other port-

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th July 1964

folios. This would go a long way to produce satisfaction in the minds of the people, to make the Government more popular and to make the public also feel that they get justice within the shortest possible time. These are the two suggestions which I want to put before the House.

*திரு. க. அன்பழகன்: தலைவாவர்களே, இந்த பண ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு நான் நிற்கிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. அன்றைய தினம் அமைச்சரவர்கள் விடையளித்தார்கள். அப்போது லஞ்ச ஊழல்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிறுவனத்தின் தலைவர் போலீஸ் இலாகாவிலே தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவராக இருந்தால் லஞ்ச ஊழல்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கேற்ற வசதியளிக்கும் என்று மந்திரி அவர்கள் விளக்கினார்கள். லஞ்ச ஊழல்களைக் கண்டு பிடிக்கிற அந்தத் திறமை போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இருக்கும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதுவும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், போலீஸ் துறையில் தலைவராக உள்ள சிலர் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் இந்த இலாகாவை நடத்திச் செல்லுகிற, அந்த நிறுவனத்தினுடைய டைரக்டராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர் இன்றைய தினம் அமைச்சர்களுக்கு உட்பட்டு பணியாற்ற வேண்டியவராகத்தான் இருக்கிறார். அமைச்சர்களுக்கு அல்லது அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டவராக **Home Secretary** -க்கு கட்டுப்பட்டு அவருடைய மேலதிகாரத்திற்கு உட்பட்டே இருக்கிறார் உள்துறை அமைச்சருடைய மேற்பார்வைக்கும் உட்பட்டவராகவும் தலைமையமைச்சருக்கு உட்பட்டவராகவும் இருக்கிறார். லஞ்ச ஊழல்களையும் ஒரு முக்கியமான கடமையை நிறை வேற்ற வேண்டிய அதிகாரி அமைச்சருக்கு உட்பட்டவராக இருக்கிறார். உண்மையிலேயே லஞ்ச ஊழல் எதனால் வருகின்றது என்று எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறவர்கள் செய்கிற சிறிய தவறுகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டாலும் உயர் நிலையிலுள்ளவர்கள் செய்கிற தவறுகளை வெளிப்படையாக அறிவிப்பதற்கும், அவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முடியாத அளவுக்கு ஒரு சில செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் குறுக்கிடுவதால்தான் லஞ்ச ஊழல் நிலவி வருகின்றது. இன்றைக்குங்கூட விற்பனை வரி காரணமாகக் குற்றச் சாட்டுக்குரியவர்கள் என்று பல வணிகர்கள் கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளனர். அவர்கள் யார் என்பது இன்னும் நாட்டுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. வேண்டுமானால் வதந்திகள் மூலமாகத்தான் தெரிந்து கொள்ளலாகும். இவ்வின்னார் இந்தக் குற்றத்தைச் செய்தனர் என்று செய்தி கிடைக்கவில்லை. அதேபோல் அரசாங்கத்தில் முக்கியமான உயர் பதவியில் உள்ளவர்கள் மீது குற்றச் சாட்டுகள் வருகிறது. சிலர் கைது செய்யப்பட்டு, பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்தாலும்; அவர்கள் என்ன, என் கைது செய்யப் பட்டார்கள், என் விடுபட்டார்கள், விசாரித்துள்ள குற்றச்

3-30 p.m.

4th July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

சாட்டுகள் என்ன, இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளியே வருவதில்லை. ஆக, இதன் முக்கியமான காரணம், அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கு உட்பட்டவர்களாகத்தான் இத்தகைய குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிறுவனத்தினுடைய தலைவர்கள் இருப்பதாலேயே இப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்படக்கூடும் என்ற ஐயம் பொது மக்களுக்கு இருக்கிறது. வேண்டுமானால் என்னைப் போன்றவர்கள் அமைச்சர்களை நன்றாக அறிந்திருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் அப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்று நம்பலாம். ஆனால் பொது மக்கள் அப்படி நம்பத்தயாராக இல்லை. ஆகவேதான் இந்த நிறுவனத்தினுடைய பொறுப்புள்ள தலைவராக ஒரு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டு, அவருக்கு உற்ற துணையாகக் குற்றங்களை கண்டு பிடிப்பதற்கு இதே அளவு தகுதியுடைய டைரக்டர் நியமிக்கப்படுவது நல்லது. ஆனால் அந்த இலாகாவினுடைய முழுப் பொறுப்பும் ஒரு உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியிடம் இருப்பது சிறந்தது என்று கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அன்றும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கல்வி இலாகாவின் நடவடிக்கை காரணமாக இன்றையதினம் மாணவர்கள் பல்வேறு வகையிலே பாதிக்கப்படுவது குறித்துப் பதில் அளிக்கையில், ஏற்கனவே இடங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனவும் எல்லா மாணவர்களும் உயர்நிலைப்பள்ளியிலிருந்து தேறியதும் கல்லூரியில் தான் சேரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது எனவும் அமைச்சர் தெரிவித்தார். ஆனால் இதில் இருக்கிற பிரச்னை எத்தனை மாணவர்கட்கு இடம் அதிகரிக்கப்பட்டது என்றும் வெறும் எண்ணிக்கை மட்டுமல்ல. ஒரு 500 மாணவர்களுக்கு மட்டுமே இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்க வில்லை என்ற குறை பெருங் குறையாகத்தான் இருக்கிறது. சமுதாயம் இதைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. படித்தது போதும் என்ற எண்ணம் சிலருக்குத்தான் இருக்கிறது. சிலருக்கு வேறு தொழிலிலே தங்கள் குழந்தைகளை ஈடுபடுத்த முடியாததன் காரணமாக, (15-16) வயதிலே **P.U.C.** தேறியதற்குப் பிறகு இளைஞர்களை எங்கேயாவது படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமான நிலைமை பெற்றோர்களுக்கு இருக்கிறது ஆகவே **S.S.L.C.** தேறிய மாணவர்கள் எவ்வளவு பேர் **P.U.C.** வகுப்பில் சேர விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கல்வித்துறையினர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பல்கலைக்கழகத்தை அதிக இடம் ஒதுக்கச் செய்வது முதல் அரசாங்கமே பல கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். என் அதைச் செய்ய முடியாது? இலவசக் கல்வி ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் 10-வது வரை இலவசக் கல்வி. 11-வது அல்லது **P.U.C.** யிலே படிக்க விரும்புவோருக்கு இலவசமில்லை. இரண்டும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. 10-வது வரை இலவசக்

கல்வி தருகிற அதே நேரத்தில், அதற்கு மேல் வகுப்பில் சேர முடியாத நிலை இருப்பதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அதற்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவானாலும் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இடமில்லாதது ஒரு குறை அல்ல என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதக்கூடாது.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, இன்று நாம் கல்வித் துறையில் பல செலவினங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் செலவினங்கள் ஏதோ பழைய முறையில் திரும்பத் திரும்ப செலவழிக்கப்படுவதாக இருந்தால் போதாது. இன்று கல்வித் துறை முழு அளவுக்குச் சீர்திருத்தப்பட்டு அமைக்கப்படவேண்டும். அதிலும் S.S.L.C. யில் தேர்வு பெற்றவர்கள் எல்லாம் P.U.C. -க்கு வரவேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமை இல்லாமல் S.S.L.C. தேர்ச்சி யடைவதற்கு முன்பே பல்வேறு வகையாகப் பிரிவு படுத்தப்பட்ட தொழில் கல்வி பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். Junior Technical Schools எந்த அளவுக்கு ஏற்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் P.U.C. -ல் இட நெருக்கடி குறையும். Junior Technical Schools இது வரை ஏற்படுத்தப்பட்டது 8 அல்லது 10. ஆனால் இக் கல்விக் கூடங்கள் மாவட்டத்துக்கு 4 அளவிலாவது ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அந்த வகையிலே Junior Technical Schools ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வந்து மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற படிப்பு நெருக்கடியைத் தவிர்க்க வேண்டும். அடுத்த ஆண்டிலாவது அதற்கான திட்டத்தை முன் கூட்டியே எண்ணிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன்.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, அரசாங்க மருத்துவத் துறைக்கு இதில் நிதி கேட்கப்பட்டு நடந்தது. அதில் முக்கியமாக சென்னையிலுள்ள கிழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியுடன் அமைக் கப்பட்டிருக்கிற மருத்துவ மனையை அந்த இடத்திலிருந்து தென் காசிக்கோ, நிருக்குற்றாலத்திற்கோ மாற்றக்கூடிய நிலைமை இருக் கிறது. இந்திய மருத்துவ மனையை இங்கு ஏற்படுத்தி 40 ஆண்டு காலமாகிறது. இந்த 40 ஆண்டு காலமாக இந்திய மருத்துவ மனை மக்களுக்கு மிகவும் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற பிற மருத்துவத்துறைகளால் நிவர்த்திக்க முடியாத சில வியாதிகளை அது நிவர்த்திருக்கிறது. அந்த இந்திய மருத்துவ ஆஸ்பத்திரி அந்த இடத்தை விட்டு மாற்றப் பட்டால் அது சென்னையிலுள்ள 18, 20 லட்சம் மக்களுக்கு ஒரு பெருங் குறையாகிவிடும் மற்ற மருத்துவ முறைகளினால் குணப் படுத்த முடியாத சில வியாதிகளை குணப்படுத்தவல்ல இந்திய மருத்துவ முறையை வளர்க்க வேண்டிய அவசியமாகும். இந்த மருத்துவ மனையில் தினந்தோறும் ஆயுர்வேத முறைகளில் ஏறத்தாழ 2,000 பேர்கள் தினம் சிகிச்சை பெறுகிறார் கள். அந்தப் பயனுள்ள முறைகளை வளர்க்க வேண்டும். அதற்

கான பொருட்செலவை அரசாங்கம் மனமுவந்து ஏற்கவேண்டும். அதுவேறு இடத்துக்கு மாற்றப்படுவது அந்த மருத்துவமனை ஏற்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்துக்கே ஏற்றதாகாது திருக்குற்றாலத் தில் வேண்டுமானால் அங்கே இன்னொரு மருத்துவ மனை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சென்னையில் அந்த மருத்துவ மனை நிலைத்து நீடிக்க வேண்டும். அதை மாற்றுவது சென்னை நகரப் பொது மக்களுக்கு துரோகம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் அங்கு தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி சிறிது சிறிதாக மாற்றப்பட்டு பிற மருத்துவமுறைக்கு அல்லோபதி முறைக்கு மாற்றப்பட்டது. மாணவர்களாகச் சேரு கிறவர்கள் தாங்களும் M.B.B.S. பட்டம் பெற வேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கை. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துக்காக இந்திய மருத்துவம் பயிலுவதற்கு ஒரு கல்லூரி வேண்டுமென்று இது ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், அந்த நோக்கத்திற்கு மாறாக இன்றைய தினம் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி என்று ஒரு கல்லூரிகூட இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு சிறந்த மருத்துவ வசதிகள் செய்ய வேண்டுமானால், இந்திய மருத்துவமும் ஆராய்ந்து வளர்க்கப்படவேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசாங்கம் பெரு நிதி ஒதுக்கியுள்ளது. மாநில சர்க்கார் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி இங்கே ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அதிலே சேர்க்கப்பட இருக்கிற மாணவர்கள், மற்ற மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் P.U.C. வகுப்பில் தேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற விதி இருப்பதற்கு மாறாக இதிலே S.S.L.C. வகுப்பிலே தேறியவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள லாம் என்ற விதி செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுவதற்கு வழி வகுத்து. S.S.L.C. தேர்வு பெற்றவுடன் அவர்களுக்கு அந்தத்துறையில் நான்கு அல்லது ஐந்தாண்டு படிப்பு ஏற்படுத்தி இந்திய மருத்துவத்தில் அவர்கள் பட்டம் பெறுவதற்கு வழிவகைகள் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். 'தேசியம்' என்று பேசிவிட்டு, பல ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக வளர்ந்த நாட்டு மருத்துவமுறையை புறக்கணித்தால் அது எந்த தேசியத்துக்கும் பெருமையாகாது. அந்த வகையிலே இந்த கருத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டி இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி சென்னையிலே ஏற்படுத்தப் படவேண்டும் எனவும் இந்திய மருத்துவ மனையும் சென்னை யிலிருந்து மாற்றலாகாது எனவும் கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவோடு எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டுவந்துள்ள Appropriatoin Bill -ஐ வரவேற்று என் கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது சிற்பனை

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்] [24th July 1964

வரியைச் சரியாக வசூலிப்பதற்காக அரசாங்கம் புதிய நடவடிக்கைகளாக சில முறைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தாலும் என்னுடைய கருத்து என்ன வென்றால் ஆறு சோதனைப்படைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் திடீரென்று ஏதோ கொள்ளைக்காரர்களை வழி மறித்துப் பிடிப்பது போல் வியாபாரி வீட்டிலே போய் துழைகிறபோது தூணுக்கள் தெருவிலே வந்து வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். அந்த தூணிலே பரம்பரையாக இருக்கிற பெரிய மனிதர்கள்—தவறு செய்தும் இருக்கலாம், செய்யாமலும் இருக்கலாம்—அது தங்களுக்கு ஏதோ பெரிய அவமானத்தை தேடித்தந்துவிட்டதுபோல் வீட்டை விட்டு வெளியே வருவதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். எனக்கு தெரியும் ஒரு இடத்தில் விற்பனை வரி ஆபீலர்கள் போய் சோதனை செய்து தேடி ஒரு கணக்குக்கூட கிடைக்கவில்லை. எனக்குத் தெரித்த யோசனை அதற்கு மாற்றாக, இப்போது Check Post-களைப் புதிதாக 5, 6 இடங்களில் அமைத்திருக்கிறோம். இப்படிப் பட்ட Check Post-களை அதிகப்படுத்தி லாரிகளில் எடுத்துச் செல்லும் சாமான்கள் விற்பனை வரி ரசீது இல்லாமல் ஏற்றிப் போவதை கட்டாயமாகத் தடுத்தோமானால், விற்பனை வரியை ஏமாற்றி சாமான்களைக் கடத்தும் முறையை தடுக்கலாம். ஆகவே அதை அரசாங்கம், ஆராய்ந்து கவனித்து வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல் பலர் பேசிவிட்டார்கள். திரும்ப அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. இந்த P.U.C.-க்கு மாணவர்களைச் சேர்க்க இன்னும் நம் ஹாஸ்டலிலும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் வீட்டிலும் பெற்றோர்களும் பையன்களும் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த சின்ன யோசனையை உங்களிடம் தாழ்மையுடன் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஒரு ஐந்து சீட்டுகள் ஒவ்வொரு Section-க்கும் கொடுக்கலாம். சென்ற ஆண்டிலே அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தது, சேலம் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையிலே சென்ற ஆண்டிலே இருந்த இடங்களில் 35 seat-கள் குறைத்து விட்டார்கள். அதைப் பல்கலைக் கழகம் மறுத்து வருகிறது. அதனால் அரசாங்கம் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய மனப்பான்மையில் மாறுதலை உண்டாக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள ஆண்டில் shift முறையை வைத்தாவது மேற்கொண்டு மாணவர்களை சேர்த்துக் கொண்டு இந்த ஆண்டிலே இருக்கிற நெருக்கடியை எப்படியாவது நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் சார்பிலே மிகவும் வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே சமயத்தில் சென்ற ஆண்டிலே தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் புதிதாகச் சேர்ந்த மாணவர்களை, கல்லூரி விடுதியில் பழைய மாணவர்கள் இழிந்த முறையில் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் அடிபட்டு, அரசாங்கம் அந்த மாணவர்களை எச்சரித்து கடுமையான உத்திரவு பிறப்பித்தது. அப்படியிருந்தும், இவ்வாண்டில் கூட கிண்டி என்ஜினியரிங் கல்லூரி மாணவர்கள், அதே போன்ற

3-40 p.m.

24th July 1964] [திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்]

அநாகரீகமான முறையில், காட்டு மிராண்டித் தனமான முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று பொறுப்பற்றவர்கள் அல்ல, இந்த சபையில் அங்கம் வகிக்கும் பொறுப்புள்ள பெரியவர் ஒருவர் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவித்து, சென்ற ஆண்டு கடுமையான உத்திரவு பிறப்பித்திருந்தும், மீண்டும் இவ்வாண்டு கடுமையான (Circular) சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருந்தும், இப்படி நடக்கிறதே என்று வருத்தினார்கள். எந்தக் காலத்திலோ ஆரம்பித்தப்பட்ட காட்டுமிராண்டி பழக்கத்தை, இவ்வளவு நாகரிகமான காலத்தில் நமது மாணவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றால், அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு வேண்டுகோள், விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவோ உதவி செய்து கொண்டு வருகிறோம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இருந்தாலும் நேரடியாகக் குடியானவர்களுக்குப் பயன்படும்படி எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. பல விவசாயிகள் இயந்திரக் கலப்பைகளுக்கு, டிராக்டர்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறார்கள். நாம் வெளிநாடுகளுடன் உறவு கொண்டு, விவசாயத்துக்கு தேவையான இயந்திரக் கருவிகளை இறக்குமதி செய்கிறோம். இருப்பினும் விவசாயிகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது அதுவும் தொழிற் துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, நீங்கள் வேறு பெரிய தொழில்களில் கவனம் செலுத்தும் அளவுக்கு, விவசாயத்திற்குத் தேவையான இயந்திரக் கருவிகளை, கலப்பைகளை தயார் செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இயந்திரக் கலப்பை, போன்றவற்றை இங்கேயே foreign collaboration உடன் உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நாம் எப்படி போர்க் கருவிகளை உற்பத்தி செய்ய, foreign collaboration உடன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோமோ, அதைப் போல போர் வீரர்களை ஊக்குவிக்க தேவையான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க, அதே போன்ற முறையை உடனடியாக மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, this is not a general debate on the budget, and, therefore, I shall confine myself only to those points, which relate to the supplementary estimates, in the course of my reply.

The suggestion which the hon. Member Sri Anbazhagan made will involve further expenditure, and we do not believe in increasing the expenditure. We cannot afford to bear any further expenditure in creating a new ministry. Actually, our financial position is so tight that we would like to cut down a few rather than increase the numbers.

[Sri R. Venkataraman] [24th July 1964

So far as the Director of Vigilance is concerned, I have already explained the position. He has only to investigate, and if he finds that there is a *prima facie* case, he has to submit it to the Tribunal for Disciplinary Proceedings or file a charge-sheet in the Magistrate's Court. I do not believe that a judicial officer will have the capacity to investigate the crimes which are said to be prevalent. The arrangement which we have made is a very satisfactory one, and we do not propose to change it without gaining experience. It was said that the names of persons against whom investigations were being conducted had not been published. Under the law of the land, we cannot do it. It will become defamatory. Unless a person is charged before a court, unless a person is actually found guilty, and unless something is proved, the Government cannot say, 'We have arrested so and so on suspicion; we have raided such and such a place on suspicion', and all that. Then, if we appoint a judge, he will be more careful not to give out these details. A Judge is not going to help in the disclosure of these names.

So far as the education of the students in the colleges is concerned, we have already explained our position. We have provided more than 32,000 seats in the Pre-University Course this year. I understand that the question of increasing further a few more seats in the respective colleges is under active consideration. The addition of about five more seats in each section is, I understand, under consideration. I think the decision has to be taken by the Syndicate of the University and the Vice-Chancellor. I cannot anticipate what the decision would be. But it seems that the suggestion is being worked out on that footing.

Sir, the Government are alive to the question of starting junior technical schools, but the problem is that we have to find the equipment for the junior technical schools, which are very heavy. At present, we are starting junior technical schools only in the polytechnics, which are already provided with sufficient equipment for the training. We cannot start junior technical schools in ordinary high schools, because it will not be possible to provide all the necessary equipment therein to give the training which forms part of the syllabus of the junior technical school training. It depends on the availability of the accommodation in the polytechnics and then the location of the polytechnics for the admission of students in the junior technical schools in those areas. But, nevertheless, the Government have got a programme of increasing the number of junior technical schools in the years ahead of us.

So far as the indigenous system of medicine is concerned, the Government have taken a decision after considerable discussion that the college should be located in Courtallam. The location of the college of indigenous medicine in Madras where there are colleges of modern medicine and the students of the college of indigenous medicine comparing always their position with that of the students of the college of modern medicine have led to a great deal of

24th July 1964] [Sri R. Venkataraman]

difficulties. Therefore, we felt that in order to give them a completely indigenous and national environment and atmosphere, the best Sir, you are mainly responsible for that decision.

MR. CHAIRMAN : Not for the place, but for upgrading the college.

SRI K. ANBAZHAGAN : Sir, I would like to know whether the college of indigenous medicine or onty the hospital is going to be located at Courtallam.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The immediate thing is the hospital. But the training facility is likely to be attached, but not at present. We want a place where the environment, the atmosphere and all that will be conducive to this sort of treatment as well as this sort of education. But, at the present moment, it is only a hospital centre.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : The starting of another Women's College will not attract the tourists, as the place will get congested. 3-50 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is an objection from the tourist point of view.

Then there is one other question. This was put forth by Sri Sambasiva Reddiar. So far as the collection of sales tax is concerned, the Government follow the procedure laid down in the Act, which has been adopted by both Houses of the Legislature. Nothing is done by the Government which is contrary to what is permitted under the Act. We have tried the method of increasing the check-posts and also increasing the vigilance in the check-posts. I am sorry to say that it does not yield results. In fact, it has led only to harassment of small people who are carrying a few things beyond the check-posts. I would take this opportunity to appeal to the mercantile community to perform or discharge their obligations and responsibilities to society so far as sales-tax is concerned. They are not paying it out of their pocket. They are only collecting it from the consumers and paying it and there can be no question of their being put to any harassment.

I have done, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 26 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

(L.A. BILL No. 26 OF 1964).

[24th July 1964

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 26 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 26 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 5) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 27 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 27 of 1964), as passed by the Assembly be taken into consideration."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 27 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 27 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 27 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 337. *Review on the working of the Fertilisers and Chemicals Travancore Limited, Alwaye, for the period from 1st January 1962 to 31st March 1963.*

Printed as Appendix IV on page 28.

24th July 1964]

* 338. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3671, Food and Agriculture, dated 19th December 1963, regarding reconstitution of the Committee on the Madras Land Improvement Board.*

* 339. *Review on the working of the Travancore Minerals, Limited, for the year ending 31st March 1963.*

* 340. *Notification issued with Proceedings Roc. No. 71166/63-F4, dated 30th March 1964 of the Additional Development Commissioner, regarding alteration of classification of certain Village Panchayats into Town Panchayats.*

* 341. *Notification issued with Proceedings Roc. No. 61873/63-F5, dated 22nd March 1964 of Additional Development Commissioner, regarding provisions of Madras District Municipalities Act, 1920, relating to milk trade extensions.*

* 342. *Notification issued with Proceedings No. 71166/63-F4, dated 10th April 1964 of the Additional Development Commissioner, regarding alteration of classification of certain village panchayats as Town Panchayats.*

† 343. *Statement showing the action taken on the suggestions made by the Members of the Madras Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Madas State Electricity Board for the year 1963–64.*

* 344. *Notification issued with G.O. Ms. No. 497, Revenue dated 25th February 1964, regarding amendments to the removal of encroachments on lands or buildings belonging to Religious Institution Rules.*

* Placed on the Table of the House on 17th July 1964.

† Sent to all M.L.Cs. by special messenger on 16th July 1964.

APPENDIX I.

[*Vide* answer to starred question No. 215 on page 1]

1963-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 1-ந் தேதியில் உள்ளவாறு அரசாங்கத்திடமிருந்து நிலங்கள் பெற்ற அரசியல் தியாகிகளின் எண்ணிக்கையும் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் பெற்ற அரசியல் தியாகிகளின் எண்ணிக்கையும் காட்டும் அறிக்கை.

மாவட்டம்.	நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப் பட்ட அரசியல் தியாகிகளின் எண்ணிக்கை.	தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் பெற்ற அரசியல் தியாகிகளின் எண்ணிக்கை.						
		தொழிற்படிப்பு அல்லாதவை.		தொழிற்படிப்பு.				
		கல்லூரிகள்.	உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.	விலங்கின மருத்துவம்.	சட்டப் படிப்பு.	வேளாண்மை.	பொறியியல்.	பாலி டெக்னிக்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
சென்னை	இல்லை.	8	3	2	இல்லை.	இல்லை.	1	2
செங்கற்பட்டு ..	162	5	2	..	..	..	..	..
வட ஆற்காடு ..	137	8	2	..	..	..	..	4
தென் ஆற்காடு ..	239 (இது வரை 19 பேருக்கு ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது),	..	4	..	1	..	...	1
திருச்சிராப்பள்ளி ..	200	6	5	..	1	..	1	..
தஞ்சாவூர் ..	857	6	7	..	..	..	2	2
மதுரை	635	15	20	..	2	..	2	2
இராமநாதபுரம் ..	70	8	26	..	..	..	2	5
திருநெல்வேலி ..	237	12	19	..	..	..	..	..
கன்னியாகுமரி ..	..	2	9	..	..	..	1	..
நீலகிரி	94	1	2	..	..	..	..	..
சேலம்	156	2	19	..	..	..	2	1
கோயம்புத்தூர் ..	110	6	21	..	..	3	4	2
மொத்தம் ..	2,897	79	139	2	4	3	15	19

APPENDIX II.

Vide answer to starred question No. 222 on page 6.)

The particulars are furnished below :—

	Madras.	*Srirangam.*	*Tiruchirappalli.*	*Madurai*	*Coimbatore.*
1. No. of Consumers' Co-operative Stores as on 1st April 1964.	43	2	6	14	12
	(Rupees in Lakhs.)				
2. Value of sales effected—					
1962–63	340·23	2·88	21·44	66·58	33·95
9163–64	361·25	3·27	32·10	85·72	57·12
3, Profit earned or loss incurred.					
1962–63 Profit ..	(20) 0·64	..	(4) 0·10	(7) 1·41	(4) 0·24
Loss	(9) 1·77	(2) 0·10	(3) 0·74	(1) 0·89	(5) 0·40
Neither profit nor loss—(1)					
1963–63 Profit ..	(12) 0·47	(1) 0·01	(4) 0·15	(10) 1·46	(9) 0·61
Loss	(4) 0·04	(1) 0·11	(2) 0·56	(4) 0·87	(3) 0·33
Neither profit nor loss (27)					

Note.—Figures in brackets indicate the number of Stores.

APPENDIX III.

(*Vide* Item V (1) on page 12)

L.A. Bill No. 26 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financil year which commenced on the 1st April 1964.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 4) Act, 1964.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April* 1964.—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1964, a further sum not exceeding *two crores, eighty-one lakhs, fifty-seven thousand and six hundred rupees, being moneys* required to meet—

(*a*) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Sechedule; and

(*b*) the supplementary expenditure charged on the Consolidatd Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

The Schedule.

Demand number.	*Services and purposes.*	*Sums not exceeding* — *Voted by the Legislative Assembly.*	*Charged on the Consolidated Fund of the State.*	*Total.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
III.	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	16,12,600	..	16,12,600
VI.	State Legislature	3,05,900	..	3,05,900
VIII.	Head of State, Ministers and Headquarters staff.	19,15,200	..	19,15,200
IX.	District Administration and Miscellaneous.	56,900	7,100	64,000
X.	Administration of Justice ..	61,200	13,500	74,700
XI.	Jails	..	600	600
XII.	Police	3,07,900	..	3,07,900
XIII.	Education	3,60,100	..	3,60,100
XIV.	Medical	1,50,500	..	1,50,500
XVI.	Agriculture	9,25,700	..	9,25,700
XVIII.	Animal Husbandry	3,37,000	..	3,37,000
XIX.	Co-operation	2,42,000	..	2,42,000
XX.	Industries	46,00,300	..	46,00,300
XXI.	Cinchona	..	1,600	1,600
XXIV.	Labour including Factories ..	1,43,700	..	1,43,700
XXVI.	Irrigation	300	..	300
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	7,92,100	..	7,92,100
XXIX.	Public Works—Grants-in-aid ..	10,00,100	..	10,00,100
XXXIII.	Miscellaneous	17,00,100	..	17,00,100
XXXIV	Stationery and Printing ..	1,10,700	..	1,10,700
XL.	Capital Outlay on Industrial Development.	31,73,800	..	31,73,800
XLI.	Capital Outlay on Irrigation ..	58,17,100	..	58,17,100
XLII.	Capital Outlay on Public Works	11,07,800	..	11,07,800
XLIV.	Capital Outlay on Forests ..	93,000	..	93,000
XLVI.	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	3,20,800	..	3,20,800
XLVII.	Loans and Advances by the State Government.	30,00,000	..	30,00,000
	Grand total ..	2,81,34,800	22,300	2,81,57,600

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
24th July 1964.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

APPENDIX IV.

[*Vide* Item V (2) on page 22]

L.A. Bill No. 27 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1960, *in excess of the amounts authorized or granted for the said services.*

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras appropriation (No. 5) Act, 1964.

2. *Issue of Rs.* 3,811 *out of the Consolidated Fund of the State for the financial year ended on the* 31*st March* 1960.—The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the aggregate to the sum of three thousand eight hundred and eleven rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent for defraying the charges in respect of the services and purposes specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1960, in excess of the amounts authorized or granted for those services and purposes for that year.

3. ***Appropriation.***—The sum deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State under this Act shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated for the services and purposes specified in the Schedule in relation to the financial year ended on the 31st day of March 1960.

The Schedule.

(*See* sections 2 and 3)

Demand number.	*Services and purposes.*	*Sums.*		*Total.*
		Voted by the Legislative Assembly.	*Charged on the Consolidated Fund of the State.*	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.		Rs.
XIII ..	Administration of Justice ..	3,811	..	3,811
	Total ..	3,811		3,811

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

FORT ST. GEORGE,
24th July 1964

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 25th July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

S.S.L.C. blank registers

* 225. *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon the Chief Minister be pleased to state :

(*a*) whether S.S.L.C. blank registers indented for by Secondary Schools in the State for the year 1960–61 have not yet been supplied; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) The S.S.L.C. blank forms indented for by Secondary Schools for the year 1960–61 have been supplied through the Inspecting Officers concerned.

(*b*) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : On what date were these supplied?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have not got with me information about the exact date. But they have since been supplied.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the registers indented for subsequent years also been supplied?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are being got printed and they will be supplied.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Was there any undue delay in the supply of these registers and did the schools experience difficulty in maintaining the records?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There was some delay, but it is now being overcome.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are they printed at the Government Press or are some items of work printed outside also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That information cannot be disclosed.

[25th July 1964

Secondary Grade Teachers

* 226 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any preference is given to Secondary Grade teachers working in Panchayat Elementary Schools while filling up Secondary Grade costs in District Board High Schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Has there been any representation, and, if so, what is the difficulty in just giving them preference?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Director of Public Instruction has examined this and he has come to the conclusion that it is not possible to give them preference.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Panchayat elementary Schools have now been taken over by the district boards. So, what difficulty is there in absorbing them or in giving them preference in service under district boards?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no difficulty. It is a question of competence. The highest authority thinks that the work in these two places is different and that it is not in the interests of education to transfer these people from the elementary schools to the secondary schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are secondary grade teachers working in higher grade posts absorbed in these posts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Hon. Member is entering into an argument. As I said, this is the decision of the authorities.

Allowances to Government servants

* 227 Q.—DR. A. SREENIVASAN and SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether this Government have received any reply from the Government of India in respect of meeting the cost involved in granting the increased dearness allowance and compensatory allowance consequent on the declaration of Madras City as 'A' Class City; and

(b) if so, whether the increased rate of dearness allowance and compensatory allowance will be granted to all categories of State Government servants in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The Government of India have declined to meet the cost involved in the grant of increased dearness allowance.

25th July 1964]

(b) The State Government have, out of their own resources, sanctioned, with effect from 1st June 1964, increased dearness allowance for their employees. The increase is of the following order:

Pay limit.	*Increase in the rate of dearness allowance.*
	RS.
Below Rs. 90	2
Rs. 90 and above but below Rs. 150	5
Rs. 150 and above but below Rs. 210	5
Rs. 210 and above but below Rs. 300	10
Rs. 321 and upto Rs. 380	10
Rs. 381 and upto Rs. 389	9-1
Rs. 390 and above	Nil.

DR. H. V. HANDE: Is it not the responsibility of the Madras Government to see that the City N.G.Os. get dearness allowance on a par with the Central Government servants after having been responsible for persuading the Home Ministry to declare Madras City as an 'A' Class City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: These are two independent things. The question of declaring Madras City as 'A' Class City relates to the benefit of house rent. So far as dearness allowance is concerned, no special benefit comes by Madras being declared an 'A' Class City.

Conference of Chief Ministers and Food Ministers

* 228 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether it is a fact that a Conference of the Chief Ministers and Food Ministers of the States was held at Delhi recently by the Minister for Food and Agriculture, Government of India; and

(b) if so, whether any decisions have been taken, and, if so what they are?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir. But the Conference was convened by the Prime Minister.

(b) The following decisions were taken at the Conference—

(1) to abolish the procurement of rice that was being made in the States of Andhra Pradesh and Madras on behalf of the Government of India and to remove all restrictions on the movement of paddy and rice within the Southern Rice Zone;

[25th July 1964

(2) to remove all restrictions imposed by the State Governments on the movement of coarse grains and pulses except those that were imposed with the specific concurrence of the Government of India. The restrictions on the movement of grams (Bengalgram) will continue;

(3) to continue the existing Wheat Zones; and

(4) to continue the policy adopted by the West Bengal Government for regulating the price of rice.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether this conference made any move for the fixation of price of paddy and wheat and other foodgrains and, if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Two subjects were discussed—one, the short-term measures and the other the long-term measures. So far as the short-term measures are concerned, the removal of restrictions on the movement within the Zone and liberalisation of the present regulations with regard to movement of other coarse grains and pulses were decided upon. So far as the long-term proposals are concerned, the conference discussed the question of fixing a reasonable price for the producer and also the need for fixing the margin and the maximum retail selling price. No decisions were taken on the long-term measures.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Was there any discussion in the conference about the media of distribution of foodgrains to the public?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: So far as the fair price shops are concerned, we had originally about 500 fair price shops That was increased to 700. We have asked for 1,000 fair price shops for our State. The Government of India said that they would import enough wheat and rice to meet the demand arising within the country between now and the next harvest.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is it a fact that the Government of India have declined to sanction the opening of more fair price shops in the City of Madras? If so, have the Government found out the reason why they have declined to sanction the opening of more fair price shops especially in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is a continuous process. First we wrote; they declined. Then we wrote and they sanctioned. This goes on. I do not know at what particular stage Sri Sambandhan wants the information. Originally when we asked for 500 fair price shops, they said they could not sanction it. Then they agreed to it. Then the number was increased to 700. Now we have written for opening 1,000 shops. Of course, they have pleaded their difficulty. But nothing is final.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that the prices have risen after the recent fall and, if so, what are the reasons?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I find from the statistics that from the second week of July there has been a slight tendency for increase in prices.

25th July 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, since the answers given by Government are not satisfactory and adequate, I request that a half-hour discussion on this subject may be allowed at the conclusion of business to-day or on Monday or on any other day.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have given all the information which is available with the Government and if the hon. Member wants any further information, he can put questions.

Kalpakkam Atomic Plant

* 229 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the attention of Government has been drawn to the report of the statement said to have been made by Dr. Bhabha that no decision has been taken by the Government of India with regard to the Kalpakkam Atomic Plant?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No such information has been given to this Government.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Has what appeared in the Press been brought to the notice of the Government or of the Ministers? What action is taken or what clarification is obtained from those who are responsible for making such statements to them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We do not take information from the Press. I must frankly say that.

திரு. க. வன்பாகன்: [illegible] வெளியிலிருந்து வருகிற பத்திரிக்கைச் செய்திகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வ தில்லை என்றாலும் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிற செய்தியின்படி மின்சார உற்பத்திக் கூடம் நிச்சயமாக ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லாத் திட்டங்களும் முறையாக நடைபெற்று வருகிறதா?

கௌரவ திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: டில்லியிலுள்ள [illegible] காரைன் கல்பாக்கத் திட்டத்திற்கு sanction for advance action கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று முன்பு இங்கு கூறப்பட்டது

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will it not be fair on the part of this Government to advise the Central Government officers and Ministers not to say anything contrary to this Government's views on this matter so that it will not put the people in this State in great anxiety and embarrassment because of such statements? When Dr. Bhabha says that no decision has been taken, people think it will not come even in the Fourth Plan period or even in the Fifth Plan period, while the Hon. Minister is saying: 'It is coming, it is coming'. Will the Government take steps to avoid this kind of contradictory statements from such responsible people? 3-10 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not part of the Government's duty, Sir.

[25th July 1964

Industrial licences

* 230 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(*a*) the number of industrial licences issued for starting industries in this State during the period from January 1962 to January 1964?

(*b*) the number and names of industries in respect of which licences were revoked; and

(*c*) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) 164.

(*b*) 34. A statement * showing the list of licences revoked during the period is placed on the table of the House.

(*c*) Usually the licences are revoked if the licensees fail to fulfil the conditions attached to the licence.

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know, Sir, the main conditions that have not been fulfilled by the licensees in all these cases?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: For each one of them there would be a list of conditions attached and they might not have fulfilled those conditions. It is not possible for us to go into each one of the licences and look into conditions and find out what they have failed to do.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister kindly tell us whether this Government or the Central Government had done their part with regard to the licences, such as arranging for foreign credit facilities, etc?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is not part of the Government's duty to arrange for credit facilities. If the private enterprise wants credit facilities, it must find its credit. But so far as foreign exchange part of it is concerned, whenever licensees come to the stage at which the foreign exchange is required after the licence is granted, foreign exchange also would be allocated.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will this kind of industries be recommended by the Government if anybody else approaches the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is a hypothetical question.

Government servants' quarters

231 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the number of Government servants in the City of Madras provided with Government quarters as on 1st August 1963?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The number is 4,634.

* Printed as Appendix on pages 293-294.

25th July 1964]

SRI M. RAJAH IYER: Are the Government servants in the Madras City eligible for the House rent allowance when they occupy Government quarters?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: They will have to pay house rent.

SRI M. RAJAH IYER: May I point out, Sir, that the Government servants allotted quarters in Todhunter Nagar and Government Estate, if they had taken up the occupation prior to 1st June 1960, are eligible for house rent allowance due to them while the Government servants who occupied quarters after 1st June 1960, do not seem to be eligible for this extra house rent allowance? Will the Government please look into the matter and end this discrimination?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If the hon. Member writes to me, I will look into the matter.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know the total number of Government servants and the percentage of Government servants provided with quarters?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I have just now given the information regarding the number of houses provided for Government servants. It is 4,634. About the total number of Government servants, I require notice of a separate question.

East Pakistan refugees

* 232 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that this Government are going to rehabilitate some of the East Pakistan refugees in this State;

(*b*) if so, the place selected for the rehabilitation of these refugees; and

(*c*) the amount allotted by the State Government and the Government of India in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (*a*) Yes.

(*b*) Five Districts in this State have been selected for the purpose, viz., Thanjavur, Tiruchirappalli, Madurai, Salem and Coimbatore.

(*c*) The entire expenditure will be met by the Government of India. The Government of India is being moved separately for the provision of requisite funds for the purpose. Initially, however, an expenditure not exceeding Rs. 9 lakhs has been sanctioned from the Contingency Fund of the State. This will be got reimbursed by the Government of India in full in due course.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether this Government have approached the Central Government to give assistance to this Government to rehabilitate the evacuees coming in large numbers to this State from Burma and Ceylon? If so, what is the result?

[25th July 1964

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Though it is a separate question, I may tell the hon. Member that the Government of Madras approached the Government of India and they have very generously come forward to do all that is possible help the Indians returning from Burma.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கிழக்கு பாக்கிஸ்தான் அகதிகளைக் குடியேற்றுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவற்றில் குடியேற்றப்படுகின்றனர்?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: வாக்கூடியவர்களுக்கு கவர்ன்மெண்ட் எங்காவது இடம் தெரிந்தெடுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது அவர்களை எங்கெங்கு அனுப்பினால் அதிகக் கஷ்ட மில்லாமல் ஏற்பாடு செய்ய முடியுமோ அங்கே அனுப்புகிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: அப்படிக் குடியேறும் அகதிகளுக்கு திருச்சி போன்ற நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் 800 வீடுகள் கட்டித் தந்து இருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறதா? வேலை வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும் குடியிருக்க வீடுகட்டி முடிகிறது என்ற காரணத்தால், அவர்கள் அங்கு குடியேற்றப்படுகிறார்களா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: இவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக அங்கேயே இருக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை. வேறு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிற வரையில்தான் அவைகள் டிரான்சிட் கேம்ப் போல அமைக்கப்படுகிறது.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, திருச்சி போன்ற ஊர்களின் பக்கத்தில் அகதிகள் குடியிருப்பு இடம் அமைத்திருப் பதால், அந்தப் பகுதியில் ஏற்கெனவே குடியிருக்கும் மக்களுக்கு பயங்கரமான வியாதிகள் ஏற்படுமென்ற செய்தி அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: அதைப்போன்ற செய்தி ஒன்றும் வரவில்லை; பயங்கரமாக எதுவும் நடக்க அவசியம் இல்லை.

Cholera

*233 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state:—

(a) whether there was an epidemic of Cholera in some parts of the South Arcot District in March 1964;

(b) if so, the number of persons affected by cholera; and

(c) the number died?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) to (c) There was no epidemic of Cholera in the South Arcot District in March 1964, but sporadic cases were reported from some areas. 102 persons were thus affected and 46 died.

25th July 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know whether it is a fact that it has become a common feature, a regular feature, especially in the South Arcot District, for cholera to break out every year and take away the lives of hundreds of people? Will the Government do anything about it in the future at least to prevent this recurrence?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir. In March about 58,660 people were inoculated and the district is free from cholera.

(The hon. Member Dr. A. Sreenivasan was seen leaving the Chamber).

MR. CHAIRMAN: Question 234. The hon. Member Dr. A. Sreenivasan seems to be walking out. Is he not putting the question?

DR. A. SREENIVASAN: I am sorry, Sir. I am putting the question.

District Medical Officer, Tiruchirappalli.

*234 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state:—

(a) whether the Government have received any Resolution passed by the Municipal Council, Tiruchirappalli, requesting the transfer of the District Medical Officer of the Headquarters Hospital, Tiruchirappalli; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No.

(b) Does not arise.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 32 of 1964) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

I have also received the following message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly:

"In accordance with sub-rule (1) of Rule 123 of the Madras Legislative Assembly Rules, I have the honour to intimate that the amendments made by the Council in respect of the Madras Bhoodan Yagna (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 8 of 1964)

[Mr. Chairman] [20th July 1964

were taken into consideration by the Assembly at its meeting held on the 20th July 1964, and that the Assembly has accepted the amendments."

III—CALLING ATTENTION TO MEASURES TAKEN TO REHABILITATE THE REFUGEES FROM BURMA.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Works to a matter of urgent public importance, namely, the measures taken by the Government to rehabilitate the refugees coming in large numbers from Burma and also to make a serious representation and explain the gravity of the situation to the Central Government and request them to take up the matter with the Burma Government at the highest level.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, large numbers of Indian nationals in Burma mostly hailing from South
2-00 p.m. India are affected by the nationalisation of private-owned wholesale and retail shops, timber shops, ware-houses, broker's establishment, etc., by the Government of Burma and they have been enforced to quit that country. This Government addresed the Government of India for a full appraisal of the events and for urgent steps through diplomatic channels to safeguard the interests of our nationals and to ensure adequate compensation to those who have to return to India. The Government of India are very keen to ensure that our nationals are not subjected to either indignities or to undue hardships in a foreign country and are, therefore, making arrangements to transport them to India from Burma. As a result of the representation made by the Government of India, the Government of Burma have set up a high-level committee for expediting the issue of travel documents to those returning Indians. It is reported that the Central Government have made strong representations to the Government of Burma about the need to permit these people to bring their hard-earned savings, so that they can rehabilitate themselves in India. The Government of Burma have also been requested to put an end to the detention of Indians without trial by either deporting them or by bringing them to trial. The Government of India have further reported that special instructions are being issued to all Customs Officers about repatriates from Burma. The rules are generous and hardly any repatriate will be called upon to pay anything by way of Customs duties. The Government of India have decided to issue railway tickets free for the journey of the repatriates from the Port of disembarkation to their villages. This concession will not be made applicable to passengers who travel in cabin class in ships. The Government of India are in constant touch with the Government of Burma in this matter.

A preliminary meeting was held on 6th July 1964 in the Chambers of the Chief Secretary with the Secretaries to Government, Industries, Labour and Co-operation, Revenue, Education and

25th July 1964] [Sri V. Ramaiah]

Public Works Departments, Chairman, Port Trust, the Inspector-General of Police, the Commissioner of Police, and the Collectors of Madras and Chingleput. Certain tentative conclusions have been reached regarding the arrangements to be made for the reception, accommodation and transportation of the returning Indians at the Madras Harbour on 23rd July 1964.

The Government of India deputed Sri Pande, Additional Secretary, Ministry of Finance, and Sri Alexander, Deputy Secretary, Ministry of External Affairs, for discussions with the Government. Another meeting was held in the Chief Secretary's room on 9th July 1964 with the above Government of India officers. The Secretaries to Government in the Home, Industries, Labour and Co-operation, and Revenue Departments and Joint Secretary, Finance, participated.

The following are the measures taken in respect of the returning Indians from Burma:—

(i) The returning Indians who have some roots in the Madras State will be accommodated in the Boys' High School, Nungambakkam and sent to their native districts on the day of their arrival in special trains arranged for the purpose.

(ii) A Transit Camp has also been opened at Sholavaram in Chingleput district providing for 120 huts. This Transit Camp will be utilised to accommodate such of the repatriates who have no roots in the districts. These people can remain there for 10 to 15 days and at the most not exceeding one month in special cases like illness or inability. They will be provided with meals on the first day of their arrival and subsequently they will be given cash doles, equipment grants for purchase of necessary utensils, etc. The Government are taking steps to absorb them in various project works.

(iii) Those returning Indians who are indigents and who are really in need of help after investigation by the District Collectors as to whether they possess any assets in India or not, will be given concessions or assistance in the form of a long term loan or grant.

(iv) Admission to the children of the returning Indians in the schools will be made by providing additional seats, if necessary. Special fee concessions and allowances for the purchase of books will be given in deserving cases to the children who accompany the returning Indians in the ships and whose parents have been allowed travel concessions. Instructions have already been issued to the effect that the school authorities should not insist on the production of transfer certificates and that they could admit the students concerned after a test.

(v) Grant of business loans to the returning Indians is also under the consideration of the Government.

(vi) In regard to loans for housing, it has been considered that the question may be taken up after the returning Indians have settled in the places of their origin and after getting detailed particulars from the Collectors concerned.

(vii) The Government of India have agreed to meet the entire cost of their passage from Burma, railway fare to their native districts in India, the cost of transit camp, feeding charges, etc.

The long-term problem of rehabilitation of these returning Indians is also under the active consideration of the Government. The extent of financial assistance by the Central Government in this regard is also being pursued by the Government.

IV.—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

(1) MILK SUPPLY IN THE CITY OF MADRAS.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I move the Resolution standing in my name, namely:—

"This House recommends to the Government to take suitable steps to augment and improve the milk supply in the City of Madras."

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, I second the Resolution.

• SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, frequently we have been seeing reports in the papers, especially in some of the important dailies like "The Hindu", "The Mail" and other papers, about the poor quality of the milk that is supplied in Madras City and also about the improper distribution and inadequate supply of milk. The Estimates Committee of the Madras Legislature recently presented its report for the year 1963-64 which has been circulated to all the Members. The Committee went into the whole question and made its observations. It is, therefore, evident, Sir, that everything is not all right with the Madhavaram Colony, and therefore, some probe is necessary. In big cities like Bombay, Calcutta and Delhi. Sir, I had the opportunity of visiting these big colonies and found how they were all working. Of course, they have spent crores and crores of rupees on each colony, and they have been managing it quite all right. Here, Sir, on our Madhavaram Colony we have spent nearly Rs. 125 lakhs and with this small amount and with this small colony, it should be possible for our Government to manage it very efficiently and also satisfy the needs of this metropolitan city. What was the objective when this milk-supply scheme first started? If my memory does not fail me, it was only to evacuate and take away the stray animals from the City and to house them in a colony like Madhavaram, where it was considered that all the amenities for the milk colony should be provided. That was done. But still we find that many of the milkmen have not moved to this area. More or less we have some of the business people who have purchased and housed their animals there. Whatever it is, the colony is supposed to house nearly 4,000 cattle and it should

ordinarily produce—even at the rate of 10 lb. of milk per animal—40,000 lb. of milk. I am sure the Hon. Minister in his reply will be able to justify the position and will tell us the reason for the poor yield in the factory. This project has been started with the New Zealand's aid and is supposed to yield about 3,00,000 lb. of milk. But from the handling of the project, we see the yield is only one-fifth of that quantity. What is now wanted by the public is good quality milk at a reasonable price, and that is not what the public are having now. Why? What is the purchase price of milk in the rural areas and what is the cost of milk at the supply end, after it comes to the pasteurisation plant? The purchase cost of the milk is high in the public sector. In the private sector, so many milk vendors—I have heard them telling me and I myself, as an agriculturist having some animals know it—are running this business with profit. It should be a profitable source. We find in the public sector, especially in this colony, we are incurring a very heavy loss. Of late we find that the losses have been very colossal. One of the reasons I would adduce for this loss is this. I have collected statistics and come to know that the entire colony is overstaffed. Especially on the production side, we find one Deputy Registrar, one Assistant Milk Commissioner, about 10 or 15 Senior Inspectors, and about 8 Veterinary Assistant Surgeons. There are about a dozen stockman compounders. On the distribution side, there is one Assistant Milk Commissioner, an Engineer at Erode, one Commercial Accountant, and so on. I also learn that there are too many Veterinary Assistant Surgeons who are not having adequate work in the colony. This question has to be examined by the Hon. Minister. 2-30 p.m.

Sir, during last winter the production of milk was 34,000 litres and the marketing was only 30,000 litres, including the supply of 5,000 litres to the Government hospitals. After taking all these into consideration, the remaining quantity of milk will have to be distributed to 16,000 consumers. Each consumer will get only one bottle, that is, about half a litre. Out of 88,000 bottles, which I learn are stocked, I find nearly 14,000 bottles are now distributed. This is not sufficient and the public are not getting satisfied also. On the distribution side, so far as the establishment is concerned, I find that it has not been evenly distributed, and that is why there is a hue and cry in certain quarters that cycle delivery boys are not supervised properly and so on.

Again, Sir, with regard to the manure pit, we find that composting is done at a far off place. The Estimates Committee has made some observations to the effect that this should be made more economically. Again we find a large number of mazdoors for cleaning these sheds. They are appointed at the cost of the Government. When every facility has been given to the milkmen, like free electricity, free water, and all sorts of things, at a nominal rate, why should these mazdoors be appointed at the cost of the Government? This point also should be examined by the Government.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [25th July 1964

—I think, Sir, that milk powder has been imported on a very large scale. Actually one a fraction of the milk powder that was imported was used and the rest was unused with the result a lot of this milk powder was allowe to go waste. The position now is that the milk powder is considered unfit for human consumption or animal consumption. There should be a plan in all these thigns. We should know exactly the quantity that is required by us and how much of the import will be consumed. These should have been taken into consideration before we imported this large quantity of milk powder at enormous cost.

I understand, Sir, that an ice cream plant, though installed, has been lying idle. It was not thought of evidently when the factory was started. I also understand that there is no insulated room for preparing ice cream. When we are in short supply of milk, why was this ice cream plant thought of?

My next submission is that milk, if sold wholesale, will be more profitable than when converted into dairy products and sold. This factor should also be taken into cosideration, especially when we are short of milk and when the public are not getting adequate supplies of milk.

Sir, there was a proposal also to use this excess milk for conversion into butter. When this is done, especially during winter, I am told that the whey that comes out of this is completely wasted. This can be used as buttermilk. One plea that was put forward was that it was not pasturised. It cannot be. Well, Sir, that whey is very useful. It can be used as buttermilk. This suggestion also should be taken into consideration. When they thought about making butter, there was no machine for the purpose.

In the colony, I find from the Audit Report, there was a loss of nearly Rs. 80,000 on account of the difference in the weight of the product in transit from the colony to the Central Dairy. How can this happen? I was one of those who felt that this Central Dairy should not be far away from the colony. Even now, Sir, I would request the Hon. Minister to take into consideration seriously the question of having the dairy inside the colony, as otherwise it may lead to some abuse. This is a vital problem, and we are bringing in large quantities of milk from Coimbatore, Erode, Ootacamund and other places. I do not know, Sir, whether this will work profitably. We found some time back that most of the quantities of milk got from other places got spoiled, and they were poured into the Nandanam Colony, with the result there was so much agitation because of the bad smell. Even as a member of the State Livestock Improvement Board, I have been suggesting very often that there should be a cattle farm near Vandalur or Guduvancheri and near Sriperumbudur with 1,000 to 2,000 head of cattle with a view to augmenting the City's milk supply. This will go a long way in getting adequate quantity of good milk. Even though we may be importing some milk from outside, still it

25th July 1964] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

should be possible for the Government to consider the establishment of two farms in the areas I have suggested, namely, one on the western side and the other on the southern side.

Breeding of milch cattle is very important. We should have a large number of buffaloes of high yield variety. The ryots should be encouraged to purchase these animals, even if necessary by the Government themselves advancing loans to them. The breeders and the owners of cows and buffaloes should be encouraged. If they are not encouraged, there will be no incentive for them to purchase more animals and give more milk. As a long-range plan for the upgrading of cattle in the rural areas within a radius of 75 to 100 miles, the ryots must be encouraged to purchase more animals so that through the co-operative sectors in the villages, we will be getting more milk.

Sir, there is one other organisation called the Ayyanavaram Milk Supply Co-operative Society, about which there was so much of demonstration. After a good deal of agitation, the Government have nominated a Board, which is now working fairly satisfactorily. But I find that this Ayyanavaram Society people go about and collect milk from the same rural areas as the Madhavaram Milk Colony does. There is no co-ordination between these two organisations. There should be proper co-ordination and proper planning betwen these two organisations so that there may not be duplication of the expenditure. This is a point to be considered in all seriousness.

Then, Sir, I have been urging on the Government that this colony should be manned only by technical experts as in other States like Bombay, Calcutta and Delhi. Even though we are appointing good I.A.S. officers, they are liable to be transferred once in three years and by the time they learn the work, they are posted to some other place so that it is not possible for the successor, whoever he may be, to understand everything and set things in the right manner. So, my submission is that the officer of the Animal Husbandry Department posted here should have dairy experience. Animal husbandry and dairying should be integrated as there cannot be milk without cattle. 3-40 p.m.

Sir, an expert technical committee should be immediately appointed to go into the working of this project in detail and submit a report.

Recently a Norwegian expert was sent by the F.A.O. to Madras to inquire into the working of the Madhavaram Colony and submit his report. Evidently it has not been published. I request the Hon. Minister to place it on the table of the house.

Lastly, my submission is that a Statutory Board should be constituted like the Madras Electricity Board to solve all the problems of animal husbandry, rural milk production, establishment of big dairies, and supply of milk at a fair price to the consumer.

I find in all other countries like Australia and New Zealand which I have visited there is a Statutory technically expert Board for this purpose. Such a Board will be more useful and it will be possible for it to give us good suggestions. By that the administration can be toned up. I do not want to dilate further. I request the Hon. Minister who is an expert cattle breeder to take all these things into consideration and also the recommendations of the Estimates Committee and do something as early as possible to satisfy the public.

*Dr. H. V. HANDE: Mr. Chairman, the hon. Member who moved this resolution has explained to this House the working of this project and how this project has been running at a loss. I am not dilating on that point. But I want to present before this House another important side of the question, that is, the consumer's side, because as a person who has been using this from the time it was started and as a person who has been meeting a number of persons who are using the Madhavaram milk, I think I will be able to present a few points before the Hon. Minister for his consideration. If I express to him the gravity of the situation, I am quite confident he will take a very serious view of it, make scrutiny and do the needful. Being an expert in the field, the Hon. Minister, I am sure, will be able to do something about this. The milk that is supplied by this Madhavaram Colony is defective in quality. It is very insufficient in quantity and it is very heart-breaking to see that this milk does not reach the consumers according to the timings. It sometimes comes at a time when the office-goer has left for the office. I have seen it actually in a number of cases. It is very pathetic; a person will not be able to have the coffee before he leaves for office; the milk comes afterwards. Sometimes the milk does not at all arrive and some of the people have to go to the kiosk and take it. The lower middle class and the upper middle class families do not have enough servants. So, if the husband goes away to the office, the whole family goes without milk because they are not able to get the milk by going to the kiosk, and they have to do the routine work at home. It is a very pathetic point I am trying to put before the House. I am not entering into an argument. I am just trying to state what people have experienced and I myself have experienced in regard to Madhavaram milk supply. I must make an honest confession that I have not yet met a single person who has expressed satisfaction with the working of this Milk Colony. It is a very serious matter.

Coming to quality, we have seen in the papers and also in the Gazette so many notifications that a number of persons have been prosecuted whenever private milk vendors supplied adulterated milk. In fact, recently when a case came up before the Court, the higher Court modified the lower Court's order and imposed a larger fine because the higher Court took a very serious view of adulteration. The Government have a very great responsibility to see that at the point where the milk reaches the consumer, it is pure and is not adulterated. It is a very heavy responsibility that the Government have taken upon themselves. Therefore, they have to see

that at every stage a proper scrutiny is made. This is very important from the consumer's point of view. If a private milk vendor supplies adulterated milk, the consumer will use a lactometer and find out whether the milk is watery. He will immediately inform the Police and the Government department if it is adulterated and a case will be made out. It is impossible to do the same thing when the Government agency sells adulterated milk. I have a lactometer in my house. I have seen so many times myself that the milk is adulterated. But I have not had the time and patience to take up the matter seriously. In fact, I have reported the matter to the kiosk authorities. I know fully well that these reports are of no use. Therefore, I request the Hon. Minister to examine the position very carefully in consultation with legal experts and evolve a system by which a party is able to take action against the person who supplies adulterated milk. It may be that the boy who supplies the milk adds a little water or it is done at the kiosk. It is not enough for the Government to say that they do not have any responsibility because the boy might have added water. I will give a small instance. If a person who owns a cow or a buffalo supplies adulterated milk through the boy although the boy might have added some water and it reaches the consumer, the consumer cannot take action against the boy but he can take action against the owner of the cow. Similarly, since the Government own the cows, the responsibility squarely falls on their shoulders. It is very essential to fix the responsibility on a particular person. Probably because there is collective responsibility, nobody is bothered about it. There is the example of everyone pouring water into a jug thinking that everyone else would pour milk into it and finally discovering that everybody had poured only water. Everybody thinks that the other person will be sharing the responsibility. Therefore, if we can devise a method by which we can pinpoint the responsibility on a particular person or on a section of the department, that will go a long way in solving the problem.

Another tragic point is this. These milk boys are holding practically the entire City to ransom. It is a very anomalous position. If you complain to the boy, he is absolutely unconcerned about it. Then, about the sheet covering the milk bottle, I have in fact kept sheets in my house having been pecked by a crow. If you ask the boy about it, he says, "I have not done it. If you want, you can return the bottle and I shall take it." With impunity he says this. And why can't the private man say that? Therefore, I only request the Hon. Minister—I am not suggesting any solution and I feel I am not competent; I am only giving one side of the picture as was done by the hon. Member who moved the Resolution—to consider all these and come to a comprehesive solution and do his best in the matter.

*திரு. க. அன்பழகன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உயர்திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கொண்டுவந்த இத்தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிற முறையில் சில கருத்துக்களை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் மதிப்பீட்டுக் குழு 3-50 p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்] [25th July 1964

இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி முழு அளவு ஆராய்ந்து தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. பொதுவாக மதிப்பீட்டுக் குழு சாதக தரப்படுகிற பல ஆய்வுக் கருத்துக்கள் அரசாங்கத்தால் நடவடிக்கைக்கு மேற் கொள்ளப் படுவதில்லை என்பதை முதலில் வருத்தத்துடன் எடுத்து சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். சட்டமன்றச் சார்பாக அமைக்கப்படுகிற மதிப்பீட்டுக் குழு பல நாட்கள் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து பலாது கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்து அதற்கு பின்னர் சில முடிவுகளை தெரிவிக்கிறார்கள். சில கருத்துக்களை ஆலோசனையாகத் தெரிவித்து ஆராய்ந்து பார்க்கக் கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை உடனடியாக அரசாங்கத்தால் நடை முறைக்குக் கொண்டுவரப்படாமல் விட்டுவிடப்படுகிற காரணத்தால மதிப்பீட்டுக் குழு பணிகூட ஓரளவு பயனற்றதாகப் போகிறதோ என்ற சந்தேகம் என்னைப் போன்று அந்தக் குழுவில் இருந்தவர்களுக்கு ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

இந்த மாதவரம் பால் பண்ணையைப் பொருத்த அளவில் இது வரையில் அதற்குரிய அமைச்சரால் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஒருவேளை இப்படித்தான் அது நடக்கக்கூடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதலாம். அவர்கள் இன்றைக்கு வந்து இரண்டாடுதான் ஆகிறது என்பதால் இப்படித்தால் அரசாங்கப் பால் பண்ணைத் திட்டம் இருக்குமென்ற எண்ணம் அவருக்கு இருக்கலாம். ஆனால் இந்தத் திட்டம் தனியாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டால், இதைவிடச் சிறப்பாக இருக்குமென்ற எண்ணம் இப்படிப்பட்ட தொழில்கள் தனியார் துறை எதிலும் இடமபெற வேண்டுமன்று எனணுகின்றவாகளால் எழுப்பப்படும். இந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் இழப்பு ஏற்படும் படி விட்டுவிடுவது அரசாங்கத்தின் சோஷலிச கொள்கைக்கும் பொதுத்துறையில் நிறுவனங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்கும் ஏற்றதாக இல்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது.

எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது சில காரணங்களைக்காட்டி கொண்டுவரப்பட்டது. சென்னை நகர மக்களுக்குப் பால் வழங்கும் காரணத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், சென்னை நகரத்திலுள்ள கால்நடைகளை எல்லாம் அங்கே கொண்டு சேர்க்கும்படி அந்தத் திட்டம் விரிவாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதிச் செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் எல்லா மாடுகளையும் கொண்டு செல்ல அங்கு இடமில்லை என்பது காணப்பட்டதோடு எல்லா மாடுகளையும் கொண்டு சென்றாலும் நகர மக்களுக்குத் தேவையான பால் முழுவதும் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையுமில்லை. அத்துடன் தமது மாடுகளைப் பால்பண்ணைத் திட்டத்தின்கீழ் மாதவரத்திற்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்ற கருத்தும் மாட்டுக் குரியவரால் விரும்பப்படவில்லை.

25th July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அதைப் பற்றி அதிகாரிகள் கொண்டுள்ள கருத்தும் மாறுபடுகிறது. இந்த பண்ணையில் உள்ள மாடுகள் தாவேண்டிய அளவு பாலைத் தருவதில்லை என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. அந்த அதிகாரிகள், வடநாட்டிலுள்ள பஞ்சாப் பகுதிகளிலுள்ள மாடுகள் இங்கே கொண்டுவரப்படுகிற போது அந்த மாடுகளின் பால் அளவு குறைந்துதான் போகு மென்றும் தெரிவிக்கிறார்கள். வேறு பால் பண்ணையில் கிடைக்கிற அளவு பாலைவிடக் குறைவாகத்தான் பால் கிடைக்கிறது என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு அதிக அளவு பலன் எதிர் பார்க்கமுடியுமோ என்பதை ஆராய வேண்டும். இன்றுள்ள மாடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதன் மூலம் இந்தத் திட்டத்தின் நஷ்டத்தைப் போக்கிவிட முடியுமா? இப்போதுள்ள மாடுகள் எண்ணிக்கை நாலாயிரத்தை எண்ணுயிரமாக ஆக்கினால் அந்த நஷ்டத்தை போக்கிவிட முடியுமா என்றால் அதனால் முடியுமென்று சொல்ல இடமில்லை. பெருமளவு நஷ்டத்திற்குக் காரணம் இந்த மாட்டுப் பண்ணை பால் நிலையத்துடன் இணைந்திருப்பதுதான் என்றும் மாட்டுப் பண்ணைக்கு ஆகும் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்தத் திட்டத்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 லட்சம், 25 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இந்நிலை மாற்றப்படவேண்டுமென்றால், மதிப்பீட்டுக் குழுவின் யோசனைப் படி சுற்றுப்புறங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் பால் அளவு அதிகப்படவேண்டும். முதலில் பேசிய திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கூறியதுபோல, பல இடங்களில் சிறு சிறு மாட்டுப் பண்ணைகளை வைத்து அங்கு உற்பத்தியாகிற பாலைச் சேகரித்து சென்னைக்கு விநியோகம் செய்யும் முயற்சியை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் தரப்படுகிற புள்ளி விவரங்களிலிருந்து மாதவரம் மாட்டுப் பண்ணையில் உற்பத்தியாகிற பால் அதிக விலையாகவும் வெளியிலிருந்து வருகிற பால் குறைந்த விலையாகவும் இருப்பதால், வெளியிலிருந்து வரும் பால் அளவு அதிகமானால் நிச்சயமாக ஒரு பகுதி நஷ்டம் குறையலாமென்று தெரிவதால் அதற்கான நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது ஈரோடு, உதகை முதலிய இடங்களிலிருந்து வருகிற பால் போது மானதாக இல்லை. அதை மிகுதிப் படுத்துவதற்கான வழி வகையை ஆராயவேண்டும். அது பெருமளவு முடியாதென்றால் போக்குவரத்து வசதியில் இடையூறு இருந்தால், சென்னை நகரத்தையொட்டி மாதவரம் பண்ணையைப்போல் அல்லாமல் சிறு சிறு பண்ணைகளாகப் பத்து, இருபது இடங்களில் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் அமைக்க முன்வந்தால் விரும்பினால் அதற்கு உதவவேண்டும். தனியாருக்குக் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் கொடுத்து அவர்களிடம் இருந்து பெரும் பாலை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கட்டுக்காகப் பெற லாம். அதையாவது பெருக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்போது அமைந்திருக்கிற இயந்திர சக்திக்கு ஏற்ற அளவுக்கு அதன் மூலமாகப் பால் பதனிட்டு வழங்கப்பட்டால் ஒழிய, இந்த

நிலையைச் சமாளிக்க முடியாது. சென்னைக்குத் தேவைப்படும் பாலில் பத்தில் ஒரு பங்குதான் இந்தப் பண்ணைத் திட்டத்தால் வழங்கப்படுகிறது. சென்னை மக்கள் தனி பால் வியாபாரிகளிடமே பால் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தண்ணீர் கலந்தால் தண்டிக்கச் சட்டமிருக்கிறது. ஆனாலும் அவர்கள் எவ்வளவு தண்ணீர் ஊற்றினாலும் மக்கள் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்தாலும் பால் கொடுத்தால் போதுமென்ற நிலையில் பொதுமக்கள் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டுமென்றால் இந்தப் பால் பண்ணைத் திட்டத்தின் மூலம் வழங்கும் பால் அளவை மிகுதிப்படுத்துவதற்கு பல பகுதிகளிலிருந்து பாலைக் கொண்டு வந்து சேர்க்க, அமைச்சர் அவர்கள் இத்துரையில் அனுபவம் பெற்றவராக உள்ள காரணத்தால் உடனடியாகத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நான் கேள்விப்பட்ட அளவில் பேசுகிறேன். இதற்கு என்று பயிற்சி பெற்று வந்த அதிகாரிகள் சிலரும் சில தினங்களுக்குள் வேறு இலாகாக்களுக்கு மாற்றி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட உயர்ந்த உத்தியோகம் என்ற காரணத்தால் இருக்கலாம். யாரும் முன்னேறத்தான் விரும்புவார்கள். ஒரு துறையில் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க, அரசாங்கப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு அதில் தகுதி ஏற்பட்ட நிலையில் வேறு இலாகாவுக்கு அவர்கள் போவதால் அந்தத் திட்டத்திற்கு தேவையான திறமைபெற்றவர்களை இழக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. என்ன காரணத்துக்காக, யார் எந்தத் துறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்பதற்குச் சரியான காரணங்கள் இல்லை. ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்து பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவுக்கு ஒரு டெபுடி செகரட்டரி மாற்றப்படுவது சாதாரணமாக இருப்பது போல, மில்க் கமிஷனர் ஆக மாதவரம் பால் பண்ணையை மேற்பார்வை செய்தவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் அதை நிருவகிப்பதற்கு மேல் அதிகாரிகள் அந்தத் துறையில் பயிற்சியும் அக்கறையும் உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். இதில் பயிற்சி பெற்றவர்களாக உள்ளவர்கள் பத்து ஆண்டுகள் வரை தொடர்ந்து நீடிக்கப்படுவதாக இருந்தால்தான் இந்தத் தொழில் வெற்றிபெற முடியும். இதைப் போலத்தான் மற்ற தொழில் நிறுவனங்களும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் அரசாங்கம் ஏற்படுத்துகிறது என்றால் அதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஒரு சிலராவது இருக்கவேண்டும். ஒரு தொழில் நிர்வாகத்தில் இருந்து மாற்றும்போது அதையொட்டிய மற்றோர் தொழில் நிகழும் இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும். வேறு அரசாங்கப் பணியில் உள்ளவர்களை ஒரு தொழில் நிர்வாகத்திற்கு அமர்த்தப்பட்டால் அவர்கள் முழு கவனம் செலுத்தி திருத்தம் செய்யும் திறமை பெறமாட்டார்கள். அத்திறமைபெற காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மாதவரம் பால் பண்ணை கோடிக்கணக்கில் மூலதனம் போடப்பட்டுள்ள தொழில். அதற்கு ஏற்ற தகுதி உள்ளவர்களாகப் பார்த்து அதை நிருவகிக்க மாறு செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-00 p.m.

அடுத்து, இந்தப் பாலை மக்களுக்கு வினியோகிப்பதில் ஏற்படுகின்ற தவறுகளையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வினியோகத்தில் இருக்கிற தவறு தான் பொது மக்களுக்கு உடனடியாகத் தெரியக்கூடியதாகும். பொது மக்கள் இந்தத் தவறுகளைப் பற்றிப் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் ஆசிரியருக்கு எழுதுகிற கடிதங்கள் மூலமாக தெரிவிக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் இந்தக் கடிதங்களை நாங்கள் பார்ப்பதில்லை என்று சொன்னாலும் சொல்லலாம், ஆனால் பொது மக்கள் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவிக்க இருக்கிற ஒரே வாய்ப்பு பத்திரிகைகளுக்கும் கடிதங்கள் எழுதுவது. இந்தக் கடிதங்களையெல்லாம் அவ்வப்போது Information department மூலமாக தங்களுக்கு அனுப்பச் செய்து, அவற்றை அவ்வப்போது பரிசீலித்து பல்வேறு குறைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, நிவர்த்திக்க வேண்டும். இந்தக் குறைகள் எல்லாமே நிவர்த்திக்க முடியாதவை என்று யாரும் கருத மாட்டார்கள். நிவர்த்திக்கக் கூடிய குறைகளை அவ்வப்போது ஆராய்ந்து நீக்கவேண்டும். பொது மக்கள் நேராகவோ அமைச்சருக்கோ, இலாகாவுக்கோ, எழுதுவதைவிடப் பத்திரிக்கையில் வ்டிகமாக எழுதுகிற முறையைக் கையாள்வது நம்முடைய நாட்டில் தற்போது வழக்கமாக இருப்பதால், பத்திரிகைகளில் கடிதப் பகுதியில் வருகிற செய்திகளை வைத்துக் குறைகளைப் போக்க முன்வர வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் மாதவரம் பண்ணையில் மேற்பார்வை செய்ய இருக்கிற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை தேவையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. அது பரிசீலிக்கப்பட்டாக வேண்டும். ஆனால் பாலைக் கொண்டு சென்று வழங்க இருக்கிற Cycle boys அது போன்ற மிகச் சாதாரண வேலையில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்யாமல் கண்காணிக்கப்படுவதற்கான அதிகாரிகள் போதுமான அளவும் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. கண்காணிக்க ஆள் இல்லை; தேவையில்லாத இடத்தில் அதிகமான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற இரண்டு விதமான கருத்து நிலவுகிறது. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்தத் திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து ஒரு பயனுள்ள திட்டமாக மாற்ற அமைச்சரவைக் நடவடிக்கை எடுக்க இந்தத் தீர்மானம் உதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்தில், இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மண்டியார்: கனம் அங்கத்தினர்கள் விஷயங்களை விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது, எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல முயற்சிகள் எடுத்து அதிகமான அளவுக்கு மக்களுக்குப் பால் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பமும் ஆகும். மாதவரம் பால் பண்ணையைப் போல பெரிய பால் பண்ணைகள் வெளி ராஜ்யங்களில் நன்முறை நடைபெற்று வருவதாகக் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளை நானும் பார்த்திருக்கிறேன். பம்பாயில் பார்த்திருக்கிறேன். அதற்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு பால் பண்ணை

யையும் பார்த்திருக்கிறேன். மாதவரம் பால் பண்ணையை, ஒரு ஆரம்பத் திட்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கால்நடைகளை வைத்து பராமரித்து, பாலை மக்களுக்கு வினியோகிப்பது என்றால், நிச்சயமாகச் சங்கடங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. கறவை மாடு வாங்குகிறோம். 7 மாதம், 5 மாதம் நன்றாகக் கறக்கும். அதற்குப் பிறகு பால் குறைந்துவிடும். 9 மாதம் வரையில் பால் கறக்கும். ஆனால் குறைந்து கொண்டே வரும். பிறகு மூன்று மாதம் கறக்காது. அதற்குப் பிறகு கன்று போடுகிற நிலைமை ஏற்படும். இதையெல்லாம் பொறுத்துத்தான் பால் பண்ணை நன்கு நடைபெறுகிற சூழ்நிலை இருக்க முடியும். இது மாத்திரமல்ல. மாதவரம் பண்ணையில், வத்தல் மாடுகள் இளம் சினையாக இருக்கிறபோது, அவைகளை அங்கேயே வைத்துக்கொண்டு, அவைகள் மேய்வதற்கு மேய்ச்சல் தரை உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறோம். 300 எருமைகள், 800 பசுக்கள் இருக்கும்படியான salvage farm -ஐ ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, நல்ல பால் வம்சமாக இருக்கிற கன்றுகளை வளர்க்க முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். இதைத்தான் நான் ஆரே திட்டத்திலும் பார்த்தேன். மாதவரம் பால் பண்ணையை, ஒரு பெரிய திட்டமாக ஆரம்பம் செய்து அது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பம்.

இன்று மாதவரம் கால் நடைப் பண்ணையில் 4,000 மாடுகள் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதில் ஒரு சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். 4,000 மாடுகளும் பால் கொடுக்கக்கூடிய கறவை மாடுகளாக இருக்க வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒரு கலெக்டர் மாடுகளை வைத்திருக்கிறார் என்றால், இவ்வளவு மாடுகள்தான் அதிக பட்சம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். 40 மாடுகள் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு மேல் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவரே எவ்வளவு மாடுகள் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை வரக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், 40 மாடுகள் வைத்திருந்தால், 10 மாடுகள் கறவை இல்லாத மாடுகளாக வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தக் கணக்கைப் பார்க்கிற போது, எவ்வளவு மாடுகள் இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு பால் கணக்கு வரவேண்டும். ஒரு நாளைக்கு மூன்று பட்டணம் படி, அல்லது 12 பவுண்டு. அல்லது லிட்டர் கணக்குப்படி பார்த்தால் 30 லிட்டர் வீதம் அவ்வளவு மாடுகளுக்கும் பால் கணக்கு வரவேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. நான் சொன்னது போல 4 மாதம், 5 மாதம் ஆனபிறகு பால் கறவை குறைந்து கொண்டே வரும். மாடுகள் இவ்வளவு இருக்கிறதே. ஆனால் பால் கறவை மாதவரம் பண்ணையில் குறைவாக இருக்கிறதே என்று கனம் அங்கத்தினர் ராமசாமி முதலியார் அவர்கள், ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். நான் முதலிலே சொன்ன பிரச்னைகள் எல்லாம் இருப்பதால்தான்

பால் கறவை குறைவாக இருக்கிறது. ரிப்போர்ட்டில் ஒன்று கூறியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அதைப் பார்த்திருப்பாரோ, இல்லையோ. பாலுக்கு விலையை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். பத்திரிகையில் அந்தச் செய்தி வெளியாகியிருந்தால் நிச்சயமாகப் பொதுமக்கள் எதிர்க்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். பாலுக்கு விலையை உயர்த்தி இருந்தால், ஒளவுக்கு மாதவரம் பால் பண்ணையின் நஷ்டத்தைக் கூட குறைக்கலாம். இன்றைக்கு வெளியூர்களிலிருந்து பாலைக் கொண்டு வருகிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகப் பாலைக் கொண்டு வருகிறோம். 75 மைல்கள் வரைக்கும் லாரிகளில் சென்று பாலை எடுத்து வருகிறார்கள். வெளியூர்களில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், பாலுக்கு இன்னும் அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று அங்கேயெல்லாம் கேட்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே மாதவரம் கால்நடைப் பண்ணையை பொறுத்த வரையில், கிலெக்டர்களுக்கு பாலுக்கு என்ன விலை கொடுக்கிறோமோ, அவர்களிடம் என்ன விலைக்கு வாங்குகிறோமோ, அதற்கும், மக்களுக்கு விற்கிற விலைக்கும் 2 பைசா தான் வித்தியாசம். வெளியூரிலிருந்து வரும் பாலுக்கு கொஞ்சம் அதிகமான difference இருக்கக்கூடும். ஈரோட்டிலிருந்து, ஊட்டியிலிருந்து பால் இங்கே வருகிறது. அங்கெல்லாம் பாலுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமான விலை கொடுத்தால் இங்கே நாம் விற்கக்கூடிய பாலை அதிகமான விலைக்கு விற்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த மாதவரம் திட்டம் நன்றாக நடக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஐயனாவரம் சொஸைட்டியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் சொன்னார்கள். ஏதோ மாதவரம் பண்ணையும், ஐயனாவரம் சொசைட்டியும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பாலை வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். அது அப்படியல்ல. மாதவரம் பண்ணைக்குப் பால் வாங்கக்கூடிய ஊர்கள், கிராமங்கள் வேறு, ஐயனாவரம் சொசைடி வாங்கக்கூடிய ஊர்கள் வேறு, இந்தந்த சொசைடி இந்த இந்த கிராமங்களில்தான் பால் வாங்கவேண்டும் என்று பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அவர்களுக்குள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பாலை வாங்குகிற நிலைமை இருக்காது. சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்க உணவு மந்திரி ஸ்ரீமான் சுப்ரமணியம் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்த போது சில நல்ல யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். அது என்னைப் போன்று இருப்பவர்களுக்கு நல்ல திருப்தியைத் தருவதாகும். மாதவரம் பண்ணையை விரிவு படுத்தி, ஒழுங்காக நடத்தி, கால் நடைகளுக்கு நல்ல தீனி கொடுத்து பால் அதிகமாகக் கிடைக்க வழிவகை செய்யலாம். ஜெர்ஸி, Cross breed மாடுகள் பங்களூரில், அதற்குப் பக்கத்தில் அதிகமாக இருப்பதாகவும், அதை வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்றும் விவசாயிகள் பல இடங்களில் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அந்த வகை மாடுகளை

[திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்] [25th July 1964

வாங்க பண வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது என்னைப்போல் இருப்பவர்களுக்குச் சந்தோஷ செய்தி என்று சொல்லலாம். அது மாத்திரமல்ல. வெளியிலிருந்து Jersy bulls கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது நமக்குப் புதிதல்ல. Village Extension Scheme கீழ் அதை Animal Husbandry department மூலமாகச் செய்து வந்ததுதான்.

கனம் அன்பழகன் பேசும்போது, காரச்சியிலிருந்து வாக்கூடிய முர்ரா மாடுகள் இங்கே வந்ததும் கறவையில் குறைந்து விடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஊரில் நன்ருகக் கறந்து கொண்டிருக்கிற மாடு, சென்னைக்கு வந்தால் கறவை குறைவதைப் பார்க்கிறேன். அது climate படி ஏற்படுகிற ஒன்ருகும். இன்று மாதவரம் கால் நடைப் பண்ணையில் மாடுகளுக்கு நல்ல தீனி கொடுக்கிற திட்டத்தைப் போட்டு, கலப்பு உணவு கொடுக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஏதோ உத்தியோகஸ்தர் இருந்தார். வெளிநாடு சென்று நல்ல பயிற்சி பெற்று வந்து, அவரை உடனடியாக மாற்றியதன் காரணமாக ஏதோ பிரச்னை இருக்கின்றதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அங்கு 7, 8 ஆண்டுகள் இருந்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அவர் வெளி நாட்டிலே போய் இரண்டாண்டு மூன்ருண்டு எதுவும் பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இரண்டு மாதங்கள் அங்கு போய்ப் பார்த்து வருவதற்காகச் சென்றிருந்தார். அங்கு சென்று அவ்வளவு தூரம் எதுவும் அதிகமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று செல்லவில்லை. இரண்டு மாதம் சென்று வந்தார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன் அங்கே ஏற்கனவே Technical expert ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்கள் இன்னும் அங்குதான் இருக்கிறார்கள். ஏழு ஆண்டுகளாக அங்கே இருக்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன், அங்கே Administrative Side லே அதிகமாக நல்ல ஆட்கள் வேண்டுமென்று. அந்த முறையிலே தான் ஒரு I.A.S. ஆபீசராகப் பார்த்து நியமித்து, நன்ருக நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதற்குத் தனியாக Animal Husbandry தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற தேவை இல்லை. அதிகமாக Administrative Side -லே தான் கவனிக்க வேண்டிய நிலை கனம் 3 மெம்பர்களும் சொன்னதிலிருந்து, அதிகமாக இன்னும் Improve -ஐ பண்ணினால் தான் பால் இன்னும் அதிகமாக கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் இன்று ஒரு ஆபீசராக வந்து அமைந்திருந்திருக்கள் என்ற சந்தோஷம் எனக்கு இருக்கிறது. நிச்சயமாக அது இன்னும் ஒழுங்காக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் அதை தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இரவு இரண்டு மூன்று மணி சுமாருக்கு அவர் சில இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்ததாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. மூன்று மணிக்கு அங்கு மக்கள் வரிசையாக நின்று கொண்டிருந்தார்களாம், பாலை வாங்கிக் கொண்டு போவதற்காக அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் டாக்டர் அவர்கள், சொம்ப time

25th July 1964] [திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்]

ஆகிவிடுகிறது, ஆபீசுக்குப் போன பிறகுதான் பால் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஏழு மணிக்குப் பிறகு பால் வரக் கூடாது என்பது தான். ஏழு மணிக்குள்ளே நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பால் கிடைத்து விட வேண்டும். உங்களை எல்லாம் நான் அழைக்கிறேன். ஒரு நாளைக்கு நீங்கள் அங்கு சென்று பார்க்கலாம். தங்குவதற்கு அழகான கட்டிடம் கட்டி வைத்திருக்கிறோம். காண் பிக்கிறோம். இவ்வளவு பால் இத்தனை மணிக்குக் கிடைக்க வேண்டும், இவ்வளவு பால் இருக்கிறது, இவ்வளவு பால் வெளியிலிருந்து வருகிறது, வந்து சேர வேண்டிய பால் எப்படி வந்து சேருகிறது என்றெல்லாம் பார்த்தால் மூர்ச்சை அடைத்துப் போகும். அது மாத்திரமல்ல. போய்ப்பார்த்தால் எவ்வளவு நன்ருக நடைபெறுகிறது என்பது தெரியும்.

அங்கே Dairy work நடைபெறுவதில்லை என்று கனம் ராமசாமி முதலியாரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது 30,000 லிட்டர் பால் கிடைக்கிறது. 75,000 சாத்தியமாகலாம். அதற்கு இப்போது போதுமான பால் இல்லை. இதுவும் இந்த Summer season -ல் ரொம்ப கடினம். season வந்தால் ஊட்டியிலிருந்து பால் வராது. அங்கே இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பார்கள். அப்படி வந்தாலும் பசும்பால் கிடைப்பது ரொம்பக் கஷ்டமாகப் போய் விடுகிறது. எங்கள் ஊரில் வைக்கோல் போட மாட்டார்கள். வைக்கோலைப் போட்டால் 3 படி கறக்கிற பசு 1½ படிதான் கறக்கும். ஊட்டியிலிருந்து மேற் கொண்டு நாம் அதிகமாக எதிர்பார்க்க முடியாது. இப்போது வருவதெல்லாம் 20,000 லிட்டர் வருகிறது என்று சொன்னால், அதை வினியோகிக்கிறபோது 2,000 லிட்டர் எப்போதுமே கையில் வைத்திருப்பதற்குக் காரணம், அங்கே இருந்து லாரியிலே ஏற்றிக் கொண்டு வரும்போது எங்கேயாவது கோளாறு ஏற்பட்டு நின்று விட்டது என்ருல், அந்த 2,000 லிட்டர் இருக்கிறது. அதற்குநமக்கு ஒரு margin வேண்டும். நாங்கள் 5000 லிட்டராவது margin இருக்க வேண்டுமென்று கணக்குப் போட்டு வைத்திருக்கிறோம். இது இருப்பது நல்லது. லாரி நின்று விட்டது, பால் வரவில்லை என்ருல் அப்போது 2,000 லிட்டர் கையில் வைத்திருந்து அந்தப் பாலை வினியோகப்படுத்த வேண்டும். இதைத்தான் Powder ஆகச் செய்ய வேண்டியது. Ice cream கூட இல்லை. நாங்கள் நெய்யாகச் செய்து விற்கிறோம். நெய்க்கு நல்ல மார்க்கி இருக்கிறது. ஆக இந்த margin வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் ஏதாவது தடங்கல் ஏற்பட்டால் அதை சமாளிப்பதற்காக நாங்கள் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோமே தவிர, ஏதோ bye-product செய்ய வேண்டுமென்ற பிரச்னை இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதனுடைய அடிப்படையாக நாம் கவனிக்க வேண்டியதெல்லாம் நல்ல மேய்ச்சல் தரைகளை நாம் அதிகமாக உண்டாக்க வேண்டும், மேய்ச்சல் தரை இருக்கிற வரைக்கும்தான் நமக்கு அதிகமாக பால் கிடைக்கும். பெரிய Farms வேண்டுமென்று சொல்லுவதைவிட அவைகளை அமைக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல—இங்கே இருக்கிற பண்ணையை நாம் அதிகப் படுத்த

வேண்டும். நல்ல மேய்ச்சல் தரையில் நல்ல புல் வளர்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் நாம் செய்து கொண்டுவருகிறோம். விருத்தி யடைந்து வருகிறது.

இன்றைக்கு பால் வாங்குபவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். ஒரு கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர் வந்தார். அவரோடு 2, 3 பேர்கள் வந்தார்கள். அங்கு எதிர்பாராமல் Milk Commissioner அவர்களும் என்னிடம் வந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். செகரட்டரி அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் என்னிடம் வந்து ஏதோ சரியானபடி எங்களுக்குப் பால் வரவில்லை. பையன்கள் அதைச் செய்கிறார்கள் இதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களே என்னிடம் பேசும்போது சொன்னார்கள். பால் வாங்குவோர்களும் ஏதோ சில தவறுகளைச் செய்கிறார்கள், அதனால் இந்த மாதிரி ஏற்படுகிறது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். இரண்டு பாட்டில் பால் தேவை என்றால், இரண்டு பாட்டில் எனக்குத் தேவை என்று சொல்லும்போது அவரை நாம் தண்டிக்கிறோம். அடுத்த வீட்டுக்குக் கொடுக்கிற பாலை எனக்குக்கொடு என்கிறார்கள். அடுத்த வீட்டுக்குப் பால் கொடுக்க வேண்டுமே என்றால், நீ என்னமோ செய்து கொள் என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரச்னை எல்லாம் வருகிறது. நல்ல பால் நகரத்துக்கு வேண்டுமென்றால் பொது மக்களுடைய ஆதரவு நிறைய வேண்டும். இதை நாம் பார்த்தோம்.

இரண்டு இடங்களிலே பாலைக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அங்கே பூத்துகளிலே போய்ப் பாலை வாங்கிக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து பார்க்கலாமா என்று யோசித்து வருகிறோம். இப்போது கூப்பன் கொடுக்கிறோம். கூப்பனுக்கு பதிலாக கார்டு System போட்டு அந்த கார்டை அங்கே நேரடியாகக் கொண்டு சென்றால் punch பண்ணி விடுகிறோம். அங்கே நேரடியாக பூத்துகளிலே விடுகளுக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கும் பையன்களை வைத்து பாலை வினியோகம் செய்கிறார்கள். பம்பாயிலே ஒரு பாகத்திலே இந்த மாதிரி பூத்துகளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் சென்று பாலை வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் சென்று பாலை வாங்கிக்கொண்டு போகும்போது இந்தப் பையன்கள் ஏதோ கோளாறு செய்கிறார்கள் என்பதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு இடங்களிலே ஆரம்பித்து இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இதை நாம் பார்த்து, இன்னும் பலமுறையிலே என்னென்ன செய்ய முடியும் என்று பார்த்துச் செய்வது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இப்போது ஊட்டியிலிருந்து வரக்கூடிய பால் 2,000 லிட்டர். ஈரோட்டிலிருந்து 2,000 லிட்டர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நாம் அதிகப்படுத்தவேண்டும். ஊட்டியிலிருந்து 10,000 லிட்டரும், ஈரோட்டிலிருந்து 10,000 லிட்டரும் வரவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். மொத்தமாக நமக்குத் தேவை 75,000

லிட்டர். இந்த 75,000 லிட்டர் வந்தால் மட்டும் நகரத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் கொடுத்து விட முடியாது. ஏதோ 5 அல்லது 6-ல் ஒரு பாகம் கொடுக்கல் முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் கணக்குத்தான் வரும். அந்த நிலைக்கு நாம் ஏற்பாடு செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது நன்றாக நடக்க வேண்டும். ஊட்டியிலிருந்து 10,000 லிட்டரும், ஈரோட்டிலிருந்து 10,000 லிட்டரும் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பாலைக் குளிர் செய்து அனுப்பவேண்டிய மிஷின்கள் அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு முயற்சி எடுத்து ஈரோட்டைப் பொறுத்தவரையில் உடனடியாகச் செய்யமுடியுமென்று நம்புகிறேன். ஊட்டியிலிருந்து வரும் பால் கோவைக்கு வந்து அங்கே பதனிடப்பட்டு அனுப்புகிறார்கள். ஊட்டியிலேயே அதைப் பதனிடச் செய்ய ஏற்பாடு நடக்கிறது. ஊட்டியில் அதிகம் உற்பத்தி செய்ய வழியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வழிகளின் மூலம் 75 ஆயிரம் லிட்டரைக் கூடிய சீக்கிரம் எட்டிப்பிடிக்க முடியுமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. பல துறைகளிலும் பல முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய யோசனைகளுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் சொல்லிய கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய விஷயங்களை அனேகமாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டதாக எண்ணுகிறேன். பால்காரர்கள், மாடுகள் வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பண்ணையில் இருந்து வெளியே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பதில் சொல்லி விட்டார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தண்ணீர் ஊற்றினாலும் சரி உங்களுக்கு ஃபைன் போட்டாலும் நாங்கள் உங்களிடம் பால் வாங்குகிறோம் என்று மக்கள் இருப்பதால்தான் அவர்கள் அதிகமாகப் பாலுக்கு பணம் கிடைக்கிறதே என்று வெளியே வந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வந்துவிடுவதால் பண்ணையைக் காலியாக வைத்திருக்க முடியாது. லீசென்ஸ்தாரர்கள் 40 மாடுகள் வரை வாங்கி வைக்கமுடியுமென்று இருக்கிறவர்கள் அங்கு வைக்க முயற்சிப்பதில் தவறு இல்லை. இப்போது ஒரு சில யூனிட்டுகள் காலியாக இருக்கின்றன. ஒருசிலர் இப்போதுகூட வெளியே வந்துவிட்டது எனக்குத் தெரியும். இலவசமாக மின்சாரம், தண்ணீர் வரும்போதும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தண்ணீருக்கோ மின்சாரத்துக்கோ கொடுக்கிற தொகைகூட கொடுக்கமுடியாதென்று என்னிடம் வந்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல முறை என்னைப் பார்க்கிறார்கள். இது கட்டளையில்லை, அது போதவில்லை என்ற கூப்பாடு அங்கு எப்போது சென்றாலும் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் அதிகமாகும்போது நஷ்டத்தொகை ஏறிக்கொண்டுதான் வரும். அதிகமாக நஷ்டம் இருப்பதற்குக் காரணம் முன்பு அங்கு டெய்ரி அமையவில்லை. இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் நஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யமுடியுமென்று நம்புகிறேன். டெய்ரியையும் வேறு இடத்திற்குக் கொண்டுபோவது நல்லதென்று கனம் மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். இப்போதே நான் ஒன்று செய்தேன். ஒரு யூனிட் என்றால் இவ்வளவு மாடு வைத்திருக்கலாம்.

4-20 p.m.

[திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்] [25th July 1964

அந்த யூனிட்டில் இருக்கிற பால் நேராக மெயின் டெய்ரிக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னேம். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லே. பக்கத்தில் இருந்தாலும்கூட அங்கு கொடுக்கமுடியாது என்ற பிரச்னே இருக்கிறது. அதிகமான ஆட்கள் இருப்பதாகச் சொன்னர்கள். அது என் கவனத்தில் இருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக் கிறோம். ஆகையால் எல்லாவற்றிற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருப்பதால் மெம்பர் அவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தை சந்தோஷமாக வாபஸ் பெறுவார்கள் என்று என் யோசனேயை சொல்லி அமர்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member pressing his resolution?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: I am not pressing, Sir.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(2) TEACHERS IN SECONDARY SCHOOLS UNDER PRIVATE MANAGEMENT.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Mr. Chairman, Sir, I move the Resolution standing in my name, namely,—

'This House recommends to Government to examine the cases of teachers in Secondary schools under private managements whose approved rates of pay differ from the actual salaries drawn by them on 31st March 1964 and to pass orders whereby they will not be affected adversely either in regard to salary or in regard to time-scale'.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I second the resolution, Sir.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Mr. Chairman, Sir, as a result of the introduction of free education to all the pupils in our State up to the secondary school stage' teachers in our State especially under private managements, have been hard hit. From May 16th to 20th or so several conflicting statements have been published in the newspapers attributing them to the Hon. the Chief Minister of our State and to a top official who is supposed to be the spokesman of the Education Department. These two statements are conflicting in their very nature. The Hon. the Chief Minister, while he was on his sojourn at Bombay, is reported to have said that it was incumbent on the managements to see that whatever difference there was in the pay—the approved rate of pay and the existing pay—was paid by the management. On the other hand, simultaneously the newspapers published a report attributing it to one of the top officials in our State in the Education department, who was described as the spokesman of the Department, wherein he had stated that the teachers' salaries in private management schools would not be affected even by a pie. These are statements which have been published in the newspapers. Though Government do

25th July 1964] [Dr. A. Chidambaranathan]

not pay much attention to these reports, as the press represents the fourth estate so to say, it is for us to give due consideration to whatever statement is published therein. Whenever an important thing is discussed, a press communique, for instance, is issued. Therefore we do not take away the responsibility of the press in this matter because they after all reflect the public opinion and they voice forth the feelings of the teachers.

Now, Sir, let us see why teachers' salaries in privately managed schools have come to be affected. While he introduced the Budget in February 1964, the Hon. the Chief Minister said that Rs. 50 lakhs had been provided for in the Budget for the implementation of the scheme of free education to all pupils up to the secondary school stage. He said also that besides that, he was prepared to meet further expenditure in this direction in course of time. During the debate on this question I drew the attention of the Hon. the Chief Minister to this point. I said that several teachers under privately managed schools were likely to suffer as a consequence of the introduction of this free education scheme. I said I was giving hesitatingly my consent to the introduction of the free education scheme in our State. The reason for my hesitancy was that as a consequence thereof, several teachers in privately managed schools were likely to be sent out or made to draw lesser salary than what they were getting. For instance, a teacher placed in the scale of Rs. 140-10-250 and getting Rs. 200 as a consequence of the introduction of this scheme was likely to get Rs. 140 or Rs. 150 because that might happen to be the assessed pay of the teacher concerned. Actual pay and the assessment pay or the approved rate of pay do differ from each other. The approved rate of pay 4.30 p.m. represents the pay of teachers which is taken by the department for the purposes of assessment or grant that is to be given to the management towards the salary of that particular teacher. The actual pay might be different, because the managements while making the appointment would have been compelled to the necessity of paying at a higher rate to a teacher concerned in order to attract his services to the school concerned. It is not for us at this time to take into consideration what those conditions were which prompted the management to pay higher salary than the starting point of the time-scale. The managements should have taken note of such considerations as the availability of staff, the qualifications and the relative competence of candidates and nature of the duty to be given to each one of the assistants of the school before starting a teacher at a higher stage in the time-scale. Well, unless the management was convinced of the necessity to give a higher start in the time-scale, it would not have given. Certain teachers had a higher start whether they be Headmasters or Tamil Pandits or Physical Education Teachers. For these teachers a higher start would not have been given unless there was a demand or necessity for such a step. The very fact that the auditors have approved of these things before and the very fact that such a salary as drawn by the teacher concerned has been entered in the Service Sheet or the

[Dr. A. Chidambaranathan] [25th July 1964

Service Register of the party concerned, should suffice to show that Government, in an indirect way, have approved of the salaries paid to the teachers from time to time up to 31st March 1964, the date prior to the coming into force of the new rules. The new rules have come into force consequent upon the introduction of the free education scheme.

Well, Sir, I will quote from the proceedings, dated 6th March 1964 of our House, wherein I said :

"கிராண்டு-இன்-எய்டு கோடு வரும்போது அடிப்படைச் சம்பளத் திட்டத்தில் இருந்தால் எவ்வளவு கொடுப்பார்களோ, அவ்வளவுதான் கிராண்ட் கொடுப்பார்கள். ஆகவே நிறைய சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஒன்று அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பவேண்டி ஏற்படும். அல்லது தாழ்ந்த நிலையில் 140 ரூபாய் நிலையில் வைக்கவேண்டி வரும்."

Then the Hon. the Chief Minister intervening in the debate remarked that the teachers then in service would not be affected. I will also quote from page 295 of the proceedings, dated 6th March 1964 of our House.

"கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது இருக்கிற ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவதற்கு இடமே இல்லை."

These are the words which were announced or which were spoken in this House by the Hon. the Chief Minister who is in charge of Education as also Finance. Then I said the following, namely—

"தலைவர் அவர்களே, மிக்க நன்றி. அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய இந்த விஷயம் இருக்கிறதே இது பல பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகளுக்கு நல்ல தெளிவைக் கொடுக்கும் என்று கருதுகிறேன்".

The Hon. the Leader of the House was present and was smiling then as he smiles even now to-day. These were the words with which I acknowledged the assurance given by the Hon. the Chief Minister on that particular day, that is, on the 6th March 1964. Subsequent to that, Sir, on the 9th March in his reply to the Debate on the Budget for the year 1964-65, the Hon. the Chief Minister, as reported at page 374 of the proceedings of our House, said :

"கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்களும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா அய்யர் அவர்களும் உதவி பெறுகிற பள்ளிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். வேறு யோசனைகளும் சொன்னார்கள் . . . அவர்கள் குறிப்பிட்ட யோசனைகளில் மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்".

25th July 1964] [Dr. A. Chidambaranathan]

Again in the reply to the debate on the Budget, as has been pointed out now, the Hon. the Chief Minister gave the assurance to me and to Mr. Rajah Iyer that the difficulties of the teachers serving under privately managed institutions would receive his further attention. Well, Sir, to these things I want to allude.

Up to 31st March 1961 under the rules in force, that is, prior to the introduction of free education scheme, the teachers did not bother about the grants that were given to the schools in which they were serving, and it was not their concern because they were paid according to contract, according to the necessity and according to the agreement entered upon between the management and the teacher concerned. But subsequent to 31st March 1964, the position has completely changed or altered because of the circumstances created by the introduction of free education scheme up to the XI standard or the school final. They have now, therefore, to take into consideration also the grants which are being given to the managements subsequent to 31st March 1964. Some managements say, "Well, this is the approved rate of pay for you and you must be prepared to accept." The approved rate of pay sometimes differs and sometimes very largely differs from the actual pay drawn by a particular teacher on 31st March 1964, because the auditor concerned who gives a list of approved rates of pay for each one of the schools takes into consideration only the increment that falls due in the natural course and wherever advance increments have been provided for and sanctioned by the management he disallows them. Consequently from April to now, several such approved rates of pay have been notified for each one of the schools and each one of the individuals serving in the schools. It is said that the auditors serving in the department revise their views from time to time on representations made. It is a good thing to see that they have the good sense to revise the previous fixation when the proper reason is shown to them. Sometimes, Mr. Chairman, this happens, because some of the auditors who are ultimately responsible for the fixation of these things are not posted up with complete information as to the circumstance in which the original pay was sanctioned by the management. Sometimes they are not familiar with the Government Orders relating to the subject. Sometimes they are not posted up with the Director's proceedings, especially in the case of I Grade Pandits who have been reduced to the level of II Grade Pandits. There are several Government Orders and Director's proceedings which have to be taken note of before anyone thinks of revising the scales of pay and before anyone thinks of revising the actual salary drawn by a particular teacher. In fact, several persons have been demoted for no reason whatsoever, not for inefficiency or any such thing on their part but because of the circumstance which the free education scheme has introduced. In certain respects I have found that it affects the teachers to the extent of Rs. 100, Rs. 80, Rs. 60 and Rs. 50 and so on. Though the Department is examining these cases so as to narrow down the difference between the older scale of pay or the older salary and

[Dr. A. Chidambaranathan] [25th July 1964

the new salary, still there remains much to be done by the department concerned so as to ensure that each one of the teachers gets what he was getting according to records as on 31st March 1964. The salary is shown in the service register. Whatever is borne on the service register has got to be paid to the teacher concerned. To this end, steps have got to be taken by the Education Department and by the Ministry concerned, because we know that this difficulty would not have arisen if the free education scheme had not been introduced at all. It is no good to suggest that this is a matter between the management and the teachers concerned, on the ground that it is not these two parties that have to come to an agreement. The teachers would not have been affected and would not have clamoured for additional grants to be paid to the managements if the scheme of free education had not been introduced. If the managements had cut short the salaries of teachers before the introduction of this scheme, then it would have been a matter for the teachers concerned to take it up with the management. As a consequence of the introduction of free education scheme, for which we have budgeted an expenditure of Rs. 50 lakhs—probably it may come to Rs. 2 crores or Rs. 1·5 crores—ultimately for this year the teachers have to suffer a loss in their salaries. It is not for the Government to say, ' Well, it is a matter between the management and the teachers concerned '. It is primarily a matter between the Government and the teacher concerned because of the new circumstances which have come into existence from the 1st of April 1964. So, the Government having taken the responsibility of introducing the free education scheme, should also be prepared to take the responsibility of seeing that the teachers do not suffer to any extent whatsoever, and that their salaries as on 31st March 1964 are guaranteed. The Government cannot divest themselves of this responsibility, Sir, in my humble opinion. When the free education scheme has been introduced by the Government, they must be prepared to face the music. They must be prepared to face the consequences whatever they are. They must be prepared to brave the situation by providing for additional grants if necessary by bringing in a supplementary demand before this House. This, in my opinion, is a matter which deserves very careful consideration by the Government. The teachers should not be allowed to have a frustrated view of life. If they are deprived of a hundred rupees, you know, Sir, how the teachers would suffer. I am not going to dilate upon their very sad and pitiable position. Every one can imagine what it is. With all the emphasis at my command, I would commend this resolution to the House for acceptance so that the Government may pass orders after a careful examination whereby the teachers who were drawing certain salaries on the 31st March 1964 do get those salaries without prejudice to their increments in due course as is shown in their service registers.

4-40 p.m.

Thank you, Sir.

*திரு. எம். சங்காலிங்கம் பிள்ளை : மனம் தகிலவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நமது அரசினர் இந்த

25th July 1964] [திரு. எம். சங்காலிங்கம் பிள்ளை]

வருடம் முதல் பதினேழு வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி என்ற அரவதமருமத செயது மகழசசகுரயது. நம் நாடடில் கலவி யைப் பரப்புகிற பணியிலே அரசினா எடுததிருக்கும் இந்த முடிவு ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும். எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசமாக கல்வி பயற்றுவக்க இந்தியாவிலேயே கலவுதுலை யில் ஒரு புரட்சியை இந்த மாநிலம் முதலில் துவக்கியதை வரவேற் கிறேன். அந்த முயற்சி, கல்விப்பணி புரியும் ஆசிரியர்களுடைய வயறறில் அடிபபதாக இருகககூடாது என்பதுதான் இநதத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். 1964 மார்சசு முதல இநத தனயார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என்ன சம்பளம் பெற்றகொண்டிருந் தாகளோ அதே சம்பளம் தொடர்ந்து கொடுத்து முறையான நிலையில் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமது உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்க விதிகளின்படி இவ்வளவு சம்பளம் என்றும் நடநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இவ்வளவு சமபளம எனறும நரணயம் செய்யப்பட்டிருக்கறது. தனியார் பள்ளியில், நம் மாநிலத்தில், பல பளளி ஆசரயர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள். நாட்டில் இன்று ஒரு நிலை நிலவுகிறது. வேறு தொழல் இல்லையெனறால் ஆசிரியா தொழி லுக்கு வருவது, ஆசிரியர் பயிற்சிக்குப் படிப்பது என்பதாக இருக்கிறது. மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பி.ஏ. பட்டம் பெற்ற வர்கள் வேறு தொழிலுக்கு தகுதியில்லை என்றால் ஆசிரியர் தொழி லுக்கு வருவது என்றிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் மிகக்குறைவாக இருப்பதே. அதை உயர்த்துவதற்குத்தான் தரமான கல்வியைப் பரப்ப எண்ணுகிற தனியார் பள்ளிகள் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதன் மூலமாக இந்தப் பள்ளிகள் மாநிலத்தில் உயர்ந்த தரமான கல்வியைத் தருகிற பள்ளிகளாக மதிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். ஆசிரியர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்கும் பள்ளிகளில் கல்வித்தரம் உயர்ந்து இருப்பதை நாம் அறிவோம். மாவட்டத்திற்கு ஒன்றிரண்டு பள்ளிகள் இவ்வாறு அங்கு உயர்ந்த தரத்தில் இருக்கின்றன. பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்க சம்பள விகிதத்தைவிட கூடுதலாக அளிக்கிறார்கள். அவற்றைக் குறைப்பதனால் அவர்களையும், இந்தத் தொழிலில் மற்ற வர்களுக்கும் ஊக்கம் ஏற்படாமல் இருக்கும் நிலைமையை உண்டாக்கிவிடக் கூடாது என்பது என்றிருப்போர் என்பது என் வேண்டுகோள், இதுவரையில் உயர்ந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டி ருக்கிற ஆசிரியர்கள் மிகவும் சுருக்கமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டத்தின்படி அவர்கள் 1964 மார்ச்சு வரை சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டரில் எவ்வளவு சம்பளம் பெற்றார் களோ அதை அப்படியே அளித்து அதற்குரிய உயர்வை அளித்து, அவர்களுக்குபிறகு அதாவது இந்தத் திட்டத்திற்குப் பிறகு நிய மிக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு இந்த நிலையில் அமைப்பது நியாயம், தர்மம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் கல்வித் துறையில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அமைதியான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சங்கலிங்கம் பிள்ளை] [25th July 1964

இதை நமது கல்வி அமைச்சரும் முதலமைச்சருமான மதிப்புக்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் வரவேற்று உறுதியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதி பலன் அளிக்கவில்லை என்பதுதான் என்னை பாதிக்கச் செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது சம்பள விகிதத்தை திருத்துவதை முன்னிட்டு இரண்டு மாதங்களாக தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சம்பளம் வாங்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு மாதங்களாக 100, 150 என்று சம்பளம் வாங்கும் ஆசிரியர்கள் அதை வாங்கவில்லை என்றால் அவர்கள் எப்படி வாழ்வார்கள்? அவர்கள் எப்படி பயிற்றுவிப்பார்கள்? பள்ளி எப்படி நடக்கும்? பள்ளி திறக்கும் நேரம் இது. ஆசிரியர்கள் குழந்தைச் செல்வத்தில் குறைந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களுடைய குழந்தைகள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிப்பதற்கு இப்போதுள்ள கட்டணப்படி சம்பளமில்லை என்றாலும் புத்தகம் மற்றவை வாங்குவதற்கு பணம் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிற சோகக் கதைகள் ஏராளமாக ஆசிரியர் உலகில் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் உடனடியாகத் தெரிந்து அவர்களுடைய இந்த நிலை நீடிக்காமல் சம்பளத்தை உயர்த்தி உடனடியாகக் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

இதில் அவ்வளவு வித்தியாசமான சம்பளங்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம். எனக்கு பல பகுதியிலிருந்து ஆசிரியர்கள் தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சம்பளத்தில் இவ்வளவு வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. உதாரணத்துக்கு ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டு முடித்து விடுகிறேன். பாளையங்கோட்டை St. Xavier பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர், திரு. முத்தையன் என்பவருக்கு ரூ. 25 குறைவாக வருகிறது. இன்னும் ரூ. 20, 25, 50, 59 என்று இந்த மாதிரி பல பகுதிகளில் வித்தியாசம் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலை இருத்தலாகாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே ஏற்பட்டிருப்பதை ஒட்டி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும விரோதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 11-வது வகுப்பு முடிய இலவச கல்வி அளிப்பது என்ற திட்டத்தின் காரணமாக, எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்கமே சம்பளம் கொடுக்கிற திட்டம் இப்போது தான் இங்கே வந்திருக்கிறது என்றாலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கமே நேரடியாக சம்பளத்தை கொடுத்து வருகிறது. இந்த வேறுபாடு அங்கே இல்லை. அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருப்பதற்கு மேல் கூடுதல் சம்பளம் கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. அவ்வாறு இருக்க இது கன்னியாகுமரியையும் பாதித்து, அங்கே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் இரண்டு மாதங்களாக, மே ஜூன் இரண்டுமாதங்களாக சம்பளம் வாங்க வாங்கவில்லை. ஜூலை 25 தேதி ஆகிவிட்டது. இவியும் வாங்குவார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நான் சென்னைக்கு புறப்பட்டு வருகிறபோது, அங்கே இருக்கிற இரண்டு கல்வி அதிகாரிகளையும் கண்டு கேட்டதற்கு, நாங்கள் மேலே எழுதியிருக்

25th July 1964] [திரு. எம். சங்கலிங்கம் பிள்ளை]

கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இங்கே வந்து கேட்ட போது இங்கே கேட்க வேண்டியதில்லை, சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இல்லை; அவர்களே கொடுக்கலாம் என்றார்கள். அவர்கள் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளுவதற்குள்ளாக ஆசிரியர்கள் பாடு தீர்ந்து விடும் என்ற நிலை அங்கே இருப்பதைக் காணலாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர்களின் சிக்கல் பெரியது. நான்கு திருவிதாங்கூரோடு இருந்தோம். பிறகு திருவாங்கூர்-கொச்சியோடு இணைந்தோம். இறுதியாக சென்னையோடு இணைந்தோம். மூன்று கலவிச் சட்டத்தை வைத்து குழப்பம் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு சர்க்கார் அதை உணர்ந்து பல G.O. -க்களை (உத்தரவுகளை) ஏற்படுத்தி, அவைகள் எல்லாம் தீர்வதற்கு உரிய நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டது என்று நம்புகிறேன். G.O. 710, இன்னும் பல G.O. -க்கள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள், இந்த சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் கால தாமதப் படுத்துகிறார்கள். அவற்றிற்கு Interpretation (விளக்கம்) காண்பதில் அவர்கள் சங்கடப்படுவதால், ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை அவதியுற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல G.O. -க்களை அமுல் நடத்திய முறை காரணமாக, நீதி மன்றத்தில் Writ போட்டு, ஆசிரியர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக ஒரு ஆசிரியர் Writ போட்டு தன்னுடைய தகுதியை உறுதிப் படுத்தி உரிமையைப் பெற்று, தலைமை ஆசிரியர் பதவியை பெற்றார். அதே நிலையில் இருக்கக்கூடிய நான்கு ஆசிரியர்களுக்கு அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி கேட்டால், அது முடியாது என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருப்பது வருந்தத் தக்கது. அரசாங்கத்தின் சட்டங்களை அந்தந்த அதிகாரிகள் கால தாமதமின்றி அமுல் நடத்த வேண்டும், அமுல் நடத்தச் செய்ய வேண்டியது நமது கடமை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-00 p.m.

கன்னியாகுமரியில் தாய அந்தோணி உயர்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 11 வருடங்கள் ஆகின்றன. திருவாங்கூரில் இருந்த போது ஹைஸ்கூல் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அனுமதி கேட்ட போது, கொடுத்து விட்டார்கள். Endowment கட்ட வேண்டும் என்றார்கள். அதன்படி Endowment கட்டியதில் குறைவு இருந்தது. 1956-ல் இணைந்த பிறகு, முழு Endowment-ம் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை இப்போது கட்டி முடித்து விட்டார்கள். Management Endowment கட்டாததால் உன்னுடைய Endowment நிறுத்தப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்கு இனிமேல் சம்பளம் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது Management Endowment ஐ கட்டி ஒரு மாதம் ஆகி விட்டது. இன்னும் Endowment போகவில்லை. ஆசிரியர்கள் சம்பளம் பெறவில்லை. இந்த நிலை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. நான் இதுபற்றி கல்வி அதிகாரிகளை கண்டபோது, அந்த பேப்பர் வரவில்லை என்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்துக்கு

[திரு. எம். சங்காலிங்கம் பிள்ளை] [25th July 1964

மூன்றால் அனுப்பிய பேப்பர், இவ்வளவு நாகரீகமான, விஞ்ஞான வளர்ச்சிபெற்ற, நவீன போக்குவரத்துடன்கூடிய காலத்தில், 15 நாட்களில் ஒரு பேப்பர் வந்து சேரவில்லே. "Vigilance Committee" எல்லாம் வைத்து என்ன பயன்? 15 நாட்களுக்கு மேல் ஒரு பேப்பர் ஒரு இடத்தில் தடைபடுகிறது என்றால், அதில் சம்பந்தப்பட்டவர் எவராக இருந்தாலும், அவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கமுடியவில்லே என்றால், நாம் போடுகிற திட்டங்களால் நமக்கு பயன் ஏற்படுமா என்ற அஞ்சுகிறேன். எனவே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனதோடு ஆதரித்து, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய குறையைக் கவனித்து, நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று வேண்டி முடிக்கிறேன்.

*திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானமானது 1—4—1964-லிருந்து பாதிக்கப்பட்ட சுமார் 4,000 ஆசிரியர்களேப் பொருத்ததும், பல பள்ளிக்கூடங்களில் வேலே பார்க்கும் குமாஸ்தாக்கள், பியூன்கள் இவர்களேப் பொருத்ததும் ஆனது. 1—4—1964 லிருந்து அவர்களுடைய சம்பளம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைக்கப்படுவதற்கான நிலேமை என் ஏற்பட்டது என்றால், நம்முடைய சர்க்கார் 11-வது வகுப்பு முடிய இலவசக்கல்வி என்ற திட்டத்தை கொண்டு வந்ததால்தான். 11-வது வகுப்பு முடிய எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக்கல்வி என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்தார்கள் என்பதை இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் டாக்டர் A. திதம் பரநாதன் அவர்கள் அழகாக எடுத்துக் காண்பித்தார்கள். ஆகவே, நாங்கள் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நினேக்கவில்லே. அப்படி அவர்கள் பாதிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமும் இல்லே. ஒரு பக்கத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை குறைக்கும்படி நாங்கள் சொல்லவில்லே என்று சர்க்கார் சொல்லலாம். யார் குறைத்தால் என்ன? 1—4—1964 லிருந்து ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் குறைந்துவிட்டது என்பது உண்மை. இந்த நிலேமையை சர்க்கார் பரிசீலிக்கவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதுதான் இந்த தீர்மானத்தின்மூலம் கேட்கப்படுகிறது. அப்படி பரிசீலித்து, பரிகரிப்பது யாருடைய பொறுப்பு, சர்க்காருடைய பொறுப்பா இல்லேயா என்பதுதான் கேள்வி. அது சர்க்காருடைய பொறுப்புத்தான் என்பதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் சொன்னாலே போதும் என்று நினேக்கிறேன். 1—4—1964-லிருந்து 11-வது வகுப்பு முடிய இலவசக் கல்வி என்ற திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்காது இருந்திருந்தால், ஆசிரியர்களோ, குமாஸ்தாக்களோ எவரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் "Service Register" படி சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். 1—4—1964-ல் இந்த புது திட்டத்தை கொண்டுவந்த பிறகு "Grant-in-aid Code" என்று மானேஜ்மெண்டுகளுக்கு உதவியளிக்கக்கூடிய சட்டத்தில் 32-வது பிரிவுக்கு சர்க்கார் 1964 மார்ச் 18-ம் தேதி வெளியான கெஜட்டில் ஒரு "Amendment" கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுத்

25th July 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

நில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், இனிமேல் மானேஜ்மெண்டுகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய "Staff grant" "Maintenance grant" இந்த இரண்டு grant களில், "Maintenance grant" அதாவது நிர்வாக grant-ஐ கல்வி இலாக்கா இயக்குநரும், "Staff grant"-ஐ ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளும் கொடுப்பார்கள் என்று சர்க்கார் அழகாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி நிறைவேற்றினாலே போதும். அதில் 3-வது விதி என்ன சொல்லுகிறது என்றால், ஜில்லா கல்வி அதிகாரி எது தனக்கு நியாயமான grant என்று நினேக்கிறாரோ, அதை "Staff grant" ஆக கொடுக்கலாம் என்று விதி சொல்லுகிறது. 5 (a) என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. அந்த விதி என்ன சொல்லுகிறது என்றால். இதற்கு முந்தின வருடத்தில் Staff-க்காக என்ன Approved expenditure சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறதோ, அதை Basis ஆக வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறது. ஆகவே, இதை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொண்டு, Service Register படி சம்பளம் குறையாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்ள ஜில்லா கல்வி அதிகாரிக்கு அதிகாரம் இந்தத் திருத்தத்தின்மூலம் இருக்கிறது. அதை ஏன் அவர்கள் செய்யவில்லே என்று தெரியவில்லே. சர்க்கார் இதைத் தெளிவுபடுத்தி, கல்வி அதிகாரிகள் "Staff grant"-ஐ சரியாக கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். எப்ரல், மே, ஜூன் மூன்று மாதங்களாக சம்பளம் குறைந்திருக்கிறது. ஜூலே சம்பளமும் வரப்போகிறது. இந்த சம்பளக் குறைவால் ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் வரையிலும், ஒருவருக்கு 200 ரூபாய் கூட மாதச் சம்பளத்தில் குறைந்திருக்கிறது. இப்படி மாதச் சம்பளத்தில் 100 ரூபாய் வரையில் குறைக்கால், ஆசிரியர்கள் எந்தச் செலவைக் குறைக்க முடியும்? வீட்டு வாடகையைக் குறைத்துக் கொடுக்க முடியுமா? உப்பு, புளி, மிளகாய் செலவை நிறுத்த முடியுமா? ஆசிரியர்களுக்கும் சரி, மற்றவர்களுக்கும் சரி, அதிகப்படியான சம்பளம், கிராக்கிப்படி வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய நேரத்தில், இப்படி ஆசிரியர்கள் சம்பளம் குறையாது இருக்கவேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய நிலேக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. சர்க்கார் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், ஆசிரியர்கள் எல்லாம் மானேஜ்மெண்டோடு ஒப்பந்தத்தின் பேரில் வேலே செய்கிறவர்கள், சம்பளம் மானேஜ்மெண்டின் பொறுப்பு. grant கொடுக்க வேண்டியது எங்களுடைய பொறுப்பு என்கிறார்கள். உண்மைதான். இப்போது Nationalization பண்ணவில்லே என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லுகிறார்கள். Nationalization செய்துவிட்டால் சர்க்காரே ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை நேரடியாகக் கொடுக்கும்; இப்போது grant தான் கொடுக்கப்போகிறோம்; அதை Management கையில் கொடுக்கப் போகிறோம். அந்த grant-ஐ உங்களுக்கு அவர்கள் கொடுக்கப் போகிறார்கள். Management-க்கும் உங்களுக்கும் Service contract இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் Management-க்கு மனுச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு

நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் இந்த நிலைக்கும் கொண்டுவரப்பட்டதற்கு காரணம் சர்க்கார்தான். Management க்கு கொடுத்துக்கொண்டு வந்த grant-ஐ என் நிறுத்தினார்கள்? Scale -ஐ விட அதிக சம்பளம் கொடுப்பது என்பது ஆயிரத்துக்கு ஒன்றுதான் இருக்கிறது. ஸ்கேலுக்குள் கொடுத்தவரது கேசுகளே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்களிடம் வாங்கின சம்பளத்தில், Service Register படி ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி இருக்கிற பணத்தை மானேஜ்மெண்ட் மிச்சப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். மிச்சப்படுத்தப்பட்ட பணத்தை எப்படி செலவு பண்ணலாம் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. மானேஜ்மெண்ட் பணத்தை மிச்சப்படுத்தலாம் என்று விதிகள் இடம் கொடுத்திருக்கின்றன. மானேஜ்மெண்டுகள் சர்வீஸ் ரிஜிஸ்ட்டர்படி கொடுத்த பிறகு மிச்சப்படுத்தி வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் போய், திடீரென்று சம்பளம் குறைகிறது என்று ஆசிரியர்கள் புகார் செய்தவுடன், எல்லோருடைய ஊழிய பட்டியலும் டைரக்டர் ஆபீசுக்கு வாவேண்டும் என்று சொல்லி, மாதக் கணக்காக பல பேர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு ஊழிய பட்டியலை பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கின சம்பளம் குறையக் கூடாது. இது ஜீவாதார உரிமை. சம்பள விகிதத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டால், சிப்பந்திகளுடைய சம்பளம் குறையக்கூடாது என்பது விதி. பல இலாக்காக்களில் பார்க்கிறோம். ஏஜன்சி மாறினால், ஒன்று இருக்கிற சம்பளம் குறையாமல் கொடுப்பார்கள்; அல்லது அதிகப்படி சம்பளம் கொடுப்பார்கள். சம்பளம் குறைந்தது என்று நான் கேள்விப்பட்டது இல்லை. எனென்றால் வாங்கின சம்பளம் குறையக்கூடாது என்பது ஜீவாதார உரிமை. நீங்கள் மானேஜ்மெண்டிடம் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றால், மானேஜ்மெண்டுக்கு வரக்கூடிய வருவாயை சர்க்கார் நிறுத்தி விட்டார்கள். ஒரு School-க்கு 10,000 ரூபாய் சம்பளம் வரும் என்றால், இந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய் தவிர, இவர்கள் இலவசமாக படிக்கக்கூடிய பிள்ளைகளுக்காக Concession கொடுத்து வந்தார்கள். அந்தப் பணமும் இப்போது கொடுப்பது இல்லை. deficit பணமும் கொடுப்பது இல்லை. இப்படி எல்லா grant ஐயும் நிறுத்திவிட்டு, வாடகைக்கு, தண்ணீருக்கு, காரண்டுக்கு என்ன செலவாகிறது என்று கணக்குப் பார்த்து Maintenance grant கொடுத்து வந்தால், நிர்வாகம் எந்த இடத்திலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கும்?

5-00 p.m. இப்போது இவர்கள் போட்டிருக்கிற கணக்குப்படி சர்க்கார் ஏற்கனவே ஆசிரியர்களுக்கு அந்த Inspection காலத்திலே எவ்வளவு சம்பளம் அனுமதித்தார்களோ அந்த சம்பளம்தான் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். அந்த சம்பளத்துக்கும் Service Register படி இருக்கிற சம்பளத்துக்கும் வித்தியாசம் ஜாஸ்தி. இப்போது சர்க்கார் சொல்லுகிறது, Spokesman என்ன சொல்லுகிறவர்கள் சொல்லுகிறார்களாம், இது வரையில் நாங்கள் 2/3 தான் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தோம், மானேஜ் மெண்டுக்கு இப்போது முழு சம்பளத்தையும் கொடுக்கிறோமே

Staff grant என்று, ஆசிரியர்களுக்கு குறைவே இல்லையே, என்கிறார்கள். இது எப்படி கதை சொல்லுவார்களே, "வெள்ளியோடு வெள்ளி" அந்த மாதிரி கதை மாதிரி இருக்கிறது. சர்க்கார் 2/3 grant கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால் 2/3 of the net deficit கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். ரூபாய் 10,000 ஒரு ஸ்கூலுக்கு சமபள வசூல் எனறால், சர்க்கார் அதை ரூபாய 4,200-ஆக எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பெயர் 'ரூல்மான் அவுஸ்லிலிங்கம செடியூல்' formula அவர்தான் கொண்டுவந்தார். ரூபாய் 10 சம்பளம் 10 மாதத்திற்கு வாங்கலாம். சர்க்கார் அதை வசூலுக்கு எடுத்துக் கொளளுகிறது 8 சம்பளம் ரூபாய் 5¼ மீதம் ரூபாய் 10,000 வசூல பண்ணினால்கூட ரூபாய் 4,200 தான் வரும்படியாக எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். இபபடி ஒரு பக்கம் வரும்படி எடுத்துகொள்ளுகிறதனால் வரும் மொதத பணம் மானேஜமெண்டுகு மசசமாகும். Concession-grant-ஐ தவிர வரும்படிக்கும் செலவுக்கும் வித்தியாசத்தில் 2/3 பங்கு வேறு கொடுத்துகொண்டு வநதார்கள். இதையெல்லாம் சொன்னதுப் பாத்தால் இன்று எநத சம்பளம் கொடுக்க சர்க்கார் தயங்குகிறார்களோ அந்த சம்பளத்தைப் போல் 1-1/2 மடங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 2/3 கொடுக்கிறதற்கு பதிலாக முழு சம்பளத்தையும் கொடுக்கிறோமே என்ற Argument சரி இல்லை. எங்களுக்கு Service Register படி கொடுத்துவிட்டு பாக்கி கொஞ்சம் Surplus ஆக பள்ளிக்கூடத்தை Improve பண்ணுவதறகும் இதுவரை கொடுத்து வந்ததாக ஆகிறது. ஆகவே 1-4-1964-லிருந்து மானேஜ்மெண்டு சம்பள வசூல் பண்ணக்கூடாதென்று சொன்னதனாலே ஏறபடட ஸ்கீமே ஒழிய அந்த ஸ்கீம் சர்க்கார் ஏற்படுத்தியதலேலே, இந்தப் பிரச்னை சர்க்காருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமே தவிர ஆசிரியர்களுக்கும் மானேஜ்மெண்டுக்கும் அல்ல. ஆசிரியர்கள் நேரடியாக எங்கள் கையில் சம்பளத்தைக் கொடுங்கள் கேட்கவில்லை, மானேஜ்மெண்டுக்கு 31-3-1964-ல் சம்பளப்படி எந்த ஆசிரியர் எந்த scale-லே வாங்கினாரோ, அவருக்கு அந்த scale-லே எப்படி வருமோ, அப்படி இந்த grant கொடுத்துவிட்டால் இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துபோகும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி நாங்கள் கொடுக்கமாட்டோம் என்றால், இந்த சர்க்கார் ரேட்டுக்கும், ஆசிரியர் ஊழியர் பட்டியல் ரேட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை இந்த பள்ளிக்கு Ad hoc grant -ஆகக் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். மானேஜ்மெண்டுக்கும் ஆசிரியர்களும் இதைத்தான் கேட்கிறார்கள். இது எல்லாப் உதவிபெறும் பள்ளிக்கு மானேஜ்மெண்டுக்குத்தான் பொறுப்பு. உங்களுக்கு 1-4-1964-லே ஏதாவது குறைந்திருந்தால், மானேஜ்மெண்டைக் கேளுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் சொல்லுவது மானேஜ்மெண்டுக்கு பாக்கி grant எல்லாம் இல்லாது போனாலும், வசூல் பண்ணி அதிலே மிச்சம் பண்ணினால் உங்களுக்கு தாராளமாக கொடுக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லு

25th July 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விருந்து ஆசிரியர்களை மீட்பதற்கு வழி உண்டுபண்ணவேண்டு மென்று இலாகாவுக்கு சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்லி, ஆசிரியர்கள் தங்கள் வழக்கம் போல் வேலையில் ஊன்றி கவனம் செலுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, நமது சர்க்கார் நல்ல முற்போக்கான திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு முந்தி அந்தப் பிரச்னைகள் சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களையும், பிரதிநிதிகளையும் கலந்து பேசி அந்த திட்டங்களை செயல்படுத்த முன்வராத வாடிக்கை இருந்து வருகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை மேற்கொண்டபோது அவர் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்து பேசி இந்த சம்பள நிர்ணயத்தையும், இந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தையும் செயல்படுத்தாதன் விளைவுதான் இந்தக் குறைகள் என்பதை ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் எடுத்துக் கூறி இருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுக்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு நல்ல திட்டமானாலும் அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மன அமைதியுடன் அதிலே ஈடுபட்டால் தான் அந்த திட்டம் வெற்றி பெரும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதிலும் குறிப்பாக ஆசிரியர் பெருமக்கள் இன்றைய தினம் தங்களுடைய குறைபாடுகளை மாற்றியமைத்தும் கொள்வதிலே தொழிலாளர்கள் போன்ற மற்றத் துறையிலே இருப்பவர்களைப் போல் கட்டுப்பாடாகவும் அல்லது தொழிற் சங்கத்தைப் போன்ற அடிப்படையிலே உறுதியாகவும், ஒருமைப்பாடுடனும் எடுத்துக் கூறும்படியான நிலையில் அவர்கள் இல்லை. ஆனதினாலே அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க, இந்தச் சம்பள ஏற்றத் தாழ்வுகளை சர்க்கார் உடனடியாக தீர்க்க முன்வரவேண்டு மென்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிலும் டாக்டர் சிதம்பரனார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல் இங்கே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக உறுதிப்பாடாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிய கருத்து என்னவெனில் சம்பள விகிதத்தில் இவ்வளவு ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது எனக்குத் தெரியாது, ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாதென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பெருமக்கள் ஒரு நல்ல ஆக்கப்பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டை நிர்வகிக்கக் கூடிய பெரிய தலைவர்களை எல்லாம் உருவாக்கக் கூடியவர்களாவர். எனவே அவர்களுடைய குறைபாடுகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதில் இந்த நாட்டில் யாருக்கும், எந்த ஒரு கட்சிக்கும் அபிப்பிராய இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் இதிலே எல்லோருக்கும் ஒரு மித்த கருத்து இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆதலால் இந்தத் தீர்மானத்தில் வலியுறுத்தியிருப்பதைப்போலவே சர்க்கார் இதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவானாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் எடுத்துக் காட்டியுள்ள குறைகளை

5–10 p.m.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [25th July 1964

கிறீர்கள். இந்த Staff grant -ஐ ஊழியர் பட்டியலிலே இருக்கிற சம்பளத்தைக் கொடுத்து அதைத் தவிர கொஞ்சம் Development of the school-க்கு உள்ள அளவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்காருடைய Approved rate படி தான் கொடுப்போம் என்றால் அந்த Approved rate -ஐத் தவிர, அந்த rate -க்கும், Service Register சம்பளத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை Ad hoc grant -ஆக மானேஜ்மெண்டுக்கு கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை பல ஆசிரியருக்கு சம்பளம் சரிவர வருவதில்லை. புதுத் திட்டப்படி குறைவாகுநதாலும், சர்க்கார் பொறுப்பில் சரியாக வந்துவிடுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கேஸ் இருந்தால் ஆசிரியர்கள் சம்மேளனங்களும், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளும் இதுவரை கொண்டு வந்திருப்பார்கள். அதற்கு அடுத்தபடி அவர்கள் என்ன சொல்லலாமென்றால், சாதாரணமாக இந்த பொறுப்பு பூராவும் மானேஜ்மெண்டுடையது. ஆகையினால் மானேஜ்மெண்டு மேலே Proceed பண்ணுங்கள் என்றால், எத்தனை ஆசிரியர்கள் எத்தனை மானேஜ்மெண்டு மேலே Proceed பண்ணுகிறது? எங்களுக்கு ஒரு Agreement இருக்கிறது. Appendix 28 of the Madras Educational Rules -படி இரண்டு பேருக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம். இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி யாராவது ஒருவர் சரியாக நடக்காவிட்டால் Department -க்கு appeal பண்ணுகிறது என்று இருக்கிறது. இப்போது நாங்கள் யாருக்கு appeal பண்ணுகிறது. Department -க்கு பண்ணினால் Department தானே சம்பளத்தை குறைத்திருக்கிறது? ஆகவே Department -க்கு அப்பீல் பண்ணுவதற்கே இன்றைய தினம் வழி இல்லை. இத்திட்டத்திலிருந்து ஒரு நல்ல காரியம் பிறக்கலாம். ஆசிரியர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் சம்பளவிஷயத்தில் நேரடி தொடர்பு வரலாம். ஆனால் இத்திட்டம் ஆசிரியரை பாதிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. அதிகமாக பணம் இருக்கிற சில மானேஜ்மெண்ட் கொடுக்கிற வரையில் கொடுக்கட்டுமே என்றால், அதை ஒரு வருஷத்துக்குக் கொடுக்கலாம், 1½ வருஷத்துக்கு கொடுக்கலாம். ஆகையினாலே எத்தனை பணம் இருந்தாலும் சர்க்காருக்கு அந்த பணத்துக்கு ஏற்கனவே grant in aid Code விதி இருக்கிறது. அந்த விதியின்படி பள்ளிக்கூடத்துக்கு வேறு நன்மை செய்கிறதற்கு சர்க்கார் உத்திரவின் பேரிலே அந்தப் பணத்தை 31–3–1964 சம்பளத்தை grant -ஆக சர்க்கார் கொடுத்து விடலாம். ஒதுக்கி விடலாம். இப்போது 2, 3 மாதமாக சம்பளகில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுகிற ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் உடனே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய உத்திரவு சர்க்கார் கையிலே இருக்கிறது. அதனாலே, இலாகாவுக்கும், ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளுக்கும் ஏன் இது கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்டு, 2, 3 மாதமாக கஷ்டத்துக்குள்ளாகி இருக்கும் ஆசிரியர்கள் மனச் சாந்தி பெறச் செய்ய வேண்டும். நல்ல ஆத்மீக சக்தியுள்ள மக்களை உண்டாக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள் மனச் சாந்தி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த நெருக்கடியி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [25th July 1964

நிர்வத்தி செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மற்றொரு குறையையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக சீன ஆக்கிரமிப்பின்போது மத்திய சர்க்கார் சேமிப்பு நிதியாக ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்திலும் அவசர சேமிப்பு, நிதி என்ற அளவில் பிடித்து வந்தார்கள். இப்போது மத்திய சர்க்கார் அந்த அவசர சேமிப்பு நிதியை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் இங்கே மாநில சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு 100-க்கு 5 விகிதத்தில் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் பிடித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. ஏற்கனவே சம்பள குறைபாடு உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் தொல்லையாக இருப்பதால் அரசாங்கம் அதை நினைவில் கொண்டு திட்ட வட்டமான நடைமுறையில் கொண்டுவர முதலமைச்சரும் பொதுவாக மாநில அரசும் முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, I wish to state right at the outset that this question of teachers' salaries has to be detached from the free education scheme and studied. It does not appear as though as a consequence of the introduction of the scheme, a few thousand teachers have to suffer a temporary cut in their salaries. The very import of the scheme is being defeated or nullified by looking at it that way. At teachers' conferences and at the meeting of the Managements' Association and at every level this scheme has been hailed as an epoch-making scheme. Education was free only to the socially and economically backward to begin with. Later it was made free for the economically backward. Only now it has been made free for all, and to say that you are helping the rich parents at the cost of the poor teachers is a very misleading slogan with which one should wholly dissociate oneself because if there is one scheme that has appealed to every section of society, it is the free education scheme. It is very unfortunate that as a consequence of the introduction of such a good scheme, teachers have to face this temporary transitional problem. If the question had been tackled with a little imagination, I am sure there would not have been any necessity for our Hon. Friend Dr. Chidambaranathan to move this Resolution. It is due to a misapprehension that the existing salaries are sought to be cut down permanently. I do not think it could be the intention of the Government in the face of the categorical announcement given by the Hon. the Chief Minister. Dr. Chidambaranathan pointed out that there is such a thing as an approved pay. It has been entered in the teachers' service registers and, therefore, these salaries have to be honoured. It is one thing to point out that the whole thing has been absolutely above board, and nothing has been done underhand. What little extra the teachers were getting, they were getting for very valid reasons. I would explain it. They were not only entered in the teachers' service registers but also they were approved, I would say, by the department. They were there for the Government to

25th July 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

pay the dearness allowance on them and 50 per cent of the dearness allowance was met by the Government. The Government, while paying the dearness allowance or while taking into account the teachers' Provident Fund contribution, were very well aware of the salaries that the teachers were paid, because 3 per cent of the salary goes as the teachers' Provident Fund contribution by the Government. The Government paid it all these years and 50 per cent of the dearness allowance is a grant paid by the Government and that has always been calculated on the salary that these teachers have been getting. It is up to us to ask why the managements were giving this little extra salary. Only yesterday the Hon. the Leader of the House was pointing out that there were 700 untrained Graduates working as Science Assistants or Mathematics Assistants perhaps in District Board high schools. I do wish indeed that they were untrained Graduates. Their not being trained would not be such a big handicap as many of them not being Graduates at all. Very many failed Graduates have been appointed in most of the District Board high schools. One can understand what sort of quality in teaching there can be with failed Graduates who have themselves to prepare for the September or April examination sitting in charge of Mathematics or Science class at the highest level, say, the Eleventh Standard. The teacher would be most interested in his preparing for the examination he has to get through rather than in looking after the boy in his charge. So, in District Boards the Government have not been getting qualified hands. That was a handicap we could get over in aided schools by paying a little extra as a recognition of the good work done by these teachers. That was perhaps an inducement necessary for the teachers. That was the reason why the teachers were paid a little extra. That is one aspect of the question why they were paid a little more than what they were otherwise eligible for.

The other day I pointed out during the discussion on the Supplementary Grants that the Government were paying a particular grant to the aided schools which my Hon. Friend Sri Krishnamoorthy just now pointed out and that from out of the grant received the managments were paying the teachers. Very few managements found resources of their own to pay the teachers. Therefore, from out of the money received from the Government the managements were merely there as custodians distributing it properly and accounting for the expenditure properly. And one of these very proper expenses to which this money could be put was a little enhanced salary to the aided school teachers. So, it is a transitional problem which the Government can very bravely face to-day. The financial consideration need not weigh with them. They were having a particular quantum earmarked as grant for secondary schools. That grant was paid to the managements of schools and the managements were distributing it as salaries. That grant is to-day available with the Government themselves and so, they could very well pay the existing teachers what the managements were paying till now. The Government do have a moral responsibility in this regard.

The Mover of the Resolution pleaded for an *ad hoc* grant to enable the managements to continue to pay the excess salary. I would request the Government to make a categorical announcement that the salaries of these teachers will not be affected. As far as teachers are concerned, that should give them the solace that is necessary and the security that is necessary and remove the suspense from their minds so that they might devote themselves heart and soul to their work. Otherwise, the quality of education would suffer. Many of them have committed themselves to various things in their lives. Such a huge slice being cut down from their salaries for no fault of theirs would not induce them to put forth their best efforts. How this extra amount is to be met is a matter of detail with which the working teachers need not be concerned. In fact, very many teachers did not know how their salary was being given till now. They did not know how much money the managements were receiving from the Government. That was due to a particular system of grand-in-aid, a particular contract between the management and the Government which the Government are certainly at liberty to cancel for very valid reasons, but we would expect the Government to be very reasonable. There are managements which may not be able to continue to pay the extra salary to the teachers. Very many managements may be in that unhappy position. I know of a very few managements which have got very good endowments from the interest accruing out of which they could continue to pay their teachers this little extra salary. After all, even though the Government said that they could pay only this much, there is no reason why managements with resources at their command should have cut down the salary. It is very unreasonable and very whimsical if the managements have resources and still do not pay simply because the Government are not paying what the teacher's salary is. In fact,
5-20 p.m. when the Government were paying these managements much more, they did not fill the pockets of these teachers, and when the Government pay a little less, there is no reason why generous, philanthropic managements should cut down the salary due to the teacher simply because the Government have fixed a lower salary as approved salary to which the teacher is eligible. There are a few managements, which come under the third category. There are very many managements which cannot afford to continue to pay. Some managements can continue to pay in full. Some managements can afford to pay only in part. They may have an endowment built up this year, because last year's grant is going to be disbursed this year only. Even after paying perhaps the working expenses, towards which they had advanced moneys last year, they will have considerable slices of money left over, and they will be able to pay the teachers in a restricted manner. There is going to be an endowment built up this year, because the grant for 1963-64 is released this year, from out of which the teachers can be paid their salaries. The endowment will fetch a little interest, and, if not the whole, at least one-third or one-fourth of the excess amount can be paid by the management. So, the

whole question has to be looked into by the managements and the Government sitting round the table. But this must be axiomatic that no teacher shall suffer a cut in his salary. To this extent, a categorical assurance must be forthcoming from the Government. As for making provision of funds, that is a matter of detail. As my friend pointed out, in any change-over nobody has ever been adversely affected. When the Life Insurance Corporation came into being, we did not say, 'The Oriental Co. paid you so much, the Hindustan Co-operative Insurance paid you so much', and so on. When the Electricity Supply Corporation was taken over by the Government, ...

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Their scales of pay were revised.

SRI M. RAJAH IYER: They were revised to the advantage of the employees. We would very much like generous revisions. Not that this is going to be the end of the matter. We do expect further revisions. But our complaint to-day is that it has received a retrogression, which must be set right. I do hope that even though the details may have to be worked out very carefully, this very heartening assurance would be forthcoming to every teacher serving in Tamilnad, particularly in aided schools, whose labours have conduced to quality in education, that he can carry on his work honestly and without loss of emoluments quite unafraid.

* திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது வெறும் சம்பளத்தை சிபாரிசு செய்யும் தீர்மானமாக இருந்தால் நான் பேசுவதற்கு முன்வந்திருக்கமாட்டேன். இது சமுதாய பிரச்னையை ஒட்டிய தீர்மானமாக இருப்பதால் இதைப் பற்றி பேச வந்திருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் என்று எப்போது முன்வந்தார்களோ அப்போதே அவர்கள் ஒரு பெரிய சமுதாயத் தொண்டிற்காக தங்களை இணைத்துக்கொண்டவர்கள் ஆகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையில் குறைநேரும்போது அவர்கள் குறையை நிவர்த்தி செய்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. இந்த சம்பளப் பிரச்னையைப்பற்றி தீர்மானம் கொண்டுவந்த டாக்டர் சிதம்பர நாதன் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதியைப் பற்றி தெரிவித்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குறையும் இல்லாமல் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொன்ன உறுதியை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் கொடுத்த உறுதியிலிருந்தே ஒன்று புலனாகிறது. ஆசிரியர்களுக்குக் குறை இருக்கக்கூடாது, அதை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக நினைத்து உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பைக் கொண்டு கல்வி இயக்குனர் அலுவலகம் வேகமாக வேலை செய்ய வில்லையென்பது அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சிலிருந்து புலனாகிறது. அமைச்சர் கொடுத்த மனப்பூர்வமான உறுதிமொழிக்கும் வேலைக்கும் இடையே சிறிய உபத்திரவம் வளர்ந்திருக்கிறது, தீர்மானம் கொண்டுவரும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று

சொல்ல இடம் இருக்கிறது. இது பெரிய பிரச்னை இல்லை. சுமார் 4,000 பேர்கள்தான் இதில் உபத்திரவப்படுகிறார்கள் என்பதாக திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். 4,000 பேர் அதிக அளவு 100 ரூபாய் என்றால் கூட அது அதிகமில்லை. ஒரு தான்கு லட்சம் ஆகிறது. 12 மாதங்களுக்கும் 48 லட்சம் ஆகிறது. 48 லட்சத்தை அரசாங்கம் கொடுத்து உதவலாம். ஐயமில்லாத அடிப்படையில்தான் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. தனியார் துறையில் இவ்வளவு சம்பளம் குறைத்துவிட்டது என்று கூறுகிறார்களே, அதை நிவர்த்தி செய்யும் செயலில் மாத்திரமல்ல, அதற்கு மட்டும் நான் பேசவில்லை. அதே அளவு சம்பளத்தை அரசாங்கம் நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உயர்த்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், நாம் எல்லோரும் இலவச கல்வி கொடுக்கும்போது அதை அமுல் நடத்தும் பெரியவர்கள் ஆசிரியர்கள்தான். அவர்கள் மனமலர்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் இருந்தால்தான் நம் லட்சியம் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போய்ச் சேரும். துரிதமான மறுமலர்ச்சியோடு சேரும். ஆசிரியர்கள் முகமலர்ச்சியின்றி செயலாற்றினால் லட்சியம் நிறைவேறுது. இதற்கு வேண்டிய செலவுக்கான நிதிவசதியைப் பற்றி சிலர் யோசனை தெரிவித்தார்கள். அதற்கு செலவாகி விடுமே என்று இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கவோ புனராலோசனை செய்யவோ இயலாது. இலவசக் கல்வி என்பது மேலான லட்சியங்களில் ஒன்று. சோஷலிச லட்சியத்தில் ஒரு அங்கம். சம்பளம் கொடுக்கும் சக்தியுள்ளவர்கள் இருக்கும்போது ஏழை ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று திரு. மாஜா அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நிலை ஏற்பட்டால் எப்படி இருக்குமென்று பார்க்கவேண்டும். சம்பளம் கொடுக்கும் பணக்காரப் பிள்ளைகளை சம்பளம் கொடுக்க முடியாத பிள்ளைகளோடு நாம் இணைப்பதால் மாணவர்களை எவ்வளவு தரம் அது பாதிக்குமென்று பார்க்கவேண்டும். கல்வியை வியாபாரமாக நடத்தும் சில தனியார் துறை பள்ளிகளில் பணக்கார முதலிடம் கொடுப்பார்கள். ஓரளவு வசதியில்லாதவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி என்பது வசதி உள்ளவர்களுக்கு பயனளிப்பதை எண்ணிப்பார்க்க முடியாது. அதைப்போக்கத்தான் இலவச கல்வியை ஒருமுகப்படுத்தினோம். நமக்கு வேண்டியது ஆசிரியர்கள் நன்றாக வாழவேண்டும் என்பது. எதிர்காலத்தையும் நிகர் காலத்தையும் உருவாக்கும் சமுதாய ஊழியர்கள் அவர்கள். சமுதாய சிற்பிகள் என்ற நிலையில் அவர்களது பிரச்னையை நாம் அணுகவேண்டும். மற்ற தொழில்துறை, விஞ்ஞானம், வியாபாரம் எல்லாவற்றையும்விட மாணவர்கள் மனதை பரிபக்குவம் செய்யும் இந்த ஆசிரியர்களுக்குள்ள குறையை சிறியதாக இருந்தாலும் அனுதாபத்துடன் கவனிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். தொழிலாளிகளைப் போல சங்கங்கள் அமைத்து வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தைக் காட்டி வாழ்க்கையை உயர்த்திக்கொள்ளும் மனப்பான்மை படைத்தவர்கள் அல்ல ஆசிரியர்கள். அதில் அவர்கள் பயன்பெற முடியாது. அறிந்தோ அறியாமலோ தங்கள் வாழ்க்கையை தியாகம் செய்துகொண்டு

விட்டவர்கள். எழுத்தாளன் எழுத ஆரம்பிக்கும்போதே தன்னை தியாகம் செய்துகொள்வதைப்போல ஆசிரியர்கள் செய்கிறார்கள். வசதி குறைவாலும் சந்தர்ப்ப வசத்தாலும் இருக்கலாம். சமுதாயம் அவர்களை தியாகிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், எதிர் காலத்தின் மேடு பள்ளங்களை காணமல் அப்படியே இருந்த நிலையி லிருந்துகொண்டே சமுதாயத்தை உயர்த்தும் ஒரே தொழில் ஆசிரியர் தொழில்தான்.

ஆகவே அப்படியிருக்கும் ஒரு நிலையில் தன்னை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, சந்தர்ப்ப வசத்தாலும், பண்பாட்டாலும் கட்டுப் படுத்திக்கொண்டிருக்கும் இந்த தொழிலை நாம் நசுக்கி விடாமல், அதற்கு வேண்டிய ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொடுப்பது சர்க்காருடைய கடமையாகும். அதற்கான செலவு எவ்வளவு இருப்பினும் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதான் வேண்டும். மடங்களும், கோவில்களும் எவ்வளவு கல்விக்கு என்று தாங்கள் செலவிட வேண்டுமோ, அவ்வளவு செலவிடவில்லை என்று கருதப் படுகிறது. மடாதிபதிகள் எவ்வளவு கல்வித்துறைக்கு செல வழிக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு செலவழிப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நிதிக் குறைவு இருந்தால், வேண்டிய நிதியை அங்கிருந்து பெறலாம். வெங்கடேச பெருமாள் பணம் வெங்கடேஸ்வரா யூனிவர்சிடிக்கு பயன்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற கல்வி இயக்குநர் மிகச் சிறந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நடத்துகிறார்கள். அதேபோன்று நமக்கும் வருவாய் துறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அந்தத் துறைகளிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். பல மானேஜ்மெண்டுகளுக்கு நிறைய Trust Property இருக்கிறது. அதிலிருந்து ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளக் குறைவை கொடுக்கச் செய்யலாம். கொடுக்க சித்திக்குப்படி தூண்டுவது சர்க்காருடைய பொறுப்பு ஆகிறது. நிதி குறை பாட்டை நிவர்த்திசெய்து, சம்பளக் குறைவை நீக்குவதுடன், அரசாங்க பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு குறைவான சம்பளம் இருப்பதை நீக்கி, அவர்களுக்கும் அதே சம்பளம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் இந்த தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now . . . 5-30 p.m.

DR A. CHIDAMBARANATHAN : May I know, Sir, whether the discussion on this resolution will be continued afterwards?

DEPUTY CHAIRMAN : It will be continued on the next non-official day.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : I want an assurance in this behalf.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not necessary. Discussion on this resolution is not complete, and therefore, it will be continued on the next non-official day.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 27th July 1964

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 345. *Half Yearly Reviews of the activities of the Commercial Taxes, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, Stamp Administration and Survey and Land Records Department.*

** 346. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1586, *Food and Agriculture, dated* 15*th May* 1964 *regarding extension of the Madras Registration of Veterinary Practitioners Act*, 1957, *to the Added Territories.*

@ 347. *Reports of the Public Accounts Committee on the Accounts of the State of Madras for the year* 1961-62 *and the report on the Audit Report on the Accounts of the Madras State Electricity Board for the year* 1957-58.

@ 348. *Reports of the Estimates Committee on Police and the Madras Dairy and Milk Project.*

@ 349. *Report of the Select Committee of the Assembly on: (i) The Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill*, 1964; *(ii) The Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill*, 1964; *(iii) The Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill*, 1964; *and (iv) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill*, 1964;

**350. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1469, *Revenue, dated* 21*st May* 1964 *regarding creation of five additional checkposts and change of location of one checkpost in Chingleput district.*

** 351. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1192, *Rural Development, dated* 30*th May* 1964 *regarding rules for the Madras District Development Councils Act*, 1958.

@@ 352. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 764, *Public (Services-A), dated* 24*th April* 1964 *regarding inclusion of Traffic Inspector within the Commissioner's purview.*

---

* Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

** Placed on the Table of the House on 20th July 1964.

@ Placed on the Table of the House on 17th July 1964.

@@ Placed on the Table of the House on 21st July 1964.

APPENDIX.

(*Vide* answer to starred question No. 230 on page 2506.)

LICENCES REVOKED DURING THE PERIOD JANUARY 1962 TO JANUARY 1964.

	Name of the party.	*Articles of manufacture.*
	(1)	(2)
1	Century Paper Mills Ltd., Madras	Paper and pulp.
2	Kalinga Industries Ltd., Calcutta (Salem) ..	Pig iron.
3	Indo-Belgium Glass Works Ltd., Madras ..	Sheet Glass.
4	Imperial Oil Mills Ltd., Madras	Solvent extraction of oil from oil cakes.
5	V. Ramakrishna Sons Private Ltd., Madras.	White and coloured cement.
6	Sri Rama Vilas Service Ltd., Kumbakonam.	Bicycle hubs and components.
7	Kumari Paper Mills, Madras	Printing and writing paper and pulp.
8	Union Engineering Co., Quilon	Arc Welding Electrodes.
9	Ashok Leyland Ltd., Madras	Three-wheeled motor vehicles.
10	Radio and Electricals Ltd., Madras	D.P.C. copper wire and strips.
11	T.T. Chemicals Private Ltd., Madras ..	Blank fix, sulphur, barium carbonate, etc.
12	Micro-Steel Tubes Corporation, Madras ..	C. I. spun pipes.
13	Traders and Traders, Madras	Malleable Iron Castings.
14	K. N. Khanna and B. K. Khanna, Madras ..	Heavy earth moving equipment structurals etc.
15	Rane (Madras) Ltd., Madras	Woven brake linings and Woven clutch facings.
16	S. G. Jayaraj Nadar and Sons Private Ltd., Madras.	Clutch plates and brake lining for automobiles.
17	P. S. Nanjappa Chetty and Sons, Madras ..	Marine Diesel engines.
18	M. Ct. Muthiah, Madras	Ball-bearings, etc.
19	Brunton and Co. Engineers Ltd., Madras ..	Hot forged and hot press bolts and nuts.
20	Sree Katteri Textiles (Private) Ltd. ..	Cotton/Staple fibre yarn.
21	Dhrangadhra Chemical Works Ltd.	High test calcium hypochlorit
22	Sri Rama Vilas Service Ltd., Kumbakonam.	Oil Seals for automobil machine tools, etc.
23	Shree Ram Screw and Metal Industries (Private) Ltd., Rajapalayam.	Machine bolts, screws, nuts a rivets.

Name of the party.	*Articles of manufacture.*
(1)	(2)
24 Madras Paper Mills (Private) Ltd., Ponneri.	Printing and writing paper.
25 Kemical and General Supplies Co., Madras ..	Do.
26 Madras Millers and Traders (Private) Ltd., Madras.	Solvent extraction plant for vegetable oils.
27 K. C. P. Empacel Ltd., Madras	Pulp and Paper-making machinery.
28 Sree Visalakshi Mills Ltd., Madurai	Cotton cloth.
29 M/s. Gopal Rice Oil and Fertiliser Co., Sakkot.ai, Kumbakonam.	Rice Bran Oil.
30 The Kasturi Engineers Ltd., Coimbatore ..	Steel forgings.
31 Chanrai Uttam Chand, Madras	Tyre tube valves.
32 Balakrishna Mills Private Ltd., Madurai ..	Cotton textiles.
33 Kandan Textiles, Madras	Do.
34 Kothari and Sons, Madras	A.C.S.R. and A. A. Conductors and V.I.R. and P.V.C. Cables.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 27th July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Handloom Finance Corporation

* 2 *S.N.* Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to start a Handloom Finance Corporation in the State; and

(*b*) if so, the stage at which the matter now stands ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) Yes.

(*b*) Orders sanctioning the establishment of the Corporation and registering it are being issued. The Corporation will be started as soon as preliminary arrangement are completed.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us what is the kind of corporation that is being formed now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it will be a company registered under the Indian Companies Act.

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know, Sir, what will be the total authorised share capital and how the Government propose to collect it ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the authorized capital is Rs. 50 lakhs and Rs. 10 lakhs will be immediately subscribed by the Government.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, what about the other 40 lakhs of rupees ? How is it to be collected and from whom is it to be collected ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it will be thrown open to the weavers, master-weavers, traders and other interests connected with the handloom industry.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know the categories of industries for which separate finance corporations have been instituted in the State?

[27th July 1964

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, with a great deal of difficulty this is the first Corporation we are trying to establish outside the Madras Industrial Investiment Corporation.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know, Sir, the proposed number of Directors to be appointed in the Corporation ? Has any decision been arrived at about the Chairman and is he to be a non-official or an official?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, no decision has been taken in respect of all these matters.

Medical Concessions to Teachers

* 235 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 168 on 24th March 1959 the stage at which the question of extension of medical confessions to teachers in Aided Institutions now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the Hon. the Chief Minister). The proposal was considered and deferred due to the large expenditure involved.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, what is the actual figure according to the Government calculations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have not got the exact figures but the calculations show that it will be a very large amount beyond the resources of the State Government to meet now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government admit that in these respects, it is very difficult to arrive even at a rough calculation as we do not know how many will fall sick and how much would be required from the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir; I think we can estimate. We had estimated that in respect of the other Government servants and provided for in our Budget, the amount that will be required for medical relief. So it is not impossible to estimate these things and the estimate shows that it will be a very large amount.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that this demand is before the Government for the last nine years, even through questions and do the Government maintain that the finances are not improving for the last 9 years to jus admit of this expenditure ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is exactly what I said. The finances do not admit of the concession being given.

27th July 1964]

Pension for Teachers

* 236 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the procedure for the grant of pension for teachers has been revised with effect from 4th November 1960;

(b) whether there is any proposal to reopen hard cases of teacher-pensioners who retired prior to 4th November 1960; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :

(a) Yes.

(b) No.

(c) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that in the original rule the age of superannuation was sixty and was that revised to fifty-five in 1960 ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I think all the supplementaries in respect of this question may be put by separate questions when the Chief Minister comes. I have gone through the file, and this is the only file which has confused me. There are several orders in respect of this. I do not want to commit myself by an answer which may not be accurate.

Muthukumaraswamy Temple, Cuddalore O.T.

* 237 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any notification has been issued in regard to the Muthukumaraswamy Temple, Cuddalore O.T.;

(b) whether any enquiry into the matter has been conducted by the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments;

(c) when the enquiry was concluded and whether any order has been passed; and

(d) if not, why not ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No notification under Section 72 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 has been issued in regard to Sri Muthukumaraswamy Temple, Cuddalore O.T.

(b) In M. P. 6/61, the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, Madras, has held an enquiry into the matter under Section 71 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

[27th July 1964

(*c*) & (*d*) The enquiry was concluded by the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments on 13th July 1962. A report has been received by Government from him for the notification of the temple. Further action for declaring the temple to be subject to the provisions of Chapter VI of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 will be taken by Government

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know, Sir, why there has been such a long delay and no action has been taken so far even after the receipt of the report from the Commissioner in 1962 ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is the responsibility for the Government to go through the allegations, the reports, the findings of the Commissioner and then come to a conclusion. I understand that matters are being decided quickly.

Complaints from the Public.

* 238 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any Government Order has been issued directing the District Collectors in the State to set apart some time for hearing complaints from the public?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : The answer is in the affirmative.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know, Sir, what the Collectors are expected to do when the matters pertain to a level beyond their powers ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, they are expected to send reports to the Chief Secretary giving a gist of the important complaints they have received and the action which they propose to take. If the action that has to be taken is beyond them, they will merely report to the Chief Secretary.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know whether it is a fact that some Collectors depute their lower officers to attend to this work of interviewing the people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir, we have said that the Collectors should interview the public once a week. In the Taluk Headquarters the Revenue Divisional Officer is interviewing the public.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Since how long is this interview taking place?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : For over a month. I think: it is about six weeks.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government received as they must have received the report, and do they find it feasible to continue this procedure?

27th July 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, they have received the first report and they do not want to come to a conclusion until they have given this system a trial for some time.

Hoganekkal Project

* 239 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether this Government has agreed to share the cost and benefits of the Hoganekkal Project; and

(*b*) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) The proposed project is under correspondence with the Government of Mysore.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, the basic features of the agreement that is going to be entered into with the other State ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These are matters of inter-State correspondence and it would not be proper to disclose them at this stage.

DR. H. V. HANDE : May I know, Sir, the quantity of power that will be available after this project comes to fruition ?

THE HON. SRI R .VENKATARAMAN : The Madras Scheme contemplates 800 MW and the Mysore Government scheme contemplates 1,200 MW.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Has a final decision been taken as to the place where the scheme is to be carried out?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir, Mysore wants the location of the scheme at a higher level in the Cauvery. The Madras Scheme contemplates it at the lower level. No decision has been taken about this.

Security deposit

* 240 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Madras Electricity Board has raised the security deposit for Domestic Bulk Supply from Rs. 70 to Rs. 120; and

(*b*) if so, the reasons therefor ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

[27th July 1964

Lodging Houses

* 241 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware that a number of lodging houses, which have sprung up in the City of Madras, do not conform to the rules and regulations as regards minimum room space for each individual and provision of sanitary and other facilities;

(*b*) whether the Government are aware that a number of private houses have been converted into unlicenced and unregistered lodging houses; and

(*c*) if so, the action taken or proposed to be taken to enforce the rules and regulations strictly and to prevent the misuse of private houses as lodging houses ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) There is no lodging house in the City which does not conform to the by-laws, rules and regulations regarding the minimum floor space for each individual and provision of sanitary and other facilities.

(*b*) No private house in the City of Madras is converted into an unregistered Lodging House

(*c*) Does not arise.

Doctors

* 242 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any suggestion from the Government of India that within five years of service every doctor must serve two years in rural areas; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Marketing of Handloom Fabrics.

* 243 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(*a*) whether there is any proposal to evolve a permanent remedy to enable the weavers of handloom fabrics to market their goods; and

(*b*) if so, what it is ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) The problem of marketing the handloom fabrics is being tackled and appropriate measures from time to time are being implemented.

(*b*) Does not arise.

27th July 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it not a fact that the handloom weavers very often come across very many difficulties in marketing the products and is it not necessary to have some arrangement for the promotion of sales or marketing of these products and will the Government take some remedial measures towards marketing them if the Government feel it is necessary?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the responsibility of marketing the goods is that of the producers. So the primary responsibility will rest only with the handloom weavers. The Government will assist in various ways if there are difficulties. Occasionally they ask the State Co-operatives to buy in the market when there is stagnation. They give enhanced rebate at a time when there is stagnation. We are now contemplating the establishment of a Handloom Finance Corporation which will be able to buy goods in the market and relieve the stress and strain in marketing goods. But the primary responsibility, I submit, must be taken by the producers themselves.

Subsidy to the Nattu Chekku

* 244 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Ministr for Food be pleased to state :

(*a*) whether there is any proposal to stop the subsidy given to the Nattu Chekku for edible oils after 31st March 1964, and

(*b*) if so, the reasons therefor ?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates that it was not revised by the Member concerned.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE*-MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :— 3-10 p.m.

The Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964);

The Madras Panchayat (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964);

The Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964);

The Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 23 of 1964);

The Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 34 of 1964);

[Mr. Chairman] [27th July 1964

The Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 35 of 1964);

The Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 36 of 1964).

III.—CALLING ATTENTION TO THE CUT IN SALARIES OF THE TEACHERS IN AIDED SECONDARY SCHOOLS FROM 1st JUNE 1964 CONSEQUENT ON THE INTRODUCTION OF FREE EDUCATION TO ALL UP TO THE END OF THE XI STANDARD.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the cuts in salaries of thousands of teachers and many members of the non-teaching staff in Aided Secondary Schools in the State from 1st June 1964 consequent on the fixation of staff grant on approved rate of pay and prohibition by the Government of fee levy by managements in view of the introduction of free aducation to all pupils up to the end of XI Standard.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :

Prior to 1st June 1947 the quantum of aid given by the Government to the secondary Schools under the private managements was only one half of the approved net expenditure and the managements were free to pay their teachers according to any scales of pay however low or high they may be. But for the purposes of assessment of grant, the Government scale of pay for the corresponding category of posts was adopted. The general revision of pay scales of employees in Government and local body services came into force from 1st January 1947. With a view to improving the lot of teachers serving under the aided high schools and to ensure the minimum scales of pay, the Government directed that fifty per cent of aid hitherto granted to aided high schools be raised to two-thirds of the approved net cost with effect from 1st June 1947. If any management paid their teachers any scales of pay higher than the Government scales of pay, the assessment of grant was restricted only to 2/3rd of the net cost based on the Government scale of pay for the concerned category of the post.

From 1st April 1964 the Government have decided to abolish the system of levy of tuition fees in all secondary schools and they have introduced a new pattern of assistance from this year. Under the new system of aid, the entire approved expenditure on teaching and non-teaching staff including servants paid from contingencies is to be paid as monthly staff grant. The approved expenditure (i.e., the expenditure considered reasonable) is determined as before on the basis of the approved rates of pay fixed by the Education Department for every member of the teaching staff according to the Government scales of pay applicable to them. In actual working it has been observed that in a vast majority of cases, the approved rates of pay as fixed according to general principles

coincide with the rates of pay given by the managements. Only in a few cases the approved rates of pay are less than the actual pay paid by the managements. This is either because the pay scales adopted by the managements were higher than what are admissible for the purposes of grant or because the teachers were allowed the benefit of higher start of pay within the Government scales.

The fixation of the approved rates of pay for the purposes of grant need not necessarily lead to the diminution of the teachers' emoluments. The managements are not at all precluded from continuing to pay their teachers as before 1st April 1964 at such higher rates of pay as agreed upon between them and the teachers. In fact they are expected to fulfil their contractual obligations to teachers.

The salary cuts referred to in the motion should be met by the managements themselves. A private management which has started an educational institution should be prepared to share the financial responsibility in running the institution at least to some extent and should not attempt to transfer the whole financial burden to the Government. If the Government are to compensate the cuts in salary, then it would mean that the teachers in certain secondary schools who enjoy preferential treatment in the higher scales of pay allowed to them by the managements on 31st March 1964 would continue to enjoy them till they retire from service, while the teachers in other aided secondary schools, as well as in Government and Local Body Schools would receive lower rates of pay according to the Government scales. To give room for such a disparity would be unfair to a large body of teachers in Government, Local Body and aided secondary schools. In no circumstances could teachers in any aided schools be paid at rates higher than what are admissible to teachers of comparable category and service in Government schools. To deviate from this long established and sound principle would be incorrect because the incidence of any benefits involving expenditure from State Funds should not be confined to a limited number of teachers who were hitherto treated, for purposes of assessment of grant, on a par with the majority who would not get the new benefits.

The Director of Public Instruction has already appealed to the managements on the need for fulfilling their obligation to the teachers. The Director has stated that a number of managements have been good enough to respond to his appeal, and have agreed to continue the payment of teachers' salary at the rates in force on 31st March 1964. In cases where the difference is unfavourable to teachers, expeditious action is being taken by the Director of Public Instruction to review these cases after obtaining complete information about the teacher's past service, scale of pay, etc., and to revise the approved rates in accordance with the general principles.

27th July 1964

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) RYOTWARI SETTLEMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 13 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill,[a] 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

In moving the motion, I wish to refer briefly to the land revenue system prevailing in the Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district and the important changes made in the Bill by the Select Committee.

In the Kanyakumari district and Shencottah taluk, basic tax is paid under the Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XV of 1955). Under this Act, as amended by the Madras Coinage (Alteration of References) Act, 1960 (Madras Act 9 of 1960), a basic tax, at the uniform rate of 2 nP. per cent of land, which works out to Rs. 2 per acre, is charged in respect of all lands except certain categories of land which are exempt from the provisions of the Act, under section 7 thereof. This section says that the Act is not applicable to lands held or leased by the Government or any land or class of lands which the Government may, by notification in the Gazette, either wholly or partially, exempt from the provisions of the Act and, in pursuance of this provision, the former Travancore-Cochin Government have exempted the Sreepandaravaka lands belonging to Sree Padmanabhaswami Temple at Trivandrum from the provisions of the Act.

In *Moopil Nair* vs. *The State of Kerala* (A.I.R. 1961 S.C. 552), the Supreme Court struck down the Travancore-Cochin Act XV of 1955 as amended by the Travancore-Cochin Land Tax (Amendment) Act, 1957 (Kerala Act X of 1957) as unconstitutional, on the main ground that the levy of tax was sought to be made at a flat rate irrespective of the quality of land and, consequently, of its productive capacity. The Court also held that section 7 of the Act was discriminatory. In view of the above decision, it has become necessary to replace the Travancore-Cochin Act XV of 1955 by a new Act, which will not be open to the objections pointed out by the Court.

2-20 p.m. Under the Ryotwari system prevailing in the rest of the State, lands are assessed at different rates varying with the fertility of the soil, quality of irrigation, out-turn, marketing facilities, etc. Ryotwari settlement takes into consideration a number of things like classification of soils, ascertaining "Grain values" in terms of certain standard grains, determining commutation prices and conversion of grain values into money, etc. In the ryotwari settlement of the Kanyakumari district and Shencottah taluk, however, some

[a] Printed as Appendix I on pages 324-332.

27th July 1964] [Sri R. Venkataraman]

of these things will not require to be done, as it is proposed to adopt the rates of assessment adopted in the appropriate resettlement notification.

The Ryotwari settlement effected on the above principles will not be open to the objections pointed out by the Supreme Court. In view of the obvious advantages of such a settlement and in the interests of uniformity, it is proposed to extend the Ryotwari system as in force in the rest of the State to the Kanyakumari district and Shencottah taluk, repealing the Travancore-Cochin Act XV of 1955.

In this connection, I may mention that when the Supreme Court struck down Travancore-Cochin Act XV of 1955 as amended by Kerala Act X of 1957, the Kerala Legislature passed the Kerala Land Tax Act, 1961 (Kerala Act 13 of 1961), which also repealed the 1955 Act. Kerala Act 13 of 1961 was also struck down as unconstitutional by the Kerala High Court and it is this Act that has been validated by the Constitution (Seventeenth Amendment) Act, 1964. This constitutional protection does not extend to Travancore-Cochin Act XV of 1955 in the Kanyakumari district and Shencottah taluk which, Sir, is applicable to us.

This Bill is designed to bring about uniformity of land revenue system by applying a tried and tested system of land assessment that also fully satisfies the criteria laid down by the Supreme Court. Out of the total extent of occupied holdings of 270,000 acres 184,000 acres are dry and the bulk of these lands will get tangible relief from the assessment that they now bear. Out of the balance of 86,000 acres only a part of the wet area may be assessed at a higher rate than the basic tax and water rate now charged. This only results from an equitable distribution of land revenue assessment based on inherent fertility of soils. I would also draw the attention of the House to an important factor. The present burden on these very lands should be computed reckoning with both basic tax and water cess and their legal obligation to pay Thiruppuvaram. I can assure the House that even if the ryotwari rates be higher than the present basic tax and water rate, the assessment will certainly be far less than the combined incidence of basic tax and water rate and Thiruppuvaram. The ryotwari system has its own inherent safeguards against disproportionate assessment based, as it is, on inherent fertility of soils, and I can assure the House that the grain outturn of each field will be ascertained and assessment related to it and this will result in equitable rates of assessment being fixed, which will ensure parity within the District and comparability with the rates prevailing in the neighbouring districts.

I wish to mention here that as a corollary to the introduction of Ryotwari settlement in the Kanyakumari district and Shencottah taluk as in the rest of the State, the Government will be undertaking legislation shortly to extend the Madras Agricultural Income Tax Act to these areas, replacing the Travancore Agricultural

[Sri R. Venkataraman] [27th July 1964

Income Tax Act in force therein. As under the Madras Agricultural Income Tax Act, holdings below 12½ standard acres are exempt and as the bulk of holdings in the Kanyakumari district and Shencottah taluk are small holdings below 12½ standard acres, most of the pattadars will not have to pay agricultural income tax at all.

The Select Committee made a few changes in the Bill.

The definition of 'landholder' in clause 2 was modified, so as to specifically exclude lessees under the Kuthagapattam Rules, so as to avoid any possible plea that they are also covered by the definition. The definitions of "financial year" and "oodukoor holdings" have also been omitted, as they have no relevance in the Bill as amended. In clause 9, the provision for effecting ryotwari settlement within a period of three years from the date of publication of the proposed Act, was modified, so as to remove the time-limit in order to avoid the necessity to amend the Act if it is actually found that the settlement cannot be completed within three years. I may, however, add that Government would take all steps to complete settlement operations as expeditiously as possible.

The view was expressed by some members of the Select Committee that the new settlement rates should take effect from 1st July 1964 and not retrospectively from 1st July 1963. This view was accepted by the Government and official amendments to clauses 10 and 11 of the Bill were moved in the Assembly and passed.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved:

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, I welcome the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill. After going through the Bill and after going through the dissenting minutes and also after having a thorough discussion on this subject with a number of people who actually are dealing with the legal aspect of it, I would like to state at the very outset that the most attractive feature of this Bill is the fact that it brings about uniformity in the entire State so far as tax on land is concerned. If, to-day, the Madras State is one of the most efficient States in this country, it is mainly because it has a very important advantage that practically all the districts are having a uniform set of laws. There are several States which are actually suffering from drawbacks of different sets of laws govering different areas of the State. Therefore, it stands to reason that we must bring about this settlement Bill as expeditiously as possible. In fact I would have been happier if it had been brought about earlier.

27th July 1964] [Dr. H. V. Hande]

In the dissenting minute No. 1, it is stated, 'A man who raises cash crops in a punja land pays less tax while a man who raises paddy crop in a nanja land pays more tax.' The point is this. Suppose we were to argue that a man raises paddy crop in a punja land. And another man raises cash crops in a nanja land. What will be the position? If one raises more cash crops in less fertile land, he will always be liable to be brought under the Agricultural Income Tax Act. Therefore the main point that we must examine is the inherent fertility of the soil. That is the most important aspect of the subject. If a particular piece of soil inherently is capable of giving more produce, it is brought under a slightly higher slab. The argument is, if a person brings about better crops in a land, which is capable of giving less crop, and if he by his own efforts is able to get a higher yield in an inherently fertile soil, he will lose all incentive to produce more, if he be asked to pay more tax. My argument is, once the inherent fertility of the soil is taken into consideration, once a particular tax is fixed for that land, he will perforce try to produce more, because already he knows he has got to pay a little more tax. Therefore he will even go out of the way, and he will see that he is capable of paying the tax by working harder and making every attempt to get a greater yield. Therefore the argument that by this ryotwari settlement, the food production will go down in the Kanyakumari district does not stand to reason. Because the ryot knows that he has to pay a higher rate of tax, and therefore he will definitely exert himself to the utmost to see that a larger yield is obtained from the soil. This basic tax we are told, is being paid in respect of nearly three-fourths of the total number of acres. We are roughly told that about 200,000 acres are affected by this legislation out of which nearly 184,800 acres come under the ordinary category land, wherein the basic tax that is being paid now will be reduced if those lands come under the taxation system. But we have not been told the exact amount of assessment in these 274,000 acres as it stands now, and the amount of taxation which we are likely to collect if these lands are brought under the new system. The whole controversy has taken place among the public mainly because the people are under the impression that this measure has been brought forward to get more tax. So, if only we had collected a little more statistics as to what exactly we were collecting before and how much we are likely to collect hereafter, that would be very useful information to dispel the doubt that this is brought in to tax more. I am mainly speaking to dispel the doubt that this is not brought in to get more tax but to bring about uniformity. That aspect of uniformity has not been sufficiently stressed because we do not know how much is the difference between the taxation before and the taxation afterwards. That is a point I would like to be examined and placed before the House. 3-30 p.m.

Another point is this. I would like the whole thing to be brought to the financial year straightway so that even from now onwards these would not be any confusion. The whole difficulty

is because we have now brought in fasli year. Therefore, hereafter there will still be some distinction between these 274,000 acres and the rest of the State. Even this distinction may be wiped out at this stage itself so that later on we may not have to bring in another amendment to wipe out this particular distinction.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The present land tenure system is on fasli basis and this is sought to be brought under the fasli basis.

DR. H. V. HANDE: There is another interesting note here, namely, that tax on land itself should be abolished. I would like to stress that I do not subscribe to this view because if we abolish the tax on land, what are we going to do to collect nearly Rs. 7 to 8 crores which we are now collecting from the land? No alternative arrangement or no alternative source of revenue has been suggested here.

Summing up, I would like to say that I fully agree with this Bill mainly because it seeks to bring about uniformity and also because it strikes out the previous Act under which this district has been governed, that Act not having been sustained by the Supreme Court.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: கனம் தலிவரவர்களே, இந்த ரயத்வாரி மசோதா சம்பந்தமாக என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று எண்ணுகிறேன். கிருவாங்கூர் சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில் மதிப்பிற்குரிய சர். சி. பி. ராமசாமி ஐயர் திவானாக இருந்தார். அது சமயம் விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க, இந்த ரயத்வாரி tax -ஆக இருந்ததை, ஜீபண்டாரவகை நிலங்களுக்கு மாத்திரம், பாக்கியுள்ள நிலங்களுக்கு பேஷி tax கொண்டு வந்து, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தார். அதைவிட கடினமாக இருக்கிற ஜீபண்டாரவகை tax -களை நாம் அரசாங்கம் குறைக்கப் போகிறது. அதற்கு நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த ரயத்வாரி tax -களை எதிர்த்து பல எதிர்ப்புகள் வந்தன. வந்த எதிர்ப்புகளை நாம் வரவேற்க வேண்டியதாயிற்று. நாங்கள் சென்னை மாகாணத்தோடு சேர்ந்து 8 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சென்னை மாகாணம் எங்களை வாருங்கள் என்று அழைக்கவில்லை. நாங்களோ, தமிழர்கள் தமிழர்களோடு, தமிழ் மாகாணத்தோடு சேர வேண்டுமென்று பெரிய புரட்சிகள் செய்து அதில் பல தியாகங்களை செய்து, வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம். இங்கேயிருக்கிற நடவடிக்கையைப் போல, எங்களுடைய tax எல்லாவற்றையுமே uniform ஆக வைத்திருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் உணர்கிறோம். எட்டு ஆண்டுகளாக தமிழர்களோடு சேர்ந்து ஒன்றாக இருக்கிறோம். இந்த வரியை எதிர்ப்பதற்கு எங்களுடைய ஜில்லாவிலிருந்து பேஷி tax -ஐ மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் பரப்ப வேண்டுமென்ற எண்ண எல்லா ஜில்லா மக்களுக்கும் பரிபூர்ணமாக பிரச்சாரம் செய்து எதிர்ப்பு தெரிவித்திருப்பார்களேயானால், நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருப்போம்.

அங்கேயிருக்கிற விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாஞ்சில் நாட்டில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முக்கியமாக நஞ்செய் நிலங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. அங்கே நிலம் எப்படியிருக்கின்றது? அங்கே நிலம் எப்படியிருக்கிறது என்றால், சமதரப்பான பூமிகளாக இல்லை. மேடுபள்ளங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. விவசாயம் செய்யும் காலத்தில் மழையின் கடுமையால் நாங்கள் செய்த பருவங்களும், போடும் ரசாயன உரங்களும் எங்களுக்கு உபயோகம் இல்லாமல் கடல் நீரில் போய் கலக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இந்த வருடம் மழையின்மையால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் முக்காலும் அங்கேயுள்ள விவசாயிகள்தான் இந்த tax -ஐ கொடுக்க வேண்டுமே தவிர; 10; 20; 100 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற ஜமின்தார்கள்; பணக்காரர்கள் அங்கே இல்லை. ஆகையால் இந்த ரயத்வாரி tax-ஐ போடுகிற சமயம், நமது அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து; ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் 10 ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் போட்டு, விவசாயிகளுடைய உழைப்புக்கும், நம்முடைய நாட்டின் உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கும் உற்சாகம் ஊட்டும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, we have no two opinions about this. Though I welcome this measure, I am afraid that if the rates in the ryotwari system are adopted, if resettlement is resorted to and tax revision is made on the basis of the fertility of the soil, naturally the assessment will go up and the ryots will be hard hit. We have seen that at every settlement the idea was to increase the tax. Here we find they are paying agricultural income-tax and if the classification is based on the fertility of the soil, I am afraid ryots in that area will be hard hit. So, I request the Hon. Minister to give a categorical statement to the effect that there will be no undue harassment or enhancement so far as ryotwari areas are concerned.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, I was a member of the Select Committee and I do not want to discuss the things discussed there. But the members coming from that area felt that if the ryotwari settlement was introduced, it would increase the rate so far as wet lands were concerned. But in the Select Committee proceedings it is stated, "The Chairman stated that it was not denied that lands of first tharam which now paid Rs. 4 if it was tank-fed and Rs. 9 if it was channel-fed would have to pay Rs. 15–4–0 and they might proceed on that basis" So far as dry lands are concerned, certainly the ryotwari settlement rates will be beneficial to those areas. But so far as wet lands are concerned, we should give it great importance because it will affect food production. The landholders there are very small holders. That is accepted. They are very small landholders. The Hon Minister himself said it. Therefore if the tax is put up to Rs. 15 it will be a great hardship for them. It was also mentioned at the Select Committee stage whether it would not be possible

3-40 p.m.

to have the second 'tharam' rates of the Tirunelveli district instead of the first 'tharam'. My point before the House is this. I think they can do that under clause 19. Some general principles my be mentioned to the Director of Settlement and others to see that the tax is not very high and see that the ryotwari proprietors will not be hard hit. This was mentioned by many of the Members who came from the Kanyakumari district and Shencottah taluk. Sri Natarajan was also of the same opinion. Therefore I would request the Government to take this matter into consideration and give some general directions to the settlement officers to bear this point in their mind and proceed about the settlement on that basis. Of course it may not be correct to ask them at every stage of the settlement to do this or that. But some general principles may be given to them, under caluse 19 which gives some general idea like that. The clause says: 'The Government may issue such orders and directions of a general character, as they may consider necessary in respect of any matter relating to the powers and duties of the Board of Revenue, the Director, the Settlement Officers and the Assistant Settlement Oficers. The authority or officer referred to above shall give effect to all such orders and directions'. I would very much appeal to the Hon. Minister to do that so far as the Shencottah taluk and the Kanyakumari district are concerned, especially Nanjanad taluk which my hon. Friend mentioned. That will go a great way to give relief to the small landholders.

The other question is about restoring the basic land tax. It is not possible on account of the way in which these Acts have been held to be discriminatory and held to be invalid and all that. Therefore it will not be possible to do anything about it. But this thing they can do and as far as possible they can see that the difference, between the rates that are now being paid and that are to be levied according to this Bill is not very great.

So far as the ryotwari settlement is concerned, if you revise it according to that, it will be even higher. Fortunately they have not done it and they do not want to do it. That is the difficulty about the ryotwari settlement. The hon. Member Dr. Hande does not therefore understand it. At any rate the opinion is gaining ground that so far as the ryotwari settlement is concerned, to some extent, it is unscientific. So far as cash crops on dry lands are concerned, they can escape with a lower tax. But so far as the wet lands are concerned after the periodic revisions take place, then I am afraid, the taxes also will increase. There is no doubt about it. These are matters of general character. I do not want to discuss it now. Anyhow we have the resettlement and many of the advantages have gone because of the XVII amendment to the Constitution. You can rest assured about it. Many of the privileges they were enjoying are gone. I do not want to talk about them in detail now. Whatever it is, we have ryotwari resettlement throughout the whole of the State. The people there were anxious to come to us. Therefore we shall apply our laws of settlement to

them also. Anyhow we have discussed the matter and come to the conclusion that the Bill may be proceeded with in the Select Committee. We mentioned all this in the Select Committee. The Hon. Minister was also sympathetic about it. We agreed that what should be done and how it should be done, should be left to the Government. Therefore I appeal to the Government to do this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, the only apprehension expressed in this House as well as in the Kanyakumari district when we took evidence on this Bill is what the hon. the Deputy Leader of the Opposition stated just now, that the ryotwari assessment should not unduly increase the burden on the wet landowners. I can immediately explain that the burden is not likely to be very heavy.

Sir, in the first place out of 270,000 acres, 186,000 acre are dry lands and the dry lands will be assessed between six annas and fourteen annas and Rs. 1/2; as we all know in our own ryotwari assessment, they will get immediate relief. As regards the wet lands, they are not ryotwari wet lands as in our Madras state. Most of the wet lands are subject to other assessment in addition to the basic tax. They have to pay the basic tax plus the water-rate, plus agricultural income-tax, which is heavier than in Madras, plus 'Thiruppuvaram' payment which they have got to pay according to their tenure. It would be far far higher than what we are proposing to levy under the ryotwari settlement. Now there may be and I am told there are very few, few thousand acres which are not subject to the 'Thiruppu' payment. It is only in respect of these few thousand acres that there is likely to be some increase, in the land revenue assessment under the ryotwari settlement. The bulk of the people, the majority of the people will be benefited by the legislation because the ryotwari settlement does not come by itself, it comes along with other benefits, which abolished the 'Thiruppu' payment, the Sreepandaravaka payment and all other payments which were liable and which the landowners in the Kanyakumari district were liable to pay to the various authorities. I wish to point out that it is not likely to hit very hard most of the people in the Kanyakumari district.

Then, Sir, the second thing is, if a person has got land which is by soil classification first-class land and if a person has got a first-class source of irrigation, then there is no reason why he should not pay the comparable rates to what we said to be the prevailing rates in the neighbouring district, the neighbouring district being Tirunelveli district. If a person has first-class land classified as such on the basis of soil and also has first-class source of irrigation and if that man is not liable to 'Thiruppu' payment, not liable to pay income-tax and all that, it is only that very, very limited category of people who have to pay enhanced land revenue under the new scheme. And my opinion is that they will be very limited. We have also taken into account the general feeling

[Sri R. Venkataraman] [27th July 1964

expressed by the people of Kanyakumari district in fixing the land revenue assessment in that area. The Government have no authority to say that the land revenue assessment should be of a particular order because the function of the Board of Revenue, the Director of Settlement is of a *quasi judicial* character and they have to examine the soil, irrigation source and on all that they have got to come to a conclusion. But the Government will certainly bear in mind the observations made both during the Select Committee stage and now, to avoid any steep rise in the land revenue assessment that might adversely affect even a few landowners. With these words I request the House to accept the motion, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 28 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

2-50 p.m. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as passed by the Assembly, be passed".

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, so far as Thiruppuvaram payment is concerned, I would like the Hon. Minister to clarify one point. From the dissenting minute it will be seen that the liability to pay this Thiruppuvaram has already been disputed by the people in that part of the country. It is said in the dissenting minute that the Travancore-Cochin Government decided in March 1956 just before the transfer of these territories to Madras that the 'right to Thiruppu-holders to get Thiruppuvaram should be abolished by the payment of compensation . . . .'. But now instead of abolishing the right, this Government intend to give a perpetual life to their right by agreeing to pay a recurring annual amount. I would like the Hon. Minister to clarify this point.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I will reply to the point raised when we take up the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964.

27th July 1964]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is all right.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE KANYAKUMARI SREEPANDARAVAKA LANDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 14 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill,* 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964, as passed by the Assembly, be taken into consideration."

In moving the motion, I wish to explain briefly what Sreepandaravaka lands are and the important changes made in the Bill by the Select Committee.

Sreepandaravaka lands are lands belonging to Sree Padmanabhaswami temple at Trivandrum. They are found only in Kanyakumari district and not in Shencottah taluk. Their extent in Kanyakumari district is 4,163·67 acres under wet and 12,483·43 acres under dry. They are exempt from basic tax, by a notification issued by the former Travancore-Cochin Government under section 7 of the Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XV of 1955). But they are assessed to a favourable assessment called Rajabhogam. The total Rajabhogam payable on the lands in Kanyakumari district is Rs. 2,337·76 nP. In addition to the Rajabhogam, the tenants on the lands pay rent, both in kind and in cash, to Sree Padmanabhaswami temple. The average annual collection of rent by the temple during the ten years from 1946 to 1955–56 was Rs. 67,910. The tenants have been, for a long time, agitating for relief from their liability to pay rent to the temple. The Government have accordingly brought forward this Bill, under which the tenants will be relieved of this liability and the lands will be converted into Ryotwari. Suitable rates of assessments for the lands will be fixed under L.A. Bill No. 13 of 1964.

It is estimated that, after Ryotwari settlement is effected in respect of Sreepandaravaka lands, the net ryotwari assessment from the lands, after deducting Rajabhogam and collection charges, will be Rs. 61,589. The temple is now maintaining some Devaswoms in Kanyakumari district. These Devaswoms will, hereafter, be under the control of the Kanyakumari Devaswoms Board. A sum of Rs. 18,000, which is the estimated cost of maintenance of these Devaswoms, will be deducted from the net ryotwari assessment of Rs. 61,589, and the balance, namely, Rs. 46,589, will be paid by the Government to Sree Padmanabhaswami temple, every year, as tasdik allowance.

* Printed as Appendix II on pages 332–344

[Sri R. Venkataraman] [27th July 1964

Sree Padmanabhaswami temple is a major thiruppu-holder and, under the L.A. Bill No. 15 of 1964, it is estimated that it will be entitled to a tasdik allowance of Rs. 85,411 per annum in lieu of its income from Thiruppuvaram. The temple has agreed to accept a sum of Rs. 1·50 lakhs per annum as tasdik allowance, in lieu of its rental income from Sreepandaravaka lands and its income from thiruppuvaram. The Select Committee considered that having regard to this understanding, the temple should be protected against any deficit, should the tasdik allowance to the temple in lieu of thiruppuvaram and compensation for Sreepandaravaka land as finally determined fall short of Rs. 1·50 lakhs. Clause 13 of the Bill was accordingly modified.

In this State, where Government have to pay compensation to an institution, they have always been paying it in the shape of an annual tasdik allowance instead of in a single lump sum payment. This ensures the efficient and continued maintenance of the institution.

Clause 12 provided that until ryotwari settlement is effected under L.A. Bill No. 13 of 1964, every person who becomes entitled to ryotwari patta in respect of a Sreepandaravaka land will be liable to pay land revenue to the Government at the rate fixed by the prescribed authority with due regard to the rate of assessment for the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages. The Committee has modified this clause to the effect that the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages for the purpose of this clause will be such a land in the neighbouring district of Tirunelveli.

Clause 20 provided that, in cases where the rent due from Sreepandaravaka lands is in arrears for more than three financial years on the appointed day, they shall be deemed to be discharged, if the arrears due for any three financial years are paid, within two years of the appointed day, in not more than two instalments per year. The Committee modified this clause so as to provide that in such cases, if an amount equal to the arrears due for the three financial years immediately preceding the appointed day had been paid before such date, or is paid within three years of such date, the entire arrears will be deemed to be discharged; and that in the latter case, the arrears may be paid in six half-yearly instalments.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration. "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 32 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

27th July 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), as passed by the Assembly, be passed ".

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), as passed by the Assembly, be passed. "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) THIRUPPUVARAM PAYMENT ABOLITION BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 15 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill[a] , 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into cosideration. "

In moving the motion, I wish to explain briefly what thiruppuvaram is, and the important changes made in the Bill by the Select Committee.

" Thiruppuvaram " literally means " diverted revenue " and is either an assignment of revenue or an assignment of rent, payable in kind or in cash or in both in respect of certain lands in the Kanyakumari district and Shencottah taluk to the total extent of about 25,000 acres. It is payable to religious, educational or charitable institutions or to individuals on condition of rendering service to such institutions, or to individuals personally, without any condition of service. According to section 9 of the Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XV of 1955), Thiruppuvaram is payable by the holders of the lands liable to it, in addition to the basic tax payable in respect of the lands to the Government. This dual levy has proved burdensome to the thiruppu landholders. The Government have, therefore, brought forward this Bill, under which the thiruppu landholders will be relieved of their liability to pay thiruppuvaram and the lands will be converted into ryotwari under the other three Bills. The Government will pay compensation to the thiruppu-holders. In the case of individuals entitled to receive thiruppuvaram without any obligation to render service, the compensation will be an amount equal to 16-2/3 times the aggregate of the annual amount of thiruppuvaram payable to them. In the case of institutions and service thiruppu-holders, the compensation will be paid in the shape of annual tasdik allowance equal to the aggregate of the annual amount of thiruppuvaram payable to them. The service thiruppu-holders will be found to

[a] Printed as Appendix III on page 345-358

render the service and the tasdik allowance will be paid to them only so long as they render the service and if they fail to render the service, the tasdik allowance will become the absolute property of the institution concerned. Sree Padmanabhaswami temple at Trivandrum is a major thiruppu-holder and under this Bill and under L.A. Bill No. 14 of 1964, the temple will be entitled to an annual tasdik allowance of not less than Rs. 1·50 lakhs, in lieu of its income from thiruppuvaram and its rental income from Sreepandaravaka lands.

4-00 p.m.

In this State, when the Government have to pay compensation to an institution they have always been paying it in the shape of an annual tasdik allowance instead of in a single lump-sum payment. This ensures the efficient and continued maintenance of the institution.

The Select Committee made certain changes in the Bill.

The Committee considered that the term 'landholder' had already acquired a specific connotation by virtue of the definition in the Madras Estates Land Act, 1908, and that, therefore, it is not appropriate to refer to it in the present Bill. It has, therefore, substituted the term 'Thiruppu-landholder' for the term 'landholder' wherever it occurs in the Bill.

The Committee also modified the definition of 'thiruppuvaram' in clause 2 (10), so as first to describe the nature of thiruppuvaram, namely, that it is an assignment of revenue or rent, in whole or in part, payable in favour of any religious, educational or charitable institution or individual, and then to set out its attributes, namely, that it should be entered in the revenue accounts or recognised by customary law as such.

The Committee also considered that the Bill should contain provision to ensure that, after the appointed day, a third party does not have any enforceable claim against the Government or the thiruppu-holder in respect of any rights relating to thiruppuvaram which accrued before the appointed day and that he can only proceed against the compensation or tasdik allowance payable to the thiruppu-holder under this Bill. Clause 3 was accordingly suitably modified and a new clause was inserted as clause 26, renumbering the subsequent clauses.

The Committee considered that a new provision should be inserted that, in cases where the grant of thiruppuvaram burdened with service is deemed to have lapsed on account of failure to perform the service before the appointed day, it shall be deemed to have lapsed with effect from the date of such failure, so that it can operate as a conditional limitation and there is no liability to pay thiruppuvaram for the intervening period between the date of failure to perform the service and the date of enforcement of the order declaring the thiruppuvaram to have lapsed. A new clause 10 was accordingly inserted renumbering the subsequent clauses.

The Committee also considered that the term "standard para" occurring in clause 15, renumbered as 16 should have the same meaning, in all parts of the Kanyakumari district and Shencottah taluk. An explanation was accordingly inserted to that clause stating that, for the purpose of that clause, a "standard para" means a measure equivalent to 13·11 litres.

The Committee considered that the words "with interest thereon at three per cent per annum" occurring in sub-clause (5) of clause 22 renumbered as 23, may be omitted as the Government need not pay interest on amounts due to institutions as they are paid full tasdik allowance. The sub-clause was amended accordingly.

Clause 25 of the Bill as introduced provided that in cases where thiruppuvaram dues are in arrears for more than three financial years on the appointed day, they shall be deemed to be discharged if the arrears due for any three financial years are paid within two years of the appointed day in not more than two instalments per year. The Committee modified this clause (now renumbered as clause 27) so as to provide that, in such cases, if an amount equal to the arrears due for the three financial years immediately preceding the appointed day had been paid before such date or is paid within three years of such date, the entire arrears shall be deemed to be discharged and that in the latter case the arrears may be paid in six half-yearly instalments.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : So far as thiruppuvaram is concerned, the representative from the Kanyakumari district, who gave the Minute of Dissent, has stated—

"Though the Travancore-Cochin Government repeatedly proclaimed that the Government stood for the early and total and unconditional abolition of this and other tenures, the thiruppuvaram tenants of Kanyakumari district not satisfied by mere declarations, organised themselves and refused to pay thiruppuvaram from 1953 onwards on the ground that it is an illegal collection. The Asan Committee also held the same view. The trend of decisions in law courts also encouraged the tenants to hold on to this position. The Government itself seriously doubted its legal right to enforce this collection. The Sree Padmanabhaswami temple authorities were also not very keen retaining this tenure."

He points out that the Bill passed as such will be giving legal validity to the illegal collection of thiruppuvaram and imposing a heavy and unnecessary recurring burden on the tax-payer.

They may not be right entirely here. If three years' arrears are paid the whole thing is discharged. But they are right to this extent, that is, from 1953 onwards, they seem to have not paid it, but disputed it and all that. The Bill assumes that there may be arrears for all these years, and therefore it is they have said that arrears of three years only they have to pay. The person who gave the Minute of Dissent thinks that we are all giving legal validity to a thing which has been disputed and he also says that the people have not paid the tax. That is what I want to mention. But if facts are different, I do not want to say anything.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, it is true that some of the tenants in Kanyakumari district have been disputing their obligation. But the very fact that they have been disputing shows that there is a subsisting obligation. They say, " We are not bound to pay by virtue of the extinguishment which occurred in 1953 ". They do not say that they are not obliged to pay land tax *ab initio*. They are obliged to pay this thiruppuvaram to the temple of Sri Padmanabhaswami or the thiruppu-holders. What they say is that in 1953 something happened, by virtue of which they need not pay. Let us see what happened in 1953. In 1953, the Travancore-Cochin Government appointed a committee, and that committee said, " If you pay 16-2/3rd times the thiruppu which you are liable to pay, then you can get relieved of the entire obligation to pay thiruppu hereafter ". It is not as if they said that there was no more liability to pay thiruppu thereafter. They said, " There is a liability on your part to pay, but in order to extinguish that liability, you have to pay as lump-sum compensation 16-2/3rd times the thiruppuvaram, which you are liable to pay ". Some people paid a little. Some did not pay. Like this it went on. Some people said that this thiruppuvaram should not be collected. Some others said, " We are not bound to pay ". There is no legal extinguishment of the liability to pay thiruppuvaram at any time, because the conditions imposed by the Asan Committee report itself were not fulfilled. The compensation of 16-2/3rd times was not paid. Therefore, the Government after examining this position, came to the conclusion that we have to honour, as a Government and as a successor-in-title to that area, an existing right, and that we have to place ourselves in the same position as the Travancore-Cochin Government. The Travancore-Cochin Government at no time gave up their rights. At no time they said that this thiruppuvaram was extinguished. Therefore, we had to accept that legal position. But we have done something better than what the Asan Committee has said. While that committee asked the tenants to pay 16-2/3 times the thiruppuvaram in order to extinguish their obligation, now the Government say, " We completely abolish thiruppuvaram: you need not pay anything: you will pay land revenue like any other Madras citizen, and the Government will take over the responsibility of discharging your obligation to the authorities concerned: but so far as the arrears are concerned, we ask you to pay about three years' arrears and wipe out whatever be your liability. ' This is a compromise to a disputed claim, which is valid. The claim that is made by Sri Kunjan Nadar in his Minute of Dissent is only a disputed claim. In order to compromise a disputed claim, we have said that three years' arrears should be paid. There was a long negotiation between the Government of Madras and the Maharaja of Travancore, who is the trustee of the Padmanabhaswami temple, and it is, as a result of it, this has been done. The net result of all this is something more favourable than even the Asan Committee Report to the tenants. They need not pay thiruppuvaram hereafter. They will be treated as citizens of Madras and the obligation to pay thiruppuvaram is taken over by the Government. 4-16 p.m.

I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 35 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964), as passed by the Assembly be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 16 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill,* 1964 (L.A. Bill No. 16 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, I may briefly explain the provisions of the Bill. Apart from thiruppuvaram and Sreepandaravaka there may be minor inams in which melwaram is payable. We want to abolish all those inams and bring them on a par with the Madras Minor Inams (Abolition)

* Printed as Appendix IV on pages 389–392.

[Sri R. Venkataraman] [27th July 1964

Act. Suitable provisions are made amending the Madras Minor Inams Act providing for abolition of whatever types of inam tenure may exist in the Kanyakumari district. I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 16 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 15 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 16 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 16 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS OCCUPANTS OF KUDIYIRUPPU (PROTECTION FROM EVICTION) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 32 OF 1964).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill,* 1964 (L.A. Bill No. 32 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, in anticipation of legislation for imposition of ceiling on agricultural land holdings, transfers of lands were being effected and the transferees were insisting on vacant possession of kudiyiruppu. This affected the interests of occupants of kudiyiruppu who were mainly agricultural labourers. There was some unrest on account of this. The Government, therefore enacted the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Madras Act XXXVIII of 1961), so as to afford protectin from eviction to occupants of kudiyiruppu for a period of three years.

The intention then was to replace that Act by a permanent and comprehensive legislation conferring permanent rights on occupants of kudiyiruppu. The said comprehensive legislation can be enacted only after the law dealing with ceiling on land holdings, namely, the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land)

* Printed as Appendix V on pages 362

27th July 1964] [Sri V. Ramaiah]

Act 1961 (Madras Act LVIII of 1961), has been fully implemented and the surplus lands have been taken over, and after the completion of the ryotwari settlement of inam estates, minor inams and leaseholds. As this would take somemore time, it is nw proposed to extend the life of the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Madras Act XXXVIII of 1961) by three years.

The present opportunity is availed of to amend section 7 of Madras Act XXXVIII of 1961 so as to alter the references to certain provisions of the Indian Limitation Act, 1908 (Central Act IX of 1908) into references to the corresponding provisions of the Limitation Act, 1963 (Central Act XXXVI of 1963), which repealed the former Act with effect from 1st January 1964.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 32 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, extending the life of the Act by two or three years in all cases of agricultural tenants and labourers generally gives rise to a large number of complications. The Government must have a final, consolidated, comprehensive Bill quickly, taking into account all the difficulties that are experienced and the various tenancy laws introduced from time to time. Enacting piecemeal legislation and extending it by three years and so on neither helps the tenant nor the owner of these lands. Even the Members on the Government side who are landowners feel it. Therefore, I appeal to the Government to have a consolidated and comprehensive Act quickly so as to make provision for the occupants of kudiyiruppu and so on. Finally we may have in our State a satisfactory tenancy law whereby the agricultural economy is stabilised.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I fully understand the idea behind Sri Balasubramanya Ayyar's suggestion. Our intention is to bring land reforms as quickly as possible, but in the meantime a number of complications arise. Measures are immediately taken to see that transfer is not unduly affected and that the tenants enjoy protection. The relationship between the cultivator and the landlord should not be strained. For that purpose we have to bring a number of measures. We have brought in a number of Acts for this purpose and they have a salutary effect. Our intention is to have a comprehensive legislation. Since the system has a number of complications, it is worthwhile that we go deeply into it and bring in a measure in a comprehensive manner which will more or less settle all this uneasiness. So, it takes

[Sri V. Ramaiah] [27th July 1964

some time and we find even such piecemeal legislation is having a salutary effect till we bring in a comprehensive legislation. So, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 32 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 32 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 32 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 345. *Half Yearly Reviews of the activities of the Commercial Taxes, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, Stamp Administration and Survey and Land Records Department.*

† 346. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1586, Food and Agriculture, dated 15th May 1964 regarding extension of the Madras Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957 to the Added Territories.*

‡ 347. *Reports of the Public Accounts Committee on the Accounts of the State of Madras for the year 1961–62 and the report on the Audit Report on the Accounts of the Madras State Electricity Board for the year 1957–58.*

‡ 348. *Reports of the Estimates Committee on Police and the Madras Dairy and Milk Project.*

27th July 1964]

‡ 349. *Report of the Select Committee of the Assembly on : (i) The Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964; (ii) The Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (iii) The Madras Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964; and (iv) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.*

† 350. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1469, Revenue, dated 21st May 1964 regarding creation of five additional check-posts and change of location of one check-post in Chingleput district.*

† 351. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1192, Rural Development, dated 30th May 1964 regarding rules for the Madras District Development Council Act, 1958.*

§ 352. *Notification issued with G.O. Ms. No. 764, Public (Services-A), dated 24th April 1964 regarding inclusion of Traffic Inspector within the Commission's purview.*

* Kept in the Legislature Library for perusal by Members.
† Placed on the Table of the House on 20th July 1964.
‡ Placed on the Table of the House on 17th July 1964.
§ Placed on the Table of the House on 21st July 1964.

APPENDIX I.

(Vide Item IV (1) on page 304).)

(L.A. Bill No. 13 of 1964).

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the survey and ryotwari settlement of lands in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964.

(2) It extends to the whole of the transferred territory.

2. *Definitions.*—In this Act unless the context otherwise requires,—

(*a*) "Assistant Settlement Officer" means an Assistant Settlement Officer appointed under section 6 and having jurisdiction;

(*b*) "Director" means the Director of Settlements appointed under section 4;

(*c*) "fasli year" means the year commencing on the first day of July;

(*d*) "Government" means the State Government;

(*e*) "jenmikaram" means jenmikaram as defined in the Travancore Jenmi and Kudiyan Act of 1071 (Travancore Act V of 1071);

(*f*) "landholder" means the registered-holder for the time being of any land and includes—

(1) his heirs, legal representatives and assigns;

(2) any person who under any law for the time being in force is liable to pay public revenue due in respect of land held by him, but does not include a lessee under the Kuthagapattam Rules, for the time being in force in the transferred territory;

(*g*) "ryotwari assessment" means the assessment payable to the Government under sub-section (1) of section 10;

(*h*) "Settlement Officer" means a Settlement Officer appointed under section 5 and having jurisdiction;

(*i*) "thiruppuvaram" or "melvaram" means thiruppuvaram or melvaram entered as such in the revenue accounts;

(*j*) "transferred territory" means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

3. *Act not to apply to certain lands.*—Nothing in this Act shall apply to—

(i) inam lands;

(ii) Sreepandaravaka lands belonging to the Sree Padmanabhaswami Temple at Trivandrum;

(iii) Sreepadam lands belonging to the Sreepadam Palace.

4. *Appointment and functions of the Director of Settlements.*—As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint a Director of Settlements to carry out survey and settlement operations in respect of all lands to which this Act applies, to introduce ryotwari settlement therein, and to carry out the functions and duties assigned to him by or under this Act. The Director shall be subordinate to the Board of Revenue.

5. *Appointment and functions of Settlement Officers.*—(1) As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Settlement Officer shall be subordinate to the Director and shall be guided by such lawful instructions as he may issue from time to time and the Director shall also have power to cancel or revise any of the orders, acts or proceedings of the Settlement Officer.

6. *Appointment and functions of Assistant Settlement Officers.*—(1) As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government may appoint one or more Assistant Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Assistant Settlement Officer shall be subordinate to the Settlement Officer and shall be guided by such lawful instructions as he may issue from time to time, and the Settlement Offier shall also have power to cancel or revise any of the orders, acts or proceedings of the Assistant Settlement Officer.

7. *Powers of control of the Board of Revenue.*—The Board of Revenue shall have power—

(*a*) to give effect to the provisions of this Act;

(b) to issue instructions for the guidance of the Director, District Collectors, Settlement Officers and Assistant Settlement Officers.

8. *Survey of lands.*—(1) Subject to the provisions of section 3, every land in the transferred territory shall, if such land has not been surveyed in accordance with the provisions contained in the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923), be surveyed in accordance with the provisions of that Act.

(2) If any land has been already surveyed under the Act referred to in sub-section (1), such land may be resurveyed and such re-survey may be limited to what is necessary for the ryotwari settlement of that land.

(3) The cost of the survey or re-survey, except so much thereof as is payable by any person under the provisions of section 8 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923), shall be borne by the Government.

9. *Manner of effecting ryotwari settlement.*—(1) Subject to the provisions of section 3, the Settlement Officer shall, as soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, effect a ryotwari settlement of every land in the transferred territory in accordance with a settlement notification framed and published by the Government for the purpose.

(2) The said notification shall embody the principles adopted in making ryotwari settlements in ryotwari areas in the rest of the State and shall adopt—

(*a*) the rates of assessment set out in the settlement or re-settlement notification in force on such date and in such district as may be specified by the Government.

(*b*) if more than one such notification is in force in that district, the rates of assessment set out in one of those notifications which the Government consider to be the most appropriate to the case.

(3) All rates of assessment imposed at a ryotwari settlement under this section shall be liable to revision from time to time as laid down in the settlement notification.

(4) Neither the settlement notification nor any order passed in pursuance thereof shall be liable to be questioned in any court of law.

10. *Landholder's liability to pay land revenue to Government.*—(1) Every landholder shall for the fasli year commencing on the 1st July 1964 and for each subsequent fasli year be liable to pay to the Government in respect of his land, the assessment under the ryotwari settlement effected under this Act:

Provided that nothing in this sub-section shall—

(a) except to the extent of the liability to pay the assessment under this sub-section, affect any rights or liabilities under any agreement, grant or deed relating to any land;

(*b*) affect any rights which have accrued to the Government before the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*.

(2) The ryotwari assessment payable under sub-section (1) shall be deemed to be public revenue due on land within the meaning of the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864) and shall be recoverable under the provisions of that Act.

11. *Adjustment of basic tax paid.*—(1) Any amount of basic tax paid under the Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XV of 1955) by any landholder as due for the

fasli year commencing on the 1st July 1964 shall be adjusted towards the amount of ryotwari assessment payable under this Act, and if the amount of basic tax so paid is in excess of the amount of ryotwari assessment, such excess shall on application by him to the prescribed authority be refunded to him, or in the absence of such application, such excess shall be adjusted towards the ryotwari assessment due from him for the subsequent fasli year or years.

(2) If the amount of basic tax referred to in sub-section (1) is less than the ryotwari assessment due from the landholder, he shall be liable to pay to the Government the difference.

(3) An application under sub-section (1) shall be made within such period and in such form as may be prescribed.

12. *Jenmikaram to be payable.*—Jenmikaram charged on and payable in respect of any land under the Travancore Jenmi and Kudiyan Act of 1071 (Travancore Act V of 1071) shall continue to be paid to the jenmies in addition to the ryotwari assessment thereon payable to the Government.

13. *Thiruppuvaram to be payable.*—Thiruppuvaram or melvaram charged on and payable in respect of any land shall continue to be paid to those entitled to it as heretofore in addition to the ryotwari assessment thereon payable to the Government.

14. *Decision of certain disputes.*—(1) If any person disputes—

(i) his liability to pay the ryotwari assessment under this Act; or

(ii) the application in respect of his land, of a particular rate of ryotwari assessment imposed at a ryotwari settlement under section 9,

the Settlement Officer shall decide such dispute.

(2) From every decison of the Settlement Officer under sub-section (1), an appeal shall, within such time as may be prescribed, lie to the Director.

Explanation.—Nothing in this section shall be construed as conferring any right on any person to dispute the rates of ryotwari assessment imposed at a ryotwari settlement under section 9.

15. *Power of revision by Board of Revenue.*—(1) The Board of Revenue may—

(i) on its own motion call for and examine the records of any proceeding under this Act; or

(ii) on application made by any landholder in this behalf, call for and examine the records of any proceeding under this Act [not being a proceeding in respect of which an appeal lies to the Director under sub-section (2) of section 14.]

to satisfy itself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein, and if, in any case, it appears to the Board of Revenue

that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for re-consideration, it may pass orders, accordingly :

Provided that the Board of Revenue shall not pass any order under this section prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representation.

(2) The Board of Revenue may stay the execution of any such decision or order pending the exercise of its powers under sub-section (1) in respect thereof.

(3) Every application to the Board of Revenue for the exercise of its powers under this section shall be preferred within the prescribed period :

Provided that the Board of Revenue may in its discretion allow further time not exceeding one month for the filing of any such application if it is satisfied that the applicant had sufficient cause for not preferring the application within the prescribed period.

16. *Computation of period of limitation.*—In computing the period of limitation prescribed for an appeal or revision against any decision or order under this Act, the time required for obtaining the certified copy of the decision or order shall be excluded.

17. *Power of Board of Revenue, Director, Settlement Officer and Assistant Settlement Officer to rectify bona fide mistakes and clerical errors.*—The Board of Revenue, the Director, the Settlement Officer or the Assistant Settlement Officer, may either on its or his own motion or on the application of any person.

(*a*) if it or he is satisfied thta a *bona fide* mistake has been made in regard to any decision or proceeding under this Act, make or cause to be made the necessary correction therein;

(*b*) at any time correct or cause to be corrected any clerical or arithmetical mistake in any such decision or proceeding.

18. *Power to take evidence on oath, etc.*—The Board of Revenue, the Director, the Settlement officer, the Assistant Settlement Officer or any other Officer empowered under this Act shall, for the purposes of this Act, have the same powers as are vested in a Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit in respect of the following matters, namely :—

(*a*) enforcing the attendance of any person and examining him on oath;

(*b*) requiring the discovery and production of documents;

(*c*) receiving evidence on affidavit;

(*d*) issuing commissions for the examination of witnesses;

and any proceeding before the Board of Revenue, the Director, the Settlement Officer, the Assistant Settlement Officer or any other officer empowered under this Act shall be deemed to be a judicial

proceeding within the meaning of sections 193 and 228, and for the purposes of section 196, of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

19. *Power of Government to issue orders and directions.*—The Government may issue such orders and directions of a general character, as they may consider necessary in respect of any matter relating to the powers and duties of the Board of Revenue, the Director, the Settlemet Officers and the Assistant Settlement Officers. The authority or officer referred to above shall give effect to all such orders and directions.

20. *Delegation of powers.*—The Government may, by notification, direct that any power or function exercisable by the Settlement Officer under this Act or the rules made thereunder shall in relation to such matters and subject to such conditions as may be specified in such notification, be exercisable also by the Assistant Settlement Officer or such other officer subordinate to the Government as may be specified in such notification.

21. *Bar of suits in civil courts.*—(1) No suit shall lie in any civil court to set aside or modify any ryotwari assessment made under this Act.

(2) Except as otherwise provided in this Act, the decision of any authority or officer under this Act shall be final and no civil court shall have jurisdiction to decide or deal with any question which by or under this Act is required to be decided or dealt with by the authorities or officers under this Act.

22. *Indemnity.*—No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against the Government, the Board of Revenue, the Director, the Settlement Officer, the Assistant Settlement Officer or any other officer empowered under this Act for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule or order made thereunder.

23. *Power to enter upon land.*—The Board of Revenue, the Director, the Settlement Officer, the Assistant Settlement Officer or any of the subordinates of such officers may enter upon any land with such other officers and persons as it or he considers necessary and make a survey and take measurements thereof or do any other act which it or he considers necessary for carrying out the purposes of this Act.

24. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(*a*) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(*b*) the form of appeal and application for revision under this Act;

(*c*) the procedure to be followed by the Board of Revenue, the Director, the Settlement Officer and the Assistant Settlement Officer when exercising the powers under this Act;

(*d*) the fees payable in respect of applications and appeals under this Act;

(*e*) determining the kist or instalments in which the ryotwari assessment is payable and the dates on which such kist or instalments shall be due.

25. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

26. *Rules and orders to be placed before the Legislature.*—(1) All rules made under this Act and all orders made under section 25 shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule made under this Act and every order made under section 25 shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Holses agree in making any modification in any such rule or order or both Houses agree that the rule or order should not be made, the rule or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule order.

27. *Repeal of Travancore-Cochin Act XV of 1955.*—The Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XV of 1955) is hereby repealed.

28. *Extension of certain irrigation laws to the transferred territory, repeals and savings.*—(1) This section shall come into force on such date as the Government may, by notification appoint.

(2) The Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865), the Madras Irrigation (Voluntary Cess) Act, 1942 (Madras Act XIII of 1942), the Madras Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943 (Madras Act XVIII of 1943), the Madras Irrigation Tanks (Improvement) Act, 1949 (Madras Act XIX of 1949) and the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955 (Madras Act III of 1955) as in force immediately before the date of the commencement of this section (hereinafter in this section referred to as the said law) are hereby extended to, and shall be in force in the transferred territory.

(3) The Irrigation Act of 1072 (Travancore Act III of 1072), the Travancore-Cochin Irrigation Tanks (Preservation and Improvement) Act, 1952 (Travancore-Cochin Act XXIII of 1952), the

Travancore-Cochin Irrigation Act, 1956 (President's Act VII of 1956) and any other law corresponding to the said law, in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this section shall stand repealed on the date of such commencement.

(4) The repeal by sub-section (3), of any Act or law referred to therein shall not affect—

(*a*) the previous operation of any such Act or law or anything duly done or suffered thereunder; or

(*b*) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under any such Act or law; or

(*c*) any fine, penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any such Act or law; or

(*d*) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability fine, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such fine, penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this section had not been in force.

(5) Subject to the provisions of sub-section (4), anything done or any action taken, including any appointment made, notification, order, instruction or direction issued, or any rule or form framed under any such Act or law shall be deemed to have been done or taken under the said law corresponding thereto and shall continue to have effect accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the said law.

(6) For the purpose of facilitating the application of the said law in the transferred territory, any court or other authority may construe the said law with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

(7) Any reference in the said law to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.

(8) Any reference in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this section, to any Act or law, repealed by sub-section (3) shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the said law corresponding thereto.

(9) (*a*) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of the said law as extended to the transferred territory by this Act, the Government may, as occasion may require, by order do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

[27th July 1964

(*b*) All orders made under clause (*a*) shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(c) Every order made under clause (*a*) shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be made, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, S. CHELLAPANDIAN.
Madras, 21st July 1964. *Speaker, Madras Legislative Assembly.*

APPENDIX II.

[Vide item IV (2) on page 313]

(As passed by the Assembly).

L.A. Bill No. 14 of 1964.

A Bill to provide for the acquisition of the rights of the Sree Padmanabhaswami Temple in the Sreepandaravaka lands in the Kanyakumari district and the introduction of ryotwari settlement in such lands.

BE it enhanced by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964.

(2) It extends to the whole of the Kanyakumari district.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) " appointed day " means the date appointed by the Government under sub-section (3) of section 1;

27th July 1964]

(2) " Assistant Settlement Officer " means an Assistant Settlement Officer appointed under section 5 and having jurisdiction;

(3) " fasli year " means the year commencing on the first day of July;

(4) " financial year " means the year commencing on the first day of April;

(5) " Government " means the State Government;

(6) " holding " means any Sreepandaravaka land held by a tenant;

(7) " rent " means whatever is lawfully payable, in money or in kind or in both, to the Temple by a person for the use or occupation of any Sreepandaravaka land;

(8) " Settlement Officer " means a Settlement Officer appointed under section 4 and having jurisdiction;

(9) " Sreepandaravaka lands " means the lands belonging to the Temple;

(10) " Temple " means the Sree Padmanabhaswami Temple at Trivandrum;

(11) " tenant " means a person who holds Sreepandaravaka lands on pattom, otti, jenmom, kudijenmom, danam or under any other tenure by whatever name called and includes his heirs, legal representatives and assigns;

(12) " Tribunal " means a Tribunal constituted under section 7 and having jurisdiction.

CHAPTER II.

VESTING OF SREEPANDARAVAKA LANDS IN GOVERNMENT.

3. *Vesting of Sreepandaravaka lands in Government.*—With effect on and from the appointed day and save as otherwise expressly provided in this Act—

(*a*) all Sreepandaravaka lands shall stand transferred to the Government and vest in them free of all encumbrances, and all enactments applicable to ryotwari lands in the Kanyakumari district shall apply to the Sreepandaravaka lands;

(*b*) all rights and interests created by the Temple in or over such land before the appointed day, shall, as against the Government, cease and determine;

(*c*) the Government may, after removing any obstruction that may be offered, forthwith take possession of the Sreepandaravaka lands and all accounts, registers, pattas, muchilikas, maps, plans and other documents relating to Sreepandaravaka lands which the Government may require for the administration thereof :

[27th July 1964

Provided that the Government shall not dispossess any person of any Sreepandaravaka land in respect of which they consider that he is *prima facie* entitled to a ryotwari patta, pending the decision of the appropriate authority under this Act as to whether such person is entitled to such patta;

(*d*) the Temple and any other person whose rights stand transferred under clause (*a*) or cease and determine under clause (*b*) shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on it or him, by or under this Act;

(*e*) the rights and obligations in Sreepandaravaka lands of the Temple as such shall be extinguished;

(*f*) any rights and privileges which may have accrued in any Sreepandaravaka land to any person before the appointed day against the Temple shall cease and determine and shall not be enforceable against the Government or against the Temple, and every such person shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on him, by or under this Act.

4. *Appointment and functions of Settlement Officers.*—As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under his Act.

5. *Appointment and functions of Assistant Settlement Officers.*—(1) As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government may appoint one or more Assistant Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Assistant Settlement Officer shall be subordinate to the Settlement Officer and shall be guided by such lawful instructions as he may issue, from time to time, and the Settlement Officer shall also have power to cancel or revise, within such period as may be prescribed, any of the orders, acts or proceedings of the Assistant Settlement Officer, than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

6. *Powers of control of the Board of Revenue.*—The Board of Revenue shall have power—

(*a*) to give effect to the provisions of this Act;

(*b*) to issue instructions for the guidance of the Settlement Officers and Assistant Settlement Officers.

(*c*) to cancel or revise, within such period as may be prescribed, any of the orders, acts or proceedings of the Settlement Officers.

7. *Constitution of Tribunals.*—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a judicial officer not below the rank of Subordinate Judge.

27th July 1964]

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction as the Government may, by notification from time to time, determine.

(4) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when trying a suit or when hearing an appeal.

CHAPTER III.

Grant of Ryotwari Pattas.

8. *Grant of ryotwari pattas.*—(1) With effect on and from the appointed day, every tenant shall be entitled to a ryotwari patta in respect of the Sreepandaravaka lands held by him on that day.

(2) Where in respect of any Sreepandaravaka land no person is entitled to a ryotwari patta under sub-section (1), and the land vests in the Government, the grant of ryotwari patta in respect of that land shall be in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

9. *Determination of Sreepandaravaka lands in respect of which any person is entitled to ryotwari patta.*—(1) The Assistant Settlement Officer shall, subject to the provisions of sub-section, (2), inquire into the claims of any person for a ryotwari patta under this Act in respect of any Sreepandaravaka land and decide in respect of which land the claim should be allowed.

(2) (*a*) Before holding the enquiry under sub-section (1), the Assistant Settlement Officer shall give notice in the prescribed manner to the Tahsildar of the taluk in which the Sreepandaravaka land is situated, to the tenant concerned and to such other persons as may be prescribed.

(*b*) The Assistant Settlement Officer shall also publish in the prescribed manner in the village in which the Sreepandaravaka land is situated, the notice referred to in clause (*a*) and after giving the parties who appear before him an opportunity to be heard and to adduce their evidence give his decision.

(3) Against a decision of the Assistant Settlement Officer under sub-section (2), the Government may, within one year from the date of the decision, and any person aggrieved by such decision may, within three months of the said date, appeal to the Tribunal:

Provided that the Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding two months for the filing of any such appeal:

Provided further that the Tribunal may, in its discretion, entertain an appeal by the Government at any time if it appears to the Tribunal that the decision of the Assisant Settlement Officer was vitiated by fraud or by mistake of fact.

10. *Vesting of certain buildings.*—(1) Every building which immediately before the appointed day, belonged to the Temple and was then being used as an office in connection with the adminis-

tration of the Sreepandaravaka lands and for no other purpose, shall vest in the Government free of all encumbrances with effect on and from the appointed day.

(2) If any question arises whether any building falls or does not fall within the scope of sub-section (1), it shall be referred to the Government whose decision shall be final.

Explanation.—In this section, " building " includes the site on which it stands and any adjacent premises occupied as an appurtenance thereto.

CHAPTER IV.

Survey and Settlement of Sreepandaravaka Lands.

11. *Survey and settlement of Sreepandaravaka lands.*—(1) In respect of every Sreepandaravaka land, survey shall be made and ryotwari settlement shall be effectd in accordance with the provisions of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (hereinafter referred to as the Settlement Act), and with effect on and from the appointed day clause (ii) of section 3 of that Act shall be deemed to have been repealed.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be construed—

(i) as entitling any person to a ryotwari patta for any Sreepandaravaka land in respect of which he has not made any claim under section 9; or

(ii) as empowering the appropriate officer or authority to reopen any decision made under section 9.

12. *Liability to pay land revenue to Government.*—(1) (*a*) Every person who becomes entitled to a ryotwari patta under sub-section (1) of section 8 in respect of any Sreepandaravaka land shall, for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, and

(*b*) every person who becomes entitled to a ryotwari patta under the rules made under sub-section (2) of section 8 in respect of any Sreepandaravaka land shall, for each fasli year commencing with the fasli year in which such patta is granted, be liable to pay to the Government in respect of such land the ryotwari assessment under the Settlement Act and pending the ryotwari settlement under that Act be liable to pay land revenue at the rate specified in sub-section (2).

(2) The rate of land revenue referred to in sub-section (1) shall be fixed by the prescribed authority and in so fixing, the prescribed authority shall have regard to the rate of assessment for the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages in the Tirunelveli district.

CHAPTER V.

Payment of Compensation.

13. *Payment of tasdik allowance to the Temple.*—(1) For every fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, the Government shall, subject to the provisions of sub-section (2), pay as compensation to the Temple for all the rights and interests vested in the Government under this Act, a tasdik allowance as calculated in the manner specified in the Schedule.

(2) If the aggregate of the amounts specified in items 2 and 3 of the Schedule together with the amount of tasdik allowance payable to the Temple under section 11 of the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Act, 1964, is less than one lakh and fifty thousand rupees, the Government shall pay the difference to the Temple, for every fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, and, for this purpose, the net tasdik allowance specified in item 3 of the Schedule shall be deemed to have been enhanced by such difference.

14. *Contribution towards maintenance of certain devaswoms.*—The Government shall pay annually a sum of eighteen thousand rupees to the Devaswom Board constituted under section 4 of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959) for the administration, management and maintenance by the said Board of the Devaswoms specified in Part II of Schedule II to the said Act.

15. *Manner of payment of tasdik allowance.*—The tasdik allowance payable annually under this Act shall be paid in cash and in one lump-sum.

CHAPTER VI.

Appeals.

16. *Appeals.*—(1) Against any decision of the Tribunal under sub-section (3) of section 9, the Government may, within six months from the date of the decision, and any person aggrieved by any such decision may, within three months from the date of the decision, appeal to the Special Appellate Tribunal consisting of two Judges of the High Court nominated from time to time by the Chief Justice in this behalf:

Provided that the Special Appellate Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding three months for the filing of such appeal.

(2) The members of the Special Appellate Tribunal shall hear the appeal on all points, whether of law or of fact. Where on any such point or points the members are divided in their opinion, they shall state the point or points on which they are so divided and such point or points together with their opinion

[27th July 1964

thereon shall then be laid before one or more Judges nominated for the purpose by the Chief Justice and such Judge or Judges shall hear the appeal in so far as it relates to such point or points and on each such point, the decision of the majority of the Judges who have heard the appeal including those who first heard it shall be deemed to be the decision of the Special Appellate Tribunal.

(3) The Special Appellate Tribunal shall have the same powers as are vested in a civil court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when hearing an appeal.

(4) Every decision of the Special Appellate Tribunal, and subject to such decision every decision of the Tribunal, shall be binding on all persons claiming an interest in any land notwithstanding that any such person has not preferred any application or filed any statement or adduced any evidence or appeared or participated in any proceeding before the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be.

CHAPTER VII.

MISCELLANEOUS.

17. *Rent, Rajabhogam, etc., to cease to accrue.*—(1) The rent payable to the Temple by any person in respect of any Sreepandaravaka land, shall cease to accrue with effect from the end of the financial year immediately preceding the appointed day.

(2) The Rajabhogam payable to the Government by any person in respect of any Sreepandaravaka land shall cease to accrue with effect from the end of the fasli year immediately preceding the appointed day.

18. *Thiruppuvaram to be payable.*—Notwithstanding anything contained in this Act, thiruppuvaram charged on and payable in respect of any Sreepandaravaka land shall continue to be paid to those entitled to it as heretofore in addition to the ryotwari assessment thereon payable to the Government

19. *Transitional provision in regard to certain liabilities.*—(1) All claims and liabilities enforceable immediately before the appointed day against the Temple in respect of any Sreepandaravaka land shall, on or after that day, be enforceable against the tasdik allowance payable to the Temple under this Act to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against the interests of the Temple in the Sreepandaravaka land immediately before the appointed day.

(2) No court shall, on or after the appointed day, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the Temple against the interest it had in the Sreepandaravaka land and execution shall be ordered or continued in such cases in conformity with the provisions of sub-section (1) only as against the tasdik allowance payable to the Temple.

27th July 1964]

(3) No court shall, in enforcing any claim or liability against the Temple in respect of any Sreepandaravaka land, allow interest at a rate exceeding six per cent per annum simple interest for any period after the appointed day.

20. *Collection of arrears.*—(1) On and after the appointed day, the Temple shall not be entitled to collect any rent which accrued due to it from any person in respect of any Sreepandaravaka land before, and is outstanding on, that day; but the Tahsildar of the taluk concerned shall, subject to the provisions of sub-sections (3) to (5), be entitled to collect all such rent and any interest payable thereon together with any costs which may have been decreed, as if they were arrears of land revenue; and there shall be paid to the Temple all amounts so collected after deducting (*a*) two and a half per cent on account of collection charges, (*b*) the arrears of amount, if any, due from the Temple to the Government, and (*c*) the rent, if any, collected before the appointed day by the Temple from any person in respect of the financial year in which the appointed day falls.

(2) All amounts which the Tahsildar is entitled to collect under sub-section (1) shall be a first charge upon the land in respect of which such amounts are payable.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-sections (1) and (2), all such arrears of rent as are referred to in sub-section (1) shall be deemed to be discharged, whether or not a decree has been obtained therefor, if such person—

(*a*) has paid before the appointed day the rent due for the three financial years immediately preceding that day; or

(*b*) pays to the Tahsildar within three years of the appointed day and in not more than two instalments per year, an amount equal to the arrears of rent due for the three financial years immediately preceding the appointed day.

(4) In any suit or proceeding pending on the appointed day for the recovery of any arrears of rent referred to in sub-section (1), the court or authority concerned shall, upon proof by the person of the payment as specified in clause (*a*) or clause (*b*) of sub-section (3) or upon deposit in the court or before the authority of the amount equal to the arrears of rent for the three financial years immediately preceding the appointed day, dismiss the suit or proceeding.

(5) If before the appointed day any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent due from any person, in respect of any Sreepandaravaka land, which is inconsistent with the provisions of this section, the court or authority concerned shall, upon proof of the payment as specified in clause (*a*) or clause (*b*) of sub-section (3) or upon deposit in the court or before the authority, of the amount equal to the arrears of rent due from the person for the three financial

years immediately preceding the appointed day and on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order:

Provided that nothing contained in this sub-section shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full before the appointed day.

21. *Right of occupier not to be affected by temporary discontinuance of possession or occupation.*—Where a person—

(*a*) is entitled to the possession or occupation of any Sreepandaravaka land immediately before the appointed day but has transferred his right to the possession or occupation thereof or has been temporarily dispossessed or deprived of his right to the occupation thereof; and

(*b*) has not on that day lost his right to recover the possession or occupation of such land,

he shall, for the purposes of this Act and subject to the provisions thereof, be deemed to be in possession, or occupation, of such land:

Provided that any lawful transferee of the right to the possession or occupation of such land shall, save as otherwise expressly provided in this Act, continue to have the same rights against his transferor as he had immediately before the appointed day.

22. *Res-judicata.*—(1) The decision of a Tribunal or the Special Appellate Tribunal in any proceeding under this Act on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them, in any suit or proceeding in a Civil Court, in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such suit or proceeding.

(2) The decision of a Civil Court (not being the Court of a District Munsif or a Court of Small Causes) on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any proceeding under this Act before a Tribunal or the Special Appellate Tribunal in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such proceeding.

23. *Limitation.*—(1) A copy of every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for under this Act shall be communicated in such manner as may be prescribed.

(2) For the purpose of computing the period of limitation in respect of any appeal or application for revision against any decision or order, the date of communication of a copy of the decision or order to the appellant or applicant shall be deemed to be the date of the decision or order.

(3) The provisions of section 4 and sub-section (1) and sub-section (2) of section 12 of the Limitation Act, 1963 (Central Act 36 of 1963) shall, so far as may be, apply to any appeal or application for revision under this Act.

(4) Where under this Act an appeal or application for revision may be preferred to any authority or officer within a prescribed period or within such further time not exceeding a specified period as may be allowed by such authority or officer, the further time aforesaid shall be computed on and from the expiry of such prescribed period computed in accordance with the provisions of sub-sections (2) and (3).

24. *Finality of orders passed under this Act.*—(1) Any order passed by any officer, the Government or other authority or any decision of the Tribunal or the Special Appellate Tribunal under this Act in respect of matters to be determined for the purposes of this Act shall, subject only to any appeal or revision provided under this Act, be final.

(2) No such order or decision shall be liable to be questioned in any court of law.

25. *Jurisdiction of courts barred in certain cases.*—(1) No suit or other proceeding shall lie against the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder.

(2) (*a*) No suit, prosecution, or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder without the previous sanction of the Government.

(*b*) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of the duties, or the discharge of the functions imposed by or under this Act.

(3) No suit, prosecution or other proceeding shall be instituted against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder after the expiry of six months from the date of the act complained of.

26. *Liability of person unauthorisedly occupying Sreepandaravaka land to forfeiture of crops, etc.*—When under this Act, any person is dispossessed of any Sreepandaravaka land, any crop or other produce raised on the land and any building or other construction erected or anything deposited thereon shall, if not removed by him after such written notice as the officer who issued the order for dispossession may deem reasonable, be liable to forfeiture.

Forfeitures under this section shall be adjudged by the said officer and any property so forfeited shall be disposed of in such manner as that officer may direct.

27. *Provision for Sanketham staff.*—Notwithstanding any law, custom or contract to the contrary, the following provisions shall apply in regard to the persons employed in the Sanketham Department immediately before the appointed day :—

(1) The Government shall have power to terminate the services of any such person after giving him one calendar month's notice or paying him one month's pay in lieu of such notice.

(2) Persons whose services are retained shall be governed by such rules as the Government may make in regard to them.

28. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(*a*) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(*b*) the time within which a claim under section 9 may be made;

(*c*) the procedure to be followed by the Tribunals, the Special Appellate Tribunal, authorities and officers appointed, or having jurisdiction under this Act;

(*d*) the delegation of powers conferred by this Act on the Government or any other authority, officer or person;

(*e*) the time within which appeals and applications for revision may be presented under this Act in cases for which no specific provision in that behalf has been made therein;

(*f*) the application of the provisions of the Code of Civil Procedure 1908 (Central Act V of 1908) to applications, appeals and proceedings under this Act;

(*g*) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act;

(h) the transfer of proceedings from one Tribunal, authority or officer to another.

(3) A rule made under clause (*d*) of sub-section (2) may provide for restrictions and conditions subject to which the power delegated may be exercised and also for control and revision by the delegating authority, either *suo motu* or on application, of the orders of the authority or person to whom the power is delegated.

(4) (*a*) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on

(*b*) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

29. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

30. *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law, customs, usage or contract.

31. *The Temple not liable to maintain certain Devaswoms.*—With effect on and from the appointed day, the Temple shall not be liable to maintain the Devaswoms mentioned in Part II of Schedule II to the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959), and the right to administer the said Devaswoms by the Temple shall cease.

32. *Amendment of Madras Act 30 of 1959.*—In the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959),—

(i) to section 24, the following *Explanation* shall be added, namely :—

"*Explanation.*—The sum of eighteen thousand rupees paid annually by the Government to the Board under section 14 of

the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964 shall be deemed to be the funds of the Unincorporated Devaswoms mentioned in Part II of Schedule II ".

(ii) in Schedule II,—

(*a*) after the heading " LIST OF UNINCORPORATED DEVASWOMS ", the following sub-heading shall be inserted namely :—

" *Part I.*";

(*b*) the following shall be added at the end, namely :—

" *Part II.*

Serial number and name of group. (1)	*Name of Devaswom.* (2)
1 Bhoothapandy Group	1 Ninar Edakkavudayar Kanthan Sastha, Ananthapuram.
2 Nagercoil Group	2 Puthugramam Ramanamatam, Bhoothathan, Puthugramam, Therror.
	3 Vembannoor, Eswarakalathampuran, Vembannoor, Neendakara.
3 Padmanabhapuram Group ..	4 Sree Bhoothanathaswamy, Rajakkamangalam.
	5 Thiruvidakkode, Aloor.
	6 Edamada Sastha, Aloor.
	7 Kannanthitta Sastha, Aloor,
	8 Cherithala Sastha, Aloor.
	9 Elangeri Kantan Sastha, Aloor.
	10 Elattapadi Sree Padmanabhaswamy and Kalpaka Pillayar, Aloor.
	11 Notchikulam Sastha, Colachel.
4 Kuzhithura Group	12 Poottetty Sankaranainar Kulathu Mahadever, Killiyoor."

THE SCHEDULE.

(*See section* 13.)

The net annual tasdik allowance shall be calculated as follows :—

	Rs.
1 Estimated ryotwari assessment from all Sreepandaravaka lands vested in the Government under this Act on the basis of the ryotwari settlement, after deducting (*a*) collection charges, and (*b*) Rajabhogam payable to the Government immediately before the appointed day in respect of the said lands	64,589
2 Amount of annual maintenance for the Devaswoms referred to in section 14 to be payable to the Kanyakumari Devaswom Board	18,000
3 Net annual tasdik allowance payable to the Temple, that is to say, the difference between items (1) and (2)	46,589

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras, 21st July 1964.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

27th July 1964]

APPENDIX III.

[Vide item IV (3) on page 315].

L.A. Bill No. 15 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the extinguishment of the right to receive, and the liability to pay, thiruppuvaram in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Act, 1964.

(2) It extends to the whole of the transferred territory.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) " appointed day " means the date appointed by the Government under sub-section (3) of section 1;

(2) " Assistant Settlement Officer " means an Assistant Settlement Officer appointed under section 6 and having jurisdiction;

(3) " Director " means the Director of Settlements appointed under section 4;

(4) " fasli year " means the year commencing on the first day of July;

(5) " financial year " means the year commencing on the first day of April;

(6) " Government " means the State Government;

(7) " thiruppu land-holder " means any person liable to pay thiruppuvaram in respect of any land;

(8) " Settlement Officer " means a Settlement Officer appointed under section 5 and having jurisdiction;

(9) " thiruppu-holder " means any religious, educational or charitable institution or individual entitled to receive thiruppuvarams in respect of any land immediately before the appointed day;

(10) " thiruppuvaram " means an assignment of revenue or of rent payable in money or in kind or in both in respect of any land, or a portion of such revenue or rent, made in favour of any religious, educational or charitable institution, or individual, and—

(i) entered as thiruppuvaram in the revenue accounts in force on the appointed day; or

(ii) recognised by customary law as thiruppuvaram and subsisting immediately before the appointed day.

Explanation.—For the purposes of this clause, " revenue accounts " means the approved jamabandi accounts and includes the settlement register;

(11) " transferred territory " means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

(12) " Tribunal " means a Tribunal constituted under section 8 and having jurisdiction.

CHAPER II.

Abolition of Thiruppuvaram.

3. *Thiruppuvaram to be abolished.*—(1) With effect on and from the appointed day, no thiruppu-holder shall have the right to receive payment of thiruppuvaram and no thiruppuland-holder shall be liable to pay thiruppuvaram to the thiruppu-holder; and the right to receive payment of, and the liability to pay, thiruppuvaram shall stand extinguished.

(2) With effect on and form the appointed day and save as otherwise expressly provided in this Act, any rights and privileges which may have accrued in respect of thiruppuvaram to any person before the appointed day against the thiruppu-holder shall cease and determine and shall not be enforceable against the Government or against the thiruppu-holder and every such person shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on him by or under this Act.

4. *Appointment and functions of the Director of Settlements.*—As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint a Director of Settlements to carry out the functions and duties assigned to him by or under this Act. The Director shall be subordinate to the Board of Revenue.

5. *Appointment and functions of Settlement Officers.*—(1) As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Settlement Officer shall be subordinate to the Director and shall be guided by such lawful instructions as he may issue from time to time; and the Director shall also have power to

cancel or revise any of the orders, acts or proceedings of the Settlement Officer, other than those in respect of which an appeal lies to the Director under sub-section (6) of section 14.

6. *Appointment and functions of Assistant Settlement Officers.*—(1) As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government may appoint one or more Assistant Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Assistant Settlement Officer shall be subordinate to the Settlement Officer and shall be guided by such lawful instructions as he may issue, from time to time, and the Settlement Officer shall also have power to cancel or revise, within such period as may be prescribed, any of the orders, acts or proceedings of the Assistant Settlement Officer, other than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

7. *Powers of control of the Board of Revenue.*—The Board of Revenue shall have power—

(*a*) to give effect to the provisions of this Act;

(*b*) to issue instructions for the guidance of the Director, Settlement Officers and Assistant Settlement Officers;

(*c*) to cancel or revise, within such period as may be prescribed, any of the orders, acts or proceedings of the Director or the Settlement Officers.

8. *Constitution of Tribunals.*—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a judicial officer not below the rank of Subordinate Judge.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction as the Government may, by notification from time to time, determine.

(4) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when trying a suit or when hearing an appeal.

CHAPTER III.

Enquiry into claims relating to thiruppuvaram.

9. *Enquiry into thiruppuvaram claims.*—(1) (*a*) The Assistant Settlement Officer shall, subject to the provisions of sub-section (2), inquire into the claims o any persons entitled to thiruppuvaram immediately before the appointed day and decide which claim should be allowed or rejected, or which claim stands escheated or lapsed.

[27th July 1964

(*b*) When giving a decision under clause (*a*), the Assistant Settlement Officer shall have regard to the following matters, namely :—

(i) whether the conditions, if any, subject to which the grant of thiruppuvaram was made, are complied with,

(ii) whether the purpose, if any, for which such grant was made subsists,

(iii) such other matter as may be prescribed.

(2) (*a*) Before holding the enquiry under sub-section (1), the Assistant Settlement Officer shall give notice in the prescribed manner to the thiruppu-holder, to the thiruppu land-holder, to the Tahsildar of the taluk in which the land is situated, and to such other persons as may be specified in the rules made by the Government in this behalf.

(*b*) The Assistant Settlement Officer shall also publish in the prescribed manner in the village the notice referred to in clause (*a*) and after giving the parties who appear before him an opportunity to be heard and to adduce their evidence, give his decision.

(3) Against a decision of the Assistant Settlement Officer under sub-section (2), the Government may, within one year from the date of the decision and any persons aggrieved by such decision may, within three months of the said date, appeal to the Tribunal :

Provided that the Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding two months for the filing of any such appeal :

Provided further that the Tribunal may, in its discretion, entertain an appeal by the Government at any time if it appears to the Tribunal that the decision of the Assistant Settlement Officer was vitiated by fraud or by mistake of fact.

10. *Lapse of thiruppuvaram in certain cases.*—Where in any case the grant of thiruppuvaram is subject to any condition or performance of any service, and where at any time before the appointed day the grantee has failed to comply with such condition or has ceased to perform such service, the thiruppuvaram in such case shall be deemed to have lapsed with effect from the date of such failure to comply with the condition or from the date of such cessation of service.

CHAPTER IV.

Determination and Payment of Compensation.

11. *Payment of tasdik allowance to religious, educational or charitable institution.*—(1) Where a thiruppu-holder is a religious, educational or charitable institution or an individual entitled to thiruppuvaram on condition of rendering service to a religious, educational or chritable institution, the Government shall pay to the institution every fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, an amount equal to the tasdik allowance as calculated under sub-section (2).

27th July 1964]

(2) The tasdik allowance shall be a sum equal to the aggregate of the annual amount of thiruppuvaram payable to the religious, educational or charitable institution or the individual referred to in sub-section (1).

(3) The payment shall be made to the institution under this section so long as it exists.

12. *Service-thiruppu-holders.*—(1) The provisions of this section shall apply to a thiruppu-holder entitled to thiruppuvaram immediately before the appointed day on condition of rendering service to a religious, educational or charitable institution hereinafter referred to in this Act as the service-thiruppu-holder.

(2) The service-thiruppu-holder shall be bound to continue to render the service after the appointed day.

(3) (*a*) For so long as the service-thiruppu-holder renders the service, the institution shall pay to the service-thiruppu-holder the tasdik allowance paid by the Government under section 11 in respect of that thiruppu-holder.

(*b*) If the service-thiruppu-holder fails to render the service, the prescribed officer shall, after such inquiry and after such notice to the service-thiruppu-holder as may be prescribed in this behalf, notify such failure in such manner as may be prescribed. He shall then declare that the tasdik allowance payable to the institution in respect of that thiruppu-holder for the period subsequent to the failure shall be the absolute property of the institution and the institution shall be at liberty to make such arrangements as it thinks fit for the performance of the service.

Explanation.—For the purposes of this section,—

(i) service-thiruppu-holder includes his heirs.

(ii) non-performance of the service due to illness or other temporary disability shall not be deemed to be failure to render service, provided that the service-thiruppu-holder makes alternative arrangements for rendering the service during the period of such illness or of other temporary disability.

13. *Scale of compensation to thiruppu-holder not governed by section* 11.—In the case of any thiruppu-holder (not being a religious, educational or charitable institution or a service-thiruppu-holder), the Government shall pay to the thiruppu-holder concerned as compensation an amount equal to sixteen and two-thirds times the aggregate of the annual amount of thiruppuvaram payable to such thiruppu-holder.

14. *Determination of tasdik allowance and compensation.*—(1) The Settlement Officer shall, by order in writing, determine in respect f each thiruppu-holder the tasdik allowance payable under section 11 or as the case may be, the compensation payable under section 13.

(2) Any thiruppu-holder or other person interested, may within such time as may be prescribed or such further time as the Settlement Officer may, in his discretion allow, apply in writing to that officer for a copy of the data on the basis of which he proposes to determine the tasdik allowance or compensationo payable.

(3) On receipt of such application, the Settlement Officer shall frunish the data aforesaid to the applicant; and he shall also, before passing any order under sub-section (1), give the applicant a reasonable opportunity of making his representations in regard thereto, in writing or orally.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1), shall be communicated to the thiruppu-holder and also to every applicant under sub-section (2).

(5) (i) The Settlement Officer may, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, review an order passed by him under sub-section (1) on any one or more of the following grounds, namely—

(1) that the said order is vitiated by any clerical or arithmetical mistake or error apparent on the face of the record, or

(2) that subsequent to the passing of the said order, data for the better calculation of the tasdik allowance or compensation have become available, or

(3) that the said order requires to be modified in pursuance of the final order of any competent authority or court :

Provided that the Settlement Officer shall not exercise the powers under this sub-section without giving the thiruppu-holder concerned and every applicant under this sub-section and sub-section (2), a reasonable opportunity of being heard.

(ii) A copy of every order passed under this sub-section shall be communicated to the Board of Revenue and also to the thiruppu-holder concerned and every applicant under this sub-section and sub-section (2).

(6) Any person deeming himself aggrieved by an order made under sub-section (1) or sub-section (5), may, within one month from the date of the order or such further time as the Director may, in his discretion, allow, appeal to the Director; and the Director shall, after giving the applicant a reasonable opportunity of being heard, pass such orders on the appeal as he thinks fit.

(7) The Board of Revenue may, in its discretion, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, call for and examine the record of any order passed, or proceeding taken, by the Director or the Settlement Officer under this section, for the purpose of satisfying itself as to the legality, regularity, or propriety of such order or proceeding and pass such order in reference thereto as it think fit :

Provided that the tasdik allowance or the compensation payable to a thiruppu-holder shall not be altered by the Board without

giving him and every person who has made an application under this sub-section and sub-section (2) a reasonable opportunity of being heard.

(8) Notwithstanding anything contained in sub-section (6) or sub-section (7), the Board of Revenue may, on application made to it by the Director or the Settlement Officer or by any other person in that behalf, review any order passed by it under sub-section (7), if it is of the opinion that the said order is vitiated by an error in the decision on a point of law or by a mistake and may make such order on the application as t thinks fit :

Provided that no application for review shall be granted by the Board of Revenue without previous notice to the thiruppuholder, and to the applicant, to enable them to appear and he heard in support of the order, a review of which is applied for.

(9) No order passed by the Settlement Officer under sub-section (1) or sub-section (5) shall be liable to be cancelled or modified except by the Director or the Board of Revenue as aforesaid; no order passed by the Director under sub-section (6) shall be liable to be cancelled or modified except by Board of Revenue as aforesaid; and no order passed by the Board of Revenue under sub-section (7) or sub-section (8) shall be liable to be cancelled or modified by the Government or any other authority.

15. *Manner of payment of compensation and tasdik allowance.*— The compensation and the annual tasdik allowance payable under this Act shall be paid in cash and in one lumpsum.

16. *Commutation of paddy portion of thiruppuvaram.*—For the purposes of calculating the tasdik allowance or the compensation payable under this Chapter, the paddy portion of thiruppuvaram shall be commuted into money at the rate of one rupee and twenty-five Paise per standard *para*.

Explanation.—For the purposes of this section, " standard para " means a measure equivalent to 13.11 litres.

17. *Payment of compensation.*—(1) The amount of compensation finally determined as payable to the thiruppuholder not being a religious, educational or charitable institution or a service-thiruppuholder and the interim payments under section 24 shall, on application by the thiruppuholder concerned to such authority and within such period as may be prescribed, be paid to him.

(2) In disposing of an application under sub-section (1), the prescribed authority shall follow such procedure as may be prescribed.

(3) Where it is alleged that the interest of the thiruppuholder entitled to receive payment of the compensation has devolved on any other person or persons, whether by act of parties or by operation of law, the prescribed authority shall determine whether there

has been any devolution of the interest and if so, on whom it has devolved, and the amount of compensation shall be paid to the persons on whom such interest has devolved.

18. *Appeal.*—Any person aggrieved by the decision of the prescribed authority under section 17 may, within three months from the date of the decision, appeal to the Tribunal:

Provided that the Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding two months for the filing of such appeal.

19. *Revision by High Court.*—The Tribunal shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section.

20. *Unclaimed and undisbursed amounts how dealt with.*—(1) (*a*) All amounts remaining unpaid and with reference to which no application for payment has been made within the time prescribed under section 17; and

(*b*) all amounts remaining unpaid after the expiry of a period of six months from the date of disposal of the application under section 17 or from the date of the decision on appeal or revision under section 18 or 19, as the case may be,

shall be deposited in the District Court having jurisdiction and in cases falling under clause (*b*) in the name of the person or persons in whose favour an order for payment has been made by the prescribed authority, or the Tribunal, or the High Court, as the case may be.

(2) All amounts deposited in the District Court under sub-section (1) shall be dealt with by the District Court in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) Every person making a claim to, or enforceable against any amount held in deposit under sub-section (1) shall apply to the District Court in the prescribed form setting forth his claim.

(4) The District Court shall, after giving notice to all persons who have applied under sub-section (3) and to any others whom it considers to be interested, make inquiry into the validity of the claims received by it and subject to the provisions of sub-section (5) determine the persons who are entitled to the amount held in deposit and the amount to which each of them is entitled.

(5) Every order for payment made by the prescribed authority, the Tribunal or the High Court in favour of any person shall be binding on the District Court.

21. *Wrong and excess payments to be recoverable as land revenue.*—Where any payment made to any person is subsequently found to be not due to him or to be in excess of the amounts due

to him, the amount which is found to be not due or which is in excess, as the case may be, with interest thereon at three per cent per annum, or any portion thereof which cannot be otherwise adjusted by deduction from any amount due to such person shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

22. *Restriction on the jurisdiction of prescribed authority, Tribunal and High Court.*—In respect of the compensation finally determined under section 14 and the interim payments made under section 24, the jurisdiction of the prescribed authority, the Tribunal and the High Court shall be limited to the determination of the persons who will be entitled to the compensation or the interim payments, and the prescribed authority, the Tribunal or the High Court shall not have jurisdiction to go into the question of the correctness of the determination or the adequacy of the conpensation or of the interim payments.

23. *Interim payments to institutions.*—(1) In cases falling under section 11, if the tasdik allowance payable under that section is not finally determined and paid in pursuance of this Act before the close of the fasli year in which the appointed day falls, interim payments shall be made by the Government every fasli year prior to the fasli year in which the tasdik allowance as finally determined is paid.

(2) In respect of the fasli year in which the appointed day falls, the interim payment to be made shall be the tasdik allowance payable under section 11 as roughly estimated by the Government after deducting therefrom the thiruppuvaram actually derived by the thiruppuholder before the appointed day in respect of the financial year concerned.

(3) In respect of each of the subsequent fasli years, the interim payment to be made shall be the tasdik allowance payable under section 11 roughly estimated as aforesaid.

(4) After the tasdik allowance has been finally determined, the Government shall ascertain the aggregate interim payment which would have been made under sub-sections (2) and (3) for the fasli years concerned if the tasdik allowance as finally determined had been adopted instead of the tasdik allowance as roughly estimated.

(5) If the aggregate interim payment determined under sub-section (4) exceeds the aggregate interim payment already made, the balance shall be paid by the Government.

(6) If the aggregate interim payment determined under sub-section (4) is less than the aggregate interim payment already made, the excess amount paid shall be deducted from the tasdik allowance payable in any subsequent fasli year or years as the the Government may direct.

24. *Interim payments to thiruppuholders.*—(1) In cases falling under section 13, if the compensation payable is not finally determined before the close of the fasli year in which the appointed day

falls, interim payments shall be made by the prescribed authority every fasli year prior to the fasli year in which the compensation is so determined.

(2) In respect of the fasli year in which the appointed day falls, the interim payment to be made shall be the aggregate of the annual amount of thiruppuvaram as roughly estimated by the prescribed authority after deducting therefrom the thiruppuvaram actually derived by the thiruppuholder before the appointed day in respect of the financial year concerned.

(3) In respect of each of the subsequent fasli years, the interim payment to be made shall be the aggregate of the annual amount of thiruppuvaram, roughly estimated as aforesaid.

(4) After the compensation has been finally determined, the prescribed authority shall ascertain the aggregate interim payment which would have been due under sub-sections (2) and (3) for the fasli years concerned, if the thiruppuvaram as finally determined had been adopted instead of the thiruppuvaram as roughly estimated.

(5) If the aggregate interim payment thus determined exceeds the aggregate interim payment already made, the balance with interest thereon at three per cent per annum shall be paid along with the compensation as finally determined.

(6) If the aggregate interim payment determined under sub-section (4) is less than the aggregate interim payment already made, the excess amount paid shall be deducted from the amount of compensation finally determined and the balance shall be paid to the thiruppuholder.

(7) No interim payment made under this section shall be deemed to constitute any part of the compensation which the Government are liable to pay under section 13 or to any extent to be in lieu of such compensation.

25. *Disbursement of compensation and interim payments.*—All payments of compensation made under section 13 and interim payments made under section 24 shall be made by the prescribed authority in accordance with its orders and decisions subject to the modifications, if any, made on appeal or on revision under this Act.

CHAPTER V.

MISCELLANEOUS.

26. *Transitional provision in regard to certain liabilities.*—(1) All claims and liabilities enforceable immediately before the appointed day against the thiruppuholder in respect of thiruppuvaram shall, on or after that day, be enforeable against the compensation or the tasdik allowance payable to the thiruppuholder under this Act to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against the thiruppuvaram immediately before the appointed day.

(2) No Court shall on or after the appointed day order or continue execution in respect of any decree or order passed against the thiruppuholder against the thiruppuvaram and execution shall be ordered or continued in such cases in conformity with the provision of sub-section (1) only as against the compensation or tasdik allowance payable to the thiruppuholder.

(3) No Court shall in enforcing any claim or liability against the thiruppuholder in respect of any thiruppuvaram, allow interest at a rate exceeding six per cent per annum simple interest for any period after the appointed day.

27. *Collection of arrears.*—(1) On and after the appointed day, no thiruppuholder shall be entitled to collect any thiruppuvaram, which accrued due to him from any person, before, and is outstanding on that day; but the Tahsildar of the taluk concerned shall, subject to the provisions of sub-sections (3) to (5), be entitled to collect all such thiruppuvaram and any interest payable thereon together with any costs which may have been decreed, as if they were arrears of land revenue; and there shall be paid to the thiruppuholder all amounts so collected after deducting (*a*) two and a half per cent on account of collection charges, (*b*) the arrears of amount, if any, due from the thiruppuholder to the Government and (*c*) the thiruppuvaram, if any, collected before the appointed day by the thiruppuholder from any person in respect of the financial year in which the appointed day falls.

(2) All amounts which the Tahsildar is entitled to collect under sub-section (1) shall be a first charge upon the land in respect of which such amounts are payable.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-sections (1) and (2), all such arrears of thiruppuvaram as are referred to in sub-section (1) shall be deemed to be discharged, whether or not a decree has been obtained therefor, if such person—

(*a*) has paid before the appointed day, the thiruppuvaram due for the three financial years immediately preceding that day; or

(*b*) pays to the Tahsildar within three years of the appointed day and in not more than two instalments per year an amount equal to the arrears of thiruppuvaram due for the three financial years immediately preceding the appointed day.

(4) In any suit or proceeding pending on the appointed day for the recovery of any arrears of thiruppuvaram referred to in sub-section (1), the court or authority concerned shall, upon proof by the person of the payment as specified in clause (*a*) or clause (*b*) of sub-section (3) or upon deposit in the court or before the authority of the amount equal to the arrears of thiruppuvaram for the three financial years immediately preceding the appointed day, dismiss the suit or proceeding.

(5) If before the appointed day any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of any arrears of thiruppuvaram due from any person, which is inconsistent with

the provisions of this section, the court or authority concerned shall, upon proof of the payment as specified in clause (*a*) or clause (*b*) of sub-section (3) or upon deposit in the court or before the authority, of the amount equal to the arrears of thiruppuvaram due from the person for the three financial years immediately preceding the appointed day and on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order :

Provided that nothing contained in this sub-section shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full before the appointed day.

28. *Res judicata.*—(1) The decision of a Tribunal or the High Court in any proceeding under this Act on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them, in any suit or proceeding in a Civil Court, in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such suit or proceeding.

(2) The decision of a Civil Court (not being the Court of a District Munsif or a Court of Small Causes) on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any proceeding under this Act before a Tribunal in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such proceeding.

29. *Limitation.*—(1) A copy of every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for under this Act shall be communicated in such manner as may be prescribed.

(2) For the purpose of computing the period of limitation in respect of any appeal or application for revision against any decision or order, the date of communication of a copy of the decision or order to the appellant or applicant shall be deemed to be the date of the decision or order.

(3) The provisions of section 4 and sub-section (1) and sub-section (2) of section 12 of the Limitation Act, 1963 (Central Act 36 of 1963) shall, so far as may be, apply to any appeal or application for revision under this Act.

(4) Where under this Act an appeal or application for revision may be preferred to any authority or officer within a prescribed period or within such further time not exceeding a specified period as may be allowed by such authority or officer, the further time aforesaid shall be computed on and from the expiry of such prescribed period computed in accordance with the provisions of sub-sections (2) and (3).

30. *Finality of orders passed.*—(1) Any order passed by any officer, the Government or other authority or any decision of the Tribunal or the High Court under this Act in respect of matters to be determined for the purposes of this Act shall, subject to any appeal or revision provided under this Act, be final.

(2) No such order or decision shall be liable to be questioned in any court of law.

31. *Jurisdiction of courts barred in certain cases.*—(1) No suit or other proceeding shall lie against the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder.

(2) (*a*) No suit, prosecution, or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder without the previous sanction of the Government.

(*b*) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of the duties, or the discharge of the functions imposed by or under this Act.

(3) No suit, prosecution or other proceeding shall be instituted against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder after the expiry of six months from the date of the act complained of.

32. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(*a*) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(*b*) the time within which a claim under section 9 may be made;

(*c*) the procedure to be followed by the Tribunals, authorities and officers appointed, or having jurisdiction under this Act;

(*d*) the delegation of powers conferred by this Act on the Government or any other authority, officer or person;

(*e*) the time within which appeals and applications for revision may be presented under this Act in cases for which no specific provision in that behalf has been made therein;

(*f*) the application of the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) to applications, appeals and proceedings under this Act;

(*g*) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act;

(*h*) the transfer of proceedings from one Tribunal, authority or officer to another.

(3) A rule made under clause (*d*) of sub-section (2) may provide for restrictions and conditions subject to which the power delegated may be exercised and also for control and revision by the delegating authority, either *suo motu* or on application, of the orders, of the authority or person to whom the power is delegated.

(4) (*a*) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

(*b*) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

33. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

34. *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law, custom, usage or contract.

35. *Repeals.*—Section 2 (i) and section 13 of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, in so far as they relate to thiruppuvaram and section 18 of the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964, are hereby repealed.

FORT ST. GEORGE,
Madras, 21*st July* 1964.

27th July 1964]

APPENDIX IV.

[*Vide Item IV* (4) *on page* 319 . . .]

L.A. Bill No. 16 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1964.

2. *Amendment of section* 1, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In section 1 of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) in sub-section (2), the expression " except the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of Tirunelveli district " shall be omitted;

(ii) to sub-section (4), the following proviso shall be added, namely :—

" Provided that in respect of the transferred territory, it shall come into force on a date to be appointed by the Government which date shall be after the publication of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1964, in the *Fort St. George Gazette*. "

3. *Amendment of section* 2, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In section 2 of the principal Act,—

(*a*) after item (ii) of the proviso to clause (2), the following item shall be added, namely :—

" (iii) in the case of a minor inam in the transferred territory, ' appointed day ' means the date appointed by the Government under the proviso to sub-section (4) of section 1 : ":

(*b*) for clause (3), the following clause shall be substituted, namely :—

" (3) ' Assistant Settlement Officer ' means an Assistant Settlement Officer appointed under section 5 and having jurisdiction; ";

(*c*) in clause (9), after sub-clause (iii) and before the *Explanation*, the following sub-clause shall be inserted, namely :—

" (iv) any inam in the transferred territory including any inam governed by the Service Inams Proclamation, dated the 18th May 1893, or by section 22 of the Madras (Transferred Territory)

[27th July 1964

Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959), but not including lands held on any of the tenures specified below, namely :—

(*a*) Sreepandaravaka,

(*b*) Sreepadam, and

(*c*) Thiruppuvaram. ";

(*d*) for clause (10), the following clause shall be substituted, namely :—

" (10) ' Settlement Officer ' means a Settlement Officer appointed under section 4 and having jurisdiction; ";

(*e*) after clause 10, the following clause shall be inserted, namely :—

" (10-A) ' transferred territory ' means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district."

4. *Amendment of section* 3, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In section 3 of the principal Act,—

(i) in clause (*a*), for the expression " and all other enactments applicable to minor inams ", the expression " section 22 of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959), clause (1) of section 3 of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, the Service Inams Proclamation, dated the 13th May 1893, and all other enactments applicable to minor inams " shall be substituted;

(ii) in clause (*b*), for the expression " and all other enactments applicable to ryotwari lands ", the expression " the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, and all other enactments applicable to ryotwari lands " shall be substituted.

5. *Substitution of new section for section* 4, *Madras Act* 30 *of* 1963.—For section 4 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 4. *Appointment and functions of Settlement Officers.*—As soon as may be, after the publication of this Act in the ***Fort St. George Gazette***, the Government shall appoint one or more Settlement Officers to carry out survey and settlement operations in respect of minor inams and introduce ryotwari settlement therein. Every Settlement Officer shall be subordinate to the Board of Revenue ".

6. *Amendment of section* 6, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In section 6 of the principal Act, for the expression " the Settlement Officer " in the two places where it occurs, the expression " the Settlement Officers " shall be substituted.

7. *Amendment of section* 8, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In sub-section (2) of section 8 of the principal Act, after the expression " Notwithstanding anything contained in sub-section (1), in the

27th July 1964]

Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959) ", the expression " and in the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959) " shall be inserted.

8. *Amendment of section* 11, *Madras Act* 30 *of* 1963.—After sub-clause (iii) of clause (*a*) of sub-section (2) of section 11 of the principal Act, the following sub-clause shall be added, namely :—

" (iv) to such other persons as may be specified in the rules made by the Government in this behalf.".

9. *Amendment of section* 12, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In sub-section (1) of section 12 of the principal Act,—

(i) after the expression " ryotwari settlement of the inam land under section 16 ", the expression " or under section 16-A, as the case may be " shall be inserted;

(ii) after item (i), the following item shall be inserted, namely :—

" (i-A) in case such land is situated in the transferred territory, at the same rate and in the same manner as for the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages in the Tirunelveli district;".

10. *Amendment of section* 15, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In sub-section (1) of section 15 of the principal Act, for the expression " Any inam land may be surveyed ", the expression " Any inam land, other than an inam land in the transferred territory, may be surveyed " shall be substituted.

11. *Amendment of section* 16, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In section 16 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), after the expression " effect a ryotwari settlement of all inam lands ", the expression " other than those situated in the transferred territory " shall be inserted;

(ii) in clause (ii) of sub-section (2), after the expression " in the case of other areas in the State ", the expression " except the transferred territory " shall be inserted.

12. *Insertion of new section* 16-*A in Madras Act* 30 *of* 1963.—After section 16 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 16-A. *Survey and ryotwari settlement of inam lands in transferred territory.*—(1) In respect of every inam land in the transferred territory, survey shall be made and ryotwari settlement shall be effected in accordance with the provisions of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964.

(2) Nothing in this section shall be construed—

(i) as entitling any person to a ryotwari patta for any land in respect of which he has not made any claim under section 11; or

) as empowering the appropriate officer or authority to reopen any decision made under section 11.".

13. *Amendment of section* 21, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In sub-section (7) of section 21 of the principal Act, for the expression " under sectiion 16 " in the two places where it occurs, the expression " under section 16 or under section 16-A, as the case may be " shall be substituted.

14. *Amendment of section* 33, *Madras Act* 30 *of* 1963.—In sub-section (5) of section 33 of the principal Act, the words " with interest thereon at three per cent per annum " shall be omitted.

15. *Repeal.*—Section 2 (i) and section 13 of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, in so far as they relate to melvaram, are hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

FORT ST. GEORGE,
Madras, 22nd July 1964.

APPENDIX V.

[*Vide* item IV (5) on page 320.]

L.A. Bill No. 32 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Act, 1964.

2. *Amendment of section* 1, *Madras Act* 38 *of* 1961.—In sub-section (3) of section 1 of the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Madras Act 38 of 1961) (hereinafter referred to as the principal Act), for the words " for a period of three years ", the words " for period of six years " shall be substituted.

3. *Amendment of section* 7, *Madras Act* 38 *of* 1961.—In section 7 of the principal Act, for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

(2) The provisions of section 4 and of sub-sections (1) adn (2) of section 12 of the Limitation Act, 1963 (Central Act 36 of 1963) shall, as far as may be, apply to any appeal under sub-

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 28th July 1964

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Oriental Elementary School

* 245 *Q*.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any oriental elementary school applied for recognition in 1961;

(*b*) whether the recognition was granted; and

(*c*) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (*a*) Information is not readily available.

(*b*) & (*c*) Do not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether any oriental elementary school was opened in the subsequent years from 1962–64?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Orders have been passed saying that no new oriental elementary school should be opened. These things would have been rejected even at the level of the Inspector. So, if the hon. Member wants any specific answer about any particular school, and if he mentions that particular school, then we will try to collect the informatin. Otherwise, it would be difficult to furnish the information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What are the reasons for revising the policy and saying that no new schools should be opened?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There has been no revision of policy. It was decided in 1951.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that the post of the Inspector of Oriental Schools was abolished and only the district officer is in charge now, and, if so, what is the reason?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not got the information. A separate question may be put.

[28th July 1964

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government any idea of themselves opening oriental elementary schools to encourage our languages?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have no such idea.

First Grade Tamil Pandits

* 246 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 120 on 30th July 1962, the stage at which the question of reduction of the minimum of 17 hours of work prescribed to regulate the appointment of First Grade Tamil Pandits now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister). The Government have decided that additional Grade I Tamil Pandits could be appointed if there is a minimum of additional eight hours of work apart from the 17 hours per week as laid down in rule 17 of the Madras Educational Rules.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Does this order apply to other languages and language pandits?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it applies to the Tamil Pandits.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for not applying it to other languages?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I do not know whether it does not apply to other language pandits. But the question relates to Tamil Pandits, and I have answered the question.

Purchase of handloom fabrics

* 247 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 178 on 22nd April 1964 the number of impersonation cases by teachers in aided schools in regard to facility for credit purchase of handloom fabrics from co-operative institutions during 1963-64?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It was specifically stated in the answer to Question No. 178 that the credit sales were allowed only to non-gazetted Government servants and employees of Local Bodies and that the concession had to be withdrawn owing to defaults and impersonation. As the concession was not extended to teachers of aided schools, the question of impersonation by teachers of aided schools does not arise.

28th July 1964]

Southern Tyres Company, Limited

* 248 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any licence has been issued to the Southern Tyres Company, Limited, for the production of tyres;

(b) if so, the conditions on which the licence has been issued; and

(c) the subscribed capital of the Company?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) In 1962 the Government of India granted a licence to Southern Tyre Manufacturers (Private), Limited, for the establishment of a factory in Madras for the manufacture of rubber tyres.

(b) The licence was granted subject to the usual conditions.

(c) Government have no information.

DR. H. V. HANDE : Have experts from Germany and Japan come and investigated the working of the factory and found it unworkable?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No such thing has happened. No expert from Germany or Japan has come here or investigated the working of the factory nor have they found it unworkable. The hon. Member will please not make any such statements which will adversely affect a private interest.

DR. H. V. HANDE : Have tyres rolled out of the factory?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, no. The factory has not yet started.

Medical facilities to teachers

* 249 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the medical facilities and concessions granted to the Non-Gazetted Government servants are extended to teachers in

(i) Government Schools; and

(ii) aided schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : The teachers in Government schools are eligible for medical concession applicable to the N.G.Os. The teachers in aided schools whose income is less than Rs. 100 per mensem are also eligible for free medical treatment but the teachers whose income limit exceeds Rs. 100 per mensem are however not eligible for free medical treatment.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மற்ற ஆசிரியர்களும், அதாவது உதவிநிதி பெறுகிற பள்ளிகளில் உள்ளவர்கள், இந்த என்.ஜி.ஓ-க்கள் பெறுகிற அதே உதவிகளைப் பெற அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதிகச் செலவாகிறது என்று தெரிந்ததனால் அதற்கு உத்தரவு போடவில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As the Government do not have the exact figures as to how much commitment it would involve the Government in, is there a proposal to appoint a committee to go into the question, as was suggested by the Pay Commission?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether such facilities will be extended to the teachers in aided schools at least in stages; one district in one year and another district in another year, and so on?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, when questions are asked in the legislature, Government cannot take action on them immediately. If suggestions are made, they will be examined in relation to the financial implication thereon.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே உதவிபெறும் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களும் இப்போது இலவசக் கல்வி முறையில் இந்தத் திட்டத்தில் வந்துவிடுவதால் அரசாங்க ஆசிரியர்களுக்குள்ள அதே சம்பள விகிதம் அரசாங்கத்தால் மேற் கொள்ளப்பட்டு அதே ஊதியம்பெறும் நிலை ஏற்பாடாகி யிருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்களுக்கும் இலவச மருத்துவ உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this is an argument. All these things will be considered in due time.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government examined the possibility of allowing the teachers to have some privileges as other employees get from the Employees State Insurance Hospitals?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal at present.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே இப்போ தைய புதிய சூழ்நிலையை காரணமாக வைத்துக்கொண்டு சில மானேஜ்மெண்ட் ஆசிரியர்களை விலக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சம்பளம் கட்டவில்லை என்று. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is not related to the question before the House.

28th July 1964]

MR. CHAIRMAN : Question No. 250.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am sorry, Sir. The file is not readily available.

MR. CHAIRMAN : We will pass on to the next question and take it up later.

Valluvar Gurukulam

*251 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for works be pleased to state—

(*a*) whether any land has been assigned by the Government in favour of the management of Valluvar Gurukulam, Tambaram, Chingleput district;

(*b*) if so, the terms and conditions of such assignment;

(*c*) whether it is a fact that the management of Valluvar Gurukulam has leased a portion of the land so assigned to a private person for the purpose of a petrol bunk; and

(*d*) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) In 1944, an extent of 9-77 acres comprised in S. Nos. 307/2, 308/1, 308/3, 309/1 and 309/2 in Tambaram village and another extent of 35 cents in S. Nos. 150/1C2 and 150/2 of Kadaperi village were alienated in favour of the Correspondent and Secretary of the Valluvar Gurukulam, Tambaram.

(*b*) The alienation was subject to, among others, the conditions that the land should be used for the Valluvar Gurukul school and for no other purposes, that the buildings should be constructed within a period of three years from the date of the grant, that no other building should be constructed on the land without the previous permission of the Collector of the district and that the school shall be open to members of all communities. The grant was also subject to resumption by the Government or to the levy of land revenue by the Government in case of infringement of any of the conditions of grant.

(*c*) No portion of the land alienated by the Government was leased out by the Management for purposes of petrol bunk.

(*d*) Does not arise.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Sir, this land has been leased out to the petrol bunk, because we know it is on the Southern Trunk Road. Are the Government aware or not aware of this fact.?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, my answer to this question is contained in clause (*c*). I will read it again, Sir. 'No portion of the land alienated by the Government was leased out by the management for purposes of petrol bunk'.

[28th July 1964

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தால் தரப்பட்ட நிலம் குத்தகைக்கு விடப்படவில்லை என்றாலும் வேறு ஏற்பாட்டின் கீழ் அந்த நிலம் விடப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: அந்த மாதிரி என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

Secondary Grade Teachers

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have now got the file relating to Question 250.

MR. CHAIRMAN: We will take it up now.

* 250 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minmister be pleased to state the number of Secondary Grade Teachers in Higher Grade posts for the teaching of English in (i) aided elementary schools and (ii) panchayat union elementary schools in the State since the beginning of the school year 1963–64?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No such case has been brought to the notice of Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, there are a very large number of teachers in the higher grade posts drawing lesser salary. What is the difficulty of the Government in asking them to teach English in the very same school?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the secondary grade teachers are those who can teach English in the schools. Some secondary grade trained teachers, because there were no vacancies in secondary grade, have been posted to the higher grade posts. Government feel that it is the post that must determine what the person should do, and since he is in the higher grade post, he will be called upon to do only the functions pertaining to the post.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Do the Government think that they are to be condemned for ever and should draw Rs. 25 less than what they are eligible for as per their qualifications and posted to higher-grade posts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Whatever post they have accepted, they will draw the salary thereof.

3-10 p.m.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஆரம்பப் பள்ளியில் ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதற்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்ட பின்னர் இந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு லோயர் கிரேடு சம்பளம் தரப்படுவது நியாயம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

28th July 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: செகண்டரி கிரேடு போஸ்டில் நியமிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு போஸ்ட் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங்காக இருந்தாலும் லோயர் கிரேடாக நியமிக்கப் பட்டால் அந்தப் போஸ்ட்டுக்குத்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, in view of their qualifications to teach English, in view of their eligibility to teach English and also in view of the fact that the Government have also arranged for a refresher course, what is the difficulty in giving this benefit to these teachers who have accepted these lower posts on a temporary basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, in 1958 the question whether the secondary grade trained teachers in private management schools should also be brought on a par with the secondary grade teachers serving in Local Body and Government schools, was examined. A decision was taken that the principle according to which the secondary grade trained teachers were paid the scale of pay applicable to them, should be made applicable to teachers in private schools also. If the hon. Member is not concerned with the pay but with the right to teach English irrespective of pay, then he may put a separate question. I thought he was not interested in the right to teach English but only in the right to take higher salary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what made the Government take that decision in 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Well, Sir, there is the decision. If the hon. Member is not satisfied, he must make a representation to have the decision changed.

Hospital at Thozhudur

* 252 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the hospital at Thozhudur, South Arcot District, is without a doctor for a very long time;

(*b*) if so, the steps taken or proposed to be taken in this regard; and

(*c*) the period during which this hospital has remained without a doctor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (*a*) Yes.

(*b*) The Commissioner, Mangalur Panchayat Union, has taken action to appoint a doctor for the dispensary.

(*c*) Two years.

DR. H. V. HANDE: Sir, to whom did he hand over the charge, Sir.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: To nobody, Sir.

திரு. க. ஆன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தொழுதூர் மருத்துவமனை எவ்வளவு காலம் டாக்டர் இல்லாமல் இருந்தது? எப்போது டாக்டர் நியமிக்கப்பட்டார்?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இப்போதுதான் டாக்டர் இல்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: இதுபோல டாக்டர்கள் இல்லாத மருத்துவ மனைகள் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று அரசாங்கம் கணக்கெடுத்திருக்கிறதா? அதற்கெல்லாம் டாக்டர்கள் உடனடியாக போட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

MR. CHAIRMAN: This question relates to a particular dispensary. How can the hon. Member ask for general information? The Hon. Minister may not have that information.

DR. H. V. HANDE: Sir, I want to know who was in charge of the hospital in the absence of the doctor? Was anybody in charge of medicines? Was anybody in charge of giving treatment, like the compounder, etc.?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir. Every dispensary has got compounders.

General Hospital, Madras.

*253 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the casualty department of the General Hospital, Madras, was not in a position to get the requisite medicines and other things to treat the emergency cases that were rushed to the hospital on the night of 19—5—1964;

(b) if so, the reasons therefor and the action taken in this regard;

(c) whether any medicines were purchased from a private drug store, and, if so, what they are; and

(d) who paid for them?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No.

(b) Does not arise.

(c) No.

(d) Does not arise.

28th July 1964]

DR. H. V. HANDE: Sir, is it a fact many items like Glucose saline and life-saving drugs were absent in the General Hospital at that hour and patients had to go to a private dispensary and wake up the people to have the treatment?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. The information is wrong, because, all the patients were treated with the hospital stocked medicines, that is, medicines stocked in the General Hospital. One Sri Harigopal came forward voluntarily in his anxiety to help the victims of the explosion to donate some medicines.

Government Hospitals

*254. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number and names of Government Hospitals which do not have full complement of medical officers, and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) There is no Government Hospital without full complement of Medical Officers.

(b) Does not arise.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk *at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held on the 27th July 1964, it has been decided that the Council may meet on the 28th and 29th July 1964 to consider the Government Bills passed and transmitted by the Assembly. The Council will meet at 3 p.m. daily and adjourn *sine die* on the 29th July 1964.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the motion as passed by the Assembly on 27th July 1964 for the setting up of Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 21 Members (14 Members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Public

[Mr. Chairman] [28th July 1964

Buildings (Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964) and the following Members of the Legislative Assembly were selected to serve on the Joint Select Committee—

(1) Srimathi T. N. Anandanayaki.

(2) Sri P. Appavoo.

(3) Sri A. Chidambaranatha Nadar.

(4) Sri Saw. Ganesan.

(5) The Hon. Srimathi Jothi Venkatachellum.

(6) Sri A. K. Kaliappa Goundar.

(7) Sri M Kalyanasundaram.

(8) Sri K. T. Kosalram.

(9) Sri M. R. Krishnamoorthy.

(10) Sri K. A. Mathialagan.

(11) Sri S. Murugaiyan.

(12) Sri K. P. Palanisamy.

(13) Sri N. Ramachandra Reddy.

(14) Sri S. Ramaswamy Naidu, and the mover of the Bill The Hon. Sri R. Venkataraman.

I have also received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 and the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras General Sales-Tax (Second Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1964) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

I have further received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :

The Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 24 of 1964).

The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 37 of 1964).

28th July 1964]

The Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 38 of 1964).

III.—CALLING ATTENTION TO THE INTRODUCTION OF HINDI AS AN ALTERVATE MEDIUM OF EXAMINATION BESIDES ENGLISH FOR ALL INDIA SERVICE EXAMINATIONS CONDUCTED BY THE UNION PUBLIC SERVICE COMMISSION.

DR. A. SREENIVASAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the introduction of Hindi as an alternate medium of examination besides English for All-India Service examinations conducted by the Union Public Service Commission from 1965 onwards and the consequent repercussions and hardship thereby caused to the aspirants from Tamil Nad who seek to enter All-India Services.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

On the question of medium of examination conducted by the Union Public Service Commission for recruitment to All-India Services and Higher Central Services, the Committee of Parliament on Official Language constituted by the President under Article 344 (4) of the Constitution recommended that English may continue to be the medium of examination and that Hindi may be admitted as an alternative medium after some time, both English and Hindi being available thereafter as media at the option of the candidate for as long as necessary. In his directions on the report of the Committee of Parliament, the President ordered that necessary action may be taken by the Ministry of Home Affairs in consultation with the Union Public Service Commission for the introduction of Hindi as an alternative medium after some time.

In the meeting of the High Level Committee on Hindi held at New Delhi on 12th March, 1964 at which the Chief Minister was present, the question of introduction of Hindi as an optional medium for All-India and Higher Central Services Examination was considered.

The Committee agreed that English should continue to be the medium for I.A.S. and Higher Central Services Examination, but that Hindi might be introduced, as an alternative medium with effect from the examination to be held in September 1965 provided suitable methods and technique can be devised meanwhile for securing uniformity of standards in the evaluation of answer books written in English and Hindi so that the candidates who have English as medium of examination should not suffer from a disadvantage when Hindi is introduced as alternative medium. It was considered that the decision might be put off for another period if the necessary arrangements for moderation in evaluation standards could not be evolved in time.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS PUBLIC BUILDINGS (LICENSING) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 31 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

2.30 p.m. " That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964) and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Sri K. Balasubramanya Ayyar,

Sri C. P. Chitrarasu,

Sri M. Rajah Iyer,

Sri SP. K. A. Lashmanan Chettiar,

Sri R. Sivasankara Mehta,

Sri K. Rajaram, and

The Hon. Sri R. Venkataraman (Mover of the Bill) ".

In moving the motion, I would like to explain the salient features of the Bill.

Hon. Members of this House are aware of the collapse of the school building in Madurai recently which resulted in the loss of lives of many children and in injury to several others. This incident has revealed that some of the private buildings put up for public purposes are not constructed or maintained properly. In order to prevent a recurrence of such incidents, the Government consider that officers of the Government should be empowered by statute to exercise effective control over such buildings and that the buildings should be permitted to be used for school or college purposes only after a licence is obtained from a competent authority, who shall satisfy himself that the building is structurally sound before the licence is granted.

The Madras Places of Public Resort Act, 1888 (Madras Act II of 1888) which provides for grant of licences for buildings used as places of public resort and entertainment, does not expressly provide that structural soundness of the buildings is a condition precedent for the grant of licence. Under the Act, the licence will be granted by the executive authority of the municipality in municipal areas and by a Revenue Officer not below the rank of Tahsildar in other areas. The Act applies only to the areas outside the City of Madras. So far as the City of Madras is concerned, under Sections 34 and 35 of the Madras City Police Act, 1888, a licence

is required for using a place or building for public entertainment or resort or as an eating-house, coffee-house, etc. The licence is to be granted by the Commissioner of Police under Section 36. This Act also does not expressly provide that the structural soundness of the building is a condition precedent for the grant of a licence.

The Government have, therefore, decided that there should be a separate law providing for the grant of licences for buildings which are proposed to be used as schools, colleges, hospitals, libraries, hotels, etc. Accordingly, the Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964), provides for the grant of licences for the use of any building for public purposes by the competent authority, after satisfying itself about the structural soundness of the building in respect of which application is made. The licence has to be obtained within a period of six months from the date of the publication of the proposed Act and it will be valid for a period of three years or such shorter period as may be specified in the licence. The licence may be renewed subject to the same terms and conditions. A temporary licence may also be obtained for a period of three months. Provision has been made in the Bill empowering the licensing authority to cancel or suspend the licence granted by it for valid reasons.

The Bill also provides for appeal against the refusal to grant or renew a licence or cancellation or suspension of a licence by the competent authority. The Board of Revenue is empowered to revise either on its own motion or on the application made by the owner of the building which is to be used or which is being used for a public purpose, to call for and examine the records of any proceedings to satisfy itself as to the correctness, legality or propriety of any decision taken or order passed by any authority under the proposed Act and to modify, annul, reverse or remit for reconsideration any order so passed by any authority under the proposed Act.

The Bill also contains provision enabling the Government to grant exemption, if they are of opinion that it will not be in the public interest to apply any or all of the provisions of the proposed Act to any class of public buildings, subject to such conditions and restrictions, as they may impose. Under the Bill, if any authority finds that the building is not structurally sound, it should report the matter to the competent authority.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Public Buildings

[Mr. Chairman] [28th July 1964

(Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Sri K. Balasubramanya Ayyar,
Sri C. P. Chitrarasu,
Sri M. Rajah Iyer,
Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar,
Sri R. Sivasankara Mehta,
Sri K. Rajaram, and
The Hon. Sri R. Venkataraman (Mover of the Bill) ".

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, so far as I was able to grasp from the Hon. Minister's speech, I find that offices do not come under the purview of this Bill. It may be a Government office or it may be a firm employing hundreds of people. If offices do not come within the purview of this Bill, it is very necessary to just see that they are also included, because many offices, especially in cities, are housed in rented premises.

There is one other thing. This Bill in actual working may bring about a lot of difficulties with regard to the structural stability of buildings for schools. Naturally, if it means schools, all elementary schools will come under its purview, and there are thousands and thousands of elemestary schools housed in tiled buildings, thatched buildings, and so on, not to speak of even some high schools having temporary sheds. Some sort of provision should be made by the Select Committee to see that the school work is not hampered, where the stability is considered questionable, and the building has got to be repaired or remodelled according to the decision of the authority that may be empowered by this Bill. The Select Committee should see that school work does not suffer. Even today there are thousands and thousands of buildings of elementary schools which may not at all be fit to house the children therein. This point should be gone into in my humble opinion and sufficient provision should be made to see that the school work is not hampered even in the remotest village by applying the provisions of this Bill in regard to the stability of the building. Generally it takes time to carry out the alterations. The alterations must be carried out without detriment to the normal school work.

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே முதன் முதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சென்னை மாநிலப் பொதுக்கட்டிடங்களைப்பற்றிய மசோதாவைக் குறித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா கொண்டுவருவதற்குக் காரணமாக இருந்த நிகழ்ச்சி அனைவரும் உணர்ந்ததாகும். அதைப் போல வேறு பல கட்டிடங்களும் அப்படிப்பட்ட நல்ல தன்மையான அடிப்படையுடன் கட்டப்பட்டனவாக இல்லை என்பதுடன் முழு அளவு கவனத்தோடு கட்டப்படாத கட்டிடங்களும் ஏராளமாக இருக்

28th July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

இன்றன. சென்னை நகரிலேயே எத்தனையோ முடிந்த கட்டிடங்கள், போதுமான அளவு செம்மையாகக் கட்டப்படாமல் இருப்பது அடிக்கடி அறியப்படுகிறது. எனவே பொதுக் கட்டிடங்கள் நல்ல அடிப்படையிலே கட்டப்பட்டனவா என்பது பரிசிலிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், அவைகளுக்குச் சான்றுகள், லிசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் என்பதும் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒரு கருத்தாகும். ஆனால் பொதுக் கட்டிடங்கள் என்ற தலைப்பில் பள்ளிக் கூடங்கள் மாணவர்கள் விடுதிகள் போன்ற சில கட்டிடங்கள் மட்டுமே கருதப்படுமானால், அது போதுமானதல்ல. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தொழிற் சாலைக் கட்டிடங்களைக் கூட அந்த அடிப்படையிலே கொண்டுவர வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அதே போல சில மருத்துவ மனைக் கட்டிடங்கள் மிக மிகப் பழையனவாக இருக்கின்றன. மருத்துவ மனைகளுக்கு ஏற்கெனவே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் இன்று செம்மையாக இல்லை. சில சிறைச்சாலையிலே உள்ள கட்டிடங்கள் கூட பழுதாகியிருக்கின்றன. அதுவும் ரயில்வே போக்கு வரத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள கட்டிடங்கள், சென்னை பெரிடென் ஷியரியிலுள்ள கட்டிடங்கள் சில மிகவும் பழுதான கட்டிடங்களாக இருக்கின்றன. கைதிகள்தாலே, அவர்கள் என்ன வேண்டு மானாலும் ஆகட்டும் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லிவிட மாட்டார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட மருத்துவமனை சிறைச் சாலை கட்டிடங்களும் இந்த விதிக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும். அரசாங்கத்தாலே எந்தப் பொதுக் காரியங்களுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கட்டிடமாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்டிடங்கள் நிச்சயமாக பாதுகாப்பு உடையனவா என்று அவ்வப்போது கண்டறிகிற நிலைமை இருக்க வேண்டும். இந்த லிசென்ஸ் மூன்று ஆண்டு என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையினாலே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது அப்படிப் பரிசிலிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனால் அதற்குக் கட்டணம் உண்டா என்பது தெரியவில்லை. லிசென்ஸ் என்றாலே fees -ம் தொடர்ந்து வருவதுதான் வழக்கம். அப்படிக் கட்டணம் அமைப்பதாக இருந்தால், ஏதோ, பொதுக் காரியங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டியிருப்பவர்கள் குறைந்த அளவாக இந்தக் கட்டணத்தைச் செலுத்த ஒரு வரையறை நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

மற்றும் இந்த கட்டிடங்களுக்கு ஒரு இலக்கணம் வகுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாததனால் பெரும்பாலான கட்டிடங்கள் லிசென்ஸ் பெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. அவை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற முறையில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவற்றால் ஆபத்து இல்லையா என்பது மட்டுமே கவனிக்கப்பட வேண்டும். அதை மட்டும் தாமாகக் கண்காணிப்பதற்கு எப்படிப் பட்ட இலக்கணம் தேவையோ அல்லது எந்த அடிப்படையிலே அவைகள் கண்காணிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த முறையில் கண்காணிக்க வேண்டுமே தவிர, 1½ அடி அகலமாவது சுவர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்] [26th July 1964

3-30 p.m. இருக்கவேண்டுமென்பது போன்று தொடங்கினால், ஒன்பது அங்குலம் அகலச் சுவர்கள் இருக்கிறது என்பதற்காக க்ளென்ல் மறுக்கப்பட்டால் அந்தக் கட்டிடத்தை மறுபடியும் திருப்பிக் கட்ட முன்வராத நிலை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஏராளமான கட்டிடங்கள் இருக்கக்கூடும் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே அப்படி அமைக்கப்படுகிற இலக்கணம் இருக்கிற பல கட்டிடங்களையும் அகற்ற வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கிவிடாமல் எந்த அளவு உள்ளவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மற்றும் இப்போது பல்வேறு ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்கள் எல்லாம் கூரைக்கட்டிடங்களாக அல்லது மேலே கனமில்லாத தகடுகளைக்கொண்டு ஷெட்டுகளாக அமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் இந்த மசோதாவில் இடமிருக்கவேண்டும், அல்லது இந்த மசோதாவின்கீழ்ச் செய்யப்படும் விதிகளில் அதற்கு வழிவகுக்கப்படவேண்டும்.

சில இடங்களிலே பாலங்கள் மிகப் பழுதுபட்ட பாலங்களாக இருக்கின்றன. அவைகளாலும் ஆபத்து விளையக்கூடும். பாலங்களும் "Buildings" என்ற தலைப்பிலே வரலாகும். நிலத்திலிருந்து மேலே எழுந்திருக்கிற உயரமான கட்டிடங்களைத் தான் கட்டிடம் என்று சொல்ல நாம் விரும்புகிறோம் என்றாலும், அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையிலுள்ள எல்லா கட்டிடங்களும், பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பயன்படுகின்ற கட்டிடங்கள் மாத்திரமல்லாமல், மருத்துவ மனையாக இருந்தாலும், வாசகசாலைகளாக இருந்தாலும், தொழிற் சாலையாக இருந்தாலும், அரசாங்க உத்தியோகத்திலே இருக்கிறவர்கள் குடி இருக்கும் வீடுகளாக இருந்தாலும், அவற்றை எல்லாம் இவ்விதிகளுக்கு உட்படுத்த வேண்டும். போலீஸ்காரர்களுடைய வீடுகளாக இருந்தாலும் ஆபத்து ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும். அண்மையில் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே ஒரு பகுதி இடிந்து விழுந்தது என்று. கட்டினிட்டுப் போனதற்கு பின்னால் இடிந்தால் குற்றம் ஆகிவிடும் என்று போலும் கட்டும்போதே இடிந்து விழுந்தது! எனவே அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புக்குத் தேவையான இலக்கணத்துக்கு உட்படுத்தி எல்லாக் கட்டிடங்களையும் கண்காணிக்கத் தகுந்த விதிகளை ஏற்படுத்தி இந்தச் சட்டம் கையாளப்பட வேண்டுமென்று விருப்பத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : தலைவரவர்களே, மதுரையில் கட்டிடம் விழுந்ததற்குப் பிறகு எல்லோருக்கும் கவலையாக இருக்கிறது. அதற்காக தடபுடல் பண்ணுகிறார்கள். அதை சாவதானமாக பண்ணவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். எனென்றால் பழைய கட்டிடம் கூடாது, புது கட்டிடம் தான் வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. மதுரையிலே பழைய கட்டிடம் இருக்கிறது, புதிய கட்டிடம் தான் விழுந்தது.

26th July 1964] [திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்]

மேலே இருந்து விழுந்து விட்டது. அதனால் தான் பழையது, புதியது என்று ஏற்பாடு பண்ணி, பழைய கட்டிடம் கூடாது என்று சொன்னால் பிரயோஜனமில்லை. பழையது, புதியது என்று சொல்லுகிற சிரமமில்லாமல் நியாயத்திலே பார்க்கிறதுதான் உத்தமமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இப்போது புதிதாக அமைக்கப்படுகிற கட்டிடம் சிமெண்டாலே செய்யப்படுகிறது. அவைகளுக்கெல்லாம் பலம் குறைவே தவிர, ஏதோ என்ஜினீயர்கள் சொன்னாலும், நான் அனுபவத்தில் சொல்லுவதையும் ஏற்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் அவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி சட்டம் போட்டு—இது எல்லாம் கமிட்டியிலே வராது—அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். நிறைய Rules எல்லாம் போட்டு நமக்கு ஒன்றுமே புரியாமல் அடித்து விடுவார்கள். இது அனுபவம் தான். ஏகமாக சட்டங்களைப் போட்டு எங்களுக்கு ஒன்றுமே புரியாத நிலைமை வந்துவிடும். சொம்ப சிரமம் வந்துவிடும். ஆகையினால் இதைப்பற்றி கவனித்து, கட்டிடம் விழக்கூடாதென்ற எண்ணத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு பாக்கி ஏற்பாடுகளிலே தலையிடாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். கட்டணத்தை அதிகப் படுத்தாமல், இருக்கிற கட்டணம் கூடுதலாக இருந்தால் அந்தக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமே தவிர, எல்லாவற்றிற்கும் கட்டணம் இருக்கிறது என்றால், இது வேறு ஜுரம், இரண்டாயிரம் கட்டவேண்டியிருக்கும். பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சம்பளமும் இல்லை. சம்பளம் கட்டாமல் படிக்க வேண்டுமென்று இப்போது செய்து விட்டார்கள். பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. கஷ்டப்படுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை பண்ணித்தான். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். பழைய கட்டிடங்கள் வயதானவர்களைப்போல், இப்போது வயதானவர்கள்தான் பலமாக இருக்கிறார்கள். நம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். அந்த மாதிரியான நிலை கட்டிடமும். மனிதர்கள் மாதிரித்தான். நல்ல அழுத்தமான கட்டிடங்கள் சுண்ணாம்பை அறைத்து கறைத்து கட்டப்பட்டு நன்றாகப் பண்ணி இருக்கிறார்கள். அந்தக்கட்டிடமெல்லாம் இடிக்கிறதற்கே சிரமப்படுகிறது. மதுரையில் திருமலை நாயகர் மகாலைச் சீர்திருத்தம் பார்க்காமல் இருக்கிறதற்குக் காரணம் அதுதான். இவர்களாலே முடியவில்லை. இருக்கிறதை இடிக்கிறது என்றால் இடிக்க முடியவில்லை. நான்கூட பழைய கட்டிடத்தில் தான் இருக்கிறேன். ஏதோ சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் முடியவில்லை. எல்லாம் பழைய கட்டிடங்கள், ஆகையினாலே இந்தப் பழைய கட்டிடங்கள் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லுகிறது சொம்பத் தப்பு. நாங்கள் சொல்லமாட்டோம். என்ஜினீயர்கள் சொல்லுவார்களே என்று பயமாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அவர்கள் புதிதாக வந்தவர்கள். பழைய கட்டிடம் விழாமல் இருக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

முன்னே எல்லாம் கல்லில் அடுக்கினால் அந்த கல்வரிசை சரியாக இருக்கிறதா என்று கயிற்றை வைத்து பார்ப்பார்கள். இப்போது அதெல்லாம் கிடையாது. கட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. பூவலகப்பிசாமணிய அய்யர்] [28th July 1964

தூங்கிவிழுந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு வசதிகளை எல்லாவற்றையும் இவர்களுக்கு அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அது எல்லாவற்றையும் பிடித்துக்கொள்ளும் என்று நினைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அது அப்படிப் பிடிக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. அது இன்ஜினியர்களுக்குத் தெரியாது. கட்டிடக்காரர்கள் வேண்டுமென்றே இன்ஜினியர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் கட்டிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். இவர்கள் எப்போதாவது போய்ப் பார்த்துவருவதோடு சரி. அடுக்கு நிற்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். போகிறார்கள். அது விழுந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் விளையாட்டாகச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. கட்டிடம் நன்றாக இருக்கிறதா, பலத்தோடு இருக்கிறதா, விழாமல் இருக்குமா என்ற ஒரே எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் கட்டிடங்கள் பலவருஷங்களாக நம் நாட்டில் இருந்து வருகின்றன. ஒரு கட்டிடம் விழுந்ததற்காக எல்லா கட்டிடங்களையும் இவர்கள் பரிசீலனை செய்ய மூன்று வருஷம் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பரிசீலனை செய்வதற்குள் மூன்று வருஷமாகிவிடும். உண்மையில் கட்டிடம் எப்படியிருந்தால் ஒழுங்காக இருக்குமென்ற ஒரே நினைப்பை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அழகாக ஒழுங்காக பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று பொறுக்குக் குழு வைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். கே. சம்பத்தன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசியவர்களின் கருத்துக்களை முழுமையாக ஆதரிப்பதோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் இந்தப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அளிக்கப் படும் மானியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்குமாறு அரசாங்கத் தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து சரியான கட்டிடம் இல்லை என்கிற நிலை ஏற்பட்டால் அனேக மாக பள்ளிக்கட்டிடங்கள் எல்லாமே ஒரு ஆண்டிலோ ஒரு சில ஆண்டுகளிலோ திரும்ப கட்டமுடியாத நிலையில் இருக்கும். இப்போது கொடுக்கிற மானியத்தைவிட இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு உடனடியாக அதைத் திருத்தியமைத்து கூடுதலாகக் கொடுத்து கட்டிடத்தைப் பூர்த்தியாக்கும் நிலையை இப்போதே அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன் அரசாங்கத்தால் நடத் தப்படும் பள்ளிகளின் கட்டிடங்கள் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்தும் பள்ளிகளின் கட்டிடங்கள் சரியாக இருக் கின்றனவா, திருத்தியமைக்கவேண்டியதா என்று உடனடியாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குத்தெரிந்த வரை யில் பல எலிமெண்டரி பள்ளிக் கட்டிடங்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களைக் காண்ப தற்கே கண் கூசும். அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு அமைச்சர் சென்றால் தெரியவரும். ஆனால் அவைகளுக்கு அமைச்சர்கள்

28th July 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பத்தன்]

செல்வதில்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களை நேரில் விசாரித்து அந்த இடத்தை முன்னேறுவதாக அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கட்டிடத்தை சீர்திருத்தான் சட்டம், இடத்தை அல்ல.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 2-40 p.m. பொதுக்கட்டிட உரிமை வழங்குதல் மசோதாவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சென்ற போன்ற தமிழ் நாட்டிலுள்ள பழைய நகரங்களில் எறக்குறைய 200, 300 ஆண்டு களாக இருக்கின்ற பல பழைய கட்டிடங்கள் உள்ளன. அந்தக் கட்டிடங்கள் நல்ல முறையில் மெக்கானிக்கல் முறைப்படி கட்ட வில்லை. சில சுவர்கள் கூட ஒன்றரை இரண்டரை அடி கனமுள்ள தாக இருக்கின்றன. ஆனால் இரண்டு பக்கங்களிலும் கட்டிடம் கட்டி இடையில் சேறு, மண்ணு, ஜல்லிகளைப் போட்டு பல சுவர் களை எழுப்பிய பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தில் பீச்சு ஓரமாக பெரிய கட்டிடங்களைப் பார்க்கும்போது மூன்று நான்கு அடிக்கு மேல் கடைக்கால் இல்லாமல் பழைய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் தற்சமயம் பார்வைக்கு நன்றாக இருந்தாலும் பழைய கட்டிடங்கள் தான். வயது ஆக ஆக கட்டிடங்களின் சக்தி குறைந்துவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்கள் நல்ல சக்தியோடு இருக்குமா என்பதை கண் காணித்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மழை காலத்தில் சில சமயம் வெயில் அதிகமாகலும்கூட பழைய கட்டிடங்கள் உள்ள இடங்களில் பூமி வெடிப்பு விடுவதுண்டு. தியாகராயநகரில் கூட சில சமயங்களில் வெடிப்பு விடுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். அந்த காரணத்தால் பல கட்டிடங்களில் எதிர் பாராத விதமாக (திராக்) ஆக்ஸ் உண்டாகும். அவற்றைக் கண்காணித்து 'திராக்' என்ன காரணத்தால் வந்தது எப்படி நிவர்த்திப்பது என்று பரிசீலனை செய்தால் மிக மிக நன்றாக இருக்குமென்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே பள்ளிகள் மாத்திரம்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மு. திருஞானசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். Definition ஐப் பார்த்தால், அதில் எல்லா பொதுக்கட்டிடங்களும் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

"Public building" means any building to which the public or any class of public are granted access or any building which is open to the public or any class or section of the public and includes . . . '

அந்த மாதிரி டெபினிஷன்படி இதுவும் சேர்ந்தது என்று நாம் பேசிக்கொள்ளலாம். அதனால் பொதுமக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய எல்லா இடங்கள் எல்லாம் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதே போல

[திரு. ஆர் வெங்கட்டராமன்] [28th July 1964

ஆஸ்பத்திரி, நர்சிங் ஹோம், டில்பென்சரி, மெட்டர்னிடி சென்டர் லிசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்று விதிபோட்டிருக்கிறோம். அடுத்து, இந்தக் கட்டிடம் சரியான முறையில் அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க நாம் போட்டிருக்கிற சட்டத்தில், கட்டிடம் கட்டியவர்கள் தாங்களே ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். சர்க்காரிடத்தில் போய்த்தான் வாங்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. செக்ஷன் 3-ல் பார்த்தால் இது பொதுக், கட்டிடம், எங்களுக்கு லிசென்ஸ் வேண்டுமென்று அப்ளிகேஷன் போடுகிறவர்கள் ஒரு இஞ்சினியரிடத்திலேPrescribed qualification உள்ள இஞ்சினியரிடத்தில் வாங்கி அனுப்பலாம்

" An application under sub-section (1) will be accompanied by a certificate of structural foundness in the prescribed form obtained from an engineer possessing such qualifications as may be prescribed." எல்லாவற்றையும் சர்க்காரிலிருந்து பார்த்து பரிசிலனை செய்வது என்பது காலதாமதத்திற்கு இடமளிக்கும். பொதுவாக இலை இடங்களில் எலிமெண்டரி பள்ளிகளில் கூட ரூஃப் Light-roof இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் எக்செம்ப்ஷன் exemption வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு கிளாள் 18-ல் வசதி செய்திருக்கிறோம். சர்க்காரில் எந்தந்த இடங்களுக்கு எக்செம்ப்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அதற்கு எக்செம்ப்ஷன் கொடுக்கும் அதிகாரம் செக்ஷன் 18-ல் போட்டிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்றால் ஆய்வுக் குழு செய்யும் என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Sri K. Balasubramanya Ayyar,

Sri C. P. Chitrarasu,

Sri M. Rajah Iyer,

Sri SP. K. A. Lashmanan Chettiar,

Sri R. Sivasankara Mehta,

Sri K. Rajaram and

The Hon. Sri R. Venkataraman (Mover of the Bill) ".

The motion was put and carried.

28th July 1964]

(2) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 22 OF 1964)

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, a 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Hon. Members are aware that during the discussion on the Madras Entertainment Tax (Amendment) Bill, 1961, in the House on the 29th March 1961, the Minister for Industries referred to the large-scale evasion of entertainments tax prevalent in the remote village areas where there are touring cinemas and announced on the floor of the House that with a view to arrest such evasion, it has been ordered that surprise inspections of touring cinemas should be made in a select district. As a result of the surprise inspections, serious irregularities have been revealed. Some instances of malpractices were also noticed in permanent theatres as well. It was felt that if there was provision for suspending the licence of the cinema owners for an offence under the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939), it would produce salutary effect and evasion of tax would practically disappear.

Subsequently, the question of publishing a list of offenders was considered that the Collectors might take into account the antecedents of applicants before granting them licences for cinema exhibitions. As the licensing authority has to function only within the statutory provisions of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955) and the rules framed thereunder, he cannot take evasion and tax antecedents of the applicant into account. There is, at present, no provision in Madras Act IX of 1955 to disqualify a person who has been convicted of an offence under the Madras Entertainments Tax Act, 1939, from holding a licence under the former Act for any specified period. It is, therefore, proposed to make necessary amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955.

There is also no provision in Madras Act IX of 1955 to enable the licensing authority to take into consideration also the antecedents of the applicant in deciding whether to grant or refuse a licence or to revoke or suspend the licence of a licensee who has been convicted of an offence under section 14 of Madras Act X of 1939, or has been permitted to compound such offences under Section 15 of that Act. It has also been decided to make suitable provision in Madras Act IX of 1955 in this respect also. The Bill seeks to give effect to the above decisions.

I request that the Bill be taken into consideration.

* Printed as Appendix I on page 59 infra.

[20th July 1964

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

* திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : கனம் தலைவரவர்களே, வரி ஏமாற்றம் என்பது சமுதாயத்துக்கு எதிராகச் செய்யப்படுகின்ற குற்றம் என்றுதான் கருத வேண்டும். சினிமா வரி ஏமாற்றத்தைத் தடுக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆமோதிக்கும் முறையில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த சினிமா வரி விதிப்பு பற்றியும், அதை சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் ஏமாற்றும் விதத்தைப் பற்றியும் நன்கு ஆராய்ந்து, பல நயமான முறைகளைக் கையாண்டும் பலனளிக்காததால், இந்தத் திருத்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

மது விலக்கு ஏற்பட்ட பிறகு, அதன் பயனாக ஒரு தொழில் நன்கு செழித்து வளர்ந்தது என்றால், அது சினிமாத் தொழில்தான். மது விலக்கினால் நாம் மக்களுக்கு என்ன நன்மை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினோமோ, அதைச் செய்தோம். மது விலக்குக்குப் பிறகு, அந்த இடத்தை நிரப்பியது சினிமா தியேட்டர்கள் என்பதை நாம் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறிகிறோம். சுதந்திரம் கிடைத்து மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு, எவ்வளவு சினிமா தியேட்டர்கள் இருந்தன, மதுவிலக்கு ஏற்பட்ட பிறகு எவ்வளவு சினிமா தியேட்டர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்தால், முக்கியமாக சினிமா தியேட்டர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானதற்குக் காரணம் மதுவிலக்கு ஒன்று என்பது நன்கு புலப்படும். ஆகவே மதுவிலக்கினால் அரசாங்கம் இழந்த பணத்தைச் சரிக்கட்ட, இந்த சினிமா வரியை வசூலிக்கத் தான் வேண்டும். இது வரை இருந்த வரி ஏமாற்றம் இனிமேல் இருக்காது என்ற துணிச்சலில், மற்றொரு சிறிய திருத்தத்தை நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3-50 p.m. ஓராண்டுக்கு முன்பாக, surcharge என்ற வரி விதிப்பு முறையை சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். முனிசிபாலிடிகளுக்கு வரும் வருமானம் போதவில்லை; ஆகவே அரசாங்கம் பண உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டபோது, சினிமா தியேட்டர்கள் மீது வரி போட்டு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் முனிசிபாலிடிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கியிருந்தார்கள். ஏறக்குறைய ரூபாய்க்கு 5 அணா என்று ஏற்கெனவே இருந்த வரியை 100 சத விகிதம் அதிகமாக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்தார்கள். அந்த முறையில் சில முனிசிபாலிடிகள் வரியை ஏற்றினார்கள். தியேட்டர் கட்டணத்தை ஏற்றியது. அதனால் தியேட்டர்களுக்கு வசூல் குறைந்து, ஏற்கனவே வந்த வருமானமும் குறைந்ததால், அரசாங்கத்துக்கு வரும் வருமானமும் மிகக் குறைந்தது. இந்த surcharge -ஆல் ஏற்பட்ட பலாபலன்களை நிருச்சியில் சமீபத்தில்

20th July 1964] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

ஒரு மாநாடு கூட்டி ஆராய்ந்து, அவற்றை கனம் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாம் இதுவரை வரி ஏமாற்றத்தால் இழந்த வருமானத்தை இந்தத் திருத்தத்தின் காரணமாக பெறப்போவதால், இந்த surcharge -ஐக் கணிசமான அளவு குறைத்தால் சினிமாத் தொழிலுக்குப் போதிய ஊக்கமும், உற்சாகமும் கொடுத்தவர்களாவோம். வரியைப்பற்றி அரசாங்கம் எவ்வளவு அக்கறையாக இருக்கிறதோ, அதே போல கலைத்துறையில் உள்ளவர்கள் மற்றொரு அக்கறையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். சினிமாவை வெறும் தமாஷா வரி சம்பாதித்துக் கொடுக்கும் தொழிலாக மட்டும் நாங்கள் கருதவில்லை. சமுதாயத்தில் மிகச் செல்வாக்குப் படைத்த சாதனம் சினிமா. உணவு, உடை, வீடு, இதற்கு அடுத்தபடியாக நான்காவது தேவையாக இன்றைய தினம் சினிமா இருக்கிறது. நம்முடைய வாலிபர்களும், மக்களும் அதை நான்காவது தேவையாகக் கருதுகிறார்கள். பணம் இருக்கிறதோ இல்லையோ சினிமாவுக்குப் போக வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சக்தி வாய்ந்த தொழிலை, எவ்வளவு தூரம் சமுதாயத்துக்குப் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதை என் சொல்லுகிறேன் என்றால், வரி ஏமாற்றத்தைப் போல, மற்றொரு ஏமாற்றத்தையும் நாம் அனுபவ பூர்வமாகக் காண்கிறோம். அது என்னவென்றால், இப்போது நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றியும், மக்கள் அதனால் பெறும் பலன்களைப் பற்றியும், Films Division of India Documentary -ஆக படங்கள் எடுக்கப்பட்டு, மக்களுக்கு விளக்கப்படுகின்றன. அந்த Documentary படங்களைத் தியேட்டர்கள் எல்லாம் திரையிட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டமிருக்கிறது. அப்படிச் சட்டம் இருந்த போதிலும், தியேட்டர்களுக்கு வினியோகிக்கப்படும் Documentary படங்கள் சரிவரக் காட்டப்படுகின்றனவா என்பது சந்தேகமாகவிருக்கிறது. அந்தப் படங்களுக்காக அரசாங்கத்துக்குக் கட்ட வேண்டிய கட்டணம் 4 ரூபாய் அல்லது 6 ரூபாய் என்று ஒரு கட்டணத்தை அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டணத்தை மட்டும் தியேட்டர்கள் கட்டிவிட்டு, படத்தை வாங்கி திரையிடாமல் வைத்து விடுகிறார்கள். வெளியூர்களில் இது சர்வசாதாரணம். அதனால், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் தயாரிக்கப்படும் Documentary படங்கள் மக்களுக்குக் காண்பிக்கப்படாமல் போய் விடுகின்றன. ஆகவே வரி ஏமாற்றத்தைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரிகளே, இந்த Documentary படங்கள் தியேட்டர்களில் காண்பிக்கப்படுகின்றனவா என்பதையும் கண்காணிக்கச் செய்வது உசிதமாக இருக்கும். சமீபத்தில், மக்களுக்கு திட்டங்களைப் பற்றி விளக்க எந்தச் சாதனம், எந்தத் துறை சக்தி படைத்ததாக இருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிக்க ஒரு குழு (Committee) சினிமாத் துறை தான், Documentary Film கள் எடுத்து திரையிடக்கூடிய சினிமாத் துறைதான் சக்தி வாய்ந்த சாதனம், ஜனங்கள் புரிந்து கொள்ளுகிற சாதனம் என்று தன்னுடைய அறிக்கையில் கூறி

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [28th July 1964

விருக்கிறது. ஆனல் எடுக்கப்படும் Documentary படங்கள் மக்களுக்குக் காண்பிக்கப்படாமல் தவறிவிடுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் படங்கள் சினிமா தியேட்டர்களில் காண்பிக்கப்படுகின்றனவா என்று மேற்பார்வை செய்யும் அலுவலையும், இந்த வரி ஏமாற்றத்தைக் கண்காணிக்கும் இலாக்காவே எடுத்துக்கொண்டால் சுலபமாக இருக்கும்.

மற்றொன்று, இந்த Documentary படங்களை வினியோகிக்கும் போது, இங்கேயுள்ள நம்முடைய மக்களுக்குப் புரியாத வெறுப் பூட்டும் சில படங்களையும் வினியோகம் செய்திருக்கள். அதற்குக் காரணம், இந்தப் படங்களை வினியோகிக்கின்ற துறையிலிருப் பவர்கள் நம்முடைய மக்களுக்கு எது பிடிக்கும் என்று தெரியாத வர்களாக இருக்கிறார்கள். தியேட்டர்களை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரம் படைத்த நமது ராஜ்ய சர்க்கார் துறையே Film division documentary படங்களை வினியோகிக்கும் உரிமை யையும் ஏற்றுக்கொண்டால், நம்முடைய மக்களுக்குப் புரியும் படியான Documentary படம் எது என்று பார்த்து வினியோகிக்கும் திறமை பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவே, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் துறையைச் சேர்ந்தவர்களே வினியோகிக்கும் உரிமையை மேற்கொள்வதோடு, அந்தப் படங்கள் காட்டப் படுகின்றனவா என்று தியேட்டர்களைக் கண்காணிக்கின்ற அலுவலையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய திருத்தத்தை இந்தத் திருத்த மசோதாவில் சேர்த்துக்கொண்டால் நல்லது என்பது என்னுடைய எளிய கருத்து என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I welcome this Bill. There is no doubt about it. But there is one inconsistency which I would like to mention. The first clause says that if a person has been convicted of any offence under the Madras Entertainments Act, unless a period of two years elapses since his conviction, he will not be granted a licence. That is, after the period of two years has elapsed, then there is no disqualification. Only within the two years, the disqualification is there. Then in clause 3 (a) explanation of the word 'antecedents' has also been added. The explanation says: "the 'antecedents' means the conduct of the applicant in relation to the payment of any tax or dues payable by him to the Government." Even after the lapse of 10 years we can say his conduct has always been bad, because he was convicted. His conduct, in spite of the payment of the dues, has been bad. Therefore, there is no question of two years elapsing. You can always take that into consideration. What is meant there evidently is, within two years he should be disqualified.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: He may be disqualified.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I understand. But still suppose there is a man whose antecedents have been bad, that is, he did not pay, even after five years the officer can say he is

26th July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

disqualified from grant of licence. Therefore, that one clause alone will do, the conviction clause. I do not understand why this additional clause should be put in. It gives fairly large powers to the licensing authority and they can always use that. That is the inconsistency which I wanted to point out.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, after hearing the Hon. Minister who piloted the Bill and going through the form in which the Bill is given to us, I think the Bill will not achieve the object for which it has been brought here. The whole Bill centres round the individual, the licensee. Throughout we say that the antecedents of the licensee should be looked into and further licence should be refused. But it is easy for an individual to transfer the cinema house to some other person and see that the cinema hall goes on working. After all, this Bill aims at punishing a single person, a single individual, the licensee if he has not paid the taxes or if he has been convicted of an offence. Such a person would not be eligible for a licence for another period of two years. My point is 'A' is the cinema house owner. He is in default. He evades payment of taxes. He is convicted or he is not convicted. It is proved that his antecedents are not proper. Therefore, Government are going to refuse issuing licence to 'A'. But 'A' immediately transfers or sells the cinema house to 'B' or makes some other arrangements with 'B' to run the cinema house continuously, although he ceases to be the proprietor through the offence committed or the punishment imposed on him. The penalty does not extend to another person who may take over the cinema house immediately or the next day, and runs the house. If really Government want to avoid evasion of payment of this entertainment tax, the aim should be to prevent the running of shows in the same cinema house. It need not be for two years. It may be for one month or two months. That will be a deterrent punishment rather than disqualifying the individual, the person called 'A'. As I said, he can transfer the cinema house in the name of another person and still continue to run the shows. This Bill, therefore, does not achieve anything practical by disqualifying the person. The disqualification should be on the running of shows. How can this Bill stop evasion of tax by imposing the punishment on the person and not on the premises? I fail to understand it. That is my humble point which I want the Government to consider.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, சினிமா நடத்துபவர்கள் அதை நடத்துவதில் கேளிக்கை வரியில் ஏமாற்ற முயலக்கூடாது என்பதற்காக, இந்தத் திருத்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்ற சொன்னதும், அதன் நோக்கம் நிறைவேறுமா என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி எடுத்துக் காட்டியது போல், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தங்களுடைய தொழிலை நடத்த முடியாதவர்கள், அதிலிருந்து தப்புவதற்கான முறைகளில் பல்வேறு மறைமுக நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள். உச்ச வரம்புச்

6-1 p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்] [26th July 1964

சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபோது, அந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்கு யார், யார் எப்படியெப்படி ஏமாற்றி செய்து கொண்டார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதே முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு கேளிக்கை வரியை ஏமாற்றுபவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் கிடைசென்சு கொடுக்காமல் தடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தால், இரண்டு ஆண்டுகள் லைசென்சு கிடைக்காது என்று தெரிந்தவர், இருக்கும் தொழிலை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றி, அதன் மூலமாக அனுமதி பெற்று, தொழிலை நடத்த முன் வரக்கூடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்கு வாய்ப்பு பெறக் கூடும் என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டம் இப்படிப்பட்ட கேளிக்கை வரியைச் செலுத்துவதில் குற்றம் செய்த ஒருவர், அதற்காகத் தண்டிக்கப் பட்டிருப்பாரானால், தண்டனை பெற்றதற்குப் பின்னர் இரண்டு ஆண்டுகள் அவருக்கு லைசென்சு வழங்கப்படமாட்டாது என்று தெரிகிறது. ஒருவர் ஒரு குற்றத்துக்கு ஒரு முறை தண்டிக்கப் படுவதுதான் நியாயமான நடைமுறை. இன்னொரு முறை தண்டிக் கப்படுவது கிடையாது. ஒரு முறை தண்டிக்கப்பட்டவரை, மறுபடி தொழிலையும் நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லுகிறபோது, இரண்டாவது முறை தண்டிக்கப்படுகிறார் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இதில் அவர் மட்டும் தண்டிக்கப் பட்டால், எனக்கு மாறுபாடு இருக்காது. ஆனால் சினிமா கொட்டகை நடத்த அனுமதியில்லை என்று சொல்லுகிறபோது, அதற்கு முதல் போட்ட அந்த முதலாளி மட்டும் தண்டிக்கப்படவில்லை. அவரை நம்பி சினிமா கொட்டகையில் பணியாற்றுகிற 20-30 தொழிலாளிகளும் இரண்டு ஆண்டுகள் வரைக்குமே தம் வேலையை இழக்கிறார்கள், தொழில் இழக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிற நிலைமையும் ஏற்படும். ஒன்று, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்கு தவறான வழியைப் பயன்படுத்தி கொட்டகையை வேறொருவர் பெயரால் நடத்துகிற நிலைமை ஏற்படும். இல்லையானால், கொட்டகையை இரண்டு ஆண்டுகள் நடத்தமுடியாது என்று சட்டம் இருப்பதனால் முதலாளி, லாபம் சம்பாதிப்பவர், இரண்டு ஆண்டுகள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுவார். தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற மற்ற தொழிலாளர்கள் இரண்டு ஆண்டுகள் வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடுகிற நிலைமை ஏற்படும். இதனால் சர்க்காருக்கு லாபம் உண்டா என்றால், ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏமாற்ற முயற்சித்து, பல ஆண்டுகள் வெற்றி பெற்று, ஒரு முறை அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறபோது, சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுவதைத் தவிர, இதனால் அரசாங்கத்துக்குப் பெரிய இலாபமும் இல்லை. எனவே தொழில் நடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய முறையில் சட்டம் இருப்பது அவ்வளவு நல்லதா என்று ஐயப்படுகிறேன். மாறாக, அவர்கள் தவறு செய்கிறபோது, கேளிக்கை வரியில் ஏமாற்றம் செய்கிறபோது, அவர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிற தண்டனை, நகை வரி போல், அவர்களுக்கு

26th July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

விதிக்கப்படுகிற Fine அபராதத் தொகை மிக அதிகமாக இருந்தால், 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் ஏமாற்றுபவர்களுக்கு 3,000 ரூபாய், 4,000 ரூபாய் என்று அபராதத் தொகை இருக்குமானால், அது அரசாங்கத்துக்கு இலாபமாகவும் தண்டுபிடிப்பவர் களுக்குங்கூட அதில் ஊக்கம் ஏற்பட இடமும் இருக்க முடியும். அரசாங்கத்துக்கும் நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்க முடியும். பால் வியாபாரிகள் தண்ணீர் கலந்து விற்றால், அவர்களுக்கு ஏராளமாக அபராதம் போடப்படுகிறது. ஆனால் அதற்காக மாடு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, பால் விற்பனையில் ஈடுபடக்கூடாது என்று தடுக்கிற முறை இல்லை. அந்த அபராதத்தை அவர்கள் செலுத்திவிட்டு மீண்டும் ஏமாற்றுவார்களே என்று சொல்லக் கூடும். சினிமாத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலை நடத்த முடியாமல் போனால், தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணம் இருப்பதால், ஒரு முறை தண்டிக்கப்பட்டவர்கள், மறுபடி இன்னொரு தண்டனை இரண்டு ஆண்டுகள் வரை சினிமா நடத்தக்கூடாது என்று தடுக்கிற இந்த முறையை விட்டு, தண்டனை யை அதிகப்படுத்துவதற்கு, அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய அபராதத் தொகையை அதிகப்படுத்த ஏதாவது முறை இருக்குமானாலும், அன்றி ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கு வேறு தண்டனை அளிக்க ஏதாவது முறை இருக்குமானாலும் அது வரவேற்கத்தக்கதாகும். மாறாக சினிமா நடத்தக்கூடாது என்று தடுக்கின்ற முறை பயன் தருகிறதாகத் தெரியவில்லை. உயர்திரு பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் எடுத்துக் காட்டியது போல, இந்தச் சட்டத்துக்குத் தரப் பட்டிருக்கிற விளக்கம், இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டும் பாதிக்காமல், தொடர்ந்தும் பாதிக்கும் என்னும் காணப்படுவதால், அதுவும் மறுபரிசீலனைக்கு உரியதாகும் என்பதையும் நினைவூட்டி, என் னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சேர்மன் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு என்டர்டைன்மெண்ட் அமைச்சர் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார். Entertainment tax சரியாக வசூலாவதில்லை. பல இடங்களிலே நாங்கள் Surprise Check போட்டுப் பார்த்ததிலே, 15-20 டிக்கெட் விற்றிருப்பார்கள், 400 பேர்கள் உள்ளே இருப்பார்கள். கண்டு பிடித்து அகப்பட்டுக் கொண்டால் என்ன penalty கொண்டுவருமோ அதைக் கொடுத்து விடுவார்கள். மறுபடியும் அடுத்த நாளைக்கு அதே மாதிரி நடக்கும். அதே மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாறவேண்டுமென்றால் Detterent action எடுக்காவிட்டால் அதை மாற்ற முடியாது. அதற்காகத்தான், இனி இந்த மாதிரி ஏமாற்றம் செய்தால் அந்தப் பிழைப்பு நடத்த முடியாது என்ற ஒரு அச்சத்தை உண்டாக்கினால்தான் வரியை நாம் சரியாக வசூல் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்காகத் தான் இப்போது பல முறைகளை எல்லாம் நாங்கள் கையாண்டு பார்த்து, இறுதியாக இதுதான் சிறந்த வழி என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். இதிலே இரண்டாவது கண்டனையா, மூன்றாவது

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [28th July 1964

தண்டனையா என்ற பிரச்சினை இல்லே. பிரச்சினை என்னவென்றால் இத்தவிதமான தவறு செய்கிறவர்களுக்கு இனி இத்தத் தொழி லுக்கு வசதி இருக்காதென்ற நிலேமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தத் தொழில் நடத்துவதற்கு வசதி இல்லாமல் இரண்டு ஆண்டு களுக்குச் செய்து விடுவோம்னால் இதிலே வரக்கூடிய லாபம், நஷ்டம் இரண்டையும் அப்போது யாரும் கொஞ்சம் கணித்துப் பார்ப்பார்கள். ஏதோ ஒரு சில நாளேக்கு வரியை ஏமாற்றி, அதனால் சம்பாதிக்கின்ற லாபம் பெரிதா, அகப்பட்டுக் கொண்டால் இரண்டு வருஷம் அவர்கள் அந்தத் தொழிலே நடத்த முடியாமல் போகும் என்பதனால் வருகின்ற நஷ்டம் பெரிதா என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து இந்த நஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டு இந்த வரி ஏமாற்றுவதை நிறுத்தி விடுவார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு நாங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற முறை.

அடுத்தாற்போல், இதை ஏமாற்றிவிடுவார்கள், வேறு ஒருவருக்கு transfer செய்து விடுவார்கள் என்று சொன்னர்கள். அவ்வளவு சுலபமாக transfer செய்த உடனே லிசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டு மென்று இல்லே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சினிமா லிசென்ஸ் வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்திருந்தால் தெரியும். Status எல்லாம் கவனிக்கிறோம். வாங்கியவருக்கு status இல்லே என்றால் லிசென்ஸ் கொடுக்க மாட்டார்கள். யாராவது ஒருவருக்கு benami யாக transfer பண்ணினால் அவருக்கு status இருக் கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். வேறு யாருக்காவது transfer பண்ணினால் அவர் லாபத்தை அடித்துக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். Land Ceiling ஐ ஏமாற்றினர்கள் என்று சொன்னர் அன்பழகன். இன்னும் கொஞ்சநாள் பொறுத்துப் பார்த்தால் இந்த ஏமாற்றுகிறதற்கு அல்திவாரமான அந்த நிலமெல்லாம் போய்விடும். வாங்கியவர்கள் திருப்பிக்கொடுக்கமாட்டார்கள். அதேமாதிரி நிலேமைதான் இங்கேயும் ஏற்படும். அந்த மாதிரி சுலபமாக மற்றவர்களுக்கு மாற்றிக் கொடுத்தலிடமாட்டார்கள். மாற்றினாலும் கூட உடனடியாக லிசென்ஸ்க்கு apply செய்கிற காலத்தில் அவர்களுடைய Status antecedents எல்லாம் கவனித்துத்தான் லிசென்ஸ் கொடுக்கப்படும். யாரிடமிருந்து வாங்கினர்கள், என் வாங்கினர்கள் என்று பரிசீலனே செய்யப்படும். அந்த மாதிரி ஏமாற்றுகிறதற்கு வழி இல்லே என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் சொன்னர்கள், இரண்டு வருஷம் லிசென்ஸ் கிடையாதென்று சொல்லிவிடோம். பிறகு அதை நடத்தலாம் என்று சேர்த்திருக்கிறதே என்று கேட் டார்கள். இது எப்படி என்றால், ஒரு மனிதனுடைய status antecedents எல்லாம் எடுத்து கணக்குப் பார்க்கவேண்டும். அவர் ஒழுங்காக இருக்கிறாரா, குற்றம் சிறிய குற்றமா, முதல் தடவை தான் செய்தாரா, பல முறை செய்து வருகிறாரா என்று எல்லாம் பார்த்து, பல முறை செய்திருந்தால் லிசென்ஸ் கொடுக்கமாட் டார்கள். ஏதோ ஒரு முறை, இரண்டு முறை செய்திருந்தால்

28th July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அந்த Authority-க்கு ஒரு discretion இருக்கிறது. In the first case the licence shall be cancelled for two years. In the second face the licence may be refused if the authority is satisfied that the antecedents are not good.

இந்த ஒரு discretion லிசென்ஸ் கொடுக்கிற authority-க்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த antecedents-ஐப் பார்த்து, அவருடைய நிலேமை status நன்றாக இருந்தால் லிசென்ஸ் கொடுப்பார்கள். Antecedents நிலேமை நன்றாக இல்லே என்றால் satisfactory-யாக இல்லேயென்று சொல்லி விடுவார்கள். Antecedents நன்றாக இருந்தும்கூட, இரண்டு மூன்று முறை அதே தவறு செய்த வர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். யாராவது ஒரு அதிகாரிக்கு discretion கொடுத்து இதை decide பண்ணக்கூடிய உரிமை கொடுக்கிறோம். அதற்கு மேல் அப்பீல் முதலியவைகளுக்கு provide பண்ணி இருக்கிறோம். அதைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஒன்று கட்டாயமாக இரண்டு வருஷம் இல்லே என்று சொல்லுவது. மற்றொன்று, லிசென்ஸ் கொடுக்க லாமா, வேண்டாமா என்று பரிசீலனே செய்வது. இது ஒரு பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம் என்று முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration." 4-10 p.m.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clauses 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964) as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT AND MISCELLANEOUS PROVISIONS) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 21 OF 1964).

• THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

• Printed as Appendix II on pages 69-77 infra.

[Sri S. M. A. Majid] [28th July 1964

Hon. Members are aware that the Panchayat Union Councils functioning at present in the State consist of the presidents of the Panchayats and the Chairmen of Township Committees in the respective Panchayat Unions although according to Section 12 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958) each of the Panchayat and Township Committee in a Panchayat Union has to elect to the Panchayat Union Council one person from among its members. This was made possible by special legislation undertaken for the first constitution of the Panchayat Union Councils in the State. The intention behind the scheme of making the presidents of Panchayats and Chairmen of Township Committees, members *ex-officio* of Panchayat Union Councils was to avoid the holding of a series of elections in the village in quick succession which usually tended to create faction where none existed before and to aggravate faction where it was already rampant. The village, being a very small unit where every voter knew everybody else, the ill-feelings thus generated last longer than any larger constituencies and made it impossible for group rivalries and personal animosities to subside quickly. Representations have also been received from various panchaayt presidents' associations to place the temporary arrangement on a permanent footing. Experience has also disclosed that it is desirable and advantageous to adopt the said system as a permanent one. The proposed new Section 12 of the Act provides for this.

Hon. Members are aware that a sharp difference of opinion regarding the method of election of Panchayat President and Members of Panchayat Union Councils has arisen. It is stated that direct election is a more democratic method than indirect election. On the other hand, indirect election has stood the test of time and is in vogue in almost all other local authorities not only in this State but also in a majority of other States. The system of direct election of Panchayat President was tried in this State for more than six years but experience conclusively proved that the system was defective and that the old system was preferable. There were cases where directly elected presidents of panchayats worked the system successfully. This was not the merit of the system but of the men. Success was attained not because of, but in spite of the system. In such cases the presidents were usually able and good men whose leadership was undisputed in the village. Such men would have found themselves elected as presidents under the old system. The pros and cons of the question were thrashed out and ultimately it was decided to revert to the system of election of president by the members of the panchayat. The idea of changing this system at this juncture when panchayats have been entrusted with developmental activities and large sums are made available to them will be costly and dangerous experiment. There is also the risk of creating and aggravating factions and disputes and thereby prejudicing the atmosphere necessary for the successful implementation of developmental programme. The arguments advanced against the adoption of the direct election of panchayat

28th July 1964] [Sri S. M. A. Majid]

president will apply with equal force if not more in the case of direct election of members of Panchayat Union Council. It is better that we set at rest this issue. Whatever be the system of election, unless there is utmost co-operation and identity of views between the members and the president, the administration of the panchayat will suffer.

There is no provision at present for the reservation of seats for the members of the Scheduled Tribes on panchayats. The Scheduled Tribes population of the State is about 2½ lakhs and there is concentration of Scheduled Tribes population in certain areas in Salem and North Arcot districts. An enabling provision for the reservation of seats for Scheduled Tribes also in panchayats and for co-option of members of Scheduled Tribes to panchayat union councils has been made in the Bill. The period of reservation of seats for the members of Scheduled Castes made in the Madras Panchayats Act, 1958, will expire after the ensuing ordinary elections to panchayats which are proposed to be held at the end of the year 1964, are over. The Constitution has been amended extending the period of reservation of seats for the Scheduled Castes and Scheduled Tribes by ten years. It is proposed to extend the period of reservation for another ten years in the Madras Panchayats Act also.

As at present, a member of a panchayat can take on contract the execution of a panchayat union work. The panchayats are constituent bodies of panchayat unions. It has been considered necessary and desirable to prohibit persons having contracts with the panchayats or panchayat union councils, from standing for election or continuing as members of a panchayat or panchayat union council.

Under the Madras District Boards Act, 1920, the term 'Land Revenue" included royalty. The present explanation to section 115 of the Madras Panchayats Act, 1958, does not refer to royalties. But certain panchayat union councils continue to levy local cess and local cess surcharge on royalties also. It is proposed to validate the levy and collection of local cess and surcharge made hitherto on royalties and to define the term "land revenue" so as to include royalties, lease amounts or other sums payable to the Government in respect of land held direct from Government on lease or licence.

The power to make rules defining the powers of auditors to disallow and surcharge items and to providing for appeals against orders of disallowance or surcharge was inadvertently omitted to be included in Section 178 (2) of the 1958 Act. It is proposed to incorporate the provision in the said section.

It is proposed to make provision for the appointment of Special Officers in the case of newly constituted panchayat union councils to exercise the powers, discharge the duties and perform the

[Sri S. M. A. Majid] [28th July 1964

functions of the panchayat union council, its chairmen and Commissioner on the lines of a similar provision in Section 368 of the Madras District Municipalities Act, 1920. These are the main purposes for which it is proposed to amend the Madras Panchayats Act, 1958.

In Writ Appeal No. 91 of 1962, the Madras High Court held that there were no panchayats or panchayat union councils in the added territory which were validly constituted and if they survived at all, they could be regarded only as an aggregate of individuals and that such aggregate of individuals could not exercise the statutory powers bestowed on panchayats and panchayat union councils. Consequently, the first panchayat union council for the Pallipet Development Block could not be constituted and the panchayat union councils functioning in the three panchayat unions of Ramakrishnarajupet, Tiruttani and Tiruvelangadu could not be recognised. It is, therefore, proposed to validate the actions of the aggregate of individuals purporting to exercise the powers, discharge the duties and perform the functions of panchayat union councils and panchayats in that area including the levy and collection of tax, cess or fee. It is also proposed to constitute panchayat union councils for the added territory and to appoint Special Officers to exercise the powers, etc., of the councils until the panchayat elections are completed and the members of the panchayat union councils come into office and a chairman is elected. It is proposed to constitute panchayats in that area under the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958.

It is proposed to take power to determine the term of office of members of panchayats and panchayat union councils as extended by Madras Act XII of 1962 and to hold elections to panchayats in the State as in the case of municipalities.

The Bill now before the House provides for all these matters and I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்: மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்துக்கு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே யூனியன் அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னது மிக முக்கியமான பலன் தரத்தக்கதாகும் என்று அமைச்சரவர்கள் விளக்கிய போது சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வேறு அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று முன்னமிருந்த சட்டத்திலே இருப்பது கிராமங்களிலே பலமிதமான கட்சிப் பூசல்களுக்கு

28th July 1964] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

இடமாகும். சென்ற சுமார் நாலாண்டு கால அனுபவத்திலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே யூனியனிலே பங்கு பெற்று, கிராமங்களுக்குரிய திட்டங்களை அவர்களே இருந்து செய்வதுதான் வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது. அந்த அனுபவத்தை ஒட்டி அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே நிரந்தரமாக யூனியன் அங்கத்தினர்களாக ஆக்கத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கத்தினர்களாக உள்ள தலைவர்களே நேரடியாக யூனியன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற நியதியில் பல கருத்து மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து தலைவர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து பாவலாக இருக்கின்றது. மாநில பஞ்சாயத்து யூனியன் சங்கக் கமிட்டி கூட்டத்திலேகூட நேரடித் தேர்தல் முறையை ஆதரித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது, கன்னியாகுமரி கூட்டத்தில். இருப்பினும் அதனால் பல சங்கடங்கள் நேரிடுகின்றன என்று அரசாங்கம் கருதி இந்தப் பழைய முறையே அமுலாகவேண்டுமென்று இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் என்னுடைய சொந்தக் கருத்திலே, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற தேர்தலில் இருக்கிற பல கஷ்டங்களைப் பார்க்கும் போது, இன்று பஞ்சாயத்து மெம்பர்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றிருப்பது தற்போதைக்கு சரியாக இருக்கலாம். ஆனாலும் அதனால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைக் கடத்திக் கொண்டு போவது போன்ற பல ஒழுங்கீனங்களை நாட்டிலே பார்க்கிறோம். ஜனநாயக வழியில் செல்லச் செல்ல இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கீனங்கள் இறுதியில் ஏற்படாது என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இருப்பினும் பிற்காலத்தில் ஒரு பெரும் பதவிப் பொறுப்புள்ள சேர்மன்களாக இருக்கிறவர்கள் மக்களுக்கு நேரடி பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பது தான் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதிலுள்ள ஒரு பெரிய ஆட்சேபனை சிலர் சொல்லுகிறார்கள், சட்டசபை தேர்தலை விட இது முக்கியமாகும். சட்டசபைத் தேர்தல் நடந்து அதற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டி வரும். ஆகவே ஐந்தாண்டுகளுக்குள் இரண்டு முறை தேர்தல்கள் வருவது சரியாக இருக்காது என்று ஒரு ஆட்சேபனை சொல்லலாம். ஆனால் சேர்மன் எலக்ஷனை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்தல் நடக்கும் போதே சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளலாம். சட்ட சபை அங்கத்தினருக்கு ஒரு வோட், பார்லிமெண்டு அங்கத்தினருக்கு ஒரு வோட், ஆக இரண்டு ஓட்டுகள் மக்கள் போடுகிறார்கள். அவற்றுடனே சேர்த்து அந்தத் தொகுதியின் சேர்மன் எலக்ஷனுக்கும் மக்கள் ஓட்டு போடும்படி வைத்து விட்டால், இரண்டு முறை எலக்ஷன் வருகிறது, நாட்டிலே தேர்தலாலே குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்ற வாதம் அடிபட்டுப் போகும். அதை இப்போது அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது கஷ்டமாக இருக்கலாம்.

4-20 p.m.

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [28th July 1964

எனினும் அரசாங்கம் பிற்காலத்தில் நேரடித் தேர்தல் முறை வர வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரே முறை மேற்படி தேர்தல்களை நடத்தலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

அதோடு இந்த மைனர் பஞ்சாயத்துகளில் தேர்தல் நடக்கின்ற முறையை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும், முனிசிபாலிடிகளிலும் வார்டு முறையை ஒழுங்காகப் பிரித்து, ஒரு வார்டுக்கு ஒருவர் நிற்பது என்ற முறையில் தேர்தல் நடந்து வருகிறது. ஆனால் மைனர் பஞ்சாயத்துக்களில் ஒரு விசித்திரமான தேர்தல் முறை நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு வார்டுக்கு நான்கு மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கும். அதில் நான்கு பேர் போக ஐந்தாவதாக ஒருவர் தேர்தலுக்கு நின்றால் நான்கு பேரும் மறுபடியும் வோட்டு போட்டுத்தான் வர வேண்டும். கிராமத்தில் வோட்டு போடுகிறவர்களுக்கு நான்கு வோட்டுகள் உண்டு. ஒரு வார்டுக்கு நான்கு பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அந்த வோட்டர்களுக்கு நான்கு வோட்டுகள் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஐந்துபேர் நின்றால் அங்கே தேர்தல் கண்டிப்பாக நடந்தே தீரவேண்டும். ஆகையால் கிராமங்களில் மக்கள் அவ்வளவாக படிப்பில்லாத இடங்களில் நான்கு வோட்டுகளை எப்படிப்போடுவது என்பதை விளக்குவது கடினமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தேர்தலுக்கு நிற்கிறவர்கள் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அவரவர்கள் ஜெயிப்பதற்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைப் பார்த்து நான்கு வோட்டுகளையும் ஒருவருக்கே போடும்படி ஜனங்களுக்குச் சொல்லி தனக்குத் தேவையான வோட்டுக்களைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகவே யார் நிற்கிறார்கள் என்று ஜனங்களுக்கு விளக்கமுடியாமல் போகிறது. தேர்தலுக்கு முந்திய நாள்தான் விண்ணப்ப பாரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மாலையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு உடனே சின்னங்களை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது அவர்களுக்கு தேவையான புலி, ஆடு, குதிரை போன்ற சின்னங்களை எடுத்து இரவிற்குள்ளாக கிராமங்களுக்குச் சென்று அந்தச் சின்னத்தைப் பற்றி மக்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்து மறு நாள் தேர்தல் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மறுநாள் வாபஸ் வாங்குகிற தேதி அறிவிக்கப்படுகிறது. பின்னால் மாலையில் தேர்தல் என்ற நிலை இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் கிராமங்களில் சாவகாசமாக நாம் அளிக்கப்படவேண்டும். தேர்தலுக்கு நிற்கிறவர்கள் விண்ணப்பிக்கவும் சின்னங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் காலம் அளிக்கப்படவேண்டும். அதே சமயத்தில் ஜனங்களிடத்தில் சின்னங்களைப் பற்றியும் தன்னுடைய அபேட்சையைப் பற்றியும் பிரசாரம் செய்ய நேரம், வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். மைனர் பஞ்சாயத்துக்களில் உடனடியாக வார்டு பிரிப்பது கஷ்டமாக இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தபடி டிசம்பர் மாதத்திற்குள் நடத்துவது என்றாலும்,

28th July 1964] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

காலதாமதமானாலும் பரவாயில்லை. கிராமங்களில் வார்டுகள் ஒழுங்காகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு வார்டுக்கு ஒருவர் வீதம் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அனுஷ்டிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இப்போது கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி அமைதி பெறுகிறேன்.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, while welcoming this measure, I wish to congratulate the Hon. the Minister for Local Administration on having brought forward this measure at least now to enable the holding of elections to Panchayats and Panchayat Unions at an early date. The holding of elections to these bodies has been hanging in the air for the last one or two years. At least now the Government have come forward with the final decision to hold the elections at the end of this year. Time and again, we have been told that the whole of the Madras State has been covered by about 375 panchayat unions. I do not think there can be any room for the formation of any new unions. But when one goes through the provisions in the Bill, one sees many provisions which really give room for great doubt. What does the present legislation aim at? The Government have said many times that the whole Madras State has been covered for the formation of Panchayat Unions.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This refers to the added territory of Tiruttani, where the extension of our Panchayat Act has been held to be void. That is why they are reconstituted now.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Thanks for the information. It refers to the reconstitution and not to the formation of any new panchayats. But still some provisions are not quite clear. For instance, it has been mentioned in many places that a panchayat union can be formed even without a panchayat. I cannot understand how a panchayat union is to be there without a panchayat.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : With one panchayat.

SRI S. K. SAMBANDHAN : We are going only to constitute the panchayat unions. If there is no panchayat, what is the position? In the proposed section 188-A (2), it is stated, 'The special officer shall exercise the powers, discharge the duties and perform the functions of the panchayat union council', etc. This is the power given to him. Even if there is no panchayat, there can be a panchayat union. This is the idea that the section gives.

திரு. கே. ராஜாராம் : யூனியனுக்குள் ஒரு கிராமத்தில் பஞ்சாயத்து அமைக்கப்படாமலிருந்தால் அந்தப் பிரதேசத்தில் யூனியன், பஞ்சாயத்துப் போலவே எல்லாக் காரியங்களையும் பண்ணலாம் என்பதுதான், வேறு ஒன்றுமில்லை.

[28th July 1964

* SRI S. K. SAMBANDHAN : I would come to this later. Where there is only one panchayat or a township committee, all the members of the panchayat or township committee, as the case may be, shall be members of the panchayat union. Why shoul da panchayat alone be constituted into a panchayat union? Now the township committee will be constituted into a panchayat union. Sir, there are panchayats like Yercaud or township committees like the Courtallam township committee. Why should panchayat unions be formed for Rex Township Committees, especially town panchayats? That is why I am not able to understand why even towns like Kodaikanal or Yercaud or Courtallam should be constituted into panchayat unions, and why they should be called panchayat unions.

Coming to the question of the president, Sir, the question whether there should be direct election or indirect election has been discussed. There are many advantages in both the direct and indirect elections as well as their disadvantages. As things stand at present in our State, for some more time the present procedure of electing the chairman of the panchayat union by indirect election that is, by the members of the panchayat union, is definitely a welcome feature. I welcome this provision. I wish to state here only one thing. There are small panchayats and major panchayats. There are ten to fifteen members in each panchayat with a population of about 500 or a thousand. A village with a population of 500 to 1,000 will have a panchayat consisting of 15 members. This number is too large. If the members of the panchayats are once, if not to-day, asked to elect the chairman of the panchayat union, it will be a very, very difficult affair. I would like to point out this to the Government. They should see whether it is not possible to reduce the number of members of the smaller panchayats, say, with a population of 500 and up to 1,000.

4-30 p.m. In this connection, I may inform the House—I think the Hon. the Leader of the House may know this very well—that in western countries as well as in the American countries, there are only a few members in the city councils to administer big cities with a population of three lakhs or even five lakhs. For instance, the Vancouver City Council has got only 11 Aldermen. Of this ten people are elected as the representatives or members, and one is the chairman, elected directly by the people. Only 11 people are able to govern the civic affairs of a city with a population of about 4 lakhs. Why should we have ten to twelve members or even fifteen members for a small panchayat having a population of 500 to 1,000? The Government should consider this point.

With regard to the position of the town panchayats, I would like to say a few words. Now, in the present set-up, the town panchayats do not derive any benefit from the panchayat union formation or from the panchayat union. I wish the Government to consider the taking away of town panchayats from the unions and form them into municipalities of the last grade, if possible. Because

28th July 1964] [Sri S. K. Sambandhan.]

there is no use of being in a panchayat union without any benefit or without any purpose being served to the people of the panchayat. I have pointed out many times in this House, Sir, that the allocation of funds to the different panchayat unions in the new set-up is very inadequate. They are not even able to meet the demands for immediate necessities of the small villages and small panchayat unions. No money can be spared for the developmental work in the town panchayat area in such unions. While that is the case, why should town panchayats be linked as one of the units of the panchayat unions? Why should not the Government consider the question of taking away these town panchayats and forming them into the last grade municipalities?

I welcome the provisions for the co-option of Scheduled Caste members and women members in the panchayats, if there are not adequate or more than three members in any of the panchayats or panchayat unions. If this co-option is made from among the members of the different panchayats in the panchayat union areas, it will in a way be quite right just to satisfy the people. It will be proper also if co-option is made on this basis. This co-option should be made only from among the members of the different panchayats. The panchayat union consists of thirty to fifty villages and village panchayats. In all these panchayats there will be more than three women members or Scheduled Caste members. So, it would be proper and just, if the members of these panchayats are co-opted in the absence of more than three members in any of the panchayat union or in the panchayat itself.

I would now like to say a word about the fixation of time for the members coming into office. The Government are taking too much of powers and saying that on and from a notified date they should come into office. Why should it not be like the date of coming into office of any member of the State Legislature or Parliament? When they are elected, they become members of the respective panchayats, and the presidents, as and when elected by the panchayats, become members of the panchayat union. Why should they come into office only on the date which the Government notify? This point I wish the Government to consider.

As the Hon. Minister said, in the transferred territory, new panchayats will be formed. It could have been clearly mentioned that in the transferred territory, when new panchayats are formed, this kind of provision would apply. As it is, when I read this, the thought occurred to me as to where the necessity was for the formation of new panchayat unions.

Lastly, I wish the Government to hold the elections to all the panchayats and panchayat unions more or less in two months or three months instead of holding the elections in different panchayats in a period of more than six months. If elections are held over a period of six months that will in a way lead to difficulties for the people and also for those contesting the elections. I request

[Sri S. K. Sambandhan] [28th July 1964

the Government to see that the elections are held within two months for all the panchayats and panchayat unions in the state. Thank you, Sir.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I wholeheartedly support the Panchayat Amendment Bill that is before the House. Sir, I am one of those who believe that the indirect elections should be continued and that direct elections would not work well. Somebody adduced the argument that if indirect elections were to take place, there would be a lot of lifting of candidates and so on. That kind of thing is there even in the co-operative and other fields. Therefore, that cannot be a valid argument. If direct elections are to be held, it will bring in a lot of complications, class hatred, and so on. To a certain extent, there will also be the practice of taking away the voters to certain places and factions in the villages will increase.

4-40 p.m.

In our district and even in other districts only certain classes of people can capture these bodies. The result will be that some of the communities will not find a place in these local bodies. As it is, indirect election is working well.

I also wholeheartedly support the provision about surcharge made in this Bill. When I was the District Board President, these rules about surcharge were in force and if any item was passed against the rules, the members and also the President were surcharged. Such a provision must be there. I welcome it.

I would go one step further. Under the rules, the Extension Officers of the Panchayats are supposed to audit the accounts of the village panchayats. Unfortunately, when the President of the Panchayat happens to be an *ex officio* member of the Union, the Extension Officer of the Panchayat cannot very strictly audit these accounts. My submission is that the District Panchayat Officer should be the auditor instead of the Extension Officer of the Panchayat who happens to be the servant of the Panchayat Union of which the Panchayat Board President is a member.

With regard to contract, in the course of my election tour recently, I happened to come across so many instances where only the President of the Panchayat and his relations were doing this contract work with the result that the work had not been executed satisfactorily. In those days when the District Board President was in charge, he would allot a certain amount for the buildings or roads and the money would be entrusted to the District Board Divisional Engineers. Here things go the other way about and the system has led to abuse. That also should be prevented. I welcome that provision also.

So far as reservation of seats is concerned, I think the 20-year period is too long.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: It expires in 1970.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Then I have nothing to say about it.

28th July 1964]

*திரு. கே. ராஜுசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபைமுன் இருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதா மிகவும் முக்கிய மானது. ஏனெனில் இந்த மாநிலத்தின் யூனங்களில் 90 சதவிகிதம் கிராமவாசிகள். அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய முக்கியமான ஷரத் துக்களைக் கொண்ட திருத்த மசோதா இன்று பிரேரேபிக்கப்பட் டிருக்கிறது. இதில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களே யூனியன் அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டம் நிறைவேறியவுடனே 1958-ல் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் இந்த கோரிக்கையை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தது. ஆனால் சில காலம் வரை அது கவனிக்கப்படாமல் இருந்து மீண்டும் சட்டசபையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு தற்காலிகமாக முதலில் அமைக்கப்படும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மட்டும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களே யூனியன் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம் என்று திருத்தப்பட்டது. இப்போது அது நிரந்தர மாக்கப்படுகிறது. அது மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு திருத்தம். அதற்கு அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். இது ஏற்கனவே வந்திருக்கவேண்டிய முக்கியமான திருத்தம். அடுத்தபடியாக ஷெடியூல்டு டிரைப்ஸ் என்று சொல்லிற ஆதிவாசிகளுக்கு பஞ்சா யத்து யூனியனில் ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படாமலிருந்தது. இப்போது புதிதாக அதை ஒதுக்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. அதில் ஒரு சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் சற்று யோசித்துப் பார்த்து முடியுமானால் விளக்கம் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏற் கனவே மூன்று ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்டைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், கோ-ஆப்ட் செய்வதற்கு இடமிருக்காது. அந்த யூனியன் பகுதியில் ஷெட்யூல் டிரைப்ஸைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறைய குடியிருக்கலாம். அவர் களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் போய்விடும். அவர்கள் குடியிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் அவசியம் ஒரு ஷெடியூல்டு டிரைபைச் சேர்ந்தவர் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுத் திருக்கவேண்டும். அப்படியில்லையெனில் ஒருவரையாவது கோ-ஆப்ட் செய்யவேண்டுமென்று கம்பல்சரியாக ஒரு கிளாஸ் இருந் தால் நல்லது. இப்போது திருத்தமுடியாவிட்டாலும், மனதில் வைத்து அதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும். சூல்கேஜ் போடும் போது ஒரு பிரதிநிதியாவது ஷெட்யூல்டு டிரைபைச் சேர்ந்தவராக இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சட்டம் இடம் கொடுக்காதெனில் திருத்தம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றலாம். உதாரணமாக சேலம் ஜில்லாவில் ஷெடியூல்டு ட்ரைப்பினர் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் போய்விடும். அவர்களை எல்லாம் கொண்டுவந்து பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் ஈடுபடுத்துவது நமது முக்கிய கடமை.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டம் 1958-ல் சர்வகட்சிகளும் கூடி ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். இதில் கட்சி பிரதி னத்திற்கு இடமில்லாமல் செய்யப்பட்டது. கிராமங்களில் அரசியல் குழப்பம், கொந்தளிப்பு ஏற்படாமல் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [28th July 1964

கட்சிகள் ஒதுங்கியே இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கூட்டி அரசாங்கம் அதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியது, பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது. இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கலந்துகொண்டு இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருந்தால் அசெம்பிளியில் நடந்த மாதிரி ஓட்டுகளுக்கு விடவேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காது. பஞ்சாயத்தைப் பொருத்தவரையில் தகராறு இல்லாமல் இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தேர்தல் நேரடியாக இருக்கவேண்டுமா மறைமுகமாக இருக்கவேண்டுமா என்ற பிரச்னையைக் கட்சிப் பிரதி கட்சிக் கொள்கையாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பொதுவாக கிராமத்தின் நல்ல முன்னேற்றத்தை மனதில் கொண்டு பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொருத்தவரை ஏகமனதாக பல ஆண்டுகளாக நேரடித் தேர்தல்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இதைத் தீர்மானமாக செய்து அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆனால் இதை முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு சட்ட மன்றத்தையும் அரசாங்கத்தையும் பொருத்தது. அரசாங்கமும் சட்டசபையும் என்ன தீர்ப்பு செய்கிறதோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் தயாராக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கம் தெரிந்து கொண்டால் நன்றாக இருக்குமென்று என்போன்றவர்கள் எண்ணியதால் ஜூன், 30-ல் ஒரு மகாநாடு, நடத்துவதாக இருந்தோம். முதலமைச்சருக்கு ஏற்பட்ட விபத்தின் காரணமாக மகாநாடு ஒத்திப்போய்க்கொண்டே இருந்து இந்தத் திருத்தமும் மகாநாட்டுக்கு முன்பே இன்று நிறைவேறும்படி ஆகிவிட்டது. தேர்தல் நடத்துவது பற்றிய திருத்தம் இதில் சேர்க்கமுடியாமல் இப்போது அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டது.

4-50 p.m. இருப்பினும் கூட இந்த முக்கியமான யோசனையை அரசாங்கம் கைவிட்டுவிடக்கூடாது. நேரடித் தேர்தல்தான் நல்லது என்ற எண்ணம் இன்று காலையில் கூடிய தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் சங்க நிர்வாகக்குழு கூட்டத்தில் கூட ஏகமனதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த எண்ணத்தை நான் இங்கே எடுத்துப்பேச வேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் வற்புறுத்தினர்கள். அதைத்தான் நான் இங்கே வலியுறுத்துகிறேன். அது நல்ல யோசனைதான். ஆனால் அரசாங்கம் ஏற்கனவே முடிவு செய்துவிட்டபடியால், அந்த முடிவை இனிமேலாவது புனராலோசனை செய்து, மாற்ற இடமிருந்தால், மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் சில முக்கியமான பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் 6 அங்கத்தினர்களை Co-option செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், பெண் அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றால், 3 பெண்களையும், Scheduled

28th July 1964] [திரு. கே. ராஜாராம்]

Tribe, Scheduled Class அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாவிட்டால், 3 scheduled tribe, scheduled class அங்கத்தினர்களையும், ஆக 6 அங்கத்தினர்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கூட்டு அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், 8 அங்கத்தினர்களை மட்டுமே, அதாவது 8 பஞ்சாயத்துக்களை மட்டுமே கொண்டதாக இருக்கிறது. சிங்காநல்லூர், பேரூர் கம்பம், இந்த மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் 7 அல்லது 8 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி யூனியன்களில், 6 பேர் co-opt செய்து வந்து விட்டால், அவர்களே மெஜாரிட்டியாக ஆக இடமேற்படுகிறது. ஆகையால் co-opt செய்யப்படுபவர்கள் பாதிக்குமேல் இருக்கக்கூடாது. இந்த மாதிரி ஒரு provision-ஐயாவது சட்டத்தில் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும். பத்து பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட யூனியனாக இருந்தால், 5 பேரை co-opt செய்யலாம், 12 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேல் உள்ள யூனியனாக இருந்தாலும் 6 பேருக்கு மேல் co-opt செய்து கொள்ளலாம் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். மொத்தம் 8 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட யூனியன், 6 பேரை co-opt செய்து கொள்ளலாம் என்றால், அது அவ்வளவு நல்லதாக எனக்கு தோன்றவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு பிரச்னை என்ன வென்றால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை நாம் சரியாகக் கவனிப்பது இல்லை என்ற குறையிருந்தது. அந்தக் குறையைப் போக்க, தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் சங்க நிர்வாகக் குழு கூட்டத்தை, கன்னியாகுமரியில் 6 மாதத்துக்கு முன்னால் கூட்டி, அங்கேயுள்ள பிரச்னைகளைத் தெரிந்து, பல தீர்மானங்களைப் போட்டு அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்தோம். நாங்கள் செய்த சிபார்சுகளில் பலவற்றையும் இரண்டு மாதத்துக்குள் ஏற்றுக்கொண்டு, தீர்த்து வைத்தார்கள். இப்போது புதிதாக அங்கே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடத்தப் போகிறபோது, அரசாங்கத்துக்கு ஒன்றை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். தோவாளை பஞ்சாயத்து யூனியனில், 6 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதில் மொத்தம் இருப்பது 36 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 36 பேரும், பஞ்சாயத்து மெம்பர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து வார்டையும், பல சிறு வார்டுகளாகப் பிரிக்கப் போகிறார்கள். அப்படி தோவாளை பஞ்சாயத்து யூனியனை மொத்தம் 80 வார்டுகளாகப் பிரிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது. இந்த 80 வார்டு மெம்பர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்பர்களாகப் போகிறார்கள். இந்த மாதிரி பஞ்சாயத்து யூனியனை unwieldy ஆகவைப்பது சரியல்ல. ஆகவே கன்னியாகுமரியில் தேர்தலை நிறுத்தி வைத்து, முதலில் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் ஒரு பஞ்சாயத்து அமைத்து, தமிழ்நாட்டில் மற்ற ஜில்லாக்களில் இருப்பதுபோல் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் ஒரு பஞ்சாயத்தை ஏற்படுத்தி, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் யூனியன் மெம்பராக வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டால் அவர்களுக்குத் திருப்தியாக இருக்கும் என்று இன்று காலையில் தமிழ்நாடு

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சங்க நிர்வாகக்குழு கூட்டத்தில் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தலைவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பு கிறேன்.

அதோடு டிசம்பரில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்தவேண்டும என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் பல இடங்களில் சொல்லியிருக் கிறார்கள். அசெம்பிளியிலும் பேசியிருப்பதாகப் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். தேர்தலை சீக்கிரம் நடத்திவிடுவது நல்லதுதான். ஆனால் அறைகுறையாக விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு தேர்தலை நடத்துவதைக் காட்டிலும், இரண்டு மாதங்கள் பொறுத்து நடத்துவது நல்லது. டிசம்பர்-ஜனவரி அறுவடை காலம். இந்த நேரத் தில் தேர்தல் வைப்பது தவறு. பிப்ரவரி மாதத்தில் வைத்துக் கொண்டால் நல்லது. அதோடு பல பெரிய கிராமங்களில், மதுரை ஜில்லாவில் பெரிய குளத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் 6 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ஜனத்தொகை. நான்கு, 5 கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது. ஒரு கிராமத்துக்கும், இன்னொரு கிராமத்துக்கும் இடையே 3 மைல் தூரம். அவைகளைப் பிரித்து, 2 மைல், 3 மைல் அப்பால் இருக்கிற கிராமங்களுக்கு தனித்தனி பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தி, Bifurcation -ஐ அமைதியான முறையில் செய்து முடித்து, பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்திய பிறபாடு பிப்ரவரி மாதத் தில் தேர்தலை நடத்தினால், அது வசதியாக இருக்கும். ஜனங்களுக் கும் கஷ்டம் இருக்காது. டிசம்பர், ஜனவரி மாதம் நஞ்செய், புஞ் செய் அறுவடை காலமாகும். ஆகையினால், பிப்ரவரி மாதத்தில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை நடத்தி, ஏப்ரல் 1-ம் தேதி புதிய நிதி ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலை நடத்திவிட லாம். அதிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் செயல்படலாம். ஆகவே பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்தத் தேர்தலை வைத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்ற யோசனையை தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குள் 10 பஞ்சாயத்துக்களும், ஒரு Township-ம் இருந்தால், அந்த டவுன் ஷிப்பிலிருந்து ஒரு Non-official மெம்பராக தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு, மற்ற பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலிருந்து தலைவர்கள் யூனியன் மெம்பர்களாக வருவது போல், வருவார் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த Clause-ல் ஒரு டவுன்ஷிப் மட்டும் யூனியனுக இருந்தால், Chairman யூனியனுக்கு Township Chairman -ஆக இருப்பார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நியாயம் பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் ஜனநாயக நியதியில் நல்லது அல்ல. Township-க்கு சேர்மனாக இருப்பவர் ஜில்லா கலெக்டர். ஜில்லா கலெக்டரே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் என்பது சரியாகாது. டவுன்ஷிப்புக்கு Non-official -ஐத் தலைவராக வாச்செய்து. அந்த Non-official பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குத் தலைவராக இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். எப்போது Township ஆகப் போகிறது. அப்போது அதன் தலைவராக ஜில்லா கலெக்டர்

டவுன்ஷிப்புக்குத் தலைவராக, இருப்பவர், யூனியனுக்கும் தலைவராக இருப்பார். இது நல்லது அல்ல. இப்படி உத்தி யோகஸ்தர்களை ஒவ்வொரு ஸ்தாபனத்துக்கும் தலைவராக வைத்துக்கொண்டு இருப்பதைக் காட்டிலும் Non-official -ஐத் தலைவராகப் போட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்துக்கு யோசனை சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதல் சுயாட்சி ஸ்தாபனங்கள், அண்ணல் காந்தி அடிகள் சொன்ன மாதிரியும், அரசியல் சட்டத்தில் சொன்ன மாதிரியும், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. இவற்றில் அனுபவம் பெற்று, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராகவும் மெம்பராகவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராகவும் வரக் கூடியவர்கள். பின்னால் இந்த மாநிலத்துக்குக்கூட முதல் அமைச்சராக வரக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்களாக வருவார்கள். அப்படிப்பட்ட உன்னத ஸ்தானத்தில் இருக்கிறவர்களை, பஞ்சா யத்து யூனியன் தலைவர்களை, அங்கத்தினர்களை மிகவும் தொல்லை படுத்தக்கூடிய உத்திரவுகளை அரசாங்கத்தில் போட்டுக் கொண்டி ருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி உத்திரவு போடுவது அமைச்சர் களுக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். கீழே இருக்கிற உத்தியோகஸ் தர்கள் சில உத்திரவுகளை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் 3 மைல், 4 மைல் தூரம் Inspection-க்குப் போய்விட்டுத் திரும்புகிறபோது, ஆபீசு வரையில்தான் ஜீப்பில் திரும்பலாம். வீட்டுக்கு ஜீப்பில் போகக் கூடாது. ஆபீசிலிருந்து வீட்டுக்கு நடந்துதான் போகவேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சர்க்கார் போடு கின்ற உத்திரவு அவர்களைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இது நல்லது அல்ல.

பஞ்சாயத்து போர்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் இவைகள் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு கிறமையாக செயல்படுகின்றன என்று பல பேருக்குத் தெரியாது. இவ்றைக்கு இந்தியாவிலே தமிழ்நாட்டில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் திறமை யாக நடக்கிற மாதிரி, வேறு எந்த மாகாணத்திலும் நடக்கவில்லை. அவ்வளவு நல்ல முறையில் சட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விதிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. வெகு நன்றாக பஞ்சாயத் துக்கள் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வருகின்றன என்று பல மாகாணங்களில் சொல்லுகிறார்கள். நான் அகில இந்திய பஞ்சாயத்து Consultative Council-ல் ஒரு மெம்பர். போன மாதம் நடந்த அந்த Consultative Council கூட்டத்துக்கு நான் போயிருந்தேன். அங்கே மற்ற மாகாணங்களிலிருந்து வருகிற பிரதிநிதிகளும், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியதையும் கேட்டபோது, நம்முடைய மாகாணத்தில் வெகு தெளிவாக எல்லாம் விதிகளும் போடப்பட்டு, பஞ்சாயத்துகள் நன்றாக நடைபெறுவதைக் காண்கிறோம். இந்த மாதிரி விதிகள் அடிக்கடி போடுகிறபோது, பிரச்சினைகள் வருகின்றன. ஆகவே இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான Consultative Council அசெம்பிளி மெம்பர்கள், Council மெம்பர்கள்,

[திரு. கே. ராஜாராம்] [28th July 1964

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இவர்களில் 20 பேரைக்கொண்டு ஒரு Consultative Council நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது Consultative Council போட்டிருக்கிறோம். அது மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு தடவை கூடுகிறது. Effective-ஆகச் செயல்படவில்லை. நானும் மதுரை ஜில்லா சார்பாக அதில் ஒரு மெம்பராக இருந்தேன். அந்த அனுபவத்தின் பேரில்தான் சொல்லுகிறேன். நிரந்தரமாக ஒரு Consultative Council இருக்க வேண்டும். அது சட்ட சபைக்கு உதவியாக, அடிக்கடி பல பிரச்னைகள் வராமல் பார்த்துக்கொண்டு, யோசனை சொல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அடுத்த பஞ்சாயத்தில் போய் Contract எடுக்கிறார். இவர் இன்னொரு பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு Contract கொடுப்பார். அந்த பஞ்சாயத்து தலைவர் இவருக்குக் கொடுப்பார். இதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கண்டித்தார்கள். அதைப் போக்க இருந்தத் திருத்தத்தில் வழி செய்திருக்கிற அமைச்சரையும் அரசாங்கத்தையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இனிமேல், அந்தமாதிரி குறைகள் எல்லாம் போக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு யூனியனிலே அங்கத்தினராக இருக்கிறவர் அடுத்த யூனியனிலே போய் Contract எடுக்க முடியாது. ஒரு பஞ்சாயத்திலே இருக்கிறவர் இன்னொரு பஞ்சாயத்திலே போய் எடுக்க முடியாது.

5-00 p.m. அடுத்தபடியாக, குலியல் முறை ஓட்டு தேர்தல் நடத்துவதற்கு வசதியாகத்தான் இப்போது ஒவ்வொரு சிற்றாயையும் ஒவ்வொரு hamlet -ஐயும் ஒரு வார்டாக ஆக்கி 3, 4 மெம்பர்களாக போட்டு குலியல் முறையில் ஓட்டுப்போட வைக்கிறோம். குலியல் ஓட்டு முறை கூடாதென்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் முடிவு செய்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் அதை ஆட்சேபிக்கிறது. முஸ்லிம் லீக் அதை வேண்டுமென்கிறது. முகமது இஸ்மாயில் சாயபுதான் அதைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார் பல வருஷமாக, அந்த முறையைக் கிராமங்களிலே வைத்திருப்பது சரியல்ல. ஒரு மனிதனுக்கு 3, 4 ஓட்டுகள் உண்டென்றால் அவையத்தலையையும் ஒருவருக்கே போட்டுவிடலாம். 100 பேர் சேர்ந்து ஒரு ஆளைத் தேர்ந்தெடுத்து விடலாம். warasta Rule (Nomination) தம் கிராமங்களிலே வைத்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடி, தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன்தான் கேட்டுக் கொண்டது. ரகசிய ஓட்டு முறை வைக்க வேண்டுமென்று. அது கொஞ்சம் செலவாகும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த அரசாங்கம் தற்போது எல்லா இடங்களிலேயும் ரகசிய ஓட்டு முறை நடத்த ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் இந்தக் குலியல் முறையை நிறுத்தி, ஒரு வார்டுக்கு ஒரு மெம்பர் என்று அசெம்பிளி மாதிரி பஞ்சாயத்திலேயும் ஒரு வார்டுக்கு ஒரு மெம்பர் என்ற முறையில் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th July 1964] [திரு. கே. ராஜாராம்]

இதெல்லாம் சின்ன சின்ன விஷயம்தான். அரசாங்கம் மனது வைத்தால் இதை எல்லாம் தேர்தலுக்கு முன்னாலேயே முடித்து விடலாம். இதை எல்லாம் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை ஓரளவு திருத்துவதற்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவைப் பொது வகையிலே நான் வரவேற்கிறேன். பொது வகையிலே வரவேற்பதற்குக் காரணம் கனம் ராஜாராம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல் எப்போதோ கொண்டு வரப்பட வேண்டிய இந்தச் சட்டம் இப்போதாவது கொண்டு வரப்படுவதுதான். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிடுமுன் அவர்களுக்கு நான் இதனை வற்புறுத்துகிறேன். பல பகுதிகளுக்கு இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தத் திருத்தம் தேவைப்படுகிற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிற நோக்கில் இன்றைய தினம் நடைபெற்று வருகின்ற பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முறை அப்படியே நீடிக்கப்படும் என்பதற்கான முறைகள் இங்கே வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட உறுதி மொழிகளுக்கு ஏற்ப, இப்போது எந்தத் திருத்தத்தையும் புதிதாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். ஆளும் கட்சி கொரடாவாக இருக்கிற ரயர்கிரு. ராஜாராம் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேரடித் தேர்தல் முறை அவர்களாலேயே வற்புறுத்தப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் சங்கத்தின் சார்பிலே நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த நேரடித் தேர்தல் முறையைத்தான் 1958-வது ஆண்டிலே, இந்தப் பஞ்சாயத்து சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில், அப்போது அமைச்சராக இருந்த திரு. வி. கப்பிரமணியம் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் நேரடித் தேர்தல் முறை அப்போதுள்ள நிலையில் உடனடியாக நடத்தப்பட முடியாதென்று ஐயம் ஏற்பட்டு, நேரடித் தேர்தல் முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே கூடி தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதி பின்னால் இரண்டாவதாக அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போதும் பல கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தன. ஆனால் அந்தக் கருத்து மாறுபாடுகள் நிலைமைக்கு ஏற்ப ஓரளவு விட்டுத் தரப்பட்டு அப்போது அந்தச் சட்டம் ஒரு முகமாக நிறைவேறியது. அது தற்காலிகமான முறையே தவிர நிரந்தரமான முறையல்ல என்று தெளிவித்தார்கள். இதை அவர்கள் வற்புறுத்தும் போது, அஞ்சாதீர்கள், விரைவிலே பாராளுமன்றத் தேர்தல் மூலமே ஜனநாயகத்தில் பயனைப் பெறமுடியும். அதுவும் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டிய தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும், என்று தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை பொது மக்களுக்குத்தான், எதிர்

[திரு. க. அன்பழகன்] [28th July 1964

காலத்திலே விட வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தத் தேர்தலை நடத்த முடியாத காரணத்தாலே நடைபெறுகிற தேர்தலுக்கு அந்த மறைமுகமான தேர்தல் முறையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோமே தவிர, நேரடித் தேர்தல் விரைவிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இப்போது பார்க்கிறபோது இந்தத் திருத்தச் சட்டம் தற்காலிக முறையாகத்தான் இன்றைக்கு வருகிறதே தவிர, தற்காலிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த முறையைக் கைவிட்டு, நிரந்தரமாகத் தேவைப்படுகிற ஜனநாயக முறையிலே மக்களே தங்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. அப்படி தேர்தல் நடத்துவது கஷ்டம் என்றால், அது ஜனநாயகத்திலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதாகுமே தவிர நியாயமாகாது. மறைமுகத் தேர்தலிலே ஏற்படுகிற விளைவு நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். பொது மக்களிடத்திலே செல்வாக்கில்லாத ஒருவர், தன்னிடத்திலே பண வசதி இருக்குமானால், அல்லது வேறு விதமான சில வசதிகளும் சந்தர்ப்பமும் இருக்குமானால், அதன்மூல் தலைவராகி விடுவார். அதனால் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய மானம் மரியாதையை இழக்கவேண்டிய அளவுக்கு சீரழிக்கிறார்கள். இடம் விட்டு இடம் தூக்கி செல்லப்படுகிற அளவுக்கு, ஒரு கட்சியை இன்னொரு கட்சி தாக்குகிற அளவுக்கு, இதனால் பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன.

இன்று ஒரு பஞ்சாயத்துக்குத் தேவையான உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு நாள் குறிப்பிடப்பட்டு தேர்தல் நடத்துவதற்கு, அதுவும் உயர்திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் 4, 5 உறுப்பினர்களை ஒரே வட்டத்தில் தேர்தெடுப்பதற்கு, தனித் தனி ஓட்டு முறையில் இல்லாமல் ஓட்டுகள் குவியல் முறையில் அளிக்கப்பட்டு, அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதானாலும், அந்தத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு எவ்வளவு முயற்சி தேவையோ எவ்வளவு பணம் செலவாகுமோ, எவ்வளவு நேரம் தேவையோ, அதே நேரத்தில் ஒரே பணச்செலவில் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துவிடலாம். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப் படவேண்டும். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரும், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைக்க மாட்டார்கள் என்று கூறமுடியாது. ஏன் என்றால் அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பொதுமக்களுக்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அதேபோல் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் பொது மக்களுக்கும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் ஒரு தொகுதிக்கு எந்த அளவு பிரதிநிதியாக இருக்கிறாரோ, தலைவரும் அந்த அளவு அந்தப்பகுதி மக்களுடைய வாக்குப் பெற்று வருகிறார். ஆகவே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இருவரும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இப்போது மறைமுகத் தேர்தலிலே தான் வாக்களித்தவர் இன்னின்னர், எதிர்த்தவர்கள் இன்னின்னர். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஓட்டுப் போடாமல் நழுவியவர்கள் யார் என்றெல்லாம் கணக்கெடுத்து, இவருக்கு மட்டும் உதவுவது, அவருக்குக் கூடாது என்ற நிலைமை இப்போதும் இருக்கிறது.

28th July 1964] [திரு. க. அன்பழகன்]

இப்போதும் கட்சி வேறுபாடு இருக்கிறது. இப்போது ஓட்டுப் போட்டவர்கள் பகுதிக்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து மற்ற பகுதிகளுக்குச் செய்யாமல் இருக்கிற காரணத்தால் மக்களைத் திருப்திபடுத்த முடியவில்லை. மாறுபாட்டை வைத்துக் கொண்டு பொது மக்களுடைய விரோதத்தை அவர்கள் நிச்சயமாகத் தேடிக்கொள்ள மாட்டார்கள். எனவே, ஜனநாயகத்தில் நேரடித் தேர்தல் முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். நேரடித் தேர்தல் முறை கூடாதென்று சொல்ல ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தாலே நாணயமான காரணம் காட்ட முடியாது. இந்த மாதம் முடியாது, சந்தர்ப்பம் சரி இல்லை என்று சொல்லி "excuse" சொல்லப்படுகிற வகையில், மன்னிப்பு கோருகிற வகையில் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர, நேரடித் தேர்தல் கூடாதென்று சொல்ல முடியாது. மற்றபடி நான் சொல்ல விரும்புவது குலியல் முறை வாக்களிப்பு ஜனநாயகத்துக்கு உற்றதாக இல்லை. நாங்கள் விரும்புகிற ஒருவர் எப்படியாவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். குலியல் முறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடி, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் நடத்துகிற முறையை கவனித்துப் பார்த்தோமானால் பஞ்சாயத்து தலைவர்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் உறுப்பினர் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது ஒரு வகையிலே சிலருக்குத் திருப்தியாக இருக்க முடியும். ஆனால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்பது நியாயமல்ல. மற்றொருவர் நேரடித் தேர்தலில் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக வருவாரேயானால் அவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருப்பது என்று சொல்லுவது பொருத்தமாகும். மறைமுகத் தேர்தலில் வருகிறபோது இரண்டு கட்சிகள் இருந்தால் இந்தக் கட்சியிலே ஒருவர் தலைவர், அந்தக் கட்சியிலே ஒருவர் தலைவர், அந்தக் கட்சியிலே மற்றொருவர் தலைவர் என்று ஒத்துப் போக முடியும். தலைவர் வைத்ததுதான் சட்டம். தலைவர் எந்த விதியிலே தப்பு செய்கிறாரோ அதுதான் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை மற்றவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இப்போது பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் செல்வாக்கு இல்லாதவர்களாக மாறுகிறார்கள். மறைமுகத் தேர்தல் நடக்கும் வரையில் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்தான் யூனியனில் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாமல், பஞ்சாயத்திலே மற்றொரு உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். நேரடித் தேர்தலிலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், எல்லா மக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவரே பஞ்சாயத்து யூனியனில் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

5–10 p.m.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது இன்றைய தினம் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருந்தாலும் அளவில் பல்வேறு தரத்தனவாக இருக்கின்றன என்ற கருத்தை பஞ்சாயத்து சம்பந்தப்பட்ட திரு. ராஜாராம் அவர்கள் உள்பட பலர் எடுத்து

சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இதனால் இருக்க முடியவில்லை. சட்ட மன்றத் தொகுதி அளவும் யூனியன் தொகுதி அளவும் வேறாக இருக்கின்றன. இருநூற்று முப்பத்தி ஒன்பது உறுப்பினர்கள் சட்ட மன்றத்திலிருக்கிற சூழ்நிலை வருகிற இரண்டாண்டுகளில் ஏற்பட இருக்கிறது. ஏறத்தாழ சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதி இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற அளவில் குறைக்கப்படவேண்டும். பத்தாண்டு அளவில் யூனியன் அளவும் சட்டமன்றப் பிரதிநிதியில் தொகுதி அளவும் ஒன்றாக இருக்குமானால், தாலாவட்டத்தில் ஏற்படுகிற விளைவு சிறந்ததாக இருக்கும். பொதுத்தொண்டாற்றும் வசதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் கிடைக்கும். அதிலுள்ள குறைகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பாக சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்கிற வாய்ப்பு உறுப்பினர்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கும். எனக்கு முன் பேசிய திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். திரும்பத் திரும்ப எதற்காக அவரைச் சுட்டிக் சொல்கிறேன் என்றால் ஆளும் கட்சிக் கொறடாவாக இருப்பவர் அவர். அவர் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களை அரசாங்கம் எளிதில் கைவிட முடியாது. அதைக் கைவிட்டார்கள் என்றால் காங்கிரஸ் கொள்கையைக் கைவிட்டதாக ஆகும். எதிர்க்கட்சியினர் என்ற கருத்தில் எங்களுடைய கருத்துக்களைப் புறக்கணிப்பவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று தான் அவர்களுடைய பேச்சைத் திரும்பத் திரும்ப நினைவூட்டுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவு சில இடங்களில் சிறியதாகவும் சில இடங்களில் பெரியதாகவும் இருக்கிறது. அதில் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாமல் இருக்கிற அளவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதி அளவில் அவை இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஐந்து, ஆறு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு தொடர்புள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். தொடர்பு முறையில் அளவு வரையறுக்கப்பட வேண்டும். ஜில்லா அமைப்பும் தாலூகா அமைப்பும் முன்னமே பிரிக்கப்பட்டிருப்பது, அதை மாற்றுவது என்பது சிக்கலாக இருப்பதால் இப்போது அதை நினைக்கமுடியாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றால் அவை இப்போதுதான் அமைக்கப்படுகின்றன. உருவாக்கப்படும் யூனியன் அளவு இந்த நோக்கத்தோடு சீர்திருத்தப்பட்டால், இந்த தேர்தலுக்கு முடியவில்லை என்றாலும், அடுத்த தேர்தலுக்குள் சீர்திருத்தப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும். அதற்கான சட்டத்தை ஆளும் கட்சியில் உள்ள அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஷெடியூல்டு டிரைப் என்கிற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பட்டியலில் உள்ளவர்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்கள் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். பிற்பட்ட வகுப்பு என்று குறிப்பிடப்படும் ஆதிவாசிகள் இடம் பெறுகிறார்கள் என்பதற்கிட

(Deputy Chairman in the Chair)

மில்லாமல் பிற்பட்ட வகுப்புக்கு அவர்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் அவர்கள் பெரு வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். இரண்டுபேர் ஆதி வாசிகளாக இருந்தால் ஒருவராவது வெளியூரிலிருந்து வருபவரைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வழிசெய்தாக வேண்டும்.

கான்ட்ராக்டராக பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் அல்லது யூனியன் தலைவர்கள் அமைந்துவிடுகிற நிலைமையை மாற்றி இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தை மனமார வரவேற்கிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் சிலர் சுயநல நோக்கத்தோடு அதைச் செய்கிறார்கள், ஒரு அளவுக்குப் பொதுப்பணம் இருக்குமானால் அதைவிட பெரிய அளவில் பணத்தைப்போட்டு அதை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றில் குற்றம் குறைகளிருந்தால் அவர்களை அதிகாரிகள் தாட்சண்யமின்றி அலுக்க முடியவில்லை. மீறி ஏற்பட்டால் அதிகாரிகள் கண்டிக்க முடியாமல் ஒதுங்கிக் கொள்கிற துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தங்களுடைய பஞ்சாயத்திலிருந்து வேறு பஞ்சாயத்தில் கான்ட்ராக்ட் எடுத்து நடத்துவதற்கு இடமில்லாமல் செய்யும் விதிகளை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தத் தேர்தல் நேரடித் தேர்தலாக நடத்துகிற வரையில் உண்மையாக பலன் ஏற்படாது என்று நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல் நேரடியாக எப்படி நடத்த முடியும்? பஞ்சாயத்து கூட்டமாக அமைந்திருக்கிற அமைப்பு அல்லவா? இந்தப் பிரதிநிதிகளே தேர்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை எழுப்பலாம். யூனியன் தலைவராக தேர்ந்தெடுப்பது நேரடியாக நடத்தப்படுவதாக இருந்தால் முன்னர் சொல்லிய கருத்துக்களையொட்டி. யூனியன் அமைப்பு ஒழுங்காக அமைக்கப்படுமானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதியோடு பாராளுமன்றத் தேர்தலையும் யூனியன் தேர்தலை ஒட்டி நடத்த முடியும். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கள் பரிசீலிக்கப்படவேண்டிய கருத்துக்களாகும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தேர்தலை நேரடியாக நடத்த வாய்ப்பு வசதி இல்லை என்று அரசாங்கம் சொல்லுமானால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் ஒப்புக்கொண்டதை அரசாங்கம் கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டு திருத்தச் சட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சட்டசபையில் நிறைவேற்றலாம். சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேறுமா போகிறது. ஆள் பலம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களானால் எதிர்காலத்தைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(Mr. Chairman in the Chair)

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதாவில் பங்கு கொண்ட அங்கத்தினர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறியதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக மாநில பஞ்சாயத்து சங்கத் தலைவர் நம் மன்ற உறுப்பினருமான

[திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்] [28th July 1964

திரு. ராஜாராம் அவர்கள் ஆவேசமாக பேசினாலும் அழகாக தங்களுடைய குறைகளை பஞ்சாயத்துமீது உள்ள ஆர்வத்தை யொட்டி பேசியதை நான் பாராட்டுகிறேன். லோகல் போர்டில் பலகாலம் அனுபவமுள்ளவன் என்ற முறையிலும் இங்கு சட்ட மன்றத்தில் வருகின்ற பாராட்டுதல்களை சர்க்கார் தரப்பில் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்போது உள்ள பிரச்னை நேரடித் தேர்தலா, மறைமுகத் தேர்தலா என்பது. சர்க்கார் மறைமுகத் தேர்தல் நல்லதென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அந்த முடிவுக்கு எல்லை காரணம் என்று அங்கத்தினர் கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது இயற்கையே. 1950-லிருந்து 1957 வரையில் ஆறு வருஷம் நேரடித் தேர்தல் பஞ்சாயத்தில் நடத்திப் பார்த்தோம். அந்த அனுபவம் எனக்குமுண்டு. இப்போதுதான் மந்திரியாக வந்திருக்கிறேன் என்றாலும் அந்த அனுபவம் எனக்கு முன்பே உண்டு. முன்பு எங்கள் கிராமத்தில் டவுன் பஞ்சாயத்து நடந்து வந்தது. அதில் விரும்பத் தகாத ஒருவர் நேரடித் தேர்தலில் வந்தார். அவர் அப்போது அங்கத் தினர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவரில்லை. "நீங்கள் சொல்கிற ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது" என்று இதுபோன்று மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் தகராறு ஏற்பட்டது. ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்தில் மட்டுமல்ல, பல நகர பஞ்சாயத்துகளில் இதுபோல் ஏற்பட்டதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1958 பஞ்சாயத்து சட்டத்தின்மூலம் நிறைய டெவலப் மெண்ட் ஆக்டிவிட்டிகளை வரி விதிக்கும் அதிகாரம், ஆரம்பப் பள்ளிகள், சுகாதாரம், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டம், சாலை வசதி போன்ற வேலைகளைக் கொடுத்திருக்கிற நேரத்தில் இந்த மாதிரி சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? இந்த நிலைமையில் விஷப் பரிட்சையில் இடுபடாமல் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கவேண்டும். எல்லா சங்கங்களிலிருந்து வந்த பிரச்னைகளையும் பரிசீலித்தோம். பல நிறுவனங்கள், பத்திரிகைச் செய்தி ஆகியவைகளிலிருந்த கருத்துக் களைப் பரிசீலித்தோம். பல்வேறு தரப்பு அபிப்பிராயங்களைப் பரிசீலனை செய்தபிறகு இந்த முடிவுக்கு வந்தோம். சர்க்காருடைய அபிப் ராயம் நேரடித் தேர்தல் அவசியமில்லை என்பது. வாதத்தில் எதுவும் சொல்லலாம். நோ-கான்பிடென்ஸ் (no confidence) மோஷன் கொண்டுவர பிரதிநிதிகள் முன்வரமாட்டார்கள் என்று சொல்ல லாம். சாதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் நேரடி யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களல்ல. மக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற தலைவர்களை மற்ற தலைவர்கள் சாதாரணமாக இந்தப் பிரிவின்படி ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்றால் அது ஜனநாயகத் திற்குப் பொருந்தாது. சட்ட மன்றத்தில் எதையும் கொண்டுவந்து விடலாம். ஆனால் அது தடைமுறைக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் நன்மையாகாது என்ற கருத்தைக்கொண்டு இந்த மாதிரி மறை முகத் தேர்தல் சிறந்தது என்று சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக் கிறது.

வார்டு திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், கவனம் செலுத்து வோம். வார்டு பிரிவினை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் வார்டு பிரிவுகளை நல்ல முறையில் செய்து

28th July 1964] [திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்]

தேர்தல் நடத்த முயற்சிக்கிறோம். ஒரு சில சாதாரணமானதாக இருக்கலாம். சிலவற்றில் பிரச்னைகள் இருக்கலாம். அமைச்சர் வாக்களித்தார் என்று பின்னல் கூறக்கூடாது என்பதற்காகக் கூறு கிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் எற்காடு ஒரு பஞ்சாயத்து. வால் பாறை என்பது நோயர்புத்தூரில் ஒரு டவுன்ஷிப். இதில் 12-வது பிரிவில்படி அவற்றைக்கொண்டு வந்தோம். திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் பேசும்போது டவுன் பஞ்சாயத்துக்களை டிலிட் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நியாயமாக அவருக்கு கோபம் இதில் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றால் நாற் பதினையாம் முப்பதினையிரம் என்று ஜனத்தொகை உள்ள இடங் களுக்காவ பிரதிநிதித்துவமும், நாலாயிரம் மூவாயிரம் உள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு உள்ள பிரதிநிதித்துவமும் ஒரே பிரதி நிதித்துவமாக இருக்கிறதே என்ற எண்ணத்திலிருக்கலாம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: அமைச்சர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். அந்தப் பிரதிநிதித்துவத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு நான் பேசவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் எந்த நோக்கத்தோடு ஏற்பட்டதோ அது நிறைவேற சரியான பணத்தை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கிற பணம் சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்காக. . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member cannot make a second speech.

SRI S. K. SAMBANDHAN: This is only on a point of personal explanation, Sir.

MR. CHAIRMAN: Let it be brief.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: டவுன் பஞ்சாயத்து சாதாரணமாக எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இந்த விதி அனுகூலமாக இருக்காது. பெயருக்கு ஏன் கொடுக்கவேண்டும்? அதை விலக்கி முனிசிபாலிடிகளாக ஆக்கினால் நன்றாக இருக்குமென்றுதான் சொன்னேன். பிரதிநிதித்துவத்தைப் பற்றி அறவே இல்லை.

5-20 p.m.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: கவர் அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் contract-கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில கருத்துக்களை எழுப்பினார். அதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆதிவாசிகள், Tribals சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற பகுதி நீலகிரி ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ளது. அவர்களுக்குப் போதிய பிரதி நிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு, rules-frame பண்ணும்போது கவனித்து, அவர்கள் விடுபடாமல் இருக்கிற முறையில் ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

சுன்னியாகுமரி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏற்கனவே 4, 5 Town Panchayat-கள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கூடுமான வரையில் Village Panchayat-களாகப் பிரித்து, அதற்குப் பிறகு

[திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்] [28th July 1964

பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் யோசனை தெரிவித்தார்கள். அவற்றைப் பூரணமாகச் செய்து முடிக்க நாளாகும். அதற்காக வேண்டி மாநில அடிப்படையில் நடத்தப்படக்கூடிய தேர்தலை இன்னும் தள்ளி வைக்க விரும்பவில்லை. நடைமுறையில், தேர்தல் முடிந்த பிறகு செய்து கொள்ளலாம்.

மற்றபடி, குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இந்த மசோதாவில் சிக்கலான பிரச்னை எதுவும் இல்லை. சர்க்காருடைய கொள்கை அடிப்படையில், நடைமுறையில் administrative difficulties இருந்த சில பிரச்னைகளுக்கு இந்த மசோதா மூலம் சிறு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவ்வளவுதான். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவை, இந்த சபை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது, அரசாங்கம் தீர்மானித்து இருக்கிற முறைப்படி நேரடி தேர்தல் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு நடத்துவதில்லை, எனவே மறைமுகத் தேர்தல்தான் நடத்த முடியும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். அப்படி மறைமுகத் தேர்தல் மூலம் பஞ்சாயத்துத் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதாக இருந்தால், அதுதான் முறை என்றால், ஐந்து வருட காலம் உறுப்பினர் பதவி என்பதால் ஆண்டு தோறும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: தலைவரவர்களே, அந்த முறையை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 3 do stand part of the Bill."

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I move—

"In sub-section (1) (i) of the proposed section 12 of the Principal Act, after the words 'the Presidents', add the words 'other than Presidents of the Town Panchayats'."

"In the proviso to sub-section (1) of the proposed section 12 of the principal Act, add at the end the following :—

'from among the members of the Panchayats in the Panchayat Union'."

28th July 1964]

"Omit sub-section (2) of the proposed section 12 of the principal Act."

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the amendments, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவரவர்களே, முன்னே நான் சொல்லியது போல, நகர பஞ்சாயத்துக்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருப்பது வேடிக்கை என்பதாகப் படுகிறதே தவிர, நான் அறிந்த வரையில் எந்த மாநிலத்திலுள்ள எந்த நகர பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியனால் எந்தவிதமான நன்மையும் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப் பெற்றிருந்தாலும் அது மிகமிகக் குறைவாகத்தான் இருந்திருக்கும். ஆகவே, நகர பஞ்சாயத்துக்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பெரிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பதிந்துக் கொண்டால், தலைவர்கள், சேவா மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருந்தால், பிரதிநிதித்துவம் எப்படியிருந்தாலும் சரி. காரியத்தில் கண்ணாக இருப்பார்கள். காரியம் எதுவும் நடக்கவில்லை என்பதற்காகத்தான் திரும்பத் திரும்ப அமைச்சரவர்களில் சொல்லி, இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி நகர பஞ்சாயத்துகளை யூனியனிலிருந்து விலக்கிவிட்டு, நகர பஞ்சாயத்துகளை தனிநிலை நகராட்சிகளாக ஆக்கினால், கூடுமான வரையில் இப்போது நகர பஞ்சாயத்துகளுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிற வருமானங்களைக் கொண்டே, நல்ல முறையில் முனிசிபல் சட்டத்தின்கீழ் ஆட்சி செலுத்த முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் முன்னமே குறிப்பிட்டது போல, குறிப்பிட்ட condition களுக்கு உள்பட்டு, அரசாங்கம் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லையில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும், அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனின் உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம் என்பதாக notification போடலாம் என்று இருக்கிறது. இது கோவைக்காடு, ஏற்காடு போன்ற township களுக்காகப் போடப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே குறிப்பிடப்படுவது "Members of Panchayats and Township Committees" என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டதால் கிராம பஞ்சாயத்துக்காக இருந்தாலும் சரி, ஒரு சிறு பஞ்சாயத்துக்காக இந்த மாதிரி ஏற்பாடு கொண்டு வருவது முன்னவை திருப்திகரமானதாக அல்ல. அது ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு உகந்ததாக இருக்காது என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தேன்.

நேரடித் தேர்தலைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொள்ளுவது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னார்கள். நேரடித் தேர்தல் இல்லாவிட்டாலும், எல்லா பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [28th July 1964

யூனியன் தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கிற மாதிரி வைத்தாலும், இப்போது இருக்கிற தேர்தலைவிட நல்லவிதமாக இருக்கும். அந்த விதமாகச் சட்டம் வந்திருந்தால் அது ஏற்கக்கூடியதாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் ஒரு சில பஞ்சாயத்துகளுக்கு மாத்திரம் இந்த மாதிரிச் சட்டங்கள் கொண்டு வருவது அவ்வளவு திருப்தியாக இல்லை என்று அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு அதற்காகவாவது இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நான் கொடுத்திருக்கிற மூன்றாவது திருத்தத்தை ஏன் கொண்டு வந்தேன் என்றால், "In the case of a Panchayat Union where there is only one panchayat or Township Committee, all the members of that panchayat or of that Township Committee, as the case may be, shall be members of the Panchayat Union Council concerned." என்று இருக்கிறது. Township Committee-ஐ மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்தையும் சேர்த்திருப்பது என்னைப் போன்றவர்களுக்கு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பல பஞ்சாயத்துக்கள் சேர்ந்ததுதான் யூனியன். ஒரு பஞ்சாயத்தை வைத்துக்கொண்டு, என் யூனியன் என்று அழைக்க வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்கு தனி நிலை ஏற்படுத்தி Township என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். நகர பஞ்சாயத்துக்கும் சம்பந்தப்படாமல், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கும் சம்பந்தப்படாமல், அந்த மாதிரி நிலையிலே வைத்து, அரசாங்கம் எந்த விதத்திலாவது உதவி செய்து விட்டுப் போவது நல்லதே தவிர, ஒரு பஞ்சாயத்தை, ஒரு டவுன்ஷிப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது என்பதால் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தேன். நான் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மூன்று திருத்தங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து முறை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எல்லா பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குட்பட்ட எல்லா பகுதிகளும் அதற்குள் வருகிறபோது, டவுன்களை மட்டும் விலக்கி வைத்து விட்டால், அவற்றை முனிசிபாலிடிகளாகச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவற்றிற்குத் தனியான status கிடையாது. எல்லா Town Panchayat-களையும் முனிசிபாலிடிகளாகச் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால், அது முடியாது. ஏனென்றால் அதற்கு வேண்டிய ஜனத்தொகை இல்லை. பண வசதி இல்லை. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிற மக்கள், முனிசிபாலிடியாக மாற்றக்கூடாது என்று எதிர்க்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கிறபோது, எல்லாவற்றையும் முனிசிபாலிடியாகச் செய்து விடவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. டவுன் பஞ்சாயத்துக்களை முனிசிபாலிடிகளாகச் செய்ய முடியவில்லை என்றால், அவற்றைப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குள் கொண்டு வருவதுதான் நியாயமானதாகும். அதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். Town Panchayat-களுக்கு அதனால்

5-30 p.m.

28th July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

லாபம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். லாபம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. பஞ்சாயத்துகளுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்கிறதோ, அவை Town Panchayat-களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கும் உண்டு. ஆனால் என் நடக்கவில்லை என்றால், இந்த facilities அவர்களுக்கு முன்னாலேயே இருக்கிறது. Town Panchayat-களுக்கு Panchayat Union-குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள், facilities முன்னாலேயே இருப்பதால், இப்போது புதிதாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படவில்லையே தவிர, இதனால் அவர்களை விலக்கி விடவேண்டும், facilities இல்லை, அதனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இல்லை.

இரண்டாவது, இங்கே clause 12-ல் இருக்கக் கூடிய இரண்டு பிரிவுகளை நாம் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தது. மற்றொன்று வால்பாரை, ஏற்காடு போன்ற பகுதிகளைப் பொறுத்தது. கன்னியாகுமரியில் மாத்திரம் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. அதனால், இன்றைக்கு அங்கே 5 பஞ்சாயத்துக்கள் 6 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னால் பஞ்சாத்யது யூனியன் கவுன்சில் வைக்கிறபோது, 6 பேர் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றால் நன்றாக இருக்காது ஆகவே, அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்த அளவில் எல்லா பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்கள் என்று போட்டிருக்கிறோம். சில இடத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு மேல் வைக்க வசதி இல்லை. ஏற்காட்டை எடுத்துக் கொண்டால், ஏற்காடை தவிர, மற்ற கிராமப் புறத்தில் மொத்த ஜனத்தொகையைக் கணக்கெடுத்தால், ஆளே இல்லை. அந்த இடத்தில் இரண்டு பஞ்சாயத்துகள் வைக்க வேண்டுமென்றால், டவுனில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து, மலைக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து என்று வைத்தால், ஜனத்தொகையே இல்லாத பஞ்சாயத்துகளாகப் போய் விடும். அதற்காக மலை முழுவதற்கும் சேர்ந்து ஒரு பஞ்சாயத்து வைத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்கு இன்னின்ன சலுகைகள், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இன்னின்ன வசதிகள், பஞ்சாயத்துக்கு என்ன கடமைகள், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு என்ன கடமைகள் என்று இருக்கிறது. ஒரே பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு, அதை பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரே ஒரு பஞ்சாயத்தை மட்டும் கொண்டதாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இருக்கக்கூடிய அந்தஸ்து, சலுகைகளோடு, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு உள்ள கடமைகளை, அதுவல்லவோ எல்லாம் செய்வதற்காக, அந்தப் பஞ்சாயத்தையே பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களாவது இருந்தால்தான் யூனியன் என்று வார்த்தைக்கு வேண்டுமானால் இருக்கலாமே தவிர, நாம் அதைப்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [28th July 1964

பஞ்சாயத்து யூனியனை செய்யா விட்டால், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறு சலுகைகள் எல்லாம் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு கிடைக்காமல் போய்விடும். ஆகவே தான் இதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்லியிருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" In sub-section (1) (i) of the proposed section 12 of the Principal Act, after the words ' the Presidents ', add the words ' other than Presidents of the Town Panchayats '."

" In the proviso to sub-section (1) of the proposed section 12 of the principal Act, add at the end the following :—

' from among the members of the Panchayats in the Panchayat Union '."

" Omit sub-section (2) of the proposed section 12 of the principal Act."

The amendments were put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clauses 4 to 29 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Sir, I move—

" That the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

SRI V. K. RAMASWAMY MEDALIAR : Sir, under rule 79 of the Council Rules, I move—

" That the further business be adjourned."

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The next one is a small Bill, Sir.

MR. CHAIRMAN : I think the wish of the House is to carry on with the further business.

(4) THE MADRAS COMPULSORY LABOUR (AMENDMENT) BILL, 1964. (L.A. BILL NO. 35 OF 1964.)

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 35 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

28th July 1964] [Sri V. Ramaiah]

The Madras Compulsory Labour Act, 1858 (Central Act I of 1858) makes lawful compulsory labour for the prevention of mischief by inundation, and provides for the enforcement of customary labour on certain works of irrigation in this State. Section 1 of that Act makes it lawful for an officer in charge of any tank, river or canal or any anicut or other like work when there is imminent danger of the embankment of such tank, river or canal being breached, or of a breach being made in such anicut or other work, to require the head or heads of the village or villages to call upon all able-bodied male persons in such village or villages to co-operate in the work necessary for preventing or repairing the breach. This provision, however, is not strictly in conformity with Article 11 of the International Labour Organisation Convention No. 29 concerning forced labour which lays down that only audit able-bodied males who are of an apparent age of not less than 18 years and not more than 45 years may be called upon for forced or compulsory labour. The Government consider that it is necessary to bring the provisions of the said Act in line with the International Labour Organisation Convention by suitably modifying sections 1 and 2 of the Act. Accordingly, it is proposed to amend sections 1 and 2 of the Act so that only adult able-bodied males who are of an apparent age of not less than 18 years and not more than 45 years can be called upon for work connected with the prevention of mischief by inundation or the repairing of the breach in any embankment of any irrigation work.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 35 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I wish to know from the Hon. Minister piloting the Bill why the word ' apparent ' is included there—" apparent age of not less than 18 years and not more than 45 years ". A strong man below 18 may look like one of 18 years or more. I wish to know whether the word is included on account of the fact that it is included in the International Labour Organisation Convention or for what reason it is included.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The word is derived from the International Labour Organisation Convention. Further, we are dealing with village people and village heads. We cannot just say they must be not less than 18 and not more than 45 years. It will lead to confusion. That is why the word ' apparent ' is put in.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 35 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[28th July 1964

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 35 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 35 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we may accommodate Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar by adjourning the further business.

MR. CHAIRMAN : He has already accommodated himself. Anyhow, is it the wish of the House that we may adjourn now?

Hon. Members : Yes.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 359. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1440, Revenue, dated 18th May 1964, regarding Madras Urban Land Tax Rules, 1963.*

† 360. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1129, Home, dated 16th April 1964, regarding amendment to the Madras Traffic Rules, 1938.*

† 361. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1753, Home, dated 3rd June 1964, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.*

† 362. *Notification issued with G.O. Ms. No. 519, Revenue, dated 25th February 1964, regarding amendment to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957.*

‡ 363. *Notification issued with G.O. Ms. No. 865, Public (Services-I), dated 6th May 1964, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.*

‡ 364. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3470, Industries, Labour and Co-operation, dated 7th July 1964, regarding the appointment of Officers under the Madras Chit Funds Act, 1961.*

‡365. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3378, Industries, Labour and Co-operation, dated 2nd July 1964, regarding Madras Chit Funds Act, 1961—Bringing into force in Kanyakumari and Tirunelveli districts.*

* Placed on the table of the House on 25th July 1964.

† Placed on the table of the House on 27th July 1964.

‡ Placed on the table of the House on 28th July 1964.

APPENDIX I.

[*Vide* Item IV (2) on page 21 *supra*.]

L.A. Bill No. 22 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Act, 1964.

2. *Insertion of new section 3-A in Madras Act IX of 1955.*—After section 3 of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be inserted, namely :—

" 3-A. *Disqualification for holding a licence.*—No person shall be eligible for applying for a licence if he has been convicted of an offence under clause (*a*) or clause (*c*) of section 14 of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939) unless a period of two years has elapsed since his conviction."

3. *Amendment of section 5, Madras Act IX of 1955.*—In sub-section (1) of section 5 of the principal Act,—

(i) in clause (*b*), after the words " the status ", the expression " antecedents " shall be inserted;

(ii) to clause (*b*), the following explanation shall be added, namely :—

" *Explanation.*—For the purpose of this clause, the expression " antecedents " means the conduct of the applicant in relation to the payment of any tax or dues payable by him to the Government."

4. *Amendment of section 9, Madras Act IX of 1955.*—For sub-section (1) of section 9 of the principal Act, the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (1) Where the holder of a licence has been convicted of an offence under clause (*a*) or clause (*c*) of section 14 of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939), or has been permitted to compound such offence under section 15 of the said Act, or has been convicted of an offence under section 7 of the Cinematograph Act, 1952 (Central Act XXXVII of 1952), of section 8 of this Act, the licence may be revoked or suspended by the licensing authority by an order in writing."

APPENDIX II.

[*Vide* Item IV (3) on page 29 supra.]

L.A. Bill No. 21 *of* 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Panchayats Act, 1958, *and to provide for the constitution of panchayat unions in the added territory and for certain other matters.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

PART I.

PRELIMINARY.

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Act, 1964.

(2) It shall come into force at once.

PART II.

AMENDMENTS OF THE MADRAS PANCHAYATS ACT, 1958.

2. *Amendment of section* 2, *Madras Act XXXV of* 1958.—In section 2 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act)—

(i) for clause (17), the following clause shall be substituted, namely :—

" (17) ' member ' means a member of a panchayat or of a panchayat union council, as the case may be, and includes a co-opted member;"

(ii) after clause (31), the following clause shall be inserted namely :—

" (31-*a*) Scheduled Tribes shall have the same meaning as in the Constitution of India;".

3. *Substitution of new section for section* 12, *Madras Act XXXV of* 1958.—For section 12 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 12. *Composition and strength of a panchayat union council.*—(1) A panchayat union council constituted for any panchayat union shall consist of—

(i) the presidents of all panchayats in the panchayat union; and

(ii) one non-official member of each township committee in the panchayat union chosen in the prescribed manner;

Provided that if among the members of a panchayat union council, there are no women or members of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes or the number whether of women or of the members of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes is less than three, the panchayat union council may co-opt such number of women or members of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes as may be necessary to ensure that the council includes three women and three members of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1),—

(i) subject to such conditions as may be prescribed in this behalf, the Government may, by notification, specify any panchayat union, and upon the issue of such notification, all the members of panchayats and township committees in that panchayat union shall become members of the panchayat union council;

(ii) in the case of a panchayat union where there is only one panchayat or township committee, all the members of that panchayat or of that township committee, as the case may be, shall be members of the panchayat union council concerned.

(3) A member of the State Legislative Assembly representing a constituency comprising the whole or any part of a panchayat development block and any member of the State Legislative Council residing in a panchayat development block shall be entitled to take part in the proceedings of the panchayat union council but shall not be entitled to vote therein :

Provided that nothing contained in this sub-section shall be deemed to disentitle a member of the State Legislative Assembly representing a constituency comprising the whole or any part of a panchayat development block or any member of the State Legislative Council residing in a panchayat development block who having been elected as president of a panchayat becomes a member of the panchayat union council, to be elected as chairman or vice-chairman of the panchayat union council.

(4) The members of every panchayat union council shall come into office on such date as may be fixed by the Government, by notification.

4. *Amendments of section* 15, *Madras Act XXXV of* 1958.—In section 15 of the principal Act,—

(i) in the marginal heading, for the words " Scheduled Castes and co-optation of women ", the words " Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Co-optation of women " shall be substituted;

(ii) in sub-section (1), for the words " reserve such number of seats, if any,", the words " reserve such number of seats not exceeding three ", and for the words " Scheduled Castes ", the words " Scheduled Castes and Scheduled Tribes " shall be substituted;

(iii) in sub-section (2), for the words " ten years ", the words " twenty years " shall be substituted;

(iv) in sub-section (3), for the words " Scheduled Castes ", the words " Scheduled Castes and Scheduled Tribes " shall be substituted.

5. *Substitution of new section for section* 19, *Madras Act XXXV of* 1958.—For section 19 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 19. *Tenure of members of panchayat union council.*—The term of office of members of every panchayat union council including a co-opted member shall expire on the date of expiry of the term of five years specified in sub-section (1) of section 17 :

Provided that a member of a panchayat union council shall cease to hold office as such if he ceases to be a president or a member as the case may be, of a panchayat or a member of a township committee, in the panchayat union."

6. *Amendment of section* 22, *Madras Act XXXV of* 1958.—In section 22 of the principal Act, the words " or panchayat union council " shall be omitted.

7. *Amendment of section* 25, *Madras Act XXXV of* 1958.—In sub-section (2) of section 25 of the principal Act,—

(i) in clause (*c*), for the words " the panchayat or the panchayat union council ", the words " any panchayat or any panchayat union council " shall be substituted;

(ii) in clause (*f*), the words " or the panchayat union council, as the case may be " in both places where they occur shall be omitted.

8. *Amendment of section* 26, *Madras Act XXXV of* 1958.—In clause (*d*) of section 26 of the principal Act, for the words " the panchayat or the panchayat union council ", the words " any panchayat or any panchayat union council " shall be substituted.

9. *Amendment of section* 28, *Madras Act XXXV of* 1958.—In sub-section (1) of section 28 of the principal Act, for the words " or panchayat union council ", where they occur for the first time the words " or who becomes a member of a panchayat union council " shall be substituted.

10. *Amendment of section* 32, *Madras Act XXXV of* 1958.—Sub-section (3) of section 32 of the principal Act shall be omitted.

11. *Insertion of new section* 32-*A in Madras Act XXXV of* 1958.—After section 32 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 32-A. *President, vice-president or member not to cease to hold office.*—Without prejudice to the provisions of section 32, the president, vice-president or a member of a panchayat, as the

case may be, or a member of a township committee, shall not cease to hold office as such on his election as chairman or vice-chairman of any panchayat union council."

12. *Amendment of section* 36, *Madras Act XXXV of* 1958.—To sub-section (2) of section 36 of the principal Act, the following proviso shall be added namely :—

" Provided that in the case of a panchayat union council referred to in clause (ii) of sub-section (2) of section 12, where all the members of the council are either members of a single panchayat or members of a single township committee,

(i) the president and vice-president of the panchayat shall respectively be the chairman and vice-chairman of the panchayat union council;

(ii) the chairman of the township committee shall be the chairman of the panchayat union council and a member of the township committee chosen in the prescribed manner shall be the vice-chairman of the panchayat union council."

13. *Amendment of section* 115, *Madras Act XXXV of* 1958.—For the Explanation to sub-section (1) of section 115 of the principal Act, the following Explanation shall be substituted and shall be deemed always to have been substituted, namely :—

" *Explanation.*—In this section and in section 116, 'land revenue' means public revenue due on land and includes water cess payable to the Government for water supplied or used for the irrigation of land, royalty, lease amount or other sum payable to the Government in respect of land held direct from the Government on lease or licence, but does not include any other cess or the surcharge payable under section 116, provided that land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section."

14. *Amendment of section* 154, *Madras Act XXXV of* 1958.—In sub-section (4) of section 154 of the principal Act, the words, brackets and figure "sub-section (1) of" shall be omitted.

15. *Amendment of section* 178, *Madras Act XXXV of* 1958.—In sub-section (2) of section 178 of the principal Act,—

(i) in clause (iii), for the words " Scheduled Castes " in both places where they occur, the words " Scheduled Castes and Scheduled Tribes" shall be substituted;

(ii) after clause (xvi), the following clause shall be inserted, namely :—

" (xvi-*a*) as to the powers of auditors to disallow and surcharge items, appeals against orders of disallowance or surcharge, and recovery of sums disallowed or surcharged; ".

16. *Amendment of section* 179, *Madras Act XXXV of* 1958.—In section 179 of the princial Act,—

(i) in sub-section (1), the brackets and figure "(1)" shall be omitted;

(ii) sub-sections (2), (3) and (4) shall be omitted.

17. *Insertion of new section* 188-*A in Madras Act XXXV of* 1958.—After section 188 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

"188. A. *Special provisions in the case of new panchayat unions.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, when a panchayat union is newly constituted for a panchayat development block under this Act or under the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Act, 1964, the Government may appoint the Development Officer referred to in sub-section (1) of section 44 as special officer to exercise the powers, discharge the duties and perform the functions of the panchayat union council, its chairman or commissioner, as the case may be.

(2) The special officer shall exercise the powers, discharge the duties and perform the functions of the panchayat union council, its chairman or commissioner until the members of the panchayat union council have come into office and a chairman has been elected or a commissioner has been appointed, as the case may be.

(3) As soon as may be after members of a panchayat union council have come into office, a meeting of the panchayat union council shall be held on a day and at a time fixed by the special officer for the election of a chairman. If at such meeting, no chairman is elected, a fresh election shall be held on such day and at such time as may be fixed by the special officer.

(4) Where in any newly constituted panchayat union or part thereof, there is no panchayat, the special officer shall exercise all the powers including the power of taxation, discharge the duties, perform the functions and be credited with the receipts and debited with the charges of the panchayat and shall also exercise the powers, discharge the duties and perform the functions of the president and the executive authority respectively in the panchayat union or part thereof."

18. *Amendment of section* 198, *Madras Act XXXV of* 1958.—In section 198 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), the brackets and figure "(1)" shall be omitted;

19. *Insertion of new section* 199 *in Madras Act XXXV of* 1958.—After section 198 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

"199. *Rules, notifications and orders to be placed before the Legislature.*—(1) All rules, notifications and orders made or issued under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule, notification or order made or issued under this Act, shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule, notification or order, or both Houses agree that the rule, notification or order should not be made or issued, the rule, notification or order shall, thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule, notification or order".

PART III.

Constitution of Panchayat Unions in the Added Territory.

20. *Definitions.*—In this Part and in Part V, unless the context otherwise requires,—

(*a*) "added territory" means the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Foundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959);

(*b*) "Extension Act" means the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Act, 1961 (Madras Act 28 of 1961);

(*c*) "Panchayats Act" means the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), as in force in the added territory;

(*d*) "Schedule" means the Schedule to this Act;

(*e*) "Village Panchayats Act" means the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), as amended by the Andhra or Andhra Pradesh Legislature and in force in the added territory.

21. *Constitution of panchayat unions in the added territory.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Panchayats Act or in the Extension Act, on and from the date of the commencement of this Act—

(*a*) each of the local areas specified in column (2) of the Scheduled forming a development block specified in the corresponding entry in column (1) thereof for the purposes of the National

[28th July 1964

Extension Service Scheme of Community Development shall be a panchayat development block and such panchayat development block shall be a panchayat union by the name specified in the corresponding entry in column (3) thereof;

(*b*) there shall be a panchayat union council for each of the panchayat unions specified in column (3) of the said Schedule.

Explanation I.—Every panchayat development block formed under clause (*a*) shall be deemed to be a panchayat development block declared under clause (*a*) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

Explanation II.—Every panchayat union constituted and named under clause (*a*) shall be deemed to be a panchayat union declared and named respectively under clauses (*b*) and (*c*) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

Explanation III.—Every panchayat union council constituted under clause (*b*) shall be deemed to be a panchayat union council constituted under sub-section (1) of section 11 of the Panchayats Act.

(2) For the removal of doubts, it is hereby declared that the provisions of sub-sections (4), (5) and (6) of section 7 of the Panchayats Act shall apply in relation to every panchayat development block in the added territory which is deemed under sub-section (1) to be a panchayat union declared and named respectively under clauses (*b*) and (*c*) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

PART IV.

Determination of term of Office and Election of Members.

22. *Definitions.*—In this Part, unless the context otherwise requires,—

(*a*) " Extension of Term of Office Act " means the Madras Local Authorities (Extension of Term of Office of Members) Act, 1962 (Madras Act 12 of 1962);

(*b*) The expressions " casual vacancy," " casual election ", " ordinary vacancy " and " ordinary election election " shall have the same meaning as in the principal Act.

23. *Determination of term of office and election of members.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act as amended by this Act or in the Extension of Term of Office Act—

(*a*) the term of office of the members of any panchayat or panchayat union council as a whole which has been extended by section 3 of the Extension of Term of Office Act shall expire on such date as the State Government may, by notification, specify in this behalf:

26th July 1964]

Provided that the date specified in such notification may, for sufficient cause, be cancelled or modified by the State Government, by notification;

(*b*) the next ordinary elections to fill ordinary vacancies in the office of the members of a panchayat constituted under the principal Act, as amended by this Act shall be held and the newly elected members may come into office on such date as may be fixed by the State Government, by notification, but such date shall be subsequent to the date of expiry of the term of office of the members specified under clause (*a*):

Provided that the date so fixed may, from time to time, be advanced or postponed to another date, by the State Government, by notification;

(*c*) elections may be held to any panchayat newly constituted under the principal Act as amended by this Act, and the provisions of clause (*b*) shall, so far as may be, apply to the first elections to be so held;

(*d*) casual election may be held to fill any casual vacancy in the office of a member of a panchayat occurring after the holding of elections referred to in clause (*b*) or clause (*c*), as the case may be.

PART V.

Miscellaneous.

24. *Validation of local cess and local cess surcharge under the Madras Panchayats Act*, 1958.—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, no levy or collection of local cess or local cess surcharge by a panchayat union council under the principal Act prior to the date of the commencement of this Act (hereinafter in this Part referred to as the said date) shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid on the ground only that land revenue with reference to which the panchayat union council was empowered to levy the local cess or local cess surcharge did not comprise royalty, lease amount or other sum payable to the State Government in respect of land held direct from the State Government on lease or licence, and such cess or surcharge levied or collected or purporting to have been levied or collected shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been validly levied or collected and accordingly—

(*a*) all acts, proceedings or things done or taken by a panchayat union council or any authority, officer or person in connection with the levy or collection of any local cess or local cess surcharge shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law;

(*b*) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any local cess or local cess surcharge so paid;

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any local cess or local cess surcharge so paid;

(d) any local cess or local cess surcharge which becomes leviable under the principal Act as amended by this Act for any period before the said date may be levied and collected in the manner provided under the principal Act as amended by this Act.

25. *Validation of certain acts done and proceedings taken in the added territory.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, no tax, cess or fee levied or collected, no permit or licence granted, no registration effected and no act done or proceeding taken in the added territory by any aggregate of individuals or by any other authority, officer or person in the purported exercise of the powers or the purported discharge of the duties or the purported performance of the functions of a panchayat or its president or executive authority on or after the 1st April 1960 and before the said date under the Village Panchayats Act, or of a panchayat union council or its chairman or commissioner on or after the 2nd October 1961 and before the said date under the Panchayats Act, shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid on the ground that such aggregate of individuals was not a duly constituted panchayat or panchayat union council, as the case may be, or on the ground that the authority, officer or person aforesaid was not duly empowered to levy or collect any tax, cess or fee or to grant any permit or licence or to effect any registration or to do any act or to take any proceeding and any tax, cess or fee levied or collected, any permit or licence granted or registration effected or any act done or proceeding taken as aforesaid shall for all purposes be deemed to be and to have always been validly levied or collected or granted or effected or done or taken and accordingly,—

(a) all acts done or proceedings taken by the aggregate of individuals or by any other authority, officer or person aforesaid shall for all purposes be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax, cess or fee so paid or for the cancellation of any permit or licence so granted or registration so effected;

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax, cess or fee so paid or directing the cancellation of any permit or licence so granted or registration so effected;

(d) any tax, cess or fee leviable by a panchayat under the Village Panchayats Act on and after the 1st April 1960 and before the said date or by a panchayat union council under the Panchayats Act on and after the 2nd October 1961 and before the said date but not so levied may be levied and collected in the manner provided under the said Acts.

26. *Vesting of property.*—With effect on and from the said date, all assets and liabilities of any aggregate of individuals which purported to exercise the powers, discharge the duties and perform the functions of a panchayat or its president or executive authority on or after the 1st April 1960 or of a panchayat union council or its chairman or commissioner on or after the 2nd October 1961 in the added territory as well as all liabilities legally subsisting against the aggregate of individuals aforesaid shall stand transferred to and vested in the State Government, and upon the constitution of the panchayat union councils in the added territory, the State Government may pass such orders as they may deem fit as to the disposal of the assets vested in them and the discharge of the liabilities.

27. *Repeals.*—(1) Subject to the provisions of section 25, the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) as amended by the Andhra or Andhra Pradesh Legislature and in force in the added territory is hereby repealed; and it is hereby declared that the provisions of section 8 of the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891) shall not apply to such repeal.

(2) The Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960 (Madras Act 17 of 1960) in its application to the added territory is hereby repealed.

(3) Clauses (a), (b) and (d) of, and Explanations I, II and III to, sub-section (2) of section 4 and Schedule I to the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Act, 1961 (Madras Act 28 of 1961) are hereby repealed.

28. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the State Government may, as occasion may require, by order do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

29. *Orders and notifications to be placed before the Legislature.*—Every order or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or notification or both Houses agree that the order or notification should not be issued, the order or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order or notification.

THE SCHEDULE.

[*See* section 21 (1) (*a*) and (*b*).]

Name of the development block. (1)	*Area forming the development block.* (2)	*Name of the panchayat union.* (3)
	Chingleput district.	
Ramakrishnarajupet ..	*Census Code numbers and names of revenue villages in Ramakrishnarajupet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—*	Ramakrishnarajupet.
	99. Narasampeta.	
	100. Rajanagaram Santhayatham.	
	135. Gownipuram Chinnasubbaraju Khandriga.	
	136. Siddayyagunta Khandriga.	
	137. Madirajuperumalraju Khandriga.	
	138. Elavarthimumamalraju Khandriga.	
	139. Chiralagurrappa Khandriga.	
	141. Ulchirangaraju Khandriga.	
	142. Chinthalangunta Khandriga.	
	161. Singasamudram.	
	175. Sandayatham Anjaneyapuram.	
	176. Anjaneyapuram.	
	179. Rajanagaram (included in village No. 100).	
	186. Narayanapuram.	
	192. Kadananagaram.	
	193. Yagnapuram.	
	194. Janakarajakuppam.	
	196. Anandhavallipuram.	
	197. Tyagapuram.	
	198. Mohinipuram.	
	199. Appukondayya Khandriga.	
	200. Mutyalavaripalle.	
	201. Lakshmipuram.	
	202. Raghavanaidukuppam	
	205. Ammavarikuppam.	
	206. Narayanapuram.	
	207. Mosur.	
	208. Vanganur.	
	209. Krishnakuppam.	
	210. Chengalvarayudukhandriga.	
	211. Sirisiriraimbadram...	

Name of the development block. (1)	*Area forming the development block.* (2)	*Name of the panchayat union.* (3)
Ramakrishnarajupet —*cont.*	*Chingleput district*—cont.	Ramakrishnarajupet —*cont.*
	Census Code numbers and name of revenue villages in Ramakrishnarajupet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—cont.	
	212. Mudurapuram.	
	213. Changamadi Narayanareddikhandriga.	
	214. Santhanavenugopalapuram.	
	227. Khandapuram.	
	228. Ramakrishnarajupet.	
	229. Bhadraraju Khandriga.	
	230. Srikrishnapuram.	
	233. Akkachikuppam.	
	243. Ramajosyulu Khandriga.	
	244. Balapuram.	
	245. Srikalikapuram.	
	246. Chandravilasapuram.	
	247. Shro. Ramapuram Agraharam.	
	248. Govatsapuram.	
	266. Damaneri.	
	267. Swethavarahapuram.	
	268. Vellattur.	
	269. Ammaneri.	
	270. Kondapuram.	
	278. Audivarahapuram.	
	295. Viranathur.	
	296. Ayyaneri.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Erumbi revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—	
	226. Kaveripuram.	
	242. Mahankalipuram.	
	272. Venkatapurumandirajapuram.	
	275. Tirunadharajapuram.	
	277. Veeramangalam.	
	281. Peddanagapudi.	
	282. Devakipuram.	
	289. Naidu Thopu.	
	291. Vediyangadu.	
	292. Devalambapuram Makarajapuram.	
	293. Chinnanagapudi.	
	294. Erumbi alias Aswarevanthapuram.	
	300. Singarajapuram.	
	301. Gopalapuram.	
	302. Chinnaramapuram.	
	303. Peddaramapuram.	
	302. Chennamallavaram.	

Name of the development block.	*Area forming the development block.*	*Name of the panchayat union.*
(1)	(2)	(3)
Ramakrishnarajupet—*cont.*	*Census Code number and names of revenue villages in Erumbi revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division*—cont.	Ramakrishnarajupet—*cont.*
	305. Koleri alias Sahasrapadanapuram.	
	311. Mylarwada.	
	312. Makamambapuram.	
	313. Tirumalambapuram.	
	314. Prabhayankarapuram.	
	315. Meesaragantapuram.	
	317. Nilotpalapuram.	
	318. Padmapuram.	
	319. Paivalasa.	
	320. Katarikuppam.	
Pallipet	*Census Code numbers and names of revenue villages in Pallipet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division*—	Pallipet.
	5. Veligram.	
	6. Meikalpatteda.	
	7. Pallipet.	
	8. Surarajupatteda.	
	9. Rangepalli.	
	10. Kolathur.	
	11. Kolathur Ramiahkhandriga.	
	12. Nedium.	
	13. Aravasipatteda.	
	14. Samanthavada.	
	15. Karimbedu.	
	16. Kesavarajupuram.	
	17. Ramachandrapuram.	
	18. Chinnatimmarajupatteda.	
	19. Venkatarajukuppam.	
	20. Sangeethakuppam.	
	21. Tirumalrajupet.	
	22. Tirunadharajupuram.	
	23. Kumararajupeta.	
	24. Melapudi.	
	25. Reddipalli Subbaraokhandriga.	
	26. Puranam Sanjeevirayunikhandriga.	
	27. Punyam.	
	29. Kadapanthangal.	
	30. Kaverirajupeta.	
	31. Bommarajupeta.	
	53. Sitaramapuram.	

Name of the development block.	*Area forming the development block.*	*Name of the panchayat union.*
(1)	(2)	(3)
Pallipet—*cont.* ..	*Census Code numbers and names of revenue villages in Pallipet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division*—cont.	Pallipet—*cont.*
	54. Vadakuppam.	
	55. Karlambakkam.	
	63. Kodivalasa.	
	64. Athimanjeri.	
	65. Venkatapuram.	
	79. Chinna Athimanjeri.	
	178. Pakala Narayana Reddikhandriga.	
	185. Makamambapuram.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Prodaturpeta revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—	
	32. Gollalakuppam.	
	33. Chandrappanaidu kandriga.	
	34. Chinnamudipalli.	
	35. Kesavarajukuppam.	
	49. Prodatturpet (non-city urban).	
	50. Ragimanukhandriga.	
	51. Pandravedu.	
	52. Gantevarkuppam.	
	56. Konasamudram.	
	57. Kakalur.	
	58. Vengalrajukuppam.	
	59. Ramapuram.	
	66. Kothakuppam.	
	67. Petakandriga.	
	68. Jangalapalli.	
	69. Nedigallu.	
	81. Nochili.	
	82. Keechalam.	
	83. Ramasamudram.	
	84. Ulichiyuruvaraju kandriga.	
	85. Kongugarikuppam.	
	86. Gownipuram Badrarajukhandriga.	
	97. Korakuppam.	
	101. Kannikambapuram.	
	102. Balakrishnapuram.	
	103. Dwarakapuram.	
	104. Krishnamarajukuppam.	

Name of the development block.	*Area forming the development block.*	*Name of the panchayat union.*
(1)	(2)	(3)
Tiruttani	*Census Code numbers and names of revenue villages in Tiruttani revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division—* 74. Maduru. 87. Alimelumangapuram. 88. Singarajapuram, 89. Thayambapuram. 109. Thiruvengalanadharaja puram. 110. Ramachandrapuram. 120. Balakrishnapuram. 121. Murukambattu. 123. Subramanyapuram. 126. Medinipuram. 127. Srinivasapuram. 128. Srinivasayya Khandriga. 166. Chengalvapuram Agraharam. 167. Dharanivarahapuram. 168. Velanjeri. 169. Srinivasapuram. 187. Kasindhapuram. 188. Pattabiramapuram. 189. Velayudakuppam. 190. Vinayakapuram. 203. Ayyavarinaidu Khandriga. 216. Pratapa Uddandamakaraja-puram. 217. Agoor. 218. Amruthapuram. 219. Thiruthani (Non-City Urban). 220. Thiruthani (Rural). 221. Meldevadhanam. 222. Keeladevadhanam. 235. Perumalmanyam Khandriga. 240. Devasenapuram. 256. Kannikapuram. 257. Valliyammapuram. 258. Padmapuram. 259. Karthikeyapuram. 260. Perumalthangal. 280. Peddakadambur. 283. Kusavarajupet. 284. Bikkasanivengamanaidu Khandriga. 285. Chinnakadambur. 1:5. Sathrunjayapuram.	Tiruttani.

Name of the development block.	*Area forming the development block.*	*Name of the panchayat union.*
(1)	(2)	(3)
Tiruttani—*cont.* ..	*Census Code numbers and names of revenue villages in Cherukanur revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division*—cont. 105. Venugopalapuram. 106. Rayasam Venkatakrishnayya Khandriga. 107. Krishnasamudram. 140. Nallur Perumalraju Khandriga. 143. Nallur Venkataraju Khandriga. 144. Sirugumi. 145. Veeranaidupalem. 146. Rajakallarapuram. 147. Suryanagaram. 148. Shotriam Bommarajapuram. 149. Tekkulur 162. Perumakanchi Narasimhuni Khandriga. 163. Veerakaverirajapuram. 164. Erramasetti Narasimhuni Khandriga. 165. Kumara Bommarajapuram. 180. Thaduru. 181. Talari Thangal. 182. Errappanaidu Khandriga. 183. Veerakanellore. 184. Netteri Khandriga. 215. Koramangalam. 231. Thummalcheruvu Khandriga. 232. Maharajapuram. 234. Beerakuppam. 236. Veerakaverirajapuram. 237. Kanchiguruvaraja. Khandriga. 250. Velurukrishnamanaidu Khandriga. 251. Lakshminarasimhapuram. 252. Thondamanatinarayana-reddi Khandriga. 253. Senagalathur Agraharam. 254. Cherrukunur. 255. Perumalthangal. 279. Mambakkam. 316. Makammambapuram.	Tiruttani—*cont.*
Thiruvalangadu .	*Census Code number and names of revenue villages in Poonimangadu revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division*— 45. Nallatur. 46. Chivvada.	Thiruvalangadu

Name of the development block.	*Area forming the development block.*	*Name of the panchayat union.*
(1)	(2)	(3)
Thiruvalangadu—*cont.*	*Census Code numbers and names of revenue villages in Poonimangadu revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division*—cont.	Thiruvalangadu—*cont.*
	47. Siddanthipuram.	
	48. Kondapuram.	
	60. Poonimangadu.	
	61. Venkatapura Agraharam.	
	70. Ponbadi Gollakuppam.	
	71. Kodanda Ramapuram.	
	72. Nemali.	
	75. Arumbakkam.	
	90. Pompadi.	
	91. Arumgolam.	
	92. Tirukkolam Khandriga.	
	111. Talavedu.	
	112. Narayanasamudram Agraharam.	
	113. Mamandur.	
	124. Ramachandrapuram.	
	134. Gopalakrishnapuram.	
	249. Srikrishnapuram.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Kanakammachatram revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division—	
	115. Nekkiniagraharam.	
	116. Nekkinipeta.	
	117. Venugopalakrishnapuram.	
	129. Nedambaram.	
	130. Roghunathapuram.	
	131. Sithapuram.	
	132. Patramthangal.	
	133. Panapakkam.	
	150. Arcotkuppam.	
	151. Gulur.	
	152. Kanjipadi.	
	153. Rangapuram.	
	170. Nabaloor.	
	171. Kunnathur.	
	172. Ellupur.	
	173. Muddukondapuram.	
	186. Narayanapuram.	
	204. Kondapuram.	
	223. Ramapuram.	
	238. Kaverirajapuram.	
	239. Kurmavilasapuram.	
	261. Ramalingapuram.	
	262. Parasapuram.	
	263. Venugopalapuram.	
	286. Veeraraghavapuram.	
	298. Bhagavatha Pattabiramapuram.	

Name of the development block.	*Area forming the development block.*	*Name of the panchayat union.*
(1)	(2)	(3)
Thiruvalangadu—*cont.*	*Census Code numbers and names of revenue villages in Manur revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division*—	Thiruvalangadu—*cont.*
	28. Patnam Subbayya Khandriga.	
	287. Tiruvelangadu.	
	288. Narthavada.	
	290. Dhanushapuram.	
	297. Palayanur.	
	299. Pulavanlluru.	
	306. Banapuram.	
	307/1 & 2. Vysapuram.	
	308. Rajapadmapuram.	
	309. Rajaratnapuram.	
	310. Jagir Mangalam.	
	324. Shrotriyam Pattabiramapuram.	
	325. Tholudavoor.	
	326. Marudavallipuram.	
	327. Manoor.	
	328. Kuppam Khandriga.	
	329. Harischandraparam.	
	330. Lakshmivilasapuram.	
	331. Saunakapuram.	
	332. Orathur.	
	333. Paakasala.	
	334. Japti Shrotriyam Ramapuram.	
	335. Peddakalakattur.	
	336. Chinnamandali.	
	338. Kalambakkam.	

APPENDIX III.

[*Vide* Item IV (4) on page 56 supra.]

L.A. Bill No. 35 *of* 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Compulsory Labour Act, 1858.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the **Madras Compulsory Labour (Amendment) Act, 1964.**

[28th July 1961

2. *Amendment of section* 1, *Central Act I of* 1858.—In section 1 of the Madras Compulsory Labour Act, 1858 (Central Act I of 1858) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) in the marginal note, for the words " Able-bodied male persons " the words, " Adult able-bodied male persons " shall be substituted;

(ii) in the first paragraph, for the words " all able-bodied male persons in such village ", the words " all adult able-bodied male persons of an apparent age of not less than eighteen years and not more than forty-five years in such village " shall be substituted;

(iii) in the third paragraph, for the words " all able-bodied male persons " and " the able-bodied male persons ", the words " all such able-bodied male persons " and " such able-bodied male persons " shall respectively be substituted.

3. *Amendment of section* 2, *Central Act I of* 1858.—In section 2 of the principal Act, for the words " Any male person ", the words " Any such able-bodied male person " shall be substituted.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 29th July 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

STARRED QUESTIONS

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

Saraswathi Vidhyasala in Madurai

* 255 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN and SRI N. V. NATARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to place a copy of a detailed report on the collapse of the buildings of the Saraswathi Vidhyasala in Madurai on the table of the House?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : A copy[a] of a detailed report on the collapse of one of the buildings of the Saraswathi Higher Elementary School, Madurai, is placed on the table of the house.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, are the Government satisfied with the arrangements made by the Madurai Municipal Council in regard to the structural stability and safety of the buildings wherein the Municipal Council has been permitted to open the new high school and some new elementary schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That does not relate to this question. Is that correct?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, in the statement placed on the table of the House, at page 4 it is stated that the Madurai Municipal Council has been permitted to open a High School and two Elementary Schools in the area previously served by the Saraswathi Higher Elementary School and Saraswathi High School. My question is whether the Government are satisfied with the structural stability and safety of these buildings wherein the Municipal Council has opened the new schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have no information on that. As matters stand at present, the law will have to be amended—that is what we did yesterday—to give authority to the Government to look into the structural soundness of all public buildings.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் இடிந்து விழுந்த அந்தப் பள்ளிக்கட்டிடம் கட்டப்பட்ட காலத்தில் நகரசபை அதற்கு அனுமதி அளிக்க மறுத்த இருந்தும் மேல்

[a] Printed as Appendix on pages 485–436 infra.

அதிகாரிகளிடம் அனுமதி பெற்று செய்யப்பட்டிருப்பதுபற்றி அரசாங்கம் விசாரித்ததா? தவருக அப்படி அனுமதி அளித்தவர் யார்? அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்தமாதிரி அதிகாரிகள் யாரும் அனுமதி அளிக்கவில்லை. மதுரை முனிசிபல் கவுன்சில் கட்டிடத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. இடித்துவிடவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். பள்ளி நிர்வாகிகள் மேலும் மேலும் அப்பீல் செய்துகொண்டிருந்தார்களே தவிர யாரும் தடை உத்தரவு போட வில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கட்டிடம் இடிக்கப்படவேண்டுமென்று நகரசபையால் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும் அந்தக் கட்டிடத்தில் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன என்று தெரிந்தும், கல்வி அதிகாரிகள் வகுப்பு நடத்த எப்படி அனுமதித்தார்கள்? அதைக் கவனிக்கும் கடமையும் அதிகாரமும் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு இல்லையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கல்வி இலாகா அதிகாரிகளுக்கு இது தெரியாது. அதனால் தான் புதிதாக சில விதிகள் இப்போது போடுகிறோம், எந்தக் கட்டிடமாவது சரியாக இல்லை என்றால் அது எந்த உபயோகத்திற்குப் பயன்படுகிறதோ அந்த இலாகாவுக்கு இனி தகவல் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறோம். இப்போது இருக்கிற விதிகளின்படி அந்த விதமாக தகவல் கொடுக்கத் தேவையில்லை. அதனால் கொடுக்கவும் இல்லை.

Sri S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether the report placed on the table of the House is the cmplete report of the Revenue Divisional Officer or whether there is any other report, and, if so, will the Government come forward to place on the table of the House the full report?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: Government do not propose to place the report of the Revenue Divisional Officer on the table of the House.

Sri S. K. SAMBANDHAN: Sir, what are the reasons for not placing the full report of the Revenue Divisional Officer on the table of the House?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: It is not necesary.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விபத்துக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் ஆவன செய்ததா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அவர் மீது கேஸ் போட்டிருக்கிறோம்.

Sri S. K. SAMBANDHAN: The buildings are not allowed to be used for housing schools until they are permitted after inspection by the engineering authorities. In this case, after the collapse at

ast will the Hon. Minister tell us whether any responsibility has een fixed on any officers or department including the Madurai lunicipality for negligence of their duty?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: The hon. Member's formation is incomplete. In respect of buildings for which grant obtained from the Government, the authorities inrespect and then id out whether the grant should be given and whether the ilding is sound. But in respect of buildings for which grant is ot requested from the Government, there is no inspection.

திரு. கே. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இதனால் இறந்த ட்ட குழந்தைகள் 34 என்றும் ஒருவர் அங்கு வேலை செய்கிற ம்மையார் என்றும் குறிப்பு காணப்படுகிறது. அவர்களுக்கு ளிக்கப்பட்ட நஷ்ட ஈட்டு உதவித்தொகை எவ்வளவு? அதே நரத்தில் 120 பேருக்குமேல் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டாகச் செய்தியிருக்கிறது. கை, கால் போனவர்கள் சிறு சிறு பத்துக்குள்ளானவர்கள் எத்தனை பேர் என்றும் அமைச்சர் வர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஒவ்வொரு கேள்வியாகக் கட்டால் பதில் சொல்வது கலபமாக இருக்கும். நஷ்டஈடு கட்ட சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதுதான் நம் நாட்டின் சட்டம். Law of torts . சர்க்கார் அனுதாப முறை ில் sympathetic consideration மூலமாக உதவி செய்ருக்கள். அதன் பிரகாரம் ரூபாய் 500 ஒவ்வொருவருக்கும் காடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேலும் ஆஸ்பத்திரியில் செய்யப்பட்ட கிச்சை சர்க்கார் செலவில் எற்றுச் செய்திருக்கிறார்கள். விலை யர்ந்த மருந்துகளும், விசேஷமான மருந்துகளும் வேண்டும் பாது சர்க்காரே அதை வாங்கி உபயோகித்திருக்கிறார்கள். தற்கு யாரிடத்திலும் பணம் கோரவில்லை.

Mr. CHAIRMAN: Question 256.

Sri S. K. SAMBANDHAN: Sir, this question (255) is an important question . . . . .

Sri K. ANBAZHAGAN: This is the first time it comes up before this House.

Mr. CHAIRMAN: I am sorry; I have allowed a sufficient number of supplementaries. Question 256.

Ashes of Shri Jawaharlal Nehru

*256 Q.—Dr. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any instances of ashes misrepresented to be those of Shri Jawaharlal Nehru in Coimbatore and Nilgiris districts have been brought to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) No cognizable offence had been committed to warrant action by the Government.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இன்று கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்டங்களில் ஜவகர்லால் நேரு அவர்களின் அஸ்தி பற்றி என்ன விஷயந்தான் உண்மையில் நடந்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்துவார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஜவகர்லால்ஜியின் அஸ்தி லட்சத் தீவுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டது. அங்கு கொண்டு போகு முன்பு கோவை நகரத்தில் கொண்டுவந்து வைத்து பிறகு அங்கிருந்து லட்சத்தீவுக்குப் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதன்மேல் ஏராளமான பூக்களைப் போட்டிருந்தார்கள். கோவை நகரத்தில் அது இருக்கும்போது அதன்மேல் போடப்பட்டிருந்த பூக்களையெல்லாம் எடுத்து அது தான் புனிதமான பூ என்று சொல்லி அதை வைத்து ஊர்வல மாக எடுத்துச் சென்று நொய்யல் ஆற்றில் அதைக் கரைத்தார்கள். அந்த மாதிரி சில பூக்களை எடுத்துக்கொண்டு நீலகிரி ஜில்லாவுக்குச் சென்றார் ஒருவர். அங்கு அவரும் கரைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அதற்குள் கலெக்டர் தடுத்துவிட்டார்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, லட்சத்தீவுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட அந்த அஸ்தியின் ஒரு பகுதி களவாடப் பட்டதாக அங்குள்ள மக்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி களவாடப் பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றி அரசாங்கம் விசாரணை நடத்துமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது உண்மை அல்ல. அஸ்தியை சில் வைத்துக் கொடுத்தார்கள். அது தான் கொடுக்கும் முறை. நான் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். கோவையில் விசாரணை செய்த போதும் அந்த சில் அப்படியே இருந்ததாகச் சொன்னார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Were any funds collected by the parties concerned by parading the flowers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no such information, Sir.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட குற்றம் எதுவும் நிகழவில்லையென்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டு நிறுத்துவதற்கான காரணம் என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அஸ்தி அங்கு கொண்டு போகப்பட்டதும் பிறகு என்ன என்று கேட்டார்கள். இந்த மாதிரி அஸ்தி என்கிறார்களே அதை இங்கு கரைக்கமுடியுமா என்று அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார்கள். அதைக் கரைப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று

தாங்கள் சொன்னோம். அதன்பிறகு அது என்ன என்று விசாரணை செய்யப்பட்டதே தவிர, இந்தியன் பீனல் கோடு பிரகாரம் அது குற்றம் என்று விசாரணை செய்யவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அஸ்தி கொண்டு போகப்படவில்லை. அப்படி ஏதும் அஸ்தி கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஆதாரத்தோடு சொன்னார்கள். அப்படியிருக்க அது அஸ்தி தான் என்று பொது மக்களை ஏமாற்றியிருக்கிறார்களே, அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும் ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போதிருக்கிற ஐ.பி.சி. அது குற்றம் ஆகாது.

Unemployed Engineers

• 257 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of unemployed engineers, if any, in the State as on 1st April 1964?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is gathered that the number of unemployed engineers on 1st April 1964 was 453.

SRI C. KRISHNAMOORTHY : Is there any panel of unemployed engineers in the country at the Central Government level, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no information Sir.

Strength in the High School sections

* 258 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the strength in the high School sections has been permitted to be raised; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORHY : Are the Government aware that under each teacher in every section of a high school there are about 50 to 60 students during the past one or two years and it is very difficult to manage the class?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no such information with me.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, as the rush of students is expected to be still greater in view of the free education scheme that we are just implementing, have the Government any proposal to start more high schools especially in urban areas?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have been starting a number of high schools now. The number of high schools that we start depends upon the need therefor and also finance available each year for the purpose.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government have faith in quality or quantity, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In both.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு வகுப்பில் இவ்வளவு மாணவர்கள் வரையில் சேர்க்கப்படலாம் என்று அனுமதிக்கப்படுகிறதா? அதிகபட்சம் எவ்வளவு பேர் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? அதை மீறியும் சேர்த்திருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 40 பிள்ளைகளைச் சேர்க்கலாம் என்று ரூல் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு ஐந்து பேர்களை ஹெட் மாஸ்டர் அனுமதி பெற்று சேர்க்கலாம் என்று இருக்கிறது. அது தான் விதி.

Fair Price Shops

*259 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any suggestion has been received from the Government of India to continue fair price shops in the State; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) & (b) On the request of this Government, the Government of India have permitted the continuance of fair price up to a maximum of 700 including 100 shops for industrial works in this State up to the of end September 1964.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இன்னும் அதிகமான நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க நமது அரசாங்கம் மேலே கேட்டிருக்கிறதா? அப்படிக் கேட்டிருந்தால், எவ்வளவு சீக்கிரம் அவை திறக்கப்படும் என்று சொல்வார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : ஆயிரம் நியாவிலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : வெளி மாவட்டங்களில் அதிகமான கடைகளைத் திறக்க யோசனை உண்டா? அப்படியிருந்தால் பெரிய நகரங்களைத் தவிர சிறிய நகரங்களில் அவை திறக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இப்போது ஜில்லா வாரியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஆயிரம் கடைகள்

கேட்டிருக்கிறோம். 700 போக 300 அதிகமாகக் கடைத்தால் கலெக்டர் எங்கெங்கு அவசியமென்று சொல்கிறார்களோ அங்கு அவற்றை ஆரம்பிக்கலாம்.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Sir, is it necessary for the State Government who are responsible for it to get the permission of the Government of India even to open fair price shops? Would the Government of India be told by the Government of Madras that this is absolutely a matter within the discretion of the Madras Government and this is such a small matter which the Government of India should not bother themselves with ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இந்த நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு சென்ட்ரல் ரிசர்விலிருந்துதான் அரிசி கொடுக்க வேண்டும். அதனால்தான் அவர்களைக் கேட்கிறோம்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : இந்தக் கடைகளில் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அரிசியை வாங்கி வெளியேதான் விற்கிறார்கள். அதை நான் இங்கு விஸ்தாரமாய் சொல்லமாட்டேன். அதற்கு ஏதாவது யோசனை பண்ணினால் நல்லது. அதைச் செய்ய முடியுமா? இல்லாவிட்டால் நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் எவ்வளவு அனுகூலம் இருக்குமோ அது குறைகிறது.

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : Sir, I take the information.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நியாயவிலைக் கடைகள் என்ற பெயர் இருப்பதால் அநியாயவிலைக்கடைகளும் இருக்கின்றன என்றாகிறது. ஆகையால் அந்தப் பெயரை எடுத்துவிட்டு அவைகளுக்கு "சர்க்கார் அரிசிக் கடை" என்ற பெயர் வைக்க உத்தேசமுண்டா?

Co-operative Societies

*260 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of cases, if any, brought to the notice of the Government in which co-operative societies have sold foodgrains at high prices; and

(b) the action taken or proposed to be taken in the matter?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) No such case has been reported so far.

(b) Does not arise.

Emergency Provident Fund

*261 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to stop deduction from salaries of the Secondary School teachers as subscriptions to the Emergency Provident Fund; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, in view of the fact that compulsory deposits are not being insisted upon now from Government servants, will the Government consider the desirability of stopping this deduction towards Emergency Provident Fund from the teachers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this was examined in detail and negatived.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware that teachers, especially those getting below Rs. 150 find it a great hardship to contribute to this fund and if so, what is the difficulty in reconsidering the case of teachers who get Rs. 150 and below?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this aspect was also considered, and in view of the National Emergency and the need to strengthen our defences by contributions of this kind from all sections of society, it was decided not to accept the suggestion.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, do not the Government think that by leaving it for voluntary contributions, they will be getting more contributions from better paid teachers than from these low-paid teachers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government do not think voluntary contributions would be greater.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட நிதிப்பிடிப்பை நிறுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசாங்கம் அந்தக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டு அதை நிடித்துக் கொண்டிருப்பதன் அவசியமென்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம் ராஜ்யத்திற்கு நிதி தேவை. இப்போது உள்ள நிலைமையில் பிராவிடன்ட் பண்ட் மூலம் தொகை பிடித்தால் தேசிய பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தவும் ராஜ்ய நிதி நிலையினை பலப்படுத்தவும் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : ஏற்கெனவே சம்பளக் குறைவினால் அவதிப்படும் ஆசிரியர்களிடத்தில் அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட நிதி உதவியை எதிர்பார்ப்பதைவிட வேறு துறைகளில் வருவாயைப் பெருக்கி இதை குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பரிசீலனை செய்தால் அவர்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

20th July 1964]

Madras District Graduates' Electoral Rolls

* 262 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that the names of many Graduates who sent their applications for registration in proper time, have been left out in the Madras District Graduates' Electoral Rolls?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : Six hundred and forty-five applications were rejected; because 638 applicants were not qualified for inclusion in the electoral roll and 7 applications were not made in the form prescribed under the rules.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, " not qualified for inclusion " தகுதியில்லை என்று சொன்னால் அதற்கான காரணம் என்ன என்று விளக்கமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : முன்று வருஷம் அவர்கள் ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட்டாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த இடத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார்களோ அந்தப் பகுதியில் அவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி விதிகள் இருக்கின்றன. அதற்குப் புறம்பாக இருந்தால் ரிஜிஸ்டர் செய்யமாட்டார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முறைப்படி விண்ணப்பம் அனுப்பியிருந்தாலும் சிலர் பெயர் பட்டியலில் இல்லை. உதாரணத்திற்கு நான் விண்ணப்பம் செய்திருந்தும் பட்டியலில் என் பெயரில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அரசாங்க சார்பில் அறிவிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சட்டம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. தங்கள் பெயர் இல்லாவிட்டால் பிரலிமினரி லிஸ்ட் பப்ளிஷ் ஆனவுடன் பதினைந்து நாட்களுக்குள் தங்கள் பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்ளச் சொல்லி மனுப்போடவேண்டும். அதற்குப் பின்னால்கூட ஒரு ரூபாய் கட்டி பெயரைச் சேர்த்துக்கொள்ள அதிகாரம் இருக்கிறது.

'Education' as a 'Concurrent Subject'

*263 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether this Government have been consulted by the Government of India with regard to the proposal to make 'Education' a 'Concurrent Subject'; and

(*b*) if so, whether this Government have agreed to the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

[29th July 1964

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, do not the Government think that treating ' Education ' as a concurrent subject will lead to further strengthening of the national integration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : To the question whether this Government was consulted, I said ' No '.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, are the Government aware that there is a proposal from the Central Government that it should be a concurrent subject?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have always said that until official communication comes to us, we cannot say that there is any proposal.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : This is broadly known throughout the country. Are not the Government aware of the fact that, for the past one year at least, the Government of India have been contemplating the inclusion of ' Education ' as a concurrent subject? Will the Madras Government be on the lookout earlier in the affair and be sure that the Government of India do not resort to this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Until we get an official communication asking for our views and concurrence, we do not go about writing or advising before-hand what should be done.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் இதுபற்றி கேட்காவிட்டாலும் மாநில அரசாங்கம் மேற்கொண்டு இருக்கிற கல்வி பற்றிய உறுதியான கொள்கை மாநில அடிப்படையில், உரிமை அடிப்படையில் கல்வியைப் பொருத்த வரை அதன் கொள்கையை மாநில அரசாங்கம்தான் தீர்மானிக்குமென்று அரசாங்க சார்பில் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி தெரிவிப்பார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : *அந்த சந்தர்ப்பம் வந்தால் இதையெல்லாம் பரிசிலித்து ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்.*

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Is it not a fact, Sir, that the Honourable the Leader of the Opposition in this House represented to the Government during the Budget debate that ' Education ' should not be included as a concurrent subject and that the Hon. the Chief Minister gave an assurance more or less so to say?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I remember that the hon. the Leader of Opposition said that ' Education ' should not be a concurrent subject. I am not aware that the Chief Minister gave an assurance in this behalf.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Is the Hon. Minister aware of the danger of the compulsory introduction of Hindi once ' Education ' becomes a concurrent subject?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this is outside the question which I have to answer.

29th July 1964]

Mid-day Meal Scheme

2-20 p.m.

* 264 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state, with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 81 on 4th July 1962, the changes introduced in the working of the Midday Meal Scheme as a result of the recommendations of the Assessment Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : The attention of the member is invited to the paper containing the Report of the School Meals and School Improvement Schemes Assessment Committee and the statement showing the action taken on the recommendations of the Committee, which was placed on the table of the House on 24th January 1964.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it one of the recommendations of the committee that rice should be given instead of the cash grant for the Mid-day Meal Scheme? If so, may I know the reason why the Government have not accepted that recommendation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are about 70 or 80 recommendations. I would not be able to give answer to each one of those recommendations. If the hon. Member puts a specific question with regard to any recommendation, I will have it examined and give the answer.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any proposal just to at least extend the Madras Corporation Mid-day Meal Scheme to other cities so that the cooking may be done in one common place and distribution made to several centres?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These are recommendations 7. 8 and 9, which relate to the school scheme under the Corporation of Madras. They are under examination.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஒரு மாணவனுக்கு இரண்டு நயாபைசா என்று கொடுக்கப்படுகிற சர்க்கார் கிராண்ட் போதுமானதாக இல்லை யென்று புரை [illegible] யர்த்தவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்ததாகத் தெரிகிறது. அப்படியென்றால் அரசாங்கம் அதிகமான கிராண்ட் அளிக்க முன்வருமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : *இப்போது அம்மாதிரி [illegible]த்தாசில்லை.*

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are not the District Educational Officers provided with jeeps for doing inspection work? Are they not now visiting these centres and making remarks in some book or record?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no such information. I do not know whether it is part of the recommendations. A separate question on this may be put.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT re MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as passed by the Legislative Assembly, and signed by him for the concurrence of the Council.

III.—CALLING ATTENTION TO THE ILLNESS CAUSED TO 53 PUPILS OF THE PANCHAYAT UNION ELEMENTARY SCHOOL AT ACHANUR VILLAGE IN THIRUVAIYARU PANCHAYAT UNION, THANJAVUR DISTRICT, ON TAKING MID-DAY MEALS SERVED UNDER THE MID-DAY MEAL SCHEME.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the illness caused to 53 pupils of the Panchayat Union Elementary School at Achanur village in Thiruvaiyaru Panchayat Union, Thanjavur district, on taking mid-day meals served under the Mid-day Meal Scheme on 15th July 1964.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I wish to make the following statement :—

The Government have received reports from the Collector of Thanjavur, the Director of Public Instruction, and the Director of Medical Services. According to the reports received, curd rice with curd prepared out of milk powder was served to the children on 15th July 1964. Fifty-four children took food on that day at about 1 p.m. They began to vomit after about two hours. The teachers, the Panchayat Union Commissioner and others acted with utmost speed and rushed the children to the Headquarters hospital at Thanjavur. There the medical officers and the staff attended on them promptly.

Forty-five out of the 54 children affected were discharged on the evening of 16th July 1964 as they were in normal condition. The remaining nine children were also almost normal, but were retained by the hospital authorities for observation. Seven of them were also discharged on the 17th evening and the remaining two on the 18th. The Director of Public Instruction visited the school on the 17th. The school was under temporary closure as per orders of the Panchayat Union Commissioner. The children who had been discharged on the previous day assembled in the school on the arrival of the Director of Public Instruction. He found them in normal health and ready to attend the school when it opened on the 20th.

The Director of Public Instruction also inspected the kitchen, the CARE stores and the utensils used for preparing meals. The kitchen was neat and well-lighted. The pot in which rice was cooked and the vessel in which rice was mixed with curd were properly tin coated. The milk powder was boiled and seeded in an aluminium vessel. The mixing of rice and curd and serving

were all done through ladles and for reconstituting milk, a wooden churn was used. The cook who prepared the food was found to be free from skin affection. The CARE commodities were stored in a satisfactory manner. Neither the hospital authorities nor the local people were able to say definitely the cause of this occurrence. There was no neglect or failure on the part of any one.

The motion culture and vomit culture of the children affected have been sent for examination. The packet of milk powder from which milk powder was taken for preparing the curd used on the 15th July has been sent for Chemical examination. The results are awaited.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED AND UNINCORPORATED DEVASWOMS (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL No. 36 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

" That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, [a] 1964 (L.A. Bill No. 36 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

Sir, in moving the motion, I wish to indicate briefly the objects of the Bill.

Before the enactment of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959), the incorporated and unincorporated Devaswoms in the Kanykumari district were governed by the provisions of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950). Section 57 of that Act was to the effect that the period of limitation applicable to suits by the Government of Travancore, namely, 50 years, shall be the period of limitation for suits by or on behalf of the incorporated and unincorporated Devaswoms. While enacting Madras Act 30 of 1959, the question of making provision similar to section 57 of the Travancore-Cochin Act XV of 1950 was examined and it was considered not necessary to provide for such an enlarged period of limitation inasmuch as there was no corresponding provision in the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959). The Kanyakumari Devaswom Board has since represented that the absence of special provision relating to limitation in Madras Act 30 of 1959, as in section 57 of Travancore-Cochin Act XV of 1950, has adversely affected the collection by the Devaswom of Tiruppuvaram arrears pending for over 20 to 25 years and the recovery of possession of Devaswom poramboke lands.

[a] Printed as Appendix II on pages 486 and 487.

[Sri R. Venkataraman] [29th July 1964

Section 109 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, provides that nothing contained in any law of limitation for the time being in force shall be deemed to vest in any person the property or funds of any religious institution which had not vested in such person or his predecessor-in-title before the 30th September 1951. It has been suggested that a provision similar to that contained in section 109 of Madras Act 22 of 1959 will be sufficient to protect the interests of the Devaswoms. Accordingly, it has been decided to incorporate a provision in Madras Act 30 of 1959 similar to that contained in section 109 of Madras Act 22 of 1959, with retrospective effect from the date on which Madras Act 30 of 1959 came into force, namely, the 1st April 1960. The present Bill provides for this.

Section 28 (*a*) of Madras Act 30 of 1959 enables the Devaswom Board to invest or deposit the funds of incorporated and unincorporated Devaswoms in a Scheduled Bank or in any State Treasury only. It is not open to the Board to invest or deposit the funds in the State Co-operative Bank or in any Central District Co-operative Bank. It has been decided to amend section 28 (*a*) to enable the Board to deposit or invest the funds in co-operative banks also. A provision has been made in the Bill to this effect.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 36 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I am not able to understand how the proposed section 35-A will protect the suits for the recovery of arrears of thiruppuvaram, as mentioned here. The section merely says,—

Nothing contained in any law of limitation for the time being in force shall be deemed to vest in any person the property or funds administered by the Board or the property or funds of the incorporated and unincorporated Devaswoms, which had not vested in such person or his predecessor-in-title before the 1st April 1950."

I can understand a clear provision like the one contained in the Travancore-Cochin Act of 1950. There they said fifty years. Merely saying that to the property or funds administered by the Board or to the property or funds of the incorporated and unincorporated Devaswoms, which had not vested in a person or his predecessor-in-title before the 1st April 1960, the law of limitation will not apply, is not clear. How this provision will save limitation so far as the suits for the recovery of arrears of thiruppuvaram are concerned, I do not know. How will the law of limitation not apply so far as the recovery of arrears is concerned?

29th July 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Recovery of arrears may be governed by the law of limitation to the extent of three years or six years because it is an amount which is due. But merely saying that it shall not apply to a property or funds which are not vested in the Devaswom is not proper. As soon as the limitation period expires, then the right is extinguished by the operation of the law of limitation. That we can understand so far as the immovable property is concerned. But so far as suits for recovery of arrears of tiruppuvaram are concerned, they are for recovery of rent. How can that be affected by this law? Of course, I agree that it is there in the Religious Endowments Act of 1959. It is a new section and there is no commentary on it. Nobody has been able to interpret the purport of that provision. It was first section 93 of the Act of 1951. Then in the Act of 1959 it was mentioned that nothing in the law of limitation could make any property vest in any person in whom it was not vested before 1st September 1951 because the previous Act came into force on 1st September 1951. All these things are true so far as the Religious Endowments Act of Madras is concerned. But suits for recovery of arrears of tiruppuvaram are for recovery of rent which has not been paid on behalf of the Devaswom. How this clause will benefit them I cannot understand. 3-30 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the question of realising tiruppuvaram has become now an academic one because of the new Bill that has been passed, and the tiruppuvaram will become extinguished on payment of three years' arrears. Therefore, so far as that is concerned, there is no objection.

At the time when we prepared the Statement of Objects and Reasons, that was alive and, therefore, it was mentioned.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 36 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 36 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

[29th July 1964

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964 (L.A.Bill No. 36 of 1964), as passed by the Assembly, be passed. "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS MATERNITY, BENEFIT (REPEAL) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 20 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill,[a] 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, it is not necessary for me to make any elaborate speech. We have provided for certain facilities in the Madras Maternity Benefit Act. The Government of India have since enacted the All-India Act in which they have not only provided for all the facilities which the Madras Act has provided but have also said that any law inconsistent with that Act shall, to the extent of the inconsistency, not be valid. Therefore, there is no need to keep this Act on the Statute-Book. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That the Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir. I want to have a clarification. There are three Central Acts—Mines (Maternity Protection) Act, Employees' State Insurance Act and the Plantation Labour Act. So far as mines are concerned, this has nothing to do with it. It is stated there "other than mines " What shall we do so far as mines are concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, so far as mines are concerned, it is only the Central Government that is competent to enact. The mines come under the Union List.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I would like to have enlightenment on how the present Central Act is more beneficial than the Madras Act that is being repealed. Does it contain only these benefits or excess benefits? If it contains excess benefits, what are they?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I said that the Government of India had provided for all the benefits which we

[a] Printed as Appendix III on pages 487 and 488 infra.

29th July 1964] [Sri R. Venkataraman]

had provided in our Act and had also stated that to the extent of any inconsistency, the State Act would be void. Therefore, there is no need to have this Act on the Statute Book.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration. "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

" That the Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964), as passed by the Assembly, be passed. "

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964), as passed by the Assembly, be passed. "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENT (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 23 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill,[a] 1964 (L.A. Bill No. 23 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

In the present National and Festival Holidays Act it is provided that the worker, if he is called upon to work on a holiday, can have either twice the wages or one day's wage and one substituted holiday. It has been found in practice that the substituted holiday is not given within a reasonable time after the worker has been asked to work on a holiday. Under the Factories Act there is a provision that if a worker is called upon to work on a holiday, a substituted holiday must be given either three days before or three days after the day on which he has worked. We are incorporating the same provision in the National and Festival Holidays Act also. The motion may be accepted.

MR. CHAIRMAN : The question is— 3 40 p.m.

" That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 23 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

[a] Printed as Appendix IV on page 488 infra.

[MR. CHAIRMAN] [29th July 1964

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 23 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 23 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS HACKNEY CARRIAGE (AMENDMENT(BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 34 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 34 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, Government have decided to bring about the gradual abolition of hand-cart pulling in the City of Madras since the problem of hand-cart pulling is getting worse and women and children of tender age are taking increasing part in hand-cart pulling. To achieve this object it has been decided to license all hand-carts and pullers of hand-carts and thereby put into effect a phased programme of gradual abolition. The Madras Hackney Carriage Act, 1911 (Madras Act V of 1911) provides *inter alia* for licensing of hackney carriages. But the definition of "hackney carriage" in sub-section (3) of section 3 of the said Act does not include hand-carts. It is, therefore, proposed to amend that section so as to include within its definition hand-cart also.

It is also proposed to amend the Act so as to designate the Deputy Commissioner of Police (Traffic and Licensing) in the City of Madras as the registering and licensing authority under the Act and to provide for an appeal against the orders of the Deputy Commissioner to the Commissioner of Police, Madras.

Section 14 of the Act provides that whoever keeps any hackney carriage which has not been duly licensed under the Act shall be liable to a fine not exceeding fifty rupees. In actual practice, it

* Printed as Appendix V on pages 488-493 infra.

29th July 1964] [Sri R. Venkataraman

is seen that this punishment is inadequate. In spite of prosecutions and fines unlicensed hackney carriages are often found plying on public roads. It is, therefore, felt that confiscation of unlicensed vehicles may have a deterrent effect on owners of vehicles. For this purpose it is proposed to amend section 14 of the Act providing for the confiscation of unlicensed vehicles on conviction by courts for the second or any subsequent offence.

Now, section 71-M of the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888) prescribes the maximum laden weight of hand-carts and the minimum age-limit for persons drawing a hand-cart. It is proposed to omit this section and to insert a new section, namely, section 35-A in Madras Act V of 1911 providing for the above matters.

Section 37 is proposed to be amended so as to impose penalty on drivers for refusal to give way for other vehicles and for refusal to obey reasonable directions of the person hiring the carriage. It is also proposed to amend section 46 so as to provide for the speedy disposal of perishable articles left in hackney carriages and deposited with the Police.

Some formal amendments regarding rates of fees, etc., in terms of decimal system of coinage have also been provided in the Bill.

I request, Sir, that the Bill as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 34 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

* திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மசோதாவின் கருத்தை நான் வரவேற் கிறேன். என்றாலும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவேண்டிய இரண்டு கருத்துக்கள் பின்னால் குறிப்பிடப்படும் என்று கருது கிறேன். என்ன வயது உடையவர்கள் வண்டி இழுக்க, பாரவண்டி தள்ள உரிமை பெறுகிறார்கள், எந்த வயது வரையில் இந்த வண்டி இழுக்கிற காரியத்தில் ஈடுபடக்கூடாது என்பதையும், அதே போல் எந்த அளவு கனம் வரையில் சாமான்கள் ஏற்றப்படலாம் என்ற விதி முறையும் பின்னால் தரப்படும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இப்படிக் கைவண்டி இழுக்கப்படுவதைப் பொறுத்த வரையில் அது சமுதாயத்தில் வருந்தத் தக்க காட்சியாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்தக் காட்சி மாறவேண்டுமானால் சட்டத்தின் மூலமாக அவை நாளடைவில் குறைக்கப்படவேண்டும் என்பதும் மில் முக்கியமான கருத்தாகும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட கை வண்டிகள், இரும்புத் தகடுகள் போடப்பட்ட சக்கரத்தோடு கூடிய வண்டிகளாக இருந்து தள்ளப்படுகிற காரணத்தினால், தள்ளுகிறவர்களுக்குக் கஷ்டமும், அதோடு விபத்துக்களும் அதிகமாக இருப்பதால் இவைகள் எல்லாம் டயர் போட்ட

சவாரிகளோடு கூடிய வண்டிகளாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்துக்கொண்டால், கைவண்டியால் ஏற்படுகின்ற துன்பமும் தொல்லையும் ஓரளவுக்குக் குறைந்து, சாலை பழுதாவதும் குறையும். இதனால் வரையில் டயர் போட்ட சக்கரங்கள் உள்ள வண்டிகளாகத்தான். அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chaiman, Sir, I fully appreciate the idea of the Government in bringing in this legislation. But I do not know whether the Government have thought of one small point. It is true we see awful sights, a number of people, young and old pulling hand-carts. A number of visitors coming to India are also shocked and pained to see this tragic sight. But whether the Government have thought of making any provision for these cart-pullers, I do not know. Have the Government made any alternative arrangements to give employment to them when they are withdrawn from this detestable employment? A number of them will be out of job if licensing of these hand-carts is abolished. A number of families are depending on these hand-cart pullers. I have seen in my real life a number of them leading a hand to mouth existence. We may have these Bills and legislations to put them out of the job. But immediately they go out of the job, what is the next step for them? We should also consider the stage at which we put them out of job. For instance, let us take a man of 20 or 25 who is engaged in this job. By the time the phased programme is implemented he will be 30 years old and this man will be put out of this job. What will he do next? There is a serious risk in putting able-bodied people out of work. There is the serious risk of their thinking of avocations which are not civilized. I do not want to dilate on that point. In the implementation of this legislation, the Government will be faced with many problems. Therefore, I would request the Government to think of a programme for giving immediate alternative employment to these people. As and when they are put out of the job, alternative jobs should be found for them. It is an ugly sight. True. But we have no right to take away their present job without providing alternative job for them. In this connection, I would make a suggestion to the Government. We could give them some training in driving mortor vehicles. In fact, during the recent Chinese aggression we had a serious shortage of drivers. That was a big problem in the front. There were not enough drivers to drive trucks in the front. I would like the Government to take this suggestion of mine seriously and see that these people are given proper training in driving and utilise their services and thus see that they are not thrown out of their jobs.

* திரு. எஸ். கே. சம்பத்தன்: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக எல்லோரும் சொல்லியது போல, மனிதன் வண்டியை இழுத்துக் கொண்டு செல்வது தற்கால நாகரீகத்துக்கு எந்த விதத்திலும்

பொருத்தமில்லை என்ற காரணத்தால், அமைச்சரவர்கள், இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபிக்கிறபோது, படிப்படியாக கைவண்டி இழுப்பதை சென்னை நகரத்திலிருந்து நீக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை வைத்துக்கொண்டு எப்படி படிப்படியாகக் குறைக்க முடியும், எந்த வழியில் குறைக்க முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதில் குறிப்பிட்டிருப்பது எல்லாம், ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் வண்டி இழுக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்பதாகும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில், சென்னை நகரத்துக்கு வந்தால் கூடுமான வரையில் 2 மைல், 3 மைல் வண்டி இழுத்துக் கொண்டு போனால், 2 ரூபாயிலிருந்து 5 ரூபாய் வரை சுலபமாகக் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. கிராம மக்கள், கிராமத்தில் ஒரு நாள் பூராவும் வேலை செய்தாலும் ஒரு ரூபாய்கூட கிடைப்பதில்லை. அந்த ஒரு காரணத்தால், 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட கிராம மக்கள் எவ்வளவு பேர் வேண்டுமானாலும், நகரத்துக்கு வந்து கொண்டே யிருப்பார்கள், கைவண்டியை விட்டு வைத்திருக்கிற வரையில். 3-50 p.m.
ஆதலால் உண்மையாக அரசாங்கம் சென்னை நகர சாலைகளிலிருந்து கைவண்டியை நீக்க நினைத்தால், உடனடியாக வேறு மாற்று மசோதா கொண்டு வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சென்னை நகரத்தில் நாளுக்கு நாள் traffic அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். Traffic அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில், கை வண்டியும், மாட்டு வண்டியும் எந்த அளவுக்கு உபத்திரவத்தைக் கொடுக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 10 மணியிலிருந்து 1 மணிக்குள் முக்கியமாக ஜார்ஜ் டவுன் பகுதிகளில் சுற்றி வந்தால் தெரியவரும். அந்தப் பகுதிக்கு அதிகமாக அமைச்சரவர்கள் சென்றிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அன்றாடம் செல்லுகிறவர்களுக்குத் தெரியும், அந்தப் பகுதியில் அந்த நேரத்தில் அரை மைல் போவதற்குக்கூட 15 நிமிடங்களுக்கு மேல் ஆகின்றன. அந்த நேரத்தில் காரைச் செலுத்திச் செல்கிற காரோட்டிகளுக்கு, அந்தப் பகுதியில் செல்வதென்றால் திகிலாக இருக்கிறது. எந்தப் பக்கம் திரும்பினால், எந்த வண்டி இடித்து விடுமோ என்று திகிலோடு போக வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்து மெதுவாக செல்லக்கூடிய வாகனங்களைக் கூடுமான வரையில் விரைவாக சென்னை நகர சாலைகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் எந்த விதமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அந்தச் சட்டங்கள் நல்ல விதத்தில் அமுலாக்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டு, அது நல்ல விதத்தில் அமுல் ஆக்கப்படவில்லை என்றால், சட்டம் கொண்டு வருவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இன்றைக்கு Motor Vehicles Act-ன் கீழ், சென்னை நகரத்தில் பல விதமான சட்ட திட்டங்கள், விதிகள்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [20th July 1964

அமுலில் இருக்கின்றன என்றாலும், அவை யாராலும் சரியாக மதிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இன்று 3½ மணி அளவுக்கு நான் மவுண்ட் ரோடில் போகிறபோது 2, 3 டாக்சிகள், மஞ்சள் கோடுகள் போட்ட இடத்தில் சர்வ சாதாரணமாக குறுக்கே திரும்பிச் சென்றன. அதைக் கண் காணிக்க யாரும் இல்லை. ஒரு இடத்தில் 'நின்று, கவனித்து, செல்க' என்று போர்டு இருந்தால், எந்த வண்டி ஓட்டியும் நின்று கவனித்து செல்வதில்லை. அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டு மானால், அரசாங்கத்தின் செல்லப் பிள்ளையாக இருக்கிற State Transport ட்ரைவர்கள் எதையும் லட்சியப் படுத்துவதில்லை. அவர்களுக்கு எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இல்லை என்று சாதாரணமானவர்கள் உணர்ந்து சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு, அவ்வளவு மூர்க்கத்தனமாக, யாரையே எந்த விதத்திலும் கவனிக்காது ஓட்டுகிறார்கள். எந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், அமைச்சராவர்கள் அது நல்ல விதத்தில் அமுல் ஆக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணித்து வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் தலைவாவர்களே, இந்த மசோதாவால் ஏற்படக்கூடிய சிக்கலை நாம் ஆராயக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். நல்ல வேளையாக, இந்த மசோதாவில் சைகிள் ரிக்ஷா, கை ரிக்ஷா குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவைகளைக் குறைக்கத் திட்டமில்லை. கை வண்டிகளைக் குறைக்கத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கைவண்டிகளால் சென்னையில் எவ்வளவு வேலை ஆகின்றது, கைவண்டியை நிறுத்திவிட்டால் எவ்வளவு பேர் கஷ்டப்படுவார்கள், வண்டி இழுப்பவர்கள், அவர்கள் குடும்பங்கள் மட்டும் கஷ்டப்படுமா, நடுத்தர வகுப்பினர் ஏழைகள் அதிலும் சாமான்கள் வாங்கக் கூடியவர்கள் கஷ்டப் படுவார்களா என்று ஆராய கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். தினம் காலையில் ஆபீசுக்குப் போகிறவர்கள், கை வண்டியில் வருகிற காய்கறிகளை வீட்டிலிருக்கிற தாய்மார்கள் வாங்கி சமைத்துப் போடுவதால், ஆபீசுக்குச் செல்லுகிறவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டு விட்டு ஆபீசுக்குச் செல்லுவதால், ஆபீசு ஓடுகிறது. கை வண்டி கள் இல்லாவிட்டால், அவற்றில் காய்கறிகளைக் கொண்டு வந்து தெருக்களில் விற்காவிட்டால், எவ்வளவு மார்க்கெட் வைக்க வேண்டும்? எவ்வளவு பேர் ஆபீசுக்குப் போகிறவர்கள் காலையில் மார்க்கெட்டுக்குப்போய் காய்கறி வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுத்து, அதன் பிறகு சமையல் ஆகி சாப்பிட்டு விட்டு ஆபீசுக்குச் செல்ல முடியும்? இதற்கு வேறு ஏதாவது சாதனம் வேண்டுமென்றால், தலைமேல்தான் கூடைகளில் தூக்கிக்கொண்டு வந்து, காய்கறிகளை விற்கவேண்டும். மலபாரில் பார்த்தால் தலைமேல் தூக்கிக்கொண்டு வருகிற பழக்கம் கூடாது என்பதற்காக, தோளில் குச்சியைக் கட்டிக்கொண்டு, இருபக்கமும் கூடைகளை அதில் கட்டி தொங்க விட்டுக் கொண்டு வருவார்கள். தலைமேல் ஏற்றிக் கொண்டு வந்தால் பாவம் என்பதற்காகவும், தோளில் பலம் இருக்கிறது, பாருங்கள் என்று காட்டுவதைப்

20th July 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

போலவும், தோளில் இரு புறமும் கூடைகளைக் குச்சி முனையில் கட்டிக்கொண்டு வருவார்கள். ஆனால் நம்முடைய பகுதிகளில் தலைமேல் கூடைகளை வைத்துக்கொண்டு, கழுத்து ஒடிகிற நிலைமையில் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு கரி மூட்டை வாங்கு கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை வீட்டுக்கு எப்படிக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது? ரிக்ஷாக்காரன் ரிக்ஷாவில் ஏற்றமாட்டான். ரிக்ஷா கருப்பாகப் போய்விடும் என்று சொல்லு கிறான், அங்கே கை வண்டிதான் நமக்கு கை கொடுக்கிறது. அழுகின காய்கறிகளிலிருந்து, அழகான பச்சை பசேலென்ற காய்கறிகள் வரையில் ஏற்றிக்கொண்டு வருவதற்கு நகரத்தில் இருக்கிற சாதனம் கை வண்டிகள்தான். கை வண்டிகள் இல்லை யென்றால், கொத்தவால்சாவடியிலிருந்து வருகிற காய்கறிகள் எப்படி வினியோகம் ஆகும்? எல்லோரும் மோட்டார் காரில் கொண்டு வர முடியுமா? ஒரு மோட்டார் வாங்கினால் நமது தேசம் எவ்வளவு ஏழையாகிறது, எவ்வளவு அன்னியச் செலவாணி தேவைப்படுகிறது என்ற கணக்கைப் பார்த்தால், என் கைவண்டி இழுப்பதைத் தடுக்க வேண்டும், அதற்காக ஒரு மசோதா என் கொண்டு வா வேண்டும் என்று தான் கேட்கத் தோன்றும். மனிதன் உழைத்துச் சாப்பிடுகிறான். எப்படி உழைத்தால் என்ன? ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய மூட்டையைத் தூக்குகிற அளவுக்கு வந்து விட்டோமா? அப்படியிருந்தால் ஒரு கஷ்டமும் இல்லையே. போக்கியமாக, பொய் சொல்லாமல், ஒருவித குற்றமும் செய்யாமல், கைவண்டி இழுத்து, உழைத்து பிழைக்கக் கூடிய ஒரு வேலையை என் தடுக்க வேண்டும்? சந்து, பொந்துகளிலிருந்து சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து, வீடு சேர்க்க வேண்டுமென்றால், எப்படி அங்கேயெல்லாம் லாரிகள், டிரக்குகள் செல்ல முடியும்? இரண்டே இரண்டு காய்கறிக் கூடையைக் கொண்டு வர டிரக் வைத்துக் கொண்டு வர முடியுமா? அது கட்டுமா? சிமெண்ட் 4 மூட்டைகள் பார்மிட்டில் கிடைக் கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வீட்டுக்கு நாம் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு வர முடியுமா? அதைக் கொண்டு வர், கை வண்டியைத் தவிர வேறு எந்த சாதனம் இருக்கிறது? இரும்புச் சட்டங்கள் போட்ட கைவண்டிகளில் இழுப்பது என்ன தவறு? நகத்தடி போட்டு மாடுகள் இழுக்கிற இடத்தில் மனிதர்கள் நின்று இழுத்துச் செல்லுகிறார்கள் என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் அந்தக் காரணத்தைக் காட்டி கைவண்டியை நிறுத்திவிட்டால், நகரத்தில் வாழ்க்கை ஸ்தம்பித்துவிடும்.

இந்தச் சட்டத்தில் அது இல்லாவிட்டாலும் இந்தச் சட்டத் தின் நோக்கம் அதுதான். லைசன்சு கொடுக்கும்போது வருஷத் துக்கு வருஷம் குறைத்து விடலாம். லைசன்சு நிறுத்தப்பட்டால் வண்டிகள் தானாகவே நின்று விடும். அப்படியானால் சாதாரண மனிதன் காலட்சேபம் பாதிக்கப்படும் என்பதை அறிய வேண்டும். பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இழுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் தப்பில்லை. ஸ்திரீகள் இழுக்கக் கூடாது என்று சட்டத் தில் இடம் இல்லை. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம உரிமை உண்டு. ஜீவாதார உரிமையில் இடமிருக்கிறது. பதினெட்டு வயதுக்கு

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th July 1964

கீழ்ப்பட்ட ஆணே பெண்ணே இழுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல இடமில்லை. வீடு மாற்றுவது சகஜமாக யாரும் செய்வது. அந்த சந்தர்ப்பங்களில் கை வண்டி இல்லாவிட்டால் எங்கேப்போன்ற மத்திய வகுப்பினர் வீட்டுச் சாமான்களை எப்படிக் கொண்டு போவது? சர்க்கார் கை வண்டியை நிறுத்துவதாக இருந்தால் மனிதா நீ இழுப்பது தப்பு, நீ இழுப்பதை அந்நிய நாட்டார் வந்து பார்த்தால் அது அநாகரிகமாக அநீதியாக இருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு, இந்தா மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். அதை வைத்துப் பிழைத்துக்கொள் என்று கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தாலும் அவற்றைக் கட்டுவதற்கு இடமிருக்கிறதா? அவைகளுடைய ஜீவனத்திற்கு எங்கே போவது? இது போல பிரச்னைகள் வரும். சர்க்கார் அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால் திருச்சி, கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் உள்ளது போல ஜட்கா வண்டிகள், மாட்டு வண்டிகள் ஏற்பட்டால் சந்தோஷம். இதுவரையில் ஏழைகள் பிழைக்கின்ற வண்டிகளைப் போக்க சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வருகிறது. வீட்டை மாற்றும் காலங்களில் தட்டுமுட்டு சாமான்கள், முறம், கூடை விளக்குமாறு மூட்டை முடிச்சுகளை சட்டிபானைகளை எப்படிக் கொண்டு போவது? யார் தலையில் வைத்துத் தூக்கிக் கொண்டு போக முடியும்? அதற்கு ஆள் பிடிக்க வேண்டும். அல்லது தாளே தூக்கிக் கொண்டு போக வேண்டும்? அது முடிகிற காரியமா? சட்டிபானைகளையெல்லாம் வண்டிகளில்தான வைக்க வேண்டும்? ஆகையால் இவற்றிற்கெல்லாம் அவசியமாக உள்ள இந்தக் கை வண்டிகளை நிறுத்துவதற்கான இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கும் வகையில் சில கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் கருத்து சாதாரணமாக ஆட்கள் இழுக்கக்கூடிய வண்டிகளையெல்லாம் தடைப்படுத்தக் கூடிய அளவில் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் வீதிகளில் ஐந்தாறு பேர் மூட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டு போவது, லாரியில் மூட்டைகளை ஏற்றுவது அல்லது பெரிய வண்டிகளைத் தள்ளும் நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது நாமெல்லாம் நாகரிக உலகில் இருக்கிறோமா இல்லையா என்ற சந்தேகம் எற்படுகிறது. அவ்விதமான ஒரு நிலைமையைத் தடுப்பதற்கு லைசன்சு பெற்றுக் கொள்ளவும் இவ்வளவு வயதுக்கு மேல் இருந்தால் அனுமதி தரவேண்டுமென்றும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதே சமயத்தில் இதனால் வேலை இழப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய தொழிலுக்குப் பிழைப்புக்கு வழி செய்யவும் சர்க்கார் யோசிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கைவண்டி யில்லாவிட்டால் வாழ முடியாது என்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த வாழ்க்கை முறைகள் மாற்றப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக வேறு வேறு துறைகளிலே மாற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். என்றைக்குமே ஒரு கூட்டம் கை வண்டியிழுக்க வேண்டும்: மற்றவர்கள் வேறு வகையில் வாழவேண்டுமென்று

29th July 1964] [திரு. என். வி. நடராஜன்]

நினைப்பது கூடாது. மனிதர்கள் இழுப்பதை நிறுத்தி விட்டால் பிறு வகைகளிலும் சந்தர்ப்பங்களிலும் சாமான்களை ஏற்ற முடியாது எனறாகள்.. என சிறுசிறு கார்கள் இயந்திர வண்டிகள் மூலமாக காரகள் மூலமாக என கொண்டு போக முடியாது? அத்தகைய காலம் என வராது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பதினெட்டு வயதிலிருந்து 30 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அந்த வண்டிகளை இழுப்பது கூடாது என்ற சட்டபூர்வமாகத் தடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் அதில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

* **Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR:** Mr. Chairman, Sir, I welcome this measure wholeheartedly. The hand-carts and even bullock-drawn bandies are going in the centre of the roads without observing any of the traffic regulations and rules and as such they give lot of trouble to the Police and the public. Supposing in the heart of the City, say in the Mount Road or in Broadway, these bulock-drawn bandies and hand-carts block the road, we find hundreds and hundreds of motor vehicles standing on either side of the road and holding up traffic. This results in national waste. 4-00 p.m.

My friend Dr. H. V. Hande was saying that this would create unemployment problem among the hand-cart pullers. When prohibition was introduced, lakhs and lakhs of people were thrown out of employment. But later on many of them were able to get some job or other. In this case also, Sir, when there are employment opportunities under Government or private agencies, preference may be given to those people who are likely to be thrown out of employment because of this measure.

Again, Sir, some difficulties were expressed about delivery of small goods in the houses in lanes and bye-lanes. We can see in Madras City the delivery vans of Burshane Gas delivering house to house even in small lanes and bye-lanes quite freely and it is also very cheap compared to the charge that we are paying to the bullock-drawn carts or hand-carts. I have got a bitter experience. I went in a rickshaw to certain place and when I reached the destination, I found that an auto-rickshaw or a baby taxi would have been much cheaper and faster. These are some of the views I wished to express on this measure. Sir, on the whole I welcome this measure.

Thank you, Sir.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி இரண்டு விதமாகவும் பேசலாம். எனென்று கேட்டால் சில சமயம் கைவண்டியின் கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கருத்தோடு சேரவேண்டுமென்று நினைத்தால்கூட சேரமுடியவில்லை. பெரிய மூட்டைகளை நிறைய அடுக்கித் தாளமுடியாமல் காலிலே கோணியைச் சுற்றிக் கொண்டு கொதிக்கும் வெயிலில்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்] [29th July 1964

உடம்பெல்லாம் வேர்த்துக் கொட்ட 'ஆவ் ஆவ்' என்று வீதியில் அவர்கள் இழுத்துக்கொண்டு போவதைப் பார்க்கும்போது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி மனதுகூட உருகத்தான் செய்யும். இந்தக் காலத்தில் அந்த மாதிரி நிலையில் அவர்களை வைத்திருக்கக் கூடாது. இரும்பு வண்டிகள் இன்னும் கஷ்டமானது. அவர்கள் மெரினா தெருவில் போகும்போது பின்னாலே போகும் நாம் எங்கும் நகர முடியாது. நகரவே மாட்டார்கள். திருவாரூர் தேர் மாதிரி தான். லேசில் நகராது. நகற்றவும் முடியாது. அவர்களுக்கு கவர்ன்மெண்ட் லீசென்சு கொடுத்திருக்கிறார்கள். முழுவதும் தள்ளிவிட வில்லை. கொஞ்ச நாளில் பண்ணுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர தள்ளிவிடவில்லை. இன்னும் மெள்ளக் கூட செய்யலாம். ஃபேஸ்டு புரோகிராம் என்றிருக்கிறது. இந்த ஆங்கில பாஷையில் உள்ள விசேஷம் அதுதான். அந்தப் பதத்தை எடுத்துவிட்டால் கஷ்டம். அழகாக மனதிலுள்ளதை வெளிப்படுத்த ஆங்கில பாஷை தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஃபேஸ்டு புரோகிராம் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதன்படி ஐந்து வருஷம் கழித்தும் செய்யலாம். பத்து வருஷத்திலும் செய்யலாம். அல்லது சும்மாவே இருக்கலாம். நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்கிறார். அப்படி ஒரு காலம் வந்தால் நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து தூக்க வேண்டியதுதான். ரண்டை காலத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய லார்டு பிள்ளைகள் எல்லாம் பாரம் தூக்கினார்களாம்? நாம் சோஷலிசம் பேசுகிறோம். விஷயத்தில் கொண்டு வந்தும் பார்க்கலாமே. அப்படிச் சொல்வதால் இனந் தோறும் நான் தூக்க முடியும் என்று சொல்லவில்லை. அது உண்மையான விஷயம். ஒரு காலத்தில் இது ஒழிக்கப்பட வேண்டியதுதான். நமது வளர்ச்சி உலகெல்லாம் பெரியதாக இருக்கும்போது இது கூடாது. இப்போது வருகின்ற காலங்களில் எல்லாம் பட்டன் மயமாகத்தான் இருக்கும். அதை அழுத்தினால் இது வரும். இப்படி எதற்கும் பட்டனை அழுத்தினால் போதுமென்ற காலம் வரும். சாப்பிடுவதற்கும் அதை வாயில் போடுவதற்கும்கூட பட்டன் வரலாம். ஆனால் திடீரென்று எதையும் நிறுத்துவது கெடுதலாகுமென்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு கொண்டுவரும்போது அனேகம் பேர் வேலையில்லாமல் போனார்கள் என்றார்கள். மது இல்லாமல் போனது ஒரு கஷ்டம். வேலையில்லாதது மற்றொரு கஷ்டம். இரண்டும் இருந்தது. அதை நாம் திடீரென்று தீர்க்க முடியாது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இரண்டு விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிக பட்ச எடை போலீஸ் ஆக்டில் 100 என்று எடை கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி. அவர்கள் கொண்டுபோவதில்லை. அவர்களும் கண்காணிப்பதில்லை. இதைப் பார்த்து எவ்வளவு இப்போது முடியுமோ அப்படியே அதைச் செய்யலாம். அழுலுக்குக் கொண்டு வருவதில் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை அவசியம் நாம் கவனிக்க வேண்டும். எங்கே இருக்கிறது அந்த மாதிரி வண்டி. குதிரை வண்டியிருக்கும். இரண்டு குதிரை போட்ட வண்டிகள் கிடையாது இப்போது. எல்லாம் போய்விட்டது.

29th July 1964] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய் அய்யர்]

கலியாணத்திற்குக்கூட எங்கேயோ வரும். அதுவும்கூட இப்போது காரில்தான் நடக்கிறது. அதில்தான் ஊர்வலம் நடத்திகிறார்கள். ஆகையால் மறுபடியும் அதற்கு ரூ. 10 என்று போட வேண்டியது அனுவசியம். தப்பில்லை. ஆனால் பிரயோஜனமில்லை. இந்த மாதிரி வண்டியே இல்லை என்னும்போது அது அவசியமில்லை. மாட்டு வண்டி இருக்கிறது. அதை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம். இதற்கு 25 நயா பைசா என்று போட்டிருக்கிறார்கள். சரி. அதில் தப்பில்லை. இன்னென்று இந்தச் சட்டத்திலே விபரமாகப் பண்ண வேண்டும். அவர்கள் என்ன பண்ணி இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த வண்டியை கவர்ன்மெண்ட் எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். வண்டியை கவர்ன்மெண்ட எடுத்துக் கொண்டு என்ன பண்ணுகிறது? மறுபடியும் யாருக்காவது கொடுக்க வேண்டும். அதனால் அந்த வண்டி எப்போதும் இருக்கும்படி செய்கிறதற்குத் தான் இது சௌகரியமாக இருக்கும். அது சரியில்லை. அதனால் ஒரு மாதிரி இல்லாமல் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷம் தண்டனை, போன்ற ஏதாவது போடலாமே தவிர, வண்டியை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போவது என்பது வண்டி எப்போதும் இருக்கிறதற்குத் தீர்மானம் பண்ணுகிறாப் போல் இருக்கிறது. அதனால் தான் அது சரியாக இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சைக்கிளுக்கு லீசென்ஸ் இல்லாமல் பண்ணிவிட்டு ஏறத்தெரியாதவனெல்லாம் அதிலே ஏறி, மோட்டார் காரிலே டிரைவருக்கு இருக்கிற கஷ்டம் அப்படி, இப்படி இல்லை. லபோ லபோ என்று அடித்துக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. விழுந்து அவன் கையைப் பிடித்து நாம் தூக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதோடு எழுந்திருந்து நம்மை வைகிறான். என்ன ஐயா, காரிலே போய்க் கொண்டு இந்த அக்ரமம் பண்ணுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறான். ஆகையினால் மோட்டாருக்கு சைகிளாலே வருகிற கஷ்டம் ரொம்ப அதனால் அவர்களுக்கும் ஏதாவது லீசென்ஸ் கொண்டு வரத்தான் வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்களெல்லாம் கத்துவார்களோ என்னமோ தெரியாது.

திரு. க. அன்பழகன்: சைகிளுக்குத்தான் லீசென்ஸ். சைகிள் விடுகிறதற்கு இல்லை.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: யாராவது சைகிள் வைத்து வியாபாரம் பண்ணுகிறதாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் இதை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். சைகிள் வேண்டி னாலும் வாங்கலாம். அதையும் இதிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சைகிள் ரிக்ஷா போட்டிருக்கிறது. அதோடு சைகிளையும் போட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி நீங்கள் கவனிக்கத்தான் வேண்டும். இரண்டு நாளைக்கு சைகிளிலே பழக்கப்படுத்திக் கொண்டு உடனே சைகிளில் ஏற ஆரம்பித்து விடுகிறான். சைகிளுக்கு நிறைய வேலை செய்கிறதற்கு உத்திரவு

கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனால் சைகிள் நிறைய வந்துகொண்டே இருக்கிறது. ரூ. 200, ரூ. 250 கொடுத்து வாங்கி விடுகிறார்கள். பையன்கள் வேறு பிடிவாதம் பிடிக்கிறார்கள். சைகிள் வாங்கிக் கொடுத்தால், ஏறத் தெரியாமல் ஏறுகிறான். மேலே இருக்கிறது ஹான்டியா, கீழே விழுகிறது ஹான்டியா என்று தெரியவில்லை. இதிலே ரிஸம் சொம்ப இருக்கிறது. நேற்று சாயங்காலம் கூட நான் கஷ்டப்பட்டேன். எதிரே வந்து நிற்கிறான். இந்தப் பக்கமும் போக முடியவில்லை. அந்தப் பக்கமும் போக முடியவில்லை. இந்த மாதிரியாக இருக்கிறது. அது நன்றாக கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-10 p.m.

*கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சேர்மன் அவர்களே, பொதுவாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு நன்றி தெரிவித்தார்கள். இதிலே இரண்டு விஷயங்கள் தான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். எதற்காக confisca'ion போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், சாதாரணமாக இப்போது இருக்கிற சட்டத்திலே தவறு செய்தால் Fine போடலாம் என்று இருக்கிறது. Fine ரூ. 50 போடலாம். அதற்கு மேல் போட முடியாது. ரூ. 5,000 என்று போட்டால் கொடுக்க முடியாது. ரூ. 50 போட்டிருக்கிறது. என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், பிடித்த அன்றைக்குத்தானே கட்ட வேண்டும். கட்டி விடுகிறேன் என்று கட்டி விடுகிறார்கள். மறு படியும் அதே தவறு நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதற்காகத் தான் இந்த மாதிரி, இரண்டாவது முறை தவறு செய்தால் confisca'e செய்யலாம் என்று போட்டால் பயம் இருக்கும் என்பதற்காக அதைச் சேர்க்க வேண்டியது அவசியம். அந்த வண்டிகளை des roy பண்ணலாம். Auction பண்ணலாம். என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணலாம். இரண்டாவது சைகிளை இந்தச் சட்டத்தில் பிடுங்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சைக்கிளுக்கு லைசென்ஸ் இருக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தில் போடலாம். சைக்கிள் லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டுதான் விட வேண்டுமென்று போட முடிகிறதில்லை. எவ்வளவு தான் சொன்னாலும் "Road Sense" என்று சொல்லுவார்கள்—ரஸ்தாக்களை உபயோகிக்கும் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மாத்திரமல்ல, அத்தனை Pedestrians கூட, கால்நடையிலே போகிறவர்கள் கூட அப்படி நடக்கவேண்டும். மேல் நாடுகளிலே Self-regulation மூலமாகத்தான் எதையும் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட Lane வழியாகத்தான் போவார்கள். விளக்கு 'போகலாம்' என்று இருந்தால்தான் போவார்கள். இல்லாவிட்டால் குறுக்கே போகமாட்டார்கள். ரோட்டிலே குறுக்கே இஷ்டப்படி நடக்க மாட்டார்கள். நமக்கு இன்னும் அந்த Road sense வரவில்லை. அது வராத காரணத்தால் தான் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. கை வண்டிகளை நாம் படிப்படியாகத்தான் அகற்றுவதாக இருக்கிறோம்.

உடனடியாக நீக்கினால் கஷ்டம் ஏற்படும். கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் ஹான்டே கூறியதுபோல் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படும். இப்போதுகூட நாம் ரிக்ஷாக்களுக்கு, கையினால் இழுக்கிற ரிக்ஷாக்களுக்குப் புதிதாக லைசென்சு கொடுப்பதில்லை. பழைய ரிக்ஷாக்களே எல்லாம் மறுபடியும் லைசென்சுக்கு வருகிற போது, renew செய்வதில்லை. இதனால் ரிக்ஷாக்கள் படிப்படியாக அகற்றப்படுகின்றன. அதேபோல், கைவண்டிகளையும் படிப்படியாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அகற்ற திட்டம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். Port Trust எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது டயர் போட்ட வண்டிகள்தான் Port Trust க்குள் வரவேண்டுமென்று விதிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி போட்டபோதுகூட கைவண்டிக்காரர்கள் எங்களிடம் வந்து புகார்கள் சொன்னார்கள். அதை அகற்றுகிற முறையில், Port Trust -ல் கூட, அவர்கள் ஒரு வண்டிக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் லைசென்சைக் குறைக்கிறார்கள். ஒரு வண்டி வைத்துக்கொண்டு பிழைப்பு நடத்துகிறவர்களுக்கு லைசென்சைக் குறைக்கவில்லை. நாளடைவில் படிப்படியாகக் குறைக்கப்படும் என்பது திட்டம். ஆனால் இதன் மூலமாக திடீரென்று மக்களுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை உண்டாக்கி கஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிற உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 34 of 1964), as passed by the Assembly be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 20 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move:

"That the Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 34 of 1964), as passed by the Assembly be passed."

MR CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 34 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[29th July 1964

(5) THE MADRAS LEASE-HOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 24 OF 1964).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill,[a] 1964 (L.A. Bill No. 24 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Section 5 of the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963), provides that the Government shall appoint a Settlement Officer to carry out survey and settlement operations in lease-holds and introduce ryotwari settlement therein. According to the First Schedule to the Act, there are twelve lease-holds in the State and they lie in three districts, namely, Madras, Chingleput and Salem. If there are any other lease-holds in any other part of the State, the Government have power under section 2 of the Act to include them in the First Schedule to the Act. It is considered that on administrative grounds it may not be possible for one Settlement Officer to carry out survey and settlement operations in all lease-holds in the State and that more than one Settlement Officer may have to be appointed to cope with the large volume of work involved. It is, therefore, proposed to amend section 5 of the Act so as to enable the Government to appoint more than one Settlement Officer when necessary.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 24 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 24 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 24 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[a] Printed as Appendix VI on page 493 infra.

29th July 1964]

(6) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 29 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill,[a] 1964 (L.A. Bill No. 29 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Clause (d) of section 2 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) defines "business" as including any trade, commerce or manufacture or any adventure or concern in the nature of trade, commerce or manufacture, *whether or not any profit accrues from such trade*, commerce, manufacture, adventure or concern. In the I.C.F. Canteen Case (W.P. No. 1144 of 1960) it was contended that the canteen was run in pursuance of the statutory obligation under the Madras Factories Rules on a no-profit basis and that therefore, the canteen could not be treated as dealer for the purposes of the Act. The High Court allowed the appeal accepting the contention of the applicant and quashed the provisional assessment. In allowing the appeal, the High Court proceeded on the basis that the expression "whether or not any profit accrues" in clause (d) of section 2 of the Act did not eliminate the necessity for profit motive to call an activity "business" for the purposes of the Act. It is considered, that, whether the business is carried on with a profit motive or not, the transaction should be liable to tax. Accordingly, it is proposed to recast the definition of "business" in clause (d) of section 2, so as to exclude profit motive which is a necessary ingredient constituting trade or commerce. It is also proposed to validate the levy and collection of tax in respect of past transactions made in the course of business whether or not it was made with a motive to make gain or profit.

The expression "turnover" is defined in clause (i) of section 2 of the Act. Clause (iii) of Explanation (2) of the said definition provides that any cash or other discount allowed in respect of any sale and any amount refunded in respect of articles returned by customers shall not be included in the turnover. Section 13 of the Act provides for making provisional assessment. Sub-section (4) of that section lays down that the assessment, levy and collection of tax under that section shall be subject to such adjustment as may be prescribed on the completion of the final assessment in the manner prescribed. In the case of goods sold by a dealer, where the goods are returned by the customer and the dealer has refunded the price of such goods, it may so happen that the price for which the goods are sold is included in the turnover for the purposes of provisional assessment the goods not having been returned in the meantime and the refund not having been made by the dealer, in that case the dealer must have the right to the refund of tax, in respect of the price of goods, returned to him and in respect of which, he has refunded the price. In allowing the right of refund of tax it should be made subject to the condition that the application

4-2 p.m

[a] Printed as Appendix VII on pages 494-496 infra.

for such refund is made within a period of six months from the date of sale. The refund due to the dealer may be allowed to be adjusted in the assesment, but in no case he should be allowed to claim any such adjustment or refund of the tax, after the expiry of a period of six months from the date of sale. Necessary provision in this regard is proposed as sub-section (5) of section 18 of the Act.

Section 4-A of the Act provides for the refund of tax on declared goods sold in the course of inter-State trade or commerce. This provision has been made by an amendment to the Act in 1963 (Madras Act 5 of 1963). The refund is allowed by an order passed by the assessing authority. It is considered that this order of refund should be made subject to appeal and revision as in the case of an order passed by appropriate authority under sections 12, 14, 15, etc. It is accordingly proposed to suitably amend sections 31 (1), 32 (1) and 34 (1) of the Act.

Under section 46 of the Act, the prescribed authority has the discretion to permit composition of offences. Although the improper exercise or failure to exercise the jurisdiction, vested in the prescribed authority under that section, should be subject to revision, it will not be desirable that all offences committed under the Act should be compoundable, at the option of the offender and that the prescribed authority should not have the power to initiate criminal prosecution even in appropriate cases.

(Sri K. Ramadass in the Chair.)

There is, however, no objection to give an offender an opportunity to move the prescribed authority for composition of the offence committed by him, but the discretion whether the composition applied for should be allowed or not should continue to vest in the prescribed authority. In cases where the prescribed authority unjustifiably refused to allow composition, the person aggrieved should have a right of revision against such order or refusal under section 33 of the Act. If the person concerned pays the composition amount and the tax, if any, recoverable under the Act, no prosecution should be launched against him. If the prescribed authority refuses to allow composition, it shall record in writing the reasons therefor. In view of this provision, this will be a proceeding of the prescribed authority and consequently the proceeding will be revisable under section 33. Clause 7 of the Bill (which substitutes section 46 of the Act) provides for the matters mentioned above.

In the light of the experience gained from the administration of the Act and of certain difficulties and hardships felt by the trade, it is considered necessary to make certain amendments to the entries under the First Schedule to the Act as detailed below :—

(1) Under item number 36 of the First Schedule to the Act, " Tea, that is to say, any one of the forms of tea in which it is sold but not including tea drink " is subject to 5 per cent

single point, at the point of first sale in the State. A doubt has been raised whether " green tea leaves " could be classified under items 36 referred to above. The Government consider that " green tea leaves " should not be classified under item 36 of the First Schedule. Clause 8 (1) of the Bill provides for this. Consequently, " green tea leaves " will be subject to multipoint tax at 2 per cent under section 3(1) of the Act.

(2) Item 41 of the First Schedule relates to electrical goods, instruments, etc., which are subject to 6 per cent single-point tax at the point of the first sale in the State. In order to make the position clear and precise as to which of the articles are to be classified under this item, it is considered necessary to include the term " machinery " and to put the expression " the use of which cannot be had except with the application of electrical energy " to qualify only articles other than those specifically enumerated in existing item 41. Clause 8 (ii) of the Bill provides for this.

(3) Under item 60 of the First Schedule " Raw Wool " is subject to 3 per cent single point tax at the point of first purchase in the State. The Government, however, reduced the rate of tax on raw wool to 1 per cent with effect from 1st April 1961. Goat's hair is liable to 2 per cent multi-point tax with effect from 16th November 1962. As the goat's hair cannot be termed as wool and in order to avoid the administrative difficulties in distinguishing the materials with the tanners, it is considered necessary to amplify the entry and shift the point of taxation on raw wool, etc., to first sale in the State. Clause 8 (iii) of the Bill provided for this. I may add, Sir, that we are also reducing the tax on goat's hair from 2 per cent to 1 per cent. I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 29 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration. "

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : நடுவரவர்களே, இப்போது அமைச்சரவர்கள் கூறிய விளக்கத்தில், ஒரு சரக்கு விற்பனை ஆனவுடன், அந்த சரக்கு திருப்பிக் கொடுக்கப்படுமானால், அதற்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்றும், ஆனால் அப்பில் செய்யக்கூடிய 6 மாதத்துக்குள் இருக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித் தார்கள். ஒரு சரக்கை ரயில் மூலமாக பார்ஸ் செய்து, அந்தச் சரக்கு குறிப்பிட்ட வெளி ராஜ்யங்களுக்குச் செல்வதாக இருந் தால்; 2, 3 மாத காலம் ஆகிறது போய்ச்சேருவதற்கு சரக்கு போய்ச் சேர்ந்த பிறகு, அந்தச் சரக்கு மட்டம் என்ற காரணத் காலோ, அல்லது விபத்து ஏற்ற இறக்க காரணத்தாலோ, தகராறு ஏற்பட்டால், இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் சரக்கு விற்பனை யான தேதியிலிருந்து ஆறுமாதத்துக்குப் பின்னாலும் ஏற்படு கிறது. எனவே அளிக்கப்பட்டிருக்கிற கால வரம்பு, appeal

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [29th July 1964

செய்து கொள்ள ஒரு ஆண்டு காலமாவது இருக்க வேண்டும். அல்லது குறிப்பிட்ட வியாபார ஆண்டிலாவது, அந்தக் கணக்கை எந்த நேரத்தில் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் assessment செய்கிறார்களோ, அதற்குள்ளாக இருக்கவேண்டுமென்ற சிறு திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரி குறித்து நான் என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக, வியாபாரத் துறையிலும், இதர லாபத்துறையிலும் இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டாலும், மாணவர்கள் விடுதி, (Hos el), தொழிலாளர் Canteen போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்குமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக, அந்தத் துறையில் நடத்தப்படும் Canteen Hos el -கள், லாபத்தைக் கருதி இல்லாமல், வியாபாரத் துறை என்று கருதாமல், அங்கேயுள்ள பாட்டாளி மக்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், வசதி செய்து கொடுக்கும் நோக்கத்தில், அந்த ஸ்தாபனங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆதலால் அவற்றிற்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு. . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போதே விதி விலக்கு இருக்கிறது, Hos el Dividend system -ல் இருந்தால் இப்போதும் Exemption இருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன்: அவற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I generally welcome the provisions in the Bill. So far as the canteens are concerned, the High Court took the view that, if they were not run for profit, sales tax need not be imposed. They said that the term 'business' did not include that. I would like that canteens are excluded, because most canteens are run without the profit motive. This is true so far as I know. The prices quoted there are also fair. Some of the canteens are charging only smaller amounts than hotels which are open to all. This Bill is brought forward to amend the term 'business' and thereby get over the decision of the High Court and impose the sales tax on canteens. Originally, I know, the Government did not think of including canteens. So far as the dividing system in hostels is concerned, they have exempted them from tax. This is a point which I must tell the Victoria Hostel students.

(Mr. Chairman in the Chair.)

They do not want the dividing system. They want the contract system. Then they will have to pay sales tax also. This will increase their charges. The Government should consider whether it is necessary to impose sales tax on canteens also.

29th July 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, so far as refund is concerned, this is a new provision to cover cases in which the sale is effected in one year and the refund takes place in another year. If the return of the goods takes place within one year, then the dealer can always submit his accounts to the sales tax officer on that basis and get refund. But if the sale was effected on the 30th March 1963 and the goods were returned, say, on the 10th April 1963, because the transactions covered two financial years, as the law at present stood, the dealer could not claim refund of tax in respect of the goods returned. The Bill now says that if there is any such refund on the return of goods, then the refund of the tax will become payable provided it is applied for within six months. Ordinarily this will not create any difficulty. If we give a longer time than this, it will be very difficult for the sales tax authorities to keep track of the accounts and watch them. It may be that some people may come forward and claim refund after ten months, one year or two years. Therefore, a reasonable time-limit must be fixed. In respect of transactions which spread over two financial years, six months would be enough. 4-30 p.m.

The object in amending the Act is not so much to levy sales tax on canteens. A large number of people get exempted from this taxation. There are a number of clubs largely run by well-to-do people and they will get exemption saying that they have no profit motive. I do not think it would be fair to ask a man who goes and eats in a hostel to pay sales tax and to say that the man who eats in the club need not pay sales tax. That is why the Government thought they must be brought under the Sales Tax Act. But so far as canteens are concerned, I give the assurance that the Government will examine the cases of industrial canteens and where they are satisfied that there is a subsidy element, that they are obliged to run the canteen according to the law prescribed and there are other circumstances, Government will not hesitate to give the exemption as they have given in the case of students' hostels. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 29 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 9 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 29 of 1964), as passed by the Assembly, be passed".

[29th July 1964

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 29 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(7) THE MADRAS PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 37 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 37 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

" Inam land " as defined in clause (13) of section 2 of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961) includes *inter alia* any land in any village specified in Schedule I to that Act. This would mean that every time a village is to be included in the Schedule an amendment to the Act will have to be brought before the Legislature. In order to simplify the procedure, it is considered necessary to make a provision in section 2 of te Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 on the lines of clause (27) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961) authorising the Government to include, by notification, from time to time, such other village or part thereof, as may be specified in that notification in Schedule I to that Act.

Further, while preparing Schedule I, a leasehold village by name, " Mukthapudupettu " in Saidapet taluk, Chingleput district was left out. This opportunity has been availed of to include that village in the said Schedule.

I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 37 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration. "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

a Printed as Appendix VIII on page 493–497 infra.

29th July 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

" That the Madas Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964, (L.A. Bill No. 37 of 1964), as passed by the Assembly, be passed. "

Mr. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 37 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(8) THE MADRAS RINDERPEST (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 38 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, a 1964 (L.A. Bill No. 38 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration. "

Hon. Members are aware that Animal Husbandry plays a very important part in the agricultural economy of our country. Though we have a very large number of cattle in our State, their average quality, apart from the Kangayam breed of draught animals, is poor. Besides, they are liable to various diseases. The plans of development of animal husbandry, therefore, concentrate on improving the quality of our animals as well as eradicating the various diseases that attack the cattle.

Rinderpest otherwise known at " Cattle Plague " is the most dreaded animal disease in the world to-day. It had been prevalent in this country over a long period and it used to account for nearly half of the total annual cattle losses in the pest. As long ago as the middle of the 19th century Madras Government took the initiative in investigating Rinderpest and devising measures for its prevention, treatment and control. The Indian Cattle Plague Commission, 1871, has recognized this fact in its Report. Ever since that time, various preventive inoculations have been undertaken in the areas usually affected. The Third Five-Year Plan aims at the complete eradication of this disease before the end of the Plan period.

The Madras Rinderpest Act, 1940 (Madras Act XIX of 1940) put the prevention and control of rinderpest in this State on a statutory basis in recent times. Section 5 of this Act empowers the State Government to direct by notification in the *Fort St. George Gazette* that all animals in any area or any class of such

a Printed as Appendix IX on page 497 infra.

[Sri R. Venkataraman.] [29th July 1964

animals shall be compulsorily inoculated in accordance with prescribed rules or directions specified in the notification. Normally cattle-owners have been very co-operative in getting their animals inoculated against rinderpest. Notifications are issued under the Act only to give the veterinary staff the necessary authority to enforce inoculation in case any cattle-owner refuses to co-operate. We may be proud of the fact that our State has been free from this disease ever since 1951. With the aid of 20 Quarantine Stations which functioned in this State till 1957, an immune belt against the disease has been created in the borders of the State. Whenever any outbreak of Rinderpest is reported in the area of other States adjoining our borders, the Animal Husbandry Department resorts to preventive inoculation of animals in our border areas.

The Indian Council of Agricultural Research has pointed out that such compulsory inoculation under the Act will be effective only if it is made possible to distinguish between animals that have been inoculated against rinderpest and those that have not been so inoculated. This Government have agreed that it is necessary to mark the inoculated animal with a prescribed mark and so it is proposed to amend section 5 of the Act.

This opportunity has been availed of to amend section 30 of the said Act to make it conform to the recommendation of the Committee on Subordinate Legislation regarding placing of rules made under the Act on the table of both Houses of the Legislature.

The Bill is thus a simple and non-controversial one. I, therefore, request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 (L.A Bill No. 38 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I welcome this measure but I do not know whether this is very necessary at this juncture when we have completely eradicated the disease. As one who is in close touch with the Animal Husbandry Department and a Member of the Provincial Livestock Development Committee, I can say with all emphasis that this disease has been completely eradicated from our State and that there is no rinderpest in our State. The only thing I would submit is that the quarantine measures should be strictly enforced in the border areas of Andhra and Mysore States. The measure in this regard should be as tight as possible. That is all my submission. There is no rinderpest disease in our State now and this measure should have been brought in much earlier. Anyhow, I support the amendment.

4-40 p.m.

29th July 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, it is true that we have eradicated the disease. But that does not mean there is no need for continuous inoculation against this disease. When we have a programme for inoculation, then in order to distinguish the cattle inoculated and those that have not been inoculated, the Government of India have suggested that this may be done and that is what we have done in this Bill.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 38 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 38 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 38 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(9) THE MADRAS CITY TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL 1964 (L.A. BILL NO. 25 OF 1964).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir I move—

'That the Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

Sir, the House is aware that the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Act 3 of 1922) was enacted with the main object of protecting the tenants in the City of Madras from eviction. Subsequently, in 1955, powers were taken by the Government to extend the Act to other Municipal towns and also any specified village within five miles of the city or of the municipal towns. The Act was accordingly extended to several municipal towns. In 1960, the Act was further amended to restrict its application to non-residential and residential buildings in the City of Madras and in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli and to residential buildings only in any other area.

Representations have been received by the Government for the extension of the benefits of the Act to non-residential buildings in certain other municipal towns also. The Government have

Printed as Appendix X on pages 498 infra.

[Hon. Sri. V. Hamaiah] [20th July 1964

carefully examined the representations. They consider that in the context of the growth of trade and industry involving new enterprise and business ventures, a protection similar to the one available in respect of residential buildings should be available also in respect of non-residential buildings in such of those municipalities as may be specified by the Government by notification. Clause 2 of the Bill is intended to achieve this object.

When the Government specify by notification any municipality under section 2 (1) of the principal Act as proposed to be amended by clause 2 of the Bill, the benefits of the Act will ensure to the tenants of non-residential buildings also. If there are eviction proceedings against such tenants pending in any court or authority, the intention is that these proceedings should not be allowed to continue, but should abate so that such tenants get the full protection of the Act. Clause 3 of the Bill accordingly provides for this.

When the Bill was considered by the Assembly two amendments were accepted by the Assembly for the purpose of making clear the intention underlying the Bill.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I find this Bill is being extended from time to time. In this connection, I wish to emphasise only one important point and it is this. I know in some cases there are sub-tenants in the residential areas. Some of my friends also have complained to me about this and, as a matter of fact, in one or two cases I know the building has been sub-let and the tenant earns much more than what he pays as rent to the landlord. Such hardships should be removed and this sort of sub-tenancy should be completely eliminated by making suitable provision in the Bill. Government should come forward to see that wherever *bona fide* representations have been made, the sub-tenants should be evicted.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, கனம் ராமசாமி முதலியார் சொன்னது ரொம்ப சரி. எதனால் என்றால், சாதாரணமாக இப்போது இருக்கிற Land lord and tenant சட்டத்திலே, அவர்களுடைய உத்தரவு இல்லாமல் Sub-tenant இருக்கக் கூடாதென்று போட்டிருக்கிறது. அதனாலே கேட்காமல் அவர்களே விட்டு விடுகிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றுமே வரவில்லையே! இரண்டு விஷயங்கள் முக்கியமான விஷயங்கள். இதிலே City, City என்று சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். இதற்குப் பெயர் City போது கிராமங்களுக் கெல்லாம் இது போகிறதனாலே அதைக்

20th July 1964] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்]

கொஞ்சம் மாற்றி இருக்கலாம். இன்னும் ஒன்று, குடிசைகள். எல்லோரும் குடிசைகளுக்காக வருத்தப்படுகிறார்கள். குடிசைகளிலே என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்றால், ஒருவரையும் கேட்காமல் குடிசைகளைப் போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இந்த City Tenants Production Act-லே என்ன போட்டிருக்கிறது? அதனுடைய முகவுரையில் நன்றாக இருக்கிறது. இன்னொருவர் நிலத்தில் நான் ஏதாவது கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் கட்டிவிட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால், இவன் தெரிந்துதான் போட்டிருக்கிறான். ஆனால் அவனுக்கு ஏதாவது வாடகை கொடுத்து விட்டால், போனால் போகிறது என்று சொல்லுவானும். இந்த முகவுரையைப் பார்த்தாலே நன்றாக இருக்கிறது, இந்தச் சட்டத்தில். பாக்கி சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசவில்லை. இவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள், நான் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன், நீ போகச் சொல்லுவாயா என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், அதனால்தான் உத்திரவு இல்லாமல் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுவார்கள் அதற்குச் சட்டம் இல்லாததனால் கஷ்டம் இருக்கலாம். ஆனால் லோகத்திலே சட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. நீலம் என்று ஒன்று இருந்தால் அது தன்னுடையது என்று ஒன்று வேண்டாமா? அதையும் எடுத்து விடுகிற காலம் வரலாம். அது வரையில் ஏதாவது சட்ட திட்டங்கள் இருக்கத்தானே வேண்டும். அதைப்பற்றி இந்த Act-லே ஒன்றும் போடவில்லையே என்று சொம்ப வருத்தமாக இருந்தது. ஆனாலும் அதிலே போட்டிருக்கிற முகவுரையிலே போட்டிருக்கிறது. வீட்டுக்காரனுக்கு ஒரு சுதந்திரமும் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. அது எல்லாம் நல்லது என்று நினைக்கிறான். அதைக் கொஞ்சம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். அந்த விஷயம் இதிலே வராது என்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் இந்த Act போட்டதிலிருந்து அதைக் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று எனக்குப் பட்டது. அதைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். Sub-tenant-ஐப் பற்றி Assembly-யிலே பேசும்போது மந்திரி வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னதாக பேப்பரிலே போட்டிருக்கிறது. Sub-tenant-ஐப் பற்றி இதிலே வரவில்லை. அதைப் பற்றிக் கேள்வியே இல்லை. இன்னொருவன் நிலத்திலே கட்டிக்கொண்டு சௌக்யமாக இருக்கிறானே, Landlord-ஐக் கேட்காமல் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காரியம் தானே! அதை இங்கே சொல்லமுடியாதென்று சொன்னால் ரொம்ப சரி. ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் இதிலே கொஞ்சம் சிரமம் இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது செய்யத்தான் வேண்டும்.

இன்னொன்று, நீங்கள் போட்டிருக்கிறது Non-residential வியாபாரம், மற்ற குடியிருப்பில் இல்லாமல் இருக்கிறவர்களாக இருந்தாலும் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். வெளியிலே கிராமங்களிலே வியாபாரத்துக்குக் கட்டுகிறான் இன்னொருவன் போய் கட்ட வேண்டியதில்லை. எப்படி இருந்தாலும் கொஞ்சம் நிறைய பணம் வரும்.

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்] [29th July 1964

அதில் கொண்டு போய் இதைச் செய்ய வேண்டுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. கனம் ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஏனென்றால், அவருக்கு இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். Non-residential Buildings in villages என்று போட்டிருப்பது வேண்டுமா என்ற அந்த விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-50 p.m. **கனம் திரு. வி. ராமையா:** தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் Sub-tenant குறித்து பேசியபோது, எனக்கு Rent Control Act பற்றிப் பேசுவது போல் இருந்தது. அதிலே தான் பெரிய கட்டிடத்தை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர், Sub-tenant மீண்டும் வாடகைக்கு விட்டு அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிற அமைப்பு இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலே Sub-tenant -க்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. வெளியேற்றுவது நியாயம் என்ற முறையில் அந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலேயும் அதே போன்று Sub-tenant -ஐ recognise பண்ண வேண்டாம் என்பதுதான் விருப்பம், அதற்கு விளக்கம் சொல்லக் கூடிய முறையில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்கள் Sub-tenant இல்லாத மாதிரி, ஒவ்வொருவரும் Tenant ஆகக் கூடிய சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை இருக்கக் கூடிய நிலையைச் சொன்னார். இந்தச் சட்டத்திலும் Sub-tenant -க்கு protection வேண்டாம் என்பதைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, Hut dewellers பிரச்னையைக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் ஞாபகத்துக்கு கொண்டு வந்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்தப் பிரச்னை இருக்கலாம். பொதுவாக City Tenants Protection Act என்ற முறையில் அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை எப்படி, எந்த முறையில், எந்தக் காலத்தில் செய்ய வேண்டும் என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தக்க சூழ்நிலை ஏற்படும்போது அதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க சர்க்கார் முன் வரும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்

அதோடு இல்லாமல், கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது, இந்தச் சட்டத்தைக் கிராமப்புறங்களுக்கு எல்லாம் கொண்டு போவதாக, அதுவும் குறிப்பாக non-residential purpose களுக்கு கிராமங்களுக்குக் கொண்டு போவதாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவில் முனிசிபல் நகரங்களுக்கு மட்டும் இதை விஸ்தரிக்க அனுமதி கேட்கிறோம். இதில் நாம் போட்டிருப்பது முனிசிபல் நகரத்தைச் சுற்றியிருக்கிற, 5 மைல் எல்லையில் இருக்கிற சாமங்களில், தொழில் நடக்கும் பட்சத்தில், அந்த கிராமங்களுக்கு இந்தச்

29th July 1964] [கனம் திரு. வி. ராமையர்]

சட்ட அனுமதி இருக்கும் என்ற முறையில் போட்டிருக்கிறோம். ஐந்து மைலுக்கு அப்பாலிருக்கிற கிராமத்துக்கு இந்தச் சட்டம் protection கொடுக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதா அவசியம் ஏற்பட்ட காரணம், அதிகமாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது என்ற காரணத்துக்காக, மற்ற தகராங்களுக்கும் notification முறையில் விஸ்தரிப்புச் செய்ய சர்க்கார் அதிகாரம் கேட்கிறது. ஆகையால், இந்த மசோதாவை சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration"

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

366. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1295, Home, dated 29th April 1964, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

367. *Notification issued with G.O. No. 1356, Revenue, dated 5th May 1964, regarding amendment to Rule 53 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959.*

368. *Statement showing the details of persons convicted under the Madras General Sales Tax Act, 1959, for the quarter ending 31st December 1963.*

869. *Notification issued with G.O. Ms. No. 767, Revenue, dated 12th March 1964, regarding amendments to the Madras Betting Tax Rules, 1935.*

870. *Notification issued with G.O. Ms. No. 836, Revenue, dated 17th March 1964, regarding exemption from sales-tax for the products of chekkus and hand oil presses by Gramodyog Sales Depots.*

871. *Notification issued with G.O. P. No. 1016, Revenue, dated 2nd April 1964, regarding exemption from sales-tax and registration up to the end of the Third Five-Year Plan period for the manufacture and sale of compost manure.*

APPENDIX I.

[*Vide* answer to Starred Question No. 255 on page 441 supra.]

The Saraswathi Higher Elementary School in which the mishap occurred is a mixed school situated on the Rajah Mill Road, Madurai Municipality. The school was started in 1953 and it gradually developed into a very big institution with 3,700 students on its rolls and a staff of 99 teachers (91 women and 8 men).

2. The school is accommodated in 8 separate buildings. The building that met with the calamity consists of 2 wings with 3 floors each. It has been constructed from the management funds. The Collector of Madurai has reported that several defects were noticed in the construction of the building. Very little cement appears to have been used, the construction being made of lime mortar and brick. This building accommodates 48 sections and the strength of the pupils that can be accommodated in this building is roughly calculated to be 1,200. One wing of this building collapsed on 4th April 1964. The third floor of this wing came down at 11-45 a.m. on 4th April 1964 on the second which in turn collapsed and the inmates who were there at that time were caught under the debris. It was a holiday and only children attending the special classes were there at the time of the tragedy.

3. Within half an hour of this mishap, all officers and men of the town police, fire brigades, etc., were engaged in rescue operations. Great service was also rendered by the men of the T.V.S. Organisation and the Harvey Mills. The District Superintendent of Police, Madurai (Urban), was in direct charge of the operations. The Divisional Inspector of Schools, Madurai, and the District Educational Officer, Madurai, were also on the spot rendering necessary assistance. Between 12 noon and 4 p.m. on 4th April 1964, 196 inmates of the school were rescued and sent to the Hospital. Of them 35 were dead (34 students and 1 meal carrier woman). Out of the rest, 130 were treated as in-patients in the hospital which included the Headmistress and five other teachers. Thirty-one were treated as out-patients. The dead bodies were handed over to the parents at 6 p.m. At the hospital adequate arrangements were made for the nursing of the injured persons. Subsequently one more student died bringing the total to 36 (35 students and one woman).

4. Necessary instructions were issued to the Dean, Erskine Hospital, Madurai, and others concerned that :—

(i) the treatment of all children and adults injured in the accident must be completely free in the Government Erskine Hospital, Madurai.

(ii) in the case also of those children who were discharged on the 4th instant after treatment and who are re-admitted into the hispital for further examination and treatment, the treatment must be completely free.

(iii) in the case of all the injured children and adults who are treated either as in-patients or as out-patients the administration of the expensive drugs, injections, etc., should not be charged for but should be free of cost.

(iv) The first X-ray as well as any subsequent X-rays taken of the injured must be free.

(v) If any expensive medicine required for being administered on the injured are not available in the hospital they should be purchased at the cost of the Government and no charges should be collected from the patients.

5. The Director of Public Instruction gave an assurance to the parents of the school children who were injured that they need not have to sit for the annual examination and that they would be promoted to the next higher class. The Executive Engineer, P.W.D. (Madurai Division) has enquired into the technical reasons for the collapse of the building while the Revenue Divisional Officer, Madurai has enquired into the other aspects of the accident. The Government have taken the following action in the matter.

(*a*) The Correspondent of the school has been charged with various offences, arrested, and released on bail.

(*b*) The District Educational Officer, Madurai has issued a notice for the withdrawal of the recognition of the Saraswathi Higher Elementary School while the Director of Public Instruction has ordered the withdrawal of the recognition of the allied High School, viz., the Saraswathi High School, Maninagaram, Madurai. The Correspondent has filed Writ Petitions in the High Court against the orders and they are pending.

(*c*) The Madurai Municipal Council has been permitted to open a high school and two elementary schools in the area previously served by the Saraswathi Higher Elementary School and Saraswathi High School.

(*d*) Instructions have been issued for checking up the structural stability and safety of all buildings in which the educational institutions are housed.

APPENDIX II.

[*Vide* Item IV (1) on page 453 supra.]

L.A. Bill No. 36 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1954.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Act, 1964.

2. *Amendment of section 28, Madras Act 30 of 1959.*—For clause (*a*) of section 28 of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*a*) in a Scheduled Bank as defined in the Reserve Bank of India Act, 1934 (Central Act II of 1934); or in any State Treasury; or in the Madras State Co-operative Bank Limited; or in such Central District Co-operative Banks as have been approved by the Registrar of Co-operative Societies, Madras, for the investment of the funds of municipal councils constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920); or ".

3. *Insertion of new section 35-A in Madras Act 30 of 1959.*—After section 35 of the principal Act, the following section shall be, and shall be deemed always to have been, inserted, namely :—

" 35-A. *Property of Board or of incorporated and unincorporated Devaswoms not to vest under the law of limitation after 1st April 1960.*—Nothing contained in any law of limitation for the time being in force shall be deemed to vest in any person the property or funds administered by the Board or the property or funds of the incorporated and unincorporated Devaswoms, which had not vested in such person or his predecessor-in-title before the 1st April 1960. ".

APPENDIX III.

[*Vide* Item IV (2) on page 456 supra.]

L.A. Bill No. 20 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the repeal of the Madras Maternity Benefit Act, 1934.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Maternity Benefit (Repeal) Act, 1964.

2. *Repeal of the Madras Maternity Benefit Act, 1934 (Madras Act VI of 1935).*—On and from the date notified in that behalf in the Official Gazette by the State Government under clause (*b*) of sub-section (3) of section 1 of the Maternity Benefit Act, 1961 (Central Act 53 of 1961), as the date on which that Act shall come into force in relation to establishments (other than mines), in the State, the Madras Maternity Benefit Act, 1934 (Madras Act VI of 1935), shall stand repealed.

3. *Saving.*—The repeal of the Madras Maternity Benefit Act, 1934 (Madras Act VI of 1935), by section 2 shall not affect,—

(*a*) the previous operation of the said Madras Act or anything duly done or suffered thereunder; or

(*b*) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the said Madras Act; or

(*c*) any fine, penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the said Madras Act; or

(*d*) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, fine, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid; and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced, and any such fine, penalty, forfeiture or punishment may be imposed, as if this Act had not been passed.

APPENDIX IV.

[*Vide* Item IV (3) on page 153 supra.]

L.A. Bill No. 23 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Act, 1964.

2. *Amendment of section 5, Madras Act XXXIII of* 1958.—In sub-clause (ii) of clause (*b*) of sub-section (2), and in clause (ii) of sub-section (3) of section 5 of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958 (Madras Act XXXIII of 1958), for the words " on any other day ", the words " on one of the three days immediately before or after the day on which he so works " shall be substituted.

APPENDIX V.

[*Vide* Item IV (4) on page 18 supra.]

L.A. Bill No. 34 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Hackney Carriage Act, 1911.

BE it enacted by the Legislture of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Hackney Carriage (Amendment) Act, 1964.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

20th July 1964]

10. *Amendment of section* 20, *Madras Act V of* 1911.—In section 20 of the principal Act, for the words " two annas ", the words " fifteen paise " shall be substituted.

11. *Amendment of section*, 33, *Madras Act V of* 1911.—In sub-section (2) of section 33 of the principal Act, for the words " four annas ", the words " twenty-five paise " shall be substituted.

12. *Amendment of section* 35, *Madras Act V of* 1911.—In section 35 of the principal Act, after the words " every hackney carriage ", the words " other than a hand-cart " shall be inserted.

13. *Insertion of new section* 35-*A in Madras Act V of* 1911.—After section 35 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 35-A. *Maximum laden weight of hand-cart, etc.*—(1) The maximum laden weight of, and the height of a load on, a hand-cart shall not exceed such limit as may be prescribed by any by-law made under section 50.

(2) No person under the age of eighteen years shall drive a hand-cart, whether by himself or along with others.

(3) If any hand-cart is driven in contravention of the provisions of any by-law made under sub-section (1) or of the provisions of sub-section (2), any person who so drives it and also any person employing him or in any way responsible for or abetting such contravention or employment, shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one month or with fine which may extend to fifty rupees or with both. ".

14. *Amendment of section* 37, *Madras Act V of* 1911.—In section 37 of the principal Act, after clause (*m*), the following clauses shall be inserted, namely :—

" (*n*) refuse or neglects to give way, if he conveniently can, to any other vehicle,

(*o*) refuse to obey the reasonable directions of any person hiring his carriage, ".

15. *Amendment of section* 46, *Madras Act V of* 1911.—In sub-section (2) of section 46 of the principal Act,—

(i) in the proviso, after the words " owner or driver ", the words " of the hackney carriage " shall be inserted, and for the word " Government ", the words " State Government " shall be substituted;

(ii) after the proviso, the following proviso shall be inserted, namely :—

" Provided further that if the property is subject to speedy and natural decay, the Deputy Commissioner may cause the property to be advertised and sold by public auction, and the

[29th July 1964

proceeds, after deducting the expenses, together with such reasonable sum as the Deputy Commissioner may award to the owner or driver of the hackney carriage, shall be paid to the owner of such property, if such owner establishes his claim to such proceeds and if the amount is not claimed within six months from the date of deposit, it may be forfeited to the State Government ".

16. *Insertion of new Chapter V-A in Madras Act V of* 1911.—After Chapter V of the principal Act, the following Chapter shall be inserted, namely :—

CHAPTER V-A.

APPEALS.

46-A. *Appeal.*—Any person aggrieved by any order of the Deputy Commissioner—

(*a*) refusing registration of any vehicle under section 6; or

(*b*) suspending the licence of any hackney carriage under section 10; or

(*c*) refusing the grant of a licence to act as driver of any hackney carriage under section 19; or

(*d*) suspending the licence of the driver of a hackney carriage under section 22,

may, subject to such conditions and within such period as may be prescribed by by-laws made under section 50, appeal to the Commissioner and the order of the Commissioner on such appeal shall be final. ".

17. *Amendment of section* 50, *Madras Act V of* 1911.—In section 50 of the principal Act,—

(i) in clause (*e*), the word " and " occurring at the end shall be omitted;

(ii) after Clause (*e*), the following clauses shall be inserted, namely :—

" (*ee*) the disposal of any hackney carriage confiscated under section 14 and the proceeds thereof;

(*eee*) the maximum laden weight of, and the height of a load on, a hand-cart;

(*eeee*) the conditions subject to which and the period within which any appeal under section 46-A may be preferred: ".

18. *Substitution of new section for section* 52, *Madras Act V of* 1911.—For section 52 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

52. *Delegation of Deputy Commissioner's functions in Madras.*—Subject to the control of the State Government, the

29th July 1964]

Deputy Commissioner may delegate to any Assistant Commissioner all or any of his functions under this Act in respect of the whole or any part of the City of Madras. ".

19. *Amendment of section* 53, *Madras Act V of* 1911.—In section 53 of the principal Act,—

(i) for the marginal note, the following marginal note shall be substituted, namely :—

" Discharge of functions of Commissioner or Deputy Commissioner in mufassal. ";

(ii) after the word " Commissioner ", the words " or the Deputy Commissioner " shall be inserted.

20. *Amendment of Madras Act III of* 1888.—In the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888)—

(i) the proviso to sub-section (1) of section 24 shall be omitted;

(ii) section 71-M shall be omitted.

APPENDIX VI.

[*Vide* Item IV (5) on page 470 supra.]

L.A. Bill No. 24 *of* 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1964.

2. *Amendment of section* 3, *Madras Act* 27 *of* 1963.—In section 3 of the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963) (hereinafter referred to as the principal Act), for clause (*k*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*k*) 'Settlement Officer' means a Settlement Officer appointed under section 5 and having jurisdiction; ".

3. *Substitution of new section for section* 5, *Madras Act* 27 *of* 1963.—For section 5 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 5. *Appointment and functions of Settlement Officers.*—As soon as may be after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Settlement Officers to carry out survey and settlement operations in respect of lease-holds and introduce ryotwari settlement therein. Every Settlement Officer shall be subordinate to the Board of Revenue. "

[29th July 1964

APPENDIX VII.

[*Vide* Item IV (6) on page 31 supra.]

L.A. Bill No. 29 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1964.

2. *Amendment of section 2, Madras Act 1 of 1959.*—In section 2 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), for clause (*d*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*d*) ' Business ' includes—

(i) any trade, commerce or manufacture or any adventure or concern in the nature of trade, commerce or manufacture whether or not such trade, commerce, manufacture, adventure or concern is carried on with a motive to make gain or profit and whether or not any profit accrues from such trade, commerce, manufacture, adventure or concern ; and

(ii) any transaction in connection with, or incidental or ancillary to, such trade, commerce, manufacture, adventure or concern ; ".

3. *Amendment of section 13, Madras Act 1 of 1959.*—In section 13 of the principal Act, after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely :—

" (5) Where a dealer has refunded the price of articles returned by customers together with the tax collected from such customers in respect of the sale of such articles and where the amount representing the price refunded by the dealer is included in his turnover, the dealer shall be entitled to claim deduction of the tax levied in respect of such sale, within a period of six months from the date of sale by adjustment in the assessment and the final assessment shall be completed accordingly but such dealer shall not be entitled to claim any adjustment or refund of the tax in respect of the sale of such articles after the expiry of the said period of six months. "

4. *Amendment of section 31, Madras Act 1 of 1959.*—In section 31 of the principal Act, in sub-section (1), for the words and figures " an order passed by the appropriate authority under section 12 ", the words, figures and letter " an order passed by the appropriate authority under section 4-A, section 12 " shall be substituted.

29th July 1964]

5. *Amendment of section 32, Madras Act 1 of 1959.*—In section 32 of the principal Act, in sub-section (1), for the words and figures " under section 12 ", the words, figures and letter " under section 4-A, section 12 " shall be substituted.

6. *Amendment of section 34, Madras Act 1 of 1959.*—In section 34 of the principal Act, in sub-section (1), for the words and figures " under section 12 ", the words, figures and letter " under section 4-A, section 12 " shall be substituted.

7. *Substitution of new section for section 46 in Madras Act 1 of 1959.*—For section 46 of the Principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

46. *Composition of offences.*—(1) The prescribed authority may, whether on application made to it in this behalf or otherwise, give any person who has committed or is reasonably suspected of having committed an offence under this Act, option to pay within a specified period, by way of composition of such offences :—

(*a*) where the offence consists of the failure to pay, or the evasion of, any tax recoverable under this Act, in addition to the tax so recoverable, a sum of money not exceeding one thousand rupees or double the amount of the tax recoverable, whichever is greater ; and

(*b*) in other cases, a sum of money not exceeding one thousand rupees.

(2) On payment of such sum of money and the tax, if any, recoverable under this Act, no prosecution for an offence under this Act shall be instituted in respect of the same facts on which a composition has been allowed under this section.

(3) Where the prescribed authority, on application made under sub-section (1), passes an order refusing to allow composition under this section, it shall record in writing the reasons therefor and furnish to the applicant on request a brief statement of the same unless in any case the prescribed authority is of the opinion that it will not be in the public interest to furnish such statement. "

8. *Amendment of the First Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the principal Act—

(i) in item 36, in the entry in column (2), the words " or green tea leaves " shall be added at the end ;

(ii) in item 41, for the entry in column (2), the following entry shall be substituted, namely :—

" All electrical goods, machinery, instruments, apparatus, appliances, accessories and component parts (either sold as a whole or in parts), including fans, lighting bulbs, electrical earthenwares, porcelain and all other instruments, apparatus, appliances, accessories and component parts, the use of which cannot be had except with the application of electrical energy. " ;

(iii) for item 60 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

" 60 Raw wool, goat's hair and similar fibrous growth on the bodies of animals.	At the point of first sale " in the State.

9. *Validation of levy and collection of certain taxes.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, no levy or collection of any tax under the provisions of the principal Act and of rules made thereunder in respect of sales in the course of business whether or not it is carried on with a motive to make gain or profit shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid on the ground only that such levy or collection was not in accordance with law and such tax levied or collected on purporting to have been levied or collected shall, for all purposes, be deemed to be and always to have been validly levied or collected; and accordingly—

(*a*) all acts, proceedings or things done or taken by the State Government or by any officer of the State Government or by any other authority in connection with the levy or collection of such tax shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with lay ;

(*b*) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any Court against the State Government or any person or authority whatsoever for the refund of any tax so paid;

(*c*) no Court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid; and

(*d*) any such tax levied under the principal Act before the commencement of this Act but not collected before such commencement or any such tax leviable under the principal Act but not levied before such commencement may be collected (after levy of the tax wherever necessary) in the manner provided in the principal Act.

APPENDIX VIII.

[*Vide* Item IV (7) on page 476 supra.]

L.A. Bill No. 37 *of* 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Act, 1964.

2. *Amendment of section* 2, *Madras Act* 57 *of* 1961.—In item (i) of sub-clause (*b*) of clause (13) of section 2 of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961) (hereinafter referred to as the principal Act, the following words shall be added at the end, namely :—

" or in such other village or part thereof as the Government may, by notification, from time to time specify ; " .

3. *Amendment of Schedule I to Madras Act* 57 *of* 1961.—In Schedule I to the principal Act, after item 1 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be inserted, namely :—

" 1-A.....Do.....Do.....55, Mukkthapudupattu. "

APPENDIX IX.

[*Vide* Item IV (8) on page 477 supra.]

L.A. Bill No. 38 *of* 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Rinderpest Act, 1940.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Rinderpest (Amendment) Act, 1964.

2. *Amendment of section* 5, *Madras Act XIX of* 1940.—In clause (*a*) of section 5 of the Madras Rinderpest Act, 1940 (Madras Act XIX of 1940) (hereinafter referred to as the principal Act), for the words " compulsorily inoculated ", the words " compulsorily inoculated and marked with a prescribed mark " shall be substituted.

3. *Amendment of section* 30, *Madras Act XIX of* 1940.- For sub-sections (4) and (5) of section 30 of the principal Act, the following sub-sections shall be substituted, namely :—

" (4) All rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(5) Every rule made under this section shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modificaion in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.".

V2W.32 N64

APPENDIX X.

[*Vide* Item IV (9) on page 479 supra.]

N64-5854

L.A. Bill No. 25 *of* 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Tenants' Protection Act, 1921.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1964.

2. *Amendment of section* 2, *Madras Act III of* 1922.—In section 2 of the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) (hereinafter referred to as the principal Act), for clause (1), the following clause shall be substituted, namely :—

" (1) ' Building ' means any building, hut or other structure, whether of masonry, bricks, wood, mud or metal or any other material whatsoever used—

(i) for residential or non-residential purposes in the City of Madras, the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli or such other municipal town as the Government may, by notification, specify, and in any village within five miles of the City of Madras or of the municipal towns or town aforesaid;

62912

(ii) for residential purposes, only, in any other area, and includes the appurtenances thereto."

3. *Certain pending proceedings to abate.*—Every proceeding instituted by a landlord in respect of any non-residential building or part thereof situated in any municipal town specified in the notification issued under sub-clause (i) of clause (1) of section 2 of the principal Act as amended by this Act and the villages within five miles of such municipal town and pending before any court or other authority or officer on the date on which the said notification takes effect, shall, in so far as the proceeding relates to any matter falling within the scope of the principal Act as amended by this Act in respect of such building or part, abate, and all rights and privileges which may have accrued to that landlord in respect of any such building or part and subsisting immediately before the date on which the notification aforesaid takes effect shall, in so far as such rights and privileges relate to any matter falling within the scope of the principal Act as amended by this Act, cease and determine and shall not be enforceable :

Provided that nothing contained in this section shall be deemed to invalidate any suit or proceeding in which the decree or order passed has been executed or satisfied in full before the date on which the notification aforesaid takes effect.